

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01037860 2

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

49
A 76 D

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ.

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS III.²

ANNOTATIONES.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

PA
3875
A2
t.3
part.2

5790
3019100
8

V E S P Æ.

ACTA hæc fabula Lenæis est, archonte Aminia, olympiadis undenonagesimæ anno secundo, ut ex didascalìa constat, de qua dixi ad fragmenta p. 549, 550. Primas egit Philonides et in hac fabula et, quæ eodem tempore est commissæ, Proagone.

2. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινήν] Aristoteles Polit. 5, 8. ὥστε δεῖ τοὺς τῆς πολιτείας φροντίζοντας φόβους παρασκευάζειν, ἵνα φυλάττωσι καὶ μὴ καταλύωσιν, ὥσπερ νυκτερινὴν φυλακὴν, τὴν τῆς πολιτείας τήρησιν. BERG.

3. ἄρα] ἄρα V.

προῦφείλεις Elmsleius ad Eurip. Heracl. 241. Libri et scholiasta προῦφείλεις. Illud in codice suo fortasse legit Phrynichus, cujus hæc sunt verba in Bekkeri Anecd. p. 47, 29. κακόν τι σαυτῷ προῦφείλεις: ἐπὶ τινος κακόν τι λαβεῖν ἐπισπωμένον. Ad imperfectum aberrarunt librarij quia syllaba ου augmenti cum o contracti speciem habet.

4. οἴσθ' αὖ οἶον] οἴσθ' οἶον B.Δ. οἴσθας οἶον C.

κνώδαλον] Sic in Lysistr. 480. mulieres vocat κνώδαλα, *bel-luas, bestias*: ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις; ubi vide notam. Diogenes canis epist. 27. de Græcis: οὐδὲν φροντίσας κνωδάλων νηπίων, μὴ ἐπισταμένων, ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ, λόγους κυνός. Cratinus apud schol. comici ad Aves 767. τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ. BERG.

5. μικρὸν] μικρὸν B.C.Δ. Ald.

ἀπομερμηρίσαι] Phrynichus l. c. p. 28, 4. ἀπομερμηρίσαι: ἀπονυστάξαι. μέρμηρα γὰρ ἢ εἰς ὕπνον καταφορά. παίζων χρῶ. Hesychius et Eustathius p. 821, 36.

6. οὔν] αὖ R.

καὐτοῦ γ' ἐμοῦ] Præstat καὐτοῦ γέ μου scribi.

7. ὕπνου R.V. Vulgo ἤδη.

8. ἦ Berglerus. Vulgo ἦ.

9. ἐκ Σαβαζίου] Quia alter usus est verbo κορυβαντιᾶς, quod est a Κορύβαντες, qui dii habebantur furentes et, ut scholiastes ait, furorem hominibus immittebant, Sabazii mentionem facit,

qui ejusdem erat commatis deus, nempe Bacchus; scholia : Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θράκες καλοῦσι. notum autem est Bacchi thiasos furore agitato fuisse. Cogitandum autem est Sosiam, ad quem hæc dicuntur, sedentem dormire, caputque modo demittere, modo attollere : talis autem gestus videtur Corybantum et bacchantium esse. Ceterum isti dii vix digni habiti sunt deorum concilio : Lucianus in Icaromenippo c. 27. παρὰ τὸν Πάνα, καὶ τοὺς Κορύβαντας, καὶ τὸν Ἄπτιν, καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς. Idem in deorum concilio c. 9. : ἀλλ' ὁ Ἄπτις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῶν ἐπεισεκλήθησαν; De Sabazio Cicero de Legibus 2, 15. : *novos vero deos sic Aristophanes facetissimus poeta veteris comædiæ vexat, ut apud eum Sabazius et quidam alii dii peregrini judicati, e civitate ejiciantur.* Comædia non exstat, ad quam respicit Cicero. Vide etiam Lysistr. 388. BERG.

11. ἀρτίως R.V. Vulgo ἀρτίως τις.

ἐπεστρατεύσατο] Metaphorice, ut significet se vehementer premi a somno, quasi ab exercitu hostili. Similiter Euripides loquitur de amore in Hippol. 525. ἔρωσ ἔρωσ, ὃ κατ' ὀμμάτων στάξεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχῆ χάριν οὗς ἐπιστρατεύση. Idem de malo ingruente usus est verbo ἐπιστρατεύειν in Medea 1185. διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύσατο. BERG.

12. Μῆδος] Quia alter Sabazii barbari dei mentionem fecerat, iste etiam Medum sive barbarum se invasisse dicit. BERG.

15. ἀετὸν — ἐς Brunckius. αἰετὸν — εἰς libri. Somnii hujus narrationem imitari Alciphronem 3, 59. ab Dobræo indicatum est ad Pluti v. 314.

18. ἐπίχαλκον addit ad tollendam ambiguitatem vocis ἀσπίς, quæ et clypeum et bestiam serpentem significat, ut insomnium absurdus et mirabilis videatur; nam aquila serpentes, non clypeos, rapit: præterea quærit occasionem notandi Cleonymum, qui clypeum abjecerat. Ceterum ἐπίχαλκος ἀσπίς idem est quod χαλκόνωτος ἀσπίς apud Euripidem in Troad. 1136. BERG.

ἐς] εἰς Ald.

19. ἀποβαλεῖν] ἀπολαβεῖν B.

Κλεώνυμον] Aquilam in Cleonem conversam esse dicit.

21. προσερεῖ — λέγων] προερεῖ — λέγω V.

22. 23. Ordo verborum ex R.V. restitutus. ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ θηρίον κὰν οὐρανῷ | κὰν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα B. et omissa γ' Δ. ὅ τι ταυτὸ (ταυτὸν C.) θηρίον ἐν τε (τε om. C.) γῆ κὰν οὐρανῷ | κὰν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα Ald.

27. γέ τοῦστ'] Legebatur γέ ποῦ 'στ'. Similis corruptela v. 599.

29. τῆς πόλεως — τοῦ σκάφους ὄλου] Scholia: ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι καὶ Σοφοκλῆς. Locus, quem intellexit scholiastes, est vel iste in Antig. 196. ἥδ' ἔστιν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ πλείοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. (ubi scholia ad ἥδε, ἡ πόλις δηλονότι. vel Œd. T. 22. aut uterque, aut etiam alii. BERG.

30. τὴν τρόπιον τοῦ πράγματος] Perstat in metaphora de navi. Ut autem hic τρόπις τοῦ πράγματος, sic πρύμνη πόλεως apud Æschylum in Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως. Ceterum comicus videtur voce τρόπις alludere ad τρόπος, ut sit pro τὸν τρόπον τοῦ πράγματος. BERG.

31. πυκνὴ R.V. et scholiasta ad Acharn. v. 20. πυκνὴ Ald. In πυκνὴ corruptum apud Herodianum Piersoni p. 434.

34. τοῖσι προβάτοις R.V. Vulgo τοῖς προβάτοισι.

35. φάλλαινα R. et φάλλαιν' v. 39.

36. ἐμπερημένης] ἐμπερημένην R. ἐμπερησμένην V. Vulgo ἐμπερησμένης. In scholio ad v. 34. scriptum, ἐμπερησμένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης καὶ παχείας, quæ ad v. 36. repetuntur, ubi V. ἐμπεφυσημένην, παχείαν præbet, in priore loco cum libris editis consentiens.

ύός] συός Ald.

38. βύρσης σαπρᾶς] Cleo, qui in his perstringitur, coriarius fuerat. BRUNCK.

40. βόειον δημόν] Equit. 949. δημοῦ βοείου θρίον. Utrobique ludit in ambiguitate: δημὸς *adeps*, δῆμος *populus*. BERG.

41. διστάναι R.V. et scholiasta. Vulgo διστάνειν cum Stephano Byz. in δῆμος.

διστάνειν] Ita interpretatur illud ἴστη δημόν propter cognitionem vocum; nam διῦστάνειν est ab ἴστημι; δῆμος autem et δημὸς iisdem literis scribuntur. BERG.

44. Nota Alcibiadis balbuties, de qua sic Plutarchus initio ejus vitæ, ubi hos versus adducit: τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλότητα ἐμπρέψαι λέγουσι, καὶ τῷ λάλῳ πιθανότητα παρασχεῖν χάριν

ἐπιτελοῦσαν. μέμνηται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοῦ τῆς τραυλότητος ἐν οἷς ἐπισκώπτει Θέωρον. Εἶτ' — καὶ Ἄρχιππος τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου σκώπτων, βαδίζει, φησὶ, διακεχλιδῶς, θοιμάτιον ἔλκων, ὅπως ἐμφορῆς τῷ πατρὶ μάλιστα δόξειεν εἶναι,

κλαυσουχενεύεται τε καὶ τραυλίζεται.

Similis jocus est, sed absque acrimonia, in Ciceronis Epist. ad Cælium 2, 10. ubi Hirrum innuens, qui illius competitor fuerat curulis ædilitatis, sic scribit: *De te, quia quod sperabam: de Hillo (balbus enim sum) quod non putaram.* Conf. Palladæ Epigr. 32. Diogenis apophthegma est: κρείττον ἐστὶν ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας. BRUNCK.

45. ὀλῆς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει] Ita dixit balbus pro, ὀρῆς Θέωρος κεφαλὴν κόρακος ἔχει. Nempe mutato ubique ρ in λ. Evadit autem sensus in Theorum conveniens; nam vult dicere Theorum esse *diis invisum* hominem et *adulatorum*. θέωλος quasi a θεὸς et ὄλλυμι *perdo*. (ubi o in ω, ut in ἐξώλης in Pac. 1073. ἐξώλης ἀπόλοιο) quasi dignus, *quem dii perdant*. Sic infra 1143. ἐριώλην vocat vestem, in quam multa lana esset consumpta. κόλαξ autem *adulator*. infra 416. ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία, κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ. BERG. Conf. Eustath. p. 1764, 40.

47. 48. ὁ Θέωρος κόραξ γιγνόμενος] Simile insomnium Socratis de Platone apud Athenæum 11. p. 507. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρὸν μου κατασκαριφᾶν. BERG.

49. ὦν R.V. et, ut videtur, scholiasta. Vulgo ἦν.

50. οὔκου Brunckius. οὔκοῦν extra interrogationem Ald.

συμβαλεῖν B.C.Δ. συμβάλλειν R. ξυμβαλεῖν Ald.

52. δὺ ὀβολῶ R.V.Δ. Vulgo δὺ ὀβολοῦς. Lucian. deor. conc. 12. θεσπιφδεῖ τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα comparavit Lobeck. Aglaoph. p. 253.

53. σοφῶς R.V. Vulgo σαφῶς.

55. ὀλίγ' ἄτθ' Kusterus. ὀλίγ' ἄττα R.V. ὀλίγα γ' B.Δ. Ald. ὀλίγ' C.

πρῶτον R.V. Vulgo πρότερον.

57. Μεγαρόθεν] Megarensis in Acharn. 738. ridiculum commentum quo filias suas pro porcellis vendere meditatur, Μεγαρικὰν μαχανὰν appellat. Ideo autem Atticis, quæ rustica lascivia ad risum movendum composita erant ludicra, Megaris

arcessita dicebantur, quia antiquissima comœdia, quæ nihil aliud erat quam simplex carmen, quod chorus cum tibicine concinebat, Megarensium inventum fuit, ut testatur Aristoteles Poet. cap. 3. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἳ τε ἐν-
ταῦθα, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας. — κεκλεμμένον. Sic B.C. [et R.V.] Vulgo κεκλαμμένον. Utramque scripturam agnoscit schol. Nostram autem in textu habebat. BRUNCK. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 612. κεκλημένον scriptum apud Aspasium ad Aristot. Ethic. Nicom. fol. 53 b.

58. Comici poetæ, tum ad risum movendum, tum ut favorem theatri sibi conciliarent, quotiescunque fabulæ actio hujus rei occasionem dabat, bellaria quæ in scenam illata fuerant, ab actore aliquo spectatoribus projici faciebant. Morem hunc tanquam ineptum carpit comicus in Pluto, ubi v. 797. Plutus ait : οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ, | ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις | προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις ἐπαναγκάζειν γελᾶν. At salse magis eum irridet in Pace v. 962. ubi Trygæus hordea nullius pretii famulum jubet spectatoribus projicere, quod ideo comminiscitur comicus, ut ex ambigua significatione nominis κριθῆ facetam nequitiam eliciat. BRUNCK. διαριπτοῦντε V. διαριπτοῦντες R.

60. [Ἡρακλῆς] In multis dramatibus inducebatur Hercules, solebantque poetæ ex ejus notissima voracitate risum captare. Eam describit parum decenter Euripides in Alceste. In proverbium abiit famelicus et moræ impatiens Hercules, cui semper cunctari videbantur famuli cœnam apposituri, Ἡρακλῆς ξενίζεται, quo alludit noster in Lys. 928. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. BRUNCK.

61. ἐνασεलगαινόμενος] Legebatur ἀνασεलगαινόμενος, verbum neque alibi inventum neque aptum huic loco.

62. γ' addunt B.C.R.V: om. Ald.

63. μυττωτεύσομεν] Metaphorice utitur hoc verbo e re culinaria petito etiam Pac. 247. ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ' ὡς ἐπιτρέψεσθ' αὐτίκα ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα. In Equit. 767. κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ. BERG. De Cleone in Nub. 549. ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα, | κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπεδήσ' αὐτῷ κειμένῳ.

70. καθείρξας codices. καθεύδειν Ald.

72. οὐδ' ἂν συμβάλοι V. οὐδ' ἂν ξυμβάλη R. Vulgo οὐδὲ ξυμβάλοι.

73. τοπάζετε] τοπάζεται Δ. Quam scripturam scholiasta memorat.

74. Προνάπους R.V. et scholiasta Nub. 31. Quod prætuli vulgato Προνάπον. Est enim hoc nomen ex eorum numero, de quibus Photius p. 289, 10. Ναυσικίδου: καὶ σὺν τῷ σ, καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια διττῶς. Ἀριστοφάνη. Ναυσικίδου in Eccles. 446. legitur. Dativus Προνάπει est apud Isæum p. 65, 18.

75. Verbis ἀλλ' οὐδὲν λέγει in R. præfixum est Sosiaë nomen. Ita etiam Ald. qui versui 76. et rursus 77. Ξαν. præscripsit.

77. φιλο] φιλόδικος R.

78. Σωσίας] Hoc nomine non servi tantum, quod Brunckius opinabatur, sed etiam liberi homines interdum sunt appellati. Duo hujus nominis viros memorat scholiasta. Duo alia exempla sunt apud Demosth. p. 1075.

80. ἐστὶν ἀνδρῶν] ἀνδρῶν ἐστὶν Ald. Affert hunc versum Suidas in αὔτη.

83. κύν'] Notum est Socratem ita jurare solitum. Athenæus 9. p. 370. μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους. BERG.

84. Φιλόξενος] Ludit comicus in ambiguitate nominis φιλόξενος, quatenus vel appellativum est, vel proprium. A comicis illius temporis exagitatus fuit Philoxenus cinædus, de quo Eupolis in *Urbibus* apud scholiastam: ἔστι δὲ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων. BRUNCK.

90. ἄπι om. R.V.

πρώτου ξύλου] Vid. ad Acharn. 25.

94. ψήφον γ' ἔχειν] ψήφον ἔχειν γ' V.

97. ἦν] ἂν Ald.

98. υἶδον R.V. Vulgo τὸν. Bentleius τὸν τοῦ, recte fortasse.

Δῆμον] Demum istum Pylilampis filium formosum fuisse et amatores habuisse Græcorum more, apparet. Plato in Gorgia p. 841. D. ubi Socrates dicit ad Calliclem: λέγω δὲ ἐννοήσας, ὅτι ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν τυγχάνομεν ταυτὸν τι πεπουθότες, ἐρῶντε δύο ὄντε δυοῖν ἑκάτερος· ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδου τε τοῦ Κλεινίου καὶ φιλοσοφίας· σὺ δὲ δυοῖν, τοῦ τε Ἀθηναίων δήμου καὶ τοῦ Πυριλάμπους (scil. Δῆμου). Hinc etiam nomen ejus ab amatoribus inscrip-

tum fuit januis et parietibus, de quo more etiam in Acharn.
 144. καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς, ὑμῶν τ' ἐραστῆς ἦν
 ἀληθῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί.
 BERG. De Ppyrilampis filio Demo, pulchro adolescente a
 multis amato, videndus Meursius Att. Lect. 4, 5. Ad hunc
 comici locum spectat Hesychii glossa. Δῆμος καλός. Δῆμος,
 ὄνομα κύριον. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος, τὴν ὄραν κάλλιστος.
 ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς, ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παιδικῶν
 ὀνόματα. BRUNCK.

100. ἦδ' ἦδεν B.C.Δ.

101. ὄψ' ἐξεγείρειν R.V. Vulgo ὡς ὄψ' ἐγείρειν.

103. δ' om. Ald.

105. ὥσπερ λεπὰς] In Pluto 1095. anus ὥσπερ λεπὰς τῷ
 μειρακίῳ προσίσχεται. BRUNCK.

106. τὴν μακρὰν] Scil. γραμμὴν. Erat autem signum con-
 demnationis, si iudices in cera ducerent lineam longam. BERG.
 Vide schol.

108. ἀναπεπλασμένους R.V. Quam lectionem annotavit
 scholiasta. Vulgo ὑποπεπλασμένους.

110. ἔχοι B.R.V. Vulgo ἔχη.

111. Imitatur Euripidis ex Sthenebœa locum, τοιαῦτ' ἀλύει,
 νουθετούμενος δ' ἔρωσ | μᾶλλον πιέζει.

113. ἐνδῆσαντας R.V. Vulgo ἐγκλείσαντες.

118. κακάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα] Vulgo καὶ κάθαιρε (καὶ κάθαιρε
 B.C. κακάθαιρε Brunckius) καὶ μάλα. Correctum ex R.V,
 quorum ille κακάθαιρ', hic καὶ κάθαιρ'.

ὁ δ' οὐ μάλα] Subaudiendum προσίετο vel ἐπέιθετο. Similis
 ellipsis Thesm. 846. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

119. ταῦτ'] τοῦτ' V. τοῦδ' R.

120. ἐς] εἰς R.V.

Καιρὸν] Unum erat sic appellatum e multis tribunalibus,
 seu iudicum foris, quæ Athenis erant. BRUNCK.

121. ὅτε δῆτα R.V. Vulgo ὅτε δὴ δὲ, quod revocandum.

122. ξυλλαβῶν R.V. Vulgo συλλαβῶν.

123. κατέκλιεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ] Plut. 411. κατακλίνειν
 αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι. BERG.

124. κιγκλίδι] γιγγλίδι V. in textu et in scholio.

125. ἐξεφρόμεν R.V. Vulgo ἐξεφρέομεν, quod restituendum.
 Quod pro ἐξεφρέομεν dictum non inventum quidem

alibi est, sed tamen facilius explicari potest quam ἐξεφρίομεν.

126. ὑδροροῶν] ὑδροροῶν R.

130. 139. ἐς] εἰς libri.

130. ἐξήλλετο] ἐξήλετο V.

134. τφδι R.V. τφδε B.C. Ald.

135. φρναγμοσεμνάκουσ τινάσ Suidas in h. v. φρναγμοσεμνακουστίνουσ C.R.V. ὀφρναγμοσεμνάκουστίνουσ B.Δ. Ald.

136. E fenestra prospiciens hæc Bdelycleo. BOTH.

140. τι B.V.Δ. τισ C.R. γ' ὅσ τισ Ald.

143. Sosiae continuat Ald.

145. ξύλου τίνουσ R.V. Vulgo τίνουσ ξύλου.

συκίνου] Alluditur ad etymon vocis συκοφάντησ, ut in Pluto v. 947. ubi sycophanta dicit : ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον. BERG. Hunc locum respicit Eustathius ad Odys. p. 1719, 7. τοῖσ δὲ τε φευκτέοισ καπνοῖσ ἐναριθμητέου καὶ τὸν κωμικευόμενον ἀπὸ σύκων εἶναι, καὶ αἰνιττόμενον τὸν συκοφάντην, ὃσ οὐ βλέφαρα δάκνων λυπεῖ, ἀλλὰ ψυχὴν αὐτήν. BRUNCK.

147. ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεισ γε] Legebatur ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεισ γε. Liber Ravennas ἐρρήσεισ. Quo spectare videtur Photius p. 17, 9. ἐρρήσεισ : μετὰ βίας εἰσελεύση. Scholiasta, ὡσ ἂν τῷ καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰσελεύση μετὰ φθορᾶσ. Qui ἐξελεύση potius dicere debebant. Correxī ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεισ γε. Sic in Acharn. 487. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντεσ ἐν λόγῳ, | τί ταῦτα τοὺσ Λάκωνασ αἰτιώμεθα ;

149. ννν] Vulgo νῦν. Quod revocandum.

150. ἕτεροσ] ἕτερόσ γ' R.V.

151. νῦν R.V. et lemma scholii. Vulgo νννί.

152. Vulgo παῖ τήν. παῖ om. R.V, videturque recentioris librarii supplementum esse. Fortasse σὺ scripserat poeta, ut v. 199.

ννν Kusterus. νῦν codices. νν Ald.

154. κατακλείδοσ] κατάκλειδοσ V.

155. φύλατθ' Elmsleius ad Acharn. 178. Vulgo φύλαττέ θ'. Aldus φύλαττεθ' (sic.).

156. μιάρωτατοι B.R.V.Δ. μιάρώτατε Ald.

161. Ἄπολλου] In Av. 60. Ἄπολλου ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος. BERG.

162. ἔκφρεσ Buttmanus Gramm. vol. 2. p. 251. Libri

ἐκφερε. Ita scholiasta v. 125. ἐξεφρείομεν interpretatur ἐξεφέρομεν.

164. τοίνυν] γ' addit Ald. quod in B. adscripsit manus recentior.

166. μοι addunt codices et scholiasta ad v. 106. : om. Ald.

167. πινάκιον τιμητικόν] Pollux 8, 16. ubi de forensi instrumento agit : πινάκιον τιμητικόν, μάθη, ἢ καταλήλιπτο τὸ πινάκιον. ἐγκεντρὶς, ἢ εἶλκον τὴν γραμμὴν. μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο, ἣν καταδικάζοντες εἶλκον. Ad quem locum vide interpretes. BRUNCK. Photius p. 590, 7. Etym. M. p. 759, 2.

168. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος libri.

171. κὰν ἐγὼ R.V. καὐτὸς ἄν Ald.

172. γ' om. C.R.V.

175. ἴν' αὐτὸν R. Vulgo ἴνα θάπτον.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν] Scholia : οὐκ ἔτυχε. παρὰ τὴν παροιμίαν αὕτη μὲν ἢ μήριωθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ θήρα (pro ἐπὶ τῶν πείρα) καθιέντων ἄγκιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυχανόντων ἰχθύος τινος. Integrum proverbium occurrit in Thesmorph. 935. Simile illud Euripidis in Electr. 582. ἦν δ' ἐκσπάσωμαί γ' ὅν μετέρχομαι βόλον. BERG.

176. ταύτη γε] Synesius epist. 129. alludens ad hoc proverbium : ὡς δὲ οὐ προὔχῳρει ταύτη τὸ σπάσαι τι τῶν οὐ προσήκόντων, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μεθ' ἡμῶν, ἑτέραν ἐτράπετο. BERG.

179. κλάεις B.C. κλαίεις Ald.

τήμερον] σήμερον V.

181. Ὀδυσσέα] Senex cupiens elabi ex aedibus imitatur Ulysses, qui ex antro et manibus Cyclopi evasit sub ariete pendulus, ut notum ex Odyssea. Similis astutia est apud Petronium in Satyrico : *imperavi Gitoni ut raptim grabatum subiret, annecteretque pedes atque manus institis, quibus sponda culcitam ferebat, ac sicut olim Ulyxes utero arietis (liceat nunc cum quibusdam ita legere pro pro ariete) adhæsisset, extentus infra grabatum scrutantium eluderet manus.* BERG.

τω' R.V. Vulgo τινά γ'.

184. ὠνθρωπ' vel ὦ 'νθρωπ' B.R.V.Δ. ἄνθρωπ' Ald.

184. 185. 186. οὔτις R. Vulgo Οὔτις.

Οὔτις] Hic etiam imitatur Ulysses, qui se prudenter Οὔτινα i. e. *Neminem* vocari dixit ad Polyphemum. Constituerat

enim eum excæcare, prævidebatque fore ut is in auxilium vocaret ceteros Cyclopas, qui deinde, auctore non apparente, si Polyphemum interrogassent, quis id fecisset, eum pro insano erant habituri, qui dicat *Neminem* id fecisse, eumque relicturi et Ulyssi copiam elabendi daturi. Id quod factum. Vide Odysseæ Iota et Euripidis Cyclopem. BERG.

185. Οὔτις] οὔτος Ald. Correctum ex B.R.V.Δ.

Ἰθακος] Ἰθακός Kusterus et Brunckius, contra quam præcipit Herodianus in Arcadii epitome p. 51, 4.

Ἀποδρασιππίδου Elmsleius ad Acharn. v. 563. Vulgo ἀπὸ Δρασιππίδου. Scholiasta, πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποδρᾶσαι, ὡσπερ ἀπὸ φυλῆς ἢ ἀπὸ γένους φάσκων. Διαδρασιπολίτας dixit Ran. 1014.

186. γε σύ R. γε σὺ ἔσει V. Vulgo γ' ἔσει (ἔση Δ).

190. ἔάσεθ'] ἔάσηθ' Ald.

ἦσυχον] ἦσύχως R.V.

191. μαχεῖ] μάχει C.R.V. μάχη Ald. Apud Hesychium in ὄνου σκιά scriptum περὶ τούτου νῦν δὴ μάχη, περὶ ὄνου σκιάν.

192. πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης] Scholia: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, οὐδ' ἀπὸ μελέτης, ἀλλὰ φύσει. Sed forte dicit, eum arte malitiam occultare non velle, aut non posse. Hippocrates epist. 9. ὡς πονηρότατος εἶ, Δημόκριτε, καὶ πόρρω γε σοφίης. BERG.

195. ὑπογᾶστριον γέροντος] Quia Bdelycleo paullo ante dicebat senem similem esse *pullo asinino*, propterea senex infert vocem ὑπογᾶστριον, dicitque γέροντος Ἡλιαστικοῦ pro ὄνου. Utebantur autem asininis carnibus, ut notat scholiastes. Est autem allegoria, qua significatur: *ego tibi utilis ero*. BERG.

196. ἐς] εἰς R.V.

197. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων] Sic et Cleo opem forensium senum et iudicum implorat in Equit. 255. ὦ γέροντες Ἡλιασταὶ, φράτορες τριωβόλου, οὗς ἐγὼ βόσκω. BERG.

200. ἐς] εἰς libri.

202. γ' om. R.V.

οἴμοι V. et Brunckii editio. ὤμοι R. ὦμοι Ald.

206. κεραμίδων] Pollux 10, 183. κεράμια τὰς κεραμίδας ἐν Σφηξίν Ἀριστοφάνης καλεῖ λέγων, μῦς — τῶν κεραμίων — ὀροφίας. οἱ δὲ καὶ (καὶ delendum) κεραμίδων γράφουσιν. Postrema illa οἱ δὲ — γράφουσιν absunt ab codice Antwerpensi, et recte fortasse.

ὀροφίας] Hesychius, ὄφισ τῶν κατ' οἶκον. Moratur autem circa tecta, ut ait scholiastes. BERG.

207. στρουθὸς libri. Scribendum στρουθός accentu Attico, quem ex Charete et Tryphone memorant Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42, 14. et schol. Av. 876.

ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

208. μοι] μου R.V. et Suidas in ἐποποιὶ et σοῦ.

209. ΒΔΕΛ. om. Ald.: addidit Brunckius et habent, ut videtur, R.V.

210. Σκιώνην] Urbs Thraciæ, quæ circa illa tempora desciverat ab Atheniensibus, ut ait scholiastes; hinc vult dicere eam difficile esse custodire. BERG. Vide Thucyd. 4, 120.

213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] τί οὐ κατεκοιμήθημεν Photius in στίλην p. 538, 24. Vulgatum habet Suidas in στίλη. “ Minus
“ caute Porsonus ad Eurip. Or. 581. damnat ἀπεκοιμήθημεν,
“ satis defensum a Xenophonte apud H. Steph. Thes. T. 2.
“ p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodotus 8, 76. οἱ
“ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο.
“ E quibus locis apparet, vocabulum esse militare, qualia in
“ hac scena affectant servi; et significare, φυλακὴν καταλείν,
“ v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare in Bekker. Anecd.
“ p. 349. ἀποβρίζειν, Theocr. Epigr. 21.” DOBRÆUS.

214. πονήρ] Vulgo πόνηρ' et v. 223. πόνηρε, et similiter alibi.

215. ξυνδικασταὶ] συνδικασταὶ Ald.

παρακαλοῦντες] περικαλοῦντες V. cum gl. ἢ περί ἀντὶ τῆς ἔξ.

216. νῦν] νῦν γ' V.Δ.

217. νῦν — γάρ Reisigius in præfat. ad Conjectan. p. VII. γάρ — νῦν C.R.V. γοῦν — γε B.Δ. Ald.

218. γε additum ex R.V.

παρακαλοῦσ' C.R.V. παρακαλοῦντές μ' Ald.

220. ἀρχαιο-] ἀρχαία R.

-μελη-] Scribendum -μελι- cum Suida in ἀρχαῖος et μινυρίζω. Quod Aristarchum in codice suo legisse ex annotatione scholiastæ cognoscitur. Av. 750. ἔνθεν ὡσπερὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν αἰετῶν φέρων γλυκεῖαν φῶδάν. Ex quibus perspicitur quæ sit significatio vocabuli comice compositi ex ἀρχαῖος μέλι Σιδῶν Φρύνιχος ἐρατός. Si-

donios sæpius memoraverat Phrynichus in Phœnissarum tragœdia : de qua vide annotationem ad scholia.

223. τὸ γένος ἦν τις ὀργίση] Infra v. 404. dicit chorus Vesperum ἦν κί' ἄν τις ἡμῶν ὀργίση τὴν σφηκιάν.

225. ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος] Phrynichus comicus apud Athen. 4. p. 165. ἔστιν δ' αὐτοὺς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον' | ἔχουσι γὰρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις. BERG.

226. φ] δ R. Idem om. καὶ.

228. Xanthiæ tribuit R.

228. εὖν ἐγὼ R.V. Vulgo εὖν περ ἐγὼ, quam scripturam ignorata ab librariis εὖν particulæ mensura peperit, de qua ante aliquot annos primum exposui, allatis de Aristophane exemplis quattuor, quæ aliis aliorum aucta repetam, ut cognoscatur quam late error ille propagatus fuerit. Pluti v. 126. εὖν γ' ἀναβλέψης σὺ κὰν μικρὸν χρόνον excludenda γε particula plus decem in libris omissa, in quibus Ravennas Venetusque sunt. Ibidem v. 481. εὖν γ' ἀλῶς. ὅ τι σοι δοκεῖ. καλῶς λέγεις. codices antiqui veram scripturam servarunt εὖν ἀλῶς cum Suida in v. τίμημα. Aliquanto imperitius γε istud in proximum versum illatum legebatur τὸ γὰρ αὐτό γ', εὖν ἠτῶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν, quod si hoc modo dicere voluisset Aristophanes, non εὖν sed ἦν erat scripturus. Nunc quum εὖν legatur, manifesto scribendum αὐτ' εὖν, quod ipsum plurimi libri conservarunt quamvis neglecta elisione αὐτὸ εὖν. In Vespis v. 1231. εὖν γ' ἀπειλῆ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι. deletam jam olim ab me particulam libris optimis abesse nuper cognovimus. In tragicorum reliquiis casu accidit ut unum tantum quo hujus vocolæ mensura declarari possit exemplum inveniatur, cui librarii non magis quam Aristophaneis pepercerunt, Sophoclis dico versum in Œdipo Col. v. 1407. μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', εὖν αἰ τοῦδ' ἀραῖ, ita ab Elmsleio perite emendatum. Ceterorum poetarum exempla omissis librariorum criticorumque erroribus apponam. Arcestratus apud Athenæum 1. p. 29 c. ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, εὖν ἦ —. idem 7. p. 285 c. ἔστι Ῥόδῳ γενναῖος, εὖν ἐπιχώριος ἔλθη. et p. 321 a. ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὦνσῶ, εὖν ἦ —. Comicorum loci apud eundem scriptorem sunt 3. p. 100 e. 119 f. 4. p. 160 f. 7. p. 280 c. 300 a. 10. p. 441 c. Menandri et Philemonis in Meinekii

sylloge p. 242. 376. Ex his intelligitur in ejusmodi versibus qualis hic Alexidis est apud Athenæum 15. p. 693 a. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ, aut Menandri p. 79. ἄνθρωπος ἐὰν ᾗ χρηστὸς, εὐγενῆς σφόδρα, cujus similes plures exstant, aut ἀν aut ἦν esse reponendum. Contra in Iphigenia Aulidensi quod legitur v. 1193. παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνης τινά, intactum relinqui oportet. Neque enim Euripidis totus ille locus est, sed hominis linguæ, metrorum et syllabarum mensuræ imperiti, qui tot alia in illa fabula turpiter interpolavit, adeoque μικρός correpto iota extulit.

230. Chorus ingreditur quasi in forum iturus ad dijudicandas lites. Comias autem et mox Charinades et Strymodoros nomina senum in choro. BERG.

231. Ἴμᾶς, lorum, cui alligati canes educuntur ad venatum. Hinc fortasse Aristophanes Vesp. v. 230. ἦσθ' ἴμᾶς κύνειος. ubi satis inepte scholia: κύνειος, εὔζωνος καὶ ἰσχυρός. et versio latina: ante robur crudum erat tibi velut caninum lorum. SCHNEIDER. in indice ad Xenophontis opusc. polit. p. 520.

232. Χαριβάδης] Nicephorus Blemmydas in Maji Collectione vol. 2. p. 637. τὸ μὴ βραδύνειν τὸν καιρὸν ἐν τῇ παρασκευῇ τούτων, κατὰ τὸν Χαριβάδην ἐκείνον, ὃς ἀμελῶς καὶ ῥαθύμως ἐν τῷ πράττειν διέκειτο. Charinades quidam in Pace 1155.

233. Στρυμόδωρε] Idem nomen Acharn. 272. Lys. 259.

234. Χάρβης codices et scholiasta, Herodiani usus auctoritate. Χάρης Ald.

235. δῆ additum ex C.R.V.

γ' additum ex C.V, omittunt B.R. Ald.

ἐτ' addunt R.V, om B.C. Ald.

ἀπαπαὶ παπαιὰξ C.R.V. et Suidas in ἐποποιί. ἀπαπαὶ παπαὶ παππαιὰξ (παπαιὰξ Δ.) Ald. Vid. ad Eq. v. 1.

236. ἐν Βυζαντίῳ ξυνήμεν] In obsidione Byzantii (v. Thucyd. 1, 94.) septem et quadraginta ante fabulam hanc actam annis.

239. ἦψομεν R. Vulgo ἦψαμεν. ἦψας scriptum in Timoclis fragmento apud Athen. 9. p. 407 e. et ἀφέψας apud Galenum vol. 10. p. 529. utrumque vitiose.

240. ὠνδρες R.V.Δ. Vulgo ἄνδρες.

ὡς ἔσται Λάχητι νυνί] Scholiastes: ἡ δίκη, ἡ τιμωρία, ἡ τοιοῦτό τι. Laches autem classi in Siciliam missæ præfectus, fraude aliqua usus est; quod infra indicat comicus in judicio ca-

num v. 895. ἐγράφητο Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰξωνέα, τὸν τυρὸν ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε τὸν Σικελικόν. Ubi per Labetem canem intelligitur Laches iste. BERG. ἐστὶν V.

241. σίμβλον] σίμβολον V. Hinc corrigendus Suidas, qui ξμβολα δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν αὐτόν ex Aristophane attulit s. ξμβολα.

243. ἡμερῶν ὄργην τριῶν] Quemadmodum milites in bellum exituri trium dierum cibum secum ferre jubebantur.

244. κολωμένους H. Stephanus in Thesouro e glossa Hesychii κολωμένους: κολάσσοντας. ^{κολω}χολούμενος V. κολουμένους Ald. κολουμένους R.Δ. Conf. ad Eq. 456.

ἀλλὰ V. Vulgo ἀλλὰ γὰρ.

245. σπεύδωμεν] σπεύσωμεν V.

247. λαθῶν] λίθος (sic) V.

τις ἐμποδῶν ἡμᾶς R.V. τις ἡμᾶς ἐμποδῶν Ald.

248. Pueri qui senes comitantur extra chorum sunt. Quot fuerint non liquet. Fortasse tot fuerunt quot sunt ζυγά chori, id est sex. Pueros nuncios Cleoni mittit chorus v. 408.

248. — 272. Quod in his 25. versibus asynartetis voces aliquot spurias recidere necesse fuerit, nemo mirabitur, qui sciet librariis quibusdam placuisse eos ad idem metri genus reducere, quod superiorum erat, id est ex iis tetrametros iam-bicos facere; quod sane numerorum modo habita ratione, haud difficile erat. Sed ut in perfecta et absoluta phrasi nihil fere addi vel detrahi patitur sermonis indoles, inepte insertæ fulciendis metris otiosæ vocolæ, manum interpolatoris statim produnt. Versus illos apponam prout scripti sunt in cod. B.

τὸν πηλὸν ᾧ πάτερ πάτερ ΣΥ τουτονὶ φύλαξαι.

κάρφος χαμᾶθεν νῦν λαβὼν ΣΥ τὸν λύχνον προβύσειν.

οὔκ' ἀλλὰ τωδί μοι ΓΕ ΝΥΝ δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. 250

τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ ΣΥ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,

καὶ ταῦτα τοῦ 'λαίου σπανίζοντος ΝΥΝ ᾧ 'νόητε ΣΥ;

οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέη ΤΙ τίμιον πρίασθαι.

εἰ νῆ Δί' αὔθις κονδύλοισι νουθετήσῃ ἡμᾶς,

ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἀπιμεν οἴκαδ' αὐτοί. 255

κᾶπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ ΓΕ τουτουὶ στερηθεῖς,

τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς ΠΟΥ τυρβάσεις βαδίζω.

ἦ μῆν ἐγὼ σου χιτέρους ΓΕ μείζονας κολάζω.

ἀλλ' οὔτοσί μοι βόρβορος ΝΥΝ φαίνεται πατοῦντι.

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν ΓΕ τεττάρων τὸ πλείστον 260

ὔδωρ ἀναγκαίως ἔχει ΔΗ τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 ἔπεισι γοῦν ΔΗ τοῖσι λύχνοις οὐτοῖ μύκητες.
 φιλεῖ δ' ὅταν Γ' ἢ τοῦτο ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
 δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ ἴστι πρῶϊμα,
 ὔδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι ΔΗ βόρειον αὐτοῖς. 265
 τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας ΓΕ τῆσδε συνδικαστῆς
 πέπουθεν, ὡς οὐ φαίνεται ΝΥΝ δεῦρο πρὸς τὸ πλήθος;
 οὐ μὴν πρὸ τοῦγ' ἐφολκὸς ἦν ΟΔ'. ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 ἡγεῖτ' ἀνάδων Φρυνίχου ΤΙ. καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
 φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ ΝΥΝ στάντας ἐνθάδ' ὦ ἴνδρες, 270
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ΕΑΝ τί πως ἀκούσας
 τοῦμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ΕΞερπύση θύραζε.

BRUNCK. Eisdem interpolationes partim præbent R.V.

248. τὸν] ὦ τὸν R. ὦ τὸν V.

τουτουὶ Florens Christianus. Libri σὺ τουτουί.

249. χαμᾶθέν νυν] χαμᾶθεν νῦν B.Δ. χαμᾶθεν νῦν R. χαμῶθεν
 νῦν V. χαμᾶθεν σὺ νῦν Ald.

τὸν] σὺ τὸν B.R.Δ.

250. μοι V. μοιγε R, in literis oīg correctus. μοι γε νῦν B. Ald.

251. τῆν] σὺ τῆν B.Δ.

θρυαλλίδ' θρυαλλίδ' V.

252. ὠνόητε V. νῦν ὦ ἴνδρες σὺ B.Δ. ὦ ἴνδρες (ὠνόητε R.) σὺ
 R. Ald.

253. τίμιον] τι τίμιον Γ.Δ.

254. κονδύλοις] κονδύλοισι B.R.V.Δ.

255. ἄπιμεν] ἄπειμεν V.

256. σκότῳ] γε addunt B.Δ.

τουτουὶ] τουτοῖ V.

257. ἀτταγᾶς] Qui loca palustria et cœnosa quærit. που
 addunt B.Δ.

258. μείζονας] γε μείζονας B.Δ. Idem 259. βόρβορος νῦν.

260. ἡμερῶν γε. 261. ἔχει δὲ. 262. γοῦν δὲ.

260. ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλείστον] *Quatriduo ad summum.*

Vid. Elmsl. ad Acharn. 782.

263. φιλεῖ] Ex scintillis lucernarum exsipientibus pluvix
 indicia capiebant veteres. Vid. Jacobs. ad Antholog. vol. II.
 p. 62. Oudendorp. ad Appuleium vol. 2. p. 117.

τουτ' ἢ Florens Christianus. ἢ τουτὶ vulgo. γ' ἢ τοῦτο B.Δ.

ποιεῖν] Glossema ὁ ζεὺς in textum illatum R.V.

264. καρπίμων] πρῶτα καρπία ex Aristophane memorat Pollux 7, 152. ubi καρπία librarii errore scriptum videtur pro κάρπιμα.

πρῶτα] πρῶτα R.V. πρῶτα Ald. πρῶτα Scaliger. Male. Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 61, 17. πρῶτον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρῶτον. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 52.

265. κάπιπνεύσαι] δὴ add. B.Δ. Iidem 266. οἰκίας γε. 267. φαίνεται νῦν. 268. ἦν ὄδ'. 269. φρυνίχου τι. 270. δοκεῖ νῦν.

βόρειον] Xenoph. Cyneg. 8, 1. ὅταν μὲν ἐπινύφη καὶ ἡ βόρειον. De quo dixi ad Stephani Thesaurum in *δυσήλιος*.

269. ἀν ἄδων R.V. ἀνάδων Ald. ἀναεῖδων Suidas in ἐφόλκια.

Φρυνίχου] Ellipsis vocis μέλος aut similis. Sic infra v. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου. Supra v. 220. iudices Phrynichi carmina cantare soliti dicuntur. BERG.

ἀνῆρ] ἀνῆρ libri.

271. ἐκκαλεῖν V. ἐκβαλεῖν R. Ald.

ἦν] ἐάν B.Δ.

272. ἐρπύση Florens Christianus. Libri ἐξερπύση.

273. Versus Ionicus ab anapæsto, id est pede Ionico catalectico, incipiens.

274. ἀπολώλεκεν Hermannus Elem. doct. metr. p. 502.

275. προσέκοψ' ἐν Bentleius. προσέκοψε R. V. προσέκοψε Ald.

276. ἐφλέγμηνεν correpta syllaba secunda dixit.

278. ἀν ἐπείθετ' C.R.V. ἀνεπείθετο B.Δ. ἀν ἐπείθετο Ald.

280. λίθον ἔψεις] Proverbium de rebus, quæ fieri nequeunt, aut frustra fiunt. Scholiastes recenset similia: πλίνθον πλύνεις. χύτραν ποικίλλεις. εἰς ὕδωρ γράφεις. Αἰθίοπα λευκαίνεις. κατὰ θαλάττης σπείρεις. Apud Aristænetum etiam 2, 20. talia recensentur, ubi inquit: ἐμοὶ προσλαῶν, εἰς πῦρ φαίνεις. γύργαθον φυσᾶς. σπόγγον πάτταλον κρούεις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς. BERG. Plato Eryx. p. 405. καταμαθὼν αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἶναι πείσαι ὅπερ ἀν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψῆσαι.

281. Χθιζιών] Libri χθεσιών: sed metrum requirit alteram formam, quæ exstat apud Alciphronem 3, 61. vide Matthæi glossaria minora v. χθιζός, et Bekkeri Anecd. Gr. vol. I. p. 73. HERMANN. l. c.

282. λέγων ὡς καὶ Hermannus. Legebatur καὶ λέγων ὡς. φιλαθήναιος correpta diphthongo pronunciandum.

283. τὰν Σάμω] De Samiorum defectione agitatisque ab iis consiliis adversus Athenienses vide scholiastam. Acta autem hæc sunt viginti prope ante hanc fabulam annis.

διὰ τοῦτ' ὀδυνήθεις] Versus interpolatus, qui non respondet verbis in strophæ positis εἴτ' ἐφλέγγμηνεν αὐτοῦ, additus, ut videtur, quum verba poetæ excidissent.

285. ἀνήρ] ἀνὴρ libri.

286. οὕτως R. Vulgo οὕτω.

σεαυτὸν R.V. σαντὸν Ald.

ἔσθιε] Alcæus, ἔδωδ' ἔμαντὸν ὡς πολύπους. BERG. Conf. Valcken. ad fr. Callimachi p. 107. Ἄνθιμὸν κατέδων et σὴν ἔδει κρადίην apud Homerum.

288. παχὺς] Dives, ut in Pac. 638. τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους. Sæpissime apud Herodotum. ταχὺς R.

289. τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης] Hæc ad Amphipolin spectare videntur, Brasidæ Lacedæmoniorum duci proditam anno ante fabulam hanc actam. Vide Thucyd. 4, 102.

ἔπως] αἰσχυνεῖς addit Ald. : om. R.V.

ἐγχυτρίεις] φονεύσεις. Vide Suidam in ἐγχυτρίστριαι. BRUNCK. Et scholiastam.

296. παππία Bentleius. Libri παπία. Macho apud Athen. 13. p. 583. a Berglero citatus, Πτολεμαίε, διψῶ, φησι, παπία σφόδρα.

298. δέ R.V. τὸν Δέ Ald.

κρέμαισθε Dobræus. κρέμεσθε V. Vulgo κρέμοισθε. Nub. 870. εἰ κρέμαίό γε.

299. οὐ τᾶρα] οὐτ' ἄρα R.V. Vulgo οὐκ ἄρα.

300. μισθαρίου R.V. μισθαρίου νῦν Ald. Triobolum dicit, mercedem iudicium.

302. σὺ δὲ R.V. σὺ δὲ νῦν Ald.

σὺκά μ' αἰτεῖς] σὺκὸν αἰτεῖν proverbium fuit, quod explicant Photius p. 541, 19. et paræmiographi.

304. ἄρχων] ἄρχων R. ὦ ἄρχων vulgo. Infra 1441. ἕως ἀν τὴν δίκην ἄρχων καλῆ.

308. Voces illæ πόρον Ἑλλὰς [Ἑλλάς] ἱερὸν e Pindaro, juxta scholiastem, sumta sunt ubi significabant Ἑλλήσποντον. Posita prima voce πόρον, pro πορισμὸν, ridiculi caussa duas insequentes addidit. BRUNCK.

ἔλλας V. ελας sine accentu R. Scribebatur Ἑλλάς.

ἰρὸν εἰπεῖν] Legebatur ἱερὸν. Versum addito εἰπεῖν explevit Hermannus.

309. ἀπαπαῖ (libri ἀπαπαῖ) φεῦ in libris semel scriptum duplicavit Hermannus.

310. οὔκ C.R.V. οὔκουν Ald.

ὀπόθεν] ὄθεν Δ. Ald.

312. μῆτερ] μᾶτερ Δ. Versum ex tragœdia sumptum esse suspicatur Boissonadius. Sequentia ἀνόνητον ἄρ' ᾧ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα ex Theseo Euripidis esse adumbrata annotavit scholiasta, ἀνόνητον ἄγαλμα, πάτερ, οἴκοισι τεκῶν.

315. ἄρ' ᾧ θυλάκιόν σ' Hermannus. Libri ἄρα σ' ᾧ θυλάκιόν γ'.

ᾧ θυλάκιον] Alloquitur sacculum, quem fert ad emendam farinam, si mercedem judicariam acceperit. In Eccles. 381. ille qui tardius venerat in concionem, nec mercedem acceperat, dicit: ὦστ' αἰσχύνομαι μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον, ἢ τὸν θύλακον. BERG.

317. φίλοι, τήκομαι μὲν | πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς] Ita versus recte divisi et scripti in R.V. Vulgo φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς, ex conjectura correctoris trimetrum iambicum facientis. Prior versus ex duobus bacchiis est compositus, quos versibus glyconeis similiter præmisit Euripides in Suppl. 993. τί φέγγος, τί ν' αἴγλαν | ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος | σελάνα τε κατ' αἰθέρα. Duos hujus metri versus glyconeis interposuit Aristophanes in Thesmoph. 1143. 1144.

318. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἶμ'] Ita correxi quod in C.R.V. scriptum est ἀλλὰ γὰρ (ἀλλ' ἀτὰρ V.) οὐχ οἶός τ' εἶμ'. Legebatur ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμ'.

319. τηροῦμαι δ' R. Vulgo τηροῦμ'.

τῶνδ', ἐπεὶ] τῶνδε καὶ Ald.

320. πάλαι C.R.V.Δ. πάλιw Ald.

μεθ'] πάνw μεθ' C.R.V. et supra versum B.

322. κακόν τι ποιῆσαι] V. 340. οὐκ ἐᾷ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.

323. Alterum Ζεῦ addidit Porsonus.

βροντήσας] Legebatur βρόντα.

324. ἢ με R.V. καὶ με Ald. Quod positum est propter βρόντα.

καπνὸν] Optat hoc ut evolare possit. Sic Æschylus in Suppl. 779. μέλας γενούμαν καπνὸς νέφεσι γειτονῶν Διός. BERG.

325. Προξενίδην V. Vulgo Προξενιάδην. “Inanes jactatores et promissores dicebantur καπνοί· fuit autem talis jactator “iste Proxenides; in Avib. 1126. Προξενίδης ὁ κομπασεὺς, “quem locum indicavit scholiastes.” BERG.

ἢ τὸν Σέλλου. Iste est Æschines infra v. 1242. Αἰσχίνης ὁ Σέλλου. Hunc iterum fumum vocat infra v. 457. nonnihil mutato nomine paterno: καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην, ἔντυφε, τὸν Σελαρτίου. BERG.

326. ψευδαμάμαξυν] Vitis aiunt esse speciem, quæ etiam ἀναδενδρὰς dicitur, cujus lignum urendo sit streperum et sonificum. Itaque quia mendax Æschines verba sonora et ampullantia loquebatur, propterea putant vocatum ψευδαμάμαξυν. Tamen fortassis nihil aliud notat quam ψευδόπλουτον. Sic in Equit. 630. dixit senatum a Cleone factum plenum ψευδατραφύξιος, id est vanitatum et mendaciorum, quia ἀτράφυξιος genus est oleris cito excrescens. FLOR. CHR. ψευδόμαξυν R.V. ψευδόπλουτον recte explicat Suidas.

327. τόλμησον χάρισασθαί μοι] Id est χάρισαι. Vide Marklandum ad Lysiam p. 385. edit. Reiskii. BRUNCK. Sophocles in Philoct. 1088. ἴθ' ᾧ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τε με. BERG.

328. κεραυνῶ] Soph. Trach. 1104. ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκησον βέλος, πάτερ, κεραυνοῦ. BERG.

διατυθαλέω] διατύρω interpretatur Hesychius.

330. κάπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας] Nempe tanquam piscem in carbonibus tostum. Scholia: τῶν γὰρ ἀπανθρακιζομένων ἰχθύων ἀποφυσῶσι τὴν σποδόν. BERG.

εἰς ὀξάλμην] Tanquam piscem, ut Cratinus: ἀνθ' ᾧν πάντας ἔλων ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους φρύξας, ἐψήσας, κάπανθρακίσας, ὀπήσας, εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην, κᾶτα σκοροδάλμην, χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἀν' ὀπτότατός μοι ἀπάντων ὑμῶν φαίνεται κατατρώξομαι, ᾧ στρατιώται. apud Athenæum 9. p. 385. ubi etiam hic Aristophanis locus citatur. BERG.

θερμῆν] θερμὸν Athenæus.

332. χοιρίνας] Conf. ad Eq. 1332.

334. ἀποκλείων τὰς θύρας] κατακλείων τῇ θύρῃ V. Scribendum autem ἀποκλήων.

338. ἔφεξεν R. Vulgo ἐφέξειεν. Illud legit scholiasta, qui τίνος χάριω interpretatur, additque παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεξίς ἢ πρόφασις. Quod vere dictum esse apparet ex Hesychii glossa, Ἐφεξίς: χάριω, ἔνεκα, ἐποχήν, πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθφ.

339. Verba metro carentia τίνα πρόφασιν ἔχων non poetæ, sed interpretis esse, qui illud τοῦ δ' ἔφεξεν vellet interpretari, ab Florente Christiano est animadversum. Sumpta autem fortasse sunt ex v. 468. οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν. Poetæ verba interciderunt.

342. Δημολογοκλέων] Ex δῆμος et λόγος et Κλέων, exponitur a scholiaste: ὁ τύραννος καὶ ἀρχοντιῶν. id est *tyrannus ille et imperii affectator*. Quasi sui oblitus hoc dicit chorus: nam alias φιλόδημον Cleonem putat. BERG. Interpretatio inepta. Quid poeta dixerit tanto minus divinari potest, quum proxima verba exciderint. Quorum loco quæ nunc leguntur ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές, grammatici alicujus supplementum sunt, qui tamen non νεῶν scripserat, quod scholiasta bona fide accipiens per τριήρων explicat, sed νέων. His igitur ejectis remotoque quod Hermannus ante ὅτι intulit ὅδ', tot syllabarum lacuna est ponenda quot excidisse versuum antistrophicorum comparatio docet. δαμολογοκλέων Δ. δημολόγος κλέων V. δημολόγος si recte scriptum est, κλέων syllabæ ex glossemate Βδελυκλέων remansisse erunt putandæ. ὅτι λέγεις τι περὶ C.R.V, margo B. et, ut videtur, scholiasta. εἴπερ λέγεις περὶ Ald. Denique ἀληθές C.R.V. ἀληθές ἄν Ald.

344. οὐ γὰρ — ἦν Philocleoni tribuebantur. Correxerit Hermannus.

ἄν om. R.

ἀνήρ] ἀνήρ libri.

345. εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν] Levibus de causis statim quemlibet suspectum habebant conjurationis aut tyrannidis affectatæ: infra v. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῶν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται. BERG.

346. τούτων] πάντων R.

347. τουδὶ Brunckius. τουδὲ libri.

348. πᾶν ἄν Bentleius. Aberat ἄν.

ποιοίην] ποιοίμην Ald. Correctum ex R.V, qui ποοίην. Frequens ille error est scribarum in Attica optativi forma.

In Isocratis Panathen. p. 238 a. ποιόην codex Urbinas: vulgo ποιόιην.

349. κιτῶ] κιτῶμαι Suidas in κιτῶντες et χοιρίναι.

σανίδων] Duplicem interpretationem proponit scholiasta ut aut δρύφακτοι intelligantur aut tabulæ illæ, de quibus ad v. 848. dicitur. Vera prior interpretatio est.

350. ὀπή] ὀπηι R.

τε εἴης R. τε ἦς B.C.V. τ' ἦς Ald.

διορύξαι] Hesychius διαλέξαι: διορύξαι. Quæ glossa ex hoc loco petita videri potest, quum præsertim similiter in Lys. 720. dixerit poeta διαλέγουσαν τὴν ὀπήν.

352. πέφρακται libri. Scribendum πέφαρκται. Vid. ad Acharn. 95.

355. ταχέως accessit ex R.V.

ὅτε Νάξος R.V. et lemma scholii. Vulgo ὅτε δὴ γ' ἢ Νάξος.

Νάξος ἐάλω] A Cimone olymp. 78: vid. Thucyd. 1, 98. Apparet ex hoc versu et v. 236. senes esse cogitandos septuagenarios.

357. ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ] Pro καὶ τότε αὐτὸς ἐμαντοῦ ἰσχυρότατος ἦμην. BERG.

359. ξὺν B.C.R.V. σὺν Ald.

361. σκοπιωρῶνται] φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου interpretatur Photius p. 524, 9.

363. ὥσπερ με] Vid. ad Nub. 257.

γαλήν κρέα κλέψασαν] Ραc. 1151. εἶ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν (τῶν λαγῶν) ἢ γαλή τῆς ἐσπέρας. BERG.

365. τάχισθ' Florens Christianus. Libri τάχιστα.

368. ἢ δέ μοι Δίκτυννα] Ludit in vocibus Δίκτυννα et δίκτυον. Notum est Dianam dictam Dictynnā ἀπὸ τῶν δικτύων. In Ranis 1402. ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὴ τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω. Ubi scholia: Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν ἔφορος δὲ κυνηγίας ἢ Ἄρτεμις. BERG.

369. ἄνοτος] Id est ἀνύοτος. ἄνοις pro ἀνύοις dictum ex Phrynicho memorant grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 406. et Suidas. Aliquoties hoc verbo usus est Æschylus, cujus in Choeph. 1004. τῶδέ τ' ἂν δολώματι | πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαῖνοι φρενί, corrigendum θέρμ' ἄνοι.

370. τὴν R.V. et lemma scholii. Vulgo δὴ τὴν σὴν.

371. διατέτρωκται τοῦτό γε] Apparet senem edentulum misere laborasse in perrodendo reti. Supra v. 164. quum dixisset: διατρώξομαι τὸ δίκτυον· filius ad eum dicebat: ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. BERG.

373. ἐὰν γρύξη τι. In Nub. 942. ἦν ἀναγρύξη. BERG.

374. δακεῖν τὴν καρδίαν] In Acharn. I. ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. BERG.

375. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον] Euripides in Oreste 875. de Oreste cui capitale iudicium instabat: Ὁρέστην ἐκείνον οὐχ ὀρᾶς πέλας στείχοντ' ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον; BERG.

377. μὴ πατεῖν] Pro contemnere. Æschylus in Agamemn.

378. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν, ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. BERG.

378. τῶν θεῶν R. Vulgo ταῖν θεαῖν. Quod revocandum. ταῖν θεαῖν (Cereris et Proserpinæ) ψηφίσματα chorus iudicium præter exspectationem dicit pro ταῖν θεαῖν μυστήρια. Quod vidit scholiasta.

380. Διοπείθους] Amipsias comicus: Διοπεῖθει τῷ παραμαιο-μέμφ. apud schol. ad Aves 989. Posuit autem comicus noster Diopithem pro furore Diopithis, per metonymiam subjecti pro adjuncto; sic in Acharnensibus Euripidem ponit pro ejus arte musica v. 483. καταπιὼν Εὐριπίδην. BERG.

381. ἐσκαλαμᾶσθαι V. ἐνκαλαμᾶσθαι R. ἐκκαλαμᾶσθαι Ald.

382. κἀνάσπαστον vitioso accentu ex Brunckii editione remansit. Recte libri κἀνασπαστόν.

384. ἔσται addidi ex V. Idem τοιαῦτα pro vulgato τὰ τοιαῦτα, τὰ ex ἔσται remansisse videtur.

385. δράσω τοῖνν ὑμῖν πίσυνοσ] Nub. 436. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. BERG. τοῖνν C.R.V. τοῖνν γ' Ald.

386. κατακλαύσαντες V. κλαύσαντες reliqui codices omnes et Ald.

389. ὦ Λύκε] Lycum heroem invocat potius quam alios deos, quia erat forensis. Infra v. 825. Philocleo litem canum domi dijudicaturus, etiam simulacrum Lyci, tanquam rem scilicet necessariam in iudicio, jubet efferi. BERG. Dii πατρῶι Atheniensibus erant Apollo et Jupiter. Facete vero comicus Philocleoni πατρῶον esse fingit Lycum. Erat autem ille heros, Pandionis filius, cui posita erat Athenis statua, ad quam erat

forum, ex eo vocatum τὸ ἐπὶ Λύκῳ δικαστήριον. Vide Pollucem 8, 121. et Meursii Lect. Att. 3, 9. BRUNCK.

390. αἰὶ R. Vulgo αἰεί.

392. παρὰ] περὶ V.

394. παρὰ τὰς κάννας] *Ad septum tuum*. Lyci statua ab accessu munita erat septo e palis et plexis viminibus. Hoc κάννας appellat. ἀποπαρδεῖν ex consequenti significat *ventrem exonerare*, idque magno cum crepitu, ἀποπατεῖν, ut est in Pluto 1184. ubi Jovis sacerdos dei sui religionem ita contemni queritur, ut nemo amplius templum ingrediatur: πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυρίοι. BRUNCK.

ἀποπάρδω Porsonus. Vulgo ἀποπαρδῶ. Accentu caret R.

396. Addidi αὐ̄.

399. ἦν πως] ἦμ πως R.

πρύμνην Elmsleius in Museo Cantabrig. 6. p. 278. Libri πρύμναν. Vid. ad Soph. Phil. 482.

πρύμναν ἀνακρούσθαι] Quasi de remigante. BERG.

εἰρεσιώνας] Hoc loco ταῖς φυλλάσι. Sunt autem φυλλάδες rami aridi una cum foliis. Quid proprie sit εἰρεσιώνη vide ad Plut. 1055. BERG.

400. ὀπόσοισι Florens Christianus. ὀπόσοις libri præter R, qui ὀπόσοι.

401. Χρήμων] Scribendum Χρήμον.

407. ἐντέτατ' ὄξυ] Ineptum metro supplementum, quo ejecto quot syllabarum lacuna sit ponenda non liquet, quum antistrophicus quoque versus 465. labem contraxerit.

408. θαιμάτια vel θαιμάτια B.C.R.V. θοιμάτια Ald.

βαλόντες R. et superscriptum in B. Vulgo λαβόντες.

410—414. Versus turpiter interpolati et ex tribus quos scripserat poeta efficti, qui fortasse hi fuerunt

μισόπολιν οὗτος ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει
μὴ δικάζειν δίκας.

Et de postremis quidem duobus vix potest dubitari: sed μισόπολιν fortasse non scriptum ab Aristophane est.

415. κεκράγετε] κεκράγατε R. Simili errore in Acharn. 133. legebatur κεχήνατε pro κεχήνετε.

416. ἐς] εἰς R.V.

τόνδ'] τοῦδ' Porsonus.

417. Hic versus Bdelycleoni tribuebatur. Correxerit Bentleyus.

δητ'] δη γ' V.

418. πόλις] πόλι R.V. In R. huic versui præfixum ἡμι^x.

θεοσεχθρία] θεὸς ἐχθρία R.V. θεοεχθρία Δ. θεοῖς ἐχθρία (sive mavis cum Brunckio θεοισεχθρία) scribendum esse dixi in editione a. 1825. collato Demosthenis loco in oratione contra Androktionem p. 611, 15. qui in libris vulgatis ita legitur, βούλομαι δείξαι τοῦτον—διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν πεποιθότα μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας οὐδὲν—. ubi duo optimi codices ἐχθρίαν præbent omissa αἰσχροκέρδειαν, quod interpolatum est ex oratione Timocratea p. 761. ubi hæc leguntur, οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοις ἄλλην πρόφασιν δι' ἣν τοιοῦτον ἐπήρθης εἰσενεγκεῖν νόμον ἢ τὴν σεαυτοῦ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν. quibuscum comparandus tertius, qui ipse quoque simillimus illi est, locus in oratione contra Aristocratem p. 687, 21. θεοῖς ἐχθρῶν ῥητόρων πονηρίαν, οἷ τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποιήνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκέρδειας. Sciens omitto quæ de reliquis hujus vocabuli formis dici possent, θεοσεχθρία θεοεχθρία θεοεχθία. θεοῖς ἐχθρίαν qui dixerunt, hoc sibi licere putarunt ut neglectis vocum componendarum legibus ab usitatissimo vulgi convicio θεοῖς ἐχθρός substantivum fingerent ἐχθρία huic formulæ proprium neque usquam alibi inventum.

419. ὑμῶν] Scribendum ἡμῶν ex C.

421. Φίλιππον—τὸν Γοργίου] Hos ambos tanquam sycophantas et barbaros notat in Av. 1700. καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι συκάζουσί τε· βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, Γοργίαί τε καὶ Φίλιπποι—κάπὸ—κείνων τῶν Φιλίππων—ἢ γλώττα χωρὶς τέμνεται. Ex quibus posterioribus verbis etiam apparet, eum pœnam aliquam sustinuisse. BERG.

422. αὐθις] Libri αὐτις (αὐτῆς V.)

ἀλλ' ἅπας] Scribendum ἀλλὰ πᾶς. Conf. ad Acharn. 282.

423. ἴεσο B. ἴεσο Ald.

424. ἐμπλήμενος R.V. et superscriptum in B. ἐμπλησμένος B.C. Ald. ἐμπεπλησμένος Δ.

427. ἐγκεντρίδας] κεντρίδας R.

429. τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος] Ita verberaberis, ut cupias te habere cutem testudinis, ut ille servus infra v. 1292. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος—ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ

νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευράς στέγειν· ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ. BERG.

μακαριεῖν σε] μακαρίζειν V, omissio σε.

430. εἶα νυν] εἶα εἶα νῦν C.R.V. εἶα εἶα Γ, omissio νῦν. εἶα νυν γ' Ald.

ξυνδικασταὶ codices. συνδικασταὶ Ald.

431. ἐς—ἐσπέτεσθ'] εἰς—εἰσπέτεσθ' libri.

432. τῶφθαλμῶ] τῶφθαλμων (sine accentu) R. Scribendum τῶφθαλμῶ ὕν cum Elmsleio ad Acharn. 343.

κεντεῖτε καὶ Florens Christianus. Libri κεντεῖθ', οἱ δέ.

433. βοήθει Bentleius. Libri βοηθεῖτε.

434. λάβεσθε] βάλεσθε R.Γ. βάλλεσθε V.

τουτουὶ] τουτουὶ V.Δ.

μεθῆσθε B.C.R.V.Δ. μεθεῖσθε Ald.

435. ὕν om. C.Δ. Ald. : superne adscriptum in B.

436. πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον] Alludit ad proverbium πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα. quod alias illi usurpant, qui minas alicujus parum se curare volunt significare; hic Bdelycleo timet minas chori: itaque tantum est allusio ad proverbium. BERG. ex Schol. In R. θριῶν vitiose, ut videtur. Proverbium illud memorat Diogenianus 1, 70. et (ubi θηρίων scriptum) 7, 92. Simile est μεζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης, de quo vide Diogenian. 6, 52. Append. Vat. 2, 76.

437. ἐν Berglerus. Libri ἐν.

438. Δρακοντίδη] Hesychius, Δρακοντίδης: τὸν Κέκροπα Ἄριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν. Vid. schol.

440. οὗς ἐγὼ ὀίδαξα κλάειν] Beneficia sua commemoraturus, contrarium dicit, ut infra v. 449. οὐκ ἀναμνησθεῖς ὅθ' εὐρῶν τοὺς βότρυς κλέπτουτὰ σε—ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς· σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα. Dicitur autem κλαίειν τέτταρα, ut ἦσθῆναι τέτταρα, in Acharn. 2. BERG.

ἐς τὴν χοίνικα] Ludit in ambiguitate vocis, quæ et mensuram quandam significat, ut satis notum, et pedicam, ut in Plut. 276. Vult autem significare illos servos vinctos fuisse. BERG.

441. ἡμι^x præfixum in R. Interpunctionem post κακά addidit Florens Christianus.

442. δηλαδῆ] δηλα δῆ Florens Christianus.

444. ριγῶν] Legebatur ριγῶν γ'. ριγόν τ' (sic) R.

449. οὐδ'] οὐτ' R.

450. ἐλάαν C.R.V.Γ. ἐλαίαν Ald.

454. οἶον] οἶος V. et Suidas in ὤ' εἰδῆς.

456. παῖε παί'] παῖε παῖ R.

457. τῦφε πολλῶ τῶ καπνῶ] Apes enim et vespæ fumo et suffitu exagitantur, ut dixit Virgilius, *fumos prætende sequaces*.

FLOR. CHR.

458. σοῦσθ'] Verbum σοῦσθαι habet significationem concitationis et impetus. Æschylus in Persis 24. βασιλῆς βασιλέως ὑποχοι μέγαλον σοῦνται. ubi scholia: ὀρμῶσι. Idem in Suppl. 843. σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βάρην ὅπως ποδῶν. Sophocles in Ajace 1423. σοῦσθω, βάτω. ubi scholia: ὀρμάσθω. BERG.

Prius οὐκ accessit ex R.Γ.

459. Αἰσχίην] Scholia: ἀντὶ τοῦ καπνὸν εἰπεῖν ἢ πῦρ, Αἰσχίην εἶπεν, ἐπεὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο. Vide supra v. 325. BERG.

Σελαρτίου] Scholia: ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαξεν, ἐπεκτείνας Σελαρτίου, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμωδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον· παρὰ τὸ σέλας. Vide 325. BERG. Scripsi Σελαρτίου cum R.Γ.

460. ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν. In Nub. 1305. ἔμελλον ἄρα παύσειν σ' ἐγώ. In Ran. 268. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς. BERG. Hunc versum alteri servo tribuit R.

461. 462. choro tribuit Ald., Bdelycleoni Brunckius, Sosiae Bentleius.

462. μελῶν Brunckius. Libri μελέων. Quod sequitur τῶν omittunt Δ. et Ald.

βεβρωκότες] Aristophanes apud Athenæum 9. p. 367. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγομι' ἂν ῥῆμά τι εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενον, ἢ λευκοὺς ἄλας; Philocles autem fuit malus poeta; noster in Thesm. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλήης αἰσχροὺς ὦν αἰσχροῶς ποιεῖ. BERG.

463—470. choro tribuit Brunckius, libri hemichorio.

463. αὐτὰ δῆλα] Scribendum αὐτόδηλα. Quo composito utitur Æschylus Sept. c. Th. 846. τὰδ' αὐτόδηλα. Monuit L. Dindorfius ad Thesaurum Stephani vol. 2. p. 1062.

465. ἐλάμβαν' R. Legebatur ἐλάνθαν'. Ceterum quum parum apta sit γε particula, ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιούσα με, sic potius scribendum videtur ὡς λάθρα' ἐλάμβαν' ὑπιούσα με. Cum λάθρα—ὑπιούσα comparandum quod Sophocles dixit Œdip. T. 386. λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται.

466. πόνῳ πονηρῆ] πονωπόνηρε Ald. Vid. Lys. 350.

κομηταμνυία] κομήτης dicitur homo superbus, ut in proverbio, οὐδείς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνύζεται. Amynias autem erat talis; hinc infra etiam v. 1259. Ἀμνυίας ὁ Σέλλου οὐκ τῶν κρωβύλου. BERG.

472. ἔλθοιμεν V. Legebatur ἔλθωμεν. Eurip. Alcest. 52. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκηστις ἐς γήρας μόλοι;

474. σοὶ λόγους] Videtur σοὺς λόγους scripsisse.

ἐρῶν] Legebatur ἐραστὰ, consentiente Suida in ἄκουρος et μισόδημος.

475. καὶ ξυνὼν Βρασιδα] Ita solebant calumniatores statim fingere aliquem conspirare cum Lacedæmoniiis; in Pace 939. αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδου. Erat autem Brasidas celebris strategus Lacedæmoniorum. BERG.

κράσπεδα στεμμάτων] Scholiasta exponit ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίου, dicitque illud gestamen fuisse Laconum. Hoc ergo etiam signum erit Bdelycleonem λακωνίζειν cum ceteris. BERG.

480. ΧΟΡΟΣ] ἡμ^x R.

οὐδ' ἐν σελίῳ—οὐδ' ἐν πηγάνῳ] *Ne in apio rutave res est adhuc*, proverbium est in eos qui nondum initium rei attigerunt: sumta metaphora ab iis qui hortos ingrediuntur. Horum olim ambitus apio vel ruta conserebatur, quam qui nondum præterissent, velut in horti limine adhuc esse videbantur. BRUNCK.

σοῦστιν V. Vulgo πον' στίλν.

481. τῶν τριχουρικών ἐπῶν] Sic ῥῆμα μυριάμφορον in Pace 520. BERG. Vilia et inepta dicta Archippi notari visa sunt scholiastæ.

483. ταῦτα ταῦτα Berglerus. Legebatur ταῦτα ταῦτα. In R. est ταῦτα ταυτά, in Γ. solum ταῦτα.

484. ἄρ' ἂν ᾧ R. Legebatur ἄρά γ' ἄν. μου] μοι R.V.

485. δέρεσθαι καὶ δέρειν] Sic δάκνειν καὶ δάκνεσθαι in Ranis 861. BERG.

487. ᾧδ' addidit Hermannus Elem. doctr. metr. p. 200.

488. ὑμῖν] Scribendum ἡμῖν cum R.V.

τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται] Athenienses memores eorum, quæ sub tyrannide Pisistratidarum respublica esset passa, semper cavebant ne iterum aliquando existeret aliquis tyrannus

Athenis: hinc etiam si quid insoliti in urbe accideret, statim suspicionem de dissolvendo populari eorum statu et de instituenda tyrannide in promptu habebant. Sic quum Hermæ fuissent mutilati et mysteria profanata tempore Alcibiadis, tyrannidis causa id factum putabant: *καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπράχθαι*, ut dicit Thucydides 6, 27. Sic quum parietum perfossores ærarium aperuissent: item quum remi furto essent ablati, ut ait Demosthenes de Syntaxi [p. 176.] reprehendens hanc suspicacitatem: *ἀνέφξάν τινες πρῶν δῆπου τὸ ὀπισθόδομον· οὐκοῦν οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλεῦσθαι, τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι, τοιαῦτ' ἔλεγον. καὶ τοι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε ἂν ἀληθῆ λέγω· οἱ μὲν ταῦτα ποιοῦντες ἄξια ἐποιοῦν θανάτου, ὃ δὲ δῆμος οὐ διὰ τοῦτο καταλύεται. πάλιν κώπας τις ὑφείλετο· μαστιγοῦν, στρεβλοῦν, πάντες ἐβόων, λέγοντες καταλύεσθαι τὸν δῆμον. ἐγὼ δὲ, τί φημι; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον θανάτου ποιεῖν ἄξια, ὥσπερ ἐκείνοι· τὸν δῆμον δ' οὐ διὰ τούτων καταλύεσθαι. Comicus ridiculas causas suspicionum comminiscitur. BERG.*

490. οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν] Numerum rotundum ponit. Nam triginta quinque anni erant dicendi, siquidem ex Thucydide (I, 107.) constat homines oligarchicos res novas esse molitos olymp. 80, 3. De quo dixit Meierus in libro de bonis damnatorum p. 4.

493. ὀρφῶς reposui ex Athenæo 7. p. 315 c. Scribebatur ὀρφῶς. ὀρφῶς in codicibus quibusdam lectum memorat scholiasta.

495. ἔοιχ' R.V. Vulgo ἔοικ'.

ἄνθρωπος] Libri ἄνθρωπος.

496. τις Brunckius. Libri ταῖς.

ἡδυσμά τι] Fuit qui ἡδύσματα conjiceret. Equit. 678. *ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδον ἡδύσματα.*

501. ὅτι] Malim ὅτε.

κεληγίσαι] Equitare significat et certare singulari equo; transfertur autem ad obscœna, estque *σχῆμα συνουσίας*. In Pace 900. *ἵπποδρομίαν ἄξετε· ἡνίκα δὲ κέλῃς κέλῃτα παρακελητιεῖ.* ubi ambæ significationes miscentur. Vide notam sequentem. BERG.

502. τὴν Ἰππίου τυραννίδα] Hippias tyrannus nomen habuit ab equis, ἀπὸ τῶν ἵππων. Xanthias autem jusserat meretricem

κελητίσαι, quod, ut dixi, ab equitatione transfertur ad obscena: ut et verbum *εππάζεσθαι*, quamvis rarius, ut in Machonis iambis apud Athenæum 13. p. 581. *κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινου λέγων, ἐτέρω τρόπῳ μὲν συγγενέσθαι μηδενί, ἐξῆς καθιππᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις*. Describit rem Horat. Sat. 2, 7, 50. *clunibus aut agitavit equum lasciva supinum*. Ab ista igitur equitatione festive dicit meretricem suspicatam esse, Xanthiam tyrannidem, qualis erat Hippixæ moliri. BERG.

503. ἡδέα εἰ καὶ R.V. ἡδέα γ' εἰ καὶ Δ. ἡδέα καὶ Γ. ἡδέα γε καὶ Ald.

504. ὅτι ex Suida (in εἰ καὶ) repositum. Libri omnes *ὀτιῆ*, consentiente Suida in *ὀρθοφοιτο*—. *ὀτιῆ* V.

505. *ὀρθοφοιτοσ*— Florens Christianus ex scholiasta. Libri et Suidas *ὀρθοφοιτοσ*—. *ὀρθοσ*—V.

506. Morychum poetam tragicum fuisse vulgaris est opinio, cujus ego meliorem auctorem desidero quam, qui afferri solet, scholiastam ad Acharn. v. 887. qui ita scribit, ὁ Μόρυχος ἐπὶ ὀψοφαγία κωμωδεῖται. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγωδίας δὲ ποιητῆς οὗτος. Quæ si quis cum annotatione scholiastæ ad Pacis v. 1008. comparaverit, facile intelliget Morychum grammatici errore cum Melanthio, poeta tragico, fuisse confusum.

507. *τυραννικά* V. et Suidas in *εἰ καὶ νῦν* et *ξυνωμότης*. Vulgo *τυραννίδα*.

508. *ὀρνίθων γάλα*] Notum proverbium de rebus quæ ob raritatem in pretio sunt. Noster in Avib. 1672. *ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα*. Vide et infra v. 732. BERG.

510. *ἐγγέλευσιν* ex Athenæo 7. p. 299 c. repositum. Vulgo *ἐγγέλυσιν* consentiente Suida in *λοπὰς* et *οὐδὲ χαίρω* et grammatico Naniano p. 492.

511. *δικίδιον φάγοιμ' ἂν*] Infra v. 1367. *ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην*. BERG.

πεπνιγμένον] *κρέα πεπνιγμένα* et *πνικτὰ* sunt quæ in vase obturato coquantur et simul torrentur in vapore et proprio succo: vide Athenæum 9. p. 396. ubi hic locus citatur. Vocat autem *δικίδιον πεπνιγμένον* metaphorice, quia in judiciis innocentes sæpe misere vexantur et pene enecantur. BERG. *πεπνιγμένον* R.

513. *εἰθίσθης*] Nempe injustis condemnationibus. Quæ autem hic ad Philocleonem dicit et de eo, illa de plebe Atheniensi

accipienda sunt; hæc enim gaudet foro et sycophantas atque rhetoras fovet. BERG.

514. οἴομαι σ' R.Γ. οἶμαι σ' V. σ' οἴομαι γ' Ald.

517. ὑπ' ἀνδρῶν] Intelligit demagogos, τοὺς τοῦ δήμου προστάτας, et rhetoras. BERG.

522. νῦν] Libri νῦν.

καὶ ξίφος—ξίφει Philocleoni tribuenda esse animadvertit Berglerus, cujus vide annotationem ad v. 714. Vulgo Bdelycleoni tribuuntur.

523. ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.] In Acharn. 316. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. BERG.

525. μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος] Intelligitur *merces judiciaria*. Dicturus autem erat κύλικα aut ποτήριον. Sed animus ei alibi est. BERG. Sic v. 378. τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα pro μυστήρια.

526. δὴ C. Vulgo δέ.

527. λέγειν τι δεῖ] Scribendum δεῖ τι λέγειν, ut accuratius respondeat versui antistrophico 632.

529. ἐνεγκάτω—τὴν κίστην τις] Interpellat orationem chori. Petit autem cistam cum instrumentis scriptoriis, quia vult, memorix causa, describere argumenta Philocleonis, ut ipse dicit v. 536. γράφομαι μνημόσυνα. BERG. κακίστην R.

530. Choro tribuitur in libris: Philocleoni ab Hermanno de metris p. 315. Quem non debebam sequi. Est enim hic versus cum præcedente Bdelycleoni tribuendus: quod Hermannus ipse postmodum subindicavit in annotatione ad Nub. 759.

ποιός τις ὦν] Sic scribi debuit, non ποιός τις, quod subindicavit Berglerus. ποιός τις valet οὐχ ὁ τυχών. Vide Henr. Stephani Thesaurum vol. 3. col. 449. BRUNCK. Revocandum ποιός τις ὦν signumque interrogandi post παρακελεύη ponendum. Ad chorum conversus, cujus orationem interruperat, hæc dicit Bdelycleo.

ταῦτα] ταῦτ' αὐτὰ R.Γ. ταῦτα αὐτὰ V.

532. τόνδε] Scribendum τονδὶ cum Bentleio.

533. ἐστὶν] ἔστ' R.V.

ἀγών] Libri ἀγών. Thucyd. 2, 45. παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὀρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. Bentleius scribebat σοὶ μέγας ἔστ' ἀγών νῦν. Sic in Pace v. 276. νῦν ἀγών μέγας.

535. γένοιθ' Bentleius. Libri γένοιτο νῦν, ex conjectura gram-

matici qui non animadvertisset σε post οὗτος excidisse, quod Porsonus restituit.

537. λέξιη γ'] λέξιης B.Δ.

γράφομαι γώ codex Vaticanus. Ceteri codices et Ald. γράφομ' ἐγώ.

541. ἀκαρῆ] ἀκαρῆι R.

542. δ' ἐν Porsonus. δ' ἂν ἐν R.V.Γ. γὰρ ἂν ἐν vulgo.

ταῖς codex Havniensis. Vulgo ταῖσιν.

ὁδοῖς] ῥοδοῖσιν V.

544. θαλλοφόροι] Scholiastes docet in pompa Panathenæorum festi senes gestasse θαλλοὺς, i. e. *olivæ ramos*, et auctorem laudat Xenophontem in Symposio [4, 17.]; respicit autem, ut puto, ad hæc verba, quæ ibi leguntur: θαλλοφόρους γὰρ τῆ Ἀθηνῶ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται. BERG. Vide Meursii Panathen. cap. 20. BRUNCK.

καλούμεθ' Porsonus. Vulgo καλούμεθ'.

548. γ' om. V.Δ.

ἀπὸ βαλβίδων] *A principio*. Quia a carceribus fit initium cursus. In Equit. 1154. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτουί. ibi autem cursu certant duo adulescentes Populi, ut ostendant, uter promptior sit in cultu præstando. In Lysistrata v. 1001. aliter: ἀπὸ μῆς ὑσπλάτιδος. Vide ad Acharn. 482. BERG.

περὶ τῆς ἀρχῆς] Significat principium et imperium. Ad hunc duplicem significatum alludens dixit: ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω pro ἀπ' ἀρχῆς περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Latine: *a principio de principatu ostendam*. BERG.

550. καὶ] ἦ καὶ Γ.R.V, quod deletο ἦ recepi. γ' ἦ καὶ Δ. Ald. Tacet de suis codicibus Brunckius, qui γ' ἦ ab Florente Christiano positum servavit. Theopompus apud Athenæum 12. p. 531 d. ἐσποῦδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί. et paullo post, συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν.

νῦν om. V.

554. ἐμβάλλει] Ab numero plurali ad singularem transit, unum aliquem cogitans, ut in Nub. 975. et alibi non raro. Vid. Heindorf. ad Platon. Protag. p. 500.

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν] Hoc modo blandiri solitos reos iudicibus, dicit etiam Xenophon in libro de Rep. Athen. 1, 18. cujus verba adscribam, quia in illis notari aliud etiam

debet scitu necessarium, nempe quod dicit, sociis Atheniensium Athenas proficiscendum ad judicia fuisse: *νῦν δ' ἀναγκάζεται τὸν δῆμον κολακεύειν τῶν Ἀθηναίων εἰς ἕκαστος τῶν συμμάχων γινώσκων ὅτι δεῖ μὲν ἀφικόμενον Ἀθήναζε δίκην δοῦναι καὶ λαβεῖν, οὐκ ἐν ἄλλοις τισὶν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ, ὅς ἐστι νόμος Ἀθήνησι· καὶ ἀντιβολῆσαι ἀναγκάζεται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ εἰσιόντός του ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός. διὰ τοῦτο οὖν οἱ σύμμαχοι δοῦλοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καθεστᾶσι.* BERG.

555. ὑποκύπτουτες] ὑποπίπτουτες R.

557. ξυσσίτοις] ξυνσίτοις R.V.

562. ἀπόφυξι V. Vulgo ἀπόφενξι. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 726.

564. ἀποκλάονται] ἀποκλαίονται R.V.

565. κακὰ C.R.V.Γ. et lemma scholii. κακὰ γε Ald.

τοῖς C.R.V. et lemma scholii. τοῖσι Ald.

ἀνιῶν addidi ex V, in quo syllaba ων compendio scripta est.

ἀν ἰσώση] ἀνισώση V.

566. γέλοιον] γελοῖον Ald. et scholiasta. De qua scriptura v. quæ ad Thesaurum Stephani dixi vol. 2. p. 555.

568. ἀναπειθόμεσθα] ἀναπειθόμεθα R. ἀναπειθόμεθα C.Δ. ἀναπειθόμεθα B. De cæsura dixi ad Nub. 987.

570. συγκύψανθ' R.V. Vulgo συγκύπτονθ'.

ἄμ βληχᾶται] ἄμα βληχᾶται vulgo. ἀποβληχᾶται V. ἄμ ἄμα βληχᾶται R, unde formam monosyllabam ἄμ restitui, annotatam ab Hesychio.

573. αὐ τοῖς Florens Christianus. αὐτοῖς Ald. αὐταῖς inter lineas B.

χοιριδίοις] χοιρίοις R. Recte scholiasta, ἴσως ὅτι χοῖρος προσγορεύεται τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Conf. Thesm. 289.

575. τοῦ πλούτου καταχήμη] Eccles. 631. καταχήμη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή.

576. αὖ] ἀν C.R.

σου accessit ex C.R.Γ.

τουτὶ C.R.Γ. ταυτὶ Ald. ταδὶ B.Δ. σουτουτὶ superscriptum in B.

γράφομαι Brunckius. Libri γράφομαι.

πλούτου] οἴκου, γρ. καὶ πλούτου R.

577. ἄχεις] ἄχρισ R.V.Γ.

τῆς R. et Kusterus. τῆν B.C.V.Δ. Ald. τῆν τῆς Γ.

ἄρχειν R. et Kusterus. ἀρχὴν B.C.V.Δ. Ald. Cum R. consentit scholiasta.

579. Οἶαγρος] Œager Æschyli an Sophoclis histrio fuerit ambigit scholiasta. Æschyli fuisse liquet ex scholio vetustiore, quod nunc ad v. 564. temere relatum legitur, Αἴσωπος (scrib. Οἶαγρος) τραγωδίας ἐγένετο ὑποκριτῆς γελοιώδης. Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκριτῆς. Æsopum histrionem Græcum non novi: celebratus Ciceronis laudibus est Æsopus histrio Roscii æqualis.

580. Νιόβης] Æschyli, non Sophoclis, Niobam intelligi consentaneum est quum Æschyli nominaverit histrionem.

582. ἐν φορβειᾷ] Id est ἐμπεφορβιωμένος. Vid. Av. 861. ἐν φορβίαι R.

583. καταλείπων B.Δ. καταλιπὼν R.V. Ald.

584. κλάειν Brunckius. κλαίειν libri.

κλαίειν—μακρὰ τὴν κεφαλὴν] In Pluto 612. ἐὰν κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν. Omittitur etiam vox κεφαλὴν ut in Thesmoph. 218. τοῦτον μὲν μακρὰ κλαίειν κέλευε. Dicitur etiam μακρὰν, ut in Ecclesiâz. 425. δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἣ κλαίειν μακρὰν. [ubi nunc μακρὰ restitutum.] Est autem κλαίειν εἰπόντες τῇ κόγχῃ idem quod ἀνακογχυλιάσαντες τὴν διαθήκην, ut infra loquitur v. 589. BERG.

586. ἀναπέιση] ἀναπέιθοι V.

587. ἀνυπέθυνοι δρῶμεν] Vid. Hudtwalckeri librum de dietetis p. 32.

588. τοι] το V.

σε μόνον Reiskius. Legebatur σεμνόν. σεμνῶν R.

589. ἀνακογχυλιάζων] Ad vocem κόγχῃ v. 585. (unde κογχύλιον) respicit. Sumitur autem ἀνακογχυλιάζειν hoc loco pro ἀνασπᾶν τὴν κόγχην· utitur enim verbo ἀνασπᾶν in eadem re in Lysistr. 1200. καὶ μηδὲν οὕτως εἶδ' σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς τύπους ἀνασπᾶσαι. Alias ἀνακογχυλιάσασθαι est ἀναγαργαρίσασθαι. Vide Pollucem 6, 25. et Athenæum 5. p. 187. BERG. Suidas: ἀνακογχυλιάσαι, ἀναγαργαρίσασθαι. Pollux 6, 25. δ μέντοι ἀναγαργαρίσασθαι νῦν λέγουσιν, ἀνακογχυλιάσασθαι ἔλεγον, τὸ ἀνακλύσασθαι τὴν φάρυγγα. Πλάτων δὲ ὁ κωμικός·

ἀνακογχυλιαστὸν ἐχθοδοπὸν τι σκενάσω.

Hic autem facete comicus ad alium sensum detorquet hoc verbum, nempe ad id quod supra dixerat, τῇ κόγχῃ, respiciens, ἀνακογχυλιάζειν adhibet pro ἀνασπᾶν τὴν κόγχην. Sigilla autem, ut conservarentur, conchyliis muniebant. BRUNCK.

592. Εὐαθλος] Rhetor improbus, sæpe a comicis exagitatus : de quo vide scholiastam.

κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής] Pro Κλεώνυμος et κόλαξ et ῥίψασπις. In Nub. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν. BERG.

595. δικαστήρι' ἀφείναι] δικαστήρια φῆναι Γ. πρώτιστα μίαν δικάσαντας] In Equit. 50. ὦ δῆμε, λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν. BERG. δικάσαντας, tanquam si præcessisset δικαστάς. BRUNCK.

596. δ' ὁ Κλέων] δὲ κλέων R.V.

κεκραξιδάμας] De eodem Cleone in Equit. 36. ἄρπαξ, κεκράκτης.

μόνον Florens Christianus. Libri μόνους.

597. τὰς μυίας ἀπαμύνει] De eodem Cleone in Equit. 60. βυρσίνην ἔχων δειπνοῦντος ἔστῶς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. BERG.

599. καίποῦστιν V.Γ. καίποῦστιν R. Vulgo καίτοι 'στίν. Conf. ad v. 27.

Εὐφημίον] Nihil de hoc homine compertum habuit scholiasta.

600. σπόγγον] Scribendum σφόγγον cum Brunckio. Vid. ad Acharn. 463.

602. χύπηρεσίαν] καὶ ὑπηρεσίαν R. Quod probari potest. Quanquam idem codex aliique καὶ οὐδὲν pro κοῦδὲν v. 741. et alia hujusmodi, crasi non raro neglecta.

604. πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος] Proverbium, cujus de sensu et origine disceptant grammatici, quorum opiniones exponit scholiasta. Probabilior quam ceteræ explicatio videtur, de iis esse dictum qui suo ipsorum damno vincunt.

περισέμνου] περισεμνός (sic) V.

606. κᾶτ' Florens Christianus. Libri κᾶπειθ'.

εἰσήκονθ' ἄμα] εἰσήκοντά με V. ἦκονθ' ἄμα B.Δ. : quæ haud dubie conjectura grammatici est, κᾶπειθ' ἦκονθ' ἄμα legentis, sed vera fortasse. Nam composito verbo si usus esset Aristophanes, εἰσελθόντα potius dixisset.

609. παππάζουσ'] παππίζουσ' V. et Suidas in ἐκκαλαμᾶται.

τὸ omittunt libri et Suidas. Addidit Florens Christianus.

τριώβολον ἐκκαλαμᾶται] Triobolum illud, quod acceperam mercedem judiciariam, elicit mihi ex ore lingua sua, ut piscatores calamo extrahunt piscem (vide supra v. 381.) Solebant autem in ore gestare pecuniam; infra v. 791. καὶ γὰρ 'νέκαψ' ὀβολοὺς γὰρ ψόμην λαβεῖν. BERG.

610. ὑποθωπεύσαν—φυστήν] ἐπιθωπεύσαν—φύστην Suidas in φύστη. Nam hoc accentu grammatici quidam hoc vocabulum scribebant. Ego Herodianum sequor.

μάζαν] Scribatur μάζαν.

611. φάγε τουτί, ἔντραγε τουτί] Equit. 51. ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον. BERG.

612. τούτοισιν Bentleius. Libri τοῖσιν.

κεῖ μή με δεήσει Elmsleius ad Sophoclis Œdip. T. 662. Libri καὶ μή με δεήση.

613. ἐς] εἰς libri.

614. τονθορύσας. ἀλλ' ἦν Elmsleius. Legebatur τονθορύσας, ἀλλην—puncto post μάξη posito. Sed ἀλλ' ἦν scriptum in Γ.

615. σκευὴν βελέων ἀλεωρήν] Loquitur Ὀμηρικῶς. Il. μ, 57. πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηλῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.

616. μὴ ᾿γχῆς B.R.V.Δ. μ' ἔγχεις Γ. μὴν ᾿κχῆς Ald.

ὄνον—δίνου] ὄνος et δίνος nomina sunt poculorum. In prioris ambiguitate ludit comicus, poculo tribuens, quæ sunt asini, ut βρωμήσασθαι et καταπαρδεῖν. BRUNCK.

618. δίνου] δείνου R. Quæ frequens in codicibus est hujus nominis scriptura, de qua vide L. Dindorfium ad Stephani Thesaurum vol. 2. p. 952.

στράτιον] πολεμικὸν ἢ φοβερὸν interpretatur Hesychius, μέγα καὶ σοβαρὸν Photius. BRUNCK.

619. τῆς om. R.V.Γ.

621. ταῦθ'] Vulgo ταῦθ'.

ἄπερ] ὥσπερ R.

626. κἀγκεχόδασιν] καλκέγκεχόδασιν R.

μ' om. V.

629. Ante νῆ lineolam mutatæ personæ indicem habet R.

Idem δήμητραν pro Δήμητρα.

634. ἐρήμας—τρυγήσειν] Putabat me causam meam deserturum. Est autem proverbium in Ecclesiâz. 885. ῥου δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνθάδε ἐμοῦ, τρυγήσειν; BERG.

ῥεθ'] ὥσθ' R. a pr. m.

οὔτος Dawesius. Vulgo οὔτω. οὔτως R.

636. δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν Porsonus. Legebatur δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν.

642. ὥσθ'] Malim ὡς.

αὐτοῦ] αὐτῶι R.

643. σκύτη βλέπειν inter proverbiales locutiones refertur. Zenobius e comici scholiaste: μέμνηται αὐτῆς Εὐπολις ἐν Χρυσογένει [Χρυσῶ γένει]. φησὶ γάρ·

ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψιαστικῶς διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. BRUNCK. σκύτη βλέπειν R.V.G. et lemma scholii. βλέπειν σκύτη Ald.

644. σε om. R.

645. ἀπόφουξιν] Vulgo ἀπόφουξιν. Conf. v. 558. 562.

646. πεπᾶναι] πραῦναι interpretatur Hesychius, fortasse ex hoc loco. Post χαλεπὸν indicavi lacunam.

647. μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι] Non e re mea dicenti. Vide Koenium ad Gregor. Cor. p. 44. [106.] BRUNCK.

652. ἀτὰρ, ᾧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη] Ex Homero Odys. a, 45. ᾧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.

654. τεθνήξεις] Vulgo τεθνήσει. τεθνήξει B. Vid. Elmsl. ad Acharn. 590.

χρῆ Brunckius. χρῆ Ald.

σπλάγχμων ἀπέχεσθαι] Scholiasta, ὅτι οἱ ἀνδροφόνοι οὐ μεταλαμβάνουσι θυσίων. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 612. BRUNCK.

655. νυν] Vulgo νῦν.

παππίδιον] παπίδιον R.G. Ald.

656. πρῶτον] πρῶτα Suidas in φαύλως.

λόγισαι] Supputationem facit redituum, ut ostendat posse plebem aliunde ali, ut non necesse sit eam mercedi iudicialiæ adeo inhiare. BERG.

658, 695. In his quæ memorantur τέλη, tributa sunt inquilinorum et libertinorum, vectigalia artium aliaque hujusmodi; ἑκατοσταὶ autem portoria quædam esse videntur in Piræo exacta, quamquam alibi frequentior est πεντηκοστῆς s. quinquagesimæ mentio; ἀγορὰς et λιμένας nominat propterea quod in foris ac portibus mercium importatarum, exportatarum ac venditarum vectigalia pendenda erant; μισθοὺς autem esse puto, quæ alias μισθώματα aut μισθώσεις dicuntur, pensiones ædium, agrorum, pascuorum aliarumque rerum publicarum, quæ privati elocari solebant; πρυτανεῖα sunt pecuniæ quædam a litigantibus ante iudicium depositæ, qualia erant quæ apud Romanos sacramenta dicebantur; δημόπρατα denique sunt bona

publicata, quorum venditorum pretia in ærarium redigebantur; reliqua non opus est explicare. SCHOEMANN. de comitiis Athen. p. 286 sq.

ἐκατοστὰς] Vid. Schneider. ad Xenoph. opusc. polit. p. 93. 108.

659. *πρυτανεία*] De his dictum ad Nub. 1180.

μέταλλ'] Laureotica. De quibus v. Boeckhii commentationem in Actis Acad. Borussicæ a. 1815. p. 117.

660. *τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια*] De summa reddituum vide Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 465.

661. *τούτων*] *τούτων* R.Γ.

νυν Brunckius. Libri *νυν*.

κατάθες μισθὸν R.V. Vulgo *μισθὸν κατάθες*.

ἐνιαυτοῦ Bentleius. Libri *τοῦνιαυτοῦ* vel *τοῦ ἐνιαυτοῦ*.

662. *ἕξ χιλιάσων*] Tot enim quotannis in universum sorte eligebantur, ex quibus singula dicasteria legitimum judicium numerum acciperent. De quo vid. Schoemanni dissertatio de sortitione judicum, Gryphiswaldiæ edita a. 1820.

κατένασθεν R.V.Γ. Vulgo *κατένασθε*. *ἐκρυφθεν* pro *ἐκρύφθησαν* in senario dixit Euripides Hippol. 1247.

663. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Kusteri et Brunckii editiones.

665. Verba *καὶ ποῖ τρέπεται* δὴ *ἴπειτα τὰ χρήματα τᾶλλα* Philocleoni, sequentia autem usque ad v. 679. Bdelycleoni recte tribuit Bothius.

666. *ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω*] Ponit formulam rhetoribus usitatam, ut inde tanquam ex nomine cognoscantur; illis enim verbis utentes studebant se populo commendare. Supra v. 593. *οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι*. BERG.

τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν] In Pluto 536. *γραῦδίων κολοσυρτόν*. *μοχ σύρφακα*, quod idem. BERG.

667. *αἰέ* R.V.Γ. Vulgo *αἰεί*.

668. *περιπεφθεῖς*] *περιπεμφθεῖς* R.V.

670. *ἐπαπειλοῦντες*] *ὑπαπειλοῦντες* V.

671. *ἀνατρέψω*] *ἀναστρέψω* R.V.

673. *ἦσθηται* repositum ex Suida in *ἦσθηται, λαγαρυζόμενον* et *τραγαλίζοντα*. *ἦσθοντο* R.V.Γ. *ἦσθοντό γε* Ald. *Vilem plebet*, quasi *quiscquiliās*; Euphron comicus apud Athenæum 9.

p. 377. ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετὸν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην. BERG. Photius p. 557, 19.

674. λαγαρίζομενον] λαγαρίζομαι accipiendum videtur pro *laxus fio et evanescior* in hoc loco Aristophanis, ut sensus sit, eos gavisos esse quum viderent τὸν τῶν δικαστῶν ὄχλων καὶ συρφετὸν (erat enim κηθάριον fiscella, quæ urnæ suffragiorum veluti infundibulum superimponeretur) non amplius tam tumido esse ventre, sed laxiorem fieri et evacari, nec quidquam habere quod roderet. Illa duo vocabula ἐκ κηθαρίου connectenda præcedentibus. Scholiastes tamen cum sequentibus jungit, λαγαρίζομενον exponi posse dicens vel λάγανα ἐσθίοντα vel ἀποξύνοντα, ut sit ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἀγγείων ἀποξύνοντα. Sed parum ad rem. Hesychius, λαγαρίζεσθαι esse ait τὸ πρὸς τὰς λαγάνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ, διαπεύροντα τὴν χεῖρα. Ad meam expositionem facit, quod idem Hesychius λαγαρίττεται affert pro μετριεύεται: nam qui modico victu utitur, is itidem ἐξ ὀγκώδους fit λαγαρός sive λαπαρός. H. STEPHANUS in indice in thesaur. Gr. I. vol. 4. p. 1337. λαγαυρίζομενον B.V.R, quæ glossa sine interpretatione posita est apud grammaticum Bibl. Coislin. p. 235. λαγαρίζομενον Ald. et meliores Suidæ codices, quod revocandum videtur. Itaque hoc dicit, populum tenui contentum esse mercedis judicialis fructu. Glossis Hesychii ab HSt. memoratis duabus tertia est addenda, λαγαρίζομενοι: σκαλεύοντες. quæ explicatio eodem redit quo ἀποξύνοντα, quod scholiasta inter alia posuit.

τραγαλίζοντα] Idem quod τραγαλίζοντα, quod interpretandi causa substituit scholiasta. Similiter hodierni Græci στραγάλια vocant quæ veteres τραγάλια dicere solent: quod comparavit Coraës ad Heliodor. vol. 2. p. 88.

675. Κόννον ψῆφον] Proverbium erat in hominem nihili nullisque momenti Κόννον θρίον, ortum a malo citharædo, cui nomen Connus. ψῆφόν, quia de iudice loquitur, facete posuit pro θρίον. Conf. not. ad Eq. 534. BRUNCK.

δωροφοροῦσιν V. Legebatur δωροδοκοῦσιν scriptura vitiosa, fortasse ex v. 669. repetita, de qua v. quæ dixi ad Thesaurum Stephani in δωροδοκίῳ.

676. ὕρχας, οἶνον] Aliter hic legebatur Pollux qui ad hunc locum respexit 6, 14. εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἶνον, δηλοῖ μὲν ἡ λέξις τὸ προσεικὸς τῷ βίκῳ κεράμιον. [Idem

10, 73. ὕρχας οἴνου ex Holcadibus Aristophanis affert.] Sed proba non est illa lectio. Diversæ res hic significantur. Suidas a scholiaste: ὕρχας, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα. BRUNCK.

677. πλουθυγείαν] πλουῦθ' ὑγείαν R.

678. σοὶ δ' Florens Christianus. σὺ δ' R.V.Γ. σὺ δέ γ' Ald.

πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας] Imitatur Homerum Il. κ, 27. πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν ἤλυθον ἐς Τρόην. Od. δ, 709. περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν.

679. τοῖς ἐψητοῖσι] Vile genus piscium, de quo v. Athen. 7. p. 301. Constructio autem verborum σκοροῶδου κεφαλῆν τοῖς ἐψητοῖσι eadem est quæ Equit. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα.

680. Εὐχαρίδου] Schol. ὄνομα σκοροδοπῶλου.

γ' accessit ex R.V.Γ.

ἄγλιθας] Libri ἀγλίθας.

681. ἀποκναίεις] ἀναιρεῖς interpretatur Hesychius.

682. δουλεία ἴσθιν Porsonus. Libri δουλει' ἐστίν. Sic διοσημί' ἐστὶ in Acharn. 171. scribebatur.

684. τις δῶ R.V. τις διδῶ C. τις γε διδῶ B.Δ. Ald.

τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς] τοὺς om. B.Δ. Mercedem iudicum non eandem omni tempore fuisse tradit scholiasta, Aristotelis usus auctoritate in Πολιτείαις. Primum ejus distribuendæ auctorem fuisse Periclem ex eodem Aristotele constat Polit. 2, 10.: quo tempore duorum fuit obolorum, donec Cleo post mortem Periclis trioboli largiendi auctor exstitit. Quod testatur scholiasta ad v. 299. τοῦτό φησιw ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος μισθοῦ. ἦν μὲν γὰρ ἄστατον τὸ τοῦ μισθοῦ. ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριώβολον. cujusmodi annotationem quum alicubi legisset novitius quidam grammaticus, scholiis ad Pluti v. 330. ubi de triobolo mercede non iudiciorum, sed comitiorum, agitur, hæc admiscuit: τούτους τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. quo temporum rationis imperitum se esse ostendit. Nam quum comitiorum mercedem multis post Cleonem mortuum annis primum distribui cœpisse constet, absurdum est Cleonem ejus augendæ auctorem perhiberi. διώβολον et τριώβολον rursus memorat alius scholiasta ad Ran. v. 141. πρὸς τὸν δικαστι-

κὸν μισθὸν, ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν— ἦν δὲ καὶ τριωβόλου, τοῦτο τῶν στρατηγῶν (demagogos dicit) κολακείας χάριν προστιθέντων. Quæ aliena quidem sunt ab loco illo Aristophanis, ceterum verissima sunt, nisi quod male additum est, ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν. Quæ qui scripsit, δραχμὴν συνηγῶρων, de qua paullo post dicemus in mente habuisse jam ab aliis est animadversum. Tertium testimonium scholiastæ Avium est ad v. 1540. μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἰστέθειται δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν. Quattuor obolos aliquando datos narrat Photius p. 581, 17. τετρωβολίζων: τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων· ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτόν ποτε. Qui male intellexit, ut videtur, Theopompi comici versus a Polluce servatos 9, 64. καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων, | εἰ νῦν τριώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα; quæ non de quattuor obolis re vera distributis, sed de spe tantum quattuor obolorum accipiendorum dicta videntur, quemadmodum Cleo in Equit. v. 797. de quinque adeo obolis fabulatur ex oraculo commentitio, ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν | ὡς τοῦτον (populum dicit) δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἠλιάσασθαι. Ceterum in versibus Theopompi emendavi vulgatæ scripturæ vitia, καίτοι τίς οὐκ — — τετρωβολίζειν, εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα. in quibus γε διώβολον ortum videtur ex γώβολον, i. e. τριώβολον. Ita enim hujusmodi nomina cum numeris composita interdum scribuntur in codicibus.

οἷς R. Legebatur οὔς. Dativus propter ἀγαπᾶς positus.

687. καταπύγον] Scribendum κατάπυγον, quod restitui Thesm. 200. Sic εὐδαίμων εὐδαιμον, non εὐδαῖμον.

688. τρυφερανθεῖς] τρυφερωθεῖς Γ.

690. ὕστερος ἔλθη τοῦ σημείου] In Thesmoph. 278. ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τῆς ἐκκλησίας τὸ σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. BERG. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 153.

691. τὸ συνηγορικόν] Patroni et causidici atque adeo rhetores drachmam olim accipiebant pro stipendio diurno, quum patrocinium susceperant civitatis aut civis. Erat autem magistratus annuus et mercenarius τῶν συνηγῶρων, qui decem erant sorte lecti ut docet Aristoteles. FLOR. CHR. De συνηγῶροις vid. Schneider. ad Aristot. Polit. vol. 2. p. 503, 504.

δαρχμὴν] Scribebatur δραχμὴν. δαρχμάς pro δραχμάς dictum

annotavit Hesychius. Quam formam Th. Bergkii recte restituere videtur comicorum locis in quibus δραχμή producta contra legem syllaba prima legitur. Sunt autem præter nostrum locum hi, Aristophanis Pac. 1200. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ. Plut. 1020. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι, Philippidis ap. Athen. 6. p. 230 b. ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς, Antiphanis ib. 7. p. 297 e. τούτων δὲ δραχμὰς τούλαχιστον δώδεκα, Platonis 10. p. 442 a. Λόρδωνι δραχμῇ, Κυβδάσφ τριώβολον, Machonis 13. p. 581 b. καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας. . . Quamquam huic poetæ etiam δραχμὰς a producto dicere licuit. Aliam viam iniiit Gaisfordus, quem scripturam a Thoma Mag. rejectam δραχμῇ huiusmodi locis inferendam esse censere ex annotatione ad Suidam vol. 1. p. 1058. colligimus. *Drachmam* producta syllaba prima dixit Plautus: quo argumento cavendum est ne quis abutatur ut Græcum vocabulum ancipitem literæ a mensuram habuisse contendat. Nam similiter Acheruntis nomen dipodiæ trochaicæ mensuram habet apud poetas veteres Latinos contra morem Græcorum, et quæ sunt alia huiusmodi. Ceterum cum δαρχμῇ comparari potest φαργγύναι ejusque derivata, velut ναύφαρκτος, quod veteres Attici pro φραγγύναι dixerunt.

692. κοινωνῶν] κοινῶν ὄντων Γ.

693. τι om. V.Γ.

694. πρίων'] πρίων B.C. πρίωνες Γ. πρίον' R.V. Ald. servata scriptura antiqua ΠΙΠΙΟΝ, quam male interpretati sunt qui πρίων exararunt. Restitui πρίωνε, de quo vocabulo Photii testimonio constat p. 448, 19. Πριων: ὀξυτόνως τὸ ἄρμενον πρίων δὲ, ὡς παίων, ὃ τέμνων τῷ ἄρμένῳ τούτῳ. τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίωνες διὰ τοῦ ο Κρατίνος. Ex his apparet Cratinum πρίωνας dixisse qui vulgo πρίωνες dicebantur: quod haud dubie metri causa fecit.

ἀντενέδωκε Dobræus. Legebatur ἀντανέδωκε.

695. κωλακρέτην R. Vulgo κωλακρέτην. Conf. v. 724.

696. τὸν θίνα ταραττεις] I. e. penitus mihi animum turbas et cor profundum mihi moves. FLOR. CHR.

698. τοίνυν codices. τοίνυν γ' Ald.

699. αἰὲ R.V.Γ. Vulgo αἰεί.

ὄπη Suidas in ἀκαρὲς et in ἐγκεκύκλησαι. Legebatur ὄποι.

701. ἀκαρῆ] ἀκαρῆ R. ἀκαρὲς Suidas.

καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι ἐνστάζουσιν etc. Scholia: ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων. In eadem re similiter Demosthenes in 3. Olynthiaca [p. 37.]: ἴσως ἂν ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσασθε ἀγαθὸν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενούσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε· καὶ γὰρ οὔτε ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἔα, καὶ ταῦτα ἃ νέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ· οὔτ' ἀπογνόντας ἄλλο τι πράττειν ἔα. BERG.

702. ἔλαιον V. scholiasta et Suidas. Legebatur ἄλευρον.

703. τοῦθ' ὦν Brunckius. Libri τούτων.

οὔνεκ' Brunckius. εἴνεκ' B.C.R.V.Γ.Δ. ἔνεκ' Ald.

ἐρῶ σοι B.R.V.Γ.Δ. ἔρῶσο Ald.

704. τὸν τιθασευτήν] Demosthenes paullo ante illa verba, quæ modo citabam: οἷδ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, τιθασεύουσι [τιθασεύουσι], χειροθήεις αὐτοῖς ποιούντες. Loquitur uterque de rhetoribus et demagogis. BERG. τὸν τιθασευτήν R.V.Γ. Imperita est annotatio scholiastæ τιθασευτήν simpliciter σ metri caussa dictum esse. Cui fraudem fecit frequentissimus error librariorum, τιθασσός ejusque derivata duplici σ scribentium, quo Græci in hoc vocabulo non magis usi sunt quam in μασσᾶσθαι, quod ipsum quoque ubique inferre solent librarii.

οὔτός γ' οὔτως Δ.

ἐπισίξῃ] ἐπισίξῃ V.

705. ἐπιρρύξας] ἐπιρύξας R. "Hesychius, ἐπιρρύζειν κύνας: "ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν." BRUNCK.

707. πόλεις χίλιαι] Numero millenario nihil aliud significari quam multitudinem recte monet scholiasta.

709. δύο μυριάδες] Eundem numerum civium Atheniensium refert etiam Demosthenes: εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. quem locum adduxit scholiastes. At Ctesicles historicus majorem numerum annotasse dicitur apud Athenæum 6. p. 272. Κτησικλῆς ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἕξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ εὔρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Aristophanes in Eccles. 1132. civium adhuc majorem numerum ponit, πολιτῶν πλείον ἢ τρισμυρίων ὄντων τὸ πλῆθος. Sed hic videtur advenas Athenas habitantes

cum Atheniensibus simul numerare. BERG. Vide quæ ad Eccles. dicemus. Probabilis est Dobræi correctio δύο μυριάδ' ἂν—.

ἐν πᾶσι λαγύοις] Pro ἐν πᾶσι ἀγαθοῖς. Conf. Acharn. 1026. BERG.

ἐν] ἂν B. Δ.

710. πυφ] Scribebatur πύφ contra regulam Herodiani, de qua vid. ad Pac. 1150. πυρφ Suidas in πυρίνω.

πυριάτη B. R. V. Γ. Δ. et Suidas. Legebatur πυαρίτη. Gale- nus vol. 6. p. 384. ἀνευ δὲ πυτίας καὶ τὸ μετὰ τὴν ἀποκύησιν ἀμελχθὲν αὐτίκα πῆγνυται πυρωθὲν ἐπὶ θερμῆς σποδιᾶς ὀλίγῳ χρόνῳ. καλεῖν δὲ εἰκόασιν οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ τὸ οὕτως παγὲν γάλα πυριαστόν· οἱ δὲ παρ' ἡμῶν ἐν Ἀσίᾳ πυρίεφθον ὀνομάζουσιν αὐτό. πυριαστόν Charterii interpolatio est. Editiones veteres πυριά- στην. Scribendum πυριάτην cum Porsono.

πυριάτη] Sic scriptum est in B, ut legebant H. Stephanus et Casaubonus, ille Thesauri vol. 3. p. 608. hic ad Athenæum p. 910. l. 58. Pollux 6, 54. πῦον, πυριάτη. Ad quem locum vide interpretes. πυαρίτη, a πύαρ deductum, si Græcum sit, hic ta- men stare non possit, quia primam, ut πῦον vel πύος, unde ori- ginem ducit, producere omnino debet. Formam hanc agnoscit Eustathius ad Odys. p. 1626, 3. Σημειώσαι δὲ ὅτι ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς παλαιοῖς πύος ἀρσενικῶς καὶ τῇ προσωδιᾷ, φασίν, ὡς τυ- ρὸς, ἀνάπαλιβ ἔχει πρὸς τὸν ὄρον. ἔστι δὲ φασὶ πύος τὸ πρωτόρρυ- τον γάλα καὶ νοστιμώτατον κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὃ τινες πύαρ φασίν. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ (1150.) ὅθεν φασὶ καὶ πυαρίτης, τὸ πύρεφθον, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. λέ- γεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἠδέων ἢ λέξις. Sed mendosam esse scripturam apud Eustathium credo et legendum πυριάτης, et mox πυρίεφθον. Vide Hesychii interpretes ad glossam πυριατόν. Latine *colostra*, quæ vox etiam in amatoriiis blanditiis adhibe- tur. Plautus Pœn. 1, 2. 154. Meum mel, meum cor, mea co- lostra, meus molliculus caseus. BRUNCK.

711. τοῦ Bentleius. Libri et Suidas τοῦ ὕ.

712. ἐλαολόγοι V. et Suidas in h. v. Vulgo ἐλαιολόγοι.

713. ποθ'] πέπονθ' Suidas in νάρκη: ut scribendum videri possit, οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη κατὰ χειρός μου κατα- χεῖται.

714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν] Philocleo iste petebat

gladium supra v. 522. dicebatque se ei incubiturum, si in disputatione victus fuerit: καὶ ξίφος γέ μοι δότε· ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει. nunc autem, quum sentiat se victum esse, simulat se præ torpore gladium tenere non posse, et e manibus dimittit, quasi præ infirmitate se nec interficere possit, quod se facturum dixerat. Scholiastes tanquam simile quid huc trahit illud in Andromacha Euripidis v. 629. ubi Menelaus increpatur, quod visa Helena abjecisset gladium, quo eam interfecturus fuerat. Vide ad Lysistr. 155. BERG.

715. τὴν Εὐβοίαν διδώσιν] Verbis dant, id est promittunt Eubœam sorte inter ipsos distribuendam. Ut Æginam etiam distribuerunt. BERG.

716. σίτον ὑφίστανται] De σιτοδοσίαις v. Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 97.

717. πλὴν πρώην πέντε μεδίμους] Vide annotationem ad scholia.

718. ξένιας φεύγων] Quasi non sis civis germanus, sed adscititius, nec adeo partem capere possis. BERG.

ἐλαβες] ἐλαβε R.Γ. ἐλαβεν Δ.

κατὰ χοίνικα κριθῶν] κριθῶν, quod post μεδίμους poni debet, alteri sententiæ parti adjunxit. Itaque commate post χοίνικα nihil opus est. κριθάς conjiciebat Dobræus.

719. οὐνεκ' Brunckius. Libri εἶνεκ'.

724. πλὴν] πλὴν τοῦ R.V.Γ.

κωλακρέτου] κωλακρέτου R. Vulgo κωλακρέτου. Conf. v. 695.

κωλακρέτου γάλα πίνειν] Dicturus videbatur ἐθέλω παρέχειν, ὅτι βούλει, σοί· καὶ ὀρνίθων γάλα· ut in Avib. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Sed nunc παρ' ὑπόνοιαν dicit ἐθέλω παρέχειν, ὅτι βούλει, σοί· πλὴν Κωλακρέτου γάλα. alludens tantum ad illud proverbium. Intelligit autem per Κωλακρέτου γάλα mercedem judicariam, quam distribuebat ὁ Κωλακρέτης, quod est nomen magistratus, quæstoris. Dicit itaque se patri omnia concessurum, tantum, ut judicia frequentet, non permissurum. BERG.

725. ἦ που σοφὸς ἦν] Euripides in Andromach. 957. eandem sententiam cum comico nostro laudans: σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς, λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα. BERG.

πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης] Proverbialis Phocylidis versus: μή τε δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. Euripides in

Heraclidis v. 180. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνώη λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ. ubi vide notam Barnesii. Ceterum laudant hanc sententiam hic iudices sive Heliastæ, tanquam bene ipsis notam: nam in eorum juramento erat: ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. ut est apud Demosthenem contra Timocratem. [p. 746.] Comicus infra v. 923. μὴ προκαταγίνωσκ', ὦ πάτερ, πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. BERG.

727. σκίπωνας C. et fortasse V. σκίμπωνας Ald. μ deletum in B. σκιπίωνας R. σκίπωνας Γ. et Suidas in σκίπων.

καταβάλλω] καταβάλω V.Γ.

730. ἀτενῆς γ' Ald. γ' om. codices.

ἀτεράμων] ἀτεράμμων R.

732. ὕ — ὕ — — | ὕ — ὕ — ὕ —

ἔστις R.V.Γ. Vulgo ἔστις δή.

733. σοὶ δὲ νῦν] νῦν δὲ νῦν C.

τις θεῶν B.R.V.Γ.Δ. τι θεῶν C. τις τῶν θεῶν Ald.

735. ἔστιν addidi ex V.

736. δὲ B.C.R.V.Γ.Δ. δ' αὔ Ald.

741. κοῦδὲν] καὶ οὐδὲν R.V.Γ.

743. πράγμαθ'] πράγματα libri, οἷς (vel οἶος) in versum proximum translato.

οἷς τότ' R.V.Γ. οἷς ποτ' Ald. οἶός τ' C.Δ.

744. Versus dochmiacus. ἔγνωκε] ἔγνωκεν R.V.

ἀρτίως ὅτι Ald. ὅτι om. C.Γ, minio subductum habet B.

746. ἢ om. V.

κελεύοντος R.V.Γ. παρακελεύοντος Ald.

747. δ' R.V.Γ. οὔν Ald.

τοῖσι σοῖς] τοῖς ἴσοις R.V.Γ. Vulgo τοῖς σοῖς.

748. σωφρονεῖ R.V.Γ. Vulgo φρονεῖ.

749. σοι R.V.Γ. Vulgo σοί γ'.

τί μοι βοᾶς] τι βοᾶς V. Recte fortasse.

751. κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν] Euripides Alcest. 866. κείνων ἔραμαι, κείν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν. Vult autem Philocleo esse in foro iudiciario. BERG. Ex Euripidis Hippolyto priore seu Velato. Vide [schol. et] Valckenarium ad Hippol. v. 230. BRUNCK.

752. ἔν' ὁ κήρυξ (scrib. κήρυξ) φησὶ, τίς ἀψήφι- | στος; ἀνιστάσθω] Notandum vocabulum ultra pedem quartum proten-

sum, quod aliquam ab formula, ut videtur, solemnī *τίς ἀψήφιστος*; excusationem habet.

φησὶ] φησὶν R. φασὶ V.

756. μοι B.C.V.Γ.Δ. μου Ald. σοι R.

757. *πάρες, ὧ σκιερὰ*] Ex Euripidis Bellerophonte, cuius locum profert scholiasta, *πάρες ὧ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ | κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς | αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίς ἔχει | στάσιν Εἰνοδία.*

758. ἐγὼ 'ν] ἐγὼ ἐν R.

761. σοι πίθωμαι Porsonus. σοι πείθομαι R.V.Γ. πείθομαι σοι Ald. Vitiosam personarum descriptionem (Bd. λέγ'— Φ. ποίον—. Bd. τοῦ μῆ—. Φι. τοῦτο δὲ—), quæ est in Ald., correxit Berglerus.

763. "Αἰδῆς διακρινεῖ] Ex Euripidis Cressis.

765. ἐνθάδε et αὐτοῦ vulgo commate disparantur non recte: vide Dobræum ad Pluti v. 1188.

767. ταῦθ'] ταῦθ' Boissonadius.

769. ἐπιβολήν] Mulctam. Vid. Ruhnken. ad Timæum p.116.

770. γε B.Δ. Vulgo δέ.

771. ἦν ἐξέχῃ] Alludit ad illud puerorum dictum, *ἔξεχ', ὧ φίλ' ἦλιε*, quo usus est comicus noster in Insulis, *λέξεις ἄρ' ὦσπερ τὰ παιδία· ἔξεχ', ὧ φίλ' ἦλιε*. De quo vide Suidam hunc locum laudantem, et Pollucem 9, 123. et 124. BERG.

772. εἴλη] ἔλη V.

ὄρθρον] ὄρθρον varia lectio scholiastæ.

ἠλιάσει πρὸς ἠλιον] Jocus ex ambigua significatione verbi *ἠλιάζεσθαι*, *apricari*, et *judicem esse in Heliaea*. Qui plura cupit H. Stephani Thesaurum adeat. Ad pleniorum eorum quæ sequuntur intelligentiam legendus Pollux 8, 123. BRUNCK.

773. νίφη] νείφη R.

776. γ' additum ex R.V.Γ.

781. τουτογι] τουτοῖ V.

786. Hunc versum om. Ald., habent B.R.V.Δ.

787. *Λυσίστρατος*] Vid. Acharn. 855.

788. *σκωπτόλης*] *σκωπτόλις* R.

789. *διεκερματίζει'* V. et Pollux 9, 89. ex codicibus corrigendus. Legebatur *διεκερμάτιζέ μ'*. Suidas, *διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσι*—.

791. *κὰ γὰρ 'νέκαψ'*] Nam pecuniam in ore gestabant: vid. ad Eccles. 818.

792. *ὄσφρόμενος*] *ὄσφραινόμενος* R. Conf. ad Thesm. 494.

795. *γούν*] γὰρ Suidas in *ἀλεκτρύονα*.

λέγων] Scribendum *γελῶν* cum Tyrwhitto.

796. *καὶ* R.V.Γ. Vulgo *περ. δῆτα* om. V.Γ.

798. *ταῦθ'*] Quæ ad iudicium facere videntur exercendum. BERG. *πάνθ'* Reiskius. Non opus.

799. *τὰ λόγι' ὡς περαίνεται*] Euripides in Cyclope 892. *αἱ αἱ παλαιὸς χρησμός ἐκπεραίνεται*. Phœniss. 1697. *νῦν χρησμός, ὃ παῖ, Λοξίου περαίνεται*. Noster in Equit. 1046. aliter: *ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ*. Ceterum Philocleo hæc secum loquitur. BERG.

800. *ἡκηκόη* Brunckius. Libri *ἡκηκόειν*.

802. *ἐνοικοδομήσοι*] *ἐνοικοδομήσει* B.C.V.Δ. Ald. *ἀνοικοδομήσει* R. et Kusterus. *ἀνοικοδομήσοι* Dawesius.

804. *Ἐκάτειον* Brunckius, comparata Suidæ glossa *Ἐκάτειον*, quæ ad Lysistr. 68. est referenda. Vulgo *Ἐκάταιον*. *ἐκαταῖον* R. *ἐκατεῖον* varia lectio scholiastæ.

806. *γ'* om. V.Γ.

809. *σοφόν γε τουτὶ*] Eupolis apud Athenæum 1. p. 17. *εἶεν. τίς εἶπεν, ἀμίδα, ἀμπρωτος μεταξὺ πίνων; Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοῦξέύρημα καὶ σοφόν*. BERG.

812. *ῥοφεῖν*] Ita coquebant lenticulam, ut sorberi posset: quod apparet etiam ex iambo isto apud Athenæum 4. p. 156. *ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἠδὲ μὴ δεδοικότα*. BERG.

819. *Λύκου*] Vid. ad v. 389.

820. *ἄναξ*] *ἄναξ* R.V.Γ. *ᾧ'ναξ* Ald.

821. *χαλεπὸς* B.Δ. Vulgo *χαλεπόν*.

823. *οὔκουν ἔχει*] Bdelycleo dicebat Lycum heroem similem videri Cleonymo, quia uterque esset immanis staturæ, sed servus aliam causam similitudinis affert, nempe quia neuter habeat arma: Lycus, quia erat forensis heros, non Martius: Cleonymus, quia in præliis præ timiditate arma abjecerat. BERG.

825. *κάθημαι γὼ* V. Vulgo *κάθημ' ἐγώ*.

826. *εἰσαγάγω*] *εἰσάγω* R.

827. *ἐν τῷκίῳ*] Scribebatur *ἐν τῇ οἰκίῳ*. Nunc mihi articulus delendus videtur.

828. Hunc versum servo tribuit Tyrwhittus.

προσκαύσασα] Debuisset illa ancilla observare, quod Arcestratus præcipit apud Athenæum 7. p. 310. καὶ κίνει πυκνῶς μὴ προσκαυθέντα λάθη σε. Thratta autem ancilla nomen habuit a patria. Occurrit aliquoties id nomen apud comicum nostrum. BERG.

831. πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν] In Thesm. 638. σὺ δ' εἰπέ μοι ὃ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο; Ceterum Philocleo ex nimia veneratione fori et judiciorum loquitur de illis rebus quasi sacrificiis aut mysteriis. BERG. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 54.

ἐφαίνετο R.V.G. Vulgo κατεφαίνετο.

833. γε] τε R.V.

836. τί δ' ἔστιν ἑτεόν; οὐ γὰρ—;] Soph. Ajax. 1318. Ὅδ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες;—'Αγ. οὐ γὰρ κλύουτές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους; ὁ Λάβης] Scholia: τῶν ἔσωθέν τις οὔτος· τῷ δὲ κενὸν ὄνομα Λάβης, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἤρπασεν οὔτος. ἀξιοῦσι δὲ τινες ὡς παρὰ γράμμα κωμωδεῖσθαι Λάχητα. id etiam comicus ipse innuere videtur supra v. 240. ὡς ἔσται Λάχητι νυνί. σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν. BERG. Conf. v. 895.

837. ἐς] εἰς libri.

ἀρπάσας] Brunckius ἐξαρπάσας corrigebat, ne ἰπνός producta syllaba prima diceretur. Scribendum ἀναρπάσας cum Dobræo.

838. Σικελικὴν B.G.Δ. σικελὴν R.V. Ald. et Suidas in τροφαλῆς. “Infra 897. in impressis etiam bene legitur τὸν Σικελικόν. Siculi autem ideo casei mentio fit, quia Laches hic innuitur, qui Præfectus classis in Siciliam missus fuerat Olymp. “88, 2.” BRUNCK.

844. χοιροκομῆιον Ἐστίας] Cavea pro alendis porcellis. Hæc jam erit instar cancellorum judicii. BERG. Vide ad Lys. 1073. BRUNCK. Servo et hæc et proxima illa οὐκ, ἀλλ'—τινά tribuit Ald. Tacite correctum in editione Brunckiana.

847. τιμᾶν βλέπω] Acharn. 375. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν. BERG.

848. σανίδες sunt tabellæ, in quibus, postquam ex urnis calculos effuderant, eosque numerarant, si damnatorii plures essent, iudices longam illam lineam ducebant, de qua supra v. 106. quamque iudex noster ungue ducere solebat. At alii illam *stylo*, ἐγκεντρῖδι, ducebant, ut docet Pollux, cujus locum

protuli in nota ad v. 167. Simile quid post *σανίδας* inferri debuisse videtur. Quam bene autem scholiastes vocem *γραφὰς* exponat *styllum*, alii dixerint: *γραφὰς* δὲ *νῦν*, ἀντὶ τοῦ τὸ *γραφεῖον*, ἐν ᾧ ἔγραφον. Nusquam, quod sciam, nomen *γραφῆ* ea significatione occurrit. BRUNCK. Photius p. 500, 15. *σανίδα*: τὰ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. *σανίς*: καὶ ἐν ἧ τοὺς *κακούργους* ἔδουν, καὶ ἐν ἧ τὰς δίκας ἐνεχάραττον. τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ δὲ ἐν Σφηξί δεδήλωται. Apparet ex his Brunckium ab scholiasta deceptum male hæc esse interpretatum. *σανίδες* sunt *λευκώματα*, tabulæ gypsatæ, quibus caussæ coram iudicibus agendæ inscribi et promulgari solebant, *γραφὰς* autem libelli accusatorii.

849. *διατρίψεις*] Scribendum *διατρίβεις* cum R.Γ.

851. *ἰδοὺ κάλει νῦν*, omissis, quibus etiam R.V. carent, personarum notis editiones ante Brunckium.

852. ἐς *κόρακας*] ἢ *σκόρακας* Γ. ἢ *σκόρακας* V. εἰς *κόρακας* R. Conf. ad v. 982.

854. *καδίσκους—ἀρυστίχους*] *καδίκους—ἀρυστίκους* R.

857. *δεόμεθα* C.R.V.Γ. *δεόμεσθα* Ald.

κλεψύδρας] Quis *clepsydræ* usum ignorat in foro Attico. Vide Maussacum ad Harpocr. in *διαμεμετρημένη ἡμέρα*, et Valesium ad notas p. 108. BRUNCK.

858. ἡδὲ, nempe ἡ *ἀμὺς*, *matula*, quam ei filius adtulerat, supra 807. Scholiastes: *μήποτε τὸ αἰδοῖον αὐτῷ δείκνυσιν ὁ πρεσβύτης, ὅτι οὐρεῖ ὡς ἡ κλεψύδρα*. Longius hoc petitum videtur. BRUNCK.

861. *λιβανωτὸν*] In Ranis 895. ἴθι *νῦν*, *λιβανωτὸν δεῦρό τις* καὶ *πῦρ δότω*, ὅπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων. BERG.

865. *λέξομεν*] *ἔξομεν* V.

867. *ξυμβήτων*] *ξυμβήτην* Elmsleius ad Acharn. 733.

873. *πανσαμένους* R.V. *πανσομένους* Γ. Vulgo ὡς *πανσαμένους* τῶν. Versus dochmiacus.

πλάνων] *πλανῶν* R. *πλάνου* Γ.

875. *γεῖτον ἀγνιεύ*] Cognomen Apollinis est *Ἀγνιεύς*. Euripides in Phoeniss. 634. καὶ σὺ Φοῖβ' ἀναξ' Ἀγνιεύ, καὶ μέλαθρα χαίρετε. Dicitur autem sic ab *ἀγνιά*, *via urbana*. Macrobius Saturnal. 1, 9. idem Apollo apud illos et *Ἀγνιεύς* nuncupatur, quasi viis præpositus urbanis: illi enim vias, quæ intra pomæria sunt, *ἀγνιάς* appellant. BERG. Plautus Bacch. 2, 1. 3.

Saluto te, vicine Apollo, qui ædibus | Propinquus nostris ac-
colis, veneroque te. BRUNCK. Vid. Sluiteri Lect. Andocid.
p. 48.

προθύρου] προπύλου (sic) V.

προπύλαιε Scaliger ad Virgilii Culicem p. 8. πρὸς πύλας Ald.
προσθ' πύλας (sic) R. προπύλου V.

877. αὐτοῦ] αὐτὸ R.

τοῦτο Elmsleius ad Euripidis Med. p. 222. Vulgo τουτί.

878. σιραιον] Scholia : μὴ σίραιον, ἀλλὰ μέλι παραμίξας. σίραιον
δὲ τὸ ἐψημένον γλεῦκος, βραχὺ δ' ἔχον παράπικρον ὅτε καθεψηθῆ.
Verti debuit *pro sapa*. Diversum est enim quod Latini *defru-
tum* appellabant. Plinius H. N. 14, 9. p. 719. Siræum, quod
alii hepsema, nostri *saram* appellant, ingenii, non naturæ opus
est, musto usque ad tertiam partem mensuræ decocto : quod
ubi factum ad dimidiam est, *defrutum* vocamus. BRUNCK.

μέλιτος—παραμίξας] Eadem fere sententia verbis magis pro-
priis in Pace 996. μίξον δ' ἡμᾶς—φιλίας χυλῶ, καὶ ξυγγνώμη τινη
πρᾶότερα τὸν νοῦν κέρασον. BERG.

μικρὸν R.V. et Suidas in σίραιον. Vulgo σμικρόν.

880. τοὺς φεύγοντάς τ'] καὶ τοὺς φεύγοντας R.Γ.

885. ξυνευχόμεσθα R.V.Δ. Vulgo ξυνευχόμεθα. Lacuna sic
explenda videtur ξυνευχόμεσθα ταῦτά (vel ταῦτά) σοι κάπ-
δομεν.

886. νέαισι V. Vulgo ἐν νέαισι.

ἐνεκα] εἴνεκα R.V.Γ. εἴνεκά γε Δ. ἐνεκά γε Ald.

887. ἐξ οὗ R.Γ. Vulgo ἐξότου.

888. ἡσθόμεσθα B.R.Δ. Vulgo ἡσθόμεθα. ἡδόμεσθα V.

890. τῶν γε νεωτέρων] τῶν γενναιωτέρων R.V.Γ. Utramque
scripturam cognitam habuit scholiasta. Vulgo τῶν νῦν γε σοῦ
νεωτέρων.

891. θύρασι R. Vulgo θύραισι.

892. εἰσφρήσομεν R.V.Γ. Vulgo εἰσφρήσομεν.

893. ἄρ'] ἄρα R.V.Γ.

894. ΒΔΕΛ.] θε. R. Ald. Xanthiæ tacite tribuit Brunckius.
Bdelycleonis esse intellexit Elmsleius. Agit autem Bdelycleo
thesmotheiæ partes.

ἐγράψατο Bentleius. Libri ἧς ἐγράψατο, nisi quod ἧς γράψατο
B.Δ.

895. κύων Κυδαθηναίεὺς] Hoc nomine Cleonem notari (quem

ex pago illo oriundum fuisse constat ex Demosthene p. 1016, 3.), animadvertit scholiasta is, qui annotationem ad v. 970. (964. Kust.) scripsit. Cum cane se ipse comparat Cleo in Equit. 1023. ubi oraculum interpretatur, ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ (pro populo) γὰρ ἀπύω.

Λάβητ' Αἰξωνέα] Lachetem intelligi vidit scholiasta: de quo dictum ad v. 836. Eum Æxonensem fuisse ex Platonis Lachete p. 167 c. ostendit Mitchellus. Lachetis autem caussam hodie agi dixerat chorus iudicium v. 240.

897. τὸν Σικελικὸν] Caseus e Sicilia erat in pretio. Antiphanes apud Athenæum 1. p. 27. τυρὸς Σικελὸς, μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγγέλεις Βοιώτῃαι. Sed non tantum propterea meminit Aristophanes Siculi casei; verum etiam quia Laches, qui hic sub Labetis canis nomine latet, in rebus a se circa Siciliam gestis fraude aliqua fuit usus, ut quosdam sentire ait Scholiastes. BERG.

900. καὶ om. V.

κλέπτου] κλεπτὸν R.

κλέπτου βλέπει] Scholia: ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. Sæpe ita loquuntur, quia ex vultu fere ingenium, mores atque affectus hominum cognoscuntur. Sic v. g. γλίσχρον βλέπειν. Euphron comicus apud Athenæum 9. p. 377. καὶ γὰρ αὐτὸς οὔτοι προσέρχθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει. BERG.

902. Hic versus continuabatur Philocleoni. Bdelycleonis esse vidit Elmsleius.

ποῦ μοῦ] ποῦ δ' οὐ Δ, et sic, ni fallor, B.C.R.Γ, vel ποῦ δ' οὐ, quod est in V. ποῦ δ' οὐ Ald. ποῦ δ' ὁ Kusterus et Brunckius tacite. Restitui ποῦ μοῦ, id est ποῦ μοι ὁ. Eadem crasis oblitterata in libris plerisque Eq. 1237. Perinepta est annotatio scholiastæ, qui ipse quoque ποῦ δ' οὐ legit. Frequens autem illud ποῦ μοι est, velut Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ὅστι παιδίον;

903. Totum versum Bdelycleoni tribuit R. Bdelycleoni solo πάρεστιν, proxima autem ἕτερος—χύτρας Philocleoni tribuenda esse vidit Dobræus. οὗτος bis ponit R.

904. γ' om. Γ.

διαλείχειν τὰς χύτρας] In Equit. 1034. in oraculo de Cleone, νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

905. Bdelycleoni hunc versum recte tribuunt Tyrwhittus et

Elmsleius. In libris præfixum κη. (i. e. κῆρυξ). Brunckius Sossiae tribuit tacite. *σίγα, κάθιζε*, ad patrem conversus dicit Bdelycleo; tum servum accusatoris partes agere jubet.

907. ΞΑΝΘ. Brunckius tacite. *θε*. (i. e. *θεράπων*) libri.

ἦν] ἦν^s (i. e. ἦν et ἦς) B.

909. τὸ ῥυππαπαῖ] Id est τὸ ναυτικόν, ut interpretatur scholiasta. Nam ῥυππαπαῖ est κέλευσμα ναυτικόν. Vulgo τὸ ῥυππαπαῖ. τὸ ῥυππαπαῖ V.Δ.

910. εἰς R.V.Γ. Vulgo εἰς.

911. κατεσικέλιζε] Verbum ex occasione natum, quia de caseo Siculo loquitur. BERG.

914. Verba ὁ βδελυρὸς οὔτος in aliis codicibus ad Philocleonis orationem referri annotat scholiasta. Ergo scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat ejus annotatio, τὸ ἐξῆς, κατεσικέλιζεν ὁ βδελυρὸς.

ΞΑΝΘΙΑΣ additum ex Brunckii conjectura.

915. Huic versui alterius personæ nota præfixa in R.

917. Ita personas distinxit Brunckius tacite. In Ald. totus versus unius est personæ *θε*. cujus loco in R. præfixum ὁ κῦ.

κοινῶ] κυνῶι R.

γέ μοι R. Vulgo γ' ἐμοί.

918. ἀνὴρ] Libri ἀνὴρ.

921. γὰρ om. R.

922. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckius. *θε*. Ald. οἰκ^ε R.

μὴ νυν] Vulgo μὴ νῦν.

924. τὴν θυεῖαν] Ita παρ' ὑπόνοιαν pro τὴν Σικελίαν, ut notat scholiasta. BERG.

925. τὸ σκίρον Δ.B.C.R.V. τὸ σκίρον Γ. τὸ σκίρρον Ald. τὸ σκίρρον Kust. τὸν σκίρρον Suidas in σκίρρον.

τὸ σκίρρον, τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῷ τυρῷ. τὸ σκληρόν. In binis codd. scriptum τὸ σκίρον. At Suidas legebat τὸν σκίρρον, quod verum esse puto. Idem paulo post: σκίρρος, ὁ γύψος. Idem nomen ὁ σκίρρος et *crustam casei*, et *gypsum* notat; qua ex ambiguitate petitus lusus in seq. versu. Vide Hesychii interpretes ad glossam σκικρείται. Faceta est accusatio, cujus acumen in eo consistit, quod crimina cani objecta fere omnia in Lachetem cadunt, quem respicit comicus, ut supra observatum fuit. BRUNCK.

927. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckii editio. κν. Ald. Personæ notam om. R.

τοῦτον] τοῦτο μὴ R.

928. μία λόχμη κλέπτα δύο] λόχμην, saltum, dixit pro domo, alludens ad vetus proverbium, quod scholiasta memorat, μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους. FLOR. CHR.

δύο C. δύο R.V. Ald.

929. κεκλάγγω B.C.R.Γ. διακεκλάγγω V. κεκλάγκω Ald. κεκλάγγω Suidas in h. v. κεκλάγχω Brunckius.

διὰ κευῆς] Vulgo διακευῆς.

932. κατηγορήσε V. Vulgo κατηγορέυσε: quod revocandum.

934. ὦ ἑλεκτρὸν R. Vulgo ὦ ἑλεκτρῶν. “Aderat autem gallus. Vide v. 815.” BERG.

936—940. Bdelycleoni recte tribuit R. (Conf. ad v. 894.) θε. Ald. Sosiae tribuit Brunckius.

937. τρυβλίον Brunckius. τρύβλιον R. Ald. τριβλίον Δ.

938. τυρόκηστιν] τυροκνήστιν R.

940. Ante οὐδέπω in B. est lineola, mutatae personæ index: in C. Philocleonis nomen præfixum.

941. ΦΙΛ.] Accessit ex B.R.V.

χεσεῖσθαι] Præ timore. BERG.

942. αὔ R.Γ. Vulgo ἄν.

944. Philocleoni, 945. Bdelycleoni, 946—948. Philocleoni, 949—952. Bdelycleoni tribuebantur. Correxit Brunckius.

947. Θουκυδίδης] Melesiae filius. Vid. schol.

950. διαβεβλημένον B.R.V.Γ.Δ. διαβεβλημένους Ald.

951. ὑπεραποκρίνεσθαι] ὑπερ ἀποκρίνεσθαι Γ.

955. προβατλοῖς] Athenienses cogitat, ut v. 32.

959. ξύγγνωθι Brunckius tacite. σύγγνωθι R.V. Ald.

κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται] Subaudi: ἀλλὰ κλέπτειν. Sic infra 983. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται] ubi subauditur: ἀλλὰ καταδικάζειν. Sic in Avibus 1431. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται. ubi subauditur: ἀλλὰ συκοφαντεῖν. BERG.

962. Bdelycleoni tribuit Brunckius. κῦ R. θε. Ald.

δαιμόνιέ μου R.V.Γ. Vulgo δαιμόνι' ἐμοῦ.

966. φησὶ] Bδε. præfixum in Ald. delevit Brunckius.

967. Deleatur τοὺς, quod ex R.V.Γ. est illatum.

ταλαιπωρουμένους] Id est ταλαιπωρουμένους τοὺς φεύγοντας.

Demosthenes p. 761. οὐδ' ἐκείνο ἂν ἔχοις εἰπεῖν ὡς ἐλείψας δεινὰ πάσχοντας ἀνθρώπους εἶλον διὰ ταῦτα βοηθεῖν αὐτοῖς.

970. φῖ præfixum in R.

ὁ δ' ἕτερος] His Cleonem innuit Lachetis accusatorem. οἰκουρὸς est in libris omnibus: mendosum tamen esse censeo. Scribendum, solita Atticis scriptoribus constructione: ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρεῖν μόνον. Harpocratio, quem descripsit Suidas: Οἶος εἶ, καὶ οἶός τε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε, σημαίνει τὸ βούλει, καὶ προήρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τε, τὸ δύνασαι. ἀμφοτέροις ἐχρήσατο Λυσίας. Exemplum e Lysia profert Suidas: ἐβιάζετο τε γὰρ, καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. BRUNCK.

μόνον] μόνος V.

973. τί] τί το R.V. αἰβοῖ R. extra versum habet.

974. περιβαίνει] περιμένει R.

975. Numero plurali utitur. οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ, καὶ μὴ διαφθείρητε, tanquam in consessu iudicum. Monuit glossator codicis Victoriani.

976. ποῦ τὰ παιδία;] Supra 565. κὰν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει—τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται. BERG.

977. πονηρὰ] Vulgo πόνηρα,

κνυζόμενα] κνυζόμενα Ald. κνυζόμενα Stephanus in Thesauro vol. 2. p. 283.

979. ΦΙΛ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός R.

κατάβα quater Δ. et Brunckius tacite: ter R. Ald.

ΒΔ.] ὁ παῖς R.

982. ἐς κόρακας] ἢ ὁ κόρακας Γ. ἡσκόρακας R.V. Similiter v. 852.

τὸ ροφεῖν C.R.Γ. τὸρροφεῖν V. γε τὸ ροφεῖν Ald.

983. ἀπεδάκρυσα] Lacrymas sibi ortas esse non ex misericordia dicit, sed ex sorbitione fervidæ lentis. BERG.

984. οὐδέν ποτ' R. οὐδέν ποτέ γ' B.C.Γ.Δ. οὐδέποτε γ' Ald.

ἐμπλήμενος R.V. ἐμπληγμένος Γ. πεπλησμένος Ald. ἐμπεπλησμένος C.

987. ἐπὶ τὸν ὕστερον] Subaudi κάδον, ut mox etiam in πρότερος. Prior cadus in iudiciis erat condemnationis, posterior absolutionis. BERG. Harpocratio, καθίσκος:—ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ ἐψηφοφόρουσιν οἱ δικασταὶ οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις, “ ἰδοῦ,

“δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καθίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ’ ἀπολλὺς ὁδὶ.”

989. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] Conf. v. 959.

990. τηδὶ R.V. Vulgo τηυδί.

993. φέρ’ ἐξεράσω] Eandem rem aliis verbis Æschylus in Eumenid. 745. ἐβάλλεθ’ ὡς τάχιστα τεύχεων πάλος. Verbo ἐξεράσαι utitur comicus in Acharn. 340. τοὺς ἐξεράσατε νῦν μοι λίθους χάμαζε πρῶτον. BERG.

ἄρ’ R.V. Vulgo γάρ.

994. δείξειν ἔοικεν] Plena oratio: τὸ ἔργον αὐτὸ δείξειν ἔοικεν. ut in Lysistr. 377. τοῦργον τάχ’ αὐτὸ δείξει. Sæpe omittitur vox ἔργον, sæpe etiam αὐτὸ, sæpe utraque vox; ut in Ran. 1286. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα. dicunt et δηλώσει, et σημανεῖ. BERG. ἔοικας R.

ἐκπέφευγας] Plenius Æschylus Eumen. 755. ἀνὴρ ὄγ’ ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. BERG.

995. ποῦ ’σθ’ ἕδωρ;] Animi deliquium patitur senex, quia præter morem suum absolvit reum. Petit autem aquam ut ille in Ran. 479. spongiam sine dubio aqua repletam: ἄλλ’ ὠρακιῶ’ ἀλλ’ οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν. BERG. Verba οἶμοι ποῦ ’σθ’ ἕδωρ; Bdelycleoni recte tribuit Scaliger.

996. ἔπαιρε σαντόν] Euripides in Andromacha 1072. ἂ ἂ. τί δράσεις, ὦ γεραιέ, μὴ πέσης. ἔπαιρε σαντόν. deinde ibi senex: οὐδὲν εἴμ’, ἀπωλόμαν. BERG.

ἔπαιρε V. Vulgo ἔπαιρ’ ἔπαιρε.

εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό μοι R.V.Γ. εἰπὲ ’κεῖνό μοι Δ.Ald. εἴπ’ ἐκεῖνό μοι cum codice Vaticano Kust. et Brunckius.

997. ἀπέφυγε] πέφευγε R.

1002. κοῦ] καὶ B.Δ.

1004. θρέψω καλῶς] Idem iste Bdelycleo dicebat supra 744. καὶ μὴν θρέψω γ’ αὐτόν, παρέχων ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα. et ipse senex fatebatur superius 340. ἀλλά μ’ εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ’, ἐγὼ δ’ οὐ βούλομαι. BERG.

πανταχοῦ] Vulgo πανταχοῦ. Vide not. ad Lys. 1230. BRUNCK.

1005. ἐς] εἰς libri.

1008. νῦν R.V.Γ. νυν γ’ Ald. νῦν γ’ Kust.

1010. δὲ τέως R.V. δὲ ταχέως Γ. δέ γε ταχέως Ald.

μυριάδες ἀναρίθμητοι] Plato Theæt. p. 175 a. λογίζεσθαι ὅτι

πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστω γεγόνασιν ἀναρίθμητοι. Leg. 7. p. 804 e. οἶδα ὅτι μυριάδες ἀναρίθμητοι γυναικῶν εἰσι τῶν περὶ τὸν Πόντον. Antipater in Anthol. Palat. 7, 713. αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοιδῶν | μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα. Athenæus 6. p. 253 f. ἀνηρίθμους μυριάδας.

1011. νῦν μὲν] μὲν recte delet G. Burgesius in diario classico Londin. fasc. 31. p. 37.

1012. εὐλαβεῖσθε] Fortasse ἐξευλαβεῖσθε scribendum. Metra autem sic sunt constituenda, ut in libris factum est, ἀναρίθμητοι. νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι | μὴ πέση φαύλως χαμᾶς' ἐξευλαβεῖσθε.

1013. μὴ πέση φαύλως χαμᾶς'] Quod Nubium fabulæ acciderat. Vid. v. 1044.

1015. πρόσχετε Β.Δ. Vulgo προσέχετε.

1017. πρότερος non ad εὖ πεποικῶς, sed ad ἀδικεῖσθαι referendum.

1018. τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς] Respicit tres primas fabulas, Dætalenses Babylonios Acharnenses, quas Philonidi et Callistrato suis ipsorum nominibus docendas tradiderat. Scriptor vitæ Aristophanis p. XIII. ed. Kust. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφυνῆς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα· διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμος τε καὶ Ἀμειψίας, τετραδί λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα. Eadem tradit scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. ed. Bekk. Ἀριστώνυμος δ' ἐν Ἠλίφ ῥιγοῦντι καὶ Σανυυρίων ἐν Γέλωτι τετραδί φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διότι τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετραδί γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ.

1019. Εὐρυκλέους] Notissimus illa ætate ἐγγαστρίμυθος: de quo vid. schol. Plato Sophist. p. 252 c. ἀλλὰ, τὸ λεγόμενον, οἴκοθεν τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον ἔχοντες ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα περιφέροντες ἀεὶ πορεύονται.

1021. φανερώς] Quum Equites fabulam ipse doceret: cujus vide parabasin v. 513.

1022. Μουσῶν στόμαθ' ἠνιοχήσας] Aristides Quintil. de musica p. 88. μετάγωμεν δὴ τὸν λόγον, ὥσπερ ὁ παιδρότατος τῶν

κωμικῶν φησι, Μουσῶν στόμαθ' ἠνιοχοῦντες, μετάγωμεν εἰς τὰ περὶ λέξεως.

1024. ἐκτελέσαι cum participio ἐπαρθεῖς construxit, quæ usitata verbi διατελεῖν constructio est.

1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν] Vulgo legitur περιῦῶν [quod Bentl. in παριῶν mutari volebat], metro repugnante, nec valde bona sententia. Quid enim addit participium illud præcedenti verbo? Quid differunt περιῦῆναι περικωμάζων, et περικωμάζειν περιῦῶν? Inepta ταυτολογία est. Certissimam emendationem ipse suppeditavit comicus in parabasi Pacis, v. 762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας περιουστῶν | παῖδας ἐπείρων' ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρου. BRUNCK.

1026. ἔσπευδε] Scribendum ἔσπευσε cum R.V.Γ.

1027. φησι πιθέσθαι B.C.Γ.Δ. φησιω πείθεσθαι R.V. Ald.

1029. γ' addidit Kusterus.

ἀνθρώποις] In parabasi Pacis 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν. BERG. Sequentia quoque de Cleone verba leviter mutata repetit in parabasi illa.

φησ' ἐπιθέσθαι] φησὶ πιθέσθαι R.

1030. τοῖσι] τοῖς R.V.Γ.

1031. ξυστὰς] Tanquam ad depugnandum cum eo conferens pedem. Æschylus S. c. Th. 678. τούτοις πεπορθὸς εἶμι καὶ ξυστήσομαι αὐτός. BERG.

καρχαρόδοντι] Cleonem ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα vocat ex oraculo in Equit. 1017. et Κέρβερον ib. 1030. et Pac. 313.

1032. Κύννης] Meretrix fuit quædam dicta Κύννα, ut notat scholiastes, adducens comici locum ex Equit. 765. μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν. ubi vide notam. Dixit autem Κύννης pro κυνὸς propter similitudinem vocum. Homerus Iliad. α, 225. οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο. BERG.

1033. κεφαλαῖ] γλωτται Bentleius hic et Pac. v. 756. Frustra. οἰμωξομένων C.R.V. (Et sic in Pace v. 756.) οἰμωζομένων Ald.

1034. φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας] Eundem Cleonem Cyclobori torrentis vocem habere dicit in Equit. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγῶν, ἄρπαξ, κεκρακτῆς, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. BERG.

1035. φώκης δ' ὄσμῃν] De fœtore phocarum citat scholiasta Homerum Odysse. δ, 442. item v. 406. BERG.

Λαμίας] Lamia erat dea cujus mentione pueros terrefaciebant. Notus est Lucilii versus: *terrículas Lamias, Fauni quas Pompiliique instituere*. Alias Μορμῶ dicebatur, ut patet ex scholiaste ad Equit. 690. ubi etiam de Cleone: Μορμῶ τοῦ θράσου. scholion: Λαμίαν, τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν. Ceterum absurde dicit hanc Lamiam habere testiculos. Sed id facit, ut majus monstrum videatur Cleo. BERG. δ' post Λαμίας om. R. nec legitur in Pace v. 758. Itaque deleatur.

1036. καταδωροδοκῆσαι] *Dona accepisse*. Cum monstro illo congregi quam metuentem illud dona oblata accipere se maluisse dicit. Similiter isiciarius in Equit. 472. minas Cleonis aspernatus, καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον, inquit, οὔτε χρυσίον | διδοὺς ἀναπέλεις, οὔτε προσπέμπων φίλους, | ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίους φράσω. καταδωροδοκῆσειν Γ.

1037. ὑμῶν Δ: ἡμῶν R. Ald.

μετ' αὐτοῦ] Scribendum μετ' αὐτὸν (post Cleonem) cum Bentleio. Quod probabilius videtur quam μετ' αὐτό.

1038. τοῖς ἡπιάλοις—καὶ τοῖς πυρετοῖσιν, οἱ τοὺς πατέρας τ' ἡγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον] Hesychius, ἡπιάλος: ῥίγος πρὸ πυρετοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ οἱ ψυχροί. Aristophanes non modo τοὺς ἡπιάλους, verum etiam τοὺς πυρετοὺς ponit de hominibus, qui, sicut febres corpus, ita civitatem frigore quasi feriunt et enervant. Manifesto autem respicit Sophronis dictum apud Demetrium Phaler. 156. φύσει γὰρ χάριεν πρᾶγμα ἐστὶν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σώφρων μὲν, Ἐπιάλης, ἔφη, ὁ τὸν πατέρα πνίγων. cui simillimum, nisi forte idem illud ejusdem Sophronis apud Eustathium p. 561. Ἡρακλῆς ἡπιάλητα πνίγων. Lamprius musicus ἀηδόων ἡπιάλος dicitur a Phrynicho apud Athen. 2. p. 44 d. HUSCHK. de Annio Cimbri p. 31. Ad incubum dæmonem, qui ἡπιάλης dicitur, respici putavit Eratosthenes, ab scholiasta memoratus. De quo Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 42. ἡπιάλης: ὁ ἐπιπίπτων καὶ ἐφέρπων τοῖς κοιμωμένοις δαίμων. τὸ δὲ διὰ τοῦ ο ἕτερόν τι σημαίνει τὸ καλούμενον ῥιγοπύρετον.

πέρυσιν] In Nubium fabula.

1039. τοὺς πατέρας τ' ἡγχον] Respiciet ad ἡπιάλοι: nam incubus videtur homines strangulare; simul ad fabulam Nubes, in qua introducit discipulum Socratis, qui patrem suum ver-

berat et præfocat, ut in illis etiam est, quas nunc habemus, v. 1376. ubi pater dicit de filio: κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπνιγεν, ut scholiastes monet. BERG.

1040. ὑμῶν] ἡμῶν Ald.

1041. ἀντωμοσίας—προσκήσεις—μαρτυρίας] Sunt voces forenses. Vult autem dicere illos orationes in usum litigantium conscripsisse et rhetoricam docuisse, ut etiam in Nubib. 98. οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ, λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα. BERG.

συνεκόλλων] Nub. 445. ψευδῶν συγκολλητής. BERG.

1043. τοιῶνδ'] τοιοῦτον δ' V.

καθαρήν] καθάρτην Ald.

1044. σπείραντ' R. σπαίρουτ' V. σπαίροντες Γ. σπέρουτ' Δ. Ald. σπείρουτ' Kusteri Brunckiiue editiones.

1046. πολλοῖς codices et Aristides vol. 2. p. 387. πολλοῖσιν Ald.

ὄμνυσι τὸν Διόνυσον] Comicus poeta dicit se jurare per Bacchum, quia huic erant sacri ludi scenici. Sic in Nub. 519. νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με. Ubi de eadem re, de qua hic, jurat. BERG.

1047. μὴ πώποτ' ἀμείνον'] De eadem comœdia in Nubibus posterioribus, quas habemus, v. 522. ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν. BERG.

1050. εἰ παρελαύνων] Legebatur εἴπερ ἐλαύνων. Correctum ex scholiasta.

τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν] Metaphora ab illis, qui curribus certant, quibus quandoque currus franguntur. BERG.

1053. καινόν codices. κοινόν Ald. Nub. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι.

1056. δ'] Scribendum τ' cum R.V.

ἐς Γ. Vulgo εἰς.

1060. ᾧ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι] Imitatur proverbium πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, quo utitur in Pluto v. 1002.

1075.

1061. μάχαις R.V.Γ. Vulgo μάχαισιν.

1062. κατ'] ταῦτ' R.

αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι Bentleius: quod non debebat recipi. Legebatur αὐτὸ δὴ (δὴ om. R.V.Γ.) τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχμώτατοι. Nihil præter καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et fortasse

ne hoc quidem, scriptum ab Aristophane, cetera a grammatico lacunæ explendæ caussa addita videntur.

1063. *πρίν ποτ' ἦν, πρίν ταῦτα*] Scholiastes dicit esse parodiam ex Timocreonte Rhodio. BERG.

1064. *οἴχεται V.* Vulgo *οἴχεται γε.*

κύκνου τε (κύκνοιό τε Bothius) πολιώτεραι (πολιώτερα R.Γ) δῆ] Hæc quoque interpolata esse patet. Inutilem particulam δῆ etiam Suidas habet in *κύκνου*, qui hæc ita scripta affert *κύκνου πολιώτεροι δῆ οἷδ' ἐπανθοῦσι τρίχας*. Et in postremis οἷδ' ἐπανθοῦσι *τρίχας* consentientes habet præter scholiastam codices V.Γ. et, ut suspicor, R. Ad οἷδ' in margine V. annotatum οἱ κρόταφοι.

1066. *δεῖ τῶνδε καὶ τήνδε* Suid as.

ῥώμην γνώμην V. et Suidas. *γρ. γνώμην Γ.*

1067. 1069. *νανικῆν—νανιῶν*] Scribebatur *νεανικῆν—νεανιῶν*. Synezesin non fert usus comicorum. Itaque restituenda fuit forma trisyllaba, cognita ex *νήνις*, quod pro *νεάνις* dixit Anacreon.

σχέιν Reisigius. Libri et Suidas *ἔχειν*.

ὡς accessit ex R.V.Γ. et Suida in *κίκιννος* et *κύκνου*.

1070. *κεῦρυνπρωκτίαν*] *κηρυνπρωκτίαν R.Γ. Ald.*

1072. *διεσφηκωμένον*] Hesychius, δ.: *διαδεδεμένον τῷ κέντρῳ, ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἧ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφήκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι.*

1073. *τῆς R.V.Δ.* Vulgo *τῆσδε τῆς*.

1074. *κὰν ἄμουσος ἦ τὸ πρίν*] Ex Stheneboea Euripidis.

1076. *εὐγενεῖς*] *ἐγγενεῖς R.V.Γ.*

1079. *τῷ καπνῷ τύφων*] Chorus Vesparum loquitur quasi de vespis et apibus, quæ fumigantur. Supra 455. *τύφε πολλῷ τῷ καπνῷ*. Fuit autem combusta urbs sub adventum Xerxis. BERG.

1081. *ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι R.V.Γ, Suidas in θυμόν. ξὺν δουρὶ ξὺν ἀσπίδι Ald. Kust., nisi quod Ald. prius ξὺν omisit.* Restitui *σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* Etymologici M. et Chærobosci auctoritate confirmatum: de quo dicitur ad Pacis v. 358.

1082. *ἐμαχόμεσθ'*] Ad Marathonem.

1083. *στὰς B.R.V.Γ.Δ.* et Suidas in *χελύνη. τὰς C. πὰς Ald. παρ'*] *πρὸς R.*

ὕπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων] Scholia: *ἀντὶ τοῦ τὰ χεῖλη. οἱ*

γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χεῖλη. Ita Tyrtæus in carmine adhortatorio ad milites pugnaturos, apud Lycurgum oratorem : στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν. Euripides in Bacchis 621. χεῖλεσι διδοὺς ὀδόντας. Homerus Odysse. ὀδὰξ ἐν χεῖλεσι φύντες, i. e. αὐτοδὰξ ὀργισμένοι, ut comicus loquitur in Lysistr. 690. BERG.

1084. τοξευμάτων] τοξοτῶν V.

οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανὸν] Herodotus 7, 226. ὅμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης· τὸν τότε φασὶ εἶπαι ἔπος, πρὶν συμμίξαι σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρὸς τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς ἐπεὶ οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν οἰστῶν ἀποκρύπτουσι· τοσοῦτό τι πλήθος αὐτέων εἶναι. BERG.

1085. ἀπωσάμεσθα] Scribebatur ἀπεωσάμεσθα. ἐπαυσάμεσθα R. ἐσωζόμεσθα V, quod adscriptum in Γ.

ἐσπέρα] ἐσπέρας R. ἐσπέραν V.

1086. γλαυῆ] Quasi dicat, *felicibus auspiciis*. Est enim noctua Minervæ sacra, præsidi Athenarum. BERG.

1087. ἐσπόμεσθα] εἰπόμεσθα R.

θυννάζοντες] Recte unus ex scholiastis: κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι· μεταφορικῶς. videtur enim mihi comicus imitari Æschylum in Persis, ubi narratur prælium navale Græcorum cum Persis: nam ibi similitudine a figendis thynnibus utitur v. 424. τοὶ δ' ὥστε θύννους, ἢ τιν' ἰχθύων βόλον, ἀγαῖσι κωπῶν, θραύμασιν τ' ἐρειπίων ἔπαιον, ἐρράχιζον. BERG.

ἐς] eis libri.

1088. τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς] Hic jam rursus quasi de vespis loquitur. BERG.

1090. Ἀττικῶν—σφηκός] τοὺς Ἀττικοὺς σφήκας ex hoc loco dixit Alciphro 2, 14. p. 262. ed. Berg.

1092. Vulgo κατεστρεψάμην γε. Particulam om. R.V.Γ.

1097. ὅστις] ὅς ἂν vulgo. ὅστις ἂν R.V.Γ.

1099. τὸν C.R.V.Γ. καὶ τὸν Ald.

1107. ξυλλεγέντες Bentleyus. ξυλλέγοντες R.V. συλλέγοντες Ald.

1108. ἄρχων] Libri ἄρχων.

1109. ᾧδεῖψ] Pollux 8, 33. ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας ἐν ᾧδεῖψ ἐδίκαζον. ubi vide notas Seberi. BERG. Vid. Schoemann. de sortit. judicium p. 43. ὀδίω R.

πρὸς τοῖς τειχίοις] Hoc dicasterium non est aliunde cognitum.
1110. ἐς] εἰς libri.

1114. κηφήνες] Intelligit τοὺς ἀστρατεύτους. BERG.

1117. ἡμῖν Brunckius. ἡμῶν codices. ὑμῶν Ald.

1118. ἐκροφῆ Reiskius. Legebatur ἐκφορῆ.

1120. Vulgo ἔμβραχυν. Recte ἐμβραχὺ R. hic et in Thesm.
390. Vid. Joannis Alex. τον. παραγγ. p. 37, 21.

1122. Sub τοῦτον intelligitur τρίβωνα. Nam filius intus cœpit patrem hortari ut, mutata vivendi ratione, etiam habitum mutet. Jam dudum eo adducere voluerat senem sed frustra; supra 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον, μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπέιθετο. Hic etiam ægre adducitur. BERG.

1123. ἔσωσε] ἔσωσεν R.V.

1125. ἀγαθὸν] ἀγαθ' R.Γ.

1127. ἐπανθρακίδων] Vide Acharn. 670. Dum pisciculos tostos muris intingeret et comederet, maculaverat sibi vestem, ut fulloni purgandam coactus fuerit eam dare: cui aliquandiu debuit mercedem, tandemque reddidit. Propterea non vult pretiosam vestem induere, ne et illam maculet. BERG. Apud Athenæum 7. p. 329 b. scriptum καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών, memoriæ errore, de quo dixi ad Aristophanis fragm. 366.

ἐπανθρακίδων Scaligeri Excerpta. Libri ἐπ' ἀνθρακίδων.

ἐμπλήμενος R.V.Γ. et superscriptum in B. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος B. Ald.

1128. κναφεῖ] Vulgo γναφεῖ.

1132. 1135. ἀναβαλοῦ B.Δ. ἀναλαβοῦ R.V.Γ. Ald.

τριβωνικῶς] γεροντικῶς varia lectio scholiastæ.

1133. παῖδας R.V. παῖδα B.C. Ald.

1134. ἀποπνίξαι] Quia patri dat vestem nimis calidam.
BERG.

1138. Θυμαίτιδα] Scholiasta μήποτε γραπτέον Θυμοίτιδα. Fallitur. Θυμαίταδης constanter scriptum in lapide Choiseuliano (in Boeckhii Corp. inscr. vol. 1. p. 226.) qui rationes quæstorum Minervæ continet olympiadis 92. anni tertii. Photius p. 97, 5. Θυμαίταδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος ἀπὸ Θυμαίτου τοῦ ἥρωος. Alia attulit Holstenius ad Stephanum Byz. p. 140.

1141. τοῖνυν C.R.V.Γ. τοῖνυν γ' B.Δ. Ald.

1142. Μορόχου σάγματι] Iste luxui et deliciis erat deditus; supra 503. eadem de causa hunc notabat, quum Bdelycleo diceret se velle Philocleonem ζῆν βίον γενναῖον ὡσπερ Μόρυχος. BERG.

1144. κρόκης χόλιξι] Quia læna, qua filius patrem volebat amicare, e molli, villosa et crispa lana erat, pater comparans illos villos intortis implicitisque intestinis, percontatur an Ec-batanis intestinorum in modum lanæ pararentur, seu an fierent intestina ex lana. BRUNCK.

1145. πόθεν] Negatio morata. Vid. Ran. 1455. BRUNCK.

1146. τοι] ποι R.

1148. ἐριώλην] Facetissimus jocus. ἐριώλη proprie significat *vehementis venti turbinem*. Hic autem, tanquam si compositum esset ab ἐριον et ὄλλυμι, lænam illam, quæ tantam vim lanæ absumserat, non καυνάκην, sed ἐριώλην appellari debuisse dicit Philocleo. BRUNCK.

αὐτὴν V. Vulgo ταύτην.

1149. δικαιότερόν γ' vulgo. γ' om. V.Γ.

1150. στήθι γ' ἀμπισχόμενος] στήθ' ἀμπισχόμενος V.Γ. στήθ' ἀναμπισχόμενος R.

1152. ἔγωγ'] ἐγὼ V.

1153. εἶπερ γ'] εἶπερ' (sic) Ald. εἴπερ Γ.

κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε] Antiphanes comicus apud Athenæum 3. p. 112. ὄρων μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους ἵπνον καταμπέχοντας. BERG.

1155. παράθου] Vulgo κατάθου. Correxī ex V, qui παρθοῦ.

κρέαγαν] Fuscina, qua coqui eximunt carnes ex ollis, jubet apponi, ut similiter eximatur e veste quasi coctus. BERG.

1158. 1174. νυν Aldus. νῦν codices.

ἀποδύου] ὑποδύου R.V.Γ.

1160. ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα] Versus tragici parodia. Euripidis versum ex Heracl. 1006. comparavit Berglerus, ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα.

1161. πόδ' Brunckius. Libri πότ'.

κάποβαιν' R.V.Γ. κατάβαιν' Ald. καὶ κατάβαιν' B.Δ. Ad ἀπόβαινε refertur ἀποβιβάζων v. 1163.

1162. ἐς] εἰς Γ.

τήν] γήν R.

ἐς τήν πολεμίαν] Per Λακωνικήν alter significare volebat τήν ἐμβάδα· at iste intelligit τήν χώραν. BERG.

1166. Idem versus Nub. 698.

1169. διασαλακώνισον] Διασακώνισον Hesychius positum esse dicit pro διασαλακώνευσον [corrigendum fortasse διασαλακώνισον: quanquam etiam διασαλακώνευσον verum esse potest, comparandum cum σαλακωνεύεσθαι, quo utitur scholiasta. G. D.], h. e. τρυφερῶς βάδισον: nam τοὺς θρυπτομένους dictos fuisse σαλάκωνας, forsitan ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι, quod est θρύπτεσθαι. Et σαλάκωνα dici τὸν οὐ μὴ δεῖ δαπανῶντα. Hæc ille, proculdubio respiciens ad locum Aristoph. Ὡδὲ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον. Ita enim habent comici exempl., et non solum ejus schol., sed etiam Suid. et Etym. [p. 238, 40.] Quorum hi duo illud διασαλακώνισον expr. διάθρυνσαι, διαγαυρίασον: quoniam sc. σαλάκωνες olim dicebantur οἱ διαθρυπτόμενοι, a verbo σαυλοῦσθαι, quod est ἀβρῶς βαλναι et velut σελεσθαι, παρὰ τὸ σάλον. Schol. quoque ipsius comici exponit ἀβρύνθητι et διαθρύφθητι: dictum addens a Salacone quodam Autyloci patre, qui fuerit μαλακὸς, mollis et effeminatus. Addit etiam, videri hoc verbo significari τὸ σαλακωνεύεσθαι, h. e. τὸ σαλεύειν τὸν προκτὸν, agitare s. jactitare nates. Sed in quibusdam codicibus scribi διαλυκώνισον: in Artemidori autem συναγωγῇ legi διελακώνισεν [διαλακώνισον], quorum illud esse a Lycone quodam pentathlo, qui fuisse μαλακώτερος videatur. Deinde ad prius διασαλακώνισον revertens, ipsum exponit ἀβρῶς καὶ μαλακῶς σαυτὸν διακίνησον, a Salacone quodam τρυφηλῷ: additque quosdam σαλακωνίσαι esse dicere τὸ τὸν προκτὸν αἰσχροῦς κινήσαι. Rursum Hesych. διασαλακώνισον expr. διάνυσον [διακίνησον Soping.], ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλείσθαι [ἐγκείσθαι Kuster.] τὸν Σαλάκωνα. H. STEPHANUS in Thesouro. Memorabilis est quam prior Hesychii gl. præbet scripturæ diversitas διασακώνισον, quæ ex διασαικώνισον corrupta esse potest. Σαικωνίσαι ex Aristophane afferunt et κινήθησαι interpretantur gramm. in Bachm. Anecd. vol. I, p. 362, 31, et (qui σαικωνῆσαι scriptum exhibet) Photius Lex. p. 496, 7. Apud Hesychium Σαικωνῆσαι: διασαικώνη, quod Musurus in διασαικωνῆσαι mutavit. Scribendum Σαικωνίσαι: διακινήθησαι. Apparet ex his, non posse ad liquidum perduci διασακώνισον an διασαικώνισον scripserit Aristophanes, certissi-

mum autem esse forma verbi poetam usum esse ἔξασυλλάβῳ, non ἑπτασυλλάβῳ, quæ vel proceleusmaticum præberet, de quo dixi ad Acharn. 78, vel tribrachum ante anapæstum, de quo dictum ibid. ad v. 47. Quod si διασακώνισον pro διασαλακώνισον dictum est, comparari potest κομψευρικῶς pro κομψευριπιδικῶς positum in Equit. 18. Sed probabilius mihi videtur διασαικώνισον. Illa autem διαλακώνισον et διαλυκώνισον grammaticorum sunt hariolationes.

1172. δοθιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ] Scholia : ἀπροσλόγως παίζει. Et sane absurde comparatur homo eleganter vestitus pustulæ et quidem allio amictæ. Facit autem id solens et de industria. Sic etiam in Ecclesiâz. 126. mulieres, quæ sibi barbas applicaverant, comparat cum sepiis tostis, si nempe sepiis illis barbæ etiam applicentur : ὥσπερ εἶτις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις. Non minus absurde comparatur idem Philocleo fæci recens ditatæ, hic in Vespis 1309. ζοικας, ᾧ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Hoc vere est λόγους λέγειν οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι, ut est apud ipsum comicum infra 1320. BERG.

1173. σαυλοπρωκτιῶν] Scholiastes : σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κούφον. Homerus hymno in Bacchum 28. σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα. Hesychius : σαυλὰ, κούφα, ἤσυχα, τρυφερά. BERG.

1176. τίνα C.R.V.Γ. τίνας B.Δ. τί Ald.

1177. Λάμι'] Vulgo Λαμί'.

ἡ Λαμί' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο] Pherecrates fecit Lamiam comœdiam : inde hæc petita sunt forte, ut conjicio ex scholiaste ad Ecclesiâz. 77. qui ad vocem Λαμίον, quæ ibi exstat, scribit : ἀρσενικῶς δὲ τὴν Λαμίαν, ὑπὲρ ἧς ὁ Φερεκράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο. BERG. Non Pherecratis, sed Cratetis fabula Λάμια fuit.

1178. ὁ addunt B.C.R.V.Δ. : om. Ald.

τὴν μητέρα] Tacet verbum obscenum ἐβίνει.

1180. λέγομεν] λέγω Γ.

1183. Θεογένης] Hunc Theogenem perstringi a comicis ait scholiastes, quod valde pederet. Hinc etiam ad κοπρολόγον fingitur locutus ; quemadmodum contra ἀνὴρ κόπριος [κόπρειος] de crepitu ventris ad aliquem in Equit. 899. Alias comicus Theagenem' quendam tanquam inanem jactatorem, qui nescio quas divitias jactaret, notat, ut in Av. 822. 1127. BERG.

Illis quoque in locis nunc Theogenis nomen est restitutum.

1184. κοπρολόγῳ] Vid. ad Eq. 899.

1185. γαλᾶς] γαλή R, ex v. 1182.

μέλλεις λέγειν] λέγεις V.

1187. ξυνθεώρεις] Θεωροὶ apud Athenienses appellabantur, qui publica auctoritate ad sacrificia exterorum, ad oracula consulenda, ad festa, sacra certamina, aliosque conventus mittebantur, quibusque stipendium e publico dabatur. Vide Hesychii interpretem ad glossam Θεωρικός. Sacram se legationem semel tantum, in Parum missum, obiisse dicit Philocleo, accepto duorum obolorum in singulos dies stipendio. Hic autem salse Athenienses perstringit comicus, qui harum legationum munus sæpe in homines abjectissimos conferebant, quales erant Androcles et Clisthenes. BRUNCK.

1188. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πρόποτ' οὐδαμοῦ πλὴν ἐς Πάρον] Nudæ veritati est addictus senex et non vult sibi quicquam magnificum arrogare. Imitatus autem hunc locum videtur Lucianus in Timone c. 50. ubi adulator aliquis se insinuare volens apud Timonem dicit: *νερίκηκε δὲ πύξ καὶ πάλην καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπία μιᾷς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἄρματι, καὶ συνωρίδι πωλικῆῃ*. Deinde Timon nihil tale in se agnoscens dicit: *ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πρόποτε εἰς Ὀλυμπίαν*. BERG.

ἐγὼ δὲ] ἔγωγε B.Δ.

οὐδαμοὶ Bekkerus. Libri οὐδαμοῦ. Adverbium οὐδαμοῖ, memoratum ab Joanne Alex. *τον. παραγγ.* p. 36, 2, Xenophonti *Hist. Gr.* 5, 2, 8. restituit L. Dindorfius et apud Demosthenem p. 675, 25. servarunt libri optimi, οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοῖ τῆς Θράκης. μηδαμοῖ dixit Xenophon de rep. Laced. 3, 4.

1189. καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων] Forte nec eo profectus fuisset, nisi mercedem accepisset. Ita enim accipio verbum φέρω. Sic in Acharn. 66. legati dicunt: *ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν μισθὸν φέροντας δύο δραχμᾶς τῆς ἡμέρας*. BERG.

1190. ἐμάχετό γ' αὐτίκα] Leg. ἐμαχέσατ' αὐτίκα, ut v. 1383. αὐτίκα verte *exempti gratia*. DOBRÆUS.

1191. Ἐφουδίων — Ἀσκώνδα] De his athleticis vid. annotationem ad scholia.

1192. ὦν καὶ πολιὸς] ὦν πολιὸς ὦν V.

1193. βαθυτάτην] Legebatur βαρυτάτην. Correctum ex V. qui καθυτάτην. βαθὺν τὰς πλευρὰς dixit Ælianus apud Suidam in Ἀπίκιος. Pollux 1, 189. de equi virtutibus, πλευραὶ βαθεῖαι, προμήκεις πρὸς τὴν γαστέρα καὶ ὀγκωδέστεραι. Quæ exempla indicavit L. Dindorfius in Thesauro Stephani.

λαγόνας τε] καὶ λαγόνας R. καὶ λαγόνα V. Scribendum καὶ λαγόνε.

1195. δ' om. V.

1206. Φάϋλλον] Vid. ad Acharn. 215.

1210. κατακλιῶ B. Vulgo κατακλίνω.

1211. κατακλιῆναι Γ. κατακλῖναι V. Vulgo κατακλιθῆναι.

1212. πῶς] ποῦ Δ. Ald.

1215. κρεκάδια] Multum dubitatum est ab interpretibus quid κρεκάδια significant. Scholiasta codicis Ravennatis, κρεξ ὄρνεον παραπλήσιον γεράνω. Videtur igitur ornamentum genus quoddam intelligendum esse avi illi simile.

θαύμασον] Ita Telemachus faciebat apud Homerum Odys. quum venisset in Menelai regiam; dicit enim poeta: αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατὰ δῶμα διτρεφέος βασιλῆος. quem locum adducit Athenæus 4. p. 179. ubi etiam Aristophanis locum citat. BERG.

1216. ὕδωρ κατὰ χειρός] Docet eum etiam formulas in convivii usitatas; in Avib. 465. κατὰ χειρὸς φερέτω ταχύ τις· deinde alter: δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί; Vide Athenæum 10. p. 408. et 14. p. 641. BERG.

ἐσφέρειν] εἰσφέρειν libri.

1217. ἀπονεύμιμεθ'. ἤδη σπένδομεν. Sic distinctum est in B. melius quam vulgo post ἤδη. BRUNCK.

1220. Θέωρος] Vide infra 1236. BERG.

Αἰσχίνης] Est Æschines Selli filius, ut patet infra 1243. BERG.

1221. Ἀκέστορος] Perstringitur hic Acestor, cui barbaros natales et peregrinitatem exprobrarunt Comici, ut e scholiis ad hunc locum et ad Av. 31. docemur. Idcirco peregrinum alterum convivam, qui non nominatur, Acestoris ad caput sedere ait comicus, quia, ut ait ille,

— αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. BRUNCK.
Ἀκέστορος Bentleius. Libri ἀκέστερος. Sed Ἀκέστορα pro vulgata Ἀκέστερον in scholiis præbet codex Venetus.

1223. Διακρίων δέξεται Florens Christianus. Libri γε διακρίων δέξεται. in quo aliud quid latere videtur. Neque enim intelligitur quid Diacriorum nomen hoc loco sibi velit, fortasse ex διακρίνων corruptum. Quod tamen non sufficit ad hujus loci emendationem.

1224. ἐγὼ εἶμι] in unam syllabam coalescunt ω εἰ, ut supra v. 416. ἐγὼ οὐ disyllabum est. Sophocles Phil. 585.

ἐγὼ εἶμι' Ἀτρεΐδαις δυσμενῆς· οὗτος δ' ἐμοὶ — BRUNCK.

1225. ᾄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου] Subaudi μέλος, ut sit carmen de Harmodio: comicus noster in Pelargis apud scholiastem ad 1231. ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος. Idem in Lysistrata 1242. εἰ μὲν γε τις ᾄδου Τελαμῶνος. Sic ᾄδων Φρυνίχου supra 269. nam et ibi subauditur μέλος: tantum hoc interest, quod ibi significatur carmen auctoris Phrynichi, non de Phrynicho. Alias dicitur Ἀρμόδιον ᾄδειν, ut in Acharn. 977. οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ τὸν Ἀρμόδιον ᾄσεται. Erant autem usitata scoljia de Harmodio, Telamone, et Pæane; Antiphanes comicus apud Athenæum II. p. 503. τὸν ᾠδὸν λάμβανε· ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων τούτων περάνης, τὸν τε Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μηδ' Ἀρμόδιον. Erat autem ᾠδὸς, οδὸς, ποτήριον τὸ ἐπὶ σκολιῷ διδόμενον, ut ibidem docet Athenæus ex Tryphone. BERG.

δέξει] δέξαι V.

1226. ἐγένετ'] Scribendum ἐγεντ' cum Bentleio. De qua forma aoristi dixi ad Thesaurum Stephani vol. 2. p. 621. ubi præter hunc Aristophanis locum addatur Sapphus exexplum apud schol. Pindari Pyth. 1, 10. ψυχρὸς μὲν ἐγεντο θυμός.

Ἀθηναῖος] Scribendum Ἀθήναις cum Elmsleio ad Acharn. 9. 78.

1227. Post πανούργος exciderunt syllabæ duæ. ὡς σὺν supplebat Bentleius. Probabilius οὐδὲ Th. Bergkiius.

1231. ἐὰν R.V. Legebatur ἐάν γ'. Vid. ad v. 228.

ἐτέραν] ἕτερον Brunckiius tacite.

1234. XO. præfixum in Ald. et B.Δ.E. omissum v. 1236. Correxerit Brunckiius ex B. Scolion esse Alcæi annotavit scholiasta.

μαιόμενος R. et scholiasta Thesmoph. 162. Vulgo μαινόμενος.

1235. ἀντρέψεις] Libri ἀνατρέψεις. Rectam formam restituit Bentleius.

1236. ὅταν] ὅταν ὁ R.

πρὸς ποδῶν B.C. προσποδῶν Δ. πρὸ ποδῶν R.V. Ald.

1239. Ἀδμήτου] Hoc etiam principium scoliū alicujus dicit esse scholiastes et addit sequentia, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις. Exstat apud Athenæum 15. p. 695. BERG.

1240. ᾠδικῶς B.C.Δ. ᾠδικὸς Γ. ᾠδικὸς Ald. Fortasse ᾠδί πως corrigendum.

1241. ἀλωπεκίζειν] Scholia: πανουργεῖν, κολακεύειν. Hoc in Theorum canit, qui erat adulator. Vide supra 45. BERG.

1242. ἀμφοτέροισι R.V.Γ. Vulgo ἀμφοτέροις.

1245. — 1247. Tres dochmii in unum versum conjungendi.

1245. χρήματα] Quia Æschines iste semper jactabat magnas quasdam opes; quas tamen possidere non credebatur. Hinc comicus in Avibus 825. dicit opes illas esse in urbe, quæ in aere sit ædificata: ἄρ' ἔστιν αὕτη γ' ἢ Νεφελοκοκκυγία, ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους [Θεογένους] τὰ πολλὰ χρήματα, τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα. BERG.

βίαν] Scribendum βίον cum Tyrwhitto.

1246. Κλειταγόρα] In Lysistr. 1242. ubi etiam de scoliis: εἰ μὲν γε τις ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον, ἐπηνέσαμεν ἄν. Fuit autem poetria, ut hic ad Vespas scholiastes ait, Thessala; ut autem ad istum Lysistratæ locum scholia, fuit Laconica. BERG.

1248. δὴ B.C.R.V.Γ. δὲ Ald.

διεκόμισας] Scribendum διεκόμπασας cum G. Burgesio. Quod videtur legisse scholiasta, qui annotavit ἐπεὶ κομπαστῆς ἦν.

σὺ R.V.Γ. Vulgo σύ τε.

1249. τουτὶ] ταυτὶ V.

1250. ἐς] εἰς libri.

1251. συσκεύαζε] σκεύαζε V.

1254. πατάξαι] κατάξαι R.V. (Quod librorum omnium vitium est Acharn. 1166.) καταράξαι codex Vaticanus, quam lectionem scholiasta memorat. Conf. v. 1422.

1256. γ' additum ex R.

1259. Συβαριτικόν] Vide Hesychium in Συβαριτικοὶ λόγοι et Fabricium Bibl. Gr. 2, 9, 5. BRUNCK.

1262. τᾶρ' Hermannus ad Orphica p. 216. γ' ἄρ' vulgo. ἄρα R. ἄρ' V. γ' ἄρ' δ' Γ.

1263. εἴπερ γ' ἀποτίσω] εἴπερ ἀποτίσωμεν V. εἴπερ ἀποτίσω Γ.

1264. ἄγε νῦν ἴωμεν] ἴωμεν ἤδη Suidas in ἰσχύτω.

μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω] Eadem verba Eq. 724.

1267. Amynias fuit Pronapi filius, non Selli; supra v. 74. Ἄμυνίας μὲν, ὁ Προνάπου. Selli autem filius fuit Æschines, supra 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται. Dixit autem Amyniam Selli filium, significans similibus moribus præditos esse. BERG.

οὐκ τῶν Κρωβύλου] *Ex Crobyli posteris*, quasi de homine. Est autem κρώβυλος *nodus comæ*: et Amynias comam diligentius curabat; hinc supra 464. fecit vocem Κομηταμνίας. BERG. κρωβύλων V. et Suidas in Ἄμυνίας.

1268. ὄν γ' R. ὄν Γ. ὄντω' Ald.

ροῖας] Scribendum ροῶς cum Brunckio.

ἀντὶ μήλου καὶ ροῶς] Pauperem et frugalem victum per hæc significat. Vult enim dicere, hunc olim laute victitasse, ut Leogoras solebat, nunc autem eum poma esitare. BERG.

1270. πεινῆ γὰρ ἦπερ] πείνη γὰρ ἦπερ R.

ἦπερ Kusterus. ἦπερ Ald. εἴπερ Suidas.

1272. Excidisse videtur dipodia iambica.

μόνοις R.V.Γ. et Suidas. Vulgo *μόνοισι*.

1273. τοῖς] τῶν Δ. et Brunckius tacite.

1274. Θετταλῶν] Θετταλοῖς Suidas.

1278. ἐφέσπετο] ἐφέπετο R.

1280. Ἀριφράδην] Vid. Eq. 1281.

1282. φύσεος Bentleius. Libri φύσεως.

1283. ἐς Suidas in πορνεία. Vulgo *eis*. Post hunc versum exciderunt quæ responderunt versibus 1265 — 1274. De quo vide grammaticorum veterum annotationes apud scholiastam.

1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν] Scholiasta, ἄδηλον πότερον τῆς Καλλιστράτου εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγωγῆς καὶ νῦν ἀναμνησκειται, ὅτι αὐτὸν Κλέων εἰσήγαγεν, ἢ ἐτέρας κατ' αὐτοῦ γενομένης Ἀριστοφάνους, εἰ καὶ μὴ εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ ἀπειλήσ τιμος, ὅπερ καὶ μάλλον ἐμφαίνεται. ἐκεῖνά τε γὰρ ἀναπολεῖν ἀρχαιότερά ἐστι νῦν τε ὡς περὶ αὐτοῦ λέγει. et alius, ἐπέκειτο γὰρ

αὐτῷ ὁ Κλέων ὅτι ἐκωμωδεῖτο ὑπ' αὐτοῦ. ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ διδάξαι τοὺς Ἱππέας λέγει. Recte scholiastæ suspicati esse videntur Cleonem non solum propter Babyloniorum, sed etiam propter Equitum fabulam, qua multo gravius læsus fuit, insectatum esse Aristophanem. Cujus rei nulla præter hunc locum indicia superesse tanto minus est mirandum, quod Cleone mortuo lites illas iterum iterumque tangere operæ pretium non esset.

1286. κακίαις Florens Christianus. Libri κακίσταις, nisi quod V. κάκιστ'.

ἀπεδειρόμην] ἀπεδαιρόμην Brunckius. Vid. ad Nub. 442.

1287. οὐκτὸς] Vulgo οἱ 'κτὸς. ἐκτὸς C.Γ.

κεκραγότα] μ' οἱ addunt R.V.Γ.

1289. ἐκβαλῶ Suidas in σκωμμάτιον. ἐκβάλω Γ. Ald. et Suidas in μέλον. ἐκβάλλω Kust. et Suidæ codex Oxon. in μέλον.

1290. ταῦτα] ταυτὶ R.Γ. et Suidas.

ἐπιθήκισα] In Nubibus, de quibus dixit supra in parabasi 1038 — 1050.

1291. ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον] Scholiasta, παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῆ. Hoc est quod v. 1045. dixit πέρυσιν καταπρούδοτε.

1293. τέγους Bentleius. Vulgo ἐμαῖς, quæ conjectura est grammatici. ἐμαῖς omittunt C.V. et Suidas. Qui factum sit ut τέγους excideret, nunc planissime intelligimus cognita Ravenatis libri scriptura, in quo πλευραῖς στέγειν legitur, omissis proximis versibus duobus, qui ab recenti manu in ima margine sunt adscripti. Apertum est antiquioris alicujus librarii oculos ad similem exitum versus 1295. aberrasse.

1295. τὰς πληγὰς B.Δ. τὰς πλευρὰς C.R.V.Γ. Ald. et Suidas in στέγει: quod superscriptum in B.

1297. ἦ] ἦς R.Γ. Thesm. 582. τί δ' ἔστιν, ᾧ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν | ἕως ἂν οὕτω τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

1300. παροιμικώτατος] Vid. ad Acharn. 981.

1301. Ἱππυλλος Bentleius. Vulgo Ἱππυλος, quo servato Blomfieldius ad Æschyli Prometh. 214. παρῆν in παρήσαν mutabat. Ἰσπυλος V. Ἱππόλυτος Suidas in παροιμικώτατος.

Λύκων] Pater Autolyçi: vide scholiastam Platonis p. 332. ed. Bekk.

1302. Θούφραστος] Θεόφραστος Suidas.

οί] ὁ V.

1305. ἐνήλατ' R.V.Γ. et Suidas in ἐνήλατο et παροιμικώτατος. ἐνήλλατ' B.C.Δ. Ald. ἐνήλλετ' Kusterus.

κατεγέλα] Dubitari potest an καγέλα scripserit.

1306. ὥσπερ καχρῶν ὀνίδιον εὐωχημένον] Xenophon Exped. Cyri 5, 8, 3. εἰ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ ἔβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ἔβριστότερον εἶναι, οἷς φασιν ὑπὸ τῆς ἔβρεως κόπον οὐκ ἐγίνεσθαι. BERG.

1307. κάτυπτεν ἐμέ (nisi νὼδ scribendum sit et de utroque ser̄vo accipiendum.) Elmsleius ad Acharn. 127. κάτυπτέ με R. et Suidas in νεανικῶς. Vulgo κατύπτε δὴ με. Quod qui probat, νανικῶς potius scribet quam νεανικῶς. κατέτυπτέ με V.

παῖ παῖ καλῶν] Antiphanes comicus apud Athenæum 6. p. 262. τί γὰρ ἔχθιον ἢ παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον; BERG.

1308. ἦκασεν Λυσίστρατος] Supra 787. Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης. BERG.

1309. νεοπλούτῳ] Solent enim recens ditati esse insolentes; Euripides in Suppl. 742. λαβῶν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα ἔβριζε. BERG.

1310. ἀχυρὸν R.V. et, ut videtur, scholiasta, qui ἄχυρον ex Eupolide et Platone memoret. Legebatur ἀχυρῶνας, quæ parum subtilis librarii conjectura est. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 7, 21. ἀχυρός: ὡς πονηρός, λυπηρός. σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν ἀχυρῶνα καλούμενον. Ἄττικὸν δὲ λίαν ὁ ἀχυρός. καὶ ἡ παροιμία ὄνος εἰς ἀχυρόν. εὔρηται δὲ καὶ προπαροξυνόμενον ὡς ἄλυτος. Arcadius p. 72, 5. τὸ δὲ ἀχυρός ὁ ἀχυρὸν παρὰ Ἄττικοῖς ὀξύνεται ὡς περιεκτικόν. Hesychius, ἄχυρος: ὁ ἀχυρῶν. His etsi satis cautum est ne quis ἀχυρῶνας illud scriptum ab Aristophane credat, non magis tamen concedi potest ἀχυρόν media syllaba producta esse pronunciatum. Quamobrem suspicor etiam ἀχυρρόν esse dictum, ut ἀχυρμίαν et ἀχύρμιος dici constat. Tertia proverbii forma est ὄνος εἰς ἄχυρα in versu Philemonis apud Athen. 2. p. 52 e.

1312. θρία R.V. et Suidas in πάρνοψ. θρία γε B.Γ. Ald.

1313. Σθενέλῳ] Histrioni tragico ad paupertatem redacto: de quo vide scholiastam.

1315. διεμύλλαινε] διεμύλαινε V.

1318. κωμφοδοιχῶν R.V. κωμφοδολχῶν Γ. Vulgo κωμφοδολεῖχῶν.

1323. ξυντύχη B.R.V.Γ.Δ. ξυντύχοι Ald.

1324. δὴ om. V.

1326. ἄνεχε παρέχε] Ebrius et bacchans hæc dicit senex. Euripides in Troad. 308. ἄνεχε, παρέχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερόν. quem locum indicavit scholiastes. Loquitur autem ibi Cassandra furibunda et facem gestans, ut apud comicum senex. Apud eundem Euripidem in Cyclope 202. quum Silenus dixisset ἄνεχε, παρέχε, τί τάδε; τίς ἢ ῥαθυμία; Cyclops dicit τί βακχιάζετε; Quid subaudiatur in his verbis, incertum est. Vide notam ad Aves 1720. ubi chorus in nuptiis saltaturus dicit: ἀναγε, διέχε, διαγε, πάραγε, παρέχε. BERG.

1329. μὴ ῥρήσεθ' Bentleius. Libri μὴ ῥρήσεσθ'.

1330. ταυτηὶ Bentleius. Libri ταύτη.

1331. δαδὶ Brunckius. δαῖδι Ald.

1334. ἀθρόοι] Scrib. ἄθροοι. Vid. ad Acharn. 26.

1335. ἰῆ Brunckii editio: priores ἰῆ.

ἰεῦ] Scribendum ἰή.

1338. λαιβοὶ αἰβοῖ] αἰβοῖ om. V. Scribendum videtur λαι λαιβοῖ. Similiter βαβαὶ βαβαιάζ et παπαὶ παπαιάζ dicitur.

1340. ἄπει σύ] ἄπεισι R.V.Γ.: unde ἄπει σύ correxi. ἄπεισι γὰρ B.C.Δ. Ald. Post hæc verba indicavi lacunam, fortasse verbis ποῦ ἴστι explendam.

ποῦ ἴστω R.V.Γ. Vulgo ποῦ ἴσθ'.

1341. χρυσομηλολόνηιον] Ita vocat meretricem blandus, quam ex convivio raptam secum adducebat. Est autem insecti genus, quo pueri ludunt. In Nub. vocat μηλολόνην v. 763. BERG.

1342. τοῦ σχοινίου] Scholia: ἴσως τοῦ πέους. BERG.

1346. λεσβιεῖν] Conf. Eccles. 920. BERG.

1347. οὔνεκ' Brunckius. Libri εἴνεκ'.

1348. οὐδὲ φιαλεῖς] Sic B. juxta impressos. In C. ἀλλὰ φιαλεῖς, mendose quod ad priorem vocem. φιαλεῖς tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia hæc prostant: φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in Pace v. 432.

ἄγε δὴ σὺ ταχέως ἕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως

ἔργω φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Utroque in loco φιαλοῦμεν et φιαλεῖς futura sunt, quæ nescio qua ratione a themate φιαλέω formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio οὐδ' ἐφιαλεῖς, et ἔργω φιαλοῦμεν.

Archiepiscopi verba apponam e Commentario in Odyss. p. 1403. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰάλλειν ψιλοῦται. ὁ δὲ Ὀμηρικὸς Ἐφιάλτης ὑποβάλλει νοεῖν, ὡς καὶ δασύνεται; ἀπὸ τοῦ Ἰημι. βοηθεῖ δὲ τῇ ἐνταῦθα δασείᾳ, καὶ ἐκ τῶν τῆς κωμωδίας τὸ, Ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖς, ὀρμήσεις. καὶ εἰ μὲν οὕτως ἢ γραφὴ συναλείφεται, ἔχομεν τὴν ἀνάλογον δασείαν τοῦ ἰάλλειν. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σουίδα οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ, μετ' εὐχῆς ἔξη τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ, Ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργω φιαλοῦμεν· τοῦτο μὲν χρήσιμον ἔσται εἰς τὸ νοεῖν, ὅτι ἐκ τῆς φιάλης καὶ ῥῆμά ἐστι τὸ φιαλῶ. — καὶ μὴν ἄλλως οὐκ ἀναντίρρητον, ὅτι ἐν τῷ, ἔργω φιαλοῦμεν, τὸ τοῦ ἐφιαλεῖν ἔγκειται ῥῆμα. δύναται γὰρ, ὡσπερ ἀπτικίζεται ὁ λόγος ἐν τῷ, τῷ ἐμῷ, τῷμῷ, οὕτως εἶναι κατὰ συναλοιφήν καὶ τὸ, ἔργω φιαλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐφιαλοῦμεν, καὶ ἐπιβαλοῦμεν ἔργω· ἵνα κατὰ τὸ χεῖρας ἰάλλειν κρέασιν, οὕτω καὶ ἔργω ἐφιαλεῖν ἢ, τὸ ἐγχειρῆσαι πράξει τινί. Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde, quam e Suida, innotuisse, ipsumque in libro suo legisse οὐδ' ἐφιαλεῖς, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat, quomodo a ποιεῖν oriatur futurum ποιῶ. BRUNCK.

1349. τούτῳ] Se ipsum dicit. BERG.

1351. ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή] Euripides in Hippolyto 512. ἦν σὺ μὴ γένῃ κακῆ. BERG.

1352. ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ] Ita loquitur senex, ut solent filii de patribus severis et duris atque aridis. Quia ipse jam mores adsumsit juveniles, filium dicit esse senilibus moribus præditum. BERG. Lucian. Dial. meretr. 7. vol. 3. p. 296. μακραὶ ἐλπίδες καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατήρ καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρώων καὶ πάντα σά.

1354. κρατῶ γὰρ] κρατῶ πω Elmsleius ad Acharn. 580.

1356. υἱῶν R.V. Vulgo υἱῶν. υἱῶν Suidas in κυμνοσπρ. υἱῶν Elmsleius ad Sophoclis Œdip. Col. p. 83.

1357. Alexis comicus apud Athenæum 8. circa finem: κυμνοσπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι. Hesychius: κυμνοσπρίσται: οἱ φειδωλοὶ, ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι. Nempe parci et sordidi ita vocantur. Vide parcæmiographos. BERG.

1358. περὶ μου] περὶ μου B. περὶ ἐμου C.R.

1359. πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐμου] Ut filii solent dicere: υἱὸς γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐμου. BERG.

1360. καὐτός· ἐπὶ Elmsleius ad Acharn. 1189. Vulgo καὐ-
τὸς ἐπὶ.

1361. δετὰς] δαίτας R.

1363. οἰοῖς R.V. Vulgo οἶως. Quod revocandum.

1364. Alterum οὐτος om. Ald.: habent B.C.V.Γ.Δ.

τυφεδανὲ] στυφεδανὲ Suidas in στυφεδανός et χοιρόθλιψ.
τυφεδανός in lexica sua receperunt Hesychius et Photius. Tum
χαιρόθλιψ R.

1365. ποθεῖν] ποθεῖς V.Γ. et Suidas.

ώραίας σοροῦ] Pro ώραίας κόρης· παρ' ὑπόνοιαν, ut inquit
scholiastes, i. e. *formosam puellam*. Ludit simul in voce
ώραίος, quæ non tantum *formosum* significat, sed et *maturum*.
Euripides in Phœnissis 975. αὐτὸς δ', ἐν ώραίῳ γὰρ ἴσταμαι βίῳ,
θνήσκειν ἔτοιμος. Itaque ώραία σορὸς accipitur pro morte non
immatura, quando jam alicui καίριόν ἐστιν ἀποθνήσκειν, ut lo-
quitur noster in Lysistr. 601. σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;
καίριόν ἐστι, σορὸν ὠνήσει. BERG. In Lys. nunc legitur χοιρίων
ἔσται.

1366. τοῦτο] ταυτὸ V. et Suidas in ἐξ ὄξους. ταῦτα Suidas in
καταπρόξεται. ταυτὶ Γ.

1367. ἐξ ὄξους δίκην] Jam mutatis moribus senex filium illis
delectari dicit, quibus ipse olim delectabatur, litibus scilicet,
et quidem plus quam cibus delicatis. Ita enim dicebat supra
507. οὐδὲ χαίρω βατίσω οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν δικίδιον
σικκρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Ceterum et alibi
similiter locutus est comicus: καὶ πως ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν
ρήματα, εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροῦς ἄλας. Quem locum citat
scholiastes hic Vespis ad 1303. et Athenæus 9. p. 367. BERG.

1368. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε — κλέψαντα;] In Ranis 623.
εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτοῦ κλέπτουτα πρὸς τὰλλότρια;
BERG.

1369. ξυμποτῶν] συμποτῶν Γ.

1370. Scholia: καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νοῦ κα-
ταπεσῶν. ad quod proverbiale dictum alludit etiam in Nub.
1277. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου πεσῶν. BERG.

1371. σοι] τοι R.V.Γ. et Suidas in ταῦτα. Ab hoc versu
usque ad finem fabulæ personarum notæ desunt in B.

1372. κάεται] Vulgo καίεται.

1374. αὐτῆς om. V.

τοῦν] ἐν V. et Suidas in δαίς. Obscenum horum verborum sensum explicat scholiasta.

1381. νυν] Vulgo νῦν.

1382. Ὀλυμπίασιν] ὀλυμπιάσιν V.Γ. ὀλυμπιάσιν R. Vulgo Ὀλυμπιάσι γάρ.

1383. Ἐφουδίων] Vid. v. 1191.

1384. θενῶν] Vulgo θένων.

1385. κατέβαλε] κατέβαλλε R.

1386. ὑπόπια] ὑπόπιον V.

1389. ἀνὴρ ἔστω ὅς μ' R.V.Γ. Vulgo ἔστω ὅς μ' ἀνὴρ.

1391. κἀπιθήκη] κἀπίθηκαν V.

1394. λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιόι.] Nempe Æsopicæ aut Sybariticæ fabulæ: ita enim docebat eum filius supra v. 1259. ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν — κἄτ' ἐς γέλων τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται. BERG.

1405. δοκοῖς B.Δ. et Suidas in Αἴσωπος. δοκῆς C. et Suidas in μεθύση. δοκεῖς R.V. Ald.

1412. ΑΡΤΟΠ. Brunckii editio. Bδε. Ald. βδε. ἦ θερα. R.

ΦΙΑ. addiderunt Reiskius et Brunckius.

1413. ξοικας Brunckius tacite. ξοικῶς libri et Suidas in θαψίνη.

1414. Ἴνοϊ κρεμαμένη] Allusio ad Euripidis Inonem, quod drama quum ad nos non pervenerit, difficile dictu est, quo comicus respexerit. Utique in scena non exhibebatur Ino in mare se dejiciens. BRUNCK.

1415. ΒΔΕΛ. Brunckius tacite. θε. R. Ald.

1417. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ] Quia paulo ante mentio facta fuerat Euripidis, ineptus librarius illius nomen his versibus præposuit: et, quamvis idem semper homo loquatur, qui primum erat *Euripides*, postea *accusator* appellatur. Nullæ in hac fabula partes sunt Euripidis, cujus nomen in personarum syl-labo conspici non debebat. In C. huic versui præfixa persona ἀνὴρ τις, sequenti vero Εὐριπίδης: postea ubicunque homo ille injuriam passus et pœnas repetens loquitur, persona est κατήγορος. BRUNCK.

οἴμοι] ὄμοι R.

1418. καλέσης] Formam mediam καλέση restituit Reiskius.

1420. προσείσομαι B.R.V.Δ. Vulgo προείσομαι. Aristidem vol. 2. p. 269, 7. comparat Porsonus.

1424. πράγματος] τραύματος Δ. Quod conjecerat Reiskius.

1426. KAT.] Lineolam — personæ indicem ponit R.

δέομ'] δέομαι V.

1430. εἶπ'] εἶπεν Ald.

1432. ἐς (eīs libri) τὰ Πιττάλου] Vid. ad Acharn. 1222.

1433. βδε. πρὸς τὸν κλή. R.

σου] σοι R.

1434. ἀπεκρίνατο (id est ἀπεκρίνατο) C.R.V. ἀν' ἀπεκρίνατο Ald.

1441. KAT.] κλή. R.

ἀρχων] ἄρχων libri.

1442. Δήμητρ'] δήμητραν V.

ἐνταυθι] Vulgo ἐνταυθοί.

1443. ἀράμενος] γ' addunt B.Δ.

ἐγώ σε] Vulgo οἶσω σε, consentientibus R.V. ἔγωγε B.Δ.

1449. ἀπολω σ' Reiskius. Vulgo ἀπολείς.

τοῖσι] τοῖς R.

1450. — 1452. Suidas in οἶ, 1450. — 1453. in ζηλω.

1450. γε R, Ald. σε V, et lemma scholii: om. Suidas in οἶ. Altero loco quid scripserit Suidas incertum est: nam quod nunc legitur ζηλω σε τῆς εὐωχίας ex Acharn. versu 1008, qui ibi præcedit, est repetitum.

1451. μετέστη] μέτεστι B.C.Δ. μετάστης Suidæ codex Oxon. in ζηλω.

1454. μέγα πείσεται τι] μέγα τι μέγα πείσεται R, μέγα τι μεταπίσεται V, quod recepi transposito τι. μέγα τι πείσεται C. μεταπίσεται Δ. μεταπίσεται' Ald. Kust.

1455. ἐπὶ τὸ τρυφῶν] ἐπιτρυφὸν (sic) R. ἐπὶ τὸ ῥυφᾶν V. Legebatur ἐπὶ τὸ τρυφερόν. Scholiasta, οἶον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς.

1458. φύσεος] φύσεως B.C.R.V. et Suidas in ἀπόστηθι.

ἔχοι] R. Vulgo ἔχει.

1460. ξυνόντες γνώμαις] Nub. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις. BERG.

1461. μετεβάλλοντο] μετεβάλοντο B.C.Δ. μετέβαλλον Suidas.

1466. Prius ὁ accessit ex C.R.V.

1471. οὐ] ὁ R.

1472. τὸν φύσαντα R.V. Legebatur τοὺς φύσαντας.

1473. κατακοσμήσαι] Nub. 515. νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασιν χρωτίζεται. BERG. γρ. κατακλήσαι V.

1474. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckii editio. οἱ. R.V. Ald. hic et infra.

πράγματα] τὰ πράγματα R.V.

1475. εἰσκεκύκληκεν] εἰσκεκύκληκεν R.V. εἰσκεκήκληκεν C. εἰσκεκύκληκε Moschopulus ab Titzio editus p. 55. Vulgo εἰσκεκήκληκεν.

ἐς Moschopulus. εἰς libri.

1478. παύεται R.V. et Suidas in οὐδὲν ἦπτον. παύσεται Ald.

1480. κρόνου In Nub. 926. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνου ὦν; BERG.

1481. τοὺς νῦν Bentleius. τὸν νοῦν libri et Suidas in κρονικώτερα.

διορχησόμενος] διορχησάμενος R.V. Δ. non Suidas.

1482. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει] Scholia: ὄρχούμενος ὁ γέρων παρατραγικεύεται. loquitur enim tragicorum more. BERG. ἐπ' αὐλείοισι R. ἐπ' αὐλείαισι V. ἐπαυλείοισι Ald.

1484. κλήθρα χαλάσθω τάδε. Euripides in Hippolyto 808. χαλάτε κλήθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων. Idem in Iphig. Taur. 1304. et in Helena 1196. ὦν, χαλάτε κλήθρα. BERG.

καὶ — μανίας ἀρχή in Ald. et Kust. servo tribuuntur. Correxerit Bentleius.

δὴ γὰρ R.V. Vulgo γὰρ δὴ.

1485. σχήματος] Gestus saltantis. Ita in Pace 323. 324. σχήματα et σχηματίζειν. BERG.

1487. ὑπὸ C.R.V. ὑπαὶ Ald.

ρώμης] Scribendum ρύμης cum Lobeckio ad Phryn. p. 404.

1490. πτήσσει Φρόνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ] Scholia: παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶν τι πασχόντων. Videtur de illis proprie dici, qui in certamine aliquo victi se submittunt trepidantes. Apud Plutarchum in Alcib. p. 193 c. exstat senarius poetæ alicujus veteris, quem usurpat de domito a Socratis disciplina ingenio Alcibiadis: ἐπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πετρόν. Euripides utitur verbo πτήσσειν quum timentes comparat cum avibus, Cyclop. 406. ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνήν χροῖ. et in Hercule fur. 974. ἄλλος δὲ

βωμόν ὄρνις ὡς ἔπτηξ' ὑπο. BERG. Vid. interpretes Æliani V. H. 13, 17. et Valckenar. ad Phalar. p. xiii.

1491. βαλλήσεις] βαλλήση R.

1492. γ' om. R.V. Ad hunc versum et 1530. referenda videtur Hesychii glossa οὐρανίαν.

1499. εἴτις — φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς — ἐνθάδ' εἰσίτω] Euphanes comicus apud Athenæum 8. p. 343. τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν; — ἴτω πρὸς ἡμᾶς. BERG.

1501. υἱὸς Καρκίνου] Filii Carcini poetæ varie enumerantur a scholiastis; ad Nubes 1264. Xenocles, Demotimus, Xenotimus: ad Ranas 86. Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus: ad Pacem 782. Xenocles, Xenotimus, Xenarchus. Hic in Vespis ad præsentem locum quatuor dicuntur fuisse, quorum tres fuerint choreutæ, quartus poeta, nempe Xenocles. BERG. Δάτις Carcini filius memoratur in schol. Pac. 289.

1502. μέσατος] μεσαίτατος R.

1504. οὐδέν ἐστ'] in Ecclesiâz. 144. σὺ μὲν βιάδιζε καὶ κάθιζ'. οὐδὲν γὰρ εἶ. Euripides in Phœniss. 601. κατὰ σὺν πολλοῖς ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην; in Cyclope 662. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας χαίροντες, οὐδὲν ὄντες. idem in Iphig. Taur. 115. τοὺς πόνους γὰρ οἱ ἄγαθοὶ τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. et alibi sæpe. BERG.

1506. ὠψώνηκ'] ὠψώνηκ' R.

1507. οὐδέν γ'] γ' recte delet Brunckius.

1509. Xenocles hic innuitur, unus e Carcini filiis, tragœdiarum malus poeta, cujus meminit noster Thesm. 171. 440. et Ran. 86. Corpore erat exiguo et gracili, ob quod vitium irridetur etiam in Pace, ubi Carcini filii *ναννοφνεῖς* appellantur. In quæstione ὄξις ἢ φάλαγξ, idem est schema, quod Av. 1203. ubi Pisthetærus Iridem rogat:

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλόϊον, ἢ κυνή;

Sic res dissimillimas jungere solent, quum mira et insolita oblata specie, quo eam nomine appellare debeant hæsitant. De cancro, qui *pinnoteres*, vel *pinnophylax* appellatur, videndi, ne plures memorem, Plinius 9. p. 528. Athenæus 3. p. 89. E. et Oppianus Halieut. 2, 186. BRUNCK.

1510. πιννοτήρης] πινότηρης R.V.

1513. ὀρχίλων. Pro ὀρχηστῶν propter similitudinem vocum.

Indicat eos parvæ esse staturæ: mox eos *τριόρχας* dicit. BERG.

1514. *μ'* additum ex R.V. Vid. ad Eq. 72.

1517. *βεμβικίζωσιν* codices. *βεμβηκίζωσιν* Ald.

1518. — 1520. ab manu recenti adscripti sunt in margine R.

1518. — 1527. hemichorio tribuebantur.

1519. 1521. *θαλασσίου* — *ἀτρυγέτου*] Legebatur *θαλασσίου* — *ἀτρυγέτιο*.

1523. *πόδα κυκλοσοβείτε*] Legebatur *πόδ' ἐν κύκλω σοβείτε*. (*στροβείτε*, γρ. *σοβείτε* V.Γ.)

1524. *τὸ Φρυνίχειον*] *Æschylus* in *Persis* 1059. *καὶ στέρν' ἄρασσε κάπιβόα τὸ Μύσιον*. Ceterum in *Phrynicho* videtur aliquid notabile fuisse, ut scholiastes ait, quod *crus* altius vibraret. BERG.

1526. *ἰδόντες* B.R.V.Γ.Δ. *ἄδοντες* Ald.

ῶζωσιν] Ab *ῶ*, quod est *admirantis*. Scholiasta *Æschyli* *Eum.* 524. *ὡς παρὰ τὸ αἰ' αἰ' ἀλάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ῶ ῶ ῶζειν*. BERG. Conf. *Valcken.* ad *Theocr. Adon.* p. 404. *ῶζωσιν* R.

1528. — 1537. hemichorio tribuebantur: *lineola* præfixa in R. *Metrum* horum *versuum* hoc est:

ο — ἰ — ο — ο — ο — ο — ο — ῶ — ἰ — ο — ο — ο

1528. *στρόβει*] *Cordacem* saltant; huc enim respicit scholiasta *Nub.* 542. quum ait, *τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς Σφηξίν εισήγαγεν*. BERG.

1530. *ῥίπτε σκέλος οὐράνιον*] *Euripides* in *Troad.* 325. *πάλλε πόδ' αἰθέριον· ἄναγε χορόν*. Idem in *Electra* 859. *θὲς εἰς χορόν, ῶ φίλα, ἴχνος, ὡς νέβρος οὐράνιον πῆδημα κουφίζουσα*. Est autem *οὐράνιον* pro *εἰς οὐρανόν*. ut hic in *Vesp.* 413. *νῆ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γε (κεκραζόμεθα)* BERG.

1532. *ποντομέδων*] *Neptuni* epitheton tribuit *Carcino* sive *Cancro* poetæ, quia *Neptunus* est *deus maris*, ubi *cancrī* sunt, quibus iste *Cancer* poeta longe præstat. *Neptuni* epitheton occurrit apud *Æschylum* in *Septem c. Th.* 134. *ὁ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ* — *Ποσειδῶν*. *Euripides* in *Hippolyt.* 744. *ἴν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης ναύταις οὐκέθ' ὄδον νέμει*. BERG.

1533. *τοῖς* codex *Havniensis*. Vulgo *τοῖσι*.

τριόρχοις R.V.Γ. Vulgo *τριόρχαις*.

τριόρχαις. Scholia: ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι· ἐστὶ δὲ ὁ τριόρχης ὄρνεον. Vide in Avibus 1181. Sic paullo ante eodem orchilos vocabat v. 1506. BERG.

1536. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bentleius. Hoc legisse videtur scholiasta, qui ἐξάγετε ἑαυτοὺς ἔξω interpretetur.

1537. ὀρχούμενος τις R. ὀρχούμενος ὅστις Γ.

ἀπήλλαξεν] Chorus enim ingrediens saltare solet, non egrediens.

τρυγφῶν R.V. τραγφῶν B.C.Δ. Ald.

P A X.

ACTA hæc fabula est Dionysiis urbanis olympiadis undecimæ anno tertio, Alcæo archonte, octo post mortem Cleonis mensibus : vid. scriptorem argumenti Græci et schol. ad v. 48. Primas partes egit Apollodorus, histrio aliunde non cognitus.

1. Duo servi occupati sunt in saginando scarabæo, quorum alter ei præbet cibum, alter præparat. BERG.

2. — 8. Personarum vices sic sunt describendæ cum Dobræo, Οἰκ. Β. ἰδοῦ — φάγοι. Α. δὸς — Β. ἰδοῦ — Α. μὰ τὸν Δ' — πυκνάς.

2. αὐτῷ] αὐτὴν Bentleius, qui non animadverterat τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ per appositionem esse adjecta, ut v. 1121. αὐτὸν — τὸν ἀλαζόνα. Monuit Dobræus.

4. Proprie μᾶζα est offa ex farina et oleo vel etiam lacte, et dicitur a μάπτειν, unde etiam conjunctim dicitur μᾶζαν μάπτειν, ut in Eq. 55. ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος, et 1100. μαζίσκας διαμεμαγμένας, 1163. μαζίσκην ἐξ ὀλῶν μεμαγμένην. Hic autem improprie et ridiculi causa μᾶζα accipitur pro turunda stercorea. Quemadmodum etiam verbum μάπτειν improprie de pinsendo stercore usurpat Plut. 304. ἔπεισεν — μεμαγμένον σκῶρ ἐσθλείν, αὐτὴ δ' ἔμαπτεν αὐτοῖς. BERG. Suidas : ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. BRUNCK.

5. δὴ ἴφηρες Berglerus. δ' ἴφηρες Ald. et codices præter B, qui γ' ἴφηρες.

7. περικυλίσας scholiasta. Libri περικυκλίσας.

9. κοπρολόγοι] Vid. ad Eq. 899.

14. μάπτοντ' ἐσθλείν] Solebant enim servi inter pinsendum vorare. Hinc iis collare quoddam ligneum circumponebatur collo ne manus ori admovere possent, quod dicebatur παυσικάπη. De quo vide Polluc. 7, 20. BERG.

16. ἔθ' ἐτέρας] Legebatur ἐτέρας γε. γε om. R.V.

17. Antliam nunc vocat mactram illam, in qua pinsebat stercus, propter tetrum odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus sentina exhauritur, quarum odor est teterimus; nam aqua diu consistens in fundo navium pessime olet. Schol. ad Eq. 432. *ιστέον δὲ ὅτι ιστάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὀδῶδει*, unde antlias etiam *δυσώδεις* dicit Pisides apud schol.: *ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας*. Est autem proprie: *οὐχ οἶός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας*, non possum superare laborem in hauirienda sentina, nimis ubertim affluente, i. e. vincor labore, οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος, ut, hunc locum citans, dicit schol. ad Eq. 432. Sed servus iste apud Aristoph. metaphorice loquitur et vult dicere, se odorem mactræ ferre non posse, unde scholia: *ὑπερέχειν ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς*. Scholiastes Eurip. Hipp. 767. ubi *χαλεπῆ δ' ὑπέραντλος οὔσα συμφορῆ*, fere comici nostri verbis utitur, cum ἀπὸ μεταφορᾶς, inquit, *τῶν ἐν νηϊ μηκέτι τῆς ἀντλίας ὑπερέχειν δυναμένων*. BERG.

οἶός τ'] τ' om. R.

18. ἄρ'] γὰρ C.

συλλαβῶν R.V. et Suidas in ἀντλία. Vulgo προσλαβῶν.

24. ἀν χέση] ἀγχέση R.

25. φαύλως ἐρείδει] *Il Gavale sans façons*. φαύλως significat facile, ut Lys. 566. Thesm. 711. et alibi apud comicum sæpe. φαύλως φέρειν, *leviter ferre, parvi facere*. φαῦλον πρᾶγμα, *levis momenti negotium, res nihili*, Lys. 14. Mimnermus apud Stobæum p. 423. Florilegii Grotii:

ὅποια δὴ φιλοῦσιω ἰατροὶ λέγειν

τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δειν' ὑπέρφοβα,

πυργοῦντες αὐτούς.

ἐρείδειν autem, ut *παλεῖν*, Acharn. 835. valet *συντόνως ἐσθλῆιν*. Porco φαύλως ἐρείδοντι opponitur *scarabæus βρενθυόμενος*, id est *θρυπτόμενος, delicias faciens, male tangens dente superbo*. BRUNCK.

28. γυναικί] γυναιξί Athenæus 4. p. 173 a.

γογγύλην] Est adjectivum. Pro substantivo male accepit scholiasta. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 103.

30. παροίξας τῆς θύρας] Modice aperire januam, ut sit semi-adaperta. Euripides aliter Iph. Aul. 857. *τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας*; BERG.

31. μὴ παύσαιο — ἐσθίων — λάθης] Phœnicides comicus ap. Athen. 10. p. 415. — οὗτος, ὡσπερ οἶδας, ἐσθίει, μέχρις ἂν διδῶ τις, ἢ λάθῃ διαρραγείς. Ibid. p. 416. Anaxilas comicus: Διαρραγίτῳ χἄτερος δειπνῶν τις εὔ, μὴ Κτησίας μόνος. BERG.

μηδέποτ' R, Priscianus p. 1206. ex codicibus corrigendus, scholiasta Platon. p. 86. Ruhnk. (335. Bekk.) et Suidas in ἐρείδειν. Legebatur μήποτ'.

32. λάθοις Reisigius Conject. p. 64. λάθης libri et scholiasta Platonis. Parum probabilis Dawesii conjectura fuit Miscell. p. 274. (490. Kidd.) ἔως σεαντὸν ἂν λάθης διαρραγείς.

36. Citat schol. Eurip. Orest. 322. Sunt autem isti σχοινοισυμβολεῖς *restiones*. BERG.

37. ἐς] εἰς libri.

38. βορὸν χρῆμα ex hoc loco annotavit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 30, 12.

40. Distinctæ personæ ad fidem codd. Vulgo, posito interrogationis signo in fine præced. versus, hic et seqq. duo alteri famulo continuantur. Notum est singulis deis singula animalia a veteribus attributa fuisse, quæ eorum ἀγάλματα vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολή, quia animal deo προσβάλλεται, vel, ut est in Av. 563. προσνέμεται.

προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἀρμόζῃ καθ' ἕκαστον.

Scarabæum autem dicit Jovis Fulguratoris esse ἄγαλμα, seu προσβολήν, quia, ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum præbere cogitur, nihil novit intolerabilius. Aliter hunc locum interpretatur P. Burmannus in Dissertatione de Jove Fulgatore cap. 6. BRUNCK.

42. οὖ] τοῦ V.

43. — 49. οἰκέτη A, 50. — 59. 61. 64. — 81. οἰκέτη B. tacite tribuit Brunckius.

47. δοκέω] Hoc Ionicum est pro δοκῶ. fingit autem, Ionicum hominem hæc dicere, et est mimesis. ἐς Κλέωνα. Qui erat coriarius. Male autem olent coria non minus ac scarabæus iste aut ejus esca. Hinc ad Cleonem in Eq. 887. οὐκ ἐς κορακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων; BERG.

ἀλνίττεται] ἀλνίσσεται potius dicturus erat vir Ionicus. Quod restituit Dobræus.

48. ἀναιδέως R.V. Vulgo ἀναιδῶς.

σπαρ(λην) Libri τὴν σπαρ(λην). Articulum quem in editione prima servavi, nunc delendum censui cum Elmsleio ad Acharn. 178.

ἔσθ(ει) Non Cleo, quod scholiastæ videtur, sed scarabæus.

50. λόγον] Hesychius, λόγος : ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις.

52. ὑπερτάτοις B. Reliqui libri omnes ὑπὲρ τούτοις.

53. ὑπερηνορέουσιν] Verbum Homericum : unde servata forma Ionica.

56. γὰρ] μὲν R.

ἔς] εἰς libri.

59. μὴ κκόρει] Vulgo μὴ κόρει. Correctum ex R. (qui μὴκκόρει), Suida in κόρημα, Eustathio p. 951, 42.

60. ἔα ἔα Trygæo tribuit Brunckius. Tribuebantur servo.

63. σεαυτὸν libri præter Ald. et marg. C. qui σεαυτοῦ.

64. τουτὶ R.V. Vulgo δῆτα. Conf. ad Nub. 26.

70. ἀνερριχᾶτ'] ἀναρριχᾶτ' Etym. M. p. 99, 29. et Suidas in ἀναρριχᾶσθαι. ἀν ἀναρριχᾶται εἰς οὐρανὸν Etym. Gud. p. 50,

54. ἀν ἀρριχᾶτ' ἀν εἰς οὐρανὸν alius grammaticus ib. p. 621, 38.

ἀναρριχᾶσθαι scribi jubebant Phrynichus (in Bekkeri Anecd. p. 19, 25.) aliique grammatici qui pro ἀραχνιάσθαι per transpositionem literarum dictum statuerent : alii ab ἄρριχος derivabant. De quo vid. annotationem ad scholia.

73. Αἰτναῖον — κάνθαρον] De hoc scarabæorum genere vide annotationem insignem scholiastæ nuper editi.

76. μοι om. R.V. Quo non abutar ad duas quæ in promptu sunt conjecturas. περωτὸν pro περὸν V. Euripidis ex Bellerophonte verba contulit scholiasta, ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου περὸν.

82. κάνθων] Sic scarabæum appellat, nomine quod proprie *asinum* significat, unde deductum κάνθαρος, quia scarabæum ex asinino stercore nasci naturæ rerum imperitum vulgus credebatur. BRUNCK.

85. διαλύσης ἄρθρων ἵνας] Hoc διαχαλᾶν τὸ σῶμα de equo agens dicit Xenophon Eq. 7, 11.

90. Hic et in sequentibus Brunckius οἰκέτον B. personam posuit.

95. τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις] Sic ὁ νοσῶν μάταν de Ajace insaniēte dixit Sophocles Aj. 635. eodemque sensu μάταιος ματαιαῖω ματαιόφρων et quæ sunt reliqua hujusmodi dicuntur.

98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι] τοῖς τ' ἀνθρώποις R. Vera videtur lectio vulgata nec scribendum τοῖς ἀνθρώποις τε, quod metri caussa dixit Nub. 444. τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω.

100. ἀνοικοδομεῖν] γρ. ἀποικοδομεῖν margo ed. Florentis Christiani. Quod verum videtur. Idem restitutum Lycurgo p. 166, 9. τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες (libri ἀνοικοδομήσαντες) καὶ τὴν ὄροφὴν ἀποσκεύασαντες.

104. 112. ἐς] εἰς Ald.

106. ἀπαξάπαντων] ἀπαξάπαντων R.

107. σοι om. Ald.

βουλεύεται] βουλεύσεται a pr. m. R.

110. ἰὸν ter positum in editionibus Kusteri et Brunckii, quater in Ald., bis ponit R. Quod si recte factum, ἰὸν ἰού extra versum erit ponendum, indicata post ἄλλ' lacuna. Sic Nub. 698. et Vesp. 1166. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. || κακοδαίμων ἐγώ. ἰῆ ter dixit v. 195.

108. Μήδοισι — προδιδόναι] Infra 405. dicit Solem et Lunam id facere: ἡ Σελήνη χά πανοὔργος Ἡλιος — τοῖς βαρβάροις προδιδοτον τὴν Ἑλλάδα. BERG.

114. ἡ ῥ' scholiasta. Vulgo ἄρ', quod revocandum. ἡ ῥα interdum dixerunt tragici: sed hic et Thesm. 260. librarii errore illatum videtur. Euripidis ex Æolo verba comparat scholiasta, ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνω Αἰολον εὐνάζειν, τέκνα φίλτατα.

ἄρ' ἔτυμός γε] ἔτυμός γε ἄρ' Ald. errore typhotetæ, ut videtur.

118. εἴ τι] ὅτι B. et Ald.

119. ἄχθομαι ὑμῖν] οὐκ ἔχω εἰπεῖν dixerat Euripides, cujus ex Æolo hic versus est petitus.

120. πάππαν codices. πάπαν Ald.

121. ἡ R.V. et Suidas in ψακάξει. Legebatur ἡν.

123. κολλύραν] κολλῦραν Ald. accentu vitioso. Vid. Arcadium p. 194, 16.

κόνδυλον] Scholiasta, Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κόνδυλον (corrīg. κάνδυλον). εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄψιν περιττὴ ἢ μεταγραφή. Non animadverterat Demetrius κόνδυλον dictum præter expectationem a poeta esse pro κάνδυλον.

128. ἐς] εἰς libri hic et v. 130. 132.

παππία] παπία R. et Ald.

129. ἐξενρέθη R. ἐξηυρέθη libri reliqui et scholiasta Vesp.
1437. Vid. ad Nub. 137.

130. πετεινῶν] πετηνῶν R.

132. ζῶον] Vulgo ζῶον hic et alibi. ζῳίον R, ut solent codices antiqui.

133. ἀετοῦ Brunckius. Libri αἰετοῦ.

134. φ'] Vulgo ω'. ωί' V.

136. τραγικώτερος] Tragœdiis enim materia fuit Pegasus, quo vecti sunt *Perseus*, de quo Euripides in *Andromeda* dixerat, et *Bellerophontes*, de quo in cognomini dramate, quo hic præcipue respicit. BERG.

137. μέλ' ἄν] μέλε' ἄν B.C. μέλ' ἐάν R.V. μελέα (omisso ἄν) Ald. et dualem legit scholiasta. "Unam e filiabus, eam quæ "eo sermonem miscet, alloquitur Trygæus." BRUNCK.

139. τούτοισι] Nam scarabæus est σκατοφάγος. BERG.

140. τί δ' ἦν ἐς ὑγρόν —] Recte scholiasta τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περι' Ἰκάρου λεγόμενα. Tragicorum enim sermonem hic exprimi et sententiæ conformatio ostendit et ἐς præpositionis forma, qua ante vocalem uti non solent comici.

142. πηδάλιον] Schol. τὸ αἰδοῖον δεικνυσι παίζων.

143. τὸ δὲ πλοῖον R.V. Athenæus II. p. 488. et Suidas in πηδάλια. τὸ πλοῖον δ' Ald.

Ναξιουργίης κάνθαρος] Jocus in ambiguitate significationis. Schol. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. Athenæus p. 474. C. κάνθαρος ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κωνόν. ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται. BRUNCK.

145. Πειραιεῖ] Πειραιεῖ scholiasta Luciani vol. 2. p. 684. ex codice Vaticano emendatus a Bastio in epistola critica p. 97. Πειραιεὺς correpta diphthongo dixerunt Crito apud Athen. 4. p. 173 c. Alexis 13. p. 562 a. Macho p. 582 b. comicus ignotus apud Dionem Chrys. vol. 2. p. 335. (de quo fragmento vide Gaisford. ad Hephæst. p. 216.) Philiscus in Anth. Pal. II, 441. Quibus ipsis quoque fortasse simplex vocalis est restituenda.

Κανθάρον λιμήν] Erant in Piræeo tres portus, quorum unus a Cantharo heroe appellatus. Vide Meursii Piræeum cap. 3. BRUNCK. Vide schol.

147. χωλὸς] Sæpe comicus ridet Euripidem, quod claudos introduxerit multos; hinc etiam χωλοποιὸν eum vocat Ran.

864. Sed hic ad ejus Bellerophontem respicit, qui de Pegaso cadens factus est claudus. De illo et in Acharn. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα, ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐ- τοσί; BERG.

148. λόγον παράσχης] *Et fabula fias*, ut ait Horatius Epist. 1, 13, 9. FLOR. CHR. Conf. ad v. 50.

153. κάτω κάρα] *Scribebatur κατωκάρα* hic et Acharn. 946. Joannes Alex. τον. παραγγ. p. 29, 24. de adverbii: καὶ τὸ κάρα παρ' Ἀθηναίους, κάτω κάρα ρίψας με βουκολήσεται. Photius p. 151, 4. κάτω κάρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.

155. χρυσοχάλινον] *Ex Bellerophonte Euripidis, ἴθι, χρυσο- χάλιν', αἴρων πτέρυγας.*

159. γῆς] τῆς γῆς R.

161. ὀρθῶς] ὀρθὸς V. Quod ferri potest.

εἰς] ἐς R. V.

163. δ' V. Legebatur θ'.

σίτων Brunckius. Libri σιτίων.

πάντων] ἀπάντων C.

165. Πειραιεῖ] πειραιεῖ B.

παρὰ ταῖς πόρναις] Isæus p. 58, 14. ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ἢ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας (i. e. πόρνas) ἔτρεφε. DOBRÆUS.

166. ἀπολείς μ' om. Ald. Soph. Trach. 1008. ἀπολείς μ' ἀπο- λείς.

171. πέντε τάλανθ'] Vid. ad Acharn. 6.

ἢ πόλις ἢ Χίλων] *Respicit ad proverbium Χίλος ἀποπατῶν*, cujus originem et vim explicant paroemiographi. κωμωδεῖ δὲ Χίλους, ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς τὸ ἀποπατεῖν. schol. BRUNCK.

174. μηχανοποιεῖ] *Nempe scarabæus ille, super quo veheba- tur, erat machina scenica cujus directorem nunc alloquitur.* BERG. Conf. fragm. 234.

175. ἤδη στροφεῖ] *Antiphanes apud Athen. 3. p. 123. ἐὰν δ' ἄρα στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν.* Vult autem dicere Trygæus, se ita timere ne cadat, ut luctantibus in ventre flatibus pedere incipiat, ut illa in Plut. 693. ὑπὸ τοῦ δέους βδέ- ουσσα, et mox sit cacaturus: solent enim, si venter turbetur, talia subsequi. Hoc sibi volunt hæc Damoxeni comici verba ap. Athen. 3. p. 102. d. Στρόφοι καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν

κεκλημένον ἀσχημονεῖν ποιούσι. et apud nostrum Thesm. 491. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κώδύνη' ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. Simul autem, quia de loco sublimi despicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri solet et λιγγιᾶν dicitur Græcis. Acharn. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὄπλων λιγγιῶ, ubi schol.: ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν Ἰλιγγον. Hinc etiam conjungit ἰλιγγους et στρόφους Diogenes epist. 29. ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπ' ἰλιγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι. BERG. Fortasse στρέφει scribendum. Conf. Plut. 1131.

πνεῦμα] γρ. καὶ πρᾶγμα V. a m. rec.

176. χορτάσω τὸν κἀνθαρον] Id est, *cacabo*; per metonymiam consequentis pro antecedente; scarabæus enim vescitur stercore. Supra 138. ἄτ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία, τούτοις τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω. Similiter ille, cui podex ardebat, in Thesm. 248. οἴμοι τάλας, ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες, πρὶν ἀντιλαβέσθαι προκτὸν τῆς φλογός. BERG.

179. Euripides Phœn. 1074. ὦή' τίς ἐν πύλαισιν δωμάτων κυρεῖ; ἀνολγετε. Idem Bacch. 170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων. Ita enim malo ibi scribere et distinguere. BERG.

θύραισιν] θύρησιν V.

180. βροτοῦ] Subauditur ὁσμή vel φωνή. BRUNCK.

με προσέβαλ'] με προσέβαλεν R.V. et Gregorius Cor. p. 36. Fortasse igitur scribendum προσέβαλέ μ'.

181. ἱπποκάνθαρος] Alludit ad Ἴπποκένταυρος. Sic κυκνοκάνθαρος de nave, Nicostratus comicus ap. Athen. 11. p. 474. BERG.

182. βδελυρὲ Suidas in *μιαροί*. *μιαρὲ* libri et Suidas in *τολμησαι*. Conf. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ | καὶ *μιαρὲ* καὶ *παμμίαρε* καὶ *μιαρώτατε*.

183. καὶ *μιαρὲ* καὶ *παμμίαρε*] Sic Joannes Chrysost. vol. 7. p. 358 a.

185. ἔστ' ὄνομ' B.V. et Suidas in *μιαροί*. ἔστιν ὄνομ' R. Legebatur ἔστ' τοῦνομ'.

185, 186, 187. *μιαρώτατος*] Locum similem Epicharmi comparat scholiasta.

186. om. V. a pr. m., 187. om. R.

186. δ' additum ex R.V. Conf. ad Av. 108.

187. ἔστιν] ἔστ' Bentleius.

188. ἔσθ' ὅπως R.V. et Suidas. ἔσσεθ' ὡς Ald.
192. ἦκεις δὲ κατὰ τί;] Nub. 239. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ubi scholiasta versum ex Pace afferens ἦλθες posuit pro ἦκεις. σοι om. Ald. ex conjectura, ut videtur, correctoris qui κρέα pro iambo habuit.
193. ὦ δειλακρίων] Blanda miserentis compellatio. Vid. Av. 143. BRUNCK.
196. ὅτ' οὐδὲ] Conf. Nub. 7.
198. ἰδὸν γῆς] Reprehendit eum, qui dixerat γῆς, cum esset in caelo. Sic Nub. 873. cum unus dixisset κρέμαιο, alter reprehendens eum repetit eandem vocem: ἰδὸν κρέμαιό γ' ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγατο. BERG.
- ποῖ] ποῦ R.
199. τὸν κύτταρον] Metaphora ab apibus, quæ in alvearia et foramina subeunt. BERG.
200. κατελείφθης] καταλείφθης R.
201. τὰ alterum om. R.
202. κάμφορεῖδια. Perperam vulgo κάμφορίδια. In vulgatis etiam libris ἀμφορεῖδια recte excusum legitur Conc. 1119. Vide Dawesium Miscell. Crit. p. 214. (371. Kidd.) BRUNCK.
210. οὐνεχ' Brunckius. εἴνεχ' libri.
211. ὅτιῃ hic et in Pluto 948. (ubi ὅτι ἢ V.) Bentleius. Legebatur ὅτι. ὅτιῃ servatum in libris Nub. 757. ὅτιῃ κατὰ μῆνα τὰργύριον δανεῖζεται. Vesp. 786. ὅτιῃ κατ' ἔμαντον κοῦ μεθ' ἑτέρον λήψομαι. Av. 182. ὅτιῃ δὲ πολεῖται —. Lys. 11. ὅτιῃ παρὰ μὲν —.
214. ἀττικίων] Libri ἀττικίων. Est forma diminutiva adjectivi Ἀττικός. Ἀττικίων nomen proprium in inscriptionibus Atticis apud Boeckium vol. I. p. 372. 394.
215. πράξαιντ'] Scribendum πράξαιτ' cum Bekkero.
- ἀττικωνικοί] Libri ἀττικωνικοί. Adjectivum formatum ut Λακωνικοί.
218. πειστέον] πιστέον R.
219. Πύλον] πόλιω R.V. Utramque scripturam memorat scholiasta. Sed πόλιω aut errore librarii scriptum fuit aut a grammatico positum qui non intellexisset hæc eo tempore dicta fingi quo Pylus obessa quidem ab Atheniensium copiis, sed nondum capta erat, id est aliquot ante fabulam hanc actam annis. Vid. ad Eq. 55.

223. ἐς] εἰς libri bis.

κᾶπειθ'] κᾶπειθ' ὡς V.

230. Post hunc versum in libris quibusdam additum esse τί φησί; (Trygæo tribuendum) annotavit scholiasta ad v. 180.

233. ἐνδοθεν R. Legebatur ἐνδον.

239. τοῦ βλέμματος B.R.V. καὶ τοῦ βλέμματος Ald.

241. ὁ δεινὸς ὁ ταλαύρινος] Hæc epitheta tribuit Lamacho in Acharn. 964. BERG.

ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν] Scilicet ἰέμενος, qui ad affligenda, confringenda crura tendit. REISK.

242. Πρασιαί, urbs Laconicæ ditionis in Peloponneso. Ejus præ aliis meminit, quia alludit ad πρᾶσον, quod in moretum immisceri solebat. Πόλεμος autem hic moretum confecturus inducitur: ideo mortarium in scenam effert, quo simulans se aliquid injicere, urbes et regiones nominat. BRUNCK.

τρισάθλια] Præstat divisim scribi τρις ἄθλια cum Dobræo. τρις κακοδαίμων in loco simili Plut. 851. servarunt libri multi, ubi alii τρισκακοδαίμων.

246. ᾧ R.V. Vulgo ἰώ.

ἐπιτετρίψεσθ' Elmsleius in *Edinburgh Review* fasc. 37. p. 68. Legebatur ἐπιτρίψεσθ'.

247. ἀπαξάπαντα] ἀπαξ ἅπαντα R.

249. τοῖσιν R. Vulgo τοῖσι.

251. πόλις] Siciliam vocat πόλιω, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen et Euripides Eubœam insulam, in qua etiam plures sunt πόλεις, vocat πόλιω in Ion. 294. Εὐβοί' Ἀθηναῖς ἐστὶ τις γείτων πόλις, ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὠρισμένη. BERG. Hunc versum Trygæo recte tribuit Dobræus.

διακναισθήσεται] διαλυμαίνεται memorizæ errore posuit Harpocratio in Κεῖοι.

253. οὗτος παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρῳ] σοι, quod habent B.C.R.V, omisit Aldus, cum codicibus χρῆσθαι θατέρῳ exhibens. Recte Brunckius crasin restituit, quamvis literis male expressam, χρῆσθαι ἄτέρῳ. Quod vitium quum non animadvertisset scholiasta, παραινῶ ut παρενῶ pronunciari voluit.

254. τετρώβολον] Scribendum τετρωβόλον cum Kustero. Vid. ad Eq. 798. Vulgata scriptura Suidas utitur in τετρώβολον.

255. Κυδοιμέ] Κυδοιμός deus apud Empedoclem Athen. 12. p. 510 c. DOBRÆUS.

256. σοι R.V. Vulgo γάρ.

257. Verba ὡς δριμύς, nulla interpunctione post κόνδυλος posita, continuabantur Πολέμφ. Trygæo tribuit Hermannus. Versus 257. 258. Κυδοιμῶ tribuit V.

257. οἶμοι μοι] μοι om. R.V. Scribendum οἶμοιμοῖ. Apollonius Dyscol. de adverb. p. 588, 25. καὶ γὰρ τὰ πρωτότυπα θέλει ὀπωδῆποτε περισπᾶσθαι, ὡς ἔχει τὸ οἶμοιμοῖ καὶ τὸ ὀτοτοῖ καὶ τὸ οἰοιοῖ. Illud οἰοιοῖ in Persis Æschyli v. 954. 956. nunc scribitur οἶ οἶ οἶ. οἰοῖ etiam Herodiano probatum fuit apud Joannem Alex. τονικ. παραγγ. p. 36, 15.

258. Trygæo tribuit Hermannus. Continuabatur Κυδοιμῶ. σκορόδων] In moretum allia immisceri solebant. Pugno percussus famulus herum facete percontatur, num moreto destinata allia in pugnum indiderit. BRUNCK.

ἐνέβαλεν Hermannus. Legebatur ἐνέβαλες.

ἐς] εἰς libri.

261. Ἀθηναίων C.R.V. Ἀθηναίους Ald. Tum addidi γε. Post hunc versum in libris quibusdam lectum fuit ἢ ἢ. Vid. schol. ad v. 179.

264. ἡμῖν] ἡμιν R.

265. ἦξει R.V. Vulgo ἦξει γε. Quod qui scripsit, ἀλετριβανον correpta syllaba tertia dici existimavit. Idem error v. 269. 282.

267. μὴ ἄλθοι] μήλθοι R. μήλθη V.

269. Ἀθηναίοισιν Porsonus. Legebatur Ἀθηναίοις.

ἀλετριβανος Porsonus. ἀλετριβανος R.V. ἀλετριβανος, ὄρας, vulgo.

ἀλετριβανος] Cleonem allegorice dicit pistillum, quo urbes contunduntur. Similiter de eodem in Eqq. 976. εἰ μὴ γένοιθ' [γένεθ'] οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦσθην σκευὴ δύο χρησίμω, δοῖδνξ οὐδὲ τορύνη. Hic in Pac. 654. eum vocat κύκηθρον καὶ τάρακτρον. Dum autem dicit periisse Atheniensibus pistillum illud et instrumentum belli, significat Cleonem jam mortuum fuisse, quod infra in loco jam adducto clarius dicitur. Perierunt autem eodem tempore Cleo dux Atheniensis et Brasidas dux Lacedæmonius. BERG.

271. πότνια δέσποινα B. Legebatur δέσποινα πότνι'.

272. Post hunc versum sequitur in libris ἢ πρίν γε τὸν μωττω-
τὸν ἡμῖν ἐγγέαι. Futile additamentum, ab interprete ad præ-
cedentia verba κὰν δέοντι τῇ πόλει adscriptum, agnoscunt scho-
liasta (qui εἰ πρίν γε legisse videtur) et Suidas in ἐν δέοντι.

274. γέ τιw'] Legebatur δῆτ'. γέ τι R. Hoc est quod posui
γέ τιw'.

275. τι. ΚΥΔ. ταῦτ', ὧ δέσποθ'] τι. χωρῶ ταῦτ' ὧ δέσποτα R.

277. Σαμοθράκη] Herodotus 2, 51. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια
μεμύηται, τὰ Σαμοθρήικες ἐπιτελέουσι. BERG. Vid. schol.
Apoll. Rh. 1, 918. BRUNCK.

280. οἴμοι γε] οἴμοι παπαῖ γε Lucian. Tragod. 296.

κάτ'] Legebatur κάτ'. Ran. 864. καὶ τὸν Μελέαγρον κάτι μάλα
τὸν Τήλεφον.

281. Brasidam innuit, qui periit ad Amphipolin in eodem
prælio quo Cleon occisus fuit ann. 3. olymp. 89. qui erat belli
decimus. V. Thucyd. 5, 10. BRUNCK.

282. Λακεδαιμονίοισιν Porsonus. Libri Λακεδαιμονίους.

ἀλετριβανος Porsonus. ἀλετριβανος R.V. κακὸς ἀλετριβανος
vulgo.

285. Διοσκόρω] διὸς κόρω R.

287. ἀπόφερε R. Vulgo ἀπόφυρε.

289. Δάτιδος] Scholiasta, Δᾶτις σατράπης Περσῶν — ἐλληνί-
ζειν βουλόμενος εἶπεν ἦδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβαρίσειν ἔδει
γὰρ εἰπεῖν χαίρω. — λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός. Conf. ad
Eq. 115. Alia genitivi forma Δάτιος utitur Strabo 9. p. 399.

291. χαίρομαι κενφραίνομαι R.V. et Suidas in Δᾶτις. Lege-
batur τέρπομαι καὶ χαίρομαι. εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι Suidas in
νῦν τοῦτ' ἐκεῖνο.

292. ἡμῖν] ὑμῖν R.

303. φοινικικῶν] Vid. ad v. 1173.

304. μισολάμαχος] Lamachum sæpe notat tanquam belli
cupidum, et infra 472. dicit eum obstare, quo minus pax fiat,
et inferius introducit ejus filium non nisi prælia canentem in
convivio, unde ipse pater male audit v. 1290. Maxime autem
in Acharnn. perstringitur. BERG.

307. ἐς] εἰς libri.

310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσειτ'] Solon. apud Demosth. p. 422.
a Berglero citatus, ἢ στάσιw ἐμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγεῖρει.

312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειw σιτῖ ἡμερῶν τριῶν] Belli tem-

pore, quum expeditio subitanea suscipitur, sæpe edictiones publicantur, ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium, sibi præparent. Vult itaque dicere: Istud edictum (quod incipit ᾧ γεωργοὶ v. 294.) non ad Bellum spectabat, sed ad Pacem; propterea lætemur. Similiter in Acharn. 196. ille, qui unguentum quoddam suave, quod ibi fingitur esse Pax, naribus admovet, dicit Pacem olere edicta de non asservando victu trium dierum: αὐται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος καὶ μὴ' πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Illuc alludit tantum in Vesp. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφέιτ' ἐν ᾧρα ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν. BERG.

313. Legebatur εὐλαβεῖσθ' ἐκείνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε. Correctum ex R.V.

ννν] νῦν R.V.

Κέρβερον] Cleonem.

314. De eodem Cleone in Eq. 136. βυρσοπώλης Παφλαγὸν ἀρπαξ κέκράκτης. BERG.

317. ἰοῦ ἰοῦ Trygæo tribuunt B.C.

326. παῦε] παύου R.

328. ἐλκύσαι] Verbum saltationis proprium. Nub. 540. οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν. BRUNCK.

329. ὀρχήσησθ' Bekkerus. Legebatur ὀρχήσεσθ'.

331. τουτογὶ R.V. τοῦτο γὰρ C. τοῦτο B. τουτοδὶ Ald.

334. τοὶ μοῦστ'] τί μοί' στ' vulgo. τοι μ' ἐστ' C.R.V.

337. μὴ τι καὶ νννί γε χαίρετ' R.V. Vulgo μηκέτ' οὖν νννί γε χαίρετ'.

340. γὰρ B.C.R.V. Vulgo δ'.

341. κινεῖν] Scribendum βινεῖν.

345. ἰοῦ ἰοῦ] Libri ἰοὺ ἰοῦ. Recto accentu scriptum v. 317. ubi vid. schol. et Suidam in ἰοῦ.

346. εἰ γὰρ ἐκγένουτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν] Sic R, nisi quod ποτε in fine versus legitur. Cum R. consentit V, nisi quod γένοιτο scriptum est. εἰ γὰρ γένουτ' ἰδεῖν με ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ C. εἰ γὰρ μοι γένουτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ vulgo. Porsono scribendum videbatur εἰ γὰρ ἐκγένουτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ. Quod præferendum nunc puto.

347. ἀνεσχόμην Brunckius. Libri ἡνεσχόμην. Hic versus cum duobus proximis in unum est conjungendus creticum hexametrum.

σιβάδας] Durum et vile cubile, quali uti solent milites.
BERG.

348. Φορμίων] Celeber dux, de quo vid. schol.

351. — 353. in unum versum conjungendi, pariterque 354.— 356.

351. ἄν μ' C.R. μ' ἄν V. γ' ἄν μ' B. Ald.

355. ἀπολλύμεθα Kusteri et Brunckii editiones. ἀπωλλύμεθα R. Ald.

357. Λύκειον] Gymnasium, ubi, antequam irent in bellum, exercebantur. BERG. ex scholiasta.

σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι] Legebatur σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε. τε om. R.V. Veram scripturam servavit Chæroboscus ad Theodos. apud Bekker. Anecd. p. 1364. τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνη παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Sophoclis versum integrum affert scholiasta Aristophanis, male tamen Achæo tribuens, Ἄρης ὁ ληστής σὺν δορὶ (corr. δόρει) σὺν ἀσπίδι. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι ex Aristophane afferunt Etym. M. p. 284, 32. et Zonaras p. 564. Quod Vesparum quoque v. 1081. reposui, ubi libri et Suidas (in θυμόν) ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι. Dativum δόρει tragicorum locis pluribus restituit Hermannus. De quo dixi in Thesouro Stephani. Proximi versiculi quattuor ἀλλ' — τύχη in duos sunt dividendi, alterum hexametrum, alterum trimetrum.

363. ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικῶν] Pro ἀλλὰ πάντα ἀγαθὰ. Ita enim dixerat Cillicon iste, cum prodicionem Mileti parans ab amicis interrogaretur quid faceret. BERG. Diversæ sunt de Cilliconte narrationes veterum, de quibus vide scholiastam. Κιλικῶν perispomenon est in C.R.V, Κιλικῶν B, Ald. Καλλικῶν apud Eustathium p. 1669, 58. Καλλιφῶν apud Suidam in πονηροῖς, qui tamen Κιλικῶν suo loco posuit. In scholiis quadruplex est nominis scriptura Κιλικῶν Κιλικῶν (et genitivus Κιλικῶντος) Καλικῶν (in genitivo Καλικῶντος) Καλλίκων.

364. οὐκοῦν, ἦν λάχῳ] Scholia: “ Si quando plures Athenis
“ essent condemnati ad mortem non omnes uno die interficie-
“ bantur, sed sortitionem subibant singulis diebus, et quem
“ sors tetigisset, mors sequebatur; itaque uno die unus mo-
“ riebatur. Quandoque etiam pœnitentia ducti reliquos serva-
“ bant. Cum autem Mercurio tribuantur sortes, joco ad eum

“ hoc dicit.” Nempe Mercurium directorem sortis efficere posse, ut Trygæum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus, primum aut inter primos tangat sors, secundum quam ei moriendum sit, et non relinquatur inter postremos, qui sperare possunt adhuc salutem. BERG.

367. εἰς] ἐς libri.

ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω] Jocus in militiam, tanquam si ea esset certissimus pereundi modus. Milites et nautæ in expeditionem profecturi viatica sibi comparabant : quem morem equos etiam observasse, facete narrat chorus Eq. 599. BRUNCK.

370. ἀγαθὸν τοσουτοῦ λαβῶν] ἀγαθὸν ironice dictum. Soph. Antig. 275. καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα | πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὰγαθὸν λαβεῖν.

373. 'στ' C.R.V. γ' Ald.

374. ἐς χοιρίδιον] In mysteriis sive sacris initiorum Cereris porcum mactabant initiandi; hinc in Acharn. 747. χοιρία μυστηρικά. Dicit autem ante mortem oportere se initiari, quia initiorum melior est conditio post mortem. Chorus mysticus in Ran. 454. μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἰλαρόν ἐστιν ὅσοι μὲ μνήμεθ'. BERG.

380. μέλ'] μέλε R.V.Γ.

τοῦ additum ex R.V.Γ. et Suida in τετορήσω.

383. ὦνδρες B.R.V. ἄνδρες vulgo.

385. μηδαμῶς, μὴ] μὴ μηδαμῶς R. μὴ om. V.

386 — 387. εἴ τι — κατεδηδοκῶς in unum versum conjungendi.

387. γε om. R.Γ.

388. νόμιζ' ἐν Bentleius. Libri νομίζων ἐν.

τουτῶν Brunckius. Libri τῶδε. τουτῶν τῶ πράγματι in fine tetrametri trochaici legitur Lys. 615.

390. — 394. Hæc in duos versus sunt distribuenda, alterum μὴ — μὴ λαβεῖν, alterum ἀλλὰ — δαιμόνων.

390. Verba μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολουῖσιν ἡμῖν (nam sic scriptum est in C.R.V.Γ. et apud Suidam in παλίγκοτος) supplementum sunt a grammatico excogitatum, quum verba poetæ excidissent, quæ quattuor creticorum mensuram explevisse ex stropha intelligitur. μὴ γένη παλίγκοτός τις ἀντιβολουῖσιν ἡμῖν γε B. Ald.

391. τήνδε] τόδε Ald.

392. χάρισ'] χάρισαι C.R.V.Γ.

395. Πεισανδρου] Per ironiam, ut putat schol., hujus tanquam bellicosi meminit, quia tanquam timidus notetur a plerisque. Sane et in Av. 1555. ἔνθα Πείσανδρος ἦλθεν δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπεν. BERG.

396. — 399. καί — ἀεί] Hæc in hexametrum et trimetrum dividenda.

396. ἱεραῖσι] ἱεραῖς R.Γ.

399. δέσποτ'] πότνια vel πότνι' grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 328. Suidas in ἀγῆλαι. δέσποιν' scholiasta Euripidis Med. 1027. Quæ grammatici memoriæ errore posuerunt de Pace dea cogitantes.

ἡμεῖς om. Ald. Habent R.V. Vaticanus, scholiasta et grammatici modo memorati.

402. κλέπται] Fures venerari deum furum par est. BERG. Hunc versum om. R.

κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιw V, in αι τε correctus. Legebatur κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον. Particulis τε γὰρ, ναυγμε, utitur Sophocles Trach. 1019. σοί τε γὰρ ὄμμα | ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζεις.

406. χῶ] 'χό R.

409. δέ] δὴ C.R. Conf. ad Nub. 1192. ἵνα δὴ τί τοῦτο — Bentleius.

ὄτιν' νῆ Δία R.V. Vulgo ὅτι νῆ τὸν Δία.

412. ὑμᾶς] ἡμᾶς R.V. et scholiasta.

413. λάβοιεν αὐτοῖ] αὐτοὶ λάβοιεν Γ.

414. παρεκλεπτέτην Brunckius. παρεκλέπτετον vulgo. παρεκλεπτον B.C.Γ.

415. παρέτρωγον] παρέτραγον Suidas in h. v. et in ἄρματωλία.

ὑφ' ἄρματωλίας] Paronomasia pro ὑφ' ἄμαρτωλίας. Schol. δέον εἰπεῖν, ὑπὸ ἄμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἄμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἄμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἄρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἄρμάτων ἠνιοχίας. Confer finem parabasis Nubium. BRUNCK.

417. τήνδε καὶ ξυνέλκυσον] Id est καὶ τήνδε ξυνέλκυσον, ut τήνδ' ἐξελκύσαι v. 506. Vid. ad Acharn. 884. ξυνανέλκυσον Dobræus probabiliter.

420. Διπόλει'] Libri Διπόλει'. Recte Porsonus Διπόλεια

restituit, qua forma sola usos esse veteres ostendi in Thesaurο Stephani.

424. τήνδ'] Phialam auream.

432. φιλοῦμεν] Vid. ad Vesp. 1348.

433. 434. Hæc verba Trygæo sunt tribuenda.

437. ξυλλάβοι] ξυλλάβη B.C.Γ.

439. διάξειν] Legebatur διάγειν με. Pronomen om. R.V.Γ.

441. Scholiasta, δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει. Ex his Dobræus falso, ut opinor, collegit versus 441. 444. 445. 447. 448. 450. 451. 453. 455. 456. et de versu 457. verba Ἄρει δὲ et μηδ' Ἐνναλίῳ γε, 458. Trygæo, 442. 443. 446. 449. 452. 454. et de versu 457. verba μὴ μὴ et rursus in fine μὴ choro in libris quibusdam tributos fuisse.

444. ἐς] εἰς libri.

πότνι' R.V.Γ. Vulgo πότνια γ'.

ταῖσιν] Libri ταῖς.

446. πάσχοι γε τοιαῦθ'] πάσχοιτο τοιαῦταθ' V. Scribendum videtur πάσχοι τοιαῦτ' ἄτθ'.

οἰά περ Κλεώνυμος] Id est, fiat ῥίψασπις. In Nub. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν. Hic in Pac. 677. de isto: εἰ γὰρ ποτε ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὄπλων ἐγένετο. BRUNCK.

447. κεῖ (εἶ R.V.) τις — μὴ ξυλλάβῃ] De εἰ particulæ constructione dictum ad Eq. 698.

δορυξὸς] δορυξόος Suidas in h. v. Forma trisyllaba infra utitur v. 549. 1260.

448. ἐμπολᾶ] ἐμπολῆ B.

453. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ] ἰὴ τοίνυν ἰὴ ἰὴ R.V.Γ. ἰὴ τοίνυν γ' ἰὴ Ald.

456. ὠραιοσιν] ὥραις R.V.Γ. et scholiasta.

457. Primum μὴ libri tribuunt Trygæo. Correxerit Bentleius.

Ἐνναλίῳ] Distinguit Enyalium ab Marte, quod alios quoque poetas fecisse observavit scholiasta.

458. κάλφς] κάλοις B.C.R.V.Γ. et Suidas in ὀγκύλλεσθαι.

459. εἶα] εἶα R. hic et infra. Hoc est εἶα. De quo accentu vide ad Lys. 1303.

460. εἶα μάλα] Hac acclamatione hodie quoque nautæ Græci

utuntur εἶα μόλα dicentes. Vid. Didotii *notes d'un voyage* vol. I. p. 181.

462. ἔτι μάλα R.V.G. Vulgo εἶα ἔτι μάλα.

464. ἄνδρες] Vulgo ἄνδρες. ἄνδρας R.V.

465. οὐχὶ B. Ald.

468. εἶα ὦ] εἶ' ὦ V.

469. ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον * * καὶ σφῶ] Sic correxi scripturam librorum ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφῶ et indicavi lacunam. Excidisse videtur ὦ γαθέ.

472. Hunc versum libri et scholiasta Mercurio tribuunt.

473. 474. 479. 480. Choro tribuebantur. Correctum ex R.

474. τῆς σῆς μορμόνος] In Acharn. 582. ad eundem istum : ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα. Alludit autem ad Gorgonem, signum in clypeo illius. In Acharn. 1094. ad eundem : καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου Γοργόνα. BERG.

475. ἀργεῖοι] Libri Ἀργεῖοι.

476. κατεγέλων] κατάγελων R.

477. διχόθεν μισθοφοροῦντες] Demosthenes [p. 739, 6.] ἐάν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῆ ἢ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιαζῆ ἢ δικάζῃ κ. τ. λ. Cæterum Argivi potuerunt et apud Lacedæmonios et apud Athenienses stipendia mereri, quia utrisque ex æquo fuerunt amici. Thucyd. 2, 9. Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε ξύμμαχοι. Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν· τοῦτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φίλα ἦν. Et 5, 28. οἱ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσι, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες, ἐκκαρπωσάμενοι. BERG.

480. χαλκεὺς] Armorum fabricator, qui paci adversatur.

483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ] Causa famis, quia foro Attico carentium erat ipsis durante bello, etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro et portibus Atticis, statim penuria laborabant ; hinc aliorum opem implorantes efficere volebant, ut illud edictum tolleretur ; quæ etiam præcipua causa belli fuit. In Acharn. 534. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρήσ ὅτε δὴ πείνων βάδην Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφείη. In eadem fab. 729. cum Megarensis longo post tempore Athenas ad mercatum venisset, dicit : Ἀγορὰ ἔν Ἀθῆναις χαίρε, Μεγαρεῦσιν φίλα· ἐπόθουν τυ, ναὶ τὸν Φίλιον, ἄπερ ματέρα. Paulo post 751. cum ex eo quæreret Atticus : πῶς ἔχετε ; ille respondet : διαπεινώμεσ ποττὸ πῦρ. BERG.

484. ὠνδρες B. Libri reliqui ἄνδρες.

485. ἀντιληπτέον] ἀντιλημπτέον et λήμψεσθ' v. 493. R.

489. εἶα νῆ Δία] εἶα delendum. Post Δία addebatur EPM.
ὦ εἶα ὦ εἶα, quæ om. R.V.Γ.

490. μικρόν γε κινούμεν] Versus ex duobus palimbaccheis compositus. Hujus metri exemplum attulit Dionysius Hal. de comp. verb. p. 226. ed. Schæf. σοί, Φοῖβε, Μοῦσαι τε συμβῶμεν.

491. οὔκουν R.V. Vulgo οὔ.

Post δεινὸν indicavi lacunam, fortasse sic explendam, οὔκουν δεινὸν δῆτα τόδ' ἐστίν. Confer locos similes Eq. 810. 820. 875. 878. Av. 27.

493. — 547. om. Γ.

496. κακόνου R, scholiasta, Suidas in κακόνου. κακὸν οἷ C. κακὸν εἶ Ald. κακοί V.

ἡμῖν Suidas. Legebatur ὑμῖν.

497. γ' addidit Bentleius.

498. ἀνδρείως Bentleius. Libri ἀνδρικῶς. Eandem corruptelam notavi Eq. 453.

500. — 507. Mercurio tribuit R. Recte.

502. σκορόδοις ἠλείψατε] Scholia: *quasi alliorum acrimonia unxistis Pacem* (i. e. exacerbastis nos, ut Pax turbaretur.). *Sunt autem multa apud ipsos allia* (v. supra v. 246.). *Et videntur Megarenses belli inceptores fuisse, propter raptum meretricularum Aspasiæ et inde ortam iram Periclis et ejus contra ipsos edictum.* V. in Acharn. 525. Præterea loquitur de Pace, tanquam de puella delicata, odorem allii aversante. BERG.

505. δικάζετε] Av. 40. Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ | ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι. BERG.

507. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses, ut maritimarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles. BRUNCK.

509. τοι R.V. δὴ B. Ald. Particulam om. C.

511. οἱ τοι γεωργοὶ R.V.C. ἴδ' οἱ γεωργοὶ B. οἱ γεωργοὶ Ald.

513. ὁμοῦ στιν ἦδη C.R.V. et Vaticanus. ὁμοῦ στιν ἦδε scholiasta ad Eq. 244. ὁμοῦ στιν ἦδ' ἐγγύς Ald. glossemate illato. Vid. interpretes Hesychii ad ὁμοῦ στι.

518. 519. Sic R.V. Vulgo ὦ εἶα ὦ εἶα εἶα εἶα | ὦ εἶα ὦ εἶα πᾶς.

520. Jam Pacem extraxerunt et salutant. BERG. Grandi figura mulierem repræsentatam fuisse colligi potest ex scholio ad Platonem p. 331. ed. Bekk. *κωμωδεῖται δὲ (Ἀριστοφάνης) ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπολις Ἀυτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις.*

521. *πόθεν ἂν λάβοιμι*] *πόθεν λάβοιμ' ἂν* Stobæus Floril. 55, 8. Aristophanes fragm. 85. *πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;*

ῥῆμα μυριάμορον] Verbum quo satis exprimam, quantus vini proventus tempore pacis esse soleat; vocabat enim pacem *βοτρνόδωρον*. BERG.

523. Opora et Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculæ autem erant meretricum more ornatae. BRUNCK.

527. Mercurio tribuit R. Erat Trygæi.

528. — 532. usque ad v. *Εὐριπίδου* Mercurio, 532. — 538. usque ad v. *κάγαθῶν* Trygæo tribuunt R. et Ald. Tacite correxerit Brunckius.

531. *τραγῳδῶν*] Hic forte melius legeretur *τρυγῳδῶν*. Mirum enim, ni artis suæ mentionem tam opportuno loco fecisset poeta; nec opus erat, tragædorum meminisse, quum postea nominentur præstantissimi illius temporis duo. BRUNCK. Scribendum *τρυγῳδῶν* cum Brunckio.

532. *κλαύσ' ἄρα*] De hac crasi vid. ad Eq. 1373. Libri vel *κλαῦσ' ἄρα*, quod est in R, vel *κλαῦσ' ἄρα*, quod habet V.

536. *εἰς ἄγρον* B.C.R.V. Vulgo *ἐς ἰπνόν*. Utramque scripturam novit scholiasta.

537. *χοῶς*] Scribebatur *χοῶς*. Vid. ad Ach. 1000.

542. *ἀπαξάπασαι*] *ἄπαξ ἄπασαι* R, ut solet.

κύαθους] Cyathos calida impletos (cucurbitulæ solent vocari) admovebant ejusmodi tumoribus, ut detumescerent. Eo respicit in Lysistr. 444. ubi Lysistrata plagas minatur cuidam et dicit: *κύαθον αἰτήσεις τάχα*; ubi scholia: *ἵνα προσθήσῃς ταῖς γνάθοις. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύεται*. BERG.

545. *γούν* V. *γ' οὖν* R. Vulgo *γάρ*.

547. *κατέπαρδεν* R. *κατεπάπαρδεν* V. *καταπέπαρδεν* C. *πέπαρδεν* Ald.

549. *δορυξόν* R.V. et Suidas in *ἔσκιμάλισεν*. Vulgo *δορυξόν*.

559. ἔστι codices. γὰρ ἐπὶ Ald.

561. τοὺς λόφους — καὶ τὰς Γοργόνας] Cristas in galeis, quarum usus in bello, ut et clypeorum γοργονώτων. BERG.

562. λιταργιούμεν] λιταργειούμεν R.V.

563. ἐμπολήσαντες] ἀγόρασον Athenæus 3. p. 119 d. memoria lapsus. Ex hoc loco sumpta videtur glossa Hesychii ἐμπολήσαντες.

565. γοργόν] Antiaticista in Bekkeri Anecd. p. 86, 26. γοργός: τοῦτο ἀξιούσιν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ὄμματα τοιούτου τάσσεσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ κεινημένου κατὰ πρόσωπον, οὐ μέντοι ἐπὶ τοῦ ταχέος ἢ ἀνδρείου. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Ἀριστοφάνης Εἰρήνη. Huic loco melius convenit λιπαρὸς et εὐτραφής, quibus vocabulis Hesychius inter alia γοργός interpretatur.

566. νῆ Δλ'] νῆ τὸν δλ' R.V.Γ.

σφύρα Bentleius. Libri σφύρα. Vide Arcadium p. 96, 26. ἄρ' R.V.Γ. Vulgo ἄν.

567. θρίνακες sunt τρίαραι, tridentes rastris, s. ligones, idem fere quod δίκελλαι. Μοχ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ. V. Hesych. in θρίναξ. τριαινοῦν est terram vertere, τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν. Pro diruere, evertere, utitur Eurip. in Bacch. 344. θάκουσ τοῦδ', ἕν' οἰωνοσκοπεῖ, μοχλοῖς τριαινοῦ κανάτρεψον ἔμπαλιν, ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ. BRUNCK.

568. καλῶς — ἀπαλλάξειεν ἂν] Id est, bene curabitur.

570. γήδιον] Hoc grammaticis quidam γήδιον scribunt. De quo dixi in Thesaurο Stephani.

573. ἡμῖν] ὑμῖν B.

574. παλασίων B.C. [et R.V.Γ.] recte. Ita apud Hesychium e literarum serie excudi debuit, ubi nunc legitur: πλασία, (scr. παλάσια) τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ, πλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc glossam citatus: παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα, παλάθην λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σῦκων κεκομμένοι βῶλοι πλωθοειδεῖς. Male in impressis παλασίων. BRUNCK. παλαθίων Suidas in παλάθαι.

582. ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ᾧ φιλάτῃ] Legebatur ᾧ φίλαθ' ὡς ἀσμένουσιν ἡμῖν ἦλθες.

584. ἐδάμην] Legebatur ἐδάμημεν. Ceterum hic versus cum duobus proximis in unum conjungatur.

585. δαιμόνια R. Legebatur δαίμονα. Plut. 675. ἐπεθύμου δαιμονίως ἐφερπύσαι.

587. μέγιστον R.V. Vulgo τὸ μέγιστον.

588. — 590. Legebatur πᾶσιν ὁπόσοι γεωργι- | κὸν βίον ἐτρί-
βομεν. μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις. Quæ postrema verba μόνη γὰρ
ἡμᾶς ὠφέλεις si scripta sunt ab Aristophane, in eum quo trans-
posui locum esse transferenda liquet, indicatis et ante et post
ea lacunis.

589. 590. Hæc in unum versum contrahenda, cujus in prin-
cipio duo pedes exciderunt, velut πάντα παρέχουσ' ἀγαθὰ πᾶσιν
ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν.

591. — 594. πολλὰ — φίλα] Versus unus hexameter.

594. κἀδάπανα] Horatius de vita rustica Epod. 2, 48. *dapes
inemptas apparet.* Noster Acharn. 32. ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν,
εἰρήνης ἔρων, στυγῶν μὲν τὸ ἄστυ, τὸν δ' ἐμόν δῆμον ποθῶν, ὃς οὐ-
δεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω, οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦδει πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα. BERG.

595. χίδρα] Libri χίδρα. Conf. ad Eq. 806.

596. — 599. Versus unus hexameter.

599. ὁπόσ' Bentleius. Libri ὄσ' præter V, qui ὄσσ'.

600. προσγελάσεται C.R.V. Vulgo προσγελάσονται.

λαβόντ' R.G. Vulgo σε λαβόντ'.

601. τοῦτον om. Γ. Pro eo ἦδη est in Ald.

603. σοφώτατοι] λιπερνῆτες memoriæ errore posuit Diodorus
12, 40. ad versum Archilochi aberrans ὃ λιπερνῆτες πολῖται, τὰ-
μὰ δὴ ξυνίετε, quo Cratinum in Pytine usum fuisse ex annota-
tione scholiastæ cognoscitur.

δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diodorus.

605. ἦρξεν ἄτης Seidlerus. Libri et Diodorus αὐτῆς ἦρξε.
πρώταρχον ἄτην dixit Æschylus Agam. 1163. Adjectivo ἀτηρὸς
utitur Aristoph. Vesp. 1299.

Φειδίας πράξας κακῶς] Vide annotationem ad scholia.

606. μετᾶσχοι R.V. Vulgo μετᾶσχη.

607. ὑμῶν] ἡμῶν R. et Ald.

609. Μεγαρικοῦ ψηφίσματος] De hoc dictum Acharn. 533.

610. κάξεφύσησεν Bentleius. ἐξεφύσησε (vel — εν) R.V. et
Suidas in h. v. ἐξεφύσησε γὰρ Ald.

612. ἄκουσ' R.V. Legebatur ἦκουσ'.

ἐψόφησεν ἄμπελος] De vite loquitur tanquam de animali,
more Æsopico. Ita et de doliis. Vult autem dicere, agros
esse vastatos et vites excisas: κάμοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα,

inquit rusticus ille in Acharn. 511. dicens, se propterea infensissimum esse Lacedæmoniis, qui sæpe impressionibus factis in agrum Atticum omnia vastarunt. Vide mox 628. BERG.

615. πεπύσμη] 'πεπύσμη C.

616. ἡκηκόη] Libri ἡκηκόειν. Correctum ex scholiastæ annotatione, τὸ δὲ ἡκηκόειν (corrīg. ἡκηκόη) οὕτω Φρύνιχος διὰ τοῦ η ἀναγινώσκει.

620. ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 42, 6. ἡγρίωνται καὶ σεσήρασι ἐπ' ἀλλήλους (scr. ἀλλήλοισι): τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους κυιῶν.

623. αἰσχροκερδεῖς] Euripides Androm. 445. de Spartanis, οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν | γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' αἰεῖ; BERG.

διειρωνόξενοι] In Av. 1013. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται. BERG.

627. ἂν additum ex R.V.

ἀνδρῶν] ἀνδρῶν γε Ald.

628. 629. Trygæo, 630. 631. choro tribuit R. Vulgo inversæ personarum vices.

628. κορώνεων] κορώναιοι R.V. Est ficuum species, de qua vide schol.

629. 'φύτευσα κάξεθρεψάμην Bentleius. Libri φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.

630. μέλ'] μέλε' R. μέλε Γ.

γε δῆτ' Bentleius. δῆτά γ' Ald. δῆτ' C.R.V.Γ.

631. ἐξμέδιμον] De hoc composito vid. Lobeck. ad Phryn. p. 414.

632. κᾶτα δ'] κἀνθάδ' Dobræus. Non opus.

ἐκ τῶν ἀγρῶν] Nempe initio belli, quum omnes in urbem commigrarent. Vid. ad Eq. 792. BERG.

633. ἐμάνθανεν R.V. Legebatur ἐλάνθανεν. μ superscriptum in Γ. Utramque scripturam memorat scholiasta.

635. τοὺς λέγοντας] Oratores in concione populi.

637. δικροῖς] Suidas: δικροῖς, διφνέσι ξύλοισι, δικρανίοις Ἀριστοφάνησ' δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι· τὴν Εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοισι, καὶ εἶπε κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. BRUNCK. De accentus inconstantia δικροῖς et δίκροισι vide Lobeck. ad Phryn. p. 233. 234.

638. πολλάκις] Vide Thucyd. 4, 41. DOBRÆUS.

639. τοὺς παχεῖς] Talis ille est, cui exitium minatur iudicium chorus Vesp. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἤκει τῶν προδόντων τὰ πὶ Θράκης, ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτρίεις. Maxime autem illos aggrediebantur sycophantæ, qui essent simpliciores et simul divites v. Eq. 260. et 265. quæ ibi ad Cleonem spectant; nam is talia docte norat facere. BERG. De verbo σείλειν, quod dicitur de sycophantis, qui alios vexant et exagitant, vid. Photius p. 504, 25.

640. ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου] quod cum Brasida sentiat eique sit addictus. Iste erat admodum prudens imperator, eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Atheniensibus ad Lacedæmonios deficerent. Hinc sycophantæ Athenis sæpe arripiebant occasionem, ut etiam innocentes insimularent, quasi cum eo conspirarent. In Vesp. 473. ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστὰ καὶ ξυνῶν Βρασίδα. BERG.

φρονοῖ C.R.V.Γ. Vulgo φρονεῖ.

Βρασίδα Suidas in Βρασίδας. Vulgo Βρασίδου. Quod revocandum. Conf. ad Lys. 1153.

643. ἄττα Florens Christianus. Libri ἄττ' ἄν.

διαβάλοι] Ita dixit pro παραβάλοι, quod *objicere* sive *projicere cibum* est canibus aut aliis bestiis: et hoc verbum erat ponendum, quia similitudo est a canibus, cum cibo eis projicitur; sed quasi errans utitur verbo διαβάλλειν *calumniari*, quia rhetores isti sycophantæ per calumnias efficiunt, ut innocentibus bona sua extorqueantur. BERG. διαβάλλοι V. Ald.

644. ἐτύπτουθ' R.V. et scholiasta. Legebatur ἔτυπτον.

645. ἐβύουν R.V.Γ, Hesychius, Suidas et Zonaras in ἐβύουν. Vulgo ἐβύουν.

τὸ στόμα] In Plut. 379. τὸ στόμα ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. Cratinus ap. schol. ad Eq. 523. εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασι. BERG.

648. βυρσοπώλης] ὁ βυρσοπώλης C.R.V.

650. ἔτ' ἔστ' ἐκέινος R.V. ἔστ' ἐκέινος B. ἔσται κείνος (κείνος Γ.) C.Γ. τις ἔστ' ἐκέινος Ald.

ἀνὴρ] ἀνὴρ, libri.

ἀλλὰ σός] Erat enim Mercurius etiam νεκροπομπός. Et Cleo jam erat mortuus. BERG.

654. κύκηθρον] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 48, 28.

κύκηθρον : ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα κυκῶντος καὶ ταραττοῦτος. Femininam formam κυκίθρα ponunt Hesychius, Photius aliique grammatici.

655. ἀπαξάπαντα] ἀπαξ ἅπαντα R.

656. σεαυτοῦ] σαυτοῦ R.

657. Ad personam Pacis, quæ muta introducitur. BERG.

658. εἴποι] εἴπομι R.

661. αὐτοῖσι] αὐτοῖς R.V.G, recte, si πρὸς ἔμεγ' scribatur.

663. εἶεν R.V.G. et scholiasta. Legebatur εἶεν γ'. Æschylus Choeph. 655. εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος, πόθεν ;

665. μετὰ τὰν Πύλφ] Postquam cepissent Athenienses Sphacteriam, insulam Pylo vicinam (Pylum autem antea occupaverant) et captivos ex ea duxissent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus, Lacedæmonii aliquoties legatos miserunt Athenas de pace, qui re infecta sunt dimissi. Thucydides 4, 41. ἐπρεσβεύοντο πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπειρώντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα. BERG.

667. τρεῖς ἐν τήκκλησίᾳ] τρεῖς ἐν τῇ κλησίᾳ R.

669. ἐν τοῖς σκύτεσιν] Facete : id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat. BRUNCK. Conf. Eq. 795.

672. κάσπενδεν] κατέσπενδεν V.

674. οὖν om. R.

675. ψυχὴν B. ψυχὴν γ' R. Ald. ψυχὴν τ' C.G.

676. οὐπερ Bentleius. ὅπερ C.R.V.G. ὥσπερ B. Ald.

678. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum petitus ἀποβολμαῖος et ὑποβολιμαῖος. BRUNCK.

680. πυκνί R.V.G. Vulgo πυγκί. Vid. ad Eq. 165.

682. ποῖ R.V. σου Ald. om. C.G.

684. ἐπεγράψατο] Hoc verbum proprie usurpatur de inquisitis, quos habere oportebat προστάτην. BERG.

689. γενησόμεσθα] γενησόμεθα B.

γενησόμεσθα. EPM. τίνι τρόφῃ ;] Legebatur γενησόμεσθα τρόφῃ τινί. Postrema verba duo Mercurio tribuit R.

690. λυχνοποιὸς] Nub. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχων — .

694. κατέλιπεν] κατέλειπεν V.

695. πράττει C.R.V.F. πράττειν B. πράττοι Ald.

699. κέρδους ἕκατι κᾶν ἐπὶ ρίπὸς πλέοι] Versum proverbialem poetæ ignoti θεοῦ θέλοντος κᾶν ἐπὶ ρίπὸς πλέοι memorant Plutarch. Mor. p. 405 b. Theophilus ad Autol. 2, 9, scholiasta Eurip. Phœn. 398. De φιλαργυρία Simonidis copiosa est annotatio scholiastæ.

ἐπὶ ρίπὸς C.R.V.F. ἐπὶ τῆς ρίπὸς Ald.

700. δαί C.F. Reliqui libri δέ.

ἀπέθανεν] Brevi ante hanc fabulam actam tempore. Ultimam ejus fabulam Πυτίνην fuisse constat, actam olympiadis 89. anno primo.

701. ὄθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον] Nihil de hac incursione ab historicis proditum vidi: quod non mirandum, quum Lacedæmonii fines Atticæ non raro illis temporibus infestaverint. Aristides vol. 1. p. 387, 10. σκέψασθε δὴ καὶ τόδε, ὅτι Λακεδαιμόνιοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἐμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἡσχύνοντο ἀναχωροῦντες, τὸσαῦτα ὅσα ἡδύνατο βλάψαντες. Absurde scriptor περὶ κωμωδίας p. xi. ed. Kust. de prima Lacedæmoniorum invasione cogitavit, quæ archonte Pythodoro facta est, id est olympiadis 87. anno primo, vivo atque vigente Cratino.

703. ἰδῶν] ὄρων B. In ἰδῶν consentiunt grammaticus modo citatus et Suidas in ἐξηγέσχετο. Notatur autem his verbis Cratini vinositas.

705. ἀφησόμεσθα R. Vulgo ἀφεξόμεσθα.

711. τῆς Ὀπώρας κατελάσας] In Eccles. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; BRUNCK. καταγελάσας V. corr. Idem vitium apud Ælian. epist. 7. τῆς Ὀπώρας οὖν καταγελάσαι τί ἀδικῶ; correxit in annotatione ad locum Ecclesiaz. Kusterus.

712. βληχωνίαν] Pulegium dicitur valere contra mala, quæ ex nimio esu pomorum oriuntur. Forte et aliquid obsceni subest; nam βληχῶ etiam dicitur τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ut patet ex Lysistr. 89. Tale quid est, quale in ροφήσεις ζωμὸν v. 715. latere videtur. BERG.

714. ἡσπέρ ποτ' ἦν] Schol. ἡ γὰρ βουλή τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε.

715. βουλή σὺ scholiasta. Libri σὺ βουλή.

716. ροφήσει Elmsleius ad Acharn. 278. Libri ροφήσεις.

ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν] Quia in triduum supplicationes decerni solebant. BRUNCK.

722. Euripidis ex Bellerophonte versus.

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται] Schol. ἀμβροσίαν ἀντὶ τοῦ, τὴν κόπρον. Nec apud deos manenti scarabæo suavius quidquam dari poterat, juxta illud, quod dixit famulus initio fabulæ: ἐτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος. | τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμείν. BRUNCK.

725. θάρρει] Male vulgo θάρσει, quod tragicis relinquendum. BRUNCK.

728. ἐστυκότες] Perperam in B. ἐστηκότες. Frequens ista permutatio. Vide ad Thesm. 158. BRUNCK.

729. σκεύη] Enumerata v. 299.

732. φυλάττετε V. φύλαττε R.Γ. Vulgo φύλαττε σύ.

ἀνδρείως] ἀνδρίως R.

733. Videtur alius cujuspiam poetæ versum non optimum ridere: qua sola ratione explicari posse videtur cur tetrametrum trochaicum anapæstis admiscuerit.

ἦν] ἦν V.

ἔχομεν] ἔχωμεν C.V.

λόγων] λόγον B.R.

ὅσα τε νοῦς ἔχει C.R.V.Γ. χῶσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε B. χῶσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει Ald.

734. τύπτει τοὺς ραβδούχους] Thucyd. 5, 50. Λίχας δ' Ἄρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ραβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι etc. Vid. Valekenar. ad Herodot. 8. 59. DOBRÆUS.

736. θυγάτηρ Διὸς] Minervam dicit. θυγάτερα V. Idem vitium in versu Simonidis apud scholiastam, δεῖ δ' ἄρα τιμῆσαι, θυγάτηρ Διὸς, ὅστις ἄριστος | δῆμψ Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

740. τοῖς] τοὺς R.

742. τυπτομένους] Conf. Nub. 542.

743. παρέλυσεν R.V. Vulgo κατέλυσεν.

744. οὔνεκα] εἵνεκα V.

745. εἴτ' ἀνέροιτο Bentleius. ἐπανέροιτο libri et Suidas in σύνδουλος.

747. ἐς] εἰς libri.

τὸ νῶτον Suidæ in ὑστριχίς. τὸν νῶτον R.V.Γ. Vulgo τὰ νῶτα.

749. κἀπύργωσ'] Ran. 1004. de Æschylo, ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά. BERG.

751. — 759. Hos versus leviter mutatos huc transtulit ex parabasi Vesparum 1029. — 1037.

752. ἐπεχείρει R.Γ. Vulgo ἐπιχειρεῖ.

756. οἰμωξομένων] οἰμωζομένων B.

ἐλιχμῶντο R.V, Suidas in Κύννα, et Vesp. 1033. Legebatur ἐλιχνῶντο. Scholiasta, δέον δὲ εἰπεῖν, ἐλιχμῶντο, ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχρον τῶν κολάκων. Hesychius, ἐλίχρων (scr. ἐλιχνῶντο): τοῦτο πεποιήται ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ.

758. καμήλου] καμίνου R.V.Γ.

759. τοιοῦτον] τοιοῦτ' R.Γ. γρ. τοιοῦτον δ' Γ.

760. ἄλλων] De hoc usu adjectivi vid. Elmsl. ad Soph. Œd. T. 7.

νήσων] Ægina potissimum insula intelligenda, quæ patria fuit Aristophani.

οὔνεκα Brunckius. εἵνεκα libri.

761. μοι om. B. Ald.

ὑμᾶς εἰκὸς] εἰκὸς ὑμᾶς Ald. ὑμᾶς εἰκὸς δὴ B.

768. ξυσπουδάζων] ξυνσπουδάζων R.

771. Plutarch. Mor. p. 634 d. σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν ἐκείνον ἀλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν ἔτιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτοὺς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα.

774. ἀνδρὸς] Corrigendum λαμπρὸν ex annotatione scholiastæ, λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἢ εὐπαρρησιαστον. Equit. 550. ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων | κατὰ νοῦν πράξας | φαιδρὸς λάμπουτι μετώπῳ.

783. Καρκίνος — μετὰ τῶν παίδων] Vid. Vesp. 1501.

785. ὑπάκουε Bentleius. Libri ὑπακούσης.

790. σφυράδων] Hesychius, σφυράδες: τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων· οἱ δὲ σφυράδας. Vid. Pierson. ad Mœr. p. 361. BRUNCK.

ἀποκνίσματα] ὑποκνίσματα R.

μηχανοδίφας] Xenoclem, Carcini filium, tangit, cujus in tragœdiis multus fuerat machinarum scenicarum usus: de quo vide schol.

794 — 796. καὶ γὰρ — ἀπάγξαι] Hæc in unum versum conjungenda pariterque in antistropho.

795. τὸ δρᾶμα] In scholiis: δρᾶμα δὲ ἐποίησε τοὺς Μύας, διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι. Vult autem dicere, victum esse Carcinum in commissione illius fabulæ. BERG.

797. τοιάδε — καλλικόμων ὑμνεῖν ex Stesichoro, cujus verba apposuit scholiasta. δαμώματα idem interpretatur τὰ δημοσία ἀδόμενα.

800. ὅταν ἤρινά μὲν φωνῇ χελιδῶν — κελαδῆ] Hæc quoque ex Stesichoro adumbrata. ἤρινᾶ Ald.

803. Μόρσιμος] Malus poeta, de quo vid. Ran. 152. BERG.

804. Μελάνθιος] Et hic poeta fuit tragicus. Inter hel- luones eum numerat v. 1009. In Av. 151. leprosum fuisse significat.

808. ἀδελφός] Libri ἀδελφός.

814. τραγομάσχαλοι] Acharn. 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου.

ἰχθυολῦμαι] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 43, 23. ἰχθυο- λύμης ἄνθρωπος: ἐπὶ τινος λίχνου καὶ περὶ ἰχθύων ἐδωδὴν μεμη- νότος.

819. ἐλθεῖν ἦν ἄρ' R.V.G. Vulgo ἦν ἐλθεῖν ἄρ'.

820. ἔγωγέ τοι] ἐγὼ δέ τοι Choeroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1411. et Joannes Alex. τον. παραγγ. p. 14, 23: sed ἔγωγέ τοι Herodianus in Aldi Hortis Adon. fol. 201. verso.

τὸ R.V. et grammatici illi. Vulgo τά.

822. ἀπὸ τοῦρανοῦ R.V.G. Vulgo ἀπ' οὐρανοῦ.

ῥφαίνεσθε] Vulgo φαίνεσθε. φαίνεσθαι R.G.

824. ΟΙΚ.] θε, R.

ὡς ἐγὼ ῥπυθόμην] ὡς ἐγωγ' ἐπυθόμην R.V.G. Fortasse ὡς γ' ἐγὼ ῥπυθόμην.

829. In Avibus introducit dithyramborum poetam Cinesiam alas petentem, ut sublime volans possit captare proœmia, v. 1383. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν ἀεροδομήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. Ad quem alter: κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ὑμῖν ἢ τέχνη. BERG.

830. ξυνελέγοντ'] συνελέγοντ' scholiasta Platonis p. 363. ed. Bekk.

831. ἐνδιαεριαερινηχέτους] Id est ἀερόνηχεῖς nisi quod ha- betur ibi ἐνδιος, i. e. *serenus*, *lucidus* et ἀνήρ. Vox ἀερονηχεῖς occurrit in Nub. 336. ubi etiam ridet dithyrambos: ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς. BERG. ἐνδιαεριαερινηχέτους R.V. Scholiasta, Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων ἀερινηχέτους· οὐ γὰρ λέγουσιν ἀεέρα οὔτοι. ἐνδιαεριαερινηχέτους Suidas in

διθυραμβοδιδάσκαλοι. Fr. Thierschio in Actis Academiae Bavariae (a. 1835.) vol. 1. p. 709. scribendum videtur τὰς ἐνδιαερευνηχέτας τινάς, vocabulum ex ἐνδιος, ἀήρ, ἔαρινος et ἡχέτης compositum, cujus partem postremam sumptam esse ab Hesiodo (Ἔργ. 580.) ἡχέτα τέττις, qui δενδρέφ' ἐφεζόμενος λιγυρὴν κατεχεύατ' αἰοιδῆν. Intelligi igitur ἀναβολὰς per liquidum aërem verno tempore resonantes. Tertia vocabuli syllaba ab ἀήρ ducta quum longa esse debeat, scribendum certe erat ἐνδιαερευνηχέτας. Sed ultimas syllabas ab νήχεται recte derivare videtur Berglerus comparato ex Nubibus ἀερονηχέις. De ἔαρινος vel ἔαρ si recte cogitavit Thierschius, scribendum erit ἐνδιαερευνηχέτους, vel ἐνδιαερευνηχέτους.

835. Ἰων ὁ Χίος] De Ionis memoria optime meritis est Bentleius in epistola ad Millium p. 50. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium ab schol. et Suida prolatum, αἰοῖον ἀμεροφοίταν ἀστέρα μέγαμεν, ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον. Inde comici jocus. BRUNCK.

836. ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως R. V. Γ. Vulgo ὥστε γ' εὐθέως.

838. διατρέχοντες ἀστέρες] Qui διάττοντες ab Aristotele alii-que dicuntur.

838. — 892. om. Γ.

841. ἱπνοὺς] Glossæ: ἱπνός, *furnus, laterna*. Scholia ad Plut. 816. ὁ δ' ἱπνός τὸ μαγειρεῖον ἢ ἡ καπνοδόχη, ἢ ὁ φανός ὡς τὸ, Ἐν τε etc. Ad hunc in Pace locum scholia: οὗς νῦν ἡμεῖς λαμπτήρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν. BERG.

844. τ' ἐμοὶ Brunckius. τέ μοι libri.

847. ταῦτα Brunckius. Libri ταῦτα.

τοῦρανοῦ R. V. Vulgo τῶν οὐρανῶν. Quo plurali utuntur scriptores ecclesiastici.

855. κἀνθάδε] καναδε C. καὶ κανᾶ B. Ald.

856. γ' om. B.

858. τὰ νῦν τάδε] Eurip. Heracl. 641. εὐτυχέις τὰ νῦν τάδε. ubi vide Elmsleium.

864. εὐδαιμονέστερος] εὐδαιμονίστερος R.

φανεῖ Bentleius. φανεῖς libri, qui versum hunc Trygæo adscribunt. Chori esse vidit Bentleius.

τῶν Καρκίνου στροβίλων] Ita vocat Carcini filios, ludens in homonymia voc. στρόβιλος, quæ et *nucem pineam* significat et *saltationis* genus quoddam, quia erant saltatores; simili ratione

eosdem istos vocat ὀρχίλους Vesp. 1513. ludens in vocibus ὀρχεῖσθαι saltare et ὀρχίλος orchilus, avicula quaedam. BERG.

865. πιβὰς R.V. et Suidas in ὄχημα. Legebatur βὰς, versu tetrametro οὐκουν — βὰς.

866. ἐν τοῖς ἀγροῖς R.V. Legebatur ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς, versu tetrametro ἔσωσα — αὐτοὺς.

867. ὄντας om. V.

κινεῖν] Scribendum βινεῖν cum Florente Christiano.

868. OIK.] θε, R.

καὶ τὰ] κᾶτα R.

869. σησαμῆ] σησάμοις B.

872. ἀνύσαντε τῇ βουλή τὴ ταυτηί. OIK. τί φήσ;] Legebatur ἀνύσαντε τῇ βουλή. OIK. τίς ἔσθ' αὐτῆ; τί φήσ; Correxī ex R.V, quorum R. ἀνύσαντε τῇ βουλή ταυτηί. θε, τί φήσ; V. autem ἀνύσαντε τῇ βουλή τὴ ταυτηνί. οἰκ. τί φήσ; Recte habet ταυτηί: nam praesens est βουλή. τὴ cum ἀνύσαντε conjungendum.

873. 874. Trygæo dat V.

874. ὑποπεπωκότες B. et scholiasta. ὑποπεπτωκότες C.R.V. Ald.

876. πρωκτοπεντετηρίδα] Quia *Brauronia* quinto quoque anno agitabantur. Vide Meursium in *Græcia Feriata*. BRUNCK.

879. Locus paulo obscurior. Conspecta Theoria, famulus libidine inflammatus, ne rumpatur tentigine, manu utitur amica. Inde facile omnia explicantur. BRUNCK.

882. αὐτὸς ἐς μέσους Seidlerus. αὐτοὺς ἐς μέσους R.V. Legebatur ἐς μέσους αὐτοὺς.

885. Vide secundam parabasin *Equitum* v. 1274. BRUNCK.

886. Idem versus Eq. 155.

890. ἀνάρρυσις vocabatur secundus *Apaturiorum* dies. Sed obscena in his est allusio ad τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν. BRUNCK.

891. ὄρα] Legebatur ὄρατε.

τοῦπᾶνιον] ὀπᾶνιον *coquinam* significat. Sed impudentissimus iste obscenas interea partes Theoriæ monstrat. Propterea dixit κεκάπνικε. Nam pars illa tanquam fumo nigra est, διὰ τὰς τρίχας. E notis Florentis. BRUNCK.

ἡμῖν] R.V. Vulgo ὑμῖν.

ὡς om. B. ὡς καλὸν ἡμῖν V.

892. ἐντεῦθεν γὰρ ἦν — ποτέ] Legebatur ἐνταῦθα γὰρ — ποτ' ἦν.

894. δ'] Legebatur γ'. θ' R.

897. πλαγίαν — ἐστάναι] Hic versus accessit ex R.

παγκράτιον] παγκράτειον R.

ὑπαλειψαμένοις] ὑπολειψαμένοις V.

899. ἄξετε] ἔξετε R. ἔξεται Γ.

900. ἵνα δὴ R.V. ἠνίκα C. ἠνίκα γε B. ἠνίκα δὲ Ald.

κέλης κέλητα] Horatius Serm. 2, 7, 50. *Clunibus aut agitati equum lasciva surinum*. In Vesp. 499. καμέ γ' ἡ πόρνη ὅτι κελητίσ' ἐκέλευον, ἤρετο εἰ τὴν Ἰππίου τυραννίδα καθίσταμαι. **BERG.**

901. ἀνατετραμμένα] In Ran. 543. ἐν στρώμασιν Μιλησίοις ἀνατετραμμένος κινῶν ὀρχηστρίδα. **BERG.**

896. — 902. Nihil est in superioribus, quod facile non intelligatur e notis in præcedentes fabulas. τετραποδηδὸν ἐστάναι schema innuit, de quo ad Lys. 231. et ad Eq. 1386. κέλης in re venerea quid sit, declaratum in nota ad Lys. 60. Faceta in metaphora pergens, ἄρματα v. 901. dicit pro σώματα. Explicatur προσκινήσεται e *Lysistratæ* v. 227. κακῶς παρέξω, κοῦχὶ προσκινήσομαι. Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur. **BRUNCK.**

904. περὶ] περὶ δὲ R.

καμπαῖς] κάμπαις Γ. Ald.

906. θᾶσ'] θέασ' R.V.Γ. ἴδ' Ald. Hoc est ἴδ', quod posuit Brunckius. Quum θέασαι disyllabum per synizesin, qua comici non utuntur, pronunciari nequeat, Dorica forma θᾶσαι, qua in sermone vulgari usi esse videntur Attici, et huic loco restituenda fuit et Thesm. 280. ᾧ Θράττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων, ubi libri numeris minus elegantibus θέασαι. et Eccles. 270. ὡσπερ τὸν ἄνδρα θᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν — .

ὁ πρύτανις] *Prytanum avaritiam carpit, ut qui gratis peti-
torem nullum in Senatam admitterent, induciarum forensium
nomen prætexentes. Vulgo enim dicebant: ἐκεχειρία ἐστίν, οὐ
δυνάμεθα εἰσάγειν. Etsi non tam amarent ἐκεχειρίαν, quam
τοὺς ἔχοντάς τι ἐν ταῖς χερσίν.* Verba sunt *Sam. Petiti* ad Leg.
Att. p. 273. Alludit etiam ad ὑπέχειν τὴν χεῖρα, quod προτεί-

νειν dixit Thesm. 937. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
| κόλιην προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ. BRUNCK.

907. προῖκα] προῖκ' ἂν R.V.G.

908. ἐκεχειρία sunt *induciæ* et metaphorice *feriæ* et *vaca-
tiones* quævis; nunc alludit etiam ad ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ
τῶν δεομένων, ut dicit schol., i. e. *habere aliquid* (scil. munusculi)
in manibus, ab iis qui volunt introduci in Senatam. BERG.

910. πολίτης] Scribendum πολίταις cum Hermanno Elem.
doctr. metr. p. 420.

911. γ' ἐστὶ] ἐστὶν R. ἐστὶ Γ.

916. φήσεις γ', ἐπειδὴν] φήσεις ἐπειδὴν R.V.G. et Suidas in
λεπαστή: quod recepi addito γε, ut v. 1350. φήσεις γ', ὅταν ἐσ-
θίης — et Equit. 1388. φήσεις γ', ἐπειδὴν —. φήσεις τί δῆτ'
ἐπειδὴν B. Ald. Corrupte apud Athenæum II. p. 485 a. τί
δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν.

οἴνου νέου R.V. et Suidas. Aberat νέου.

919. Τρυγαῖος om. Ald.: habent B.C.R.V.

ἄθμονεὺς] ἄθμονεὺς libri.

920. Legebatur τὸν δημότην ὄμιλον. Ejeci ὄμιλον, addita-
mentum correctoris metrici, duos restituentis tetrametros al-
terum δεινῶν — ὄμιλον, alterum καὶ — παύσας. Similiter stro-
pha interpolata fuit v. 865. 866.

922. XOP.] θε, R.

923. χύτραις ἰδρυτέον] Subintellige ἀθάρης aut φακῆς aut ὄσ-
πρίων, aut simile: solebant enim pultem coquere aut legumina,
cum erigerent statuam aliquam aut aram, et id dicebatur ἰδρύειν
χύτραις. Sic Plut. 1198. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν ἰδρυσόμεθα,
λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. BERG.

924. μεμφόμενον Ἐρμῆδιον] Hermula, quæ queritur se coli
vili ritu. BECK. Vid. schol.

926. δέοι] Scribendum δέη.

928. Θεογένους] Scribebatur Θεαγένους, quam formam etiam
quattuor alios in locos comici (Avium v. 822. 1127. 1295.
Lysistr. v. 63.) invexerunt librarii, sed intactum reliquerunt
Θεογένους in Vesp. v. 1183. Eadem librorum discrepantia in
Thucydidis, Xenophontis aliorumque scriptis est, sed ut Θεα-
γένους plerumque in deterioribus, Θεογένους in antiquis codi-
cibus legatur, commendatum illud etiam marmoris Sandvi-
censis auctoritate.

ἡνρία] Vid. schol. Equit. 986.

929. τῷ R. Vulgo τί.

930. Ἴωνικὸν] Attici enim dicunt οἷς, Iones ὄϊς. BERG.

931. ῥῆμ' R.V. Legebatur ῥῆμά γ'.

οὖν Elmsleius ad Acharn. 335. Libri γ'.

932. λέγων Berglerus. Libri λέγει.

939. θεὸς om. Ald.

θέλη R.V.Γ. et Suidas in πάνθ' ὅσ' ἄν. Vulgo θέλη γε.

942. θύρασι R.V. et Suidas in βωμός et θύρασι. Vulgo θύ-
ραισι.

943. ἐπέγετε] ἀπέγετε Ald.

945. μετάρτροπος αὔρα] Euripides Electr. 1147. Ἄμοιβαὶ κα-
κῶν μετάρτροποι πνέουσιν αὔραι δόμων. Æschylus Pers. 947.
δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάρτροπος ἐπ' ἐμοί. BERG.

947. Terminantur hi anapæsti versu iambico, ut in Av.
1322. 1334.

948. — 1011. om. B.C.Γ. Ald. Ex libro Ravennate primus
edidit Antonius Francinius in editione Florentina a. 1525.

948. ΤΡΥΓ.] θε, R.

949. πλὴν τὸ πρόβατον] Quasi dicas: et ephippium et frenum
habeo, tantum equum non habeo, ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ
πράγματα. Neque hodie certe mactabitur illa ovis, etsi omnia
ad sacrificandum parata sunt, ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὸν παρέ-
χοντα infra 1020. BERG.

951. Χαίρις] Vid. ad Acharn. 16.

952. αὐλῶν] αὐλήσων libri et Suidas in Χαιριδεῖς.

953. σάφ'] Legebatur τοῦτ' εἶ. Hoc et αὐλήσων qui posuit,
versus iambicos dimetros facere voluit. Similes interpolationes
notavimus supra 865. 866. 920.

957. ἐπιδέξια Brunckius. ἐπὶ δεξιά vulgo. ἐπιδεξιά R. Vid.
Valcken. ad Eurip. Hippol. 1360. p. 311. Lobeck. ad Phryn.
p. 259.

958. ΟΙΚ.] θε, R.

959. δαλίον] Libri δαδίον. Scholiasta, οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν
κωμικὴν γράψας λέξιν ἀναγινώσκει. Brunckius “ Suidas veram
“ hujus loci lectionem adfirmat. δαλίον. οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ
“ τοῦ λ. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω. ἐδόκου γὰρ καθαίρειν
“ ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι. Erudita est
“ ad illum Suidæ locum Kusteri nota. Hesychius: δαλίον.

“δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιαῖς εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν
 “χέρνιβα, καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν. Hujus moris mentio est
 “apud comicum in Lys. 1129. οὐ μίᾱς ἐκ χέρνιβος | βωμοὺς
 “περιρραίνοντες — . Et apud Euripidem Hercule Fur. 930.
 “μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, | εἰς χέρνιβ’ ὡς βάλψειν,
 “Ἄλκμήνης τόκος.”

ἐμβάψω] ἐμβάμψω R.

960. σὺ — λόγων] εὖ — λόγων scholiasta Townlei. et Victor.
 Hom. Il. ι, 458.

962. τοῖς] τοῖσι vulgo. τοῖσιν R.

τῶν κριθῶν] Videtur facere comicus, quod alias indecorum
 esse ait: nempe sparsionibus risum captare: nempe in Plut.
 797. οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια
 τοῖς θεωμένοις προβαλόντ’ ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν. Sed
 h. l. admodum scite id facit, ludens in homonymia vocis κριθῆ,
 quæ et hordei granum significat et membrum virile; nam lepi-
 dum est, cum dicit mulieres non accepisse κριθῆν, sed fore, ut
 sub vesperam eis dent viri. BERG.

966. γ’ additum ex R.

εἰς codex Victorianus. Vulgo ἐς hic et Eccles. 1047.

967. ἄνδρες] ἄνδρες libri.

968. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus præco clama-
 bat τίς τῆδε; Respondebat vero sacris operantium turba πολλοὶ
 κἀγαθοί. BRUNCK.

970. ΟΙΚ.] θε, R.

978. — 986. choro tribuit Brunckius. Male.

981. ἐκείναι] αἰκείναι R.

982. παρακύπτουσιν] Eadem fere sententia Thesm. 797. BERG.

986. ἡμᾶς] ἡμῖν V.

992. Λυσιμάχη] Nempe ut ex re nomen habeat. Sic in
 Lys. 554. οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι καλεῖσθαι.
 BERG.

1003. κὰκ Βοιωτῶν] Conf. Acharn. 860. — 894.

1005. Κωπάδων] Libri κωπαῖδων.

1007. τυρβάζεσθαι] Cum dativo ut ὠστίζεσθαι in Acharn. 844.
 ubi etiam de turba in foro opsonantium, οὐδ’ ὠστιεῖ Κλεωνύμφ.
 BERG.

1008. Morychi et Glaucetæ helluonum simul meminit Plato
 comicus ap. schol. ad Nub. 109. ᾧ θεῖε Μόρυχε, νῦν γὰρ εἰδαί-

μων ἔφυς, καὶ Γλαυκέτης ἢ ψήττα, καὶ Λεωγόρας, οἱ ζῆτε τερπνόν. Cæterum observandum, ut in eodem isto loco Glaucetes vocatur *psetta*, quod est piscis genus, ita eundem vocari *cetum* in Thesm. 1062. Κήτει Γλαυκέτη βορὰ πρόκειμαι quia est helluo piscium. Morychi etiam tanquam helluonis piscium noster meminit Acharn. 887. ubi anguillam dicit φίλην Μορύχῳ. De Telea vid. in Av. ad v. 169. BERG.

1009. Μελάνθιον] Vid. 804. — 810.

1012. Μηδείας] Hæc ex Melanthii ipsius Medea, quam scripserit, esse oportet. Schol. affert locum ex Eurip. Medea: ὄδυστηνος κ. τ. λ. Exstat similior locus Iph. Taur. 153. ὠλόμαν ὠλόμαν [ὀλόμαν ὀλόμαν]· οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι· οἴμοι φροῦδος γέννα. BERG.

1013. ὀλόμαν ὀλόμαν] ὠλόμαν ὠλόμαν Ald.

ἀποχρηθῆεις V. ἀποχειρωθῆεις libri reliqui et Suidas in μονφ-δεῖν.

1014. ἐν τεύτλοισι λοχευομένας] ἐντετευτλανωμένης dixit Acharn. 894.

1017. ΟΙΚ.] θε, R.

1020. ἀλλ' εἶσω φέρων] Sic. in Av. 1056. sacerdos, qui hircum mactaturus erat: ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί· θύσου εἶσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον. BERG.

1023. σοι R.V. Vulgo δῆ. γρ. δῆ V. Post χρῆ indicavi lacunam. Nunc mihi probabilius videtur ejecto τοῖνον versus initium statuendum esse σέ τοι θύρασι χρῆ μένοντα (vel μένοντ'), excidisse autem partem alteram.

θύρασι] Libri θύρασι. Vid. Elmsl. ad Eurip. Medeam p. 157.

1025. πρόσφορα πάντ' R. Vulgo πρόσφορ' ἅπαντ'.

1029. ὀπόσα] ὀπόσ' ἂν R.V.

χρεῶν] χρεῶν ἐστι C.R.V.Γ. et Suidas in τί γάρ. Vulgo ἐστι χρεῶν. ἐστι apud Suidam omittunt libri aliquot.

τὸν C.R.V.Γ. et Suidas. Vulgo τὸν γε, versu dimetro ἐστὶ χρεῶν τὸν γε σοφῆ δόκιμον.

1030. Post σοφῆ excidit anapæstus vel spondeus unus.

πορίμῳ τε C.R.V.Γ. πορίμῳ Suidas. καὶ πορίμῳ Ald.

1031. τὸν Στιλβίδην] Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a scholiasta prolatis: τίω'

οὖν μετέλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; | πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης; Dixerat paulo ante Trygæus: *Nonne tibi videor, ut peritus haruspex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem persistens joco ait: *Incensi ligni fumus haruspicem lædit.* Sed pro *haruspice* Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad *στίλβειν splendere*, quod esset perpol quam frigidum. BRUNCK.

1033. τίς οὖν ἂν οὐκ] Legebatur τίς οὐκ ἂν. τίς ἂν οὖν οὐκ R.V. τίς ἂν οὐκ Γ.

1037. οὐχὶ μὴ παύσει] οὐχὶ πεπαύσει Ald.

ὦν] ἂν B.C.Γ. Ald.

1040. θυλήματα] θηλύματα R.Γ.

1043. αὐτά R.V. Vulgo ταῦτα.

1047. οὗτος R. Vulgo αὐτός.

1050. κνίσαν R. κνίσαν V.Γ. Vulgo κνίσσαν.

1060. ἡ γλώττα χωρὶς τέμνεται] Ad hunc morem sacrificiorum alludit in Av. 1701. *κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογοαστόρων κείνων* — ἡ γλώττα χωρὶς — Item in Plut. 1111. *ἡ γλώττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.* BERG.

1062. ἱερὰ] ἱερᾶ B.C.

1063. ὦ μέλει] Ita incipit oraculum Atheniensibus datum apud Herodot. 7, 140. BERG.

ἐς κεφαλὴν σοί] Vulgo ἐς κεφαλὴν σοι.

1066. αἰβοὶ βοὶ B.R.V.Γ. αἰβοὶ αἰβοῖ Ald. Scribendum αἰβοιβοῖ, ut οἰμοιμοῖ, de quo dixi ad v. 257. Ceterum hoc αἰβοιβοῖ Trygæo, τί γελᾶς Hierocli, proxima ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις iterum Trygæo sunt tribuenda.

ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις] Quia epitheton leonum simiis imposuit. BERG.

1067. κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia talis est avis illa. Plut. 913. ὦ κέπφε. BERG.

1068. ὦν δόλιαι ψυχὰι] Lacedæmonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses. Vide supra v. 216. et Lys. 631. BERG.

1069. οὐτώσῃ θερμὸς] Nempe ut caro ista, quæ assatur. BERG.

1070. Βάκιω] Bacidis oraculorum meminit in Eq. 123. 998. Av. 963. BERG.

1074. τόδε] τόγε R.V. Vulgo τότε. Conf. v. 1103. Oraculum apud Diodor. Excerpt. Vatic. p. 8. τόδε δὲ πρότερόν σε κελεύει.

πρότερον R.V. Vulgo πρώτον.

τοῖς] τοῖς δ' R.

1076. κεν] καὶ R.

λύκος οἷν ὑμεναιοῖ] *Ante lupus sibi junget ovem.* De his inter quos insanabile dissidium. Consimili figura dixit Horatius Od. I. 33, 7. sed prius Appulis jungentur capreae lupis. BERG.

1077. καὶ πῶς — ὑμεναιοῖ] Hic versus accessit ex R.V.

1078. ἀκαλανθῖς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκει] Recte scholiasta, παρὰ τὴν παροιμίαν, ἣ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκει. τὸ δὲ ἀκαλανθῖς εἶδος ὀρνέον. Absurde alii grammatici ἀκαλανθίδα pro nomine canis habuerunt. Conf. schol. Av. 873.

1081. μεῖζον R.V. Vulgo μείζω.

1084. λοιποῦ 'ν V.Γ. λοιπ' ἐν R. λοιποῦ γ' ἐν Ald.

1086. τραχὺν] τρηχὺν R. Sed τραχὺν v. 1114.

1087. Ἀθηναίους] ἀθηναίους V.

1089. ὄνπερ] ὡσπερ Ald.

1090. — 1093. Versus non Homericus, sed ex locutionibus Homericis compositi.

1096. δεξιὸν] δεξιὸς Ald.

1097. 1098. Versus Homeri Il. 2, 63. 64.

1099. δὴ] δὴ νῦν R.V.

μήπως σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας ἵκτινος μάρψη.] Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens TE milviusprehendat.* Nempe constructionem sic instituebat: μήπως σε ἵκτινος μάρψη, φρένας ἐξαπατήσας δόλω. At vero ordo est: μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλω ἵκτινος μάρψη — Quid? τὰ σπλάγχνα, de quibus est sermo. Prodigiosum, si milvus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. ἐξαπατήσας σε φρένας est pro ἐξαπατήσας σου φρένας. Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poetas obvia. Noster Av. 497.

—καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλω με τὸ νῶτον.

985.

—χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.

Ach. 1029. ὑπάλειπον εἰρήνη με τῷ 'φθαλμῷ ταχύ.

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post μάρψη punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, poni non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem percussus his vocibus ἵκτινος μάρψη Trygæus abrumpit. In versione etiam nomen *exta* poni non debuit. Vide *ne dolo ali-*

quo mentem tuam decipiens milvus, corripiat — TR. *Istuc tu cave.* BRUNCK.

1100. ἰκτῖνος] Vulgo ἰκτινος. Eustathius p. 1825, 12. Ἡρωδιανὸς ἱστορῶν ὅτι Ἰκτῖνος παρὰ Ἀπτικοῖς οὐκ ἄσημος δημιουργὸς ὁμώνυμος τῷ ὄρνιθι, οὗ καὶ τὴν περισπωμένην φυλάσσει ἐν τῇ παραληγούσῃ.

1103. ἔμαντῶ] ἔμαντὸν Antiaticista in Bekkeri Anecd. p. 84, 16. et Suidas in βαλανεύειν. ἔμαντῶ Suidas in ἔμαντῶ βαλανεύσω. Interpretantur autem grammatici per διακοπήσω.

1109. ἀπένεγκον R. Vulgo ἀπένεγκε.

1111. προσδώσει V. προδώσει R.Γ. Vulgo δώσει. σπλάγχων] Libri omnes τῶν σπλάγχων.

1112. προσδιδόναι V. προδιδόναι R.Γ. Vulgo πρὶν διδόναι. κεν C. Legebatur καὶ. Conf. v. 1076.

1115. συσπλαγχνεύετε R.

1116. τί ἐγὼ δέ] Legebatur τί δ' ἔγωγε; sed τί δ' ἐγὼ R.V.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε] Quia dixerat v. 1095. οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα. BERG.

1118. ἀρπάσομαι σφῶν] ἀρπάσομαί σφον Ald.

1119. ὦ additum ex R.V.

Βάκιω] Ita vocat Hieroclem, quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, de quo scholia ad Ran. 442. BERG.

1122. τουτουὶ τῶν κωδίων] Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris, quibus eodem die prae-fuisse fingitur, abstulerat, juxta morem ad Thesm. 758. et Pl. 1185. observatum. BRUNCK.

1123. ἐκβολβιδῶ] ἐκβολιδῶ R.

1126. ἀποπετήσει θάττον εἰς Ἐλύμνιον] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnum autem dicitur esse locus in Eubœa, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat. BERG.

1127. — 1190. om. Γ.

1127. γ' additum ex R.V.

1129. τυροῦ τε καὶ κρομμύων] Qui est cibus militum. Intel- ligit autem per hæc bellum. BERG. κρομμύων R.

1131. πρὸς πῦρ διέλκων] Vid. ad Acharn. 751. Aristophanis fragm. 163. comparat Berglerus εἰ γάρ ποτ' ἔμοι παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τρυγός. Id est certare potando.

1131. — 1135. Hæc in pentametrum et heptametrum sunt dividenda pariterque in antistropho.

1132. ἐταίρων B.C.R.V. ἐτέρων Ald.

ἐκκέας R.V. οὐκ ἐάσω B. οὐκ ἐās Ald. Hesychius ἐκκέας (codex ἐκκαίας): ἐκκαύσας.

1135. ἐκπεπρισμένα R.V. Quod aut glossema alius vocabuli est aut inventum librarii lacunam explentis. Vulgo ἐκπεπεισμένα, cui verbo hic locus non magis est quam verbis ἐκπιάζειν et ἐκπιαίνειν.

1138. κυνῶν C.R.V. Vulgo κινῶν.

1140. ἐσθ' C.R.V. Vulgo ἐστιν.

1141. ἐπιψακάζειν R.V. Vulgo ἐπιψεκάζειν.

1142. τί] τί δ' ἂν B.

τηνικαῦτα Bentleius. Libri τηνικάδε.

1143. τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς] Conf. v. 1157.

1144. ἄφευε, adscriptum in V, habet Suidas in ἄφενε. Vulgo ἄφανε. ἄφеле Suidas in φάσηλις. ἄφανσον varia lectio scholiastæ, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Sed codex Venetus ἄφανσε, id est ἄφανε. Itaque scholiasta quoque ἄφενε legit.

1146. κ' additum ex R.V.

1147. οἰναρίζειν] Scholiasta, τινὲς δὲ γράφουσιν ἀμπελουργεῖν, οὐκ ὀρθῶς.

1148. παρδακὸν] πόρδακον posuit Strabo sive ex libro suo sive memoriæ errore 13. p. 619. ubi de vocabulis agit qui aliquam cum πορδῆ similitudinem habent, καὶ τὸ Σιμωνίδου, σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἴμασιν, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πον κωμῳδίᾳ, πόρδακον τὸ χωρίον, τὸ λιμνάζον. De quo dicemus annotatione ad scholia.

1149. κάξ ἐμοῦ] E domo mea. BERG.

1150. πῶς] ποῖος R, hoc est πῶος, quo accentu scriptum in Etym. M. p. 697, 2. Recte πῶος Herodianus apud scholiastam, Suidas in h. v. et Eustathius p. 1626, 5.

1152. κἀκυδοιδόπα] καὶ κυδοιδόπα R.

1154. τ' additum ex R.V.

1155. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] Sic Nicostratus apud Athen. 13. p. 587. BERG.

1158. τάρωματα] τάροματα Ald. De utraque forma vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 227.

1159. ἦνικ' ἂν δ' Hermannus Elem. doctr. metr. p. 204. ἦνικά δ' ἂν R.V. Vulgo ἦνικ' ἂν. Conf. v. 1179.

1166. φήληχ' — οἰδάνοντ'] Qui οἶδαφ dicitur. Vid. Suidam in οἶδακες.

οἰδάνοντ' Bentleius. Libri οἰδαίνοντ'. Conf. Porson. ad Eurip. Phoen. 1398.

1168. κἀπέχω pro καὶ ἐπέχω, quod schol. exponit τῷ στόματι προσάγω, οὐκ ἀδμοσεο, citatque locum Homeri Il. ι, 485. ὄφου ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν. BERG.

1173. τρεῖς λόφους] In Acharn. 964. πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. BERG.

φοινικὶδ' ὀξεῖαν πάνν] Berglerus vertit : *rubram galeam acutam admodum*. φοινικὶς nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput galea non erat involutus. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram sederet ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, (Lys. 1140.) *galeam* habebat in capite. φοινικὶς hic, ut in *Lysistratæ* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. ὀξεῖαν autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum et intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398. BRUNCK. Hinc explicandum quod v. 303. dixit κακῶν φοινικικῶν. Ceterum interpretatio illa de galea non a Berglero est inventa, sed jam a grammaticis quibusdam probata, ut ex scholiastæ annotatione cognoscitur.

1174. Σαρδιανικὸν] σαρδανιακόν R. Conf. ad Acharn. 112.

1175. δέ που δέη] δέη δέ που V.

1176. βάμμα Κυζικηνικόν] Scholiasta, *τουτέστι κατασχημονεῖ*. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλία καὶ θηλότητι ἐκωμῶδοῦντο. Conf. Hesychium, Etym. M. et Suidam in βάμμα Κυζικηνόν.

1177. ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν] Vid. ad Ran. 932.

1179. ἡνίκ' ἂν δ' R.V. Vulgo ἡνίκα δ' ἂν. Conf. v. 1159. Sic ἡνίκ' ἂν γάρ. Nub. 1124. De qua collocatione particularum diximus in Thesouro Stephani s. v. γάρ et δέ.

1180. ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam in Eq. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης [ὀπλίτης] ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφῆσεται, ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράφεται. ἄνω, κάτω *susque deque, temere*. In Eq. 862. BERG.

1181. δ' R.V. Vulgo γ'.

1183. ἀνδριάντα τὸν Πανδίοδος] Scholia : *Una est ex duodecim columnis, in quibus militum nomina scribebantur et edicta. Vidit igitur, inquit, suum ipsius nomen inscriptum columnæ*

Pandionis. Istæ columnæ dicebantur ἀνδριάντες τῶν ἐπώνυμων, et aliquando simpliciter οἱ ἐπώνυμοι. BERG.

1184. θεὶ τῷ κακῷ R.V. ἔθει κακὸν B. ἔθει τὸ κακὸν Ald.

1185. ἄστειος] ἄστεος V.

1186. κἀνδράσι] κἀνδράσι Ald.

1188. γὰρ δὴ] μὲν γάρ R.

1189. ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες] Scholia : *proverbium de illis Laconibus, qui in Asia rem infeliciter gesserunt: domi leones, in Epheso Lacones.* Alciphro 2, 1. καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες. BERG. Hoc proverbium orationi suæ accommodavit Plutarchus Vit. p. 476 e. ἀλλ' εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκπεφευγὼς τουτὶ τὸ περιάκτον, οἴκοι λέοντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπεκες.

1193. ταυτη] Scholiasta, περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάτῃ τὴν τράπεζαν.

1195. ἐπέσφερε] ἐπέισφερε vulgo. ἐπισφόρει Γ. ἐπισφόρει R. ἐπιφόρει Dobræus, recte, ut videtur.

τοὺς R.V. Vulgo τὰς.

1201. δαρχμῶν] Libri δραχμῶν. Vid. ad Vesp. 691.

δραχμῶν ἐμπολῶ] γρ. δραχμαῖς κερδαίνω V.

1202. ὀδί] οἶδι R.

ἐς R.V. hic et 1206. Vulgo εἰς.

1204. προῖκα καὶ B.C.R.V. Vulgo προῖκα γάρ.

ταυτὶ] ταῦτα R.

1205. γὰρ ἀπεδόμεσθα] γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα Ald.

κἀκερδάναμεν R.V. Vulgo κἀκερδαίνομεν.

1210. οἴμ' ὡς] οἴμοι ὡς R.

1216. σφήκωμ' ἔχει πόνον πολλὸν] Brunckius numeris melioribus σφήκωμα πολλὸν ἔχει πόνον.

1217. αὐτοῖν B. αὐτὸν C. αὐτῶν R.V. Ald.

1221. ἀπὸ R.V. Legebatur ἐκ. Eadem scripturæ diversitas Nub. 1296.

1224. θώρακος] θῶρηκος R. Idem liber τρηχὺν pro τραχὺν v. 1086.

1225. ἐνημμένῳ] Ab ἐνάπτομαι, *induo*. Videtur autem lorice superinductum, aut intus subductum fuisse corium. BERG. ἐνημμένως R.

1226. ποιήσει] ποιήση V. ποιήσω R.

1230. παραθέντι τρεῖς λίθους] Lapillis usos fuisse veteres ab-

stergendis natibus, postquam alvum exonerassent, ostendit etiam hic Pluti locus, v. 817.

ἀποψόμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίλοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.

Proverbium ad hunc locum profert scholiastes :

τρῆς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι,
ἂν ᾧσι τραχεῖς· ἂν δὲ λείοι, τέτταρες. BRUNCK.

1232. *θαλαμίαι ὄπαί* vocabantur in inferiore navi foramina, per quæ exserebantur remi. *θαλαμίας* autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exseruntur brachia, occasionem captans Trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent. BRUNCK. *θαλαμίας* Brunckius. Conf. ad Acharn. 553.

1233. *καὶ τῆδ']* Duæ tantum illæ vocolæ Trygæo tribuendæ erant: sermonem ejus abrumpit loricarius, quærens: ἄμ' ἀμφῶν δῆτ'; Vulgo vocola ἄμ' Trygæo male continuatur. BRUNCK.

1237. *χιλιῶν R.* Vulgo *χιλίων*. *χιλίων δραχμῶν* legitur in Acharn. 1055. ubi Ravennas *μυρίων δραχμῶν*. Suidas, *χιλιῶν δραχμῶν: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν*. Equit. 660. *κατὰ χιλιῶν παρήνεσα*. ubi scholiasta, τὸ δὲ χιλιῶν περισπῶσι. Joannes Alex. *τονικ. παραγγ. p. 18, 6. τὸ χιλιῶν φασι παρ' Ἀθηναίοις παραλόγως περισπᾶσθαι*. Idem de genitivis *χιλιαδῶν* et *μυριαδῶν* docet Arcadius p. 136, 4.

1240. *τί δ' ἄρα (ἄρα Ald.)] τί δ' ἔγωγ' ἄρα B.*

1242. 1246. *μόλυβδον B.R.V.Γ.* Vulgo *μόλιβδον*.

1244. *κατακτῶν κοττάβων]* Quid hoc nomine intelligendum sit, præter schol. docent Athenæus initio l. 15. Pollux 6, 109. et Meursius in Græcia ludibunda voce *κοτταβισμός*. BRUNCK.

1247. *σπαρτίον] σπαρτίον* dicitur in ansa trutinæ ab Aristot. Quæst. mechan. c. 2. SCHNEIDER. ad Theophrast. vol. 3. p. 22.

1248. *καὐτό Bentleius.* Libri *καὐτός*.

1249. *ἰσάναι] ἑσάναι R.* Conf. ad Eq. 268.

1250. *ὧς μ' ἀπόλεσας, ut me perdidisti!* Male vulgo *ὄς* — Sic Nub. 1265. *ὦ Παλλὰς, ὧς μ' ἀπόλεσας*. BRUNCK.

1251. *ἀντέδωκά γ'] ἀντέδωκ' R.V.*

1254. *συρμαίαν]* Quia Ægyptii sæpe *symmæa* utuntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus 2, 125. Hinc etiam

comicus Thesm. 864. vocat eos *μελανοσυρμαῖον λεών*. BERG.
συρμαῖαν R.

1255. ΔΟΡ.] ^{γγ} *σαλπι* R.

οἴμ' B.R. Vulgo *οἴμοι*.

1257. *ἔτ' ἐστὶ*] *ἔνεστι* R. *ἔνεστι* (γρ. *ἔτ' ἐστὶ*) V.

τοῖσι] *τοῖς* R.

1258. *μάθη*] *μάθης* R.V.

1260. γ' additum ex R.V. Nub. 688. *οὐδαμῶς γ'*, ἐπεὶ — .

1261. γ' om. R.

1263. *τῆς δραχμῆς*] *τρεῖς δραχμάς* R.

1265 *παιδ'* R.V. Vulgo *παιδία γ'*.

1270. In Aldina hic et in sequentibus versibus præscriptum ΠΑΙ., in R. *παῖδες*. *Παῖς Λαμάχου* et *Παῖς Κλεωνύμου* Brunckius.

1270. Scholia Latine conversa : Duos sistit pueros cantantes, ut occasionem habeat perstringendi horum patres, alterum tanquam patrem bello deditum, alterum tamquam timidum quive clypeum abjecerit. Primo ita fecit cantantem bello dediti filium. Et videsis, quam congruas res illi tribuerit. BERG.

1270. Initium est versus iste

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι,

Epigonorum, non, ut ait scholiastes, Antimachi; sed longe antiquioris poetæ, Homeri scilicet ipsius, vel saltem Homericidarum alicujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem ætate fuisse ait Suidas, *Thebaidem* fecit, quæ si Athenis, quum comicus noster fabulas suas docebat, nota fuit, non tamen ita erat pervulgata, et tanti habita, ut eam pueri etiam discerent. *Epigonorum* vero quisquis fuerit auctor, ex Herodoto constat antiquissimum fuisse. Bene autem poeta ille secundi belli Thebani duces, eorum, qui in priore bello occubuerant, filios, *ὀπλοτέρους* appellat, eo sensu, quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est *νέους καὶ ὄπλα αἰρεῖν δυναμένους*. Quia vero ab *armis*, *ὄπλοις*, ducta est vox illa, eam Trygæus abominatur. Scholiastes: *παρὰ τὸ ὄπλον παίζει*. Facetum hoc est et comicum. Frustra Dawesius optimam lectionem sollicitat, reponendumque statuit *ὀπλοφόρων* et *ὀπλοφόρους*, quod, ut mollissime dicam, nimis quam frigidum est. Sane antiquus poematis auctor, ex quo hic versus desumptus

est, Epigonorum historiam exordians, *ὄπλοφόρων* eos non indigetasset nomine, quo nec a prioribus ducibus, qui etiam *ὄπλοφόροι* erant, nec a quibusvis aliis bellatoribus distincti fuissent. Versum illum tanquam ex Homeri *Epigoniis* profert auctor certaminis Homeri et Hesiodi, edit. Th. Robinson p. 243. BRUNCK.

1272. *εἰρήνης γ'] γ'* delet Brunckius.

1273. Versus, quos cantat puer, sunt omnes ex Homero expressi. In Iliad. δ. legitur v. 446.

οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἕκοντο,
 σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολλὸς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Hi versus totidem verbis repetuntur Iliad. θ, 60. BRUNCK.

1274. *σύν ῥ'] σύρρ' Γ.*

1275. *μεμνημένον]* Legebatur *μεμνημένος.*

ἀσπίδος] ἀσπίδας V.

1276. *Ἐνθα δ']* Legebatur *Ἐνθάδ'.*

1277. *κλαύσει* Brunckius. Vulgo *κλαυσεῖ.* Conf. ad Acharn.

203.

1281. *πάσασθαι* B.R. *μάσασθαι* Ald. *μασᾶσθαι* V.

1282. *ἔκλονον]* Id est *ἐξέλονον.* BERG.

1284. *κᾶτ' ἦσθιον]* *κατήσθιον* C. Ald.

1286. *θωρήσονται]* Acumen est in ambiguo sensu verbi *θωρήσασθαι*, significantis *armari*, *thoracem induere*, *καθοπλίσασθαι*, et *inebriari*, *ἐμπίπασθαι οἶνον.* Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus lepidus jocus in Ach. 1135. ubi quum Lamachus sibi thoracem afferri jussisset, dixissetque :

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

congiūm Dicæopolis sibi dari jubet, aitque :

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.

Hic vero puer quum dixisset heroas facto edendi fine, *θωρήξασθαι*, intelligit Trygæus majoribus eos sese poculis invitasse, ideoque addit *ἄσμενοι, οἶμαι.* BRUNCK. *θωρήσονται* R.

1292. *θαύμαζον]* *θαύμαζου* Ald.

μὴ εἶης V. *μὴ εἰς* R. *μὴ ἦς* Ald. *μὴ ἦσθα* B.

1293. *κλαυσιμάχου]* *κλασιμάχου* R.

1295. τὸ om. Ald.

1297. *ᾄσει* Daŵesius. Vulgo *ᾄσεις.*

γὰρ εἶ] εἶ γὰρ R.

1298. 1299. Archilochi distichum, de quo vid. schol.

1299. ἔντος] ἐντὸς Ald.

1300. πόσθων] Vid. ad Thesm. 291.

ἐς] εἰς libri.

1301. usque ad finem fabulæ om. B.Γ.

1301. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα] Initium est sequentis Archilochi distichi :

ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγών. ἀλλ' ἀσπίς ἐκέλευη
ἐρρέτω, ἧς αὐτίς κτήσομαι οὐ κακίω.

Apud Sextum p. 181. edit. Fabricii aliter legitur hexametri initium :

αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπίς — BRUNCK.

δὲ R.V. ᾗ^ε C. γε Ald.

τοκῆας R.V. Vulgo τοκῆων.

1306. φλᾶν de esu etiam in Plut. 694. κἀγὼ τότε ἦδη τῆς ἀθά-
ρης πολλὴν ἔφλων. Alibi junxit φλᾶν et σποδεῖν, sed non de
esu, nempe Nub. 1380. κἀπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει. BERG.

καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur γνώθους aut σιαγόνας, ut
sit sensus, qualis est in isto Alexidis loco ap. Athen. 14. p. 642.
ὁ πρῶτος εὐρὼν κομφὸς ἦν τραγήματα· τοῦ συμποσίου γὰρ διατρι-
βὴν ἐξεύρέ πως, κἀργούς ἔχειν μηδεπώποτε [μηδέποτε] τὰς σιαγόν-
νας. Videtur autem proverbiale fuisse κενὰς παρέλκειν, quo
alludere videtur Antiphanes ap. Athen. 10. p. 446. qui ex
contrario dixit : πίθι οὖν, ᾧ ἑταῖρε, καὶ μὴ μεστὰς ἀεὶ ἔλκωμεν,
ubi subauditur κύλικας, hoc sensu : bibe igitur, amice, et ne
plenos semper calices trahamus. BERG.

1309. σμώχετ' C.R.V. et Suidas in h. v. Vulgo σμήχετ'.
Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 254.

ταῖν] τοῖν R.V.

οὐδὲν] οὐδὲ Ald.

1310. ἔστ' Brunckius. ἐστὶν libri.

μασῶνται] μασσῶνται V. λ

1312. ἐμβάλλεσθε] ἐμβάλεσθε V.

1316. et sequentes Trygæo continuat Ald.

1317. ξυγχαίρειν Brunckius. Revocandum συγχαίρειν.

κἀπιχορεύειν V. Legebatur κἀπικελεύειν.

1318. ἐς] εἰς libri.

ννὶ Kusteri editio. νὼν R, Ald. om. V.

1320. *κάπευξαμένους* R.V. *γρ. κάπειτ' εὐξαμένους* V. *κάπειτ' ἐπευξαμένους* Ald.

θεοῖσι V. Vulgo *θεοῖς*.

1322. Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 111, 20. *πολλὰς ποιεῖν κριθάς*: ἀντὶ τοῦ *πολλὰς γεωργεῖν κριθάς. καὶ πολλὸν οἶνον ποιεῖν*.

1328. *τ'* R.V. Vulgo *δ'*.

1331. Post *κατακείσει* *legebatur* Ὑμῶν Ὑμέναι' ᾧ | Ὑμῶν Ὑμέναι' ᾧ. In R.V. *ἤμιχ. ὕμῶν* (ᾧ addit V.) *ὕμέναι' ᾧ*.

1332. XOP.] ἄλλο, R.

1340. *προτεταγμένοι* Bentleius. Libri *προστεταγμένοι*. Quod *sequebatur* in libris editis *οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες*, om. R.V, inter lineas scriptum habet C.

1344. — 1348. choro in libris adscriptos Trygæo tribuit Dawesius. 1344 — 1357. choro tribuit Ald.

1351. *γ'* R.V. Vulgo *γούν*.

1355. 1356. *accesserunt* ex R.V. Versui 1355. in V. *præscriptum* *τρῦγ. πρὸς τοὺς θεατάς*. Sed ultimi versus 1355—1357. choro potius tribuendi videntur.

1356. *κὰν*] *κῆν* V.

A V E S.

ACTA hæc fabula est Dionysiis urbanis archonte Chabria olymp. 91, 2. Primæ partes fuerunt Philonidis.

1. Graculum alloquitur, quem gerebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex istis avibus discerent, ubi sit Epops, ad quem quærendum et consulendum iter ingressi fuerant: sed non *bonis avibus*, ut ipsi putant; nam frustra oberrantes diu eum quæsiverunt. BERG.

Personæ huic versui præfixæ in A. nomen plene scriptum est *Εὐελπίδης*, recte: infra 645. nominatur *Εὐελπίδης Θριήθεν [Κριῶθεν]*. E compendio scripturæ orta est nominis depravatio, quam exhibent edd. omnes, *Εὐελπιδίς*. Sic majoribus literis scriptum in B. Sed ultimæ syllabæ superscriptum ΔΗ. Graculum, quem tenet, alloquitur Euelpides. BRUNCK.

2. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ] Semper legendum puto ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ sine Θ, ut Πείσανδρος Πεισίστρατος, vel saltem Πισθέταιρος. Sed quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθονται τοὺς ἑταίρους quam ut πιστῶ ἑταίρω. DOBRÆUS. Nihil horum verum videtur, sed scribendum potius Πειθέταιρος. Πεισθεταίρου nomen quinques in hac fabula legitur, v. 644. 1046. 1123. 1271. 1495.

4. προφορομένω] Recte scholiasta, δέυρο κάκεῖσε πορευόμενοι εἰς τὰναντία. Xenophon de venat. 6, 15. προφορούμεναι (αἱ κύνες) παρὰ τὰ αὐτά. ubi vid. Schneider.

9. οὐδ' ὄπου Dawesius p. 287. (514. Kidd.) οὐδὲ ποῖ vulgo. οὐδὲ πῆ A. Δ. οὐδὲ ποῦ B. C.

11. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ'] De γε particula cum formula iurijurandi conjuncta dixi in Thesaurο Stephani vol. 2. p. 537. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντεῦθεν γ' ἂν Ἐξηκεστίδης Porsonus, probabiliter, ut v. 22. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθα γ' ἀτραπὸς οὐδαμῶ.

Ἐξηκεστίδης] Hunc tamquam servum et barbarum notat infra 765. δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὡσπερ Ἐξηκεστίδης et 1525. βάρβαροι ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης. Hic autem tamquam planum et erronem atque ἀνέστιον. BERG.

12. ταύτην] Ubi οἴμοι clamandum est.

13. οὐκ τῶν ὀρνέων] Ille ab aviario foro. Sic οὐκ τῶν λύχνων Nub. 1065.

14. ὁ πινακοπώλης] Hesych. πινακοπώλης : ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ὄρμαθίζοντες. Ad quam glossam vide interpretem. BRUNCK.

Φιλοκράτης] De isto infra 1077. exstat edictum avium, quæ jam in rempubl. coaluerunt : ἦν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν Φιλοκράτη etc. BERG.

15. νῶν] νὼ R.

16. ἐκ τῶν ὀρνέων] Scholia : παρ' ὑπόνοιαν ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Vid. ad 102. Quum autem præterea scholiastæ hic multa dicant, nihil afferunt, quod mihi placeat. Videtur autem voce ὄρνεα metaphor. significare homines *superbos*, aut *leves et inconstantes* ; hoc sensu : ex homine superbo, aut levi et inconstante, factus est ales superbus, aut levis et inconstans. Ita voc. εὐπτερος usurpavit Nub. 798. ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων, ubi schol. inter alia : ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν, ἢ κούφων, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. BERG.

18. τήνδε δι B. τὴν δὲ δι A.R.V. τήνδε δι C. τήνδε δι Ald. Vid. ad Eq. 1357.

19. τὼ δ'] τῶδ' Ald.

ἦστην] ἦστιν R. ἐστὸν B.Δ. Etymol. M. p. 438. extrema : ἦσμεν. ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἦδειν, ἦδεις, ἦδει, τὸ δυϊκόν, ἦδειτον, ἦδέϊτην καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ τροπῆ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἦστην οἶον, τὸ δ' ἄρ' οὐδὲν ἦστην ἄλλο πλὴν δακνεῖν. Inde depravata est altera lectio, cujus meminit schol. ἴστην. ἦστην et ἴστην apud Suidam in ἦστην. Cum ἦστην comparari potest Ran. 227. οὐδὲν γάρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοάξ. Sed Avium versui melius convenire videtur ἦστην. Aves illas viam scire opinati erant Euelpides et Pisthetærus.

23. ἦδ', id est ἦ δ' R. ἦδ' (γρ. καὶ οὐδ') Γ. Legebatur οὐδ', quam correctionem grammatici esse, in antiquis autem libris ἦδη repertum fuisse, ex scholiastæ annotatione colligi potest, ὡς

ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη.

τι λέγει] Photius p. 588, 13. τίξειν: τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Quæ glossa ex hoc loco petita videtur.

24. ταῦτὰ — Δ[α] ταῦτα — δι' ἃ R. Post οὐ male interpungit Δ. et Ald.

31. Σάκῃ] Ita vocabatur Acestor, poeta tragicus. De quo vid. schol. et Vesp. 1221.

32. εἰσβιάζεται] Scribendum ἐσβιάζεται.

38. ἐναποτίσαι χρήματα] Ita dixit παρ' ὑπόνοιαν, ut ait schol., pro ἐμβιοῦν aut ἐνοικεῖν ad vivendum in ea, aut habitandum: ut perstringat τὸ φιλόδικον Atheniensium, et quod multi propter sycophantas bona sua perdant. BERG.

40. ἄδουσ'] Vulgo ἄδουσιν.

Ἀθηναῖοι — ἄδουσι om. R.

43. Schol. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι, ἵνα οἰκίσαντες ἐν τῇ ἰδρύσει θύσωσι. Veru etiam ferebant, ut apparet infra 359. quæ omnia coguntur in usum armorum convertere. Quod autem hic κανοῦν vocat, ibi 361. et 388. τρυβλίον. BERG.

ἔχουτε] ἔχουτες R.

44. ζητοῦντε] ζητοῦντες R.V.Γ.Δ.

45. ὄπου lemma scholii. Legebatur ὄποι. ὄπη B.Δ.

καθιδρυθέντε] καθιδρυνθέντε R.V.

46. παρὰ] πρὸς A.

47. δεομένων codex Vaticanus Kusteri. δεομένων δεομένω Δ. δεομένω codices reliqui et Ald. δεομένω Scaliger.

48. εἶδε] οἶδε A. et Ald.

53. ἦν] Scribebatur ἄν.

58. σ' Beckius. Legebatur γ', quod om. R.V.Γ.

ἐποποιῖ] Vid. ad v. 227.

59. om. R.

τοι A.V. τι C. Ald. ἔτι B.Δ.

60. ΤΡΟΧ.] θεράπων ἔπος R.V, et deinceps θεράπων.

61. ΕΤΕΛ.] πεισῖ R.

62. τουτῶ] τῶδε Δ.

63. οὕτως τι A.V. et scholiasta. Legebatur οὕτω ὅστι. οὕτ' ὡστι R. Sophocles Philoct. 104. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

65. ὑποδεδιῶς] Finxit nomen avis, ut ait schol, a δεδιέναι

timere; quasi dicas: *subtimidus, subtrepidus*. Addidit autem Λιβυκὸν ὄρνεον, ut videatur avis peregrina et vulgo ignota faciliusque lateat mendacium. BERG.

66. ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν] *Roga illa quæ vides in cruribus meis*: quæ testabuntur me esse avem timidam: λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέουσι ἐναφεικῶς, ut ait schol.; nempe ut merda per crura defluerit. Sic Ran. 476. Bacchus præ nimio terrore ἐγκέχοδεν. Simul autem eo respicit, quod qui aliam formam induunt, pedes tamen occultare vix possunt, quasi dicat: *certe quod ad pedes attinet, avis videbor*, quamvis humanam formam induerim. Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt *ipsi pedes*, ut et schol. sentit, qui exponit πυνθάνου τῶν ποδῶν. Sic de Cecrope in draconem desinente et loco pedum serpentis volumina habente, Vesp. 436. ὦ Κέκροψ ἦρος ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδῃ. BERG.

68. ἐπικεχοδῶς φασιανικός] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς ὄρνιθος ἔπαιξε, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Est autem ἐπικεχοδῶς *qui insuper etiam cacavit* præ timore, nempe, ut prior ille. Vox autem φασιανικός hic triplici respectu dicitur: primo παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ, ut dicebat schol.; deinde παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν nam Athenis, unde isti veniebant, plurimi sunt sycophantæ: deinde et a Phasi fluvio: noti autem sunt *phasiani* inter aves. V. Athen. 9. p. 386. BERG. Futilia hæc sunt commenta scholiastarum. Phasianicum se esse ait, quemadmodum alter Libycum, ut peregrinus videatur et e longinquo advenisse. φασιανός V.

69. ἀτὰρ R. Vulgo ἀλλά.

72. ἠῦξάτο] Vulgo εὔξάτο.

73. ἔχη] ἔχοι B. Δ.

75. γ' ἄτ' R. γ' V. γὰρ ἄτ' B. et Vaticanus. γὰρ Ald.

77. ἐγὼ λαβῶν] λαβῶν ἐγὼ R.

τρυβλίον] Brunckius. τρύβλιον libri.

78. τορύνης] τε τορύνης A. B. Δ. Quod librarii posuerunt, τορύνης pro anapæsto habentes.

84. οὔνεκ' Brunckius. Libri εἴνεκ'.

ἐπεγερω] ἐπεγείρω R.

86. μ' accusativus est, non dativus.

87. θηρίον] θηρίων C. R. minus bene. Plut. 439. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, οὐ παραμενεῖς.

90. ἀπέπτατο] ἀνέπτατο A.

91. ἀρ'] ἄρ' Ald.

92. τὴν ὕλην pro τὴν θύραν, tanquam avis. BERG.

93. θηρίον] τὸ θηρίον R.V. et Vaticanus.

95. οἱ δώδεκα θεοὶ . . . abruptus est sermo. Hæc Epopi dicit Euelpides, additurus, ut videtur, πάντα σοι δοῖεν ἀγαθὰ, vel simile quid. Sed avertit se, et secum, ita ut ab Epope non exaudiatur, pergit εἴξασιν ἐπιτρῦψαί σε. BRUNCK.

97. ὄρωντε] ὄρωντες R.

ἦ] Legebatur ἦν. Chæroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1379. ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπὴρχον, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν, ἦ γὰρ ἐγὼ ξένος ἀνθρώπος. καὶ παρὰ Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὔρηται. Hanc formam ubique vel e libris vel ex conjectura restitui, exceptis tribus locis Pluti, mediæ comœdiæ fabulæ, de quibus dixi ad versum illius 29.

100. Σοφοκλέης] Sophoclem perstringit, qui in *Tereo* dramate regem illum introduxerat in avem conversum, quem eodem, quo in tragœdia, habitu ornatum exhibuisse videtur comicus. BERG. σοφοκλῆς A.B.R.V.Γ.Δ.

102. πότερον ὄρνις ἢ ταῶς; *utrum ales an pavo?* Lusus est in ambiguitate nominis ὄρνις, quod in genere *avem qualemcunque* significat, et speciatim *gallinaceum*. Quærit Euelpides, *utrum gallinaceus, an pavo?* Epops respondet: *ales equidem*, sed generali significatione. Latinis *ales*, ut Græcis ὄρνις, *avem* in genere, et speciatim *gallum* significat. Hoc autem quærit Euelpides, sive respiciens ad Epopis speciem et ornamentum, sive quia gallinaceorum et pavonum spectacula publice Athenis exhibebantur. Ideo ex utro harum avium genere sit percunctatur. Non placent scholiastarum interpretationes: εἴπαιξε, δέον εἰπεῖν ἀνθρώπος ἢ ταῶς. — ἦ εἴπαιξε τὸ γενικὸν εἰπῶν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν. Istiusmodi lusibus nihil frigidius. Aristophanis ætate rari erant admodum Athenis, magis adhuc in reliqua Græcia, pavones. Vide quæ Athenæus p. 397. ex Antiphontis oratione περὶ ταῶν inscripta excerpserit, unde discimus singulis noviluniis pavones populo spectandos Athenis exhibitos fuisse. Citatur eo in loco hic versus cum altero ex eadem hac fabula, ad confirmandum pronuntiandi morem, qui olim Athenis obtinuit, juxta quem ultima syllaba nominis ταῶς asperabatur, ita ut scribi oporteret ταῶς. Aspiratio in literam *v* mutata in Latino nomine *pavo*. BRUNCK.

105. τῶρνεα A. τὰ ὄρνεα R.V. τὰ ῥρνεα Ald.

108. Addidi δ'. Sic in Pac. 187. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ particula, quæ aberat, e libris melioribus addita.

109. μᾶλλὰ] μὴ ἀλλὰ vulgo. μ' ἀλλὰ (ἤγουν μὴ, οὐκ) Γ. μᾶλα R. μάλα A.V. et Suidas in ἡλιαστής. οὐκ ἄλλα B.Δ. οὐ μάλα C. De crasi μᾶλλά conf. Ran. 103. 745. et Porson. apud Kidd. ad Dawes. p. 356.

ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Eurip. Med. 807. μηδεῖς με φαύλην κάσθενῆ νομιζέτω, Μῆδ' ἠσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου (sed alius ingenii), Βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ. BERG. γένους (γρ. τρόπου) V.

110. ἀπηλιαστά] Π manet, ut in ἀπηλιώτης. BERG.

111. σπέρμα] Eurip. Hec. 254. Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ' (natio, genus) ὅσοι δημηγόρους | ζηλοῦτε τιμάς. BERG. Clearchus apud Athen. 6. p. 256. εἰς τοὺς ἔξω τόπους διαδίδουσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολάκων. Themistius or. 27. p. 339 c. ἔστι δὲ πολλὸν τὸ σπέρμα τοῦτο καὶ ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν ἐκκλησίαις.

112. δὴ τοῦ] τοῦ δὴ A.

ἦλθετον] Scribendum ἦλθέτην cum Elmsleio ad Acharn. 733.

116. κούκ] κούδεν V.

118. ἐπετέτον καὶ Elmsleius ad Soph. Œd. T. 17. Legebatur ἐπέτον καὶ τήν.

θάλατταν] θάλασσαν R.

ἐν om. V.

120. ἰκέται] ἰκέτα Elmsleius ad Eurip. Iph. T. 777.

122. ἐγκατακλιῆναι R. et scholiasta. Legebatur ἐγκατακλιθῆναι. Aoristo secundo utitur Ach. 981. Vesp. 1211.

123. Κραναῶν] Cranae antiquum Athenarum nomen a rege Cranao. V. Meursii Regn. Att. 1, 13. BRUNCK.

126. τὸν Σκελλίου] Scelliae filio nomen fuit Aristocrati. Vid. Thucyd. 8, 89. Platon. Gorg. p. 472 a. Demosthenem p. 1343, 4.

127. οἰκοῖτ' ἂν] οἰκοῖτον Porsonus.

128. τοιαδὶ B.R.Δ. Vulgo τοιάδε.

129. πρὸς τις ἐλθῶν] πρώτισ' ἐλθῶν R. πρωι εἰσελθῶν V.

132. λουσάμενα πρὸς] Lys. 1064. ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον πρὸς δὲ χρῆ τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐτούς τε καὶ τὰ παῖδια.

133. ποιήσης] ποιήσεις A.

134. τότε γ' — ὅταν] ποτ' — ὅτ' Suidas in μή μοι.

139. καλῶς] Per ironiam. Demosth. Philipp. 3. (p. 128.) καλῶς Ὀλυνθίων ἐφείσατο. BERG.

μον R.V.G.Δ. Vulgo μοι.

Στιλβωνίδη] Aut Stilbonis cujusdam filium intelligit, aut adjectivum protulit in forma patronymici, ut sit pro στιλπνὲ, ᾧ λαμπρὲ, ᾧ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε· ο nitide, ο in balneis comte, ut loquitur schol. BERG. Vera videtur altera interpretatio. Similiter fictum nomen πουλυχαρίδας est in Lys. 1098. 1242.

146. γε additum ex R.

θάλατταν] Legebatur τὴν θάλατταν. Articulum om. argumenti Græci scriptor.

147. ἡ Σαλαμινία] Navis publica, quæ paucis ante hanc fabulam mensibus in Siciliam missa erat, Alcibiadis reportandi caussa, qui inter ἐρμokoπίδας esse videretur. De quo vide argumenti Græci scriptorem, qui minus accurate ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου, id est anno ante hanc fabulam, factum dicit, et Thucydidem 6, 61. Conf. Clinton. Fast. Hellen. vol. 2. p. 74.

149. τί οὐ] Scribendum τί δ' οὐ cum Pausania 5, 5, 3, scholiasta ad Acharn. 724. et Suida in ἀγορανομίας.

150. ἐλθόνθ'] ἐλθόντε R.Γ.

ὄτι] ὅτι R.V.G.Δ.

ὄς] Sic libri et scholiasta Pac. 803, Suidas in βδελύσσω et Ἀέπρεον. Sed corrigendum ὄς', cum Bothio.

151. ἀπὸ Μελανθίου] Poeta is fuit tragicus, cujus ideo meminit comicus, quia lepram habebat. BRUNCK. Vid. schol. Pac. 803.

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος] Hic nomen est proprium viri illius temporis, qui luscus erat. Hinc petitus jocus. Perinde est ac si diceret: *Equidem luscus esse nollem pro talento auri.* BRUNCK. Conf. v. 1294.

155. ἔσθ'] ἐστὶν R.Γ.

157. βαλαντίου] βαλλαντίου R.

160. μήκωνα] μήκωνας codex Vaticanus.

161. νυμφίων βίων] Quia illa omnia sponsis dabantur, sive ad coronas sive in eduliis. BRUNCK.

163. πίθοισθε Dawesius. πείθοισθε editio Juntina a. 1525. πείθεσθαι R. πείθεσθε V. et Ald.

164. *πιθώμεσθ'* Ald. *πειθώμεσθ'* R. *πιθοίμεσθ'* B.V.Δ.
πίθησθε Dawesius. *πίθοισθε* vulgo. *πείθοισθε* R.

165. *πανταχῆ]* *πανταχοῦ* A.

167. *τοὺς πετομένους* metaphorice accipio pro hominibus inconstantibus, variis et mutabilibus, et ita verto hunc locum: *Illic apud nos, si quis de illis, quos volitare dicimus, interroget: quænam est hæc avis? Teleas hæc dicet: homo est, avis inæqualiter volitans, vaga (itineris incerti), numquam in eodem loco manens.* Hæc autem Teleam de aliis dicere facit comicus, quia Teleas ipse erat talis. BERG.

168. *τίς ὄρνις οὗτος* R.V.Γ. Vulgo *τίς οὗτος ὄρνις*. *ὄρνις* producta syllaba altera dicere solet Aristophanes: sed hoc loco imitatur Tyrus Sophocleæ initium *τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χῶραν ἔχων*; cujus versus altera parte utitur v. 275.

Hunc Teleam tamquam helluonem notat in Pac. 1009. Forte et aves libenter comedebat; hinc de iis loqui scit, et infra 1025. ab isto se in Avium civitatem quidam missum dicit. A Phrynicho autem notatus fuit tanquam *ἀνώματος*, i. e. *ἀσταθμητος*, *ἀτέκμαρτος*, ut ipsius Teleæ verbis utar, ut suum ipsius ingenium describat. Locum Phrynichi citat schol. ad v. 11. *Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην, Ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους.* Apud Suidam dicitur *εὐμετάβλητος*, *mutabilis*. BERG.

169. *ὄρνις avis*, i. e. tamquam avis. *ἀσταθμ. πετόμενος*. Chion ep. 7. *ἀλλὰ τὸ ἀστάμητον αὐτοῦ καὶ πετόμενον οὐδὲ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν.* BERG.

177. *τι* om. A.R.V.

δ' R. Vulgo γ'. Equit. 175. *εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφῆσομαι*;

179. *οὖν* om. V.

δήπου ἔστιν codices. *δῆτ' ἔστιν* Ald.

180. *ὥσπερ εἶποι τις* si recte legitur, non est pro *ὥσπερ ἂν εἶποι*, sed pro *ὥσπερ εἰ εἶποι* dictum. Quæ tamen parum probabilis ratio est, quum usitatissimæ sint formulæ *ὥσπερ ἂν εἶποι τις* et *ὡς ἂν εἶποι τις*, quarum alterutra restituenda est Aristophani.

181. *ὀτιῆ]* Scribatur *ὄτι*. Vid. ad Pac. 211.

182. *γε* om. R.V.Γ.

183. *φράξηθ'*] Restituenda forma Attica *φάρξηθ'*. Vid. ad Acharn. 95. Vesp. 352.

ἄπαξ] ἄπανθ' R.

186. In proverbium apud Græcos abiit *fumes Melia*, ut apud Romanos *fumes Saguntina*. Verbi originem vide apud Thucydidis interpretes L. 5. cap. ult. BRUNCK.

190. ἀνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς Suidas in ὡς Πυθῶδε.

191. ὑμῖν] ἡμῖν V. et Suidas.

192. Idem versus 1218.

193. κνίσαν R. κνίσαν V. et Etym. M. p. 271, 47. Vulgo κνίσσαν.

διαφρήσετε] διαφορήσετε A, scholiasta et Suidas in h. v., qui διαφορήσετε habet in v. οὐ διαφορήσετε. διαφορήσεται Etym. M. διαφήσετε Δ.

194. νεφέλας] *Nebulas*. Retis est tenuissimi genus. BRUNCK.

199. βαρβάρους] Herodotus 2, 57. ἕως δὲ ἐβαρβάριζε, ἐδόκεε σφι ὄρνιθος τρόπον φθέγγεσθαι. BERG.

200. ξυνὼν πολὺν] πολὺν ξυνὼν Δ.

203. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα] Eam traditionem sequitur comicus, juxta quam Procne in lusciniam, Philomela in hirundinem conversa fuit. Manifestum est hoc e v. 665. Recte itaque schol. ἀηδόνα, τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὔσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη. Non soli Aristophani Procne luscinia est. Apollodorus mythologicæ historiæ scriptor optimus 3, 14, 3. καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Sicque a plerisque mythographis traditum est, quos laudat Hygini interpres ad fab. 45. BRUNCK.

204. καλοῦμεν] γρ. καὶ καλοῦμι ἂν R. γρ. καλοῦμί γ' ἂν Γ. καλοῦμι' ἂν codex Vaticanus.

206. ὄρνιθων] ἀνθρώπων codex Vaticanus.

207. σ' ἄγ' ὡς τάχιστ'] σέγ' ὡσάχιστ' R.

210. λῦσον R.V. et Vaticanus cum Suida in λῦσον. γρ. καὶ λῦσον καὶ ἤσον V.Γ. Legebatur χῦσον: qua forma aoristi veteres Attici non utuntur. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 725.

212. ἴτυν] De mensura hujus vocabuli dixi ad Soph. Electr. 148.

213. 214. ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι γέννος ξουθῆς] Euripides Hel. 1118. σὲ τὰν ἀοιδόταταν ὄρνιθα δακρνώεσσαν (ἀνεβόασα). ἔλθ' ᾧ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. BERG.

215. χωρεῖ] χῶρει B.

216. μίλακος] σμίλακος R.V. Vid. ad Nub. 1007.

222. αὐλεῖ τις] Hoc non ab Epope dicitur, sed eo tantum adscriptum est a poeta, aut ab antiquis grammaticis, ut sciat, aliquem interea, dum tacet actor, tibia imitari cantum lusciniaë. Dicitur περιγραφῆ a grammaticis Græcis. Sic in Ran. 314. αὐλεῖ τις ἔνδον. 1263. διαύλιον προσαυλεῖ. Eurip. Cycl. 485. ᾠδὴ ἔνδοθεν. Æschyl. Eumen. 117. μυγμός, 113. ᾠγμός, 129. μυγμός διπλοῦς ὄξυς. BERG. τις om. R. et scholiasta.

223. — 226. Quæ in his versibus Pisthetæri sunt verba, Euelpidi, quæ Euelpidis, Pisthetæro tribuebantur. Correxit Brunckius ex A.B.

225. σιωπήσει] σιωπήσεις Δ. et Ald.

226. μελωδεῖν αὐ παρασκευάζεται] Eadem verba Thesm. 99.

227. ἐποποιόι. ποποποιοιποιοί R. ἐπό. ποί. πό. πό. πό. πό. πο. πο. ποι V. ἐποποιό. πό. πό. πό. πό. ποποιό Γ.Δ. ἐποποιό. ποποπό. ποποιό. ποποιό B.C. et Ald. Difficile exploratu est quid verum sit. Aptissimi videntur duo dochmii ἐποποποποποποιοί ἐποποποποποποιοί. Supra v. 58. 59. 60. libri alii ἐποποιό, alii ἐποποιό. Addam his grammaticorum annotationes. Scholiasta ad v. 58. ἐποποιό. Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἢ ἡ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. et ad h. l. τὸ δὲ ἐποποιό καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὥστε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. Suidas, ἐποποιό· ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. ἐὰν δὲ προπαροξύνηται, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποιό. ποί. ποποιό. ποποιό. ποποιό. ἰὼ ἰώ. ἰώ. ἰώ. ἰώ. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥστε ὀρνέου ἦχον προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. τριοτό. τριοτά. τοτοβρίξ. δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο. τορό. τορό. τορό. τοροτίξ. κικκαβαῦ. κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλίξ. τοροτίξ. τί. τί. τί. τί. τί. τί. τίό. τίό. τιοτίξ. τίό. τίό. τίό. τιοτίξ. Theodosius περὶ γραμματικῆς p. 79, 2. παπαί ποιποιό, ποποιό, ἰώ, ἰώ ἰωτώ, ἰώ ὀξυτόνως προφέρονται κατὰ μίμησιν ὀρνέου φωνῆς. ὁμοίως καὶ τίό, τίό, τίό. ὁμοίως καὶ τορό, τορό, τοροτίξ. ὁμοίως καὶ κικκαβαῦ, κικκαβαῦ, τορό τορό τολελύξ, τίό τίξ.

228. ἴτω quater scripsit Brunckius. Vide grammaticorum locos modo allatos.

230. ὄσοι R.V.Γ. Vulgo ὄσα.

γύας] γύιας R.Δ. γύιας Γ.

231. νέμεσθε φῦλα μυρία κριθοτράγων] Versus iambelegus.

234. ὄσα R.V. et scholiasta. Vulgo ὄσσα.

239. κλάδεσι] κλάδεσσι R.

242. αἰοιδάν R.Γ. Vulgo αὐδάν.

243. τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ R. et Suidas l. c. τριοττὸ τριοττὸ τοβρίξ V. τριοττὸ τροτριοττὸ τοβρίξ Γ.Δ. τριοτὸ τριοτὸ τροτριοττὸ τοβρίξ Ald. Scribendum videtur τριοτὸ τριοτοτοτοβρίξ.

244. οἷ R.V.Γ. Vulgo ὄσα.

ἐλείας] ἐλεί^{ovs} Γ. De feminino αὐλών dixi ad Soph. Trach.

100.

ὄξυστόμους R.V.Γ. Vulgo τὰς ὄξυστόμους.

245. ὄσα V.Γ.Δ. ὄσαι R. Vulgo ὄσσα.

εὐδρόσους R.V. Vulgo εὐδρόσους τε.

γῆς] γᾶς Δ.

246. λειμῶνά τ' R.V.Γ. Vulgo καὶ λειμῶνα τόν.

247. τε om. R.V.Γ.

251. μετ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται] Imitatur versum Alcmanis ab scholiasta et Antig. Caryst. hist. mirab. c. 27. servatum, ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται (κηρύλος).

253. ἀθροίζομεν] Vulgo ἀθροίζομεν. Correxī in editione a. 1822. collato Iphigeniæ Aul. v. 267. ναυβάτας | ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους, ubi vulgo ἠθροισμένους. Hac dialysi quum alios poetas tum Archilochum esse usum constat.

254. οἰωνῶν ταναοδείρων R.V.Γ.Δ. Legebatur οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων. Clauduntur versus dactylici versu parœmiaco ut in Nub. 290. 312. Ceterum his verbis iterum utitur v. 1394.

257. καινῶν τ' ἔργων A.B.C.Δ. Vulgo καινῶν ἔργων τ', consentientibus R.V. τ' om Suidas in καινός.

ἐγχειρητής] ἐγχειρίτης apud Pollucem scribitur 2, 154.

259. δεῦρο quinquies R.V.Γ.Δ.

260. — 262. χορὸς ὀρνίθων A. χορὸς ὀρνίθων ἢ γλαύξ B.

260. πορο quinquies V.

—τίξ R.V. et Suidas in ἐποποῖ. Vulgo —τίγξ.

262. —λίξ R.V. Vulgo —λίγξ.

263. ὄρᾱς] ὄρηs R.

264. ἐs] εἰs libri.

οὐρανὸν] ἀέρα Vaticanus.

265. 266. Pisthetæro tribuunt A.B.R.V: Euelpidi Ald.

266. ἐπῶζε] ἐπῶιζε R. Scribendum ἐπῶζε. Vid. Hemst. ad Thom. M. p. 362.

267. Personam præposui Phœnicopteri avis, ut factum oportuisse sequentia ostendunt. Testis est etiam scholiastes, in antiquis exemplaribus verba hæc non Epopi [cui vulgo tribuuntur] sed avi cuidam adscripta fuisse. BRUNCK. ὄρνι ἡλ R. Scholiasta, οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ Ἐποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθός τινος περιπταμένον.

τοροτιξ τοροτιξ scholiasta. τοροτιξ^γ τοροτιξ^γ R. Vulgo τοροτιγξ τοροτιγξ.

268. ἀλλὰ χούτοσί] ἀλλ' οὔτοσί libri. ἄλλος οὔτοσί Porsonus.

269. ταῶs] ταῶs Athenæus 9. p. 397.

273. αὐτῷ γ' ἐστὶ] αὐτῷ'στι R.V.Γ.Δ.

φοινικόπτερος] Ejus meminit egregio loco Heliodor. 6, 3. p. 268. BERG.

274. 275. Π. οὔτος — ΕΠ. τί — Π. ἔτερος — ΕΠ. νῆ — Π. τίς — ὀρειβάτης Ald.

275. ἔξεδρον χώραν ἔχων] Sophoclis ex Tyrone verba: vid. ad v. 168.

ἔξεδρον] Hesychius, ἔξεδρον: τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν, οὐκ εὐθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δεόντι τῆν ἔδραν ἔχοντα. Vid. Spanhem. ad Callim. h. in Pall. v. 124. KUST.

276. ποτ' ἔσθ' ὁ A.B.C.R.V.Γ.Δ. ποθ' ὁ Ald. Verba τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Æschyli ex Edonis esse annotavit scholiasta.

ὀρειβάτης libri. ὀριβάτης Brunckius. De qua forma non debebat dubitare Porsonus ad Eurip. Hecub. 208. Vid. Etym. M. p. 461, 25. οὐριβάτης apud Eurip. Phaethont. fr. 1. v. 27. σύριγγας δ' οὐριβάται | κινούσιν πολίμνας ἐλάται. In ejusdem Electra v. 170. scribendum Μυκηναῖος, οὐριβάτας, et in antistropho v. 192. δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις.

277. Μῆδος] Scholiastes: ζητείται εἰ δεόντως [όντως] καλεῖται τις ὄρνις Μῆδος. Idem postea 485. ad hæc verba, quæ de gallo sonant, ὥστε καλεῖται Περσικός, scribit: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸν ἀλεκτρύονα Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μῆδους ἔλεγον: et inferius ad hæc verba v. 834. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν

τοῦ Περσικοῦ γένους, scribit : μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρύονα λέγει. Μῆδος γὰρ λέγεται. BERG.

278. καμήλου] Medi, ut et alii orientis populi, camelis equorum loco vehebantur. V. Plin. H. N. 8, 18. BECK.

εἰσέπτατο] Legebatur ἐπέπτατο. ἐσέπτατο R.V.Γ. et Suidas in κάμηλος.

281. ἀλλ' additum ex R.

μέν ἐστι R.V.Γ. et scholiasta. Vulgo ἔστι μέν.

Φιλοκλέους] Allusio est ad Philoclis tragici poetæ drama *Tereum*, cui ænigmatice objicit comicus, quod Sophoclis ejusdem argumenti drama in alium habitum inverterit. Nam Tereus in hac comœdia eodem exhibebatur ornatu, quo in Sophoclis tragœdia, ut supra monui. Ideo avem, quam Pisthetærus percontabatur, quænam illa foret, dicit comicus Tereus, *Εροπεμ esse filium Philoclis, Εροπῆς nepotem, se vero postremi hujus Εροπῆς* (cujus non nominatur pater) *avum esse, eadem nominum successione, qua in Calliæ prosapia alternis sibi succedebant Hipponici et Calliæ.* Vide Perizonium ad Æliani V. H. 14. 16. Quia vero altera illa avis, epopi forma similis, fœda aspectu erat, ideo salse comicus Εροπεμ illum Philoclis filium esse fingit. Nam Philocles visu fœdus erat, sive quia προκέφαλος erat, sive ob quodvis aliud corporis vitium: utique fœdum eum fuisse constat e comici versu Thesm. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὦν αἰσχρῶς ποιεῖ. BRUNCK.

283. De Calliæ familia vide annotationem ad scholia.

284. ὡς περρορνυεῖ] Facete in his versibus perstringitur Callias, qui paternas maximas opes dilapidaverat. BRUNCK.

285. τῶν om. R.V.

286. αἶ τε θήλειαι] Nempe quia Callias Hipponici f. opes paternas impendit scortis, ut docet schol. ad h. l. et ad Ran. 432. item ad Eccl. 805. propterea, inquam, Callias iste est ὄρνις, ὃς περρορνυεῖ. Similiter Anaxandrides comicus ap. Athen. 4. p. 166. Ὅρνις κεκλήση (φησί). διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Πότερον καταφαγὼν τὴν πατρώαν οὐσίαν, Ὡσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; οὐ δῆτ' ἀλλ' ὅτι Ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπη. BERG.

287. ἔτερος Bentleius. Libri ὡς ἔτερος.

αὐ τις] αὐτις R.V.

289. κατωφαγᾶς] De hoc vocabulo dixit Phrynichus p. 433. ed. Lob. ubi κατωφαγᾶς scriptum. Sic etiam R. utrobique.

Κλεώνυμος] Scholia: ἕως ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν. Voracem fuisse Cleonymum, patet etiam ex Eq. 1290. καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν φαύλως ἐσθλεί Κλεώνυμος. Huc pertinet illud Anaxandridæ: ὄρνις κεκλήση;· διὰ τί;· πότερον καταφαγὼν τὴν πατρίαν οὐσίαν; BERG.

290. ἀπέβαλε τὸν λόφον] Nempe galeæ cristam, quia tamquam ῥίψασπις notatur, ut ait schol. Comicus Nub. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπι. BERG.

291. ἢ Β.Δ. ἐστ' ἢ πὶ R. ἐσθ' ἢ πὶ V. ἢ πὶ Ald.

292. ἢ Brunckius. ἢ vulgo.

ὡσπερ οἱ Κἄρες] Cares, bellicosissima gens, primi cristis uti esse dicuntur, auctore Strabone 14. p. 661. iidemque Ionibus invisi et ab iis exagitati loca edita occuparunt, ubi tutiores essent. BECK. Vid. schol. Thucyd. 1, 8.

293. λόφων οἰκοῦσιν] τῶν λόφων οἰκοῦσ' R.

296. τὴν εἰσοδον. Scholia: εἰσοδος δὲ λέγεται, ἣ ὁ χορὸς εἰσεῖσιν ἐν τῇ σκηνῇ. Ingreditur autem nunc chorus sub forma avium et constat ex illis avibus, quæ proxime sequentibus octo versibus recensentur. Scholiastes ad Eq. 586. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἴστασαν, οἱ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ἦδον μέλη· συνειστήκει δὲ ὁ κωμικὸς ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρώθησεν ἐν Ὀρνισί, ἄρρενας μὲν ὄρνεις ιβ', θηλείας δὲ τοσαύτας· ὁ δὲ τραγικὸς ιέ. BERG.

297. δὲ Elmsleius ad Acharn. 108. Libri γε.

298. δέ γ'] νῆ δὲ R.

298. Distinctæ personæ ad fidem codd. A. B. nisi quod in iis avium declaratio Epopi tribuitur, cujus in locum quater Pisthetærum posui. Namque præter omnem verisimilitudinem ista, οὐ γὰρ ἐστι Σποργίλος; Epopis diceret. BRUNCK. Avium declarationem apertum est Epopis personæ melius convenire quam Pisthetæro, harum rerum adhuc ignaro. Itaque in v. 297—304. pro Pisthetæro Epopis, pro Euelpide Pisthetæri persona ponenda.

299. et 300. κηρύλος vulgo et R. V. κηρύλος Γ. loco priore, κηρύλος altero. κειρύλος codex Vaticanus. Eadem scriptura commemoratur in scholiis, quanquam non ita ut κειρύλος in textu scriptum reperisse grammaticos satis clare appareat. Ex

codice A. Brunckius aliam affert scripturam κερύλος, quam ne casui deberi putes admonet Hesychius vol. 2. p. 267. κέρυλος (κίρρυλος Favorinus p. 1058. ed. Bas.) ἰχθὺς ποιός. καὶ ὄρνέου εἶδος. κέρυλος habet idem ibid. p. 217, κειρύλοι Photius p. 152, 13. Certum est avis nomen fuisse κηρύλος: sed κειρύλος dixit Aristophanes, ut Sporgilo tonsori nomen accommodaret. Ceterum de facetia hujus loci disserit Eustathius ad Homerum p. 125. ex quo scholiastam Pluti v. 589. interpolavit Musurus.

301. γλαῦξ] Scribebatur γλαύξ: quo accentu Atticos non esse usos docent grammatici, quorum locos attuli in Thesaurο Stephani.

τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;] Hæc dicit respectu spectantium, qui erant Athenis; non respectu eorum, qui sunt in scena, quæ erat procul ab Athenis. Notum autem est proverbium. BERG. Dictum de iis qui labores supervacaneos suscipere-
rent.

302. — 304. Euelpidi hæc continuantur in Ald. Tacite correctum in edit. Brunckii.

304. κερχνης] κέρχνης R. Vulgo κερχνηίς. Conf. v. 594. 1181. Photius p. 158, 14. κερχνηίς: ὄρνεον.

305. — 309. ἰὸν — κάμέ Pisthetæro, sequentia τοῦτο — δοκεῖ Epopi tribuunt editiones ante Brunckium.

308. ἄρ'] πεισ ἄρ' R.

309. ἐς] εἰς libri.

310. πο—ποῦ μ'] Legebatur πο—ποί· ποῦ μ', syllaba πο in libris aliis octies, aliis novies, aliis decies posita. Syllaba πο est initium vocalæ ποῦ, ut τί v. 315. initium pronominis τίνα.

ἄρα] ἄρα ποτὲ A. B. R. V. Γ. et Vaticanus, ex v. 315.

315. τίνα, octies præmisso τί R. Legebatur τι τι τι τι τιμ-
πτρον. Quod Reiskius suspicabatur ex τί μ' ἦρον esse ortum. Octies τί, addito in fine τιμτρον τιμτρού Γ. Δ.

ἔχων] ἔχων πάρει Suidas in πάρει. Scholiasta, τίνα λόγον: ἀπὸ κοινού τὸ πάρει.

318. λεπτῶ λογιστὰ] λεπτολογιστὰ B. λεπτοσοφιστὰ Vati-
canus.

ἀφίχθον R. ἀφίχθον (γρ. καὶ ἀφίκονθ') Γ. ἀφίχθαι A. Vulgo ἀφίκονθ'.

321. πρέμνον] Metaphorice, pro magnitudine, ut *radix*, pro principio. *Veniunt habentes molem rei ingentis*. BERG.

322. ἐξότου] ἐξόσου R. ἐξ ὄσου Γ.

324. ἐραστὰ] ἐραστὰς R.V.Γ.

326. ποῦ; ΕΠ. παρ' ἡμῖν, εἰ — Ald.

333. — 335. Horum versuum metra sic olim restitui,
 ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν παρέβαλέν τ' ἔμ' ἀνόμως
 παρὰ γένος ἀνόσιον ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
 πολέμιον παρετράφη.

Sed vereor ne hæc jam antiquitus interpolata sint, verbis poetæ ex parte deletis: quod in Pace accidit v. 390. et pluribus locis Vesparum.

333. ἐκάλεσε R.V. Vulgo ἐκάλεσεν.

παρέβαλε R. Vulgo παρέβαλεν.

334. ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ B.R.Γ.Δ. ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοῦ A. Legebatur ἐξότ' ἐγένετό γ' ἐπ' ἐμοί.

335. πολέμιον R.V.Γ.Δ. Legebatur πολέμιόν γ'.

336. τοῦτον μὲν Porsonus. Legebatur μὲν οὖν (οὖν om. pr. V.) τὸν ὄρνιν. Veræ scripturæ vestigia servavit Suidas in ὕστερος λόγος, ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος.

338. ἀπωλόμεσθ' Bentleius. Libri ἀπολούμεσθ' vel ἀπολούμεθ'.

342. πῶς Euelpidi, sequentia Pisthetæro tribuebantur. Correctum ex R.

κλαύσει] Scribebatur κλανσεῖ. κλαύση Γ. Vid. ad Acharn. 203. 'κκοπής] 'κκοπήι R.

345. παντᾶ] πάντα A.R.V, vitioso accentu scriptum pro παντᾶ, ut apud Soph. Trach. 648. πάντᾶ^η B.Γ.Δ. πάντα γε Ald.

346. περίβαλε Reisigius Conject. p. 276. Libri ἐπίβαλε.

348. ῥύγχει] Scholiasta, γράφεται καὶ, ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέον. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. ῥάμφει ex grammatici correctione profectum est. Euripidis ex Andromeda versum ἐκθεῖναι κήτει φορβάν comparavit Asclepiades apud scholiastam. Conf. ad v. 424.

349. οὔτε γὰρ ὄρος — πέλαιος] Ita dici solet de illis, qui infortunium effugere non possunt; hoc sibi voluerunt dona Scytharum ad Darium, apud Herodotum: miserant autem ei avem, murem, ranam et sagittas quasdam; horum donorum rationem alii aliter exponebant, Gobryas autem sic 4, 132.: ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ᾧ Πέρσαι, ἢ μύες

γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐκπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι. Eurip. Med. 1291. δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω, ἢ πτηνὸν ἀραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος, εἰ μὴ τυράννων δώμασι δώσει δίκην. Idem Or. 1375. ποῖ φύγω, ξένοι, πολὺν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον; BERG.

353. τὸ δεξιὸν κέρας] Ut in praeliis. Sic Eq. 243. οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας. BERG.

356. τοι A.B.R.V.Γ.Δ. τι Ald.

357. τῶν χυτρών] Instrumenta, quibus in sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se ipsos adhibent. V. ad v. 42. Videtur autem mihi respicere ad ludum illum, qui dicitur χυτρίνδα, quia chorus paulo ante dicebat, se velle istos duos τίλλειν, *vellicare*, et mox 364. dicit: ἔλκε, τίλλε, παῖε, δείρε, κόπτε, πρώτην τὴν χύτραν· quod etiam in illo ludo fieri solebat. Julius Pollux 9, 113. ἢ δὲ χυτρίνδα· ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται, καὶ καλεῖται χύτρα, οἱ δὲ τίλλουσιν, ἢ περικυρίζουσι, ἢ καὶ παλουσιν αὐτὸν περιθέοντες etc. mox: ἔσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν (tenet superiorem partem ollæ) τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ etc. BERG.

358. γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν] Scholia: οὐ διὰ τὴν χυτραν οὐ πρόσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί. BERG. γλαυξ lemma scholii. Scribebatur γλαυξ, ut v. 301.

359. In B. [R.V.] prior pars hujus versus Euelpidi tributa cum interrogationis nota: posteriori præfixa Pisthetæri persona, multo melius quam in reliquis libris, ubi Pisthetæro omnia continentur. BRUNCK.

τοισδί R.V. Vulgo τοῖσδε.

360. πρὸ σαντοῦ Bentleius. Libri πρὸς αὐτόν.

361. προσθοῦ] Scribebatur πρόσθου.

τρυβλίον] Brunckius. Libri τρύβλιον.

362. γ' ἀνεῦρες] γὰρ εὔρες B.Γ.Δ. γ' ἀρ' εὔρες Vaticanus.

363. Νικίαν ταῖς μηχαναῖς] Nicias inter illustrissimos belli duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse apparet. Thucydides, qui eum magni facit, testatur eum in expeditione adversus Minoam insulam duas quasdam urbes ope machinarum cepisse 3, 51. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ Λέσβου ἄλωσιν Ἀθηναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούντος ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωαν τὴν

νήσον, ἢ κείται πρὸ Μεγάρων. Deinde mox: ἔλων οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε, μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης etc. BERG. Etiam in obsidione Meli adhibitæ machinæ bellicæ eum nobilitarunt. BECK.

364. ἐλελελεῦ] ἐλελεῦ V.Γ.

μένειν R. et Suidas in ἐλελεῦ et ῥύγχος. Legebatur μέλλειν: quod revocandum.

365. δεῖρε] δαῖρε A.

368. ξυγγενῆ Bentleius. Legebatur ξυγγενέε: quod scholiastæ, non poetæ esse ostendi ad Isocr. Paneg. p. 6. In Thesmoph. 282. περικαλλῆ, ubi scholiasta, δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέε.

φυλέτα] Nam Procne, Terei in urupam mutati uxor, Pandionis Atheniensium regis filia fuit.

369. γὰρ τί] Vulgo γὰρ τι. Quod defendi potest.

372. ὑμᾶς] ἡμᾶς Γ.Δ.

373. οἷδ' Brunckius. Libri οἷγ'.

χρήσιμον] ἢ addunt R.Γ.

375. δῆτα] δὴ R.V.Γ.Δ. et scholiasta.

377. 380. σώζει] σώζει R.

377. τοῦθ' R.V, Vaticanus et Suidas in ἀπ' ἐχθρῶν. τοῦδ' A.
^{τοῦθ'}
 οὐδὲν Ald. οὐδὲν B.

εὐθὺς R.V. αὐτὸς vulgo et Suidas.

378. γ' om. A.B.Δ. post ἔμαθον ponit V.

382. μάθοι γὰρ ἂν τις — σοφόν] μάθοις γὰρ ἂν τι — σοφόν Dobræus.

κἀπὸ] και R.

383. τῆς ὀργῆς χαλᾶν] Simili constructione εἴκειν θυμοῦ dixit Sophocles Antig. 718.

ἀναγ' ἐπὶ σκέλος] Hesych. ἐπὶ σκέλος· εἰς τὰ ὀπίσω, id est, retro. Eurip. Phœn. 1419. ὡς δ' ἄπορον ἦκων δόρος, ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ. BERG.

383. 386. ΠΕΙΣΘ.] ἀν R.

385. πω] που V.Γ.Δ. et Vaticanus.

ἐναντιώμεθα Bentleius. ἡναντιώμεθα codices. ἐναντιώμεθα Ald.

386. Ald. versibus duobus μάλλον εἰρήνην ἄγουσιν | ἡμῖν ὥστε τὴν τε χύτραν. τε om. A.B.R.V.Δ. ἡμῖν, quod Brunckius posuit, non liquet an hoc accentu scriptum exstet in codicibus.

ἡμῖν ex Phrynichi Mysta affert Eustathius p. 1112, 38. ἐβουλόμην ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Aristophanis exempla parum firma sunt Lys. 124. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἔστι τοῦ πέους, ubi ἔστιν ἡμῖν scribi potest, et Pluti v. 286. ubi libri meliores, ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν (i. e. ἡμῖν) εἶναι, vulgo autem ἡμῖν ἅπασιν legitur. Quamobrem de hoc quoque loco dubitare licet, in quo ἡμῖν ab interprete addi, a poeta autem scribi potuit, μάλλον εἰρήνην ἄγειν δοκοῦσιν.

387. τὼ τε τρυβλίῳ] τῷ γε τρυβλίῳ B.C.Δ. Ald.

390. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν ὀρώντας Dawesius p. 192. (347. Kidd.) Legebatur παρὰ τὴν (παρ' αὐτὴν A.) χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὀρώντας.

394. κατορυχησόμεσθα Elmsleius in diario classico Londin. fasc. 16. p. 459. Libri κατορυχθησόμεσθα. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 318.

395. ὁ Κεραμεικός] Quia ipsi ollis et catinis *fictilibus*, quæ Græce κεράμεια dicuntur, utebantur loco clypeorum, dicere vult: si ista κεράμεια ab hostibus frangantur et cumulentur, futurum ex illis Κεραμεικόν, in quo sepeliri possint, ut Athenis in Ceramico sepeliuntur, et quidem publice, qui in bello ceciderunt. BERG.

396. δημόσια neutrum est plurale adverbii vicem sustinens. Perperam vulgo δημοσία, contra metri rationem. BRUNCK.

398. μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν] Sic optime A. [R.V.Γ.Δ.] Vulgo, pessumdato metro, μαχομένῳ τοῖσι πολεμίοις. In B. μαρναμένῳ τοῖς πολεμίοισιν, bene quod ad duas postremas voces. Qui in bello occubuerant Athenienses, publice in Ceramico sepeliebantur. Vide Meursii *Ceramicum* cap. 22. Orneæ nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitæ, de qua videndus Strabo p. 586. Lusus est in paronomasia. Infra v. 967. ubi fatidicus oraculum edit de societate inter duos illos Athenienses et aves inita, eorumque communi in aëre domicilio, obscure istud innuit, Ornearum situm memorans, τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. BRUNCK. Orneæ anno ante hanc fabulam actam ab Argivis et Atheniensibus dirutæ fuerant: vid. Thucyd. 6, 7.

405. ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν] Versus interpolatus. ποίαν τιν' ἔχοντ' ἐπίνοιαν Reisigius Conject. p. 261.

409. ξένῳ] Legebatur ξείνῳ, quam formam etiam in tragicorum versus librarii interdum temere intulerunt.

410. — 414. *τύχη* — τὸ πᾶν] Hæc in duo hexametros sunt describenda.

411. ὄρνιθας codices. ὄρνις Ald.

415. δὴ om. R.

419. τὸν ἐχθρὸν] τῶν ἐχθρῶν R.V. et duo codices Brunckii.

424. σὰ ταῦτα] σὰ ταῦτα γὰρ δὴ vulgo. σὰ γὰρ ταῦτα R.V.Γ.Δ. Scholiasta, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σὰ ἐστὶ καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ ἐκέισε. (τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.) τὸ δὲ τῆδε καὶ τὸ κείσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεῖσῶν Φοινισσῶν (v. 273.) φησί, κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ. καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτου. et ad v. 348. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας, ἐκθεῖναι κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ, σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε, παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεῖσῶν Φοινισσῶν φησί, κάκεισε etc. Euripides ib. 320. ἐκέισε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα. Apud Aristophanem scribendum videtur ἔστιν σὰ ταῦτα πάντα καὶ etc.

425. κείσε καὶ] καὶ om. R.V. κείσέ τε V. a m. rec.

430. παιπάλημα] Æschrion ap. Athen. 8. p. 335. Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα. BERG.

431. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι R. Legebatur λέγειν κέλευέ μοι λέγειν.

434. μὲν additum ex R.V.Γ.

435. *τύχ' ἀγαθῆ*] *τύχ' ἀγαθῆ* R. *τύχ' ἀγαθῆ* Suidæ ed. Mediol. in ἐπιστάτης. Scribebatur *τύχη* γαθῆ (*τύχ' ἀγαθῆ* V. et Ald.). *τύχη ἀγαθῆ* Suidæ codices, ut videtur. Conf. ad Thesm. 283.

436. ἐς] εἰς libri.

τοῦπιστάτου] Varias nominis interpretationes afferunt veteres critici, quarum hæc Kustero præ aliis placet: *πήλιος* Ἡφαιστος πρὸς τὰς ἐστίας ἰδρυμένος, ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. Non minus tamen probabilis est illa, juxta quam ἐπιστάτης vocatur *ξύλων* οἱ πολλοὺς πατῆλους ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἀπεκρέμων, φασί, τὰ κρέατα, καὶ τὰ ἐργαλεῖα. Alii, forte verius, simpliciter exponunt τὸν *χυτρόποδα*, *la marmite*. Vide Eustathium ad Odyss. p. 1827, 44. ubi diversas hujus nominis significationes exsequitur. BRUNCK. Interpretatio hujus vocabuli tanto incertior est, quum ne hoc quidem exploratum habeamus utrum ab nominativo ductum sit ὁ ἐπιστάτης an τὸ ἐπίστατον. Quæ altera forma legitur in

inscriptione Sigeensi apud Boeckh. vol. 1. p. 19. *καγὼ κρατήρα κάπίστατον καὶ ἡθμὸν ἐς πρυτανεῖον ἔδωκα Σιγεεῦσι.* ubi Bentleius locum Aristophanis comparavit et interpretatus est basin sive tripodem, in quo ollæ et lebetes igni apponantur: quod probat Boeckh. p. 20. Simile nomen est *ὑπόστατον* in veteri monumento Attico et in demioopratis apud Pollucem, quem *ὑποστάτην* vocat Pausanias: de quo Boeckh. dixit ibidem. Ex quo fortasse colligas Aristophanem *ἐπίστατον* potius quam *ἐπιστάτην* dixisse.

440. *ὁ πίθηκος*] Panætius quidam duxerat uxorem, cum qua cum sæpius rixaretur, tandem convenit ut se invicem nec morderent nec plagis afficerent. Vid. Suidam in *διαθήκην* et *γυνὴ μεγάλη*. BECK. Vid. schol.

442. *μήτ' ὀρύττειν*] Ad hæc verba scholia: *μὴ ὀρύττειν, τὸν προκτὸν δεικνύς φησι.* Comicus in *Nub.* 712. *καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι, καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσι.* BERG.

443. *τόν*] Probabilis est Valckenarii conjectura (ad Herodot. 3, 46.) *τόνδ'.*

444. *διατίθεμαι* γὰρ Porsonus. *διατίθεμ' ἔγωγε* vulgo. *διατίθεμ' ἔγώ* R.V.

445. Post *ἐπὶ τούτοις* minor distinctio poni debuit, ut recte distinctum est in B. Non enim *τούτοις* refertur ad *κριταῖς*. *ἐπὶ τούτοις* valet *hac lege, hac conditione, ut, si fidem præstiterim, iudicium omnium calculo, et spectatorum omnium applausu vincam.* BRUNCK. Comiorum poetarum iudices quinque fuerunt. Vid. Suidam v. *ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κέϊται*. BECK.

448. ΠΕΙΣΘ.] *κῆρυξ* codex Vaticanus. Sunt verba Pisthetæri, qui præconis munere fungitur.

νυνμενὶ, una voce: male vulgo divisim *νὺν μενὶ*. Vide Kœnium ad Corinthum p. 56. [134.] BRUNCK.

449. *θῶπλ'*] Perperam vulgo *θ' ὄπλ'*. *α ο* in *ω* coalescunt. Vide ad *Lys.* 277. BRUNCK.

454. *ὄ τι μοι παρορᾶς*] Id est *ὄ τι ὄρᾶς παρ' ἔμοι*. *Quod mihi inesse vides.* Mirum in modum se torquet Abreschius ad Aristænetum p. 240. ut constructionem expediat, quam sic, multa supplens, quæ minime desiderantur, instituit: *τάχα γὰρ τύχοις ἂν ἐξεῖπὼν χρηστόν τι, ὃ ὄρᾶς παρὰ τὸ ἔμοι ἐωραμένον.* BRUNCK. Interpretatio non probabilis. *παρορᾶτ'* Bentleius.

456. *φρενός*] Scholiasta, *ἐν τισι δὲ οὐ κέϊται τὸ φρενός*. Te-

mere delevit grammaticus aliquis, qui non animadverterat in antistropho κατά excidisse. ἀξυνέτου e proximo versu in hunc transtuli pariterque in antistropho. Metrum idem quod Acharn. 285.

457. ὀρᾶς non immerito suspectum fuit Bentleio, qui ὦ τᾶν conjecit.

ἐς] εἰς libri.

459. κοινὸν ἔσται corruptum esse ex antistropho intelligitur. Fortasse κοινῆ ἔσται aut saltem ἔσται κοινόν corrigendum.

460. ὄτῳπερ A.R.V.Γ. Vulgo ὄτῳπερ ἄν. ἄν minio subductum in B.

πράγματι τὴν σὴν ἤκεις Dawesius. Libri ἤκεις (ἤκοις B.C.Δ.) τὴν σὴν πράγματι.

462. προπεφύραται λόγος] Scholia: ἠντρέπισται ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἴτα μάζας ποιούντων. In Thesm. 81. ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. BERG.

463. οὐ (οὐ om. R.) κωλύει] Sic fortasse intelligendum apud Stephanum Byz. in Βοίβη, εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος, οὐ κωλύει.

καταχεῖσθαι ex codice Vaticano edidit Kusterus. καταχεῖσθε Ald. cum R.V.Γ.Δ.

464. δειπνήσειν μέλλομεν ἢ τί Eropi tribuit C, Euelpidi Brunckius, recte.

465. λαρινὸν ἔπος] Scholia: λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν λέγονται γάρ τινες λαρिनὸι βόες, οἱ λιπαροί. Pac. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῖ; BERG. ῥῆμα μυριάμφορον dixit Pac. 521.

468. Post αὐτοῦ addidi comma. Nam ita hæc procedunt, οἵτινες ὄντες βασιλῆς — ἀρχαιότεροι — ἐγένεσθε.

470. τοῦτῃ (ταυτὶ A.) —] Eropi hæc adscribit V.

471. Αἴσωπον πεπάτηκας] Id est, assidue legisti. Plato Phædr. p. 273. ἀλλὰ μὴν τόν γε Τισίαν αὐτόν πεπάτηκας ἀκριβῶς.

475. κατορύξαι] Hinc avem hanc ἐπιτυμβίδιον vocavit Theocritus Id. 7, 23. ad quem l. vid. schol. KUST.

476. Κεφαλῆσι] Allusio ad pagum Atticæ, cui nomen Κεφαλῆ. BRUNCK. Euelpidi hunc versum tribuit Bentleius: choro libri.

477. 478. Pisthetæro tribuit Bentleius.

479. ΕΥ.] πεῖδ R.V.

480. Eropi tribuunt libri. Correxerit Bentleius.

481. ὡς R. Libri reliqui ὡς δ'.

ἦρχον τῶν ἀνθρώπων Bentleius. Libri τῶν ἀνθρώπων ἦρχον.

484. πρῶτον] Scribendum πρότερον. Nam illo si uti voluisset poeta, πρῶτος potius dixisset.

Μεγαβάζου R.V.: de qua forma nominis pervulgata vide quæ ad Herodotum Wesselingius, ad Thucydidem Dukerus, Dorvilius ad Charitonem annotarunt. Scribebatur Μεγαβύζου.

485. Περσικὸς ὄρνις] Infra 708. ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν. Cratinus ap. Athen. 9. p. 374. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὦραν πᾶσαν καναχὼν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ. Athenæus 14. p. 655. καὶ μήποτε πρῶτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ (pavones), καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἕξω τόπους διεδόθησαν ὥσπερ καὶ οἱ ἀλεκτρύονες ἐν τῇ Περσίδι. BERG. Hesych. illam glossam interpretatus est ὁ ἀλεκτρύων. BECK.

486. 487. Eropi tribuit Ald.

486. διαβάσκει] In Thesm. 793. βάσκει', ἐπέιγετε. BERG. Reges Persarum gestabant tiam rectam, ut ceteri Persæ retro flexam. v. Brisson. de reg. Pers. princ. 1, 10. 2, 184. Atque ea ὀρθῇ τιὰρα dicebatur proprie κυρβάσια. V. Hesych. h. v. BECK.

488. ἴσχυσε] ἴσχυε Elmsleius ad Acharn. 207.

μέγας καὶ πολλὸς] Herodot. 7, 14. ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς (potens) ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς κατὰ τάχος ἔσειαι. Vid. ad Eq. 754. BERG.

489. ὄρθριον] Sic C. ut impressi, recte. In A. [et R.] ὄρθιον. Sic etiam in B. a prima manu, sed ρ superne additum. BRUNCK. Tamquam de citharædo aut citharistria. In Eccl. 739. σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρωδὸς ἕξιθι πολλάκις ἀναστήσασα μ' εἰς ἐκκλησίαν ἄωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. BERG. μόνον in νόμον mutabat Porsonus.

490. σκυλοδέψαι Bentleius. σκυτοδέψαι vulgo. σκυτοδεψοὶ V. et sine accentu R. σκυτόδεψοὶ^{ai} Γ. Conf. ad Thesm. 56. Plut. 514.

491. τορνευτασπιδολυροπηγοί vulgo. Correctum ex R, scholiasta et Suida in h. v.

492. τοῦτό γ'] τοῦτ' R.

494. ἐς δεκάτην] V. Meurs. Exerc. Crit. part. 2. l. 3. c. 33. et Maussac. ad Harpocr. v. Ἐβδομομενομένου. KUST. Solebant

tunc nomen imponere infantibus; infra 923. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ καὶ τοῦνομ' ὡσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην; Solebant etiam pervigilare tunc aut in seram noctem convivari. Eubulus ap. Athen. 15. p. 668. εἶεν, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὄλην ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε. Hinc Euelpidi illud infortunium noctu accidit. BERG.

ὑπέπινον] Post prandium, non cœnam. DOBRÆUS.

495. καθεύδον A.B.R.V. 'κάθευδον Ald.

δειπνεῖν] δὲ πίνειν A. δὲ πιεῖν Γ. et Vaticanus.

497. τὸ] τὸν R.Γ.

498. μέλλω τε] μέλλων τε A. μέλλω δὲ C.

499. ἰκτίνος] ἰκτινος vulgo hic et ἰκτινον 502.

500. γ' οὗτος πρῶτος] γ' om. A.R.V.Γ, quorum A. πρῶτος οὗτος: unde Brunckius πρῶτός γ' οὗτος.

501. προκυλιυδέισθαι] Ex scholiis: ξαρος ἀρχομένου ἰκτίνος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα — ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλινδονται — et mox: οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύουον αὐτόν. Post hyemem statim apparere milvum patet etiam ex comico infra 714. ubi de hiberno tempore loquutus ait: Ἰκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὄραν ἀποφαίνει. Adorare autem solebant etiam ciconias qui primum illas conspiciabantur; Philostratus epist. 44. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι. BERG.

503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα] De pecunia in ore condita vid. ad Eccles. 818.

504. κόκκυξ est *cuculus*, qui, quum adulto vere sub initium æstatis appareat (Ælian. N. A. 3, 30. Plin. H. N. 18, 26. Hesiod. Ἔργ. 486.), intelligitur, cur Phœnices de messe facienda admonere dicatur. BECK.

505. τότε γ' Bentleius. τότ' R.V. τόθ' Ald. τότ' αὖ οἱ B.Δ. τότ' ἂν Porsonus.

507. ψωλοῖ] Erant enim circumcisi, ut constat ex Herodoto 2, 104. BERG.

511. τοίνυν A.C.R.V.Δ. τοίνυν γ' Ald.

ἦδη γ' A.C.V. et Vaticanus. ἦθειν γ' Ald. εἶδ' ἐγὼ R. οἶδ' ἐγὼ B.

513. ἄρ' εἰστήκει R. ἄρ' ἐστήκει A.B.C.V.Γ.Δ. ἀνεστήκει Ald.

Λυσικράτη] Hic notatur tanquam munerum captator, in Eccl. 629. tanquam deformis. BERG. λυσικράτην R.

514. γ' additum ex A.R.Δ. Vesp. 605. δ δέ γ' ἡδιστον τούτων ἐστὶν πάντων.

515. ἀετὸν] αἰετὸν libri.

ὄρνιν ἔστηκεν Tyrwhittus. ἔστηκεν ὄρνιν A.R. ἔστηκ' ὄρνιν Ald.

517. ταῦτ'] τοῦτ' R.

518. ἐς] εἰς libri.

519. διδῶ Brunckius et, ut videtur, V. Vulgo διδοῖ. πρότεροι om. R.

520. ὦμν R.V. ὦμνvs Ald.

ἀν Porsonus addidit.

521. Λάμπων] Iste erat vates : mentio ejus et infra 989. ὄμνυσι τὸν χῆνα. Scholia : ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετήδευσαν ὀμνύναι. V. Vesp. 83. BERG.

ὄμνυσ' A.R.V. ὄμνυσιν vulgo. ὄμνυσίν (ὄμνυσι Δ.) γ' ἔτι B.Δ.

νυλ Kusterus. νὺν libri.

522. ἀγίους] καλοὺς Vaticanus.

523. δ' om. R.

525. κὰν τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutæ debebant esse aves, tanquam diis supplices ; nefas autem violare supplices. Hinc cum Aristodicus Cumæus in templo apud Branchidas nidos avium detraxisset et pullos exemisset, ex adyto talis vox audita fertur : ἀνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾶς ποιέειν ; τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις ; ut est apud Herodotum I, 159. Apud Euripidem tamen Ion ædituus Apollinis Delphici pellit aves in cognomini dramate v. 106. BERG.

527. Athenæus I. p. 25 d. οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἦρωες τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἰσάντες. vide et supra 195. BERG. Pro ῥάβδους in schol. [et Γ.] adnotatur var. lect. σταυρούς, sensu non mutato. Nam et σταυροὶ sunt ἴσινα erecta. v. Hesych. et Tho. M. p. 808. BECK.

528. ἔρκη] Etiam retis species. Eurip. Bacch. 955. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαῖς, ὄρνιθας ὧς, λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσι. BERG. Photius, Ἔρκη ; πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν. Homer. Od. χ, 468. ἦ ἐπελειὰ ἔρκει ἐνιπλήξωσι. BECK.

529. ἀθρόους] Scrib. ἀθρόους. Vid. ad Acharn. 30.

538. *κενεβρείων* Bentleius. Libri *κενεβρείων*. Vid. Erotian. p. 204. ed. Franz.

539. *πολὸν πολὸν δὴ* (δὴ om. Γ.Δ.) *χαλεπωτάτους λόγους*] Imitatur Euripidis *Alcest.* v. 442. *πολὸν πολὸν δὴ γυναικ' ἀρίστην*. Alium ex eadem fabula locum imitatur infra v. 1244.

543. *ἐπ' ἐμοῦ*, me vivente, mea ætate. Perperam in A. *ἐπ' ἐμοί*. BRUNCK. Parum apta Brunckii explicatio. Recipiendum *ἐπ' ἐμοί*, i. e. *damno meo*.

544. Alterum *κατὰ* addidit Brunckius. *δαίμονα* et *συντυχίαν* conjunxit, ut Demosthenes p. 1173. extr. *κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα*.

547. *Legebatur τὰ νεόττια. τὰ τε νεόττια* R.V.Δ. Quare *τὰ τε νοττία* correxi. Notum est grammaticorum præceptum hanc vocis formam ab Atticorum usu alienam judicantium: de quo Hemsterhusius ad *Plutum* p. 363. et *Lobeckius* ad *Phrynichum* p. 206. 207. Sed *νόσσον* (scr. *νοσσόν* cum *Lobeckio*) ex *Æschyli Κήρυξι* produxit Antiatticista in *Anecdosis Bekkeri* p. 109, 22. Ejusdem generis est *νολαία* pro *νεολαία* dictum, quod Euripidi restitui *Alcest.* 103.

οικήσω R.V.Γ. Vulgo *οικήσω δὴ*.

548. *ἀλλ' ὅ τι* R. Vulgo *ἀλλὰ τί*.

χρή] *χρήν* Δ.

552. *πλίνθοις ὀπταῖς*] *Herodotus* I. 179. ubi describit, quomodo *Babylon* fuerit ædificata: *ἐλκύσαντες δὲ πλίνθοις ἱκανὰς ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι*. BERG. Adde *Diog.* S. 2, 7. BECK.

553. *Κεβριόνα*] *Cebriones* fuit unus ex *Gigantibus*; hic autem tamquam avem eum nominat simul cum *Porphyrione*, qui etiam fuit *Gigas*: sed est etiam ejusdem nominis avis quædam: infra 1249. *πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν — καὶ δῆποτε εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα*. Facit autem istorum mentionem, quia et ipsi contra deos insurgunt, ut *Gigantes*. BERG.

554. *κάπειτ' ἦν]* *κάπειτ' ἂν* vulgo. *κάπειδ' ἂν* Δ. *κάπειδᾶν* B.

555. *μὴ φῆ]* Editiones veteres et fortasse codices *μὴ φῆ*, id est *μάφῆ*. Quod defendi potest. Sic *ἀφιέναι* de imperio cedendo dixit *Thucydides* 4, 28. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ολόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι ἐτοῖμος ἦν.

560. *ἐπὶ τὴν ψωλήν]* In B.C.[Δ.] *ἐπὶ τὴν κωλήν*, quod consideratione dignum. Quemadmodum hæ voces hic commutatæ fue-

runt, idem contingere potuit Nub. 989. 1018. ubi forte melius legeretur, τῆς ψωλῆς et ψωλῆν μεγάλην. Sin quod ibi legitur sincerum est, ex hoc loco significatio nomini κωλῆ tributa adstrui et confirmari potest, et hoc e duobus codd. recipiendum est. ψωλῆν est in A.[R.V.Γ.] sicque primus edidit Ant. Francinus [Francinus, ex libro Ravennate.] In duabus primariis editt. est κωλῆν. Si res meo arbitrio permittatur, et hic et in duobus Nubium versibus ψωλῆν prætulerim. — ἔτ' ἐκείνας. Sic B.C.[Δ.] In A. male ἔτ' εἰς ἐκείνας. Vulgo ἔτι κεῖνας. BRUNCK.

564. θεοῖσιν] θεοῖς R.Γ.

ὄς A.B.C.V. ὄσ' ἂν R.Γ.Δ. ὄ ἂν Ald.

ἀρμόζῃ] ἀρμότῃ Lobeckius ad Phryn. p. 241. Frustra. Ἄρ-
μόζειν si tragicis dicere licuit, licuit etiam in anapæstis Aristophani.

565. Venerem cum Phaleride jungit, alludens ad Phaleten s. Phallum, qui est penis coriaceus. BERG. πυροῦς. Vocem πυροῦς in duobus continuis versibus repeti, longe est ineptissimum, ubi singulis diis singulæ contribuuntur aves, quarum unicuique diversum quid offerendum est. In alterutro versu vocem illam πυροῦς ab oscitante librario pro sincera alia ex altero versu repetitam fuisse, statim quivis deprehendere potest. Aio in priorem versum male eam intrusam fuisse. φαληρίδι avi, quam Bœotus in Ach. 875. e sua dialecto φαλαρίδα appellat, quid apud nos Gallos sit nominis haud ego dixero. Adeat naturæ peritos, qui id scire volet. Sed quia Veneri consociatur, lascivam esse oportet, cui proinde nihil magis offerri convenit, quam κριθὰς hordea, quia id nomen ambiguae significationis est, unde more suo jocum captat comicus, gratam Veneri mentulam innuens. Præterea in alimentis avibus præbendis sic junguntur κριθὰς et πυροῖ quum alibi tum mox v. 621. Vapulent ergo librarii, et, quamvis ringatur, si quis illorum patronus exorietur: tu vero, candide lector, meo periculo repone:

ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Est aliud quid in hoc versu facetum, quod interpretibus ne suboluit quidem. Neptuno sacrum fit ove, Herculi bove, Jovi ariete. Quid ita? Nullane victima Veneris aram imbuet? Si quis Veneri immolet. Quid? Id ipsum quo secreta celebrantur orgia, cujusque significatio latet in sequenti κριθὰς. Ne credas alius cujusvis hostiæ poetam hic meminisse. Ego nihil præ-

terea mutari velim, tametsi facilis ratio est, qua omnia examusim exæquentur, et sibi congruant. Necesse non est verbum *θύειν* utroque in membro adesse, ut nec repetitur versu abhinc secundo. Proinde legere possis :

ἦν Ἀφροδίτῃ χοῖρον, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Sed nec ipse hoc valde probō, et jure quis objiceret [Ach. v. 793.] :

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται. BRUNCK.

[φαληρίδι] φαλαρίδι Athenæus 7. p. 325 b.

566. οἶν A.R.V.Γ. ἴν Ald. “ Sincerum est οἶν. Neptuno “ sæpissime ove vel ariete solo sacra fieri videmus; nullibi, “ quantum memini, sue solo, quod animal deo illi non immola- “ batur, nisi adjunctis alius generis victimis, idque in lustra- “ tionibus. Vide Eustathium p. 1676, 32. ad hos Homeri “ versus in Odyssea :

“ ῥέξας ἱερὰ κατὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,

“ ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συνὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον.”

BRUNCK. Neptunum, deum marinum, conjungit cum anate, ave aquatica : Herculem, deum voracem, cum laro, ave vorace.

καθαγίζειν Brunckii editio. καθαγιαζέειν Γ. καταγίζειν R, Ald.

567. Ἡρακλέει Brunckius. Ἡρακλεῖ libri.

θύῃ addidi ex R.V.Γ. et scholiasta, et delevi *θύειν*, quod libri omnes post *ναστοῦς* inferunt. Ceterum notandum *λάρῳ* producta syllaba priore dictum. Correpta, ut Homerus, utitur Nub. 591.

[μελιτούττας] μελιττούτας A.B.C.R.V.Γ.

568. Δὺ] Ex scholiis: ἐπεὶ κατωφερῆς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὄρχιλον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις· sunt autem ὄρχεις *colei* sive *testes*. Huc alludi patet, etiam quum dicit mactandum orchilo *σέρφον ἔνορχιν*, *coleatum*. Etiam in Vesp. 1511. fit mentio hujus aviculæ et simul allusio, sed non tam ad ὄρχεις, quam ὄρχεῖσθαι. BERG.

569. σέρφον ἐνόρχην] Sic B.[R.V.Γ.Δ.]. Alii, ut vulgo, ἔνορχιν. Alteram formam agnoscit noster Lys. 661. Eq. 1385. BRUNCK. Similiter πλακοῦντα ἐνόρχην προθύειν dixit Plato comicus ap. Athen. 10. p. 441. πρῶτα μὲν ἐμοὶ καὶ Κουροτρόφῳ προθύεται πλακοῦς ἐνόρχης ἀμυλος ἐγκύμων. BERG.

570. ἦσθην] Propterea jocosa ei res videtur *serphus immolan-*

aus, quia verbum *σφαγιάζειν* magnis victimis convenit, non autem bestiolæ tam minutæ. BERG.

ὁ μέγας Ζάν] Perperam in A. Ζεύς. Ad hunc comici locum respicit Eustath. ad Il. p. 436, 18. BRUNCK. ζᾶν R.

571. ἄνθρωποι] Scribendum ἄνθρωποι.

573. 574. πέτεται] πέταται libri omnes, nisi quod in Γ. annotatum γρ. καὶ πέτεται.

574. Ἴριω] Non Iridem, sed Junonem et Minervam cum columba comparatas esse ab Homero Il. ε, 778. τὸ δὲ βᾶτην τρήρωσι πελειᾶσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι, notavit scholiasta. Conf. ad v. 609. Bentleio Ἦρην restituendum videbatur. Quod Ἦραν scribendum foret, quum nihil caussæ sit cur Ionica forma servetur.

δέ γ' R.V. et scholiasta. δὲ χ' vulgo, quod V. correctus habet.

576. ἡμῶν A.B.C.R.V.Γ.Δ. ὑμῶν Ald.

581. ΕΥ.] ἔπ R.

584. ὁ γ' Ἀπόλλων] ἀπόλλων Elmsleius ad Acharn. 93.

ἰατρός γ' Brunckius. Aberat γ'.

μισθοφορεῖ δέ] Scholiasta, τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ἤτησεν. Simul alludit ad μισθοφορίαν medicorum, qui Athenis publice conducebantur. BERG. Apollo non tantum Trojæ muros, accepta a Laomedonte mercede, exstruxisse, sed etiam Admeto, Arcadiæ regi, serviisse ferebatur. BECK.

586. σὲ δὲ Γῆν] δὲ om. Γ.

587. 595. 606. ΕΠΙΟΨ] ΧΟΡΟΣ editiones ante Brunckium.

590. κνίπες καὶ ψῆνες] ψῆνες καὶ κνίπες Pollux 7, 144. Scripturam vulgatam habet Herodianus περὶ μου. λέξεως p. 16. 7.

599. πρότερον R.Γ.Δ.e t Vaticanus. πρότεροι vulgo.

600. ἴσασι A.B.R.V.Γ.Δ. οἴσασι C. οἶδασι Ald. De cæsura hujus versus dixi ad Nub. 987.

601. οἶδεν] εἶδεν Ald.

ἄρ' om. R.

604. ὑγίεια] Scribebatur ὑγίεια.

605. ὑγιάινει] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles ap. Stobæum [Flor. 91, 28.] εἰσὶ δ' οἷτινες Αἰνουῦσιν ἄνοσον ἄνδρ'. ἐμοὶ δ' οὐδὲις δοκεῖ εἶναι, πένης ὦν, ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν. BERG.

606. ἐς] εἰς libri.

609. πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς Bentleius. Libri πέντε γενεὰς ἀνδρῶν.

λακέρυζα κορώνη] Alludit ad Hesiodi versum in fragmento ap. Plutarch. de Orac. defectu [c. 11.]

ἐννέα μὲν ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη

ἀνδρῶν ἡβώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος.

Numerum ætatum mutavit metri necessitate coactus. BRUNCK. Scholia: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ 'Ἡσιόδειον παίζει' ἐννέα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη. Nempe ut supra 576. quum diceret, Homerum comparasse columbis Iridem. BERG.

610. αἰβοῖ, ὡς] ὡς delet Hermannus in Elem. doctr. p. 405. rectius quam in Addendis, ubi αἰβοῖ ὡς per crasin conjungi vult: quod non videtur fieri posse. βαβαῖ, ὡς Brunckius.

611. Indicavi lacunam. Respondet enim hoc systema versibus 523. — 538.

612. καὶ addidit Brunckius.

πρῶτα Β.Γ.Δ. Vulgo πρῶτον. Eadem corruptela Eq. 542. et alibi non raro.

617. δένδρον ἐλάας] In hujus vocis scriptura, quum satis mihi constet de Atticismi proprietate, librariorum errores nihil moror. Perperam in libris ἐλαίας. Ineptum est, quod tradidere quidam grammatici, arborem Atticos ἐλαίαν appellasse, fructum autem ἐλάαν. Ut reliquis Græcis commune utriusque nomen erat ἐλαία, sic Atticis ἐλάα. Diphthongi eximebant ι in hoc nomine, ex usu suæ dialecti, ut in καλεῖν, κλαλεῖν, αἴπτειν, pro quibus dicebant κάειν, κλάειν, ἄπτειν. Optima est Thomæ M. observatio, cui tamen certatim contradicunt interpretes, sed omnes temere et imperite. ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου, κρεῖττον ἢ ἐλαία. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν. Ranarum versus est 995. ad quem vide quæ notavi. Confer Vesp. 450. BRUNCK.

618. κοῦκ R.V.Γ.Δ. Vulgo κοῦδ'.

ἐς] εἰς libri.

623. ἀνατείνοντες] ἀνατείναντες R.

629. τοῖσι] τοῖς R.V.Γ.Δ. Utitur metro tragico

υ ᾶ ᾶ — | υ ᾶ υ — υ —

632. — 634. Parum probabilis hæc est numerorum conso-
ciatio. Apertum est dochmium efficere ista, ὁμόφρονas λόγους,

quæ nihil habent quo vitii suspicionem moveant. Firma etiam et ipso loquendi usu stabilita sunt *δικαίους* et *ἀδόλους*. Thucydides 5, 18. ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. 5, 23. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. 5, 47. ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως. Aristophanes *Lysistrata* v. 168.

καὶ τὼς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πέλσομεν
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

Contra vero perniciosa metro vox *όσίους* non habet quo se tueatur, expellendamque esse arbitror. Reliqua autem fortasse ita scribenda,

ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονος λόγους
δικαίους ἄδολος ἐπὶ θεοὺς ἴης — .

634. ἴης Porsonus. Libri ἴοις.

639. γ' ἔτι] γ' addidi ex Plutarchi vita Niciæ c. 8. ubi γέ πω scriptum est, π ex τι corrupto et ω ex ὦρα illato.

640. μελλονικιᾶν] Locum hunc citat Plutarch. in Nic. p. 528. ubi monet, Niciam hic ab Arist. perstringi, ut cunctatorem, idque ob lentam obsidionem Pyli, in qua quum multum temporis frustra consumsisset, Cleon postea successor ei datus castellum dictum brevi tempore expugnavit. Suidas vero v. μελλονικιᾶν ex vetere in h. l. scholiaste aliam reddit rationem, quare Nicias a comico nostro appelletur *cunctator*; nimirum ob expeditionem Siliciæ in aliud atque aliud tempus ab eo dilatam. Sic enim ait: μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Νικίας γὰρ υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους etc. Hinc scholiasten nostrum supplere poteris. KUST. Non dubium est, quin ad vocem illius respexerit, qui Niciam in concione increpavit, quod nimis cunctaretur suscipere præfecturam classis in Siciliam mittendæ, a qua expeditione quum Nicias deterrere Athenienses vellet, in primis magnitudinem sumtuum prætendebat, quos urbs esset factura, teste Thucyd. 6, 25. καὶ τέλος παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἀπάντων ἤδη λέγειν, ἦν τινα αὐτῷ παρασκευῆν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. BERG.

641. δέ γε Dobræus. Legebatur δέ τε. δέ τι Δ. Nunc malim δέ τοι.

642. εἰσέλθετ'] ἐσέλθετ Ald.

ἐς] εἰς libri.

νεοττιάν] νεοττιαν libri. Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 207.

γε] τε Dobræus.

644. Πεισθέταιρος] Scribendum Πειθέταιρος. Vid. ad v. 2.

τῷδεδλί] Legebatur τῷ δὲ τί. τῷδε τί V. τῷδὲ τί R. et γρ. V.

645. Κριῶθεν R. V. et scholiasta ^{κ η} θριῶθεν Γ. θριῆθεν vulgo: quam lectionem memorat scholiasta. θριᾶθεν Δ.

646. δεχόμεσθα] Scribendum δεχόμεθα ex R.V.Γ.

648. 649. Π. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ΕΠ. φέρ' ἴδω. Π. φράσον γε νῶν ὄπως — Ald. Vera lectio restituta est ex A.B.R.V.Γ.Δ.

649. ἐγὼ τε χούτοσι] ἔγωγε χούτοσι A. et Suidas in πῶς δοκεῖς. Equit. 1159. ἐμέ τε καὶ τουτουί.

651. Αἰσώπων] Scholiasta auctore fuit ea Archilochi, non Æsopi fabella. Archilochi fabulam de aquila et vulpe illustravit Huschkius in Matthiæ Miscell. philol. 1. p. 12. BECK.

653. ἀετῷ Brunckius. αἰετῷ libri. Eadem diversitas apud Suidam l. c. et in φλανρότατον.

656. ἄγε δὴ Ξανθία καὶ Μανόδωρε] Hic primum apparet, una cum istis venisse servos; sunt enim hæc servilia nomina. Xanthias servus introducit in Vespis et Ranis, statim initio fabularum. In Ran. 165. ad eum similiter atque hic dicitur: σὺ δὲ τὰ στρώματ' αἰθις λάμβανε. Qui autem hic Manodorus vocatur, videtur idem esse qui Manes dicitur v. 1329. et 1311. BERG.

658. σὲ καλῶ σὲ καλῶ R.V. Legebatur σὲ καλῶ σὲ λέγω (λέγων Ald.).

σαντοῦ] σοῦ R. et Suidas in ἀριστήσασθε. τοῦ σοῦ C.

659. ἀρίστισον R.V.Γ. et Vaticanus. Codices reliqui et Ald. ἀρίστησον.

εῖ om. B.C. Ald.

Μούσαις R. Μούσης vulgo et Suidas in ἐκβιβάσας.

667. Auctore schol. prodit meretricula valde ornata, sed persona lusciniæ instructa. Nimirum histrio ad modum meretricis erat exornatus. BECK.

669. διαμηρίζουμ'] Hesych. διαμηρίσαι. τοῦτο καὶ ἐπὶ παιδῶν

ἀρρένων καὶ θηλειῶν ἔλεγον. Ad quam glossam vide interpretes. De mascula Venere adhibitum hoc verbum occurrit mox 706. Totus hic locus perperam vulgo personis divisus; eas codicum auctoritatem sequutus melius distinxi. BRUNCK. Versus 670. Euelpidi continuabatur, deinde quæ Euelpidis sunt, Pisthetæro, quæ Pisthetæri, Euelpidi tribuebantur.

αὐτὴν] αὐτῆς V.

670. ὄσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν] Imitatur Homerum Il. β, 872. ὄς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἦτε κούρη. v. Wytttenbach. Ep. Crit. p. 28. sive ad Juliani orat. p. 248. s. ed. Schaefer. add. Porson. ad Eurip. Eq. 153. qui docet morem fuisse apud veteres virginibus plurimum auri gestare. BECK.

671. καὶ] Fortasse καὶν scripsit, quæ Seageri conjectura est. De quo dixi in Thesauro Stephani s. v. Δοκέω.

672. ὀβελίσκων] ὀβελίσκων B. Δ. ὀβελίσκου A.

675. τύχαγαθῆ] ἀγαθῆ τύχη vulgo. τύχη ᾿γαθῆ Γ. Δ. τύχη ἀγαθῆ R. Conf. ad. v. 436.

677. φίλτατον] φιλιτάτη codex Vaticanus.

682. καλλιβάαν — αὐλὸν] Sic tibiam vocavit Sophocles Trach. 648. BERG.

685. φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι] Alludit ad Homericum versum Il. ζ, 146. quem schol. citat. De quo versu Simonides ap. Stob. [p. 530. ed. Gesn.] ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ξείπεν ἀνὴρ. Οἷη περ φύλλων γενεῆ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν. BERG.

686. Æsch. Prom. 549. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄκικυν, ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον. BERG.

πηλοῦ] κηροῦ Clemens Al. p. 584. ed. Pott.

ἀμειννὰ] ἀμειννοὶ Clemens.

687. εἰκελόνειροι] ἰκελόνειροι R.

688. πρόσχετε Bentleius. προσέχετε libri.

692. Προδίκω] Alias hunc videtur laudare, Nub. 360. BERG. παρ' ἐμοῦ Προδίκω R. Vulgo Προδίκω παρ' ἐμοῦ.

693. seqq. Hæc copiose illustrarunt Cudworth. Syst. Intell. p. 117. Salmas. ad Solin. I. p. 309. Pleraque horum tradiderunt Orpheus aliique veteres Græcorum theologi, qui ex Nocte omnia prognata (v. Aristot. Metaph. 12, 6. et Damascii Excerpta ap. Wolf. Anecd. Gr. vol. 3. p. 256.) et Noctem, Chaos atque Cælum antiquitus regnasse aiunt. Ἐρεβος ex Hesioidea

theologia habet (v. Hesiod. Theog. 116.; permiscet enim poetarum et philosophorum varia decreta, joci causa. BECK.

695. ὑπηνέμιον — ῶδον (ῶιδὸν R.)] Scholia, ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δῖχα συνουσίας καὶ μίξεως. Lucian. de Sacrif. c. 6. ἀνευ τῆς πρὸς ἄνδρα ὀμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παιδα γεννηῆσαι. BERG. πρωτόγονον ῶδον est Orphicum. v. Plut. Sympos. Qu. 2, 3. Diod. S. 1, 27. ibique Wessel. et Bentlei. ep. ad Mill. p. 454. Lips. ed. Ut hoc rideret noster, ὑπηνέμιον dixit. v. Plin. H. N. 10. 58. Varro de R. R. 2. p. 62. Albert. ad Hesych. vol. 2. p. 1465. Eadem ova dicuntur ἀνεμιαῖα. BECK.

696. Quæ de Amore omnium rerum auctore dicuntur, Hesiodæa sunt, v. Plat. Symp. 6. Primum omnium creatum esse Amorem Parmenides dixit. v. Sext. Empir. adv. Phys. p. 550. ibique Fabric. BECK.

697. στίλβων νῶτον περὺ γοιῦ χρυσαῖν] Breviter infra 1736. ἔρωσ χρυσόπτερος. ἀνεμώκεσι. Eurip. Phœn. 166. ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι. BERG.

701. δ' om. R.

γένετ'] ἐγένετ' R.V.G.

703. μακάρων. ἡμεῖς δ' ὥς] Non præferendum videtur quod Dobræus conjecit μακάρων ἡμεῖς. ὥς δ' — .

704. τε addidit Brunckius.

705. δὲ καλοὺς om. R.

707. ὁ μὲν ὄρνυγα δούς. Non semper adeo simplices fuere pulchri pueri, ut ætatis florem pro avicula darent: majoris lucri cupidos eos factos fuisse, queritur Glaucus in epigrammate in Analectis vol. 2. p. 347.

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας

ὄρνυξ καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα καὶ ἀστράγαλοι

νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα. τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκέῖνα

ἰσχύει· ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλοι. BRUNCK.

Plura de hoc more coturnices aliasque aves pueris amatis donandi conguessit Jacobsius ad Anthol. vol. 10. p. 13. BECK.

Περσικὸν ὄρνυ] Vid. ad v. 485.

708. πάντα] ταῦτα V.

710. Ex Hesiodo in Operibus v. 448.

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης,

ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,

ἤτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὄρη
δεικνύει ὀμβρηροῦ.

Sequens versus etiam ex Hesiodo adumbratus, *ibid.* 45.

αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

et 629.

πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι. BRUNCK.

712. Ὀρέστης, nocturnus illius temporis grassator, de quo faceta mentio rursus occurrit infra 1490. et Acharn. 1167. BRUNCK.

713. ἰκτίνος] Vulgo ἴκτινος. δ', additum in editione Kusteri, om. R.V.G.Δ.

714. πεκτεῖν] Sic perspicue A. ut bene Kusterus e Suida edidit. In duobus aliis, ut in prioribus editt. mendose et cum metri ruina πέκειν. BRUNCK. πέκειν R.G.Δ.

715. ληδάριον] Perperam vulgo ληϊδάριον. Saltem oportebat ληδάριον, ne superflua syllaba versus oneraretur. Sed sincerior est hujus nominis scriptura per simplicem vocalem η. Auctor Etymol.M. Λήδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτώνιον, ἢ χλα-
νίδα παλαιάν. Ληδάριον, ἰμάτιον. Agnoscit eam quoque Hesychius in his glossis: Λαῖδος, λῆδος, τριβώνιον. Λήδιον, τριβώνιον εὐτελές. Diserte vero Didymus apud Eustathium ad Homerum p. 1146. extrema: καὶ οὕτω παροξύνεσθαι θελήσας τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος, ἀποστρεφὲς αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι. ἐπεὶ, φησὶ, λῆδος τὸ πρωτότυπον, ὃ Δωριεῖς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκ-
μάν· Λᾶδος εἰμένα καλὸν, ὃ ἐστὶ, λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές. ἀπὸ
γοῦν τοῦ λῆδος, φησὶ, μὴ ἔχοντος τὸ ι γεγονὸς τὸ λήδιον, οὐδ' αὐτὸ
ἂν ἔχοι τὸ ι. BRUNCK. Revocavi ληδάριον.

717. ὄρνις A. et Suidas in Ἄμμων. Vulgo ὄρνεις.

πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε] πρὸς ἔργα τρέπεσθε Suidas, ex scho-
liastæ interpretatione, οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε. *Omnino le-
gendum, inquit Porsonus, πρὸς τᾶργα.*

718. ἀνδρός] ἄνδρες Brunckius. Non opus.

720. παρμόν] Sternutamentum οἰωνόν, *avem*, vocat Xenoph.
3, 2, 5. de exped. Cyri τοῦτο λέγοντος αὐτοῦ πτάρνυται τις· ἀκού-
σαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὀρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν·
καὶ Ξενοφῶν εἶπε· δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ, περὶ σωτηρίας ἡμῶν
λεγόντων, οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος ἐφάνη, εὐξασθαι τῷ θεῷ
τούτῳ θύσειν σωτήρια. BERG.

721. ὄνον ὄρνιν] Hoc ex narratiuncula quadam ductum, quam exponit scholiasta.

728. παρὰ ταῖς νεφέλαις] Quasi propter nubes non possint videre et audire, quid homines velint. Ita infra dicit, homines sub nubibus secure pejerare, diis nihil animadvertentibus, v. 1607: νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι κύφαιτες ἐπιορκούσιν οἱ βροτοί. Etiam Pac. 207. dicit de diis: αὐτοὶ δ' ἀνφκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω, ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι, μηδ' ἀντιβολουμένων μηδὲν αἰσθανοίατο. BERG.

731. πλουθυγείαν] πλουθυγείαν Ald. πλοῦθ' ὑγείαν R.

733. γάλα τ' ὄρνιθων. In proverbium abiit de valde fortunatis et omnia possidentibus *lac gallinaceum*, aut de rebus rarissimis. Sic Philocleon in Vesp. 508.

ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὄρνιθων γάλα

ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν.

Lucianus de *Mercede conductis* p. 668. καὶ ἕξεις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὄρνιθων γάλα. Strabo de Insula Samo p. 945. τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἔκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὄρνιθων γάλα: καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη. Plinius in *Historiæ Naturalis præfatione*: *Inscriptionis apud Græcos mira felicitas: κηρίον inscribere: quod volebant intelligi favum: alii κέρας Ἀμαλθείας, quod Copiæ cornu, ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum.* Petronius cap. 38. *Nec est, quod putes, illum quidquam emere: omnia domi nascuntur: lanæ, ceræ, piper: lacte gallinaceum, si quæsieris, invenies.* BRUNCK.

738. τὴν sexies hic et v. 770. R. Vulgo quater.

-τιξ] Vulgo τίγξ. Conf. ad v. 260. et 753.

740. νάπαισι] νάπαις C.

καὶ κορυφαῖς Fr. Thierschius. Libri κορυφαῖσι (κορυφαῖσιν V.) τ'. Metrum idem quod Ran. 1362. σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα.

741. -τιξ] Vulgo τίγξ.

742. ἰζόμενος] ἰζομένη A.B.Δ.

743. —τιξ] Vulgo τίγξ. Omittunt hanc syllabam R.V. hic et in antistropho v. 775.

746. ὀρείῃ] ὀρίαι R.

747. -τίξ] Vulgo τίγξ.
 749. ὡσπερ ἦ] Scribendum ὡσπερὶ cum Reiskio.
 750. Φρύνιχος] Vid. ad Vesp. 220.
 752. ῥδάν R. Δ. Γ. et Suidas in Φρύνιχος. ῥδῆν vulgo.
 753. -τίξ R. Vulgo τίγξ.
 758. ἐκεῖ A. B. C. R. V. Γ. ἐκεῖνό Ald.
 759. αἶρε πλήκτρον] Scholia: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα ἐν οἷς μάχονται. Est autem proverbium. Scholia infra ad 1365. καὶ παροιμία: αἶρε πλήκτρον ἀμυντήριον. BERG.
 μάχει] μαχη R. μάχη Δ.
 761. ἀτταγῶς] ἀτταγὰς R.
 763. φρυγίλος codices et Suidas. φρεγίλος Ald.
 764. Ἐξηκεστίδης] Vid. v. 11. et 1527.
 765. φυσάτω πάππους] πάππος est avis et avis quædam. In hac ambiguitate ludit. Vult autem dicere: curet se inscribi inter pappos aves; et sic per fallaciam poterit ostendere, se habere pappos avos, poteritque probare se esse civem Atticum. Ceterum, ut hic φῦσαι πάππους, ita φῦσαι φράτορας Ran. 421. BERG.
 φράτορες] Scribendum φράτερες. Vid. ad Eq. 255.
 766. Πισίον] Scribendum Πεισίου.
 767. πέριδι γεγένεσθω] Ut astute elabi possit, more istius avis. BERG.
 νεοττίον] Scribatur νεόττιον.
 768. ἐκπερδικίσαι] Hesych.: τὸ διολισθηῆσαι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ τῶν περδίκων, μεταφορικῶς. πανούργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας. Ignoratur, quis fuerit ille Pisix filius. Proditor juxta cum patre fuisse videtur et tunc, quum ageretur hæc fabula, in carcere asservatus fuisse. BRUNCK. Similiter dicitur διαπερδικίζειν et διεκπερδικίζειν. ἐκπερδικίσαι ex Ecclesiæ memoria errore affert Antiatticista p. 97, 14.
 769. τοιάδε A. R. et Suidas in κρέκω. Legebatur τοιάνδε.
 770. et 775. τῶ quater R. V, omisso τιοτίξ.
 -τίξ] Vulgo τίγξ hic et v. 773. 779. 784.
 772. πτεροῖς A. R. V. Γ. Vulgo πτεροῖσι.
 ἰαχον A. V. Vulgo ἰαχον.
 773. τῶ τῶ τιτίξ R.
 777. φύλά τε codices. τε φύλα Ald.

778. αἶθρη] αἰθήρ (γρ. καὶ αἶθρη) Γ. αἰθήρ etiam Vaticanus.

784. τιὸ quater R.V.

788. ἐκπετόμενος Brunckius. ἐκπετόμενος libri præter C, qui ἐκπετάμενος.

789. αὖ] ἂν A.

790. Πατροκλείδης] Iste χεσᾶς dicebatur a χέσαι, ut notat scholiasta et Pollux 5, 91. BERG.

791. ἐξίδισεν] ἐξετίλησεν. Eustathius ad Homerum p. 950, 53. κάκη γὰρ οὐ μόνον ἢ κακία κατὰ τοὺς περὶ Πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ ἢ δειλία, ἐξ οὗ κακὸς, ὁ δειλός. καὶ κακίζεσθαι, τὸ δειλιᾶν, ὡς τὸ (Ἰλ. ω, 214.) ἐπεὶ οὗ ἐ κακίζόμενον γε κατέκτα. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ κακκὰν συνήθως ἐπὶ παιδίων, ἐπεὶ καὶ τοῖς δειλιῶσιν ἔπεται τοιοῦτόν τι πάσχειν. ὃ καὶ ἐξιδίειν σεμνῶς ἢ κωμῶδία φησὶν, ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ Ὀμηρικοῦ τοῦ, (Od. ν, 204.) ἴδιον, ὡς ἐνόησα, ἤγουν ἰδρωσα ἐξ ἀγωνίας. BRUNCK.

794. βουλευτικῶ] Loco theatri, quem senatores occupabant. Vid. Hesych. in h. v. et Polluc. 4, 22. BECK.

795. ἀνέπτωτο duo codices Brunckii et Δ. ἀνίπτωτο R.V. Ald.

796. αὖ] ἂν R.V.Γ.

798. Διτρέφης Suidas in h. v. Scribebatur Διτρέφης. De scriptura hujus nominis dixi in Thesauro vol. 2. p. 1470. præeunte Elmsleio ad Eurip. Med. 139.

πνιτωαῖα — περᾶ] Lepide comicus Diitrephem per *vimineas alas* emersisse scribit: significare nimirum volens, Diitrephem plectendis vasis vimineis divitem factum esse, eaque ratione ad honores emersisse. *Kusterus*. Nempe Phylarchus fuit et Hipparchus, seu tribunus equitum et equitum magister. φύλαρχοι Athenis appellabantur equestrium turmarum præfecti, quæ decem erant, una ex qualibet tribu. V. Polluc. 1. 128. et 8, 94. BRUNCK. Hipparchi autem duo fuerunt. Vid. Xenoph. Hipparch. 2, 8. BECK.

805. εἰς εὐτέλειαν] Contrarium εἰς κάλλος. Æneas Soph. epist. 25. μὴ ταυτὸν πάθοιμεν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο. BERG.

806. σκάφιον] Fallitur scholiastes σκάφιον pro tonsuræ genere accipiens, eoque magis quod tonsuram illam confundat cum ea, quam vocabant Græci τὴν ἐν χρῶ κουράν. Tonsuram σκάφιον

notare possit in Thesm. v. 838. ad quem vide notam. Hic autem *caput* significat, ut in hoc comici versu [fragm. 502.]

ἵνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον, πληγείς ξύλω.

Scholiastæ errorem ostendit Salmasius in Tertull. librum de Pallio p. 269. Verti debuit: *Tu autem merulæ caput deplumata.* BRUNCK.

ἀποτετιλμένω] παρατετιλμένω R.

807. ἠκάσμεσθα] εἰκάσμεθα R. et Suidas in h. v.

808. Versus est Æschyli ex Myrmidonibus, quorum locum plenius adducit scholiastes:

ὡς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, —
πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν ἀετὸν,
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἀλισκόμεσθα.

Vocem ἀλισκόμεσθα ad sensum necessariam comicus suppressit, ut fit, quando proverbialia dicta, vulgo nota, citantur. Qui dictum usurparint e veteribus, Gatakerus loco laud. recenset; facetissime omnium Ptolemæus, rex Ægypti, deluso Sosibio. Historiam vide ap. Athen. 11. p. 493. f. BRUNCK.

812. φέρ' ἴδω, τί δ'—] Vid. ad Acharn. v. 4.

τοῦνομ' Bentleius. οὔνομ' B. et Ald. ὄνομ' A.C.R.V.Γ.Δ.

816. χαμεύνη A.[R.V.Γ.]. Inepte vulgo χαμεύνην. Jocus est in ambiguitate nominis σπάρτη. Eustathii verba a Kustero jam prolata adponam ex commentariis in Iliadem p. 191. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς Ὀρμισιν, ἐνθα παίζων περὶ τῆς Λακωνικῆς Σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου, φησὶ μὴ ἂν δεηθῆναι σπάρτης, κειρίαν ἔχων. ἦτοι μὴ δεηθῆναι σπαρτίνου πλέγματος, ἐὰν ἄλλην ἔχη κειρίαν, ἦτοι δεσμὸν κλίνης. Perversæ admodum erant in impressis libris personæ, quas e scriptorum auctoritate in ordinem restitui. BRUNCK.

Delendum γ' post κειρίαν illatum ex R.V. et Suida in κειρίαν et χαμεύνη.

819. Νεφέλοκοκκυγίαν] Conf. Lucian. Var. Hist. 1, 29. KUST.

820. γὰρ Porsonus. γ' libri. σύ γ' Brunckius: quæ nihilo deterior conjectura est.

821. αὐτηγί Elmsleius ad Acharn. 784. Legebatur αὔτη γ' ἦ.

822. Θεογένους] Scribebatur Θεαγένους. Vid. ad Pac. 928.

τὰ Θεαγένους] Quas Theagenes jactet opes, dicit esse in

urbe, quæ est in aëre ædificata, id est, nusquam eas esse. Infra 1127. ubi de vastitate murorum hujus urbis, conjungit eum cum simili jactatore: ὧσθ' ὑπεράνω [ὧστ' ἂν ἐπάνω] μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς καὶ Θεαγένης etc. BERG.

823. Αἰσχίνου] Iste etiam volebat dives videri et semper in ore habebat opes, quas non habebat domi. In Vesp. 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης — κἄτ' ἄσεται χρήματα. BERG.

γ'] γε R.

οὖν R.V.G. ἢ vulgo.

824. τὸ Φλέγρας πεδῖον] *Aut campum Phlegræum* dicemus esse illum locum, ubi sunt istorum opes, aut urbem istam ætheriam; quia hæc non est: Phlegræus autem campus et res, quæ ibi dicuntur contigisse, sunt inanes poetarum fabulæ. τοὺς Γηγενεῖς. vid. ad Nub. 851. BERG.

825. ἀλαζονενομένοι] ἀλαζονενομένους Suidas in Φλεγραίας, convenienter epicorum narrationibus. Sed consulto rem invertisse videtur comicus.

827. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον] De peplo in Panathenæis deduci solito omnia pervulgata. V. Meursii Panathen. c. 17. 18. BRUNCK.

832. δαί A R. δὲ V.G. δ' αὖ B.C.Δ. δ' ἂν Ald.

τὸ Πελαργικόν] De Pelasgico arcis muro, quem facete Πελαργικὸν appellat comicus ad ciconiarum nomen alludens, v. Meurs. in Cecropia c. 5. et Att. Lect. 6, 1. Tametsi Πελαργοὶ etiam quandoque appellantur Pelasgi. Incoluerunt illi præter alias multas regiones, Tyrreniam, unde sæpe Tyrreni vocantur. Hinc est, quod Callimachus de quadam urbe dixit Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν [fragm. 283.]. BRUNCK.

835. Ἄρεως] ἄρεος A.

842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε] Nempe ad explorandos excubitores. Infra 1160. κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι. BERG. Tintinnabulis enim excubitores explorabant. v. Thuc. 4. cap. ult. ibique Duck. et Fabric. ad Dion. Cass. vol. 1. p. 733. BECK.

843. Scribendum κήρυκε cum Brunckio.

ἐς] εἰς libri.

845. αὐθις] αὐτις R.

846. οἴμωζε παρ' ἔμ'] Dixerat alter κακέειθεν αὐθις παρ' ἐμὲ, id est, πρὸς ἐμέ. Ultima verba repetit facetus Euelpides, sed alio

sensu. Isti παρ' ἐμὲ valet *mea causa*, ut est apud Plautum sæpe: Epid. 5, 2, 14. Dum sine me quæras, quæras *mea causa* vel medio in mari. Et Menæchm. 5, 1, 27.

Mea quidem hercle *causa* vidua vivo,

Vel usque dum regnum obtinebit Jupiter.

Insulse ista vulgo Epopi tribuuntur. In A. cujus fidem sequutus sum in distinguendis totius hujus colloquii personis, Euelpidi bene hæc adscripta sunt. BRUNCK.

851. ὁμοροθῶ συνθέλω] Scholiasta, Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως.

856. προβάτιον Bentleius. πρόβατον libri.

τι θύει] τις θύει V.

857. ἴτω bis Ald. ἴτω ter A.B.C.R.V.Γ.Δ. Quo recepto delevi τῶ θεῶ post βοά lectum. Nunc mihi scribendum videtur cum Bentleio ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ.

Πυθιάς βοὰ] Scholiasta, τὸ Πύθιον μέλος. οὔτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

858. ῥῥάν om. C. Cujus lectioni accommodari potest versus antistrophicus (902.) recipienda Suidæ lectione.

859. Edd. ante Brunckium τουτὶ τί ἦν | τουτὶ., vel τουτὶ τί ἦν | τουτὶ; Brunckius τουτὶ, τί ἦν | τουτὶ; Non intellexerunt verborum constructionem. Emendanda erat interpunctio ita ut ab me factum est. Similiter v. 956.

τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτε' ἤλπισα,

οὔτω ταχέως τοῦτον πεπίσθαι τὴν πόλιν.

861. ἐμπεφορβιωμένον] Qui prodibat in scenam tibicen corvino vultu ornatus erat, et capistratus tibicinum more. φορβειὰ quid sit optime omnium docet Salmasius in Plinianis p. 585. cui omnia sua debent Longini interpretes ad caput 3. περὶ Ὑψους. Græcum nomen est φορβειὰ, unde verbum ἐμφορβειῶ, ἐμπεφορβειωμένος. Prava est librorum nostrorum scriptura. Legitimam formam, hic omnino reponendam, adfirmat Eustathius ad Homerum p. 539. φορβειὰ, ἡγουν τὸ καὶ περιστόμιον καὶ στόμιον, ῥωμαϊκῶς δὲ εἰπεῖν, καπίστριον· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῶ κωμικῶ ἐμπεφορβειωμένος. BRUNCK. Præsens est ἐμφορβειοῦν, præteritum ἐμπεφορβιώσθαι.

862. Hic versus Epopi tribuebatur.

865. In editione Oxoniensi typothetæ culpa oratio prosa in versus est divisa hic et infra 870, 875, 878, 881, 1035, 1040, 1046, 1050.

868. Ὀλυμπίησι — πάσησι] Restituendæ videntur formæ Atticæ Ὀλυμπίαισι — πάσαισι. Conf. Thesm. 332.

869. Sacerdoti continuatur in libris. Choro male tribuit Brunckius, Pisthetæro recte Beckius.

Σουνιέρακε] Compositum ex Σούνιον, quod est promontorium Atticæ, et ἰέραξ, accipiter. Alludit autem ad Σουνιάρατε, quod est epitheton Neptuni. In Eq. 556. ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε, quem locum citavit scholiastes. Πελαργικέ. πελαργὸς *ciconia*, πέλαγος *mare*. Ex his permistis facit avibus Neptunum deum maris. BERG.

870. Epitheta Apollinis tribuit cygno, qui est Apollini sacer. BERG.

Λητοῖ Ὀρτυγομήτρα] Latona in Ortygia, quæ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων, a coturnicibus, dicta est, peperit Apollinem et Dianam. BERG.

875. φρυγίῳ Σαβαζίῳ] Quasi dicat: *fringillæ barbaræ*; alludit enim ad vocem Phryx, ut 763. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἄν Φρυξ, φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται. Sabazius autem barbarorum deus. V. ad Vesp. 9. BERG.

στρουθῶ] Intelligit struthiocamelum quæ est avis maxima. BERG. Scribendum στρούθῳ et v. 877. στρούθε. V. ad Vesp. 207.

877. Pisthetæro tribui. Sacerdoti continuant libri.

μήτερ Κλεοκρίτου] Scholia: τὸ δὲ, μήτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. BERG.

878. διδόναι — ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν] Hæc fuit formula precum. Menander ap. Athen. 14. p. 659. in loco simili: διδόναι σωτηρίαν, ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι ταῦτ' εὐχόμεθα. BERG.

879. αὐτοῖσι καὶ Χίοισι] Theopompus historicus ap. schol.: τὰς εὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ἤρχοντο τοῖς θεοῖς, Χίους διδόναι τὰγαθὰ καὶ σφίσι αὐτοῖς. BERG.

881. καὶ ὄρνισι delendum.

πορφυρίωνι R.V.Γ.Δ. Legebatur καὶ πορφυρίωνι. Recte abest καί: nam πορφυρίων et reliquæ quæ enumerantur aves, sunt ἥρωες, quos sacerdos dicit, καὶ ἡρώων παῖδες.

885. ἐλεᾶ] ἐλεᾶς avis memoratur v. 302. Inepte τελέαν avem comminiscitur scholiasta ad v. 163.

886. βασκᾶ] Scribebatur βάσκα. De quo dixi in Thesaurο Stephani.

887. ἔλασᾶ] ἔλάσαι R.

ἐρωδιῶ] ἐδωλίῳ legit scholiasta, qui aliam formam nominis εἰδώλιος ex Callimacho memorat. Hesychius, ἐδώλιος: εἶδος ὀρνέου.

καταράκτη] καταρράκτη Γ.Δ, ut apud Aristotelem scribitur. Recte.

891. ἀλιαέτους] Scribebatur ἀλαιέτους.

892. ἰκτῖνος] ἰκτινος libri.

894. τουτογι] ἱερεῖον intelligit. τουτογι B.C.Γ.Δ.

895. αὐ τὰρά σοι Elmsleius ad Acharn. 323. Libri αὐτ' ἄρα σοι.

902. γένειον V, ut videtur, et lemma scholii. γένειόν τ' vulgo. Apud Suidam in θύματα legitur γένεια καὶ κέρατα, recte, si ῥδαν deleatur v. 858.

904. Intervenit poeta dithyrambicus, carmina quædam oblaturus in laudem novæ urbis, ut aliquid munusculi auferat. BERG.

905. 906. In unum versum conjungendi, qui in duos exit baccheos.

905. κλήσον] κλείσον R.

906. τεαῖς] τεαῖσιw Γ. Probabilis est Tyrwhitti conjectura νέαις.

ἀοιδαῖς R.V. ἀηδαῖς Γ. Legebatur ῥδαῖς.

909. Scholia: ἐπειδὴ ὄτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὀμήρου εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος. Ad quem locum comicus respexit. BERG.

915. Poetæ amiculum ὄτρηρον jocose vocat, quia erat τετρημένον. BRUNCK.

918. κύκλια] Cantanda a choris cycliis, παρθένεια a choris virginum.

919. παρθένεια] Scribebatur παρθενεία.

Σιμωνίδου] Cei.

920. ποίου] Scribendum πόσου cum Bentleio.

922. τὴν δεκάτην] Conf. ad v. 494.

925. οἷαπερ] οἷαπερ Suidas in ἀμαρναγᾶς.

926. Imitatur Pindari verba ex hyporchemate in Hieronem,

Ætne conditorem, Σύνες ὁ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πᾶτερ κτίστορ Αἴτνας. De quo vid. Boeckh. fr. 71. p. 597.

δὲ R. δ' ᾧ vulgo.

929. κεφαλῆ Brunckius. κεφαλῆ libri.

930. δόμεν] δόμεναι R.

ἐμὴν τεῖν] Sententiæ inutilia ista pronomina addit comicus ad derisionem dithyrambicorum, qui Pindarum æmulantes hos Dorismos identidem ingerebant. BRUNCK.

933. οὔτος] Sacerdotem compellat, ut infra v. 947.

935. ῥιγῶν infinitivus est, ut Vesp. 446. ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκάστοτ'. Ad quem locum schol. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. Δώριον δὲ τοῦτο κατακρατήσαν παρὰ Ἀττικοῖς. In Nub. tamen 443. forma communis occurrit ῥιγοῦν, ut et Acharn. 1146. Supra 712. Nub. 416. et Acharn. 857. ῥιγῶν participium est. BRUNCK. Nunc ubique ῥιγῶν restitutum. Hipponactis versum apud Plutarch. Mor. p. 1058 d. δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι κάρτα γὰρ ῥιγῶ, comparavit Scaliger ad Virgili Catalecta p. 232.

937. τόδε δῶρον] τόδε recte om. A.

940. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος libri.

941. — 945. Hæc quoque ex carmine Pindarico ducta, mutatis nonnihil poetæ verbis. De quo dicemus in annotatione ad scholiastam.

941. νομάδεσσι B.R.Γ.Δ. νομάδεσι vulgo, et scholiasta. νομάδαισι A.

ἐν] ἐπὶ A.

943. ὑφαντοδόνητον B.Γ.Δ. et Suidas in h. v. et in νομάδες et σπολάς. ὑφαντοδόνατον V. recte. ὑφαντοδῶνητον vulgo. ἀμφιδόνητον R.

945. τοι A.B.R.V.Γ. τι Ald.

949. γ' om. Γ.

δὴ om. R.V.Γ.

950. 951. In unum versum conjungendi.

951. κρυεράν] Frigidam urbem dicit, quia in aëre est ædificata, unde nives cadunt. BERG.

952. νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ'] In componendis his verbis et epithetis jungendis obscurus atque ineptus esse poeta voluit, ut dithyrambicos poetas, qui male Pindarum æmularentur, rideret. Nam νιφόβολα (nive tecta, ut Eurip. Phœn. 214.) πεδία non possunt simul esse πολύσπορα, *fertilia*. BECK. πολύπορα

V. et scholiasta. πολύπυρα Δ. et Vaticanus. πολὺπύρα Γ. Scribendum videtur uno versu νιφόβoλα πεδία πολὺπορ' ἤλυθον ἀλαλαί. Interpunctionem post ἤλυθον restituit et ἀλαλάν in ἀλαλαί mutavit Bēntleius. ἤλυθον V.

954. ἀλλ' ἤδη R. V. Γ. Δ. et Vaticanus. ἀλλὰ γὰρ vulgo.

955. τονδὶ] τόνδε Γ.

τὸν om. R. Γ.

958. σὺ] Sacerdos.

959. εὐφημία 'στω] εὐφημὶ' ἔστω B. C. V. Γ. Δ.

Vates intervenit, ut particeps fiat epularum. Eadem de caussa etiam in Pace 1054. vates interpellat sacrificantes. BERG.

μη̄ κατάρξῃ] Veteres sacrificaturi, victimis pilos e fronte evelere vel abscindere solebant, quos postea tamquam prima libamina igni in ara accenso imponebant. Eurip. Electr. 800.

— — ἐκ κανοῦ δ' ἔλων

Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα

τεμῶν ἐφ' ἄγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.

Egregie hoc expressit Virgilius *Æn.* 6. 243. ubi in describendo sacrificio *Æneæ* inter alia dicit:

Et summas carpens media inter cornua setas

Ignibus imponit sacris libamina prima.

Hoc proprie κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου Græci dicebant. Hesych. κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. Hinc ducta metaphora Orcus sive Mors ap. Eurip. Alc. 75. στείχω δ', inquit, ἐπ' αὐτὴν ὡς κατάρξωμαι ξίφει. Quod schol. recte exponit: ἵνα ἀπαρχὴν τῶν τριχῶν λάβω ὡς ἔθους ὄντος τὸν Θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν τὴν κόμην τέμνειν. Hinc Virgilius, veterum poetarum Græcorum imitator diligens, *Æn.* 4, 698. erudite ait:

Nondum illi (Elisæ) flavum Proserpina vertice crinem

Abstulerat, Stygioque caput damnaverat Orco.

Nimirum ritus sacrificantium ingeniosa antiquitas ad inferorum reginam transtulit; ut, veluti hostiis jugulandis crines primum abscindi solebant, sic etiam Infera Juno morituris, tanquam victimis Orci, comam verticis adimere videretur. Sed, ut ad τὸ κατάρξασθαι redeamus, vox illa non solum de abscissione vel evulsione crinium e fronte hostiæ dicebatur, sed etiam de reliquis, quæ ipsam jugulationem sive σφαγὴν præcedebant. Hinc

apud Euripidem Iph. T. 40. et 56. accipitur pro, *aqua lustrali victimam aspergere*; quod clare patebit, si quis contulerit v. 54. 58. 622. ejusdem fabulæ. Proprie igitur τὸ κατάρχεσθαι significat *auspicari sacra*: per metonymiam vero antecedentis pro consequenti, ipsam quoque occisionem sive σφαγὴν hostiæ interdum notat: quo sensu etiam hic accipi potest. Imo latius aliquando significatio ejus verbi extenditur, et κατ' εὐφημοσμὸν apud poetas quamvis occisionem notat: quo sensu accipitur apud Euripidem Electr. v. 1222. ubi Orestes inquit, φασγάνῳ κατηρξάμην: significare nimirum volens, se gladio matrem occidisse. KUST.

961. φαύλως] φλαύρως Vaticanus.

964. πρὶν ἐμὲ] πρὶν με Γ. πρὶν μοι Δ.

966. οὐδὲν οἶον] Schol. ἀλλ' οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἶον, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν κωλύον. Hic bene vertitur *nihil obstat*. Alibi valet *præstat*, ut ap. Demosth. c. Mid. p. 529. οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Bene Vigerus gallice reddebat: car il n'y a rien de tel, que d'entendre la loi même. BRUNCK.

968. Duo sunt, ad quæ alludit: primo urbs Ὀρνεαί, quæ jacet inter Corinthum et Sicyonem, teste Eustath. ad Iliad. p. 220, 19. ubi de urbibus loquitur, quæ vocantur Ὀρνεαί. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα, inquit, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Sunt autem similes voces ὄρνεα *aves* et Ὀρνεαί, in qua similitudine ludebat supra v. 400. Deinde etiam alludit ad oraculum Æsopo datum, de quo schol.: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλοῦτου ὁ θεὸς εἶπεν· εἰς τὸ μέσον κτίσαι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. Scio aliter legi alibi oraculum illud; vide saltem Erasmus in Proverb. *Utinam mihi contingant, quæ inter Sicyonem et Corinthum*. BERG. Nimirum ap. Suid. Εἰ τὸ μέσον et Athen. 5. p. 219. est: Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, atque inde scholiasten corrigi jussit Kusterus. BECK.

974. βιβλίον hic et infra A.C. Vulgo βυβλίον, consentiente R.

976. διδόν'] διδόναι R.

978. αἰετός] Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Eq. 1060. populi persona dicit: ἄγε νῦν ὅπως αὐτοὺς (τοὺς χρησμοὺς) ἀναγνώσσεσθέ μοι, καὶ

τὸν περὶ ἔμοϋ ἐκείνον, ὅπερ ἦδομαι, ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι. BERG.

982. παρὰ τὰπόλλωνος] παρ' ἀπόλλωνος R.

ἐξεγραψάμην] Soph. Trach. 1165. μαντεία καινὰ τοῖς πάλοι ξυνήγορα ἅ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος, εἰσεγραψάμην πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός. Loquitur autem Hercules. BERG. Apud Sophoclem ἐξεγραψάμην scribendum videbatur Elmsleio. Euripides in fragmento Plisthenis apud Tzetzam in Museo Rhenano vol. 4. p. 26. εἰσὶν γάρ εἰσι διφθέραι μελαγγραφεῖς,—πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.

983. ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος A.R.V.G. ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος Ald.

988. Λάμπων] Vid. ad v. 521.

Διοπείθης] Vid. ad Vesp. 380.

992. τουτὶ] τουτὶ τὸ R.G.

993. τίς δ'] δ' recte om. R.

996. κατὰ γύας Dawesius. κατ' ἀγυῖας libri. γύας pro γύας scriptum v. 230. in R.G.

997. Μέτων] Meton, celebrer astronomus et geometra, erat ex pago Leuconio, et in pago Attico Colono dicitur fuisse ejus donarium quoddam astronomicum. v. schol. Præter expectationem post Hellada nominatur exiguus pagus Colonus. De Metone v. Diod. S. 12, 36. ibique Wessel. et Ælian. V.H. 10, 7. BECK.

1001. κατὰ πνιγέα] Vid. ad Nub. 96.

προσθεῖς] προστιθεῖς V.G.

1007. ἀστέρος] ἀστέρες A.B.C.R. et Ald. Ex codice Vaticano correxit Kusterus.

1009. ἄνθρωπος Θαλήσ] Nub. 180. τί δητ' ἐκείνον τὸν Θαλήν θαναμάζομεν; BERG.

1011. κάμοι A.R.V.G. κάμοι γε Ald.

πειθόμενος Bentleius. Libri πειθόμενος.

ὑπαποκίνει A.R.V.G. ὑποκίνει Ald. ὑπαποκινητέον dixit Thesm.

924.

1013. ξενηλατοῦνται] Nam aliquando omnes peregrini Sparta ejecti sunt, v. Theopomp. ap. schol. et de ξενηλασίᾳ Lacedæmoniorum Xenophon de rep. Lac. 14, 4. Periz. ad Æl. V.H. 13, 16, 7. Ducker. ad Thuc. 1, 144. de la Nauze Mémoire de

la loi des Lacedémoniens, qui defendoit l'entrée de leur pays aux étrangers, dans les Mém. de l'Acad. d. Inscr. vol. 12. p. 159. BECK. *ξενηλατοῦσι* Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 97. Malim, si quid mutandum sit, *ξενηλατοῦμεν*.

1017. τᾶρ' ἄν] γὰρ ἄν R.V. γὰρ ἄν γε vulgo. Correxit Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 223.

ΠΕΙΣΘ.] om. R.

νῆ Δ' Metoni tribuebatur. Correxit Elmsleius.

οἶδ' ἄρ'] οἶδ' ἄν Δ. οἶδά γ' Elmsleius.

1020. ἀναμετρήσεις] ἀναμετρήσει lemma scholii.

σαντὸν] ἑαντὸν R.

1021. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. Harpocratio: οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι, ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἑκαλοῦντο, οὓς οἱ Λάκωνες Ἀρμοστὰς ἔλεγον. BRUNCK.

Σαρδανάπαλλος R. Vulgo Σαρδανάπαλος. Duplex λ plerumque servarunt libri antiqui, velut codex Venetus Athenæi: simplex λ recentiorum codicum vitium est.

1024. φαῦλον βιβλίον Τελέον] Videtur libellum manu tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quæ episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tamquam supremo magistratu: quem Teleam comicus facit curare res avium. Dicit autem φαῦλον βιβλίον quasi iratus, quod cum mandatis aliorum missus, nec domi licuerit ei manere et res magis arduas expedire. BERG. Conf. v. 168. Ceterum fortasse scribendum Τελέον τι. ΠΕΙΣΘ. βούλει — .

1028. Φαρνάκη] Arroganter dicit, sibi negotia intercedere cum satrapa. BERG. Tum plerique Persarum satrapæ cum Lacedæmoniis faciebant. v. Thuc. 8, 6. ibique de Pharnace Ducker. Athenienses igitur illos in suas trahere partes studebant. BECK.

1029. ὁ μισθὸς οὐτοσί] Dum hæc dicit, verberat eum, atque hanc esse ἐκκλησίαν περὶ Φ. dicit, h. e. mercedem concionis propter Pharnacem, in rem ejus, habitæ. BECK.

1032. κάδοι sunt situlæ, in quas calculi conjiciuntur. Attulerat igitur secum, quasi concionem aut judicium habiturus. Ex grammaticorum sententia dicendum fuerat καδίσκω. v. Ammon. p. 79. Abit nunc ille. BECK.

1033. Hæc secum Pisth. loquitur improbatque Atheniensium

morem in urbes vix subjectas suo imperio mittendi ἐπισκόπους, ut ubique democratia stabiliatur. v. Aristot. Polit. 5, 7. extr. BECK.

πέμπουσιν ἤδη ἑπισκόπους] Sic scriptum in B. In primariis edd. [et R.] ἤδ' ἐπισκόπους. In A.C. οἷδ' ἐπισκόπους. BRUNCK.

1034. τεύσθαι] Scribebatur τεύσθαι.

τοῖς θεοῖς] τοὺς θεούς R.

1035. Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem comicus venditorem decretorum sive plebiscitorum, quia nimis multa solebant fieri Athenis. BERG.

1040. Nephelococcygia fingitur colonia esse Atheniensium, quippe a duobus Athenn. condita. Jam coloni debebant iis mensuris, ponderibus, legibus, magistratibus uti, quibus patria. (v. Ducker. ad Thuc. p. 186. et Spanhem. de præstantia et usu numism. vol. 1. p. 570. Hoc et in Nephelococcygiam h. l. transfertur. BECK.

τοῖσδε] καὶ τοῖσδε B.C.Δ.

1042. Stephanus de urbibus: Ὀλόφυξος, πόλις ἐν Θράκῃ περὶ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης, Ὀλοφύξιος. Hujus nominis ad similitudinem facete finxit comicus gentile Ὀτοτύξιος, tanquam ab urbe Ὀτότυξος, alludens ad ὀτοτύζειν, θρηνεῖν. Perinde est ac si dixisset, σὺ δέ γ' ὀτοτύζει τάχα, ut Lys. 520. ὀτοτύζει τοι μακρὰ τὴν κεφαλὴν. Activa hujus verbi forma occurrit Thesm. 1082. Pace 1011. BRUNCK.

οἷσπερ ὀτοτύξιοι] οἷσι περ Ὀτοτύξιοι vulgo. οἷσι περ ὀτοτύξιοι R.Δ. οἷσι περὸ τὸ τύξιοι V.

1046. Πεισθέταιρον] Scribendum Πειθέταιρον. Vid. ad v. 2.

1048. Μουνυχιῶνα] Vide annotationem ad scholia.

1049. τοὺς ἄρχοντας] Id est τοὺς ἐπισκόπους.

1050. κατὰ τὴν στήλην] In columnis scribebant edicta, aut in tabulis scripta columnis applicabant. BERG.

1054. τῆς στήλης κατετίλας] Quod nefarium erat, ut κατατιλῶν τῶν Ἐκαταίων in Ran. 364. BERG. κατετίλησας R.

1057. θύσοντας εἶσω] Scholia: σκίπτεται ποιεῖν εἶσω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον [s. potius τὸν τράγον]. Ita Pac. 1021. Trygæus id ingenue fatetur: ἀλλ' εἶσω φέρων, θύσας τὰ μηρὶ ἐξελῶν δεῦρ' ἔκφερε· χοῦτῶ τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται. BERG.

1058. Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat chorus avium.

Sic autem de Jove Sophocles *Œd. Col.* 1080. ὦ Ζεῦ παντάρχα θεῶν, παντόπτα. Dicitur autem non tantum παντόπτης, sed etiam πανόπτης, ut *Eccl.* 80. de Argo, et *Æsch. Eumen.* 1048. Ζεὺς πανόπτας. BERG. Add. Hesych. h. v. ibique Alb. BECK. πανόπτα Vaticanus.

1060. εὐχαῖς Bentleius. εὐχαῖσι libri.

1061. Notandum ὀπτεύω. Usitatus est compositum ἐποπτεύω.

1062. σῶζω] σῶζω R.

εὐθαλείς codices. εὐθαλλεῖς Ald. Euripides *Troad.* 217. in eodem metri genere, εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεία.

1065. αὐξανόμενα] αὐξανόμενα^αB. Scribendum αὐξανόμενον ex codice Vaticano et γέννσι restituendum, quod Brunckius in γέννσιw mutavit. Constructio verborum hæc est, κτείνω γένναw θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ αὐξανόμενον (καρπὸν ἀποβόσκονται, ἃ τε) δένδρεσι ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκειται. Quocum comparari potest eadem generum variatio in carmine epopis inde a v. 230.

πολυφάγοις] Scribendum παμφάγοις cum Dobræo ad *Pluti* v. 886. Quod per πολυφάγοις est explicitum more scholiastarum, de quo dixit Boeckhius in annotatione critica ad *Pindari Pyth.* 6, 12.

1066. τ'] δ' R.V.

1069. δάκετα πάνθ' ὅσαπερ Dissenus in *Disquisit. philol.* 1. p. 9. Legebatur δάκεθ' ὅποσα περ ἄν. δάκεθ' ὅσα περ, omisso ἄν, R.V.Γ.Δ.

1071. ἐκ φοναῖς ὄλλνται Reisigijs Conject. p. 219. φοναῖσιν ἐξόλλνται A.B.R.V.Γ.Δ. et Vaticanus. Vulgo ἐν φοναῖς ὄλλνται.

1072. ἐπίρρημα adscriptum in R.

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον] Iste est Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Atheniensium sacra profanavit et derisui habuit; qui de eo emiserunt decretum, quod hic recitatur. Lysias contra *Andocid.* [p. 214. Reisk.]: τοσοῦτο δὲ οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γενένηται' ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει. Et paulo post de edicto Atheniensium: ἐπεκέρυττον τάλαντον ἀργυρίου-δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. BERG.

1075. τῶν τεθηγκότων] Mos erat oratorum et caussidicorum quavis occasione adversarios et reos tyrannidis affectatæ insi-

mulare, metumque ejus et subversionis popularis status auditorum animis injicere, si cui invidiam conflare vellent. Hoc quia fere semper alienum erat a personis, in quas talis conferebatur suspicio ipsoque rerum publice gestarum statu falsi arguebatur, perpetuis istis criminationibus nihil magis ridiculum videbatur, quod facetissime ostendit comicus in insigni loco Vesp. 488. Hic rem exaggerando lepide Athenienses perstringit, præmium indicens ei, qui vel jam mortuum tyrannum occiderit. BRUNCK.

1077. Φιλοκράτη τὸν Στρούθειον] Ita vocat eum a *στρουθὸς passer*, quasi a gente aut patria: sic supra v. 14. Φιλοκράτης ἐξ Ὀρνέων sive ὀρνέων, quia aves venderet. BERG. Philocratem avium saginatore facete Στρούθειον appellat, tamquam a patria: hocque avium in Philocratem Στρούθειον decretum opponitur Atheniensium decreto in Diagoram Μήλιον. BRUNCK. φιλοκράτην Vaticanus.

1078. ζῶντ' ἄγη τις] Legebatur ζῶντ' ἀγάγη. Alio tempore correxeram ζῶντά γ' ἀγάγη.

1079. σπίνους A.B.C. et Vaticanus. σπίνουvs R. Ald. πίνουvs V.

1080. φουσῶν] Ut eo pluris vendat, si grandiores videantur. BECK.

καὶ] πᾶσι καὶ R.V.Δ. et Suidas in Φιλοκράτης.

1081. ἐς Γ. εἰς vulgo.

1086. πείθησθε] Scribendum πίθησθε.

παλεύσετε] παλεύετε R.

1088. ἀῖδη ἤτοι ἀστροφή R.

1090. ἀμπισχοῦνται codices. ἀμπισχονῶνται Ald.

1094. ναῖω C. Vulgo ἐνναῖω.

1095. ὄξυ μέλος Brunckius. Libri ὄξυμελής (ὄξυβελής R.).

1096. ἡλιομανῆς Suidas in h. v. Legebatur ὑφ' ἡλίω μανείς. ὑφῆλιομανῆς R.

1101. ἀῖεπιρρη^μ, R.

1102. ὄσ' Dawesius. οἷς libri (οἷς R.).

1104. τῶν Ἀλεξάνδρου] Apposite ad iudices utitur hoc exemplo; nam et Alexander Priami f. sive Paris fuit aliquando iudex, quum nimirum de forma certarent sub illo Venus et cum Pallade Juno: quarum quælibet donis emere victoriam volebat. BERG.

1105. *πρώτα* R.V. et Vaticanus. *πρώτον* Ald.

1106. *γλαῦκες Λαυριωτικά* nummi sunt argentei, quibus impressa noctuæ effigies, quod signum erat Atticæ monetæ. *Λαύριον* notus est Atticæ pagus, ubi erant argenti metalla. BRUNCK. Vid. interpr. Herodoti 7, 144. Thucydidis 2, 55. BECK.

1107. *βαλαντίοις*] *βαλλαντίοις* R. Ald.

1108. *κάκλέψουσι*] *κάκκλέψουσι* Δ.

κέρματα] Pro *νεοττία*, pullos, dixit *κέρματα*, numos. BERG.

1110. *ἀετόν*] Vulgo *αιετόν*. En Atticam formam adfirmantem, simulque nominis significationem explicantem Eustathium ad Iliadis librum ultimum p. 1352, 37. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀετοῦ τοῦ ζῶον, καὶ μέρος τι τῶν ναῶν, οὐ μόνον ἀέτωμα ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ αἰετοί, διὰ τὸ ζοικέναι φασὶ πτέρυξιν ἀετοῦ. καὶ ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐνθα ὁ κωμικὸς ἐρέφεισθαί τι λέγει πρὸς ἀετόν. BRUNCK. *ἀετὸν* etiam Harpocratio in *ἀετός* et Suidas in *ἀετώματα*. *αιετόν* Hesychius in *ἐρέψομεν*. *ἀετῶν* Pollucis liber MS. 7, 119.

1112. *ὀξὺν ἱερακίσκον*] Ut rapacitatem illius avis imitemini et fiat *ὀξύχειρες*. Usurpatur enim ista vox de furtificis manibus. Lucian. Dial. Deor. 7, 2. ubi de Mercurio est sermo οὕτως *ὀξύχειρ* ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικὴν. BERG.

1113. *πρηγορῶνας*] Vulgo *πρηγορεῶνας*. In Equit. 374. recte Bentleius *πρηγορῶνα*: nam ibi quoque in libris est *πρηγορεῶνα*.

1114. *μηνίσκους*] Joachimus Camerarius Decur. 8. probl. 10. ex hoc loco Aristophanis recte observat, statuarum capitibus apud veteres lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur: additque ibidem, apud Christianos postea, qui hoc aliorum traherent, honorisque causa id factum existimarent, morem inde ortum esse sanctorum virorum imagines pingendi cum similibus lunulis, vel orbibus, caput ambientibus, ad indicandam cœlestem illorum excellentiam. Sed posterius merito in dubium revocari posse puto. Nam jam apud veteres Græcos deorum et dearum simulacra circulo radiato honoris gratia ornari solebant: ut clare probari potest ex Luciano de dea Syr. p. 675. ed. Amst. ubi in describendo simulacro Junonis inter alia inquit: *Καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πύργον, &c.* Idem in Timone c. 51. statuam auream in honorem Timonis erigendam describens, dicit eam in Arce juxta Palladem collo-

catum iri, κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Plura loca nunc non succurrunt; quamvis hæc sufficere possint ad probandum id quod diximus. KUST.

1115. μῆν' Seidlerus. Legebatur μῆνην. μηνιν R. μήνυν Δ. Photius p. 266, 22. μῆν: τὸν μηνίσκον. Eandem emendationem Dobræus fecit, collato Cleomede περὶ μετεώρων p. 514. ed. Basil. 1561. ἡ σελήνη, ὅταν ἦ συγκοιδήσ τῷ σχήματι, μῆν καλεῖται.

1118. ὄρνιθες] ὄρνιθες R. Δ.

1119. τοῦ τείχους] τείχους οὐ Elmsleius ad Acharn. 179. τοῦ om. Γ.

1121. Ἄλφειὸν πνέων] *Alpheum spirans*; ita currit anhelus, quasi apud Alpheum cursu certaret. Ibi autem fiebant celebria illa certamina. Virg. Georg. 3, 180. *Aut Alpheia rotis prælabi flumina Pisæ.* BERG.

1123. Πεισθέταιρος] Scribendum Πειθέταιρος. Vid. ad v. 2. ἄρχων] ἄρχων libri.

1126. ὥστ' ἂν ἐπάνω codices. ὥσθ' ὑπεράνω Ald.

Προξενίδης καὶ Θεαγένης] Scholia: ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους: ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ, καὶ μόνον ὑπόσχεσις: τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή. Dicuntur autem promissores inanes et jactatores καπνοὶ proverbialiter. Comicus Vesp. 324. καὶ με ποιήσων καπνὸν ἐξάλφνης ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλον. Theagenem etiam καπνὸν dictum esse dicit schol. supra ad 823. ἐκαλείτο δὲ καπνὸς ὅτι πολλὰ ὑπισχυρούμενος οὐδὲν ἐπετέλει. BERG. ὁ Κομπασεύς. Fictum nomen gentile, tamquam si pagus esset κόμπος dictus: jactatorem significat. v. not. ad Conc. 362. ubi Ἀχραδούσιος fictum est nomen ad imitationem τοῦ Ἀχερδούσιος. BRUNCK.

1127. Θεογένης] Scribebatur Θεαγένης. Vid. ad Pac. 928.

ἐναντίω — παρελασαίτην] Thucyd. I, 93. καὶ ὑποδόμησαν τῇ ἐκείνου (Themistoclis) γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ καὶ νῦν ἐτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ: δύο γὰρ ἄμαξαι ἐναντία ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. Herodotus I, 179. de Babylonis muro: ἐπάνω δὲ τοῦ τείχους παρὰ τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μονόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἀλληλα. τὸ δὲ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίπῳ περιέλασιν. Dicebat autem Pisthetærus, quum consilium suum proponeret, de ædificando isto muro v. 552. τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ — περιτειχίσειν μεγάλας πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλώνα. BERG.

1128. δούριος] *Equus Trojanus*. δούρειος R.Γ.Δ.

1131. ἑκατοντορόργιον *Hotchkisius* apud Gaisford. ad *He-phæst.* p. 42. ἑκατονταόργιον B.C.Δ. Ald. ἑκατοντόργιον vel ἑκατοντόργιον libri reliqui et *Suidas* in δούρειος et ἐξωκοδόμηται. *Photius* p. 349, 3. ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριστοφάνης.

ἑκατοντόργιον] Non nimiam longitudinem commemorat. Sunt enim centum *orgyiaë* tantum unum stadium, ut *Herodotus* docet 2, 149. BERG.

τοῦ μακροῦς] Vocabulum fortasse ab *Aristophane* fictum: nisi τοῦ μακροῦς scripsit.

1136. Λιβύης] Quia grues vere novo ex *Libya* redeunt, quo profectæ fuerant extremo autumno. Vid. v. 711. BERG.

1139. ἐπιλωθοποιοῦν] Legebatur ἐπιλωθοφόρον. Quod illatum videtur e v. 1149.

1145. ὑποτύπτοντες] ὑποτύπτειν dicitur de iis, qui lato aliquo instrumento fossorio in terram impacto, humum vel cæmentum aliamve quamvis materiam eo exceptam egerunt vel in vas quoddam conjiciunt. Vid. *Herodot.* 2, 136. KUST.

1146. ἐνέβαλλον R.Γ. Vulgo ἐνέβαλον.

αὐτὸν B. Codices reliqui et Ald. αὐτοῖς.

1147. Proverbium fuit τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο. Schol.

1149. ὑπαγωγὸς instrumentum est, quo exæquare lateres solent οἱ κονιαταί, seu *cæmentarii*. Quæ autem instrumentum illud ferebant, ipsæ erant *cæmentariæ* anates. Scilicet verba ἐπιλωθοφόρον et ἐπέτοντο ad idem substantivum αἱ νῆτται pertinent. Præcinctas eas esse facete fingit comicus, quia, ut *Suidas* et scholiastes observant, pictarum hujus avis plumarum dispositio albæ zonæ speciem refert: ἐξωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκὴν. Plumarum vero in summo tergo, alis expansis, figura ad ὑπαγωγέως, quem Gallice *une truëlle* appellamus, figuram accedit. Versus 1151. spurius est et, a mala manu additus, prorsus deleri debuit: cum præcedentibus nullo nexu cohæret, et plane inutilis est. Quorsum enim avium lutum ferentium mentionem iterare, postquam supra v. 1142. fulicas lutum adportasse nuntius narravit? Sic verti debuit hic locus: *Atque edepol anates etiam præcinctæ lateres adportabant: sursum autem volabant, tergo impositam trullam ge-*

rentes, tanquam pueruli. BRUNCK. Jure his verbis offensus fuit Brunckius: sed minime cogitandum de versu illo ejciendo. Post κατόπιν nonnulla excidisse recte animadvertit Doberæus.

1157. πελεκώντων B. Δ, πελεκάντων R. Ald.

ναυπηγίω] ναυπηγία V, ut videtur.

1164. — 1169. Interpositi hi versus sunt, ut histrio, qui nuncii partes egit, denuo prodire possit v. 1170. suscepta alterius nuncii persona. Idem infra v. 1271. præconis partes agit, et rursus nuncii v. 1706.

1169. πυρρίχην βλέπων] Schol. ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἔνοπλος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη. Sic Pl. 328. βλέπειν Ἄρην. Conc. 291. βλέπειν ὑπότριμμα. Vesp. 455. βλέπειν κάρδαμα. Equit. 631. βλέπειν νάπυ. Hippomedon apud Æschylum S. Th. 500.

βακχῆ πρὸς ἀλκὴν, θυιάς ὡς, φόβον βλέπων.

Tueri et spirare hoc sensu promiscui sunt usus. Supra 1121. Ἄλφειὸν πνέων, id est συντόνωσ τρέχων, ὡς Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος. BRUNCK.

1173. εἰσέπττα] ἐσέπττα R.V.Γ.Δ.

ἐς Γ. εἰς vulgo.

1181. ἀετός] Libri αἰετός.

1182. ροιζήμασιν] ροιζήματι A.

1187. παῖε B.V.Γ.Δ. et Vaticanus. πας R. πᾶς A. πᾶς τις C, Ald. et scholiasta ad v. 1118.

1193. ὄν R.V.Γ.Δ. Vulgo ὄν γ'.

Ἐρεβος ἐτέκετο. Antequam aër esset, fuit erebus, in cujus sinu Nox peperit ovum illud, unde Amor natus est, qui materiam ὁμοιογενῆ congregavit. Supra 694. Χάος ἦν καὶ Νῦξ Ἐρεβός τε μέλαν Ἐρέβους δ' ἐν ἀπέροσι κόλποις — τίκτει πρῶτιστον Νῦξ etc. BERG.

1196. Exciderunt syllabæ quattuor. ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῆ κύκλω σκοπῶν Reisigius Conject. p. 276.

1197. πεδαρσίου] μεταρσίου (γρ. πεδαρσίου) Γ. μεταρσίου Vaticanus. Male. Imitatur, ut in præcedentibus versibus dochmiacis, sermonem tragicum.

1203. πλοῖον ἢ κυνή] *Navis an galea?* Navem putat aut, quia vestis ejus est sinuosa, ut sunt vela navium, aut propter alas, quas habebat; habent enim et naves quasi alas quasdam remos; galeam autem putat esse omnino propter pennas et alas,

quia galeæ plumas habent. *Ex scholiis*; in quibus etiam *κυνή* pro petaso accipitur, qualem Mercurius deorum nuncius gestat. BERG.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμνία] Quia dixerat Ἴρις ταχεία, i. e. vi etymologiæ, *Nuncia velox*, iste putat eam esse unam ex duabus illis navibus publicis, quarum altera Πάραλος, altera Σαλαμνία vocabatur: quibus utebantur Athenienses, quoties aliquid celeriter erat per mare *nunciandum* aut expediendum; erant enim expeditissimæ καὶ μάλιστα ταχυνναυτοῦσαι. BERG.

1206. ἀναπτόμενος] ἀναπτόμενος Δ.

συλλήψεται Elmsleius ad Acharn. 178. Libri ξυλλήψεται.

1207. μακρὰ codex Vaticanus. Libri reliqui μακρὰν, quod in hac formula nusquam dixit Aristophanes.

1208. τουτὶ πρᾶγμα Elmsleius ad Acharn. 178. Legebatur τουτὶ (τοῦτο B.C.Δ.) τὸ πρᾶγμα. τὸ post τουτὶ non raro addiderunt librarii.

1209. ἐς Γ. εἰς vulgo.

1210. οὐκ οἶδ' ἔγωγε μὰ δία Α. Male. Vid. v. 1220.

1212. κολοιάρχαι hic sunt præfecti excubiarum vel custodum. κολοιοῖς enim sive graculis custodia novæ urbis Nephelococcygiæ commissa erat, ut patet ex v. 1174. λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους. KUST.

κολοιάρχους] κολοιάρχους πῶς R. E qua lectione factum κολοιοὺς πῶς est in A.V.Γ. et Vaticano.

1213. σφραγῖδ' ἔχεις] Nomen σφραγῖς anulūm significat, et impressum anuli signum. Sic Gallis nomen *cachet* et signatorium instrumentum, et signum expressum significat. Posteriore sensu hic accipitur, ut bene interpretatur scholiastes: οἶον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. *Avez-vous pris un cachet, un billet, un passeport?* Ineptum est quod comminiscitur Berglerus, respici ad id quod supra v. 560. diis interminatus fuerat Pisthetærus: ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν. BRUNCK.

1217. οὔτω] οὔτως Ald.

1218. Idem versus 192.

1219. ποίq] ποῖ R.

1221. Legebatur ἀδικεῖς δὲ (με pro δὲ R.) καὶ νῦν. Verissimum hoc est, injuriam facere Iridem, neque in ea re hæremus: sed ineptus est in vulgata scriptura sententiarum nexus et

ordo. Quare emendavi *ἀδικεῖ*, secunda persona, quod iis quæ statim sequuntur egregie confirmatur, *εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες*. Hoc dicit Pisthetærus, quid quod injuria tibi sit? nam si patere quam promerita es pœnam, comprehensa moreris. Ejusmodi est Plauti illud in *Aulularia* 4, 4, 15. A. Facisne injuriam mihi, an non? B. Facio, quia non pendes, maximam. Euripides in *Heraclidis* v. 970.

τότ' ἠδίκηθη πρῶτον οὐ θανὼν ὄδε.

In quo versu, ab Barnesio et Musgravio recte intellecto, miror hæsisse Elmsleium. Ceterum illud vix opus moneri, καὶ non esse cum *vñv*, sed cum *ἀδικεῖ* δὲ conjungendum.

1232. *μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais*] Euripides in *Plisthene* apud Ammonium in *βωμὸς, μηλοσφαγεῖται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais*.

1233. *κνισᾶν* R. Δ. Vulgo *κνισσᾶν*.

ἀγνιάς] *ἀγνιάς* in hoc aliisque locutionis hujus, *κνισᾶν ἀγνιάς*, exemplis scribi vult Harpocratio in *ἀγνιάς*, Apollinis *ἀγνιέως* et *βωμοῦ ἀγνιέως* comparatione in errorem inductus.

1237. *αὐτοὺς* R. V. Legebatur *αὐτοῖς*. Vid. ad Eq. 72.

1239. Paratragœdiatur, ut ei terrorem incutiat. Videntur autem hæc ex *Æsch.* *Agam.* esse, ubi v. 544. *καὶ πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῶων ἔθρισεν δόμον*. Ibid. 534. *Τρόλαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου Διὸς μακέλλη*. Scholiastes adducit *Sophoclis* locum: *χρυσῇ μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ*. BERG.

1242. *καταιθαλώση* V. Γ. Δ. Vulgo *καταιθαλώσει*.

Λικυμνίαις βολαῖς] *Jaculationibus Licymniis*. Quidam volunt, referente schol. comicum respicere ad Euripidis *Licymnium*, in quo dramate aliquis fulmine ictus nunciatur. Quidam volunt proverbium esse. BERG. De fabula illa Eurip. cf. Valck. *Diatr.* in fr. Eurip. p. 17. s. Secundum Hesych. in (*Λικύμνιος*, ubi v. Alb.) non homo, sed navis fulmine tacta referebatur. BECK.

1244. Faceta hic est imitatio eorum, quæ Admeto ap. Eurip. in *Alcest.* dicit *Pheres* v. 686.:

ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα

κακοῖς ἐλάυνειν ἀργυρώνητον σέθειν; BRUNCK.

1247. Verba καὶ *δόμους Ἀμφίονος* ex *Æschyli* *Niobe* sumta esse annotavit scholiasta.

1248. *ἀετοῖς*] Libri *αἰετοῖς*.

1250. ὄρνις A. Reliqui libri ὄρνεις. Eadem diversitas apud Suidam in παραλαῶς.

1251. πλεῖν ἑξακοσίους] γρ. πλῆν (corr. πλεῖν) ἢ ἑξακοσίους Γ. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 411.

1252. Πορφυρίων] Nunc Porphyrionem gigantem intelligit, cujus meminit Horatius carm. 3, 4, 54. BRUNCK.

1254. σκέλη] σκέλει R.

1256. τριέμβολον] Quod hic τριέμβολον, id voce simplici ἔμβολον videtur vocasse in fragmento quod citat Athen. 1. p. 29. ex posterioribus Thesmophoriazasis, οἶνον — ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον (mentulam). BERG.

1259. ἦ μήν σε παύσει Bentleius. Legebatur ἦν μή σε παύσῃ (παύσει R.).

1262. ἀποκεκλήκαμεν Reiskius. Aberat iota subscriptum.

1264. μηκέτι] μηκέτι γε C. et Ald.

1265. ἱερόθυτον καπνὸν jungenda, fumum, qui ex victimis immolatis oritur. BECK.

1268. βροτὸν] βροτῶν R.V.

πέμπειν A.R.Γ. Vulgo πέμπειν ἄν.

1271. Πεισθέταιρ'] Scribendum Πειθέταιρ'. Vid. ad v. 2.

1272. ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' (sic) ὦ σοφώτατε. | ὦ γλαφυρώτατε ὦ κατ. R. Eodem verborum ordine Suidas in κατακέλευσον.

1273. κατακέλευσον notat: inspira mihi plura encomia, quibus te ornem: exhaustus enim sum; insta celesmatibus tuis et me urge laudes tuas canentem. REISK.

1274. 1275. inverso ordine exhibet V.

1281. ἐλακωνομάνουν] Demosth. c. Cononem [p. 1267.] οἱ μεθ' ἡμέραν ἐσκυθροπάκασι καὶ λακωνίζειν φασί, καὶ τρίβωνας ἔχουσι, καὶ ἀπλᾶς ὑποδέδενται. BERG. Scholiasta, τῆς τῶν Λακόνων ἥρων πολιτείας. Non cogitandum hic de πολιτεία. Habitum vestitumque Laconicum Athenis multi imitabantur, quem admodum hodie Anglorum Gallorumve habitum imitantur exteri.

ἕπαντες] πάντες Ald.

ἄνθρωποι] Scribendum ἄνθρωποι.

1282. ἐσωκράτων R. Legebatur ἐσωκράτων. "Confer ea quæ de Socrate et ejus discipulis dicuntur in Nub. 835." BRUNCK.

1283. σκυτάλαι et σκυτάλια dicebantur non modo epistolæ Laconicæ singulari modo convolutæ (de quo vid. schol.), sed

etiam ipsi baculi, scipiones, circa quosolvebantur. Vid. Hesych. ejusque interpr. BECK. σκυτάλια producto a dixit ut Nicopho in fragmento ab scholiasta allato, οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδῶν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου (adde τε) καὶ τῆς διφθέρας. Ex quo sequitur ννὶ in νῦν esse mutandum cum Porsono.

1287. ἡμεῖς] ὑμεῖς Δ.

ἐπὶ νομὸν] Jocus ex ambigua significatione vocis νομος, *lex* et *pascuum*. BRUNCK.

1288. κατήραν ἐς τὰ βιβλία] Postremum dictum est pro λειμῶνας, ut notaret in Atheniensibus studia rerum forensium, nam βιβλία forenses libelli, plebiscita maxime, sunt. BECK. βυβλία R.Γ.Δ. Ald.

1292. Πέρδιξ nomen est proprium cauponis cujusdam, qui claudus erat. Vide fragm. Anagyri ab scholiasta allatum. BRUNCK.

1294. Ὀποννίῳ] Hujus hominis mentio facta supra v. 153. Ad utrumque locum respicit Eustathius ad Hom. p. 277. Ὀποῦς, Ὀποῦντος. τὸ ἐθνικὸν Ὀπούντιος, ὡς ὑποδηλοῖ καὶ ὁ κωμικός, ἔνθα Ὀποῦντίον τινα σκώπτει, Ἀθηναῖον ἄνδρα μὴ ἀκεραοῦμενον τὴν συζυγίαν τοῖν ὀφθαλμοῖν. BRUNCK.

1295. Φιλοκλέει A.R.V. Vulgo Φιλοκλεῖ. De Philocle vide schol. ad h. l. et ad Thesm. 168.

χηναλώπηξ] Alii etiam ita cognominati fuerunt; vid. Eq. 1066. propter vafritiem. BERG.

Θεογένει] Scribebatur Θεαγένει. Vid. ad Pac. 928.

1296. Ἴβις Λυκούργῳ] Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit comicus, aut unde duceretur ibidis ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt, sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est, sive denique, quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et ego nescio et posterī fortasse nescibunt. Non fuit certe Lycurgus orator (quod videbatur Pseudoplutarcho in vita decem orat. p. 843 d.), neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, quum Aristophanes hanc fabulam docuerit ante natum Lycurgum, aut certe prius quam in republica versaretur. TAYLOR. præfat. ad Lycurg. p. 110. ed. Reisk.

Χαιρεφῶντι νυκτηρὶς] Scholiasta, ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρός.
Conf. Nub. 104.

1297. Συρακοσίῳ Bentleius. Libri Συρακουσίῳ.

Μειδίας] μιδίας R.

1298. ἦκεν] ἦκεν R.V. Ald. εἶκεν B.Γ.Δ. Grammaticus codicis Barocciani 50. in Bekkeri Anecd. p. 1379. et Suidas, ἦκει: ἀντὶ τοῦ ἐφέκει. ὄρνυξ καλεῖτο (καλεῖται Suidas) καὶ γὰρ ἦκει ὄρνυγι.

1299. στυφοκόπου] στυφοκόμπου libri omnes, hancque scripturam agnoscunt, præter schol., quem descripsit auctor Etym. M., Hesychius et Suidas. Mendosa tamen est. Genuinam nominis formam satis declarat Pollux 7, 136. ὁ γὰρ ὄρνυγοκόπος ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ὄρνυγοπώλης καὶ στυφοκόπους αὐτοὺς οἱ κωμωδοὶ καλοῦσιν. Idem 9, 107. καὶ μέντοι καὶ τὸ ὄρνυγοκοπεῖν παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὄρνυγοκοπία, καὶ οἱ παίζοντες ὄρνυγοκόποι καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο. Sic apud Onomasticum legendum esse vere censet Kühnius, monens στυφοκόπους dici coturnicum magistros a στύφω *spisso, crassum reddo*, quia nutriebant coturnices, et κόπτω *cædo*, quia in commissionibus cædebant, vellicabant, coturnices. Quid, malum, significatio verbi κομπέω commune habet cum ὄρνυγοκοπία? Insititiam esse aiunt literam μ. Quorsum? nonne comicis metris (nam vox illa comica est, quod probe observandum), tam apta est tertia brevi quam longa? Sic multis in libris ὄμβριμος legitur, qua in voce etiam μ insititium esse tradunt: sed insitio illa barbariei commentum est. Vide quæ paucula notavimus ad Æsch. S. c. Th. 796. Ut gallinaceorum, publice Athenis coturnicum certamina exhibita fuisse fidem facit Lucianus in Anacharside vol. 2. p. 918. Præterea ludus erat, quo se privatim oblectabant. Eum describit Meursius de Ludis Græcorum in Ὁρνυγοκοπία, ubi στυμφοκόποι habet, quam scripturam in altero loco exhibent Pollucis libri, non minus mendosam quam στυφοκόμπου. Simili errore in scholiis legitur ὑπ' ὄρνυγοκόμπου. Genuinæ scripturæ indicium etiam servavit accentus. Nam si κόμπος pars esset compositionis hujus nominis, scribendum esset στυφόκομποι, non vero στυφοκόμπου. Hesychii interpretationem secutus est doctissimus Hemsterhusius, quam ex supradictis falsam esse liquet. στυφοκόπος dicitur is, qui coturnicem suam contra alterius coturnicem committit. Græcum nomen vix Latino reddere

possis. Si avis ipsa *στυφοκόπος* etiam appellata fuit, quod minus probabile videtur, nec tamen præfracte negare ausim, et in gallinaceorum pugna validior gallus sic dictus fuerit, hic, quia de coturnice agitur, saltem vertendum erat: *similis est coturnici a validiore in pugna caput ictæ*. Sed malim *a lusore caput ictæ*. BRUNCK.

1301. *χελιδῶν*] Ut in carmine Simonidis, quod scholiasta memorat.

ἐμπεποιημένη] *ἐμπεπλεγμένη* (γρ. καὶ *ἐμπεποιημένη*) Γ. *ἐπτερωμένη* codex Vaticanus.

1303. *σμικρὸν* B.R.V.Γ.Δ. *μικρὸν* Ald.

1308. *ἄρα*] *ἄρα* Ald.

1313. *τὰν*] *Legebatur τάνδε*.

1314. *καλοῖ* B.C.Δ. *Legebatur καλεῖ*.

ἀνθρώπων A.R.V.Γ. *Legebatur ἀνθρώπων ἄν*.

1320. *ἀμβρόσια* *Χάριτες* A. Vulgo *ἀμβροσία*, *Χάριτες*.

1322. *εὐάμερον* B.V.Δ. Vulgo *εὐήμερον*.

1326. *αἰθῆς*] *αἴτις* libri.

ἐξόρμα A.R.V. et scholiasta. *αὐ γ' ἐξόρμα* vulgo.

1328. *ἐστὶ τις* Bentleius. *Legebatur τίς ἐστιν*. *τις* om. B.C.

1333. *θαλάττι*' codices. *θαλάσσι*' Ald.

1334. *πρὸς ἄνδρ' ὄρων*] *Viri cujusque indolem spectans*. Aristides vol. I. p. 38, 3. *τὰ δ' ἐν μέρει πρὸς ἄνδρα ὄρων ἤδη διεδίδου*.

1337. *γενοίμαν αἰετὸς*] Ex Sophoclis *Ænomao* dicitur in scholiis. Ridet autem dithyrambicos et tragicos, qui sæpe alas sibi optant, aut se in aves mutari: aut tales introducunt. Eurip. Hippol. 732. *ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλησι* [*εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις*] *θεΐη· ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα*. BERG.

αἰετὸς] *αἰετὸς* Brunckius.

1338. 1339. In unum versum conjungendi.

ὑπὲρ additum ex A.B.R.V.Γ, om. Ald.

ἀτρυγέτου] Id est *ἀτρυγέτου θαλάσσης*. Ridet inanem verborum strepitum poetarum dithyrambicorum.

1340. *οὐ*] *δ' οὐ* V.

ἄγγελος] Libri *ἄγγελος*.

1341. *αἰετὸς* Brunckius. *αἰετὸς* Ald.

1343. Videtur hic versus in quibusdam libris olim non lectus,

neque a poeta, sed a grammatico Aristophane lacunæ explendæ caussa esse adjectus. Scholiasta οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέ-
τεσθαι: μετὰ τοῦτου ἐνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ
'Αριστοφάνης (scr. 'Αριστοφάνους, grammatici) πλήρωμα οὕτως
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνυσι νομῶν.

ἔγωγε] ἐγώ τι R.V. ἐγώ τοι Bekkerus.

1343. 1345. 1346. Aldus et aliquot codices νόμῶν et νόμοι
duplici accentu, ambiguitatis significandæ caussa. Vid. Elmslei.
ad Eurip. Medeam p. 272.

1347. νομίζεταί R.

1354. ταῖς — κύρβεισιν R. et scholiasta. Legebatur τοῖς — κύρ-
βεισιν. Vid. schol. Paris. ad Apollon. Rhod. 4, 280.

πελαργῶν] Ciconiæ dicebantur parentes senes alere: vid.
Aristot. H. A. 9, 13. Ælian. N. A. 3, 23. 10, 16. Plin. H. N.
10, 23. Suidam in ἀντιπελαργεῖν. BECK.

1356. πελαργιδῆς] Scribebatur πελαργιδεῖς. De illa accusativi
forma dixi ad Soph. Ajax. 390.

1358. τᾶρ'] γὰρ libri. Correxerit Elmsleius ad Acharn. 323.
ἀν additum ex R.V.G. et Vaticano.

Δ' R.V. Vulgo τὸν Δ'.

1360. οὐδὲν γ'] Conf. ad Nub. 694.

μέλε] μέλε' Γ.

1363. ἦ] ἦν A. ἦ scholiasta et grammaticus in Montefalc. Bibl.
Coislin. p. 233.

1364. ταυτηνδὶ Elmsleius in *Quarterly Review* 14. p. 449.
ταύτην δὲ R.V.G. ταύτην δέ γε vulgo.

1365. τὴν πτέρυγα — τὸ πλῆκτρον — λόφον] Propterea acces-
serat hospes, ut fieret gallus gallinaceus, qui contra patres
solent insurgere; ut recte sentit in scholiis Didymus: ἦλθε γὰρ
ὡς ἀλεκτρῶν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι de
qua re et comicus Nub. 1434. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρῶνας καὶ
τᾶλλα βοτὰ ταυτὶ, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται. Cum itaque hoc
animo accessisset, non transformatur quidem in gallum, sed
armis instruitur quasi gallus; clypeo tamquam ala, gladio tam-
quam calcari, quod galli gestant, galea tamquam crista gallo-
rum. *Ex scholiis.* BERG.

τουτὶ] τοῦτο R.

θάτερα] Scribebatur θήτερα. Conf. ad Soph. Trach. 272.

1366. τουδὶ] γε τὸν vulgo. τόνδε τὸν R.V.G.

1369. ἐς] εἰς libri.

τὰπὶ Θράκης] Urbes Thraciæ ita dicuntur Thuc. 2, 9. Athenienses tum sæpe expeditiones in Thraciam susceperunt contra Perdiccam, Macedoniæ regem, et Lacedæmonios. v. Thuc. 4, 75. BECK.

1370. Διόνυσον] διόνυσσον R.

1372. Ἀναπέτομαι — κούφαις] Anacreontis versus apud He-phæstionem p. 52. ed. Gaisford. ex carmine quod primi cujusque versus arsin solutam habuit, majoris animi motus exprimendi caussa. In editione Oxoniensi per errorem legitur Ἀμπέτομαι.

1377. τε νέαν A.B.R.V.Γ.Δ, Vaticanus, et scholiasta. γενεάν Ald. ἐφέπων] ἐπέων varia lectio scholiastæ.

1378. φιλόρινον, *tiliaceum*. Athenæus p. 551. d. ubi hujus Cinesiæ meminit: ἄλλοι δ' αὐτὸν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλόρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλόρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώνυσσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχυρότητα. Cinesiæ gracilitatem alibi irridet comicus. Vide Ran. 1437. et Gerytadæ fragm. 9. [fr. 198.]. Quod sequitur apud Athenæum non intellexit interpres: ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης, καὶ δεινὸς τᾶλλα — id minime significat *valetudinarium* eum fuisse, sed *morbosum*, eo sensu, quo dixit Catullus 57, 6. de Mamurra et Cæsare:

Morbosi pariter, gemelli utrique.

Cinædum eum fuisse innuit comicus Conc. 329. BRUNCK. φε-λύρινον R.

1379. Hunc versum citat Pollux 4, 188. ubi differentiam statuere videtur inter χωλὸν et κυλλὸν, quorum illud proprie de pede, hoc de manu dicatur. Jocus est in κυλλὴν χεῖρα Equit. 1082. κυκλεῖν πόδα tragica est locutio. Euripides Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Sophocles Aj. 19. κυκλεῖν βάσιν dixit. ἀνὰ κύκλον, ut Ran. 440. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον. Perperam in A. scriptum κυκλοῖς. BRUNCK.

1381. λιγύφθογγος A, superscriptum in B, R.V.Γ, scholiasta. λιγύμυθος B, Ald. et γρ. V. γρ. λιγύμυθος ἢ λιγύμοχθος Γ. λιγύμοχθος annotatum in B. et ab scholiasta.

1384. ἀναπτόμενος] ἀναπτάμενος A.

1385. ἀεροδιμήτους καὶ νεφοβόλους A.

1389. Addidi τινά. Sed fortasse præstat cum Dobræo scribi ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κναναγέα.

σκότια R.V.Δ. σκότιά γε vulgo.

1392. σοι] σου A.Δ. et scholiasta. σου B.

1393. πετεινῶν Vaticanus. πετηνῶν V.Γ.Δ. Ald.

1394. Idem versus 254.

1395. ἀλαδρόμον Brunckii editio. ἀλαδρόμον Ald.

1396. πνοαῖσι R.V.Γ. Vulgo πνοιαῖσι. Post βαῖην comma ponendum. γρ. βαίνων V.

1397. ἦ γώ] ἦγώ R. ἦ γώ Vaticanus. ἐγώ vulgo. ἔγωγε B.Δ.

1398. στείχων] στίχων Γ.

1406. Λεωτροφίδη] Scholia : βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν ; et iterum : θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάσκειν ; Facit autem hujus mentionem, quia et iste, ut Cinesias, fuit macer et exili corpore ; de quo Leotrophide Hermippus ap. schol. : ἀνάπηρά σοι θύουσι νῆδη βοῖδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. BERG.

1407. Κεκροπίδα φυλὴν] Id est, ex tribu Cecropide. BECK.

1409. Hunc versum om. R.

1410. Alcæi locum profert scholiastes, ad quem respexisse comicum putat : Ὀρνιθες τίνες οἶδε ; Ὠκεανῷ γὰρ ἀπὸ περάτων [οἶδ' ; Ὠκεανῷ γὰς ἀπὸ περράτων] ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι, ταυσιπτεροι. Aliumque Simonidis : Ἄγγελε κλυτὰ ξαρος ἀδυόδμου, κυανέα χελιδοῖ. Sic legendum esse Simonidis fragmentum nemo non videt, quod duabus mendis inquinatum est in vulgatis libris. Ut id jam antea correxeram, scriptum reperi in margine codicis C. BRUNCK.

ὄρνιθές τινες] Scribebatur ὄρνιθες τίνες, quod Alcæus dixerat, Aristophanes autem leviter mutatum rei præsentis accommodavit.

οἶδ'] οἶδε libri, in fine versus.

1416. Quia sycophanta detrita veste indutus erat arcendoque frigori parum idonea, Pisthetæro videtur hirundinem invocare, veris indicem multisque etiam hirundinibus egere, sive adulto vere, quia, ut est in proverbio, μία χελιδὼν ξαρὸν οὐ ποιεῖ, *une hirondelle ne fait pas le printemps*. BRUNCK.

1418. δεῦρ'] δῆτ' Δ.

1419. δεῖ χρῆ R.V.Γ.Δ. Vulgo χρῆ δεῖ.

1420. usque ad finem fabulæ exciderunt ex Γ.

1421. Num Pellenem volare cogitas? Quia Pellene, in urbe Achaiæ, præmia athletic dabantur lænæ, quæ ibi texebantur

præstantissimæ. Vide Hesychium in Πελληνικαὶ χλαῖναι. Eustathius ad Homerum p. 292, 6. ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔπαθλα ἐτίθεισαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσι, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὀρμυσιν. Harum lænarum meminit Pindarus Olymp. 9, 146. καὶ ψυχρᾶν ὀπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνα φέρε. BRUNCK.

1426. ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον; Sic optime A. [et V.Δ.]. Vulgo ὑπαὶ πτερύγων τί προσκαλεῖν — . Poeticum ὑπαὶ in senariis comicis locum non habet. προσκαλεῖ secunda persona est indicativi præsentis medii. BRUNCK. προσκαλεῖ etiam R. De ὑπαὶ πτερύγων conf. Acharn. 970.

1427. με] γ' ἐμὲ R. γέ με V.

1429. Supra 1136. ἦκον — γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖα λίθους. Ut autem hic καταπίνειν δίκας, ita φαγεῖν δίκην Vesp. 1365. BERG.

1432. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] Proverbium, de quo vid. Suidam in ἐπίστω et οὐκ ἐπίσταμαι.

1434. χρῆν] χρῆ A.B.

1435. τοῦ] τῶν τοῦ R.

1437. τοι R.V. et Eustathius p. 85, 35. et 1055, 21. Legebatur ταῦτα.

1438. ἄνδρα] ἄνδρας V.

τοῖς] τοι Dobræus.

1440. γε Bentleius. Libri τε. Conf. v. 139. καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν — .

Διυτρέφης] Legebatur ὁ Διυτρέφης. Articulum delevit Elmsleius ad Eurip. Med. p. 139. De Diitrephe conf. ad v. 798.

1443. ἀνεπτέρωκεν] ἀνεπτέρωσεν R.

1446. τᾶρα] τ' ἄρα Ald. γ' ἄρα Δ.

1447. τε om. R.

1451. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ] Eurip. Bacch. 265. Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύει γένος; Idem Or. 1153. πάσαις γυναιξίν ἀξία στυγεῖν ἔφω ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἣ κατήσχυεν γένος. Noster Nub. 1224. ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ. BERG.

1454. ἰέρακος] Quia est avis rapax; ut et ipsa rapere possit miserorum bona. Supra 1111. εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι, ὄξυν ἰερακίσκον — δώσομεν. BERG.

1457. ὠφλήκη] ὀφλήση B.Δ. ὀφλήσει C.

1463. V. Hesych. in Κερκυραία μάστιξ. BRUNCK. Osten-

dit ei scuticam. Fuerunt publicæ quædam scuticæ Corcyraeis ad seditiosos et turbulentos, qui sæpe exoriebantur, compescendos, magnitudine insigni, ut in proverbium abierit *Κερκυραία μάστιξ*, ut docet schol. BERG. Add. Zenob. Cent. 4, 49. Quia duplici loro illud flagellum constabat, propterea mox utitur duali *πτερώ*. BECK. *Κορκυραία* R.V. Scribebatur *Κερκυραία*. *Κόρκυρα* in numis: vid. Eckhel. D. N. vol. 2. p. 178. De utraque forma dixit Eustath. ad Dionys. Perieg. 494.

1468. *στρουθοδικοπανουργίαν* diversa lectio scholiastæ.

1470. — 1493. Rectam horum versuum descriptionem dedit Gaisfordus ad Hephæstionem p. 262.

1471. *ἐπεπτόμεσθα* R.V. et Vaticanus. *ἐπετόμεσθα* Ald.

1474. *καρδίας ἀπωτέρω*] Quasi de urbe Cardia, quæ est in Thracia, loquitur; sed significat Cleonymum esse exordem sive non esse *εὐκάρδιον*, *animosum*, sed timidum. BERG.

1477. *μέγα*] Apparet, magnæ staturæ fuisse hominem. In Acharn. 88. avem ingentem descripturus dicit: *ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου*, quasi dicat: *magno majorem*. BERG.

1478. *τοῦ* addidit Bentleius.

μὲν] *μὲν γε* C.

1481. *τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ*] Notatur tanquam *ρίψασπις* Nub. 352. BERG.

1484. *λύχων ἐρημία*] Quasi *Σκυθῶν ἐρημία*, quod est proverbium, de quo vid. schol. et Hesych. *λύχων ἐρημία* est locus luminibus carens. Festive tamquam regionem quamdam describit, quam viderit avium chorus, quum indicare velit, noctu facile cives ab Oreste quodam, grassatore istius ætatis, spoliari et male tractari. BECK.

1490. *ἦρω* Bentleius. *ἦρωϊ* libri.

1491. *Ὀρέστη*] Hunc heroem vocat, ut ait schol., quia est cognominis filio Agamemnonis; eandem ob causam eum dicit *μαινόμενον* Acharn. 1166. Mentionem ejus facit etiam supra 713. *εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν* — . BERG.

1492. *γυμνὸς*] Alexis ap. Athen. 6. p. 227. *τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἀπαντας*. BERG.

1493. *πληγεῖς πάντα τὰ πιδέξια*, pro *ἀπόπληκτος γενόμενος πάντα τὰ ἐπιδέξια* i. e. *quum omnes dexteræ partes corporis ei caperentur apoplexia*. Credebatur autem hoc malum immitti ab heroibus. Eo alludit comicus; quia Orestes erat cognomi-

nis heroi, sed nihil aliud vult significare, quam homines ab eo verberatos et spoliatos esse. BERG. τὰντιδέξια codex Vossianus in textu et in scholiis. Sic etiam Δ.

1494. τάλας A.B.R.V. et Vossianus. τάλας γ' Ald.

1495. Πεισθέταιρος] Scribendum Πειθέταιρος. Vid. ad v. 2.

1496. οὐγκαλυμμός Dawesius p. 209. (379. Kidd.). Libri ὁ συγκαλυμμός.

1497. Δί' codices. τὸν Δί' Ald.

1503. ἐκκεκαλύψομαι codices: ἐκκαλύψομαι Ald.

1506. ὀλέι μ' Hermannus Elem. doctr. metr. p. 131. μ' ὀλέσει R. ὀλέσει A.V, Vaticanus, Vossianus, hic cum gl. μέλλει διαφθείρειν. ὀλέσεις vulgo. ὀλέσει μ' Bentleius.

1508. τουτὶ] ταυτὶ R.

σκιάδειον] σκιάδιον R. σκιάδιον Δ.

1514. ἄπτ' ἄρ' C. ἄρ' Vaticanus. Vid. fragm. 499.

1517. κνῖσα] κνίσσα vulgo. κνίσα V.Δ.

1519. ὥσπερὲι R.V. et Suidas in Θεσμοφόρια. Legebatur ὥσπερ ἐν.

Θεσμοφορίοις] θεσμοφορίοισι R. et Suidas.

νηστεύομεν] In Thesmophoriorum festo, quod durabat quinque dies, unus dies erat jejunii dies: in Thesm. 956. ὅτ' ἂν ὄργια σεμνὰ θεαῖν — ἀνέχωμεν, ἄπερ καὶ Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει et paulo post 992. παίσωμεν — νηστεύσωμεν δὲ πάντως. BERG.

1521. Scholia: τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν nempe isto verbo utitur, ut significet eos tamquam barbaros vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra 1627. et 1677. Triballum deum barbaramente loquentem introducit. Hesych. κρίζειν exponit κεκραγέειν. BERG.

1522. ἀνωθεν ex superioribus regionibus. Scholia: ἀνωτέρω δὲ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσιν καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι, nempe Thracas et Illyrii. BERG.

1523. τὰμπόρι' ἀνεωγμένα] Quia belli tempore cessant commercia et emporia clauduntur. Demosth. Olynth. 2. [p. 22.] κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον. BERG.

1524. εἰσάγοιτο R. Vulgo εἰσάγουντο. Quod retineri poterat.

1527. ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης] Sic quidem libri omnes: est tamen lectio absurdissima. Vulgata versione, quam

me retinuisse piget, nihil insulsius: unde patrius originem ducat Execestides. Legendum Ἐξηκεστίδῃ in tertio casu, et vertendum: Nonne enim barbari sunt, e quibus Patrius est suus Execestidi? In inquisitione, quæ fiebat Athenis in Magistratum natales et vitam, antequam munus inirent, quod primum quærebatur, hoc erat: εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγυρίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν, καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῶος, καὶ Ζεὺς Ἐρκείος. Hac de re videndi Pollucis interpretes ad 8, 85. et Petitus de Leg. Att. p. 321. Nemo pro cive Atheniensi habebatur, nisi cui esset Apollo Πατρῶος. Idcirco patres, quum in curialium albo filios suos inscribi curabant, postquam eos ad curiales deduxerant, Apollinis Πατρῶου, seu Tutelaris sacris initiabant, quod ostendit Demosthenis locus in Oratione contra Ebulidem p. 1315. ἀλλὰ παιδίον ὄντα με εὐθέως ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρῶου ἦγον — Execestides vero, cui peregrina et servilis exprobratur origo supra v. 764. sacra Apollinis Πατρῶου, Atheniensibus civibus peculiaris, colere non poterat. Hunc iterum perstringit comicus tanquam παρεγγεγραμμένον, ξένον ὄντα, id est, per fraudem in civium albo inscriptum, facetissimeque fingit eum, tanquam barbarum, Πατρῶον seu Tutelarem habere deum aliquem ex barbaris illis, ὅθεν ὁ Πατρῶός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ. Sic loqui solent. Pollux in citatis supra verbis, εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῶος. Demosthenes in Orat. de Corona p. 274. καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθειον, ὃς Πατρῶός ἐστι τῇ πόλει. Juxta vulgata lectionem Execestides non amplius homo fuerit, sed ipse Tutelaris deus, quo nihil absurdius. BRUNCK.

1534. σπένδεσθ' codex Vossianus correctus. Legebatur σπένδησθ'.

1536. De Basilea, Jovis filia, vide scholiastam.

1538. ταμιεύει A.B.R.V, Vaticanus, Vossianus. κεραμεύει Ald.

1539. ἅπαντα R.

1541. κωλακρέτην] Scribebatur κωλακρέτην. Conf. Vesp. 695. 724.

1542. τᾶρ'] γὰρ R. Vulgo γ' ἄρ'. Correxerit Elmsleius ad Acharn. 323.

1543. παραλάβῃς R.V. Legebatur λάβῃς.

πάντ' V. Legebatur ἅπαντ'.

1545. ἀεί Brunckii editio. αἰεί R. et Ald.

1546. διὰ σ'] Nam Prometheus ignem Jovi surreptum cum hominibus communicaverat.

1549. Τίμων] Erat enim Timon non tantum hominum sed et deorum osor. Lucianus in cognomini dialogo facit eum sic dicere c. 34. πάντας γὰρ ἄμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Apud comicum Lys. 811. mulierum chorus ex propria forte hypothesis dicit Timonem tantum viros odio habuisse, quum mulieres amaret maxime. BERG.

1550. φέρε τὸ V. φέρε μοι τὸ A.R. et Vossianus. In B. τὸ inter versus additum.

σκιάδειον] σκιάδιον R.

1552. ΠΕΙΣΘ. om. R.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι] Hæc pendent ex superioribus, ubi chorus refert mirabilia quæ viderit a v. 1470. — 1493. A σκιά *umbra* et ποὺς *pes*. Scholia: γένος δέ ἐστι τῶν περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένη ζώνῃ· τούτους δὲ ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. Vult autem Chærephontem ridere tamquam macie confectum et σκιοειδῆ. BERG. Etiam Plin. H. N. 7, 2. Harpocr. Photius, Hesych. docuerunt, gentem Libycam fuisse, pedibus latis, sed niti pleaque videntur dubia Ctesisæ auctoritate, qui de iis exposuerat, etsi jam ante Ctesiam Σκιάποδες Græcis innotuisse videntur. Ad lacus (λίμνας) solebant animas ex orco ciere, ut ad lacum Avernum. v. Davis. ad Cic. Tusc. 1, 16. Wessel. ad Diodor. S. 1. p. 267. BECK.

1554. ἄλοντος] Quia Socrates et discipuli ejus se non lavabant, de quibus Nub. 835. ὦν ὑπὸ φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδὲς — οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. BERG.

1556. Πείσανδρος] Est is, qui tempore belli Peloponnesiaci popularem civitatis statum evertit (v. Thuc. 8, 65. 68.), sed mutata (Ol. 92, 2.) reipubl. forma Deceam fugit (id. 8, 98.). Quia ignavus et meticulosus fuit, anima viventem deseruisse dicitur. A comicis sæpe notatur, sed duo etiam tum ejus nominis Athenienses floruisse dicuntur. BECK. De utroque Pisandro dixit Meinekius Quæst. scen. 2. p. 20, 21. Prior illorum iterum notatur Lys. 490. Fragmentum ex Babyloniiis affert scholiasta.

1559. σφάγι' ἔχων κάμηλον] Ut solent, qui necyomantiam

exercent. *κάμηλον* grammatici interpretantur magnam victimam. BECK.

1561. *Οὐδυσσεὺς*] Bentleius. Libri *᾽Οδυσσεύς*.

᾽Οδυσσεὺς] Respicit ad locum illum *Odyss.* λ. 24. ubi Ulysses animas defunctorum evocaturus pecudes super fossa jugulat. KUST.

1563. *πρὸς τὸ λαῖμα*] Si intemerata est hæc scriptura, jocum quæsitivus comicus in similitudine vocum *λαιμὸς, αἷμα*, unde *λαῖμα* finxit. In Menandri versu quem citat scholiastes, scribendum *λαιμὰ*, ut ostendit Bentleius Emendatt. p. 21.

καὶ λαιμὰ βακχεύει λαβῶν τὰ χρήματα. BRUNCK.

λαῖμα V, qui hunc et proximum versum a manu rec. habet. Eandem scripturam apud Suidam in *λαῖμα* præbet optimus codex Parisinus. Scribendum *λαῖγμα*, quod Bentleius restituit, collata glossa Hesychii, *λαῖγματα: πέμματα· οἱ δὲ σπέρματα, ἱερὰ ἀπάργματα.* Photius p. 201, 14. *λάγματα* (sic): *ἱερὰ ἀπάργματα.* Suidas *λαῖμα* interpretatur *ἱερὸν θῦμα.* Theognostus in Crameri *Anecd.* vol. 2. p. 9, 13. *λαῖγμα, τὸ ἱερόν.* Nihil ad rem facit *λαῖμα*, quod pro *λήμα* dictum annotarunt grammatici.

1564. *Χαιρεφῶν*] Hunc a mortuis dicit ascendisse, quia erat pallidus et macer. Vid. v. 1296. BERG.

1566. *ὄρᾶν* R, Vaticanus, Vossianus. *ὄρᾶς* Ald.

οἱ R.V. Vulgo *ῆ*.

1568. *ὦδ' V. ὡς δ' Vossianus.* Legebatur *ὡς*.

ἐπὶ δεξιάν R.V. Libri reliqui *ἐπὶ δεξιά*, vel *ἐπιδέξια*.

1569. *Λαισποδίας*] *Læspodias* iste ad tegendum vitium crurum cogebatur indecenter se vestire, ut docet schol., qui eum *κακόκνημον* fuisse probat ex antiquis comicis. Idem docet ex *Thucyd.* 6, 105. fuisse *Læspodiam* hunc ducem bellicum. Admodum apposite autem comicus *Triballum* dicit esse *Læspodiam*, partim propter amictum indecorum, partim propter etymologiam nominis *Λαισποδίας*, quia in eo videtur latere vox *λαιὸς* i. e. *ἀριστερός*. Dixerat autem ad eum *ἐπ' ἀρίστειρ' οὕτως ἀμπέχει*. BERG. In hujusmodi *κακόκνημον* exstat Epigramma non illepidum incerti auctoris in *Analectis nostris* 36. aliudque *Antipatri Sidonii* 3. Postremo significato, nempe pro impudico et cinædo, occurrit hoc nomen e *Salmasii* emendatione in *Apollodori* comici fragmento apud *Stobæum*, *Floril. Grotii* p. 179.:

φυλὴν ὄλην, πόλιν τε μαλακὸς ἀνατρέπει.
 ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ φίλε Θεῶν,
 ὑπὸ λαισποδιῶν ὄσαι εἰσὶν ἀνατετραμμένοι,
 σκοπεῖ· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἑρεῖν. BRUNCK.

1570. ὧ δημοκρατία] Ludit, quasi etiam apud deos esset democratia, ut Athenis. Perstringit autem populum Atheniensem, qui sæpe legatos nominet, tam arduo muneri impares, qualem notat in Vesp. 1263. Amyniam, quem pro eo, quod deberet ad magistrum aut ad principem accedere, quo missus fuerat, dicit cum servis conversatum esse. BERG.

1571. γ' ἐχειροτόνησαν] κεχειροτονήκασ' Elmsleius ad Acharn. 108.

1573. ἐώρακα] Libri ἐώρακα.

βαρβαρώτατον] βαρβαρώτερον V.

1575. γ' om. R.

1578. δοκεῖ] Fortasse δοκῶ præstat, quod præbet codex Vossianus, in quo est δοκῶ.

1579. τυρόκνηστιν] τυροκνήστιν R.

μοι A.R.V. τις vulgo. μοι τις Vossianus.

1583. δὲ κρέα A.B.R.V, Vossianus. Vulgo κρέα δέ.

1587. ἡμεῖς R.V.Δ. et Vossianus. Legebatur ἐνθάδ'.

1588. περὶ πολέμου καταλλαγῆς] περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς V, Vaticanus, Vossianus. περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R.

1589. Pessime in impressis hic versus Pisthetæro tribuitur et sequens Herculi. Posteriorem Pisthetæro, priorem famulo vindicavimus e trium codd. auctoritate. Huic præfixa persona in A. δοῦλος. In B.C. οἰκέτης Πεισθηταίρου. BRUNCK. In Nub. 56. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ. BERG.

1590. ὀρνίθεια Bentleius. Libri ὀρνίθια.

1591. Ista Herculi recte continentur tres codd., quæ perperam in impressis Neptuno tribuuntur. BRUNCK.

λιπάρ' R.V. et Vossianus. Vulgo λιπαρά γ'.

εἶναι om. R.

1598. τὸ scholiasta. Legebatur τι.

ἀλλὰ Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 219. Legebatur ἄλλο.

1601. ἀποδοῦναι] ἀπαιτεῖν R. Ex versu 554.

καὶ διαλλαττώμεθα. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς —] κἂν διαλλαττώμεθα ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς — Seagerus in diario classico 4. p. 712. Recte. Eodem modo Valckenarius ad Theocriti sel. Idyll. p. 16. nisi quod καὶ retinuit. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἂν Δ.

1604. γάστρις] γάστριος R.

1605. τυραννίδος] βασιλείας R.

1610. ὄρνις] ὄρνεις B.R.V.Δ.

1614. ταῦτά γέ τοι R.V.Δ, Vaticanus, Vossianus. ταῦτά γε Ald. : unde Elmsleius in *Quarterly Review* 14. p. 449. ταυταγί. Scribendum videtur ταῦτά τοι.

1615. κάμοι δοκεῖ] Inepte verba hæc in impressis Neptuno continuantur: Herculi tributa sunt in A.B. — ναβαισατρεῦ. Ridiculi causa barbarum deum barbare loquentem inducit. In B. huic voci alia superscripta, quam habet etiam Suidas, βαβακατρεῦ. BRUNCK. Et grammaticus in Montef. Bibl. Coislin. p. 231.

1618. ἱερεῖόν τῳ θεῶν] Sic B. Perperam vulgo ἱερεῖον τῷ θεῷ. BRUNCK.

1620. μᾶποδιδῶ] Scribebatur μῆ' ποδιδῶ (ἀποδιδῶ R.).

μσητῖαν. Subauditur διὰ. Vide not. ad Pl. 989. Depravata lectio in A. καὶ μῆ' ἀποδιδῶ σιτία. Forte erat in antiquiore libro μσητῖα. BRUNCK. μσητῖα Suidas in *μενετοί*.

1622. ἀργυρίδιον] ἀργύριον Vossianus.

1623. καθῆται Bekkeri editio. Vulgo κάθηται.

1624. καταπτάμενος] ἀναπτάμενος A.

ἰκτῖνος] ἰκτινος libri.

ἀρπάσας] κἀναρπάσας R.V.

1627. ἐροῦ] ἔρου libri hic et v. 66. τριβαλὸν Δ. hic et infra simplici λ.

1628. σαννάκα] σαννάκας Δ. δαννάκα Vaticanus.

1630. εἶ τοι A.R.V, Vossianus. εἶ τι Vaticanus. εἶ τινι Ald. εἶπερ B.Δ.

1636. αὔθις] αὔτις R. et Vossianus.

1637. Hæc etiam dicuntur ad irritandam Herculis gulositatem. BERG.

1641. τί] τί δαὶ R.

1646. τάλας] τάλας γ' B. et Ald.

1648. διαβάλλεται] ἔξαπατᾷ. Vid. Thesm. 1214. BRUNCK.

1652. ξένης γυναικός] Ex Alcmena, quæ non fuit civis Attica,

nec Jovis legitima conjux, verum Amphitruonis. Jovem autem supponit esse Atheniensem. BERG.

1653. Quomodo enim, inquit, posset haberi Minerva ἐπίκληρος i. e. omnium bonorum hæres; si tu non esses nothus? Nothi enim excluduntur hereditate, si adsint legitimi. BERG.

1656. νόθῳ ᾿ξ αποθνήσκων] Restituendum τὰ νοθεῖ ᾿ αποθνήσκων ex Harpocrate in νοθεῖα. νοθεῖα ex Aristophane affert Pollux 3, 21. legitque scholiasta. νοθεῖ (i. e. ὡς νοθεῖα) ἀποθνήσκων, deleto articulo, Dobræus ad Plutum v. 314.

1659. ἀδελφός] Jovis.

1660. νόμον] Meminit hujus legis Isæus p. 147. ed. Reisk. et Demosth. p. 1067. BECK.

1666. γένους] τοῦ γένους C. et Ald.

1669. εἰσήγαγ'] ἐσήγαγ' R.V. Ald.

φράτορας] Scribendum φράτερας. Vid. ad Eq. 255.

φράτορας] De lege qua jubebantur Athenienses liberos suos ad curiales deducere, ut in civium albo inscriberentur, videndus Petitus lib. 2. tit. 4. §. 8. seu pag. 222. At vero nothi in curiam non admittebantur, nec in civium numerum referebantur. Fiebat illa inscriptio tertio Apaturiorum die, qui κoureῶτις dicebatur, qua de re videndus Meursius Gr. Fer. in Ἀπατούρια. BRUNCK.

1671. αἰκίαν βλέπων] Scholiastes recte interpretatur: τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσω τινά. Phrasis similis est illis, quas enotavimus ad 1169. Vesp. 843. ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω, ac 900. ὦ μαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτων βλέπει. BRUNCK.

1674. πάλιν R.V. Vulgo πάλαι.

1678. καλάνι] Pro καλὰν κόραν καὶ μεγάλην Βασιλείαν. Loquitur autem semibarbare, ut in Ach. 104. Etiam in Thesoph. introducitur Scytha barbarizans 1030. ss. 1116. ss. 1133. ss. 1207. ss. BERG. καλαν R.

1679. ὄρνιτο R.V. ὄρνιτω Vossianus. Vulgo ὄρνιθι.

λέγει Bentleius. Libri λέγεις.

1681. βατίζειν] Legebatur βαδίζειν, consentientibus R.V. Restitui βατίζειν, quod eadem significatione qua βαβάζειν dictum videtur. βαβάζει γ' vel βαβακίζει γ' scribendum videbatur Reiskio ad Constantini Porphyrog. Cerimon. vol. 2. p. 161. ed. Nieb. et βαβάζειν vel βαβάζει γ' etiam Bentleio placuit. Qui recte senserunt locum hic non esse infinitivo. Quamobrem

scribendum εἰ μὴ βατίζει γ', id est ἀλλὰ βατίζει: de quo usu particularum εἰ μὴ dixi ad Eq. 186. In B.Δ. est βαδίλοι γ'. In infinitivo βαδίσειν explicando laborat Didymus apud scholiastam.

ὥσπερ αἱ χελιδόνες] Notum est ex multis comici aliorumque poetarum locis barbarorum sermonem cum hirundinum cantu comparari solitum fuisse. Æsch. Agam. 1059. χελιδόνος δίκην, ἀγνώστα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Conf. not. ad Ran. 93. BRUNCK.

1682. λέγει] λέγε R.

1684. σιγήσομαι] συμβήσομαι V. quod adscriptum in Vossiano.

1688. ἄρα] ἄρα Ald.

1690. ὀπτῶ τὰ κρέα] Hercules belluo maximus perhibetur fuisse; et vulgo comicis fabula erat factus, dabatque eis materiam captandi risum. Noster etiam comicus eum ridiculum facit, hic præcipue, quum facit eum assidere foco, et torrere carnes, quum fungeretur amplissimo munere legationis. Sic alii comici solebant eum introducere panes pinsentem; quos tamen etiam ridet noster, vel quia illud inepte facerent, vel quia nimis sæpe. Vid. Pac. 741. BERG.

1691. τὰ κρέα A.R.V. σὺ τὰ κρέα vulgo.

1693. ἀλλὰ om. Ald.

δοτώ Δ, Vossianus et scholiasta. Legebatur διδοτώ.

1694. ἐν] ἐμ R.

Φαναῖσι] Nomen loci alicujus in Chio, ut ait schol. Alludit autem ad φαίνειν, a quo συκοφαντεῖν, pro quo etiam usurpatur quandoque, ut idem dicit. BERG. Erat promontorium et portus insulæ Chii. v. Thuc. 8, 24. ejusque interpretes. BECK.

1695. Κλεψύδρα] Nomen fontis in arce, a quo et horologium [aquaticum] ita dicebatur, quo utebantur in judiciis. Has duas notiones inter se miscet hic. BERG. Cf. Kuhn. ad Poll. 10, 60. Photii Lex. Hesych. p. 276. — Comicus hoc sibi vult: Athenis in judiciis magna copia est sycophantarum etc. BECK.

ἐγγλωττογαστόρων] Alludit ad vocem χειρογάστωρ, ut ait schol., i. e. *opifex manuaris*, quasi qui manibus suis cibum ventri quæritat. BERG. Add. Hesych. p. 1075. et 1077. ibi-

que Alb. Zonar. I. p. 596. 598. Sunt igitur, qui lingua, accusationibus, orationibus habendis victum quærent. BECK.

1697. οἱ θερίζουσιν — γλώτταις] Quod hic sycophantæ linguæ suis, id bonus miles armis dicitur efficere, in scolio Hybrici ap. Athen. II. p. 693. ἐστὶ μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός. τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ πατέω τὸν ἀδὸν ἀπ' ἀμπέλων οἶνον. BERG. Alimentorum paratio per partes exprimitur. τρυγᾶν est *vindemiare*, ut Pac. 1339. συκάζειν *figus legere* (Poll. 7, 143.), sed respicitur simul ad sycophantas. v. Phot. Lex. Similes loci sunt Plut. 947. s. Vesp. 145. BECK.

1701. Γοργαί τε καὶ Φίλιπποι] In Vesp. 419. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου, ubi scholia: ἐν τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ δικάζοντες. οὗτος δὲ ὁ Γοργίας κωμωδεῖται ὡς προδότης καὶ βάρβαρος. BERG.

1705. γλώττα χωρὶς τέμνεται] Proprie in sacrificiis id fieri solet, ut Pac. 1060. ubi ad sacrificantes dicit fatidicus: ἡ γλώττα χωρὶς τέμνεται. Sed h. l. nihil aliud significatur hac phrasi, quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam pœnam sustinuisse, quod patet ex illo loco, quem ad versum anteced. adduxi. BERG. Immo sensus est: *propter (ἀπὸ) illos homines lingua victum quærentes* (quoniam linguæ tantum tribuunt) ubique in Attica lingua victimarum a reliquis visceribus separatur (quæ diis, eloquentiæ præsidibus, consecrabatur, v. schol. min. ad Hom. Od. γ, 341.), aut, quoniam isti lingua alios tantopere vexant, lingua victimæ separatur et abjicitur. BECK. Sic hæc recte interpretatur scholiasta.

1710. ἰδεῖν ἔλαμψε] ἔλαμψεν ἰδεῖν R. et Vossianus.

1712. ἐξέλαμψεν, οἶον] ἐξέλαμψ' ἐνδον R.

οἶον Vossianus. Legebatur οἶον δ'.

1716. δ' additum ex A.R.V, Vossiano et Suida in ὁσμῇ.

1720. Tribuebantur hæc hemichoriis. Abest personæ nota ab libro Vossiano.

1720. ἀναγε] Chorus saltaturus hæc dicit: hoc verbo et Ithyphalli saltaturi utebantur; Athen. 14. p. 622. ὅταν δὲ κατὰ μέσσην τὴν ὄρχηστραν γέωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες. Ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ. Occurrit hoc verbum etiam in saltatione usurpatum cum casu obliquo in

Troad. 326. ἀναγε χορόν, et ibid. 332. χόρευε — ἀναγε πόδα σόν. v. not. ad Vesp. 1326. ubi etiam ἀνεχε, παρέχε. BERG.

δίεχε codices. δίεχε δίαγε Ald.

1723. μάκαρα] Legebatur τὸν μάκαρα.

1724. ᾧ om. C.Δ.: a m. rec. habet B. Versus ex tribus molossis compositus.

1725. τῆδε πόλει R. Legebatur τῆδε τῆ πόλει.

1726. Rursus hemichorii nota vulgo adscripta, omissa in A.B. et Vossiano.

1728. ὑμεναίοις B.C.V.Δ. Vulgo ὑμεναίοισι.

1729. νυμφιδίοισι R.V. Vulgo νυμφιδίσις.

1735. ἐν recte delet Dawesius.

1741. τῆς τ' εὐδαίμονος] Scribendum κευδαίμονος cum Dawesio.

1742. Ὑμῆν ᾧ, Ὑμέναι' ᾧ bis scriptum in R.V. et Vossiano.

1750. ᾧ χθόνιαι om. B.Δ. et Ald.

1752. διὰ] Id est ζά: vid. ad Nub. 916.

1753. ἔχει] ἔχειν B.Δ. et Ald.

1755. Hemichorio tribuunt editiones ante Brunckium: choro continentur R. et Vossianus.

1757. Ante ἐπὶ excidit syllaba una. Scribendum ἔτ' ἐπί.

1763. ἀλαλααὶ R.V. et Vossianus. ἀλαλαὶ A.B.C. et Vaticanus. ἀλλαλαὶ Δ. et Ald. Scribendum ἀλαλαὶ, ἰὴ παιήων, ut in Lys. v. 1291. legitur. Et παιήων Bentleius quoque restituit.

1764. τήνελλα καλλίνικος] Vid. ad Acharn. 1227.

ECCLESIAZUSÆ.

ACTA hæc fabula est olympiadis 96. anno quarto, archonte Demonstrato, ut demonstrari potest e Philochoro, qui biennio ante hujus fabulæ editionem vult ictum fuisse fœdus inter Athenienses et Bœotos: quo referuntur hæc Aristophanis, v. 193.

τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ' ὄτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.

Scholiastes: περὶ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ, ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. Corrigendum est: Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. Inita est hæc belli societas inter Athenienses et Bœotos olymp. 96, 2. Diophanto archonte. Diodorus Sic. 14, 82. ἐπὶ Διοφάντου ἄρχοντος Ἀθήνησι Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποίησαντο. Neque eventus belli tam prospere, quam rebantur, illis cessit. Comicus noster v. 195. ὅτε δὴ γ' [δ'] ἐγένετ' (τὸ συμμαχικὸν scilicet), ἤχθοντο. Nam cum ad Nemeam fluvium manus conseruissent, plures Atheniensium Bœotorumque quam Lacedæmoniorum milites desiderati sunt. Anno vero sequente, Eubulida Athenis archonte, cum Corinthii, ut refert Diodorus 14, 86. inter se dissiderent, atque secessionem facerent, utrinque est dimicatum instructa acie; sed fusi sunt Bœoti eorumque σύμμαχοι. Meminit Aristophanes v. 199. Κοριθίοις ἄχθεσθε [ἤχθεσθε]. ἦσαν γὰρ διάφοροι, inquit scholiastes. PETITUS in Miscellan. 1, 15. Cum Petito consentit Palmer. ad v. 196. Lenæis actam videri dicetur ad v. 18. De choro fabulæ diximus in annotatione ad Plutum p. 23.

1. ὦ λαμπρὸν ὄμμα] Orditur stylo tragico, quasi Soli aut Lunæ nescio quid narraret. Ut v. g. Sophocl. Ajac. 860. [845. Br.] ὦ τὸν αἰπὸν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε—ἄγγελον ἄτας ἐμάς· et Euripides initio Phœniss.: ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὄδον—ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν ἐλίσσων φλόγα. Sæpe autem

comicus jocatur, tragicorum cothurnos rebus vilibus et frivolis aptando. Quod et alios comicos fecisse apparet; sic, cum in *Medea Eurip.* v. 57. dicatur ὡσθ' ἕμερός μ' ὑπήλθε γῆ τε κούρανῶ λέξαι μολούση δεῦρο Μηδείας τύχας, Philemon [*Athenæi* 7. p. 288 d.] inde fecit: ὡς ἕμερός μ' ὑπήλθε γῆ τε κούρανῶ λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσκεύασα. BERG. Ex scholiastæ annotatione colligi potest Agathonis vel Dicæogenis locum rideri.

τοῦ τροχηλάτου λύχνου] Sic *patinam* vocat τροχηλάτου Xenarchus comicus apud Athenæum 2. p. 64. τῆς τροχηλάτου κόρης πίμπλησι λοπάδος στερνοσώματος κύτος. BERG.

2. εὐσκόποισιw] εὐστόχοισιw R. Quod videtur legisse scholiasta, qui interpretetur κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὐρημένον, τοῖς εὐσκεπτομένοις.

Legebatur ἐξητημένον. Recte Palmerius ἐξηρητημένον. Suspensa enim in loco edito lucerna, ubi convenirent mulieres.

3. γονὰς τε γὰρ σὰς] Ridicule. De lucerna enim tanquam de deo vel heroe aliquo loquitur. De illorum enim partu et natiuitate signate dici solebat Γοναί. Hinc Polyzelus comicus scripsisse legitur, Διονύσου Γονὰς, Μουσῶν Γονὰς, Ἀφροδίτης Γονὰς, teste Suida: Philiscus, Διὸς Γονὰς, Πανὸς Γονὰς, Ἐρμού Γονὰς, teste eodem: Araros, filius Aristophanis, Πανὸς Γονὰς, teste eodem Suida et Athenæo, p. 175. KUST. Vid. Lobeck. *Aglaoph.* p. 436.

σὰς] δισσὰς A.B.Γ.

5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίον τιμὰς ἔχεις] Id est, ellychnia habes, quæ edunt flammam, usum et vicem solis noctu præbentem. KUST. Vide de hoc usu voc. τιμαί Seidler. ad Eurip. *Electr.* 988.

6. ὄρμα] *Excita flammæ signa constituta*, i. e. ad quæ mulieres constituerunt convenire. BERG.

8. δωματίοισιw] δοματίοισιw R.

Ἀφροδίτης τρόπων] Ritus modosque Veneris vel *figuras*, ut est in Priapeis, *tot figuras, quot Philænis invenit.* vel etiam aliter Græce μηχανάς. unde τὸ Κυρήνης δωδεκαμήχανον. Vide in Ranis v. 1362. BERG.

9. πλησίον] πλησίως R. πλησίος Γ.

10. λορδουμένων A.B.R.Γ. et Suidas in h. v. χορδουμένων Ald.

12. μυχοῦς] μυκοῦς R.

13. ἀφείων] Sic bini codd. [et R.] recte. Vulgo ἀφάων. Vide Thesm. 216. 590. maxime vero Lys. 825. ubi gloriatur mulier se τὸν σάκανδρον habere οὐ κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ. BRUNCK.

14. καρποῦ] Frumenti: vid. ad Nub. 1119. ubi, ut hic, cum vino conjungitur.

βακχίου A.B. βακχείου R, Ald.

15. ὑποϊγνύσαισι] De furtis mulierum conf. Thesm. 418.—420. BERG.

17. συνείσει Bisetus. Libri συνοίσει.

18. Σκίρα, ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν. [Sunt schol. ad h. l. et Harpocrat. verba.] videndus de hoc festo Meursius in Græcia feriata. BRUNCK. Celebrantur ab mulieribus: vid. Thesm. 834. προεδρίαν αὐτῇ δίδοσθαι Στηνύοισι καὶ Σκίροις ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἰσιν ἡμεῖς ἤγομεν. Proximi post Scira ludi scenici sunt Lenæorum. His igitur fortasse acta hæc fabula est.

20. γ' om. B.

21. δ' addunt A.B.R. om. Ald.

22. Φυρόμαχος Berglerus. Legebatur Σφυρόμαχος, nomen aliunde non cognitum. Phyromachi nominis exempla vide apud Athen. 4. p. 161 c. 6. p. 245 e. 8. p. 343 b. 10. p. 414 d. Quid autem illud sit quod Phyromachus dixerit, jam ab veteribus grammaticis est ignoratum: unde factum ut alii ψήφισμα quoddam illius excogitarent satis absurde, ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἐταῖρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι, alii Cleomachi nomen substituerent, histrionis tragici, quem φαίνεσθαι ὑποκρινόμενον ποτε εἰρηκέναι τι ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τὸ κάκωματον. Quod notum est Hegelochi accidisse.

23. ἐτέρας editio Juntina a. 1515. ἐταῖρας A.B.R. Ald.

πως κάγκαθεζομένης] πως κωλαθιζομένης R. καθαγιαζομένης πως A.B.Γ. κάγαθιζομένης, omissio πως, Ald. Quod ex κάγκαθιζομένης corruptum esse vidit Bentleius. Veræ scripturæ vestigia servata sunt in scholio obscuro ad v. 1. Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ τὰς ἐταῖρας ἐγκαθιζομένης. πρὸς δ' οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἐταῖρας δεῖ πῶς. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἀνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

24.—26. om. A.B.Γ.

24. ἐρραμμένους] ἐραμένους R.
26. λαβεῖν Brunckius. Libri λαθεῖν.
27. ὀρῶ] ὀρᾶι R.
29. τυγχάνει] τυγχάνεις A.R.Γ.
30. ΓΥΝΗ A] Lineolam ponit R. ὁ κῆρυξ est gallus gallinaeus.
32. ἐγρηγόρη Porsonus. ἐγρηγορεῖν A.R.Γ. ἐγρηγόρουν B. ἐγρηγορῶ Ald.
34. τρυγονῶσα B. [Γ.] In A. τρυγανῶσα. Primariæ edit. [et R.] θρυγονῶσα: recentiorum quædam θρυγανῶσα. Postremam scripturam tuetur Hesychius: θρυγανῆ. κνᾶται, ξύει. Nostram Suidas: τρυγονῶσα, ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης τρυγονῶσα τὴν θύραν. BRUNCK.
36. τὸ κνῆμα. Sic recte A. [R.Γ. et Eustath. p. 1746, 7.] In B. τὸ κνῆμα. Perperam vulgo τὸ κνίσμα. Suidas: κνῆμα, ὃ ἡρεμαῖος κνησμός. ubi hunc comici locum profert. Nomen derivatum est a κνύω, quo verbo in hoc ipso sensu utitur comicus Thesm. 481.
- οὗτος πόθῳ μου κνεν ἐλθὼν τὴν θύραν. BRUNCK.
38. Σαλαμίνιος] Hoc præmittit, quia verbum ἐλαύνειν inferret, quod de *agitatione navium* usurpatur. Erant autem Salaminii insulani, ac proinde sæpe navigabant. BERG.
41. 42. Eidem personæ continuabantur. Correctum ex A.R.
42. παριοῦσαν R. παροῦσαν Γ. προσιοῦσαν vulgo.
43. om. Γ.
44. χόας] χοᾶς libri et Suidas in χοᾶ, ex schol. ad Acharn. 960.
45. κᾶρεβίνθων] κᾶρεβίνθου Γ.
- 46.—48. Praxagoræ continuat Ald. Lineola præfixa in A.R. δ' additum ex R.
51. alteri mulieri dat R.
56. ἐμπλήμενος Brunckius et R, ut videtur. ἐμπλημένος Suidas in h. v.: πεπλησμένος idem in τριχίδες et scholiasta Equit. v. 659. ἐμπεπλησμένος A.Γ. ἐμπλησμένος B. Ald.
57. ἂν ἀνείρωμαι Dawesius. ἀνείρωμαι A.B.R.Γ. ἀνείρωμαι Ald.
61. λόχμης] λόγχης Γ. λέχους B. καθάπερ] ὥσπερ Suidas in λόχμας.

62. ὀπόθ' ἀνῆρ] ὀπότ' ἀνῆρ vulgo. ὀπόθ' ἀνῆρ (cum spiritu leni) R.

65. τὸ ξυρὸν] τὸν ξυρὸν Aldus: at bini codd. [et R.Γ.] et editio Bern. Juntæ, τὸ ξυρὸν, quod præstat, et reponi debuit. Neutro genere hoc nomen comicum nostrum extulisse inde probabile est, quod masculinum ξυρὸς, tanquam rarius, notatione dignum judicaverit Pollux, eoque usum fuisse Archippum observet, 10, 177. τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον, ὅτι Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἶρηκε. BRUNCK.

69. ἡμῖν] ὑμῖν R.

70. γ' additum ex R. In B. interpolatum ἔγωγε καλόν.

71. Ἐπικράτους] De quo scholiasta versum Platonis comici affert ἀναξ ὑπήνης Ἐπικράτες σακεσφόρε. Ita vocatur etiam ab Aristippo in Epistola, quæ est inter Socraticas 13. cum inquit: καὶ τῶν τὰ κοινὰ πρασσόντων Ἐπικράτεια τὸν Σακεσφόρον. Alias σακεσφόρος cognominatur Ajax a Sophocle in cognomini dramate v. 19. quia præ ceteris Heroibus magnitudine insignem gerebat clypeum. Scite autem transfertur; nam cum σάκος, σάκουσ, sit *clypeus*, σάκος, σάκον, i. e. *saccus*, accipitur quandoque pro *barba*; ut apud Nostrum infra v. 501. σάκον πρὸς ταῖν γνάθων. unde σακεσφόρος dicitur pro σακοφόρος: quod idem est ac σακκογενειοτρόφος. de quo vs. 501. BERG. Plura de hoc Epicrate dixit Harpocratio.

72. γὰρ A.B.R.Γ. γοῦν Ald.

75. εἶπαμεν R. Vulgo εἶπομεν.

77. τὸ τοῦ Λαμίου] Lamia fuit femina, et Lamias vir, carceris custos; ut ait scholiastes. In masculino genere dicit Lamiam, et alludit ad locum Pherecratis [Cratetis], qui de Lamia femina: ὅτι σκύταλον ἔχουσα ἐπέρδετο. ut est apud scholiastem, cujus verba adduxi in Vespis v. 1177. ad hæc verba ἡ Λαμί' [Λάμι'] ἀλοῦσ' ἐπέρδετο. BERG. Ad hunc Lamium referendæ fortasse glossæ Photii p. 206, 21. Λάμιος: ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν οὕτω καὶ Μνησίθεος. et Hesychii, Λάμιον (codex λάμιαν) τὸν πριόνα· ἢ ὁ Λάμιος πέλεκυς· ἦν τις Ἀθήνησιν, ὃς ἐκωμῶδεῖτο (ὃν ἐκωμῶδει codex: quod fortasse ὃν ἐκωμῶδουν est). λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος.

78.—81. Praxagoræ tribuit Ald. Correctum in editione Brubachii.

78. ἐκεῖνο] Scribendum ἐκείνων ex Suida in σκύταλον.

ὦν πέρδεται] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ ὦν φέρει. ἡ ἕως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδeto.

80. τοῦ Πανόπτου] Æschyl. in Suppl. v. 310. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; respondetur: Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. BERG.

81. ἄλλος om. A.Γ. In B. interpolatum εἴπερ τι βουκολεῖν ἐθέλει τὸν δῆμιον.

τὸν δῆμιον] Scribendum τὸ δῆμιον. Nam de δεσμοφύλακι nugæ sunt scholiastæ, exortæ illæ ex falsa lectione τὸν δῆμιον. Pastori Argo comparatur Lamias, ingentem baculum ferenti; populus Atheniensis Ioï vaccæ, quem optime ille queat pascere, homo quadratus, sicut Cleon, ut qui tantum gestet baculum. Nosti, quid sæpe sit βουκολεῖν, pascere, quo pertinet proverbium Vulpes bovem ducit. BOTH. Qui recte corrigit τὸ δῆμιον.

82. ἀλλ' ἄγεθ'] Ita Ravennatis libri ope emendavi, in quo γεθ' scriptum. λέγεθ' A.Γ. λέγοιθ' Ald.

85. om. Γ.

86. 87. Praxagoræ tribuit Ald. Correxerit Brunckius.

87. λίθω] Conf. Acharn. 683.

92. μου] μοι R.

97. Φορμίσιον] Scholiasta, καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. τὸν A.B.R. et Suidas in Φορμίσιος. τὴν Γ. τὸ Ald.

98. ἐγκαθεζόμεσθα] Libri ἐγκαθιζόμεθα præter Γ, qui ἐκαθεζόμεσθα.

99. ξυστειλάμεναι] συστειλάμεναι Γ.

102. Ἀγύρριος] Sic bene A. ut in Pl. 176. At B. eodem errore qui ibi notatus fuit, Ἀργύριος. Similem mendam in Philemonis versibus apud Athenæum p. 340 E. corrigendam esse monuit summus Bentleius. Hujus Agyrrii meminit etiam Plato Comicus his versibus [apud Plutarch. 10. orat. vit. p. 801 B.]

λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστα μου

μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον.

BRUNCK. Vid. Schoemann. de comit. p. 65.

Προνόμου] Pronomum tibicinem fuisse annotavit scholiasta. Pronomus tibicen memoratur in monumento Attico olymp. 99, 1. apud Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 345.

103. πρότερον ἦν οὗτος γυνή] Eadem ratione vir vocatur fœ-

mina apud Æschinem contra Timarchum [p. 128. Reisk.]: ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν, ἀναστὰς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσι ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμᾶς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπὼν ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὃ τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἑγήσανδρος ἐκείνος νυνὶ, ἔφη πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνὴ· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος. BERG.

105. τούτου] Pendet ab οὔνεκα v. 106.

106. τοσοῦτον A.B.R.G. τοσοῦτου γ' Ald.

109. οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν] Alludit ad proverbium: ἀν ἀργύριον ἢ πάντα θεὶ κ' ἐλαύνεται [κἀλαύνεται], *Si pecunia adsit, omnia ventis remisque feruntur.* Meminit schol. et Suidas in θεῖ. Occurrit apud Aristænetum 1, 14. ubi meretrix avara adolescenti: ἀλλ' ἐὰν ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. ubi vide Mercerum. BERG.

110. ξυνουσία A.B.R.G. ἐξουσία Ald.

113. Hesych. σποδεῖσθαι. περαίνεσθαι. Isto sensu hic accipiendum. hinc jocus in Equit. 425. et rursus 879. BRUNCK.

115. δ' om. A.B.G. et Suidas in ἡ μὴ' μπειρία.

117. προμελετήσαιμεν Kiddius ad Dawes. Miscell. p. 137. Legebatur προμελετήσωμεν.

123. μοι] μὴ Γ.

δόξη λέγειν] δόξει λέξει R.

126. σηπῆαις] ἀπρόσλογον εἰκασίαν dicit scholiasta. Similis comparatio Vesp. 1309. ζοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Nempe talibus etiam risus captatur. BERG.

128. τὴν γαλῆν] Comica licentia pro τὸ χοιρίδιον. Porcello enim lustrabatur concio: qui autem lustrabat περιστίαρχος appellabatur. Pollux 8, 104. περὶ περιστίαρχων. ἐκάθαιρον χοιρίδιοις μικροῖς οὔτοι τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο τὸ χοιρίδιον. Sic constituendus videtur Onomastici locus. κάθαρμα etiam vocabatur illa hostia. Noster Acharn. 44. πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. Locus Æschinis in Orat. c. Timarchum, quem scholiastes ad illum versum adducit, est in editione Reiskii p. 48. BRUNCK. Vid. Schoemann. de comit. p. 91. (plagula G.)

129. πάριθ' Faber. Libri πάριτ'.

Ariphrades notus ex Equit. 1281. et Vesp. 1280. Facete hic fingit comicus eum inter mulieres sedere. BRUNCK.

131. τύχαγαθῆ R. τύχ' αγαθῆ Ald. Conf. ad Thesm. 283.

135. κάκει A.B.R.Γ. ἐκεῖ Ald.

τήκκλησίᾳ] τήκκλησίαι R. hic et v. 188. 191. ut solet.

139. μεθύνωντων codices et Suidas in παραπεπληγμένα· μεθύνοντ' Ald.

141. τοσαῦτά γ' A.B.R. τοσαῦτ' Γ. Ald. Scribendum τοσαῦτ' ἂν, quod in editione prima posui.

εὔχοντ' B. εὔχοντο R. εὔχονται A. ἐπέυχοντ' Ald.

οἶνος—ὥσπερ om. A.B.Γ.

142. ἐμπεπωκότες] ἐκπεπωκότες R. ἐκπεπωκότες B.Γ. ἐμπεπωκότες A.

143. ἐκφέρονσ' οἱ τοξόται] Nempe ut in conviviis. Aristophontis comici parasitus apud Athenæum p. 238. dicit: Ἄν τις ἐστὶ, πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη πάλαι Ζωμὸς καλοῦμαι· δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον τῶν παροινούντων; παλαιστὴν νόμισον αὐτάργειον μ' ὄρα. Ita etiam in concionibus; infra 258. ἦν σε τοξόται ἔλκωσιν ὃ τι δράσεις ποτέ; respondetur: ἐφαγκωνιῶ ὠδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. BERG.

144. κάθησ' ex R. editio Juntina a. 1525. Libri reliqui κάθιζ'.

146. εἰκ' R. Vulgo εἰκεν. εἰοικε φανανθήσομαι A.B.Γ.

148. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται] Conf. ad Ran. 795.

150. διερεισαμένη Schæfer. ad Dionys. de compos. verb. p. 164. quod scholiastam legisse colligas ex ejus interpretatione διαταξαμένη, ἀσφαλισαμένη. Libri διερισμένη.

τῆ βακτηρία] τῆς βακτηρίας A.B.Γ.

151. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων] Ut oratores solent. Demosthenes Philippica I. init.: εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὔτιθετο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχῶν ἂν ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰλωθότων γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων ἡσυχίαν ἂν ἦγον. εἰ δὲ μὴ, τότε ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω, λέγειν. Isocrates initio Archidami. BERG. ἂν ἕτερον Γ.

153. οὐκ — μίαν] Id est οὐδεμίαν. Thesm. 549. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην. Thucyd. 1, 80. ὄχλω, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἐνὶ γε χωρίῳ Ἑλληνικῶ ἐστιν.

154. τοῖς A.B.Γ. Vulgo τοῖσι.

156. ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;] Nam muliebres est jusjurandum per

Cererem et Proserpinam. Vid. Hesychii interpretes s. v. μὰ τὸ θεῶ.

161. ἐκκλησιάσουσ' Kusterus. Libri ἐκκλησιάζουσ'.

οὐκ ἂν] οὐ B. οὐδ' ἂν Suidas in ἀκριβοθήσεται.

162. ταῦτ' R.Γ. et Suidas. Vulgo τοῦτ'.

165. αἱ καθήμεναι] Sedebant enim in concione: Demosth. Philipp. 2. [p. 66. Reisk.] ubi de oratoribus et auditoribus: πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες· mox deinde ἐπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι. BERG.

167. Ἐπίγονον] Hunc tanquam mollem et effœminatam atque comtululum instar mulieris, ridet. Similiter Agathonem in Thesm. 102. cum enim is prodiret, diceretque quidam illum esse Agathonem, alter inquit: ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω. erat autem Cyrene meretrix. Sic et Clisthenem ibid. v. 580. nam illo accedente, chorus mulierum dicit: γυνή τις ἡμᾶς προστρέχει. BERG.

δι' A.B.R.Γ. μὰ δι' Ald.

ἐκεινονί' βλέψασα Elmsleius. ἐκεῖνον. εἴ τι βλέψασα Ald.

ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα A.B.R.Γ.

169. κάθησ' R. κάθησθ' A.B.Γ. Ald.

170. ὑμῶν R. Vulgo ὑμῶν γ'.

171. τονδί] τὸν στέφανον dicit. τὸν δὴ R.

175. βαρέως πράγματα] πράγματα βαρέως A.B.Γ. βαρέως τὰ τῆς πόλεως πράγματα Suidas in προστάτης.

180. νουθετεῖν om. R.

181. μὲν additum ex R. et Suida in δυσαρεστούμενος. μὲν φιλεῖν idem in ἐκάστοτε.

188. μισθοφορεῖν ζητοῦντας] μισθοφοροῦντας Γ.

190. ὠνόμασας] ὠμοσας Bentleius. Non opus.

195. δὴ δ' A.B.Γ. δὴ γ' R. et vulgo.

196. ὁ τοῦτ' ἀναπέισας] Scholiasta, Κόνωνα λέγει. Omnino verum puto Cononem innuere voluisse comicum nostrum. Et primum quidem τὸ συμμαχικὸν non potest intelligi quam de celebri illa societate, quæ inter Athenienses, Bœotos, Argivos, et Corinthios facta est contra Lacedæmoniorum nimiam potentiam: unde ortum est bellum, quod dictum est συμμαχικὸν et Corinthiacum; de qua societate Xenophon, sed sine anni notatione 4, 4. Diodorus vero 14, 82. ad olymp. 96, 2. archonte

Diophanto eam ponit: Τούτων δὲ τὴν ἀρχὴν παρειληφότων, Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμάχῳ πρὸς ἀλλήλους ἐποίησαντο. μισομένων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων, etc. Quod autem ad v. 196. adinet, is optime de Conone intelligitur. Nam ejus præcipue opera et suasionem rex Persarum pecunias misit, quibus adjutus Conon socios Lacedæmoniorum ad Athenienses deficere persuasit, et capta Cythera Corinthum ivit, et ibi societatem provexit datis pecuniis. Anno vero sequente, cum muros Athenarum instaurasset, a Teribazo Sardis incarceratus est: unde nunquam rediit. Ideo dicit Aristophanes ᾠχετο. Hæc omnia ex Diodoro lib. 14. et ex Æm. Probo, seu Cornel. Nep. in vita Cononis constant. Ideo credo hanc fabulam prodiisse post Cononis incarcerationem, quæ evenit Eubulide archonte olymp. 96, 3. PALMER.

197. Legebatur ναὺς δὴ καθέλκειν τῶ— Recte δει R, quod emendata distinctione verborum recepit.

199. ἤχθεσθε Reiskius. Legebatur ἄχθεσθε.

201. Ἀργεῖος] Non adjectivum gentile, sed nomen proprium esse monet scholiasta.

Ἱερώνυμος] Illo tempore fuit Hieronymus vir clarus, et quem Conon, dum ad conveniendum Regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiæ et Atheniensis cum Nicophemo reliquit. Ideo et hoc cum supradictis concordat. Vide Diodor. lib. 14. PALMER.

202. Distinxi post ὀρίζεται, quod in libro Ravennate more antiquo ὀρείζεται scriptum est, et indicavi lacunam. Manifestum est enim non Thrasybulum dici ὀρίζεσθαι, sed σωτηρίαν.

ὀρίζεται] οὐχ ὀρίζεται A. οὐ χηρίζετε B.

207. σκοπέισθ'] σκοπεῖς A.B.G. Idem ὅτι τι.

κερδανεῖ] κερδανεῖς A.

208. Αἴσιμος] Hunc χωλόν et αἴμιον dicit scholiasta.

209. πείθησθε] πέπεισθε Suidas in ἔτι.

211. ἡμᾶς A.B.R.G. ὑμᾶς Ald.

ἐν ταῖς οἰκίαις] Hoc argumento utitur etiam in Lys. 498. BERG.

217. ἀπαξ ἀπασαι R, ut solet.

219. Suidas χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης.— ἀντὶ τοῦ, ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμῶνει, καὶ τὰς καινὰς ἔφερε (l. εἰσέφερε) πολιτείας. BRUNCK.

ἀν ἐσώζετο] ἐσώζετ' ἂν Elmsleius.

220. εἰ μή τι καινόν] Notat Athenienses tanquam novatores. Infra etiam v. 585. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δέεισθαι· τοῦτο γὰρ ἡμῶν δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι. BERG.

222. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Propria mulieribus ferendorum onerum ratio: unde quasi rem novam et a more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus 2, 35. Ægyptios onera capitibus accipere: τὰ ἄχθεια οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Et Nymphodorus historicus ap. schol. Sophocl. ad Œdip. Col. v. 329. [337. Br.] καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε. Loquitur autem de Sesostri rege Ægyptiorum, qui viros coegerit more mulierum vivere. BERG.

223^b. πέττουσι—πρὸ τοῦ] Hic versus ex R. accessit.

224. ἐπιτρέβουσιν] Parasitus in Plauti Menæchm. 4, 1. roganti mulieri, quid sibi cum marito sit agendum, respondet:

Idem quod semper, male habeas. BRUNCK.

226. αὐταῖς Bothius. Libri αὐταῖς.

227. ὥσπερ πρὸ τοῦ] ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ R.Γ.

234. σώζειν] σώζουσιν A.B.Γ.

ἐπιθυμήσουσιν R. Vulgo ἐπιθυμοῦσιν.

235. θάττον] Legebatur μάλλον. Suidas, θάττον: ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μάλλον· τὰ σιτία τῆς τεκούσης θάττον ἐπιπέμφειεν ἂν.

239. ταῦτα om. Γ.

δ' ἦν] Legebatur κἂν. δ' ἂν Brunckius.

243. ἐν ταῖς φυγαῖς] φυγαὶ sunt proscriptiones a triginta viris factæ (olymp. 94, 1.) ut monet scholiasta. DOBRÆUS.

μετὰ τὰνδρὸς A.B.Γ. μετ' ἀνδρὸς Ald. et R.

πυκνί] πυκνί A.B. Vid. ad Eq. 165.

244. ἔπειτ'] Corrigendum ἐκεῖ τ':

246. στρατηγὸν] στρατηγεῖν A.B.Γ.

248. Κέφαλος] Hunc recte distinguit scholiasta ab Cephalo, clari nominis oratore, quem Andocides, Demosthenes aliique memorant.

252. τρυβλία] τρύβλια R.

253. τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] Scholia: ἀπὸ κοινοῦ, τὸ κεραμεύειν ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμέως πατὴρ Κέφαλος. Posset utcumque iste jocus, qui consistit in ambiguitate verbi

κεραμεύειν, exprimi etiam in Latino sermone, et locus ita verti: *sed etiam patinas eum dicerem male conficere, rempublicam autem probe*. BERG. εὖ καὶ om. R.

254. Νεοκλειδης] ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, ut de eo dicit in Pluto v. 666. vide hic in Eccl. v. 398. BERG.

255. Afferunt hunc versum schol. ad Acharn. 863. et Suidas in τούτῳ μὲν.

εἶπον] εἶποιμ' B.

256. ὑποκρούωσι R. et Suidas in ὑποκρούουσι. Legebatur ὑποκρούωσιν.

προσκινήσομαι] In Lys. 227. κακῶς παρέξω, κοῦχι προσκινήσομαι. Jocus est in ambiguo. ὑποκρούειν *pulsare* significat, *verberare*; sed et verbum est palæstræ venereæ, *subagitare*. Quod priori sensu mulier dixerat, altero Praxagora accipit, ideo respondet προσκινήσομαι. BRUNCK.

258. ἦν σε τοξόται ἔλκωσιν. In Eq. 661. καὶ θ' εἰλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται. BERG.

265. τὸν R Γ. Vulgo τά.

αἶρειν τὰ σκέλη] In Lys. 229. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικὰς. Quid sit *tollere pedes*, ostendit versu illo Ovidius de A. A. 3, 775. Milanion humeris Atalantes crura ferebat. *Gons. de Salas* ad Petron. cap. 55. ubi plura dabunt alii interpretes. BRUNCK.

268. ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια] *Tunicas succingite*. Hunc locum explicat Oct. Ferrarius de Re Vestiaria 2, 4. p. 149 seqq. BRUNCK.

270. ἀνδρ' ἐθεᾶσθ' R. Γ. Vulgo ἀνδρα θεᾶσθ'.

275. γ' ἄπερ Τουπίου Emend. vol. 1. p. 187. τ' ἄπερ R. τὰπερ Ald. θ' ἄπερ A. B.

276. ἐπαναβάλεσθε B. et Suidas in h. v. Libri reliqui ἐπαναβάλλεσθε.

277. ᾄδουσαι] Apparet quandoque cantantes ire solitos in concionem. In Vespis v. 219. BERG.

279. τὸν om. R.

281. πύκν'] πνύχ' Γ.

282. σπεύσαθ' B. R. Libri reliqui σπεύσασθ'.

283. ὀρθρίοις Γ. et Suidas in ὑπαποτρέχειν. ὀρθίοις R. Vulgo ὀρθρίως.

πύκνα] πνύκα Γ.

284. μηδὲ πάτταλον] Scholia: τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν. nempe triobolum: infra 380. ad redeuntem ex concione: τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; dein ille: εἰ γὰρ ὄφελον, ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον. Vide et mox 292. Quod autem ad οὐδὲ πάτταλον attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad Proverbium: παττάλου γυμνότερος. quod occurrit apud Aristænetum 2, 18. ὡς δὲ λοιπὸν τὸν ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν χρημάτων, καὶ κατέστησαν παττάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πενία δῆπου μυρία. Dicitur autem οὐδὲ πάτταλον, ut οὐδὲ γρὺν, et similia, quæ conguessi ad Plutum v. 17. ubi etiam πασπάλη, quod forte erit, qui in isto etiam loco reponeere velit. BERG.

286. ὡς μὴ] μὴ καὶ Dobræus.

288. ἐνδνόμεναι Faber. Libri ἐνδούμεναι.

290.—310. Horum versuum mbini quique in unum sunt conjuncti in libris. 290. et 300. ἡμιχ. præfixum in libris.

290. πρὸ πάντων τοῦ κνέφους] Hinc oritur suspicio, quod hæc fabula prodierit Lenæis Liberalibus hieme, ut comici fictio concordet cum tempore, quo repræsentabatur fabula. Nam tunc hiems erat et dies brevissimi: ideo diluculo cogebatur populus; non vero tam mane verno tempore, jam diebus satis prolaxis. PALMER.

291. κεκουιμένος A.B. κεκουισμένος R. Ald. κεκουιαμένος Suidas in h. v. Usum verbi, quod pulvere conspersum, id est festinabundum, significat, Kusterus illustrat exemplis Luciani.

βλέπων ὑπότριμμα, στέργων σκοροδάλημ libri et Suidas in ὑπότριμμα. Transposuit Porsonus.

292. δώσειν τὸ τριώβολον] Admisit syllabam ancipitem ante interpunctionem. In vocativo Pac. 860. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, | αὔθις νέος ὦν πάλιν. Itaque non opus Porsoni conjectura est σὺ δ', ὦ Χαριτιμίδη.

293. Χαριτιμίδη (ut Bentleius) R. Libri reliqui χάριτι μία ἢ vel χάρι τιμία ἢ.

Δράκης A.B.R.Γ. Vulgo Δράκη. Lys. 254. χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην.

294. σαντῶ codices et Suidas in παραχορδιεῖς. σαντὸν (ad κατεπέγνων relatum) Ald.

297. πλησίον Brunckius. πλησίοι libri et Suidas in συμβόλαιον, præter A, qui πλησία.

καθεδούμεθ'] καθεδοῦμεν A.B.Γ.

300. χορὸς ἕτερος præfixum in A.

ὠθήσομεν A.R.Γ. ὀνήσομεν B. ὠθήσομαι Ald.

ἐξ ἄστεως] ξένους A.B.Γ.

301. ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' Dawesius. ἐλθόντ' (ἐλθόντας A.B. R.Γ.) ἔδει λαβεῖν vulgo.

302. ὀβολὸν μόνον] Apparet ex hoc loco comitorum mercedem, quæ olim unius oboli fuerit, postmodum ad triobolum auctam esse: de quo v. Schoemann. de comitiis p. 66. Duorum obolorum mercedem solus memorat scholiasta ad Pluti v. 171. διῶβολον γὰρ ἐδίδοτο εἰσιούσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. De quo dubito, quum τριῶβολον in illa ipsa fabula memoretur v. 329.

καθῆντο] Libri κάθηντο.

λαλοῦντες] λαλοῦσαι A.B.Γ.

303. ἐν τοῖς στεφανώμασιν] Hæc verba accesserunt ex R. Pherecratis locum apud Athen. 15. p. 685 b. comparat Dobræus, λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς | ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ | λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε.

Μυρωνίδης] Vid. ad Lys. 801.

305. ἀργύριον λαβών Brunckius. Libri ἀργύριον φέρων.

307. ἄρτον] ἄρτον αὖ R. et Ald. αὖ om. A.B.Γ. Scribendum ἄρτον ἂν cum Dawesio. ἄρτον αἶον Reiskius.

καὶ δύο] Scribendum καὶ πρὸς δύο cum Porsono.

315. δὴ δ'] δῆτ' B. De numeris hujus versus dixi ad Acharn. 47.

318. κοπραιῖος] κοπραῖος A.B.Γ. ὁ κοπραιῖος stercus est, ut ἀνθρωπος ἀχραδούσιος v. 362. ἀνὴρ κόπρειος ex Eq. 899. comparavit Berglerus.

320. ἐν καθαρῷ, in loco puro ab hominibus. Horatius Epist. 2, 271.

Puræ sunt plateæ, nihil ut meditantibus obstat.

Significandi vim explicat Apollonius 3, 1201.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἐκτοθεν ἦεν

ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν.

inde ἀποπατέιν, quia alvum exoneraturi loca secreta quærere solent. BRUNCK.

321. ἐστὶν ἐν καλῶ] Thesm. 292. ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῶ, τῶν ῥητόρων ἢ ξηρακούω; BRUNCK.

328. νῆ τὸν Δ', αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος] Perperam vulgo hæc verba Blepyro tribuuntur: alteri viro continuantur in A. recte. Sic Mysis in Terentii Andria 4, 6, 6.

Quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis?

Is est.

Eun. 3, 4, 7.

Sed quisnam a Thaïde exit?

Is est, annon est? ipse est.

BRUNCK.

329. τοῦτο τὸ πυρρόν] His significatur color muliebris pallæ qua indutus est Blepyrus; quam priusquam discernat ille nescio quis, Blepyrum quem rubentem conspicit, a Cinesia cinædo concacatum fuisse arbitratur. Adposita nomini Κινησίας in A. nota, οὔτος μαλακός. BRUNCK.

330. Ultima hujus versus vox Blepyro vulgo tribuitur, sic scripta, πόθεν; pro morata negatione, de qua vide not. ad Ran. 1455. Sed hic illa locum non habet, quum sequatur absoluta negatio οὐκ. BRUNCK.

332. κροκωτίδιον Arnaldus Animadv. crit. p. 252. κροκώτιον R. κροκώπιον A.B.G. Ald. Conf. Lys. 47.

333. σου] σοι Γ.

342. τοῦτο] τοῦτό πω Γ. Ald.

346. ἴεμαι] Vulgo ἴεμαι. ἴεμε R. ἴεμην B.

350. ὃ τι] ὅσον B.

352. εἰς A.B.R.G. εἰς τὴν Ald.

354. νῦν A. a pr. m. B.R. νυνὶ Ald.

355. ἐγκλείσασ'] Scribendum ἐγκλήσασ'.

356. Θρασύβουλος] De hoc sic narrat scholiasta, οὔτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐλληνοθόσι, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν. Simillima de ἀργυράγχη Demosthenis narratio est apud Gellium N. A. 11, 9.

Λακωνικοῖς] λακωμανικοῖς R.

362. ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος idem valet quod v. 317. ὁ κοπρεαῖος. Finxit autem a præcedenti ἀχράς gentile nomen, quasi a pago aliquo Attico. Ita Berglerus, haud improbabili-ter. Pro vero tamen nomine hoc habet Stephanus, quem vide

in Ἀχραδοῦς. Sæpe jocosum petit e pagorum nominibus comicus. Vide not. ad Ran. 426. BRUNCK.

ἀχραδοῦσιος] Libri ἀχραδοῦσιος.

364. καταπρώκτων] κατὰ πρῶκτῶν A. κατὰ πρῶκτὸν B.

365. Ἀμύνων] Scholiasta, ῥήτωρ ἡταιρικῶς, οὐκ ἰατρὸς Ἀμύνων.

366. Ἀντισθένη B. Vulgo Ἀντισθένην.

367. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

στεναγμαμάτων] Quia nimirum inter cacandum difficulter egerat. BERG.

369. ὦ πότνι' Εἰλεῖθι] Loquitur more tragicorum. Conf. Lys. 742.

374. τὸ] τί B. δ' om. A.B.

χιτώνιον R. Libri reliqui τριβώνιον.

377. νῆ Δί' A.B.R.Γ. νῆ τὸν Δί' Ald.

378. ἡ μίλτος] Vid. ad Acharn. 22.

381. νῦν] νῆ Δί' R.

382. μὰ τὸν Δί'] ἔχων μὰ τὸν Δί' Brunckius. Qui recte sensit non posse abesse ἔχων vel simile participium. Sed probabilius videtur aliquid ante hunc versum excidisse.

ἄλλο γ' ἢ Brunckius. ἄλλο ἢ A.B. ἄλλον ἢ R. Ald.

384. ἦλθ' ἀθρόος B. ἦλθεν ἀθρόος A. ἦλθεν ἀθρόως R. Ald.

πύκνα R. Vulgo πνύκα.

385. πάντας σκυτοτόμοις R. et Suidas in σκυτοτόμος. πάντες σκυτοτόμοι vulgo.

σκυτοτόμοις] Dicit hoc, quia sutores albi essent, utpote qui sole non infuscantur, sed totos dies domi sedent et sub umbra opus faciunt. BERG. Galen. vol. 6, p. 47. ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.

391. ἀλεκτρῶν] ἀλεκτρῶν libri.

392. Parodia verborum Æschyli ex Myrmidonibus, Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον.

395. ξυνελέγη] συνελέγη Γ.

400. οὐ om. A.Γ. ὡς B.

404. μ' ἐχρῆν] με χρῆν vulgo. με χρῆ R.Γ.

σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὄπῳ] Similiter Eubulus Comicus apud Athenæum 2. p. 66. κόκκον λαβοῦσα Κνίδιον, ἢ τοῦ πεπέριος, τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνη διάπαττε τὴν ὁδόν. Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis curasse fingitur Æsculapius in Pluto 718. BERG.

406. *σαντοῦ* R. et Suidas in *γλάμων*. Vulgo *σαντῶ*.

410. *μέντοῦφασκεν*] Similem crasin *μέντοῦγῶ* restitui Ran. 971.

413. *τετραστατήρου*] Per salutem, quæ tanta pecunia constet, sine dubio vestes bonas intelligit. BERG.

416. *ἡλιος τραπή*] Solstitio hiberno. KUST.

417. *ἡμῶν*] *ἂν ἡμῶν* R. *ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάβοι ποτέ* Suidas in *κναφεύς*. *ἂν ὑμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ* idem in *τετραστατήρου*.

420. *ἀποκλείη τῇ θύρᾳ* Abreschius Lect. Aristæen. 2. p. 270. *ἀποκλίνη τῇ θύρᾳ* vulgo et Suidas in *τετραστατήρου*. *ἀποκλίνη τὴν θύραν* A. et Suidas in *ἀλφिताμοιβούς*. Vesp. 775. *οὐδέίς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κικκλίδι*. Scribendum autem *ἀκοκλήη*.

425. *μακρὰ*] *μακρὰν* Γ.

426. *Ναυσικύδους*] Scholiastes ait hunc fuisse *ἀλφिताμοιβόν* ex quorundam sententia; quod verum puto. Nam idem patet ex Xenophonte *Apomn.* 2. [7, 6.] ubi eum ex *ἀλφιτοποιίας* divitem esse factum scribit: *εἴτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι ἀφ' ἐνὸς μὲν τούτων ἀλφιτοποιίας Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὅς πολλὰς καὶ βούς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα, ὡς καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν*. BERG. De forma genitivi vid. ad Vesp. 74.

427. *εὐπρεπῆς* (*εὐτρεπῆς* B.) *νεανίας*] Praxagora, Blepyri uxor.

428. *ἀνεπήδησ'* R. *ἀνεπήδησεν* vulgo.

Νικία] Nicias, cujus hic mentio, diversus est a nobili expeditionis Siculæ duce, hujus forte nepos, ut censet Palmerius. BRUNCK.

432. *τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος*, mulieres, *οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν*, viri.

441. *εἶναι πρᾶγμ' ἔφη* R. et Suidas in *νουβυστικόν*. *ἔφη πρᾶγμ' εἶναι* Γ. Ald.

442. *κοῦτε τὰπόρρητ'* A.R. *κοῦτ' ἀπόρρητ'* Ald. *καί γε τὰπόρρητ'* B.

443. *Θεσμοφόρου*] *θεσμοφόρων* A.B.Γ.

444. *βουλεύοντε* editio Juntina a. 1525. ex R, qui *βουλεύονται*. *δουλεύοντε* A.B.Γ. Ald. Hoc versu desinit A.

447. *χρυσί'*] *χρυσίον* Suidas in *συμβάλλειν*.

448. *γ'* post *μόναις* collocant B.Γ. Fortasse delenda particula, ut illata ex v. 451.

451. *γ'* R. Vulgo *τ'*.

453. ἀλλὰ R. Vulgo ἄλλα.
πολλὰ B.R.Γ. πολλά τε Ald.
455. γε B. Libri reliqui σε.
456. ταύταις] αὐταῖς B.
460. ἐς] εἰς libri.
462. ἄρα Kusterus. Libri ἄρα, præter B, in quo interpolatum ἔστι.
464. ἀστενακτὶ B.Γ. et Suidas in h. v. ἀστενακτεῖ Ald.
468. βινεῖν] Libri κινεῖν, et κινῆς v. 470.
469. 470. exciderunt ex Ald. Habent codices. Ex Γ. supplevit editio Juntina a. 1515.
473. γε Suidas in γεραίτερος et μῶρα. Vulgo τε.
474. ὄσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα Bentleius. ὄσ' ἂν ἀνόηταχῆμῶρα R. ὄσ' ἀνόητα χ' ἢ μῶρα Suidas in γεραίτερος: ὡς ἀνόητα χῆ μῶρα idem in μῶρα. ἀνόηθ' ὄσ' ἂν καὶ μῶρα B. ὄσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα Ald. Respicit autem his verbis ad Atheniensium δυσβουλλίαν, quam propitia deorum voluntas soleret ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν, ut dixit Nub. 589. ad quem locum vide quæ annotata sunt.
478. Redit chorus mulierum ex concione.
481. φύλαττε] φύλασσε B.Γ. σεαυτὸν pro σαυτήν Γ. καταφυλάξῃ] φυλάξῃ B.Γ.
484. δ' ἂν R. δ' vulgo. δέ γ' B.
487. Indicavi lacunam. περιστρέφου addebat Hermannus. τὰκεῖσε Faber. Libri κἀκεῖσε.
488. τὰκ δεξιᾶς R. τὰ τ' ἐκ δεξιᾶς vulgo. τὰ τ' ἐκ δεξιῶν B. γενήσεται] γένηται B.
490. ὠρῳόμεθ' Portus. Libri ὀρῳόμεθ'.
495. καί] κέ R.
ἡμᾶς ὄψεται Hermannus. ὄψεθ' ἡμᾶς libri, versu tetrametro πῳγῶνας—ἡμᾶς.
- ἴσως κατέπη R. ἴσως κατέπη Ald. ἴσω κατέπη Γ. εἴσω κατέπη B.
496. εἶα] εἶα Γ. Ald.
σκιᾶς] σκιᾶ B.Γ.
504. ὦ γυναῖκες ἡμῖν R. Legebatur ἡμῖν ὦ γυναῖκες.
514. κατάκειται] Legebatur κείται.
515. ξύμφορον] συμφέρον Γ.
ὑπακούειν R.Γ. ἐπακούειν Ald.
518. πάσαις R. Vulgo ἀπάσαις.

522. παρὰ R.Γ. Vulgo περί.

527. ῥῥον σιωπῆ] ῥῥον σὺ καὶ πῆ B.

μον R. Vulgo μοι.

530. οὐ] ἦν B.

535. ἐχρῆν σ'] σ' ἐχρῆν B.Γ.

536. ἐπιβαλοῦσα B.R.Γ. ἐπιλαβοῦσα Ald.

537. προκείμενον] Verbum προκεῖσθαι de mortuo occurrit etiam in Av. 474. τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον. Res ipsa dicebatur πρόθεσις. Latine collocatio. BERG.

538. στεφανώσασ'] Mortui nimirum olim coronari solebant: de quo more vide præter alios Meursium ad Lycophron. v. 799. KUST. Hæc etiam ad mortuos pertinent. Corona et ampulla cum unguentis. Infra 1024. ad vetulam sepulchro maturam: καὶ ταινιώσαι, καὶ παράθον τὰς ληκύθους. Eurip. in Phœniss. 1626. ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων ἄλω ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται. BERG.

540. ἀλεαίνοιμι ex h. l. memorat Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 14, 24. In ἀλέοιμι corruptum ib. p. 376, 1.

ἡμπισχόμη] ἡμπισχόμη grammaticus Bekkeri p. 381, 25, non Suidas in ἀλεαίνοιμι.

543. κατὰ τί χ' ἢ R. καὶ κατίσχ' ἢ Ald. κάστιχ' ἢ Γ. κάστιχ' ἢ B.

547. ἐκτέα] ἐκτέον B.

550. ἐγῶχόμη R. ἔγωγ' ὠχόμη vulgo. 'γὼ γ' ὠχόμη B.

551. ἦδησθα Brunckius. Libri ἦδειςθα.

556. τίνων B.R.Γ. τίνος Ald.

563. ἀφέλη R.Γ. Vulgo ἀφέλης.

564. 568. Hos versus choro recte tribuere videtur Brunckius. Versui 568. in R. præfixum ὁ αλλο,

569. τοῦθ' ὥστε σέ γε μοι μαρτυρεῖν R. τοῦθ' ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν Ald. τοῦθ' ὅστις γέ μοι μαρτυρεῖν Γ. τόνδ' ὅστις ἂν μοι μαρτυρῆ B.

571. πικνῆν B.R.Γ. πικνὰν Ald.

φιλόσοφον manifeste vitiosum. Corrigendum φιλόδημον.

572. Probabile est hæc quoque ad hexametri mensuram esse revocanda, φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισι ἀμύνειν. Sic chorus mulierum in Lys. 712. φράζε ταῖς σαντῆς φίλαις.

574. γλώττης] Scribendum γνώμης cum Marklando ad Eurip. Suppl. 547.

πολίτην δῆμον] Quem δᾶμον ἀστῶν dixit Pindarus Olymp.
5, 33.

576. — 581. Hi versus sic potius sunt dividendi
μυρλιασι ὠφελίαισι βίου, δηλοῦν ὅτι περ δύνатаι.
καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον.
μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.

576. ὠφελίαισι R. Vulgo εὐτυχίαισι.
δηλοῦν] Corrigendum videtur δηλοῦσ'.

δύνатаι. καιρὸς δέ· δεῖται Hermannus. Legebatur δύνатаι
καιρός. δεῖται — .

577. τι Ald. τοι B.Γ. τοί γε R.

578. πέραινε] Æschylus in Pers. 701. εἰπέ καὶ πέραινε ταῦτα.
Euripides in Ione 1348. λέγε, πέραινε σοὺς λόγους· et apud co-
micum aliquoties. BERG.

581. χρῆ B. χρῆν libri reliqui.

582. χαρίτων μετέχει πλείστον] Subauditur μέρος, qua ellipsi
nihil frequentius. Alibi id nomen expressum occurrit. Plenam
locutionem observes in Pl. 226.

ἡμῶν μετάσχη τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.

Ran. 335. φιλοπαύγμονα τιμᾶν,
χαρίτων πλείστον ἔχουσαν
μέρος.

Qui locus nostro simillimus. BRUNCK.

584. ἡθάσι] γρ. ἡθεσι B. Vid. Porson. ad Eur. Or. 264.

585. τοῖς B.R.Γ. τοῖς τ' vulgo.

589. Hoc dicit tanquam sententiam generalem, oratori esse
auscultandum; itaque in masculino genere loquitur, licet ipsa
sit fœmina. BERG.

592. μηδὲ ταφήναι] In Pluto 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας
καταλείψει μηδὲ ταφήναι. BERG.

595. κατέδει Brunckius. Vulgo κατεδεί.

σπέλεθον] σπελεθὸν R. et σπελεθῶν v. 596. Scribendum πέ-
λεθον et πελέθων. Acharn. 1170. τῇ χειρὶ πέλεθον (libri partim,
σπέλεθον) ἀρτίως κεχεσμένοι.

602. Δαρεικὸς] Aurei numi a Dario rege Persarum dicti.
Vide Polluc. 3, 87. BERG.

ἀφανῆ πλοῦτον] ἀφανῆς πλοῦτος præcipue dicitur pecunia nu-

merata, opponiturque fundis, agris, villis, aliisque bonis, quæ vulgo immobilia vocantur. Vide Harpocrat. v. ἀφανῆς οὐσία.

KUST.

τοῦτ'] ταῦτ' Brunckius.

605. οὐδὲν B.R.Γ. οὐδ' ἐν Ald.

πενία] πνεύματι B.Γ.

609. ᾧταίρ'] ᾧ 'τέρ' R. ᾧ 'τὰν B.

611. βούληται] τοῦτον addunt B.Γ. Ald. : om. R. et Suidas in σκαλαθῦραι.

613. ξυγκαταδαρθῶν] ξυγκαταδραθῶν R.Γ.

614. συγκ— Brunckius. ξυγκ— vulgo. In B.Γ. ξυγκαταδαρθεῖν ex v. 613.

615. οὐ R. εἰ vulgo. om. Γ. Idem ἴσασι.

616. ζητήσουσιν ex R. editio Juntina a. 1525. ζητοῦσιν Γ. Ald.

619. συνῶμεν Brunckius. ξυνῶμεν vulgo.

621. Hunc et seq. versum ad fidem codicis in integrum restitui, qui dimidia fere sui parte mutili erant. Sic legebantur :

οὐχὶ μαχοῦνται — περὶ τοῦ ; — τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.

καὶ σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.

In codice vero sic scripti sunt :

οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σου θάρρει. μὴ δέισις. οὐχὶ μαχοῦνται.

περὶ τοῦ ; — τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοι τοιοῦτον ὑπάρχει.

Juxta codicis scripturam prior horum versuum totus est mulieris. Fraudi fuit librario prava lectio περὶ σου, pro περὶ τοῦ. Illud est etiam in edit. B. Juntæ. At Aldus dedit περὶ του. Loquendi vices personis melius me divisisse arbitror, marito bis περὶ τοῦ ; tribuendo. Si priore loco dixisset mulier περὶ σου, nihil fuisset causæ cur maritus iterum percontaretur περὶ τοῦ ; BRUNCK. Vera totius loci scriptura est in R, nisi quod priore loco περὶ σοῦ habet, personæ autem sic distinctæ, ut οὐχὶ — δέισις Praxagoræ, οὐχὶ μαχοῦνται Blepyro tribuatur. οὐχὶ μαχοῦνται. περὶ σοῦ θάρρ' εἰ μὴ δέισας οὐχὶ μαχοῦνται περὶ τοῦ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοι τοιοῦτον ὑπάρχειν Γ.

623. — 625. cum præcedentibus verbis καὶ σοι τοιοῦτον ὑπάρχει Blepyro tribuit Ald. βλ. καὶ σοι — πρ. τὸ μὲν — βλ. τὸ δὲ — βαδιοῦνται R. Veram personarum distinctionem servavit codex Monacensis.

623. ὑμέτερον R.Γ. Vulgo ἡμέτερον.

625. τοὺς δὲ Bentleius, Brunckii editio et, ut videtur, R. δὲ τοὺς Ald.

628. οἱ φαυλότεροι recte delet Tyrwhittus, versu probabiliter expleto κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις καταδραθεῖν. Quid dici hic debuerit et per se manifestum est et magis etiam intelligitur comparatis versibus 702. — 706.

629. χαρίσονται] χαρίζονται R.

630. Λυσικράτους] Deformem fuisse satis apparet: sic et infra ejus mentio v. 736. BERG.

631. καταχήνη, κατάγελως. Vide Vesp. 575. BERG.

632. τῶν σφραγίδας ἐχόντων] In Nubibus 331. BERG.

633. Hunc versum om. B.Γ.

ἐμβάδ' ἔχων R. ἐμβάδι γ' vulgo. Similiter, sed addito τὶς, Lysistr. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνήται κορακίνοῦς. De nomine proprio aliquo restituendo non sine veri specie cogitarunt Bentleius, Reiskius, Bothius. Quorum Bothius Ἐμβαδίῳν corrigebat, quæ conjectura ex Heinsii annotatione ad corruptum Hesychii locum peti potuerat, Ἐμβάδιον: παίζει ἐπὶ τούτου. “Vid. Aristoph. in loco corrupto Eccles. p. 452. ed. Wech.” Ἐμβάδας a Theopompo comico dictus est Meletus: vid. schol. Platon. Clark. p. 170. ed. Gaisford. (330. Bekk.)

πρότερος] προτέρω Faber.

634. διαπραξάμενος] παραταξάμενος B.Γ.

636. γὰρ addidit Faber.

πατέρας γὰρ ἅπαντας — νομιούσιν] Simillimum rei publicæ Platonicæ institutum est (vid. 5. p. 461.) et re vera fuit Amazonum, de quibus Strabo II. p. 504. ἀναβαίνουσι δὲ κακέينوι (οἱ Γαργαρεῖς) κατὰ ἔθος τι παλαιὸν συνθύσουτές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας χάριν ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει ὁ τυχῶν τῇ τυχούσῃ ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν. αἱ δ' ὅτι μὲν ἂν θῆλυ τέκωσι, κατέχουσιν αὐταί, τὰ δ' ἄρρενα κομίζουσιν ἐκένοισ ἐκτρέφειν ὠκέιωται δ' ἕκαστος πρὸς ἕκαστον νομίζων υἷὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν.

640. ἄγνως ex Brunckii editione relictum. Recte libri ἀγνός. Vid. Arcad. p. 93, 20.

645. πάπαν με καλοῖ Brunckius. Libri πάπαν με καλεῖ (καλῆ Ald.).

647. Ἀρίστυλλος] De hoc v. fragm. 456.

648. γ' ἀν] μὰν Ald.

650. δέος] δέος οὐ B.Γ.

ἐπεπόνθη Suidas in h. v. ἐπεπονθειω R. ἐπεπόνθη Ald.

652. δεκάπουν τὸ στοιχείον] Hoc explicat Casaubonus ad Athen. 6, 10. ubi scholiastem emendat, cujus nota sic scribenda: ἡ τοῦ ἡλίου σκιά, ὅταν ἦ δέκα ποδῶν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτε γίνεται ὀψέ. — Τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, καὶ οἱ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἀνέμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δ' ἀπήεσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις· οὐδέπω τηρήσεως οὔσης ἐτέρας, ἀφ' ἧς οἶόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει. Huc respexisse videtur Pollux 6, 44. τῇ σκιά δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἦν καὶ στοιχείον ἐκάλουον. καὶ ἔδει σπεύδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχείον εἶη. BRUNCK.

λιπαρῶς] λιπαρὸν B. Scribendum λιπαρῶ cum Bentleyio.

657. τουτὶ δὲ πόσους Faber. τουτὶ πόσους Ald. τουτὶ τ' οὐπος R. τουτὶ ποσσ' Γ.

ἐπιτρέψει] Omnes certe sycophantas, quorum Athenis erat uberrimus proventus, qui ex ea re victum sibi quærebant: ut ille qui in Pluto introducitur v. 851. BERG.

658. om. Γ.

ταύτη γνώμην] Legebatur ταύτην γνώμην. ταύτη γνώμη γ' Τουπίου Emend. vol. 1. p. 200. comparato Soph. Philoct. 1448. καγὼ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

659. οὔνεκα Brunckius. Libri εἴνεκα.

662. Choro tribuit R.

φρασάτω μοι] Dicat mihi aliquis.

663. αἰκίας] Subauditur τὴν δίκην seu potius τὸ τίμημα. Pl. 480. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ; BRUNCK. αἰκείας R.

τύπουντες B.R.Γ. κλέπουντες Ald.

665. ἀπὸ τῆς μάξης] In Lacedæmone, ubi communiter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita mulctare. Nicocles apud Athenæum 3. p. 141. διακούσας δὲ πάντων ὁ Ἐφορος ἦτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν· ὁ δὲ νικήσας ἐξημίωσεν ἐλαφρῶς ἦτοι κάμμασιν ἢ καμματίσι· Sunt autem ista liba quædam, aut placentæ. BERG.

ταύτην] Scribendum ταύτης cum R.

666. αὐθις additum ex R.

667. κλέψει μετὸν αὐτῶ Brunckius. κλέψαι μετὸν αὐτῶ R.

et Suidas in μετόν. κλέψαι μετ' αὐτῷ Γ. κλέψαιμι τὸ 'μαντοῦ
Ald.

671. ἐκείνον κομιεῖται R.Γ. Vulgo κομιεῖται ἐκείνου.

672. κυβεύσουσ'] κυβεύσουσιν B.

ἄνθρωποι] ἄνθρωποι libri.

675. ἀλλήλους] Scribendum ἀλλήλων. Accusativo si uti
voluisset poeta, ὡς ἀλλήλους potius dixisset.

676. στοιὰς] στοὰς B.Γ. hic et infra, et Suidas in ἀνδρώνα.
Vid. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 431.

681. κληρωτήρια] Urnas, in quas sortes conjiciuntur in sorti-
tione judicium. BERG. Apud alium neminem e veteribus At-
ticis hoc vocabulum legere memini; sed a Polluce 10, 61. af-
fertur ex Aristophanis Γήρα; quanquam ambigit Pollux num
sitellam ibi significet an locum illum ubi sortiri solerent. De
loco etiam Phrynichus accepisse videtur in Bekkeri Anecd.
p. 47, 15. κληρωτήρια: ἐνθα κληροῦνται οἱ δικασταί. Alio loco
(9, 44.) Pollux ipse κληρωτήριον explicat locum ἵνα οἱ κληρωταί
(sortitores) συνεκάθιζον. Sed loquitur ibi in universum de
urbium aedificiis, non de Athenis solum, quamobrem incertissi-
mum mihi videtur num locus aliquis hoc nomine Athenis fuerit.
SCHOEMANN. de sortit. judicium p. 27.

εἰς Γ. εἰς vulgo.

καταθήσω] καθήσω R.

682. παρ' Ἀρμοδίῳ] Sic ἐξῆς Ἀριστογείτονι Lys. 633.

683. ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ] Ad hujus loci illustrationem
faciunt quæ schol. et nos notavimus ad Plut. 277. et 973. KUST.
Scholia: δέον εἰπεῖν δικάζει, εἶπε δειπνεῖ. Sic in Pluto 973.
ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπιες ἐν τῷ γράμματι; BERG.

684. ἐκ τοῦ βῆτα] Literis distinguebantur loca, ubi jus dice-
batur. Vide ad locum modo citatum. BERG.

685. τὴν βασιλείου] Quia incipit a β. BERG.

τὸν δὲ θῆτ' ἔστι παρ' αὐτὴν Γ. τοὺς δ' ἐκ τοῦ θῆτα παρ' αὐτὴν B.

686. τὴν στοιὰν τὴν ἀλφιτόπωλων] Porticus nimirum olim
Athenis fuit, Ἀλφιτόπωλις dicta, quod farinæ illic venderentur.
Hesychius: Ἀλφίτων στοὰ, ἐν Ἀθήναις, ἐν ἣ τὰ ἄλφιστα ἐπω-
λεῖτο. Hujus porticus etiam meminit schol. ad Acharn. 547.
et Eustathius ad Iliad. Λ. p. 868, 37. KUST.

688. τούτους] τούτοις R.

ἅπαντες B.R. et Suidas in κληρώσω. Vulgo ἅπαντας.

691. στεφάνῳ — δᾶδα] Coronas gestabant et facem, cum irent comissatum. Vid. Plut. 1042. BERG.

694. δείπνον] τοῦ δείπνου R. et Suidas in δίοδοι et προσπίπτουσαι.

702. εὐπρεπέσιν δ' Bentleius. δ' εὐπρεπέσιν libri.

708. διφόρου συκῆς. Palmerius dicit intelligi τὸ πέος propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes, et alludi ad ficus, quæ dicantur διφόροι, quia combinatos fructus ferant. Quæ expositio, etsi non nimis apta videatur, tamen potest utcumque confirmari ex isto comici in Pace 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον. nam ibi intelliguntur partes genitales. BERG. Afferit hunc locum Athenæus 3. p. 77 d.

711. τᾶρ' Brunckius et, ut videtur, R. Vulgo ἄρ'.

716. τήμερον Brunckius. Libri σήμερον.

719. τουτογί Bentleius. τουτοί R. Vulgo τοῦτο τί.

720. αὔται] Hæ quæ præsentēs sunt chori mulieres et totius urbis mulieres repræsentant.

721. — 724. alii personæ tribuit R.

724. κατωνάκη servorum est vestis. Hic metonymice ponitur res pro persona, quæ re utitur, ut supra 633. ἐμβάς. κατωνάκη valet igitur τῶν δούλων χάρις. Mentio κατωνακῶν in Lys. v. 1151. ad quem locum respexit Hesychius. Ad metonymiam non adtenderant, nec ad usum dativi personam significantis pro genitivo cum ellipsi nominis χάρις, qui hoc aliter acceperunt. BRUNCK. Dativum parum probabiliter explicat Brunckius. Recte Dobræus. "Lego κατωνάκην (ut sunt αἱ κατωνάκαι), "qua constructione μοιχὸν Acharn. 849. σκάφιον Thesm. "838."

727. Post hunc versum addidi χοροῦ ex R. De quo dictum in annotationibus ad Plutum p. 23.

728. 729. libri Praxagoræ tribuunt. Correxerit Faber.

730. Supellectilem suam foras effert quidam, eamque ordine disponit ante ædes. Alloquitur autem singula vasa, ut in comœdia, tanquam essent homines: assignatque singulis locum et officia, qualia in pompis et sacrificiis esse solebant quarundam personarum. Nam istud omnino tenendum, hæc ad imitationem pompæ fieri. Hinc infra 756. quidam ista videns dicit: οὔτι μὴ Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται; Quodnam autem sit vas illud, quod primum effert, et κιναχώραν vocat,

incertum est; Faber admodum verisimiliter putat esse *cribri generis*, adductus, credo, etymologia vocis, παρὰ τὸ κινεῖν ἄχυρα. BERG. Scholiastæ κιναχύρα est ὄνομα δούλης. BRUNCK.

καλὴ καλῶς] Pace 1330. χῶπως μετ' ἐμοῦ καλὴ καλῶς κατακέλει. Plautus Asin. 3, 3, I sane bella belle. Curcul. 4, 2, Sequere istum bella belle. BRUNCK.

732. κανηφορήs] De virginibus canephoris vide Meurs. Panathen. c. 23. BRUNCK.

734. διφροφόρος] Scholia ad Av. 1550. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. BERG.

735. οὐδ' ἂν εἶ] Id est ὡστ' οὐκ ἂν εἶηs μελαντέρα οὐδ' ἂν εἶ — quæ tam mira est ellipsis, ut aliquid excidisse suspicer. Quæ etiam Dobræi sententia aliquando fuit.

736. ἔψουs' Suidas in Λυσικράτης. Scribebatur ἐψούs'. Λυσικράτης] Lysicrates hic a comico ut mollis ridetur. Solebant enim olim homines effœminati, et muliercularum amori plus nimio dediti, ingravescente jam ætate, capitis nivem pharmaco quodam sive pigmento celare, capillosque nigro colore inficere, ut juniores viderentur: qua de re passim exstant apud scriptores veteres testimonia. Unum tantum hic adducam locum ex Sereno Sammonico *de Medicina*, p. 2. ed. Amstel. qui apprime huc facit.

*Quos pudet ætatis longæ, quos sancta senectus
Offendit, cupiunt properos abscondere canos,
Et nigrum crinem fucò simulare doloso.*

Et paulo post:

*Præterea niveum poterit depellere crinem,
Resina ex facili cera viscoque coacta.* KUST.

Lysicrates supra memoratus v. 630.

738. De Hydriaphoris videndus Meursius Panathen. cap. 21. BRUNCK.

739. ἡ κιθαρωδός] Gallinaceum intelligit, qui ὄρθριος ἄδων dormientes e somno excitat. Hunc v. 30. præconis nomine designat mulier: hic citharædus est, unde intelligendus jocus in ὄρθριον νόμον, quo adluditur ad musicum modum, qui ὄρθριος appellatur. BRUNCK.

741. ἀωρὶ νύκτωρ R. et Suidas in ὄρθριος νόμος. ἀωρὶ νυκτῶν vulgo. Formula illa in ἀώριον νύκτωρ corrupta in Bekkeri Anecd. p. 476, 11. Quod Suidas in ἀωρία citavit sine nomine

scriptoris ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, ad locum Aristophanis male retulit Kusterus. Id ex Procopio sumptum esse potest, cujus vide Bell. Gotth. p. 473 a. et 486 d. Idem scriptor ἀωρὶ νύκτωρ quoque dixit Histor. arc. p. 39 a.

742. τὴν σκάφην] Qua significatione σκάφην accipi debeat, valde incertum est. Meursius loco modo citato et Lect. Att. 4, 8. *ligonem* esse ait: alii *mastram*, in qua pinsitur farina. Hoc adfirmare videntur excerpta e Photii lexico prolata ab Hesychii interprete ad σκαφηφόροι; illud vero probabile reddit quod docet Harpocratio in Μετοίκιον: ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Sane σκαφεὺς *fossorem* notat, cujus instrumentum est *ligo*. Sed hoc comicæ licentiæ esse possit. Altera acceptio probabilior mihi videtur. BRUNCK.

743. θαλλοῖ] Fortasse scopæ sunt e vimine oleagino. DOBRÆUS.

744. τὼ τρίποδ'] Id est mensas tripedes. Vide Polluc. 10, 80. KUST. Vid. v. 787.

746. ἄλλος φειδωλός præscriptum in R.

748. οὐδέποτε γ' Porsonus. γ' οὐδέποτ' vulgo.

751. οὕτως additum ex R. et Suida in οὐδὲν πρὸς ἔπος et οὐτοσί.

752. Scribendum πρὶν ἂν cum Porsono. Omissum ἂν non potest defendi exemplo ex anapæstis tetrametris petito v. 629.

756. οὐ τι μὴ insolenter dictum eo significato quo ἄρα μὴ dici solet. Recte fortasse Brunckius οὐ τί που. Nam μὴ ex glossemate esse potest: vid. ad Nub. 1260. Vulgata scriptura utitur Priscianus 18. p. 1196.

757. πομπὴν πέμπετε B.Γ. πομπὴ πέμπεται Ald. πομπὴ πέμπετε editio Juntina a. 1525. et Priscianus.

758. ἀλλ' ἀποφέρειν] ἀλλὰ φέρειν R.Γ.

759. ἐς R.Γ. εἰς Ald.

769. οὐ] οὐδὲ R.

770. πρὶν ἂν γ'] πρὶν γ' ἂν Γ.

772. ἐπειθόμην] ἂν ἐπιθόμην Brunckius.

776. σέ γ' B.R.Γ. σ' Ald.

779. νῆ Δί] νῆ Δία vulgo. νῆ δὲ R. Vid. ad Eq. 319.

780. τῶν om. Γ.

χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων Reiskius. χειρῶν τε τῶν ἀγαλμά-

των R. χειρῶν τε καὶ τὰγάλαμα Γ. χειρῶν τε καὶ, omissio ἀγαλμάτων, Ald.

782. τὴν χεῖρ' ὑπτίαν] Idem quod τὴν χεῖρα κοίλην Thesm. 937. BRUNCK.

784. ἕα (id est ἄ) με] σύ γε ἕα B.

785. συνδετέα] συνδοτέα R. Ald.

791. εἰ — πολλάκις] De hoc usu adverbii πολλάκις vid. Heindorf. ad Platon. Phædon. (p. 60 e.) p. 19.

792. διάξειεν γαλή] Nimirum γαλήs transcursus per viam, vel occursus, mali ominis loco habebatur: ut patet ex Theophr. Charact. c. 6. περὶ δεισιδαιμονίας. KUST.

793. ἄν] ἄρ' R.

ἔσφέροντες] εἰσφέροντες libri.

795. καταθείην Brunckius. Libri καταθείμην.

μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι] Concisa phrasis est et elliptica, sic supplenda: ἄλλὰ δέδοικα μὴ οὐκ ἔχῃς ὅποι λάβοις. *Times ne habeas ubi deponas: at ego tibi timeo, vel, time vero potius, ne habeas ubi capere possis.* Dixerat supra idem homo v. 778. ἄλλὰ λαμβάνειν ἡμᾶς μόνον δεῖ. BRUNCK. λάβῃs Heindorfius ad Platon. Phædon. p. 36.

796. ἔνης] ἔνην B.

797. ταχὺ R. et Suidas in ἔνη. Vulgo ταχεῖς.

800. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι ex superiore versu repetitum videri potest. ἦν δὲ κωλύσωσι Dobræus.

806. πάνν γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antisthenem, quamvis alias ægre possit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum, quam bona sua in commune allaturum. De Antisthene tanquam difficulter et cum gemitu egerente excrementa v. 366. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων, οἷδε τί προκτὸς βούλεται χεζητιῶν. ita enim illum recte accepit Palmerius. BERG.

810. Liber Ravennas αὐτοῖσι εἰσοῖσει τι: πλείω Καλλίου. unde correxi scripturam vulgatam αὐτοῖσι εἰσοῖσει τι πλείω (πλείων B. πλείω Γ.) Καλλίου.

811. ἄνθρωπος] ὠνθρωπος vel ὄνθρωπος libri.

814. οὕδοξε] οὕδοξε R. ἄ'δοξε τὰ B.

τὸ περὶ τῶν ἀλῶν] Scholia: ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς εὐωνοτέρους εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε.

815. τοὺς χαλκοῦς] Vid. ad Ran. 720.

818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον] Citat locum hunc Pollux 9, 92. Ut autem hæc recte intelligantur, sciendum est morem olim fuisse Athenis hominum viliorum et sordidiorum, qui in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione collectas in os et buccam conderent. Patet hoc etiam ex alio fragmento comici nostri, quod legitur apud Pollucem 9, 63. διώβολον, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. Clare etiam Theophrast. in Charact. c. 6. περὶ ἀπονοίας, circa fin. καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Vide ibi Casaubonum [p. 96. ed. Fisch.], qui plura de hoc more docte ibi notavit. KUST. Vid. Vesp. 791. Av. 503.

821. ἀνέκραγ'] ἐνέκραγ' Γ.

822. χαλκὸν codex Pollucis 9, 93. Legebatur χαλκοῦν, quod habet Suidas in ὑπέχοντος.

823. ἡμεῖς om. Ald.

825. τετταρακοστῆς Brunckius. Libri τεσσαρακοστῆς.

ἐπόρισ' B.R. εὐπόρισ' Ald.

Ἐυριπίδης] Tragicum filium intelligit Boeckhii in Œcon. civ. Athen. vol. 2. p. 27. ubi de hac εἰσφορᾷ agit.

826. κεῦθὺς Kusterus. Libri καὐθὺς.

827. ἐφαίνετο] ἐμφαίνεται B.Γ.

828. ὁ Διὸς Κόρινθος] Vid. ad Ran. 439.

828. κατεπίττον] Ut antea laudibus eum quasi auro ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant. BERG.

831. ἄς R. Vulgo ἄς γ'.

832. κατουρήσωσι] κατουρήσουσι B.R.Γ.

836. ὑμῶν Faber. Libri ἡμῶν.

837. ὄπου Brunckius. Libri ὄποι.

838. Scribebatur ἐπινενασμέναι. Recte Brunckius conjecit ἐπινενησμέναι. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 13, 24. Ἄγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἢ τράπεζα: ἀντὶ τοῦ ἐπισσεώρευται, μεμείστωται. ἐπινενασμέναι Suidas in h. v. Conf. ad Nub. 1203.

840. νενασμέναι] Vox hæc mihi suspecta est, non solum quia proxime ante præcessit, ἐπιν.; sed etiam, quia κλίνας non recte dixeris, νενασμένας δαπιδων, i. e. tapetibus refertas (vel unus enim tapes lecto insternendo sufficit) sed δαπίσω ἐστρωμένας, tapetibus stratas, vel ornatas: quomodo Aristoph. forte scrip-

sit. KUST. *κεκασμένοι* Bothius. Quod verbum, quatenus implendi inest significatio, cum genitivo construi potuit. Cum dativo est in Eq. 685. *πανουργίαις κεκασμένον*.

841. *κρατήρα συγκρινῶσιν*] Scribendum *κρατήρας ἐγκρινῶσιν* cum Dawesio.

842. *ἐστᾶσ'* R.Γ. *ἐστῶσ'* Ald.

843. *πόπανα*] Athenæus 3. p. 110 a. memoriae errore, ut videtur, *μνημονεύει δὲ τοῦ λαγάνου Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις φάσκων “λάγανα πέττεται.”*

844. *φρύγεται* R. *φρύσεται* B. *φρύγονται* Ald.

846. *Σμοῖος*] Libri et Suidas in h. v. *Σμοῖος* accentu vitioso, de quo dixi in Thesouro Stephani s. v. *Βοῖος*.

847. Per τὰ *τρυβλία* innuitur τὰ *αἰδοῖα*. Smœus autem inter equites meruerat, aut huic militiæ nomen suum dederat, in quam forte acceptus non fuerat; ideo mentione *ἰππικῆς στολῆς* eum notat comicus. BRUNCK. *τρύβλια* R. et Ald.

848. *Γέρων*] Vulgo *γέρων*. *Γέρων* nomen proprium exstat in inscriptione apud Boeckh. vol. 1. p. 490. Olim conieceram *Γέρης*. Th. Bergkius aliquando de *Πέρων* cogitabat, memorato apud Athen. 15. p. 689. 690.

κουίποδα] *κουίποδας* Brunckius. Poterat etiam *κουίποδε*.

849. *καχάζων* B.R. Vulgo *καρχάζων*.

854. *ταῦτα τῇ πόλει*] *τῇ πόλει ταῦτα* (ταυτὶ B.) Γ.

857. *πρὶν γ' ἂν* B. *πρὶν γ'* vulgo. Scribendum *πρὶν ἂν* — .

866. *ἐσφερόντων*] *εἰσφερόντων* libri.

867. *Σίκων*] *σίμων* B. *Sicon* nomen servile satis aliunde notum. Vid. ad *Fragm.* p. 562. Cum eo compositum *Αἰολοσίκωνος* nomen, quo inscripta fuit Aristophanis comœdia.

868. *παμπησίαν*] schol. *τὴν πᾶσαν κτῆσιν. πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν*. Huc respexit Pollux 10, 12. Sed *παμπησία*, non minus quam *παγκληρία*, vox est tragica, et sermone vulgi haud frequentata. Talibus cum in aliis fabulis, tum in hac maxime, multis utitur comicus. Æschylus S. Theb. 819. *διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ, σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν*. Euripides Ione 1316. *ὄσ' ἀσπίς, ἔγχος θ', ἦθε σοι παμπησία*. BRUNCK.

873. *τοῖσδε δὲ* Brunckius. *τοῖς δέ γε* libri.

877. Γρ. Id est, *γραῖς, vetula*. Hæc vult allicere sibi adolescentulum aliquem. Geruntur autem nunc illa, quæ prædixit Praxagora superius, cum aiebat se mulieres facturam

communes v. 614. καὶ ταύτας κοινὰς ποιῶ. Et quia omnes erant properaturi ad puellas et formosas, ita rem se ordinaturam dicit v. 617. αἱ φαυλότεραι etc. et v. 692. αἱ δὲ γυναῖκες etc. **BERG.**

ποθ' ἄνδρες] ποτ' ἄνδρες vulgo. ποθ' ἄνδρες (cum spiritu leni) **R.**

ἦκουσιν **Brunckius.** Libri ἦξουσιν.

881. παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ'] Lege παίζουσα' πῶς ἂν περιβάλοιμ' —. Verbum venatorium. V. Solon. Plutarchi in vita p. 86 a. Menand. Polluc. 10, 132. **DOBRÆUS.** παραλάβοιμ' **B.**

885. ἐρήμας] Vid. Vesp. 634.

890. κάποχώρησον **R.** Vulgo κἀπιχώρησον.

896. πεπείροις] Metaphora a fructibus. Xenarch. comicus apud Athenæum p. 569. **B.** Νέα, παλαιᾶ, μεσοκόφ, πεπαιτέρα. loquitur autem de meretricibus. **BERG.** πεπείραις **R.** πεπείροις **Suidas** in πέπειρος.

897. τις **Portus.** τοι libri et **Suidas.**

898. Scribendum μᾶλλον ἢ γὰρ | τὸν φίλον γ' ὧπερ ξυνείην.

900. ταῖς] Libri ταῖσι. Cantica hæc 900. — 923. frustra a quibusdam ad antistrophicæ responsionis æqualitatem sunt revocata.

902. ἀπαλοῖσι **R.** ἀπαλοῖς vulgo.

μηροῖς **B.Γ.** μηρίοις **R.** **Ald.**

905. τῷ θανάτῳ μέλημα] Eleganter sic dicitur vetula, et jam decrepita mulier: quasi dicas, *cura et delictum mortis*. Nam puellæ dici solent μελήματα νεανιῶν, *curæ juvenum*: quo lepide alludit Aristoph. **KUST.** Sic infra 972. adolescens ad puellam: ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα. **BERG.**

906. Anus istæ imprecationes subobscuræ sunt, quibus luminis adtulit quantum potuit **Bisetus**. Quemadmodum ille, per τὸ τρήμα intelligo τὸ αἰδοῖον: hoc enim puellis etiam accidit, quarum labefactata valetudo. ἐπίκλιτρον pars est lecti, ad quam pulvinum ponebant sustinendo capiti, qua de re vide **Salmasium** ad **H. A.** p. 63. cetera sensu naturali accipio: *et anguem pro mentula in lecto reperias*. **BRUNCK.**

907. ἀποβάλοιω **Bothius.** ἀποβάλοις libri et **Suidas** in ἐπίκλιτρον.

910. Versus non integer.

προσελκύσαι] προσελκύσαι Γ. προσελκύσαις Β.

912. πείσομαι] πειράσομαι Β.Γ.

μούταῖρος R. μου τοῦρος vulgo.

913. 914. μόνη — λέγειν] Versibus his, quos interpolatos esse manifestum est, nihil profuerunt conjecturæ criticorum.

914. οὐδέν με ταῦτα] οὐδέν μετὰ ταῦτα Β.Γ. et fortasse R. Dobræus καὶ τᾶλλα μ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.

916. τὸν Ὅρθαγόραν] Quasi dicat: κάλει τινα, ὄρθον τὸ αἰδοῖον ἔχοντα. Hoc videtur voluisse schol., cum scribit: Ὅρθαγόραν δὲ, τὸ αἰδοῖον. qui forte scripserat: ὄρθον τὸ αἰδοῖον ἔχοντα. aut simili modo. BERG. Vide Hesychii interpretes ad glossas Ὅρθάνης, ὄρθαγορίσκος. BRUNCK.

ὄπως] οὔτως Faber. Quocum Brunckius comparavit Thesm. 469. οὔτως δναίμην τῶν τέκνων.

919. κνησιᾶς, *pruritis*. Ejusdem originis sunt κατακέκνησμαι et κνησμός in Pl. 973. BRUNCK.

920. λάβδα (λάμβδα R.) κατὰ τοὺς Λεσβίους] Pro λειχάζειν κατὰ τοὺς Λεσβίους i. e. λεσβιάζειν propter primam literam λ. BERG. Vide Vesp. 1346. et not. ad Ran. 1308. BRUNCK. Cf. Toup. Em. in Suid. vol. 2. p. 168 sq.

923. ἀπολήψει] Fortasse ἀπολάψει scripsit.

926. οὔκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε] Imo ad aufferendum aliquid veniet. Scholia: ὅτι τῶν γραῖδιων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι. Sicut in Pluto v. 1008. ubi cum vetula dixisset de adolescente, qui ipsam lucri causa amare se simulabat, ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν, alter ἐπ' ἐκφορὰν inquit. BERG. Interpretatio parum probabilis. Vid. Hemst. ad locum Pluti.

927. γραὶ καινὰ R. γρακαῖτα Γ. γραῦς τάλαινα Ald. γραῦς μαινάς Β.

929. Γρ. ἡ ὕγχουσα — Νε. τί μοι — Γρ. σὺ δὲ — Νε. ἐγώ; Γρ ἄδω — φίλω edd. ante Brunckium. Correxit etiam Bentleius.

933. δείξει] δόξει R.Γ.

938. — 941. Ex his metris scolia componi solebant, quorum exempla vide apud Athenæum.

939. μὴ ᾽δει Elmsleius. Libri μηδέν.

940. πρεσβυτέραν Bothius. Libri πρεσβύτερον.

943. τὰπὶ Χαριζένης] Etymologus p. 367, 21. Ἐπὶ Χαριζένης. αὐλητρὶς ἢ Χαριζένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελο-

ποιόν. Θεόπομπος Σειρήσιω, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριζένης. Ἀριστοφάνης· οὐ τὰ κατὰ μισθόν, ἀλλ' οἶον καὶ ἄλλα τινά. Hæc ultima sunt corruptissima. Nam post vocem Ἀριστοφάνης subjecerat procul dubio Etymologus locum hunc Aristophanis ex Eccles.: οὐ γὰρ etc. Sed his nescio quo casu ejectis, alia illuc intrusa fuerunt, quæ minime pertinent ad articulum ibi propositum, sed potius ad vocem Ἐπίχειρα, quæ apud Etymologum proxime sequitur. Sed hæc obiter. Hesychius: Ἐπὶ Χαριζένης: ἐπὶ μωρίας ἢ Χαριζένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὔσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, οἷα τὰ ἐπὶ Χαριζένης. Vide etiam Eustath. ad Pl. β. p. 326. et Suidam v. Χαριζένη. KUST.

946. δράσει Brunckius tacite. Vulgo δράσεις.

948. πάλαι ποθῶν] ποθῶν πάλιν B.Γ.

950. μενέιν] Vulgo μένειν.

952. ξύνεννός μοι] μοι recte delet Bothius.

953. εὐφρόνην B.R.Γ. εὐφροσύνην Ald.

956. Versus vitii suspectus.

960. Est carmen παρακλαυσίθυρον, ut Græci vocant: sive carmen, quod amantes pro foribus amicarum canere solebant, intramitti ab illis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theocrit. Idyll. 3. Plautum *Curcul.* 1, 2, 60. sqq. Propert. 1, 16, 17. sqq. Tibull. 1, 2, 9. sqq. Ovid. *Amor.* 1, 6. et alios. KUST.

962. καταπεσῶν κείσομαι] Sic ap. Theocrit. 3, 53. caprarius ad antrum Amarylidis absoluto carmine παρακλαυσίθύρω, inquit: κεισεῦμαι δὲ πεσῶν. Huc spectat illud Horat. 3, 10. Ovid. *Art. Am.* 3, 581. *Ante fores* jaceat etc. Sed quid adinet in re obvia et clara plura loca congerere? KUST.

963. 964. φίλον — πυγῆς] Hæc quoque non integra.

963. τῶ σῶ codices. τῶ om. Ald.

964. τῆς delet Bentleius.

969. μέντοι R. μέν μοι vulgo: quod revocandum.

971. με B. τε R.Γ. Ald. με libri omnes v. 974. Utitur his verbis Suidas in ἀσπάζον.

972. χρυσοδαίδαλον Ald. errore fortasse typhotæ. Citat h. l. Suidas in δαίδαλον et θρύψις.

Κύπριδος ἔρνος — Χαρίτων θρέμμα] Videtur imitatus Ibycum, cujus fragmentum exstat ap. Athenæum p. 564. Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλλος καλλικόμων (ἐμὸν) μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

ἃ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέουσιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν. Quod Ibycus θάλλος, id noster ἔρνος dixit. BERG.

973. θρέμμα] θρύμμα R. et Suidas in θρύψις et Χαρίτων.

976. πόθεν] Vid. ad Ran. 1455. BRUNCK.

978. τοῦ δαί R. ποῦ δαί Ald. ποῦ δὲ Γ.

979. Ἀναφλύστιον — Σεβίνον] Vid. ad Ran. 427.

980. οὐ τὸν Σεβίνον Bentleius, collato Ran. v. 427. Σεβίνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος. οὐ τὸν σὲ βινούυθ' R. αὐτὸν σεβινούυθ' (κινούυθ' Γ.) Ald. αὐτὴν σε κινούυθ' B.

984. τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν] Allegorice. Loquitur enim quasi de litibus forensibus, et intelligit ætates mulierum. Hoc scholiastes breviter: ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεὶ τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν. Nempe quum Athenis non tantum lites domesticæ, sive ipsorum Atheniensium, dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicumque Atheniensium imperio erant subjecti, ita obruebantur multitudine negotiorum, ut uno tempore non possent omnes lites cognoscere, sed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud. BERG.

985. προτέρας] πρότερον B.

ὦ γλύκων] ὑποκοριστικὸν ut infra 1058. μαλακίων. BERG.

987. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον] Sic optime B. In impressis [et R.] ἐν Παιτοῖς. Vetus est menda, cujus hæc fertur in scholiis interpretatio: Παιτοί. ἔθνος μὲν ἐστὶ Θρακικόν. ἔπαιζε δὲ Παιτοῖς, παρὰ τὸ παλεῖν. Sic scholion legendum videtur: sed totum ineptum est. De *calculatorum*, seu *latronum*, quos Græci πεσσὰ, πεττοῦς vocant, ludo, seu de *πεττεῖα* videndus Io. Meursius in *Græcia ludibunda*. BRUNCK. πετοῖς Γ.

988. Hunc versum om. B. Γ. παιτοῖς hic quoque R. Ald.

οὐδὲ δειπνεῖς] οὐδ' ἐδείπνεις Bentleius.

989. τηνδεδί R. Vulgo τήνδε δή. τηνδεδι est in Av. 18.

991. κρησέραν] Alludit ad antecedens κρούειν, ut et Biseto videtur. Forte κρησέραν vocant vetulam eadem ratione, qua Hyperboli matrem cum τηλίᾳ dicitur comparasse Eupolis ap. schol. ad Plut. 1038. quandoque autem istæ duæ voces idem significant. BERG.

993. θύρασι R. Γ. θύρησι B. Vulgo θύραισι.

πρόσαγε R. πρὸς γε Γ. Ald.

994. μέλ'] μέλε' Ald.

996. τὰς ληκύθους] Ampullæ mortuis apponebantur: supra

537. Forte picturis quibusdam ornabantur istæ ampullæ. Aut etiam in monumentis pingebantur; ut schol. *τοιαῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον*. Jocatur autem in vetulam, quæ morti vicina amoris det operam. BERG.

1005. ὦ τάλαν] Probabilis est Bentleii conjectura ὦ τᾶν. Sic Nub. 1267. *μὴ σκώπτέ μ', ὦ τᾶν*.

1006. οὐκ] οὐδ' R.

εἰ μὴ τῶν ἐμῶν τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει] Locus hic procul dubio corruptus est, quod ostendit sententiæ absurditas. Quis enim unquam audivit de civitate quempiam bene mereri et honoris commodive aliquid præ aliis adipisci, quod de aliorum bonis in commune quicquam contulerit: immo de suis contulisse eum oportuit. Est igitur istud ἐμῶν librarii ineptiæ imputandum. Quid reponendum esset, non mihi succurreret; sed bona fortuna, postquam jam typis descripta erat hæc fabula, opem mihi et comico tulit vir ingenii et doctrinæ laudibus celebratissimus *Thomas Tyrwhitt*, cujus erga me benevolentiam et studium sæpe expertus sum. Is literis ad me datis ultro mecum conjecturam communicavit eo probabiliorum, quod lenissima medicina, ἐτῶν pro ἐμῶν scribendo, lepida et facetam comico sententiam reddit. BRUNCK. Recepti ἐτῶν.

1008. δεῖ γε μέντοι σ' ὡς Reisigius Conject. p. 295. δεῖ γε μέντοι ὡς R.Γ. δεῖ σε μέντοι γ' ὡς Ald.

1021. Προκρούστης] Faceta paronomasia e verbo προκρούειν, quod bis occurrit in superiore decreto. Fuit autem Προκρούστης latro, e Thesei historia notissimus. Vide Plutarchum in Theseo p. 9. edit. Bryani. Ovidius *Metam.* 7, 438. ubi egregia Thesei facinora recenset: Vidit et immitem Cephisias ora Procrusten. BRUNCK.

τήμερον] σήμερον Γ.

1022. πειστέον] πιστέον R.

1025. ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ] Locum hunc bene explicat schol. vetus. Cui addendus est Harpocrat. qui in serie sua hæc habet: *ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνον κριθῶν*. Ejusdem legis meminit Dio Chrys. p. 638 d. Vide etiam Suidam in *ὄτι* et Meursii *Lect. Att.* 2, 4. [et *Them. Attic.* 2, 9.] KUST. Isæum p. 259. ed. Reisk. addit Bergler.

1026. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς] In Pluto 1155. ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ'

οὐδὲν στροφῶν. Sæpe autem in excusationibus ejusmodi utebantur fallaciis. BERG.

1027. ἔμπορος εἶναι σκήψομαι] Gemellus huic est locus ille in Pluto 905. Δι. ἀλλ' ἔμπορος. Σν. ναὶ σκήπτομαι γ', ὅταν τύχω. Vide ibi schol. vetera, quæ loco huic lucem afferunt. KUST.

κλάων γε σύ R. κλάγε σύ Γ. κλᾶε σύ vulgo. κλαύσεις γε σύ B.

1030. Hæc omnia quæ adolescens jubet anum apparare ad funerum ritus pertinent. Quibus ista minus nota sunt Kirchmannum adeant. BRUNCK.

τῆς ὀριγάνου] ὀριγάνου feminino genere dictam ex h. l. annotavit Etym. M. p. 630, 49. Conf. Phrynich. in Bekk. Anecd. p. 56, 28.

1032. τὰς ληκύθους] Vid. ad v. 996.

1033. ὕδατος — τοῦστρακον] Sciendum est ante fores funestiarum ædium olim poni solitum fuisse vas fictile, aqua lustrali plenum, qua quisque ex ædibus illis exiens, purificationis gratia sese aspergebat. Vas illud appellabatur ὄστρακον, ut non solum ex loco hoc comici, sed etiam aliis scriptoribus constat. Pollux 8, 65. οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιρραϊνόμενοι. τὸ δὲ προὔκειτο ἐν ἀγγεῖῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο, καὶ ἀρδάνιον. Notet hic lector, vas illud aquæ lustralis etiam vocatum fuisse ἀρδάνιον: quod testatur quoque Hesychius v. ἀρδανίαί, et Suidas v. ἀρδάνιον. Idem Hesychius nos docet, vas illud etiam dictum fuisse πηγαῖον. Πηγαῖον, inquit, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Videtur nimirum respexisse ad locum illum Eurip. Alc. 98.

πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὀρῶ

πηγαῖον, ὡς νομίζεται

γε, χέρνυβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.

Vide nos etiam ad Suidam v. τοῦστρακον. KUST.

1034. στεφάνην recte Kusterus accipit de corona, quæ mortuis imponebatur: vide supra v. 539. Notissimus est hic funerum ritus. At in iis quis fuerit *cribri* usus, nescio an quispian tradiderit. Nec tamen idcirco depravata esse Græculi verba crediderim. Vocī στεφάνην notam adposuit εἶδος κοσκίνου, quia meminerat illud nomen eo sensu alicubi legisse. Sic accipi possit apud Oppianum Hal. 4, 500. περιπλήθουσα δὲ

πάντη πυροδόκος στεφάνη λευκάνεται ἔνδον ἀλωῆς. Sed hoc nihil ad poetam nostrum facit, coævosque scriptores Atticos, quorum haud scio an apud ullum nomen στεφάνη *cribrum* significans occurrat. BRUNCK.

1035. ἦνπερ ἦ] ἦμπερ ἦ R. ἦν περί Ald. ἦν περιῆς B.

κηρίνων R. ex eoque editio Juntina a. 1525. Vulgo κηρίων.

1037. σύ om. R.Γ.

1040. αὐτῷ] αὐτοῦ B.

1043. λόγον Faber. Libri νόμον.

1047. εἰς B. Vulgo ἐς. Conf. Pac. 966.

1048. μεγάλην — καὶ παχεῖαν] Idem intelligitur, quod in Acharn. 787. ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κηρυθράν. De eadem re etiam in Pace 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σύκον. BERG.

1049. Trajectæ voces sic ordinandæ: αὐτη σὺ, ποῖ, παραβᾶσα τὸν νόμον, ἔλκεῖς τόνδε; BRUNCK. ἑτέρα γραῦς præscriptum in R.

1050. τῶν γραμμάτων] V. 1015. — 1020.

1055. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει. Ita solent qui legem prætendunt. Lysias Eratosth. [p. 28.] οὐκ ἐγὼ σὲ ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος. BERG.

1056. ἔμεγ'] Scribendum ἐμέ γ'. ἐμ' B.

1058. μαλακίων] Conf. ad v. 985.

1061. αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρόν] Supra 330. τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που Κινησίας σου κατατετέλιγκεν; BERG.

1063. πλέον ἤπερ Porsonus ex scholiastæ annotatione, μὴ πλέον: τουτέστι μὴ πλέον με ἀναγκάσης συνελθεῖν ἤπερ βούλομαι. πλέον ἢ edd. ante Brunckium, qui πλέον γ' ἢ ex Fabri correctione dedit.

1066. μετὰ ταύτης R. Legebatur μετ' αὐτῆς.

1067. ἦτις] εἶτις libri. Correctum in editione Brubachii.

1068. ὦ Ἡράκλεις] Ut antea Vetulæ secundæ ereptus fuerat a puella, nondum conspecta femina, cujus studio nunc Vetulæ primæ eripitur, credit etiam puellam esse: sed postquam eam intuitus est, cognovitque anum etiam esse, et insuper altera fœdiorem, in has erumpit exclamationes. Non satis distinctæ erant in prioribus editt. tres vetulæ: quin etiam nescio an ullus editor suspicatus fuerit trinas eas esse. BRUNCK. V. 1066. ante ποῖ in R. scriptum ἄλλη γραῦς τρίτη.

1069. Panas invocat, quia salaces sunt vetulæ istæ, Corybantes, quia furentibus similes, Dioscuros, ut ipsi opem ferant. BERG.

1070. αῦ R. ἂν Γ. Ald.

1072. ἀνάπλεως ψιμυθίου] Eubulus comicus apud Athen. p. 557. 558. ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεω ψιμυθίου. Nempe quia facies adeo cerussata est, crines eo pertingentes albore inficiuntur. Ne quis inde colligat, mulieres tunc dealbare solitas capillos. BERG.

1073. πλειόνων B.R.Γ, scholiasta et Suidas in πλειόνων. νεκρῶν Ald. Eustath. p. 1382, 18. ὡς δὲ καὶ νεκροῖς προσφνὲς τὸ, οἱ πολλοὶ, καὶ τὸ, οἱ πλείους, δηλοῖ ὁ εἰπὼν τὸ ἀπελεύσομαι παρὰ τοὺς πλείονας, ὃ ἔστι, θανοῦμαι.

1075. οὐδέποτε σ'] Libri σ' οὐδέποτε. Similiter transpositum v. 748.

1078. οὐκ] οὐκουν Γ.

1082. κατελάσας] κατελαύνει hic est verbum rei venereæ, idemque significat, quod interdum simplex ἐλαύνει, i. e. *subagitare*. Sic in Pace 711. κατελάσας τῆς Ὀπόρας. i. e. *subagitata Opora*: (meretrice nimirum sic dicta.) KUST.

1084. ἦν ἠδί μ' ἀφῆ] ἦν ἠδί γ' ἀφῆ R. ἦν νῆ δία γ' ἀφ' (ἀφῆ Junt. a. 1525.) Ald. ἦν μὰ δία μ' ἀφῆ B. ἦν γ' ἠδί μ' ἀφῆ Brunckius.

1085. μὰ B.R.Γ. νῆ Ald.

1086. ἦτε Suidas in πορθμεῖς. Vulgo ἦστε: quod revocandum. ἦσθαι R.

1089. Καννώνου] Hesychius: εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἐκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. Male apud lexicographum excusum Καννόνου. Veram hujus nominis scripturam adstruit hic comici locus. Ejusdem Cannoni decreti meminit Xenophon. Hell. 1, [7, 21. ubi vid. Schneid.] Ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυνπτόλεμος, ἔγραψε γνώμην, κατὰ τοῦ Καννώνου ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα ἕκαστον. ἡ δὲ τῆς Βουλῆς ἦν, μὴ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. In Reg. cod. recte scriptum est Καννώνου. Si ejusdem criminis plures essent rei, Cannoni decreto cautum erat, ut singulorum seorsum causa cognosceretur: eo facete adludit comicus; non enim aliud decretum in animo habuit. Juxta Cannoni decretum ait adolescens sibi impositam esse necessitatem δίχα ἕκάστην, non κρίνειν *judicare*,

sed βινεῖν *permolere*. Jocus in eo consistit, quod quum in decreto esset reos διειλημμένους ἀπολογεῖσθαι, *seorsum causam dicere*, adolescens dicat se διαλελημμένον tanquam in *diversa diductum* binis subantibus vetulis simul morigeraturum. Mendose in cod. scriptum κατὰ το Διαγόρου σαφῶς. BRUNCK. καννώνου R. κανόνου Ald. Καννωνὸς hoc nomen scriptum apud Theognost. in Cramerī Anecd. vol. 2. p. 68, 19.

1092. βολβῶν] Sunt enim irritamenta Veneris. Vid. Athen. 2. p. 63. BERG.

1093. κακοδαίμων] τί πέπονθα addit Γ.

1094. ἐλκόμενος εἶμ'] Corrig. ἐλκόμενός εἶμ'.

1095. ξυνεσπεσοῦμαι] ξυμπεσοῦμαι Γ.

1096. ἐνὶ B.R.Γ. ἐν Ald.

1097. ἐάν] ἦν Γ. γ' om. Ald.

1101. Φρύνην] Hoc nomine meretrices fuere complures. Adluditur hic forte ad φρύνη seu φρῦνος, quod *rubetam venenosam* significat. BRUNCK.

1104. συννήξομαι Bisetus. Libri συνείξομαι.

1105. πολλὰ πολλάκεις B.[R.]. Vox πολλὰ vulgo omissa. πολλὰ πολλάκεις duo sunt adverbia ἐκ παραλλήλου posita, ut αὐθις αὐ. Notus est εὐφημισμὸς, seu formula bene ominata, ἦν τι πάθω, *si quid obtigerit*, id est, *si moriar*. Sic Vesp. 385. BRUNCK. πολλάκεις dictum ut v. 791.

1106. ταῖνδε] ταῖνδαι R.

1107. ἐπ' αὐτῷ R. Legebatur ἐν αὐτῷ. ἐμαντῷ Γ.

1108. τῆν B. Libri reliqui τῶν.

1110. μολυβδοχοήσαντας] Ut gravitas plumbi basin firmet, ne a vento prosternatur. BERG.

1112. Venit ancilla ex convivio. BERG.

1113. αὐτή Brunckius. Vulgo αὐτη.

1114. θ'] Legebatur δ'. Correxī in editione a. 1826.

παρέστατ' R. Vulgo πάρεστ'.

ταῖσιν R.Γ. ταῖς Ald.

1115. γείτονές τε (τε om. Γ.) πάντες] γείτονές θ' ἅπαντες B.

οἷ τε δημόται Brunckius. Libri οἱ τῶν δημοτῶν.

1117. μεμύρωμαι] μεμύρισμαι Athenæus 15. p. 691 b. μεμύρωμαι Suidas in h. v.

1118. ὑπερπέπαικε νῦν αὐτῶν ἀπάντων B. ὑπερπέπαικεν αὐτῶν, omisso ἀπάντων, Suidas. τῶν pro τούτων Γ.

1119. Θάσι'] De vino Thasio, ejus fragrantiam hic majorem dicit, quam odor sit unguentorum, etiam in Pluto 1022. ubi, cum vetula dixisset: ὄζειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου, alter inquit: εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία. Et in Lysistr. 196. Θάσιον οἶνον σταμνίον. ubi mox: καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὸν ναὶ τὸν Κάστορα. BERG.

ἀμφορεΐδια] ἀμφορίδια Pollux 10, 72. qui Θάσια ἀμφορίδια per errorem ex Acharnensibus memorat: ἀμφορεΐδια Suidas, qui ἀμφορίδια ex h. l. sumsisse videtur in ἀμφορεαφόρους.

1122. Anus bibacula apud Plautum Curcul. 1, 2. Nam omnium unguentum odor præ tuo, nautea est. BRUNCK.

1124. ἐκλεγομένης] ἐκλεγομένη B.

1127. γ' ἂν Brunckius. γὰρ libri.

1131. μᾶλλον ὀλβιώτερος] Comparativus auctus per pleonasmum. Sic Euripides Hecuba 377. θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος. Plautus in lepiddissimo Menæchmorum prologo 55. Nam nisi qui argentum dederit, nugas egerit, qui dederit, magis majores nugas egerit. Et 5, 6, 13. nam magis multo patior facilius verba. BRUNCK.

1132. πλείον ἢ τρισμυρίων] De numero civium Atheniensium vid. Boeckh. Œcon. civ. vol. 1. p. 36. Hic nihil aliud significatur quam *innumerabiles*. De quo usu numeri docte exposuit Leakius in *Travels in the Morea* vol. 2. p. 535.

1133. οὐ δεδέειπνηκας] Præter exspectionem: tunc enim beatus esset, si cænasset. BERG.

1135. Hoc versu desinunt B.Γ.

1139. περιλελειμμένος] παραλελειμμένος R. παρατεθειμένος Reiskius.

1144. οὔκουν] Vulgo οὐκοῦν.

1145. παραλείψεις Brunckius. Libri παραλείψης.

1148. ἦν ἀπίσωιν οἴκαδε] Jocus præter exspectionem, quales sunt in Lys. 1071. 1213. frequentesque aliis in comædiis. Sic clauditur Plauti Stichus: Intro hinc abeamus. Nunc jam saltatum satis pro vino est. Vos spectatores plaudite, atque ite ad vos comissatum. Confer finem Pseudoli et Rudentis. BRUNCK.

1149. XO. abest ab Ald.

1150. ἔχω δέ τοι R. Vulgo ἔχουσά τοι.

1151. Mutatæ personæ signum apponit R.

1155. σοφοῖς Scaliger. Libri σοφοῖσι.

μεμνημένοις R. Vulgo μεμνημένους.

1156. διὰ τὸν γέλων] Lectio propter dactylum pro trochæo positum vitiosa. διὰ τὸ γελᾶν Porsonus. διὰ τὸ γελῶν Reisigius Conject. p. 143.

1159. ὅτι προεἶληχ'] Uno die Athenis plures diversorum poetarum exhibebantur populo fabulæ, quarum in commissione sorte ducebant chori ordinem, quo alii post alios prodirent. Ex hoc loco apparet meliorem illius chori fuisse conditionem, qui prodiret postremus, quia recens illius memoria et voluptas judicum animis inhærens, priorum merita obliterabat. Hinc facete comicus iudices orat, ne male moratas meretriculas imitentur, quæ benefactorum meminisse non solent, nisi quæ postrema acceperunt. De fabularum commissionibus Athenis fieri solitis, legisse operæ pretium fuerit, quæ vir ingeniosus et elegantissimæ doctrinæ commentatus est in Actis Academiæ nostræ vol. 39. p. 172. BRUNCK.

1161. τὸν Brunckius. τὸν τε R. τὸν γε Ald.

1163. ᾧ ᾧ] Delendum videtur. ᾧ ᾧ — κίνει hemichorio tribuit R. Recte.

1164. Aberat ᾧ, φίλαι ad versum præcedentem relato.

εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν] *Si hoc actura sumus.* Supra

148. καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται. BERG.

1166. 1167. Hæc mutila videntur.

1169. Ad hunc locum respexisse credo Eustathium ad Iliad. p. 1277. Ἰστέον δὲ, ὡς, εἰ καὶ Ὅμηρος μὴ φιλεῖ χρῆσθαι πολυσυνθέτοις λέξεσιν, ἀλλ' οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐπλεόνασαν τοῖς τοιοῦτοις, καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοί. τῇ δὲ κωμωδίᾳ λίαν πάνυ τὸ τοιοῦτον ὑπερσπούδαται. εὔρηται γοῦν παρὰ τῷ κωμικῷ χωρίον ἐν τινι ἀσυνήθει κωμωδίᾳ, οὕτω συχνοσύνθετον, ὥστε ὁ καταρξάμενος αὐτὸ ἀναγνώναι, ἢ οὐ διίξεται τὸ πᾶν ἀπνευστί, ἢ ἀλλὰ πνευστιῶν αὐτοῦ ἀπαλαγήσεται. BRUNCK. Totum hoc vocabulum uno tenore scribendum, non in plures versus dispescendum.

1169. λεπαδο Faber. λοπαδο libri et Suidas in μέλος.

1170. υποτριμματο R. υποτιτριμμάτο Ald.

1171. πρασο] Libri παραο.

1172. κικλεπικοσσυφοπε— edd. ante Kusterum. κικκλ— πε— Kusterus. κικλεπικοσσυφοπε— Faber et Brunckius. κικ-

κλεπικοσσυκοφαττοπε— Ravennas : unde facile fuit veram restituere scripturam.

1173. εγκε R. Vulgo εκε.

φαλο] Vulgo φαλλιο.

1176. ταχὺ καὶ fortasse delendum.

τρυβλίον] Libri τρύβλιον.

κόνισαι λαβῶν R. Legebatur λαβῶν κόνισαι. λέκιθον ἕν' ἐπεδειπνῆς κόνισαι ἰσχυρῶς Suidas in ἐπιδειπνεῖς.

1177. Post ἐπιδειπνῆς plura excidisse videntur.

1178. — 1182. hemichorio tribuunt R. et edd. ante Kusterum.

1179. αἴρεσθ' ἄνω λαὶ εὐ αἶ. | δειπνήσομεν εὐ οἶ. εὐ αἶ. | εὐαῖως ἐπιίκη (εὐαῖως ἐπὶ νίκη Ravennas) εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐαἶ Ald. Suidas in ἐποποιῖ, αἴρεσθ' ἄνω λαὶ. εὐαἶ. δειπνήσομεν εὐοἶ. εὐαἶ. εὐαἶ. ὡς ἐπὶ νίκη. εὐαἶ εὐαἶ. εὐά. τέλος τῶν ἐκκλησιαζουσῶν ἀριστοφάνους. Exæquanda hæc sunt Lysistratæ versibus 1292. — 1294. αἴρεσθ' ἄνω, λαὶ λαὶ, (vel αἴρεσθ' ἄνω, εὐαἶ εὐαἶ.) | δειπνήσομεν, | εὐαἶ, ὡς ἐπὶ νίκη, | εὐαἶ εὐαἶ.

THESMOPHORIAZUSÆ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ inscribitur in libro Ravnennate et a Gellio Noct. Att. 15, 20. Quod non a poeta factum est, sed a grammaticis fabulam hanc a Thesmophoriazusi alteris, quarum fragmenta supersunt, distinguentibus. De quo genere dixi in præcæmio annotationum ad Sophoclis Ajacem.

Editam hanc fabulam esse eodem quo Lysistratam anno, id est olymp. 92, 1, archonte Callia, Dionysiis urbanis, recte animadversum est a Palmerio, cujus conjecturam duobus nunc confirmatam habemus testimoniis scholiastarum, altero ad v. 190. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἕκτω γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ. (Euripidem enim olympiadis nonagesimæ tertiæ anno secundo exeunte vel tertio ineunte mortuum esse constat.) altero ad v. 840. ubi Lamachum quarto ante anno mortuum esse narratur, id est olymp. 91, 2, ut ex Thucydide compertum habemus 6, 101. Præterea Palmerii conjectura commendatur v. 804. ubi Charmini clades memoratur, quam illo ipso anno ei esse illatam, mortem autem ejus anno proximo (olymp. 92, 2.) esse secutam ex Thucydidis narratione colligi potest 8, 42. et 43. In tanta horum testimoniorum perspicuitate, parum credibile videtur veterem doctumque scholiastam annotatione ad v. 32. scripsisse, ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν (ὁ Ἀγάθων) ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἔτεσι, quod γ' in ε' mutato scribendum ἀλλὰ πέντε πρὸ τούτων ἔτεσι. Agathonem enim archonte Euphemo olymp. 90, 4. victoriam reportasse ab Athenæo proditum est 5. p. 217.

Argumenti expositiones a veteribus grammaticis scriptæ perierunt. Quamobrem argumentum Biseti arponimus, a Bekkero, ut par erat, compendifactum. Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθεὶς τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέ-

λοῦτος, Μνησίλοχος ἄσμενος καὶ ἐθελοντῆς τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο, καὶ γυναικείαν ἐσθήτα ἐνδυσάμενος πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε, καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικὸς, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο, μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκείθεν ἀβλαβῆς ἀπέφυγεν.

Ex Cratini fabula quadam Aristophanem nonnulla in Thesmothiazusas transtulisse Clemens Alex. narrat ubi de furtis poetarum agit Strom. 6. p. 752. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τῶν Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετενήνεγκεν ἔπη. Cujusmodi quid ab scholiasta est notatum ad v. 215. qui tamen non illam quam Clemens Cratini fabulam, sed Ἰδαίους nominat, ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου. Neutra Cratini comœdia aliunde est cognita.

1. χελιδὼν ἄρα πότε [ἄρά ποτε] φανήσεται;] Non pertinent hæc ad notationem temporis, quo Thesmothoria celebrabantur; multo minus illius, quo acta fuit hæc fabula. Sed proverbii locum apud veteres obtinuisse illud videtur: *Quando tandem optatum veniet tempus, quo a molestiis hisce liberabor?* ab iis ducta locutione, qui hiemis pertæsi, hirundinis adventum, ut veris indicium, cupide exspectant. BRUNCK.

2. ἀλοῶν] Suidas: ἐξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων, ὡς οἱ ἐν ταῖς ἄλωσι. Hesychius: ἀλοῶν: πλανῶν, καὶ τύπτων. Qua ex glossa liquet grammaticum eidem verbo binas significationes tribuisse, quarum prior huc congruit. BRUNCK.

ἄνθρωπος] Libri ἄνθρωπος.

3. τε editio Caninii. Libri τι.

τὸν σπλήνα] Qui citato gradu eunt, lienis dolorem sentiunt et anhelant. BERG.

4. Εὐριπίδῃ] Legebatur ὦ Ἐριπίδῃ. Delevi ὦ ab librario illatum. Sic in Ran. 1273. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος, libri quidam ὦ Αἰσχύλε.

II. Hæc vulgo male Mnesilocho continuantur. In cod. Aug. lineola mutatae personæ index, quæ huic versui præponi debuit, librarii errore initio sequentis posita. BRUNCK.

14. Ridet Euripidem tanquam philosophum dum eum hæc

facit loqui: erat enim revera φιλόσοφος ἐπὶ σκηνῆς, quod quum aliunde apparet, tum ex loco huic comici loco simili, in *Melanippe sapiente* inter fragmenta:

ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφῇ μία.
ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δόξα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος
δένδρη, πετεινὰ, θήρας.

Illud μορφῇ μία videtur expressisse Ovidius: *unus erat toto naturæ vultus in orbe*. Ætherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripides tanquam Socraticus philosophus ætherem pro summo deo habebat. Hinc etiam in Ranis v. 919. facit eum precari: αἰθῆρ ἐμὸν βόσκημα. BERG. Vid. Valckenarii Diatrib. Euripid. p. 46.

16. πρῶτ' ἐμηχανήσατο Kusterus. Libri πρῶτα μηχανήσατο.

18. δίκην Reiskius. Libri ἀκοήν. χώνης δίκην dixit Plutarchus Mor. p. 903 e.

19. ἀκούω et ὄρω modi sunt subjunctivi.

21. τι Brunckius. Libri τε. Pörsonus γε malebat, collato versu Eupolidis apud schol. Hom. Il. β, 333. οἶόν γέ πού'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος.

αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι] Respicit ad versum Sophoclis vel Euripidis σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσία. de quo vide annotationem scholiastæ.

23. ἀγαθοῖς] Ironice, ut Pac. 370. κἀτα τῷ τρόπῳ | οὐκ ἦσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβῶν; DOBRÆUS.

24. προσμάθοιμι] Libri προσμάθοι μή. Correxī in editione a. 1830. ex scholiasta, qui annotavit ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

20. Ἑρακλῆ] Scribebatur Ἑρακλέα. Quum comici synizesi non utantur, corrigendum fuit Ἑρακλῆ, quæ forma raro effugit manus librariorum, ut in Sophoclis Trach. 476. unde in eadem fabula 233. Ἑρακλῆ edidi pro vulgato Ἑρακλέα. videturque forma contracta etiam aliis e locis ab librariis esse expulsa. Ὀδυσσῆ servatum est in Rheso Euripidis v. 708.

27. Post σιωπῶ τὸ θύριον signum interrogandi ponendum.

28. ἀκούσω] Scribendum ἀκούω cum Brunckio. Ceterum dubitari potest ἀκούω et σιωπῶ quodque præcedente versu legitur σιωπῶ subjunctivo an indicativo modo sint accipienda. Quod si subjunctivi sunt, ut ἀκούω et ὄρω v. 19, recte adduntur

signa interrogandi, si indicativi, utroque loco punctum est ponendum.

29. ἐνθάδε δ' (h. e. ἐνθάδ') R. Vulgo ἐνταῦθ'.

οἰκῶν τυγχάνει] Poeta apud scholiastam Eurip. Troad. 822. ὀρᾶς; ἐν τῆδε μὲν | ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει | γέρων, ἀπ' ὀργῆς (ἀρχῆς Seidlerus) Λαομέδων καλούμενος.

30. ἀγάθων] Libri Ἀγάθων.

31. μέλας] Sic jam veteres grammaticos legisse ex scholiastæ annotatione cognoscitur. Sed Aristophanes fortasse μέγας scripserat: de quo dixi ad fragm. 231 b. p. 594. et ad Soph. Œd. T. 742.

32. 33. ἐόρακας] Vulgo ἐώρακας. Correxerit Bentleius.

33. a m. sec. habet R, om. Aug.

37. μυρρίνας. προθυσόμενος ἔοικε τῆς—] Scholiasta, λείπει τὸ ὦς, ὡς ἔοικε. Qui hæc sic distincta legit μυρρίνας, προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς—. Quod non præferendum.

38. προθυσόμενος] Similiter Ran. 872. ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων. KUST. προθυσόμενος τῆς ποιήσεως, i. e. priusquam carmina facere incipiat.

39. εὐφημος πᾶς ἔστω λεός] Scribendum λαός cum Suida in εὐφημεῖ. Quod legisse scholiastam ex annotatione ejus colligi potest, παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, σίγα πᾶς ἔστω λαός. Euripides Hec. 532. σιγάτ', Ἀχαιοὶ, σίγα πᾶς ἔστω λεός.

40. συγκλείσας] Scribendum συγκλήσας.

41. θίασος] Id est chorus, qui prodit v. 104. "Ordo verborum est θίασος μελοποιῶν (particip.) ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων." BENTL.

50. πράμος] Vocabulum alibi non inventum. πρόμος recte corrigere videtur Scaliger.

52. Δρύοχοι sunt trabes erectæ, carinam sustententes, quibus ea imponitur, quando construendæ navis exordiantur opus naupegi. Eustathius p. 1878. in fine: δρύοχοι δὲ κυρίως, πᾶσσαλοι, ἐφ' ὧν στοιχηθὸν διατεθειμένων ἢ τρόπις ἴσταται τῶν καινουργουμένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, δρύοχοι, πάτταλοι ἐκ δρυὸς, ὃ ἔστιν ἀπλῶς ξύλου, καθιστῶντες τὴν τρόπιν ἐν τῷ πέριξ αὐτὴν συνεχεῖν ὡς δῆλον ἐκ τοῦ

πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι

τμηθέντες πελέκει, τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος;

Distichon est ex Archimeli Epigr. in Hieronis navem. Quia

autem a pangendis his trabeculis construendæ navis initium fiebat, facete ad dramatis exordium locutionem transfert comicus. Suidas: δρύοχοι, πάτταλοι, οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς· καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια. Cujus rei in exemplum hunc locum profert. At quod ei subjicit, alio pertinet, scilicet ad eam significationem nominis δρύοχος, qua pro δρυμὸς ponitur. Est autem pars Epigr. Archiæ 7. Apollonius I, 723.

δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἄργους. BRUNCK.

53. ἀψίδας] ἀσπίδας libri. Correctum ex Suida in δρύοχος, λαικάζει et χιανεύει.

55. κἀντονομάζειν] Potest locus hic intelligi de antithetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut testatur Ælianus Var. Hist. 14, 13. Patet id etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis: ut eo quod legitur apud Athen. 5. p. 185 a.

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.

Ibid. p. 211 e.

εἰ μὲν φράσω τάληθες, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθες φράσω.

Apud Aristotelem Eudemior. 5, 5.

τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.

Vides in omnibus his locis, manifesta antitheta, ob quorum usum nimis crebrum quum ab aliis olim risus fuit Agatho, tum etiam a Platone, ut testis est Athenæus 5. p. 187 c. KUST. Agatho apud Athen. 13. p. 584. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν | ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ. PORSON.

56. γογγύλλει Porsonus. Libri et Suidas locis citatis γογγυλλίζει. Hinc corrigenda Hesychii glossa Γογγυλεῖν: συστρέφειν.

57. χοανεύει] χιανεύει Suidas locis citatis, inepte, verum fortasse non sua sed librarii culpa. Nam quod χιανεύει apud eum secundum seriem literarum legitur, nullius est momenti, quum locus ille absit ab libris melioribus.

58. ἀγροιώτας Bentleius. Libri ἀγριώτας.

60. τοῦ καλλιπεύδης] Repetit voces quasdam ex antecedentibus; istud καλλιπεύδης ex v. 49. θριγκοῦ autem ex v. 58. γογγυλλίσας ex v. 56. χοανεύσαι ex v. 57. ex his temere coacervatis oratio emergit obscura. Tamen apparet ad quid paratum se

dicat Mnesilochus; est autem id, quod eum Euripides dicebat antehac etiam commisisse in Agathonem supra v. 35. καὶ μὴν βεβίηκας σύ γε. BERG.

κατὰ τοῦ θριγκοῦ] Aberat κατὰ, quod a m. rec. additum habet R. Scholiasta, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ. Bentleius τοῦ τε θριγκοῦ corrigebat, καὶ τοῦ θριγκοῦ praelaturus, ut opinor, si Ravennatis libri lectionem cognitam habuisset. Sed recte legitur κατὰ τοῦ θριγκοῦ, quod Mnesilochus ad præcedentia respiciens famuli verba pro κατὰ τοῦ προκτοῦ dicit. Quod non fugit scholiastam, qui ad v. 62. annotavit ὡς εἰς χόανον τὸν προκτὸν (id est εἰς τὸν προκτὸν ὡς εἰς χόανον) ἐμβαλεῖν.

61. συγγογγυλίσας] Libri γογγυλίσας. Correxerit Brunckius colato Lys. 975. ξυστρέφας καὶ ξυγγογγυλίσας.

64. ἔα] Restituenda forma monosyllaba ἄ. Conf. ad v. 176.

67. χεμῶνος] Nam Thesmophoria, quo tempore hæc fabula agitur, mense celebrantur hiberno Pyanepsione.

68. κατακάμπτειν] Quasi materia stropharum sit congelata. BERG. Vid. schol.

69. θύρασι R. Aug. θύραισι Junt. Recte θύραζε correctum videtur in editione Veneta a. 1538. Sic Nub. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

74. χρῆν] χρῆ Suidas in κηδεστῆς.

κηδεστῆν] Κηδεστῆς eum notat, qui affinitate cum alio junctus est, et tam de *socero*, quam de *genero* dicitur, ut apud Latinos *affinis*. Vide Plautum Aulul. 3, 4. 14. et 5, 62. BRUNCK. Idem in Addendis non male conjicit οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστῆν ἐμέ.

78. γ' om. Aug.

80. ἐπεὶ τρίτη ἴσ' τὴν Θεσμοφορίων ἢ μέση] Quattuor fuerunt Thesmophoriorum dies, quarum prima festi quasi prolusio quædam fuit: quo factum est ut tribus reliquis modo annumeraretur modo omitteretur, ideoque eadem et tertia et media dici posset. Optime hoc explicuit scholiasta, cujus e verbis satis habemus hæc apposuisse, δεκάτη Πυανησιῶνος ἐν Ἀλιμουῦντι Θεσμοφορία ἄγεται . . . ἐνδεκάτη ἀνοδος, δωδεκάτη νηστεία, ἐν ἧ σκολῆν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες (conf. v. 949. 984.) ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου, τρισκαυδεκάτη Καλλιγένεια (de hac vid. fragm. 300.). τρίτη οὖν συναριθμουμένης τῆς δεκάτης, μέση δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς Καλλιγενείας. Poetæ autem verba

manifestum est sic esse capienda ut Θεσμοφορίων ἡ μέση tanquam explicandi caussa ad illud ἐπεὶ τρίτη ἴστί adjectum cogitetur. Infra v. 375. τῇ μέσῃ τῶν Θεσμοφορίων. Athenæus 7. p. 307 f. ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστεῖαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; Aliorum scriptorum locos in annotatione ad scholia attulimus.

83. κὰν Θεσμοφόρου] In æde Cereris et Proserpinæ. KUST. περί μου Brunckius. Libri περι ἐμοῦ.

86. καὶ Δία δίκαι' ἂν lectio codicis Augustani est, ab librario, ut videtur, parum probabiliter inventa. καὶ δι' καὶ ἂν R. καὶ δίκαι' ἂν Junt. Melius Kusterus καὶ δίκαιά γ' ἂν: quamquam ne hoc quidem satis certum est.

87. ἐκ ταύτης] Scribendum cum Berglero ἐκ τούτων, hæc quum ita sint comparata.

88. τραγωδιδάσκαλον R.

90. Legebatur κὰν. χὰν restituit Marklandus ad Eurip. Suppl. 364.: quod in Sophoclis Œdip. Col. 13. recte præbent libri plures, ubi Elmsleius duplicis crasis exemplum desiderabat. χὸν ex καὶ ὁ ἐν contractum dixit Euripides Heraclid. 173. χἄνδρες Aristoph. Lys. 594. restituit Reisigius.

94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Hoc dicit Mnesilochus, non quasi et ipse sit tam vafer, ut in ea re palmam ferat, sed quia Euripidi favet et ab ejus partibus stat. BERG. In Equit. 277. ἦν δ' ἀναιδέϊα παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ubi proverbialis locutionis ratio redditur. BRUNCK.

95. ἀγάθων] Libri Ἀγάθων.

96. οὔτος Euripidi tribuendum, οὔτος οὐκκυκλούμενος. Præterea inepte quærit Mnesilochus καὶ ποῖός ἐστιν; quum καὶ ποῦ ποτ' ἐστίν potius debeat. Dobræo scribendum videbatur Μν. καὶ ποῦ ἴστιν; Εὐ. οὔτος, αὐτὸς οὐκκυκλούμενος.

οὐκκυκλούμενος] Infra 265. Agatho postquam Euripidi et socero apparatus omnem, quo illis usus erat, concessit, domum se inferri jubet his verbis:

εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.

In Acharn. Dicæopolis Euripidem convenit, pannos mendicique tragicum ornatum ab eo mutuaturus, eumque rogat, ut foras prodeat, his verbis: ἀλλ' ἐκκυκληθήτ'. Respondet Euripides. v. 409.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

Scilicet erat ἐκκύκλημα machina theatralis in tragœdiarum re-
 præsentatione adhiberi solita, de qua sic Pollux 4, 128. καὶ τὸ
 μὲν ἐκκύκλημά ἐστι ξύλων ὑψηλῶν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος.
 δείκνυσι δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπόρρητα
 πραχθέντα. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ ἔργου καλεῖται ἐκκυκλεῖν, ὅτε δὲ
 εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα, εἰσκυκλεῖν ὀνομάζεται. καὶ χρὴ τοῦτο
 νοεῖσθαι καθ' ἐκάστην θύραν, οἶονεὶ καθ' ἐκάστην οἰκίαν. ἡ μηχανὴ
 δὲ θεοὺς δείκνυσι, καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας καὶ Περ-
 σεῖς, καὶ κείται κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον ὑπὲρ τὴν σκηνὴν τὸ
 ὕψος. Sic legenda Pollucis verba, quæ vulgo mendose ferun-
 tur: nec mirum, si ex istis, ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐγκύκλημα,
 εἰσκύκλημα ὀνομάζεται, nihil extundere potuerunt interpretes.
 Machinæ unum erat nomen ἐκκύκλημα: sed pro diverso illius
 usu, quo intus in scenam, vel e scena intro vehebatur persona
 quælibet, duplex erat verbum ἐκκυκλεῖν, εἰσκυκλεῖν, quæ ut
 apud comicum distincta, sic Onomastico fuerunt enotata. Fa-
 cete noster Agathonem tragicum poetam, itemque in Acharn.
 Euripidem, non pedibus in scenæ solo gradientes inducit, sed,
 tanquam deos aut heroas, sublimes in machina tragica vectos.
 BRUNCK. Vid. Elmsl. ad Acharn. 408.

98. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'] Sic Equit. 953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.

Κυρήνην] Hæc erat meretrix, cujus mentio in Ranis v. 1328.
 Quia autem Agathon effeminatus erat et comtulus, hunc vi-
 dens putat eum esse mulierem, uti in Ecclesiâz. v. 167. quum
 quædam reprehendens alteram, quod viros appellaret mulieres,
 dixisset; γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἀνδρας λέγεις; illa inquit,
 μὰ Δι' ἀλλ' Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον' ἐπιβλέψασα [δι' Ἐπίγονόν γ'
 ἐκεῖνον' βλέψασα] γὰρ ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ῥόμην λέγειν.
 BERG.

99. αὖ] Libri ἄν. Correctum ex Av. 226. οὐποψ μελωδεῖν αὖ
 παρασκευάζεται. Post hunc versum in libris quibusdam fuit
 parepigraphe μυνηρισμός. Vid. schol.

100. μύρμηκος ἀτραπός] Scholiasta, ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνα-
 κρονομένοι μῆλη τοῦ Ἀγάθωνος τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων
 ὁδοί. Doctiorem interpretationem exposuit Photius p. 280, 22.
 μύρμηκος ἀτραπός: ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης. ἔστιν
 Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπός ἐν Σκαμβωνιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ
 Μελαντίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ Ζευξίππου.

διαμνύρεται Dawesius. διαμνυρίζεται libri et Suidas in μύρμηξ.

101.—103. Interpolatam horum versuum lectionem esse metri sententiæque perversitas ostendit. Scribendum videtur

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα κοῦραι

* * * * * *χορεύσασθε βοάων.*

χορεύσασθε etiam Bentleius restituit.

102. *λαμπάδα*] Quia Ceres facibus incensis quæsitiv Proserpinam. BERG.

104. Agathonem comitantur actores tragici chori, quem ille erudiebat, proximisque ludis populo exhibiturus erat. Non est hic chorus fabulæ, qui e mulieribus constat Cereris et Proserpinæ festum celebrantibus. BRUNCK. Actores chori tragici si cum Agathone in scenam produxit Aristophanes, non potest dubitari quin *χορευταὶ* delecti fuerint ex iis qui postmodum in choro mulierum prodeunt. Simile Ranarum est *παραχορήγημα*, de quo dicemus ad versum fabulæ illius 209. Sed vera videtur sententia grammaticorum veterum, qui nullum produci chorum Agathonis, sed cantica chori ab Agathone ipso recitari existimarunt. De quo ita scribit scholiasta, *μονοῦ δει ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθεῖς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικὰ δέ.*

τίνι δαιμόνων] Malim *τίνι* δὲ *δαιμόνων*. Imitatur hunc locum Lucian. Tragop. 75. *τίνι* (libri *τίνα*) *δαιμόνων* ἄγουσι κωμαστὴν χορὸν;

105. *λέγε νυν* (libri *νῦν*) ad versum præcedentem in libris refertur. *νυν* corripuit more tragicorum. (In editione Oxoniensi male legitur *νν*, omisso quod post hoc vocabulum poni debuit puncto.)

εὐπίστως] *εὐπείστως* Reiskius. Malim *εὐπιθῶς*.

106. *ἔχει*] Libri *ἔχεις*. Correctum ex Suida in *σεβαστός* et *σεβίσαι*.

107. *ἄπλιζε*] Corrigendum *ἄλβιζε* cum Bentleio.

109. *Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας γύαλα Σιμωντίδι γῆ*] Apollo enim Trojæ mœnia condidit una cum Neptuno. BERG.

113. *ἱρὸν*] Scribebatur *ἱερόν*.

115. *ἀείσατ'*] *ἀείσαντ'* R. Aug. Junt. Eurip. Hippol. 58. comparavit Valckenarius, *ἔπεσθ' ἀείδοντες, ἔπεσθε, τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν, ἧ μελόμεσθα*.

116. *σεμνὸν*] Corrigendum *σεμνάν*.

120. Ἀσιάδος] Id est, *citharæ*. Etymol. M. p. 153, 31. Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε, παρφῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. ἡ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένη ἐν Τρωλῶ πρωτον εὐρέθη. Nescio an unquam urbs exstiterit, cui nomen Ἀσία, quam tamen recenset etiam Stephanus. Hujus non meminit schol. Apollonii ad 2, 777. Ἀσίαν δὲ ἐνταῦθα τὴν Λυδίαν φησίν. οὕτω γὰρ ἡ Λυδία πρότερον ἐκαλεῖτο. διὸ καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιὰς ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν τῇ Λυδίᾳ πρωτον εὐρεθῆναι. καὶ Ὅμηρος (Ἰλ. β, 461.) Ἀσιῶ ἐν λειμῶνι. BRUNCK. Eurip. Cycl. 442. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον κιθάρας κλύομεν. Plutarch. de musica p. 1133. c. ἐποιήθη δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς κιθάρας πρωτον κατὰ Κηπίωνα τὸν Τερπάνδρον μαθητὴν, ἐκλήθη δὲ Ἀσιὰς διὰ τὸ κεκρήσθαι τοὺς Λεσβίους αὐτῇ κιθαρωδοὺς πρὸς τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας. KUST. Adde grammaticum in Montef. Bibl. Coislin. p. 607.

121. Inepte legitur παρὰρυσμ' εὐρυσμα. Scribendum videtur παρ' εὐρυσμα. Φρύγια δινεύματα cur dicantur, explicuit scholiasta, τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονία ἡρμοσμένα.

122. δινεύματα Χαρίτων parum apta catalexis est, quod sensit Bentleius, qui δινεύματα Κουρήτων conjecit. Mihi scribendum videtur uno versu ποδὶ παρ' εὐρυσμα Φρυγίων Χαρίτων δινεύματα. Ceterum libri διανεύματα. Veram lectionem habuit scholiasta, qui ὀρχήματα interpretatur.

124. κίθαριν] Restituendum fortasse κιθάραν ex scholiasta: qua forma tragici uti solent. ἀκίθαριν tamen dixit Æschylus Suppl. 681.

125. ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ libri, scholiasta et Suidas in ἄρσενι. Quod non intelligo quomodo dici a choro virginum potuerit. Quod scholiasta annotavit, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων, ea tum demum apta erit interpretatio, si corrigatur ἄρσενι βοᾷ δόκιμον.

126. Lineola præfixa in Aug. Quo indicatur hæc Agathonī esse tribuenda: quod etiam Bentleio videtur placuisse. Idem codex personæ notam om. v. 123, addit v. 128.

τᾷ] Scholiasta, τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς. Qui fortasse τᾷs legit.

δαμονίοις utcunque explicat scholiasta. Sed vitiosum esse metri deformitas ostendit. δαίμωνος (Latonæ) olim corrigebat Bothius. Mihi de sententia horum verborum non liquet.

128. ἄγαλλε R. Aug. ἄλλε Junt.

Seclusi τιμῆ, corruptum, ut opinor, ex τίμα, quod est glossema imperativi ἀγαλλε.

130. Ante hunc versum in codicibus est parepigraphe ὀλολύσεις (ὀλολύσει, recte scholiasta) γέρων, de qua Kusterus hæc annotavit “ὀλολύσεις γέρων] Hæc non pertinent ad seriem fabulæ, sed est παρεπιγραφὴ, qua significatur, Mnesilochum, “audito cantico Agathonis, præ voluptate et lætitia clamorem “edidisse. Quare scribendum erit ὀλολύσει γέρων. Sic infra “post v. 276. ὀλολύζουσι γυναῖκες itidem est παρεπιγραφὴ.” KUST. Est ὀλολυγὴ plerumque clamor faustus. Vide Equites v. 616. BERG.

132. μανδαλωτὸν] ἐπιμανδαλωτὸν osculum Acharn. 1201.

134. νεανίσχ'] νεανίσκ' editio Brubachii, propter εἶ τις.

ὅστις] εἶ τις R. Aug. Junt. Correctum in editione Veneta a. 1538.

135. Λυκούργειας Dobræus. Libri Λυκούργιας, ut Ὁρεστίας pro Ὁρεστείας deteriores codd. Ran. 1124. Æschyli tetralogia fuit Ἡδωνοί, Βασσαρίδες, Νεανίσκοι, Λυκούργος.

136. ποδαπὸς ὁ γύννις] Æschyli verba, de quibus scholiasta, λέγει δὲ (Λυκούργος) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον, ποδαπὸς ὁ γύννις;

136. et seqq. Hunc locum imitatus est Eubulus, de quo scholiasta, ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὐβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διόνυσου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διόνυσίου οἰκίᾳ καταλέγων, ἐπὶ πλεόν μόντοι.

139. οὐ ξύμφορον] ἀξύμφορον Suidas in βάρβιτος.

140. τίς δαὶ κατόπτρον καὶ ξίφος κοινωνία] Epicharmus apud Stobæum Serm. 89. τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία; BERG.

141. τίς δ' αὐτὸς] γρ. σύ τ' αὐτός R. Hoc recipiendum, comate post παῖ posito.

142. καὶ ποῦ πέος] ποῦ τὸ πέος Suidas in Λακωνικαί, ποῦ δὲ τὸ πέος idem in πέος.

Λακωνικαί] ἀνδρεία ὑποδήματα, schol.

144. ἐκ τοῦ μέλους ζητῶ σε] Quia nimirum ejus carmen est θηλυδριῶδες, ut paulo ante dicebat; hinc et ipsum talem esse vult conjicere: et quia ipse talis est, ejus carmina etiam sunt talia. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει, ut ipse infra dicit. BERG.

146. μὲν om. Suidas in ἄλγησις.

147. τὴν δ' ἄλγησις οὐ παρεσχόμεν] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλυπήθην.

148. ἅμα γνώμη] Id est ὁμοίαν γνώμη.

149. γὰρ om. Junt.: habent R. Aug.

151. 154. γυναικεῖα et ἀνδρεῖα δράματα scholiasta dici monet in quibus chorus vel ex mulieribus vel ex viris sit compositus.

153. Φαίδραν] Conf. Ran. 1043. BERG.

161. Ἰβυκός] Scribendum Ἰβυκος cum R. Aug. Vid. Arcadium p. 52, 10.

162. κάλκαϊος] In libris antiquioribus (τοῖς παλαιότεροις ἀντιγράφοις) Ἀχαιὸς scriptum fuisse, Aristophanem vero grammaticum rescripsisse (μεταγράψαι) Ἀλκαῖος, ab scholiasta est annotatum. Recte haud dubie correxit Aristophanes sive conjecturam sive libri alicujus auctoritatem secutus. Futile argumentum, quo Aristophanis emendationem impugnavit Didymus, bene refutavit scholiasta.

ὄπερ] Libri οὐ περὶ. Correctum ex Suida in ἐμπτρώσατο et ἐχύμισαν.

ἐχύμισαν] Metaphora a coquis, qui temperant sapes ciborum, τοὺς χυμούς. BERG.

163. διεκίνων libri. διεκίνων Suidas in ἐμπτρώσατο. διέκνων Dorvillius ad Chariton. p. 560. "Legendum διεκλώντ". Hesych. "διακλών, θρύπτων. Idem: Ἴωνικόν, τρυφερὸν, ἢ ἐπὶ τοῦ κατ'εαγότος, ἢ θηλυκοῦ. Pollux 4, 91. ubi περὶ ὀρχήσεως agit. "Λυγίσαι τὸ σῶμα, κάμψαι, κλάσαι. Quare διακλᾶσθαι Ἴωνικῶς est corpus instar Ionum molliter movere, saltare. Hoc ratio, artubus frangi. Locus autem ita vertendus est: *Anacreon et Alcæus, qui musicis gratiam et venustatem conciliant, mitras gestabant et molliter more Ionum saltabant.*" TOUP. Em. in Suidam 1. p. 166. 167. Huc respexisse videtur Dionysius Halicarnasseus in libello περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος p. 310. ed. Hudson. [vol. 6. p. 1093. Reisk.] καὶ τῶν ῥυθμῶν πολλαχῆ μὲν τοὺς ἀνδρώδεις καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ εὐγενεῖς, σπανίως δέ που τοὺς ὑπορχηματικούς τε καὶ Ἴωνικοὺς καὶ διακλωμένους. Idem ibid. 2. p. 611.

164. τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας] Est enim poeta Atticus.

165. ἡμπέσχετο Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 253. Libri ἡμπέσχετο.

168. Φιλοκλέης Bentleius. Libri Φιλοκλήης. De Philoclis deformitate vid. schol.

169. Ξενοκλέης Bentleius. Libri Ξενοκλήης. Hunc versum a m. rec. habet R, versui 170. postponit Aug.

170. Θέογνις] Theognis poeta tragicus valde frigidus, quem facete perstringit comicus Acharn. 140. BRUNCK.

173. ἦ] Libri ἦν.

176. ξα] Restituenda forma monosyllaba α̂, ut v. 64. Mira est de hoc loco annotatio scholiastæ, quam versui 500. apponemus.

177. Parœdia est Euripidis versuum in Æolo:

παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Facetum est Euripidem hic induci suismet ipsius verbis loquentem. BRUNCK.

178. οἷός τε] οἷόν τε libri. Correctum ex Suida in οἶος et σοῦ.

179. καινῆ Bisetus. καινῆ libri et Suidas in κοινολογία. καινῆ legit scholiasta, qui interpretatur μεγάλη καὶ θαυμαστῆ.

185. δοκεῖν] δοκῶν R.

μου, σαφῶς σώσεις] μου σοφῶς, σώσεις Bentleius.

194. χαίρεις ὄρων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς] Alcestidis v. 691. Loquitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Istud Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipsius causa periculum subeat. Sic suismet verbis capitur Euripides in Ranis comici v. 1477. BERG.

196. Prius ἂν additum ex Suida in ὑφέξειν. In Aug. post γὰρ spatium est vacuum unius syllabæ.

198. τεχνάσμασιν R. et Suidas in h. v. τεχνάμασιν Aug. στενάσμασιν Junt.

199. φέρειν] φεύγειν videtur legisse scholiasta, qui ἐκφεύγειν interpretatur.

200. κατάπυγον] Vulgo καταπύγον. Vid. ad Vesp. 687.

201. λόγοισιν respondet Agathonis τεχνάσμασι: et quod ille παθήμασι dixerat, aliorum senex accipiens, Agathonis impudiciam exprobrat. BRUNCK.

204. νυκτερήσια Dobræus. Legebatur νυκτερείσια. ἡμερήσιος dixit Æschylus Agam. 22.

206. νῆ Δι] Legebatur νῆ Δία. Vid. ad Eq. 319.

209. Vulgo ἀπόλωλ' Εὐριπίδης. MN. ᾧ —. Correxit Elmsleius ad Acharn. 475.

212. κλάειν] Libri κλαίειν.

215. ταδὶ] Scholiasta, τὰ γένεια ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.

215. Mos erat veteribus barbam novacula radere; pudendorum autem pilos admota flamma amburere. In Conc. Praxagora lampadem adloquens sic ait:

μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχούς

λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. BRUNCK.

216. πρᾶττ' εἴ σοι] πρᾶττ' εἴσω R. πραττεισω Aug. Scribendum πρᾶτθ' ὃ τί σοι cum Elmsleio ad Acharn. 338.

217. ἴδιδόν' ἐμαντὸν] διδόναι γ' αὐτὸν vulgo, consentiente R. et a m. sec. Aug. qui διδόναι γ' ἐμαντὸν a pr. m. habet. Partem veri vidit Toupius, qui in Emendat. in Hesych. vol. 3. p. 50. scripsit ἴδιδόναι γ' αὐτόν.

220. ξυροδόκης] ξυροδίκης R. Aug. "Male apud Pollucem " 10, 140. ξυροδόχης. Vide Eustath. ad Homer. p. 130. extrema." BRUNCK.

221. κάθιζε] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat. BERG.

222. ὄμοι] Scribendum οἴμοι, quæ forma alibi e libris melioribus est restituta. ὄ σοι Aug. Junt.

223. ἀτταταῖ] ἀτταταῖ Brunckius. ἄττατα Junt. αττατα sine accentu R.

ιατταταῖ] ἀτταταῖ Aug. ἄτταται Junt. et sine accentu R. Correxit Bentleius. Conf. v. 1005.

224. ἐς] εἰς libri.

σεμνῶν θεῶν] Atheniensibus σεμναὶ θεαὶ dicebantur Erinnyes [Erinyes], quibus eo nomine templum erat juxta Areopagum, quo supplices, quemadmodum ad alia quoque templa, confugiebant. Vide Equit. 1312. et Meursium Ath. Att. 4, 1. BRUNCK.

225. Δήμητρ' ἔτ' Porsonus. δήμητρά γ' R. Aug. δήμητρα Junt.

227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων, altera tantum *maxilla raso*. Hesych. ἡμίκρανα, ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἦμισυ. Sed depravata est apud lexicogr. scriptura. Vel enim ἡμίκρανον legendum, vel ἡμίκραιρα, ut habent Pollucis codd. 6, 160. ubi vulgatum etiam ἡμίκρανα. BRUNCK.

ἐνταυθί] Libri ἐνταυθοῖ. Vid. ad Nub. 814.

231. μῦμῦ] Vulgo μῦ μῦ. Conf. Equit. 10.

232. ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι] Jocus est in ambiguitate vocis ψιλὸς, quæ *glabrum* significat, et *levis armaturæ militem*. Eadem ambiguitas in Latina voce *levis*. BRUNCK.

233. φανεί] φαίνει Dobræus.

234. θεᾶσθαι σαντὸν Porsonus. Libri θεάσασθαι σεαντόν.

235. Clisthenes, homo effeminatus et pathicus, de quo mentio in Lys. 1092. imberbis erat, rasis semper malis. Vide infra 583. BRUNCK. Libri Κλεισθένην.

237. δελφάκιον] Scholiasta, μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσι.

240. νῆ Δί] Legebatur νῆ Δία. Vid. ad Eq. 319.

242. τόν γε addidit Scaliger. Recte, nisi quod non animadvertit scribendum esse τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα. Sæpe sic librarii sententias inverterunt.

245. φεῦ] Corrigendum φῦ. Sic Lys. 294. et 304. φῦ φῦ (vel φνφῦ), ἰὸν ἰὸν τοῦ καπνοῦ.

ἰὸν] Vulgo ἰοῦ.

247. σπογγιεῖ] Scribendum σφογγιεῖ. Vid. ad Acharn. 463.

248. οἰμῶξετᾶρ] οἰμῶξετᾶρ R. (qui αρ' sine accentu) Aug. Junt. οἰμῶξετᾶρ ᾶρ' aliæ editiones veteres. Sed crasis restituenda fuit, de qua dixi ad Acharn. 325.

εἷ τις Brunckius. Libri εἷς. Simillimo errore in Acharn. 1084. προστρέχει τις in libro Ravennate in προστρέχεις coaluit.

250. τουτφί] τουτοῖ Aug.

252. τί οὖν λάβω; Mnesilochus recte tribuit Bentleius, Euripidi libri.

254. ΕΥΡΗΠ.] Corrige ΜΝΗΣΙΑ. cum Bentleio.

255. ΑΓΑΘΩΝ] Deleatur.

260. ᾶρ' Kusterus. ἦρ' Aug. Junt. In R. est ἦρ' ἄρμῶση. Conf. ad Pac. 114.

261. ἔγκυκλον] Ex hoc loco manifestum est ἔγκυκλον fuisse vestimentum exterius, ἐπίβλημα: κροκωτὸν vero, interius, ἐνδύμα. Crocotam jam induerat Mnesilochus, cui supra v. 253. dixit Agatho, τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών. Vestimentorum omnium ultimum, quod aliis superinjiciebatur, erat ἔγκυκλον, palla. Hoc liquet etiam e loco infra 499. ubi dicitur mulier expanso *encyclo* elabentis e conclavi mœchi fugam texisse.

Falsum est igitur, quod Eustathius in Iliad. p. 976. e Pausania tradit: φησὶ γοῦν Πανσανίας, ὅτι ἔγκυκλον περιπόρφυρον ἱμάτιον, καὶ χιτῶν γυναικεῖος, ὃν ἔνδοθεν ἐνδύονται γυναῖκες, εἶτα τὸ ἔνδυμα. λέγεται δὲ, φησὶν, ὑπ' ἐνίων ἐπιγονατῆς, διότι μέχρι γονάτων διήκει. Verum est quod tradit Suidas, ad hunc locum respiciens in ἔγκυκλον. καὶ δῆλον, ὡς τὸ μὲν ἔγκυκλόν ἐστιν ἱμάτιον· ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα. — BRUNCK.

λάβ' Kusterus. λάμβαν' libri et Suidas in ἔγκυκλον.

263. χαλαρὰ — φορῶν] Hæc in editionibus veteribus Agathonī tribuuntur, Euripidī in editione Brunckii, unde hæc personæ nota in mea remansit. Totum versum Mnesilochi esse jam Reiskius animadverterat. Et sic haud dubie scholiasta, qui ad χαλαρὰ annotavit, χαῦνα' διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον. Versum 264. Agathonī continuant editiones veteres, 265. autem Mnesilochi tribuunt. Correxit Brunckius ex cod. Aug. in quo lineola est ante σύ.

γοῦν R. a m. sec. et Suidas in χαλαρὰ. γ' οὔν Aug. γ' οὐ R. a pr. m. et Junt.

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν] Recte Bisetus obscenitatem hic latere suspicatur. Scommate offensus Agathon a scena discedit. DOBRÆUS.

265. ἐσκυκλησάτω] Libri εἰσκυκλησάτω. Vid. ad v. 96.

267. τό γ' Kusterus. Libri τόδ'.

272. ὄμνημι τοῖνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός] Euripidis in Melanippa versus fuit ὄμνημι δ' ἱρὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. Vid. Ran. 100.

273. Ἴπποκράτους] Vid. ad Nub. 1001. Libri ὑποκράτους. Correctum ex scholiasta.

274. ὄμνημι τοῖνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς] Euripides Med. 746. ὄμνη πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς τοῦμοῦ, θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος. BERG.

276. Respicit ad versum Euripidis Hippol. 612. ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρῆν ἀνώμοτος. Quem iterum ridet Ran. 1471.

277. In parepigraphe post hunc versum verba ἱερὸν ὠθεῖται significant scenæ conspectum mutari, et machinarum ope, ut apud nos fieri solet, templum propelli, seu novum scenæ apparatus templi speciem exhibere. BRUNCK. Parepigraphe in R. Aug. Junt. est ὁλολύζουσί τε ἱερὸν ὠθεῖται. τε recte in γυ-

ναίκες mutatum. Scholiasta, παρεπιγραφή. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ Θεσμοφόριον.

277. σημείον] Scholiasta, ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημείον ἐτίθετο. Conf. ad Vesp. 690.

279. et seqq. Imitatur Mnesilochus vocem muliebrem.

280. θάσαι] Scribebatur θέασαι. Vid. ad Pac. 906.

281. ἀνέρχεθ' ὑπὸ] Recte Reiskius ἀνέρχεται corrigere videtur.

283. ἀγαθῇ τύχη] Alibi (Av. 436. Eccles. 131.) τύχ' ἀγαθῆ dixit, quod in Av. 675. ex Ravennate libro restitui pro vulgato illic ἀγαθῇ τύχη. Utrumque ab Atticis dici, ἀγαθὴ τύχη et τύχη ἀγαθῆ, annotavit Helladius apud Photium Bibl. p. 529, 34.

καὶ πάλιν Bentleius. καὶ om. libri.

285. τὸ πόπανον ὅπως] De dipodia ex tribracho et anapæsto composita dictum ad Acharn. 47. Hoc tamen loco probabilis est conjectura Hermanni, qui articulum delet. Porsonus τὰ πόπαν', ὅπως.

287. πολλὰ πολλάκις μέ σοι θύει] In precibus utuntur infinitivo, ut in Electra Euripidis v. 805. νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν, καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν, πρᾶσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς. Et apud comicum η Ranis v. 907. Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων. BERG.

288. μᾶλλὰ] Libri μὴ ἀλλά.

289. θυγατέρα] θυγατέραν R. Ita idem alibi Δήμητραν pro Δήμητρα.

χοῖρον] Scholiasta, ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπὶ κλησιν οὕτω καλουμένης, οἶον βοῖδιον ἢ χρυσίον ἢ μύρτον (potius μύρτιον). ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται. Vesp. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ με πιθέσθαι.

291. ποσθαλίσκον] Libri πρὸς θάληκον. Scholiasta, τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν. (alius scholiasta, ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου ποίησον.) Hæc qui scripsit non πρὸς θ — legit, sed vocabulum a πόσθη ductum. Quo indicio restitui ποσθαλίσκον, vocabulum eodem modo quo κωραλίσκος formatum, cui accommodatissima est interpretatio illa τὸν παιδαρίσκον. Similiter Photius p. 445, 4. πόσθων (quo utitur Aristoph. Pac. 1300.): κυρίως λέγεται παιδαρίον· οὕτως

γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόνθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν. Nec tamen hoc ipsum legisse videtur scholiasta, sed corruptum ποσθάληκον. Nam ποσθαλίσκον si legisset, vix dixisset συνέθηκεν. Ceterum ποσθαλίσκον sine articulo positum, quia instar nominis proprii est.

295. Persona est κήρυξ. Feminino nomine melius indigetata fuisset κηρύκαινα. Nam præconis officio fungitur hic mulier. [Scholiasta, γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.] Quippe sacris illis vir nullus intererat. Quæ sequuntur autem preces et imprecationes, facete ritus adumbrant, qui in populi concionibus observabantur, de quibus videndus Sam. Petitus Leg. Att. p. 288. BRUNCK. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 93. plagula G.

εὐφημία ἴστω] Libri utrobique εὐφημί' ἔστω.

299. Καλλιγενεῖα] Scholiasta, δαίμων περι τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσιν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεοδοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Vid. Wyttenbach. ad Plut. Mor. vol. 7. p. 69.

300. κουροτρόφω] De hoc epitheto Terræ vid. Spanhem. ad Callim. h. in Del. 2. KUST. Articulum ante Γῆ delet Reiskius, et recte fortasse. Dobræo τῆ Γῆ delendum videbatur. Scholiasta, εἴτε τῆ Γῆ εἴτε τῆ Ἑστία, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῆ. Qui Dobræi conjecturam confirmare videri potest.

306. τὴν τ' Junt. τὴν Aug. et a pr. m. R. καὶ τὴν a m. sec. R.

307. τὸν Ἀθηναίων] Libri τῶν Ἀθηναίων.

310. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. hic et v. 350.

311. τὰγαθά] Fortasse πολλὰ κὰγαθά ut v. 351.

312. 313. δεχόμεθα — λιτόμεθα] Scribatur δεχόμεσθα — λιτόμεσθα. δεχόμεσθα in εὐχόμεσθα mutatum in editione Veneta a. 1538. Quod codicis Aug. auctoritate confirmari ait Brunckius.

315. χρυσολύρα] Sic εὐλύρας dicitur Apollo infra v. 969. BERG.

318. πόλιν in libris in versum proximum est translatum.

319. οἰκοῦσα] ἔχουσα Dobræus: ut respiciatur ad cognomen Minervæ πολιούχου.

320. θηροφόνη, qua forma Theognis utitur v. 11, restituit Hermannus. Libri θηροφόνε.

325. *είναλλον*] Libri *ἐναλλον*: quod in quibusdam editionibus in *ἐνάλοι* mutatum.

327. *φόρμιγξ*] Scholiasta, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ἀχήσειεν] *ιαχήσειεν* R. *ισχύσειεν* Aug. *ισχήσειεν* Junt. ex quo editores *ἡχήσειεν* fecerunt, quum *ἀχήσειεν* deberent: quæ forma verbi etiam apud tragicos non raro in *ιαχ*— est depravata. *ἀχήσαμεν* pro *ιαχήσαμεν* restitui Ran. 217.

329. Ἀθηνῶν] Legebatur Ἀθηναίων. Qui frequentissimus est error librariorum. Conf. ad Eq. 159.

331. ΚΗΡΥΞ] Vid. ad v. 295.

334. τοῖς τ'] καὶ τοῖς R. Aug. Junt. Correctum in ed. Brubachii.

337. Μήδοις] Persis, communibus Græcorum hostibus. τ' om. Aug. Junt.

338. ἡ τυραννῶν ἐπινοεῖ, ἡ τὸν τύραννον συγκατάγειν] Scholiasta, ἐκ τῆς κατάρως τῆς ἐπὶ τοῖς Πεισιστρατίδαις γενομένης ταῦτα παρέμειξεν. “Vide legem Solonis ap. Andocidem p. 13, “12.” DOBRÆUS.

340. κατεῖπεν, ἡ Bentleius. Libri κατεῖπέν τις ἡ.

341. ἐνετρούλισεν] ἐνετρούλλισεν libri et Suidas in h. v. Zonaras vol. 1. p. 745. (ubi *ἐνετρούλλησεν*) et grammaticus in Mingarelli catal. codd. Nanian. p. 493.

344. ἀν] ἀ ἀν libri.

346. ἐταῖρα] ἐτέρα et, ut videtur, ἐταίρας varis lectiones scholiastæ.

349. κῶκίαν Brunckius. Libri κοίκίαν.

350. ὑμῶν] ἡμῶν Aug. ut v. 310.

352. ξυνευχόμεσθα Bothius. Libri ξυνευχόμεθα.

354. εὔγματ' ἐκεγενέσθαι] Legebatur εὔγματα γενέσθαι.

355. ὄσαι R. et scholiasta. ὄσαι Aug. Junt.

356. λεγούσαις] Corrigendum λεγούσας ex scholiasta.

358. ἐξαπατῶσιν] Libri ἐξαπατῶσι.

360. οὔνεκ' restitutum ex v. 366. Libri ἔνεκ'.

364. λέγουσ'] λέγουσιν R. Aug. Junt. et Suidas in ἀπόρρητα.

366. 367. Versus interpolati. οὔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ ex v. 360. temere illatum esse animadvertit Dobræus. Nec sequentia ἀσεβοῦσιν ἀδικούσιν τε τὴν | πόλιν (nam sic libri) hoc modo scripta ab Aristophane videntur. Post *χώρας* plura exciderunt, in quibus apodosis fuit ad illud *ὀπόσαι* δὲ v. 356. Proxima ἀλλ' ὦ παγκρατὲς exitus sunt versus iambici dimetri.

372. ΚΗΡΥΞ] Vid. ad v. 295.

373. Τιμόκλει' ἐπεστάτει] Nota formulam ordinariam, quæ plebiscitis vel decretis publicis apud Athenienses præmitti solebat. Sic Lucianus in Deor. Concil. p. 715. ed. Amstel. ubi deorum decretum recitatur: ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγγραμμάτευε Μῶμος τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ ὕπνος τὴν γνώμην εἶπε. Imitatur nimirum formulam apud Athenienses in decretis faciendis receptam. Apud Thucydidem 4, 118. ubi formula fœderis inter Athenienses et Lacedæmonios initi exhibetur: Φαίμππος ἐγγραμμάτευε, Νικάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε. Plura exempla apud eundem Thucydidem, Demosthenem et alios occurrunt. KUST.

375. τῇ μέσῃ τῶν Θεσμοφορίων] Vid. ad v. 80.

376. ἢ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ] Tertius festi dies appellabatur *νηστεία*: hunc totum in templo jejunio transigebant, ob eamque causam eum diem concioni præstituerant, quo otium sibi non defuturum sciebant, nec futurum quicquam in mora, quin de Euripidis ultione deliberarent. BRUNCK.

377. χρηματίζειν] Suidas, χρηματίζει ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος. Vide de hoc usu verbi Schneider. ad Xenoph. de rep. Athen. 3, 1.

380. τόνδε] δεικτικῶς. Subauditur *στέφανον*. Pertinet hoc ad populi concionum ritum, in quibus oratores coronati verba faciebant. Conc. 130.

Τίς ἀγορεύειν βούλεται; —

Ἐγώ. — Περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχη ἔλαβεν.

147. Ἐσθ' ἦτις ἕτέρα βούλεται λέγειν; — Ἐγώ. —

Ἴθι δὴ στεφανοῦ.

163. φέρε τὸν στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.

moxque v. 171. eadem qua hic ellipsi,

αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἔνεκά μοι λέξειν δοκῶ,

τοῦδ' λαβοῦσα.

Confer Av. 463. BRUNCK.

πρῶτον] πρότερον Suidas in περιθου.

381. Huic versui lineola præfixa in Aug. σίγα σιώπα præconi, reliqua alii mulieri tribuit Dobræus.

382. μακρὰν] Intellige ῥῆσιν. Acharn. 415. δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν. BERG.

389. ἐπισμῆ] Vide Suidam in hac voce et Hesyech. in ἐπισμῆ-

χει. Bene interpretantur ἐπιτρέβει: sed nescio an huic interpretationi melius congrueret ἡμῶν quam ἡμᾶς. Equit. 5.

πληγὰς ἀεὶ προστρέβεται τοῖς οἰκέταις.

Ob literarum compendia quibus utebantur librarii sæpe commutati hujus pronominis casus. Vide infra ad 571. BRUNCK.

390. ἐμβραχὺ] Cod. Aug. et Juntina male ἐν βραχύ. Vide Hesychii interpretes ad ἐμβραχεῖ et Ruhnkenium ad Timæum v. ἐμβραχὺ. Occurrit hoc adverbium rursus Vesp. 1120. BRUNCK. ἐμβραχὺ Suidas in h. v. et scholiasta Platonis p. 88. ed. Ruhnk. Restitui rectum accentum ex R, qui ἐν-βραχύ. Vid. ad l. Vesp.

391. τραγῳδοὶ καὶ χοροὶ] τραγῳδία καὶ χοροὶ Suidas in οἰνοπίπας. τραγῳδικοὶ χοροὶ scholiasta Platonis.

392. τὰς μυχोटρόπους, id est, Kustero interprete, *clandestinis moribus præditas, subdolas, fallaces*. Sed nusquam vox ista exstat, nec alia nititur fide quam librarii errore. In cod. scriptum μῦχοτρόπους: in Juntina [et R.] μυχोटρόπους. v et oi eodem efferebantur sono; inde tot horum elementorum permutationes, vocationumque depravationes. Geminum exemplum vide infra 501. Mendam sustulit Zanettus hoc loco, reponendo μοιχοτρόπους, quæ vera scriptura est, confirmata a Suida in οἰνοπίπας. Operæ pretium est integram hujus observationem e variis grammaticorum veterum ad hanc fabulam scholiis excerptam legere. Οἰνοπίπας, τὰς τοὺς οἴνους περισκοπούσας, ὡς Ὁμηρος παρθενοπίπας (Ἰλ. λ, 385.) Ἀριστοφάνης φησί:

ποῦ δ' οὐχί —

* * * * *

τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρραστρίας καλῶν,

τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας —

ὁ μὲν οὖν Σύμμαχος φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δ' οὐχ ὀρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπας. οἰνοπίπας οὖν ἀντὶ τοῦ μέθυσος παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἐστὶ μυζεῖν, ἢ μυζᾶν. Vides de lectione consensisse veteres criticos, de illius interpretatione in diversa abiisse. Licet πιπίζειν Atticis fere nihil aliud significaverit quam *piripare*, verbo ad imitationem avium quarumdam vocis efficto, potuit tamen Aristophanes nomine οἰνοπίπης uti, derivato ab eodem verbo significante ποτίζειν, seu μυζεῖν. Glos-

sarium vetus: ἐκπιπίζει, *exsuget*: vide Hesychium in πιπίζειν. Derivationi ab ὀπιπτεύω, unde est Homericum παρθενοπίπης, favet comici locus in Lys. 426.

ποῖ δὲ σὺ βλέπεις,

οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ καπηλείου σκοπῶν.

Cod. Aug. et edit. omnes οἰνοπότιδας, quod mihi nunc, ut olim Kustero, e glossa subornatum videtur. Etsi mihi primum valde arrideret οἰνοπίπας, quin illud vulgato præferrem, obstitit H. Stephani iudicium Thes. T. 2. p. 1243. tum quia Eustathius qui bis aut ter ex Eq. 407. notat nomen πυρροπίπης, istius οἰνοπίπης non meminit, quod non prætermisurus fuisse videbatur, si illud in comico legisset. Sed fateor parum momenti his rationibus inesse, quas prægravat veterum criticorum auctoritas, quos e Suida constat non aliter hoc loco legisse, quam οἰνοπίπας. Hoc itaque et μοιχοτρόπους lectorem reponere velim. Confer notam infra 432. BRUNCK. Restitui μοιχοτρόπους ex Suida. Qui quæ de vocabulo οἰνοπίπας annotavit, ex scholiis ad hunc locum sunt excerpta, in quibus annotatum est pleraque apographa οἰνοπίπους habere. Ego quum nec οἰνοπίπας nec οἰνοπίπους genere feminino dicturum fuisse censeam Aristophanem, retinui librorum scripturam οἰνοπότιδας, quam qui posuit, recte videtur correxisse antiquorum codicum vitium οἰνοπίπας. Apud Suidam in capite glossæ codex Parisinus A. οἰνοπίπας. Pro ἀνδρεαστρίας in libris Aristophanis et Suidæ codice modo memorato scriptum est ἀνδρεαστρίας. ἀνδρεάστριαν ex Aristophane memorat Pollux 3, 70.

395. ἰκρίων] Scholiasta, ὡς ἔτι ἰκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ξύλων καθημένων. πρὶν γὰρ γενέσθαι τὸ θέατρον, ξύλα ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.

396. ὑποβλέπουσ' ἀποβλέπουσ' Suidas in ἰκρία.

398. ὡσπερ] Malim ὦσπερ. KUST. Recte ut videtur.

400. γε a Kustero additum. Nunc præfero Dobræi emendationem εἰάν τις καὶ πλέκη.

403. ἀνήρ] ἀνήρ libri.

404. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ] Irrisio est Euripidis Sthenebææ, cuius fragmentum quo respexit comicus servavit Athen. p. 427. E. Τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι.

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς,
 ἀλλ' εὐθὺς αὐτῇ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ. BRUNCK.

405. ἀδελφὸς] ἀδελφὸς libri.

407. ὑποβαλέσθαι] Conf. v. 340. 502.—516. BERG.

409. ἄνδρες] ἄνδρες libri.

413. Euripidis versus e Phœnice apud Stobæum Floril. 71, 1.

414. διὰ τοῦτον] Sic bene Aug. [et R.] *propter hunc Euripidem, per hunc, hujus opera*. Frequens apud comicum hæc significatio præpositionis διὰ. Vide infra 864. Vulgo διὰ τοῦτο. BRUNCK.

415. σφραγίδας ἐπιβάλλουσι] Observa, interiorem ædium partem apud Athenienses, quæ gynæconitis appellabatur, non solum obserari, sed etiam obsignari solitam fuisse. Quæ enim diligentius asservare volebant veteres, iis sigilla appendere solebant, ut docuit Menagius ad Diog. L. 4, 59. KUST.

καὶ μοχλοῖς] Euripides de asservandis diligenter mulieribus in Andromache v. 950. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμαίων πύλας. Quem locum præ oculis habuisse videtur comicus: nam et ibi mox sequitur v. 955. *συγγνωστὰ μὲν οὖν σοι τάδε*: ut hic apud comicum v. 418. *καὶ τὰυτα μὲν συγγνωστά*. BERG. Menander apud Stobæum Floril. 74, 27. ὅστις δὲ μοχλοῖς (scrib. μοχλοῖς δὲ) καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα —.

416. Μολοττικοὺς — κύνας] Euripides Hippol. 644. *χρῆν δ' ἐς γυναικας πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, | ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίξειν δάκη | θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα | μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλλιν*.

417. μορμολυκεία] Vulgo μορμολύκεια. Correxī ex Etym. M. p. 590, 52.

μοιχοῖς] μυχοῖς R. Eadem corruptela v. 392. 501.

419. ταμιεύεσθαι] Corrīgendum ταμιεῦσαι καὶ cum Reiskio. Præterea quum parum apte huic loco adhibiti sint dativi, scribendum αὐτὰς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσας —. Simili corruptela Equitum v. 1312. liberavit Reiskius.

προαιρούσαις] De significatione verbi προαιρεῖν, *e penu aliquid promere*, vide Casaubonum ad Theophrasti Charact. cap. περὶ ἀγροικίας. KUST.

λαβεῖν] λαθεῖν Scaliger. λαβεῖν legit scholiasta.

421. De ratione serarum, pessulorum, clavium quibus ute-

bantur veteres, videndus Salmasius in Plinianis p. 649. seqq. Laconicæ clavis mentio etiam apud Plautum Most. 1, 57.

clavim mi harunce ædium Laconicam

Jam jube efferri intus: hasce ego ædes occludam hinc foris. BRUNCK. Vid. schol.

425. δακτύλιον, *anulum signatorium*. Viris, etiamsi clave Laconica cellæ fores occlusissent, metuendum erat, ne qualicumque artificio mulieres claustra reserarent, quod difficile non erat, pro rudi serarum illo ævo fabrica: idcirco ne sibi imprudentibus fraudem illæ facerent, cellæ ostium obsignabant, imposita cera, ῥύπω, impressoque ceræ anuli sui signo. Vide Lys. 1195. Sed cautelam hanc etiam irritam reddebat mulierum calliditas. Quippe tribus obolis, id est, vilissimo pretio, unaquæque sibi comparabat anulum eodem insculptum signo, quo mariti anulus, ejusque ope, postquam in penum ingressa quæcunque libuisset suffurata esset, idem reponebat signaculum, ita ut a marito fraudis argui non posset. At vero queritur mulier nostra, sibi nullam amplius relictam esse rationem latenter et impune in penum se penetrandi, postquam viros docuit Euripides ceram obsignare, non, ut antea, anulo, sed ligno a teredinibus pertuso, cujusmodi sigilla singuli appensa gestabant. Nam signacula illa mulieres imitari non poterant, quum foraminum in ligno modum et dispositionem non cognoscerent; et nisi unaquæque eodem ligni frusto potiretur, quo maritus ceram signarat, nulla alia fraude furta celare potis erat. Hic est hujus loci sensus, unde liquet Berglerum male δακτύλιον interpretari *clavem annulatam*: nec melius, quod sane miror, Salmasium hoc nomine intelligere *ferreum digitulum*, seu instrumentum illi simile quod nos vernacula lingua *un rossignol* appellamus. Alludit autem comicus ad Euripidis drama quod non exstat. BRUNCK.

426. ῥικότριψ] Hoc loco active: *pernicies domuum*, ὁ ἐπιτίβων τοὺς οἴκους. Sic οἰκοτρίβης δαπάνη, *sumtus rem domesticam proterens sive perdens*, in carmine Critiæ apud Athenæum p. 432. Alias, ut notum, οἰκότριψ est *vernula, famulus* qui quasi *teritur* in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumentum. BERG.

427. θριπήδεστα] Lycophron v. 508. τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψανστος δόμων σφραγίς δοκεύσει. ad quem locum Joh. Tzetzes

notat, veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis; quod testatur etiam Pausanias apud Eustathium p. 1403. Hæc ex notis Kusteri ad Suidam. Est autem *θριπήδεστος* a *θρήψ teredo* et *ἔδω edo*, unde *ἔδηδεσμένος*. Sic *τόξα θριπήδεστα arcus a vermibus corrosos* dixit Synesius epist. 104. Sed ibi legitur *θριπηδέστατα*, quod et ipsum tamen non inusitatum videtur ex Luciano in Lexiphane. BERG. *θριπήδεστα* sine elisione R. Aug. Junt. *θριπηδέστατα* Suidas in h. v. et in *κακοηθέστατα* et *Λακωνικὰ κλειῖδες*, et fortasse ex hoc loco Photius p. 95, 7. “Aristophanis locum interpretari Hesychius videtur in voce “*θριπόβρωτος*, ubi ait: *οἱ Λάκωνες σφραγίσω ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινόμενοι, ὅποτε βούλουτο. Φιλοστέφανος δὲ φησι, πρῶτον Ἡρακλέα χρήσασθαι.*” SCHNEIDER. ad Theophrast. vol. 3. p. 415.

432. *τῆς γραμματέως*] Ad hunc locum respexit Pollux 4, 19. Ἀριστοφάνης δὲ παίζει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, λέγων ἡ γραμματεὺς. Comicum hoc est et facetum. Sic alibi, in serio etiam, immo tragico sermone, substantiva masculina feminis tribuuntur. Helena in cognomine Euripidis dramate v. 288. ait:

μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ.

Confer quæ notavi ad Æsch. s. Th. 226. BRUNCK. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 118. Adde *τὴν ῥήτορα*, quod Photius p. 486, 24. ex Aristophane memorat.

434. *οὐπω*] Legebatur *οὐπόποτε*.

436. Vitiosa est scriptura librorum *δεινότερον*, nec satis certum videtur quod reposui *δεινότερα*.

437. *πάσας δ' εἰδέας* (*ιδέας* Suidas in *ἐβάστασεν*) *ἐξήτασεν*, | *πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, πυκνῶς τε*] Versus turpiter interpolati, in quibus vix unum alterumve verbum est quod ab Aristophane scriptum videatur. Duo dimetros trochaicos positos a poeta fuisse ex versibus antistrophicis intelligitur, qui servati sunt integerrimi.

440. *αὐτὴν* Scaliger. Libri *αὐτῆς*.

441. *Ξενοκλῆς* Bentleius. Libri *Ξενοκλῆς*.

443. *ἔνεκα καὐτῆ* Porsonus. Libri *ἔνεκ' αὐτή*.

446. *ἀνήρ*] *ἀνήρ* libri.

448. *στεφανηπλοκοῦσ'*] De hoc verbo dixit Lobeck. ad Phrynich. p. 650.

ἐν ταῖς μυρρίναις] Vide notam ad Lysistr. 557. BRUNCK.

449. Afferunt hunc versum scholiasta Platonis p. 85. ed. Ruhnk. et Suidas in τρέως.

451. Vide Bellerophontis fragm. 25. in Musgravii Euripide, et quæ notavit vir excellens ad Sisyphe fragm. 1. Fueritne Euripides atheus, anne, non quæro. Aliud quid dicam, quod certum mihi videtur. Si capitale crimen ei, ut Socrati, fuisset intentatum, nihil causæ est, quin credam, exstiturum fuisse male feriatum aliquem anilium fabularum consarcinatorem, qui memoriæ prodidisset, Aristophanem ab inimicis Euripidis pretio subornatum fuisse, ut eum in scena impietatis reum ageret. BRUNCK.

456. τοῖς additum ex Plutarchi Mor. p. 853. et Gellio N. A. 15, 20.

τραφείς] Nam matrem habebat olerum venditricem.

458. συνθηματιαίους] Id est coronas locatitias, sive quas alter faciendas locaverat, certa mercede promissa. Vid. Athen. 15. p. 680 c. et Pollucem 7, 200. KUST.

461. κάστωμύλατο] Legebatur κατεστωμύλατο. Correxì in editione a. 1825.

462. ἄκαιρα] ἄκερα R. Aug. Junt.

463. πολύπλοκον] Lectio suspecta propter syllabam secundam productam.

νόημ' Aug. νόημα R. Junt.

465. ὕβρεος] Scribebatur ὕβρεως.

466. Mnesilochus mulierem habitu simulans incipit defensionem Euripidis. BERG.

467. ἀκούσας] ἀκούσαις R. Aug. Junt. Correctum in aliis editionibus.

469. δναίμην Suidas in h. v. Libri δνοίμην. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 13.

470. εἰ μὴ μαίνομαι] Plato Protag. p. 349. e. κάλλιστον μὲν οὖν, ἔφη, εἰ μὴ μαίνομαί γε.

471. ἀλλήλαισι Brunckius. Libri ἀλλήλοισι.

472. ἐκφορὰ Valckenarius ad Eurip. Hippol. 294. Libri ἔκφορος.

473. τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα; ταῦτα construendum cum αἰτιώμεθα, ut in simili versu Acharn. 514.

τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

Participium ἔχουσαι abundare videtur: sed est ἰδίωμα Attici sermonis, hypallage participii et verbi, sic resolvenda: τί ταῦτα ὑπάρχομεν ἐκείνον αἰτιώμεναι; formulam illustrat Kœnius ad Corinthum p. 63. Exempla apud Atticos poetas passim obvia. Infra 852. Ran. 202. οὐ μὴ φλυνάρησεις ἔχων. Av. 341. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων κάρτα. Conc. 853. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων; 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων; Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγέομαι; 509. τί κυπτάσεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; BRUNCK. Scribendum ἔχουσ' ἐκείνον: nisi, quod probabilius videtur, verbum aliquem Euripidis imitatur. Vulgatam scripturam citat Suidas in τί ταῦτα.

474. εἶ] ἦ R. Aug. Junt.

476. μάλλην] Libri μὴ ἄλλην.

477. πολλὰ δεῖν' ἐκείνο] πόλλ' ἐκείνο libri. δεῖνα πόλλ' Bentleius. Meliore verborum ordine πολλὰ δεῖν' Dawesius.

478. ἦ] Scribebatur ἦν.

479. καθεύδεν Brunckius καθεύδειν R. Aug. Junt. 'κάθενδεν editio Veneta a. 1538.

οὔσαν ἐπτέτυ] Cod. Aug. [et R.] et vett. edit. male ἐπτέτυ οὔσαν. Ad metri legem Kusterus voces transposuit. In cod. scriptum διεκώρησεν. Pollux 3, 42. hunc locum citans habet διεκώρησεν. Hac forma utitur Lucianus cum alibi, tum in Dial. Neptuni et Enipei vol. 1. p. 320. ὑπελθὼν μου τὴν ἐρωμένην, εἰκασθεῖς ἐμοὶ, διεκώρησας τὴν παῖδα. Illa vero in dialogis meretriciis vol. 3. p. 309. τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν ἄρτι διακεκορυσμένην. Confer notam ad v. 760. BRUNCK.

481. μὸν ἔκνευ] A κνύειν est κνῦμα: qua voce usus est Eccl. v. 36. κνύειν nimirum est, *januam unguibus leniter scalpere* (non *pultare*, ut quidam male), quod amantes facere solebant, noctu aedes amicarum clam ingressuri. KUST.

481. ἐλθὼν] ἔλκων Eustathius p. 1746, 4.

486. ἔτριβε] Scribendum ἔτριβε, ut Suidas in σφάκον.

ἄνηθον] Libri et Suidas ἄνηθον. De quo dixi ad Nub. 982.

σφάκον] Vid. Schneider. ad Theophrast. vol. 3. p. 460.

487. καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ] Plautus Curcul. 1, 3.

Placide egredere, et sonitum prohibe forum, et crepitum cardinum,

Ne quod hic agimus herus percipiat fieri, mea Planesium.

Mane, suffundam aquulam. BRUNCK.

488. ἡρειδόμην] Ita in Ecclesiāz. v. 615, πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὠραιότητα αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρεῖδειν; BERG. ἡρειδόμην R. Aug. Junt.

489. παρὰ τὸν Ἀγνιά] Hesychius, Ἀγνιεύς: ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK. Vid. Steph. Byz. in Ἀγνιά.

κύβδ'] Statum et habitum mulieris exprimit se componentis, ut ab amatore iniri possit: idem schema designat quod innuitur Lys. 231. κύνδ' Junt. BRUNCK. κύβδ'. R. Aug.

491. κῶρεωκόμων] De hac forma non debebat dubitare Lobeck. ad Phrynich. p. 696.

493. ληκώμεθα] Sic apud Suidam legitur v. ληκώμεθα, cujus glossæ sunt κινώμεθα et βινώμεθα. Illud est in cod. Aug. et vet. editt. hoc in recentioribus, nescio quo auctore. Vide Piersonum ad Mœrim p. 6. cui laus debetur deprehensæ apud Suidam istius lectionis. Hesych. ληκῶ, τὸ μόριον. ληκᾶσθαι, περᾶνεσθαι. Ejusdem est originis verbum λαικάζειν, quod legitur supra 57. et Eq. 167. ἐν Πρωτανείῳ λαικάσεις [λαικάσει]. BRUNCK. ληκώμεθα a pr. m. R. κινώμεθα a correctore.

494. σκορόδια μασώμεσθ', ἵνα | ὀσφραινόμενος] Sic mutavi scripturam librorum σκορόδια μασώμεθα | ἵν' ὀσφραινόμενος, conjectura, ut nunc sentio, minus probabili. Scribendum cum Bentleio σκόροδα διαμασώμεθα, | ἵν' ὀσφρόμενος —. Sic ὀσφρόμενος in ὀσφραινόμενος corruptum Vesp. 792.

σκόροδα] Postquam amator mane abierat, tum mandebat alia mulier, ut halitu nocturni furti suspicionem amoveret. Vide quo argumento Praxagora evincat se noctu cum mæcho non fuisse, Conc. 524. BRUNCK. Sic in Symposio Xenophontis, quum Niceratus cepas vellet comedere, unus ex convivis inquit: ὦ ἄνδρες, ὁ Νικήρατος κρομμύων ὄζων ἐπιθυμεῖ οἴκαδε ἐλθεῖν, ἵνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστεύῃ, μὴ διανοηθῆναι μηδένα ἂν φιλήσαι αὐτόν. BERG. Conf. Lys. 798.

495. ἀνήρ] ἀνήρ libri.

τείχους Bentleius. Libri τοῦ τείχους.

500. ὑπ' αὐγὰς] Timæus Lex. Plat. p. 264. ὑπ' αὐγὰς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. ubi Ruhnkenius et Hemsterhusius plurima attulerunt locutionis usitatissimæ exempla. Ejusmodi loci recordatus librarius aliquis ὑπ' αὐγὰς vitiato metro intulit Aristophani, qui vix dubitari potest quin ὑπ' ὄρθρον

scripserit. Neque enim de ὑπανγές cogitari potest, quod Bentleio in mentem venit. Scripturam vulgatam imperite defendit scholiasta, ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσει· καὶ ἄνω (v. 176.), ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι. quæ sic sunt corrigenda, ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἃ μ' εἰπεῖν. λέγε. Nam ita in libro suo scriptum invenisse videtur scholiasta pro ἃ μ' εἰπεῖν: quo factum ut ἃ produci putaret. Similis imperitiæ documentum edidit scholiasta Vesp. 902. codicis sui vitio deceptus.

501. μοιχὸν] Libri μυχόν. Correctum in editione Frobenii.

504. ὠκυτόκι'] Libri ὠκυτόκεια. Correctum ex Polluce 2, 7.

505. ἐν χύτρα τὸ παιδίον] Uti infantes olim in ollis exponi solebant, quod inde etiam ἐγχυτρίζειν vocabant, teste schol. Arist. ad Ran. v. 1221. et Suida v. ἐγχυτρίστριαι, sic in iisdem clam inferri solebant, quos mulieres sibi subjicere volebant: ut ex hoc loco patet. KUST.

506. κηρίῳ βεβυσμένον] Huc pertinet Hesychii glossa: κηρίῳ βύσσασα. εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐτίθεισαν κηρίον, ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν, ὅποτε ὑποβάλλοιεν. BRUNCK. Similiter scholiasta.

509. χύτρας] Scholiasta, δέον εἰπεῖν “ τὸ βρέφος τὸ ἦτρον τῆς “ μήτρας ἐλάκτισεν,” εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρα εἰσῆλθε τὸ παιδίον.

514. αὐτέκμαγμα R. αὐτ' ἔκμαγμα Aug. αὐτ' εἶγμα Junt. αὐτ' ἔκμαγμα legerunt Pollux 9, 131. Suidas in κύτταρον, λέων et πόσθιον, Eustathius p. 462, 39. 1857, 16.

515. ἅπαξ ἅπαντα R.

519. Imitatur locum Euripidis ex Telepho, εἶτα δὴ θυμούμεθα | παθόντες οὐδὲν μάλλον ἢ δεδρακότες.

527. ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη] Proverbiale est si eveniant inexpectata. Ovidius: *omnia jam fient fieri quæ posse negabam.* Macho apud Athen. 6. p. 245. νῦν πάντα, φησὶ, γίνεθ' ἢ μὲν οὐ κύει, | ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν. BERG. Herodot. 4, 195, 37. 5, 9, 97. addit Dobræus.

528. ὑπὸ λίθῳ] Proverbium fuit ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Vide scolion apud Athen. 15. p. 695. BERG. Praxillæ tribuit scholiasta.

530. μὴ δάκη ῥήτωρ] Præter expectationem pro σκορπίος dixit ῥήτωρ. Sic etiam συκοφάντου δῆγμα dixit in Pluto v. 886. BERG.

533. Ἐγραυλον] Sic etiam cod. Aug. [et R.] sed mendosa scriptura est: reponere Ἐγλαυρον. Hesych. Ἐγλαυρος, θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἰέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. Ad quam glossam vide interpretes. Agraulos Cecropis uxor cum filia Aglauro sæpe confusa: proclivis error in duarum literarum transpositione. Vide Musgravium ad Eurip. Ion. 23. Per Aglauron Cecropis et Agrauli filiam iurabant Atticæ mulieres. Ovidius Metam. 2, 777.

Pars secreta domus ebore et testudine cultos

Tres habuit thalamos, quorum tu, *Pandrose*, dextrum, *Aglauros* lævum, medium possederat *Herse*.

Nomina sunt trium Cecropis et Agrauli filiarum, quas a matre Euripides appellat παρθένους Ἀγραυλίδας. Pausanias Attic. c. 18. ὑπὲρ δὲ τῶν Διοσκούρων τὸ ἱερόν, Ἐγλαύρου τέμενός ἐστιν. Ἐγλαύρῳ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἐρση καὶ Πανδρόσῳ, δοῦναι φασὶν Ἀθηνᾶν Ἐριχθόνιον, καθεῖσαν ἐς κιβωτὸν, ἀπειποῦσαν εἰς τὴν παρακαταθήκην μὴ πολυπραγμονεῖν. Πάνδροσον μὲν δὴ λέγουσι πισθῆσαι· τὰς δὲ δύο, ἀνοῖξαι γὰρ σφᾶς τὴν κιβωτὸν, μάλνεσθαί τε, ὡς εἶδον τὸν Ἐριχθόνιον, καὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν μάλιστα ἀπότομον, αὐτὰς ῥίψαι. In Aglauri templo ephebi, postquam Lexiarchico inscripti fuerant, sacramentum dicebant, cujus formula legitur in Sam. Petiti Leg. Att. p. 231. Ut per Aglauron, ita etiam per illius sororem Pandrosion iurabant Atticæ mulieres, quod constat e Lys. v. 439. νῆ τὴν Πάνδροσον — ad quem locum scholiastes: θυγατέρες Κέκροπος Πάνδροσος καὶ Ἀγραύλη. (scr. Ἐγλαυρος) ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πάνδροσος καλεῖται. BRUNCK. Vid. schol.

536. εἰ μὲν οὖν τις ἔστω] Schema est ἀνανταπόδοτον, de quo præter Kusterum ad Pluti v. 468. videndus Koenius ad Gregor. Cor. p. 19. BRUNCK. Vid. schol. Hom. Il. a, 137. PORSON.

μη, ἡμεῖς] Crasis insolentior. μη, αὐταὶ | ἡμεῖς Porsonus.

537. τέφραν] Ad vulsuram utuntur cinere, ut pili firmius prehendi possint. Conf. Nub. 1082. BERG.

541. ἀσταὶ R. Aug. αὐταὶ Junt.

546. ἐπίτηδες Kusterus. Libri ἐξεπίτηδες.

547. Πηγελόπηνη] Anapæstum in pede septimo, qui excusationem ab nomine proprio habet, notavit scholiasta.

548. ἐποίησ'] Libri ἐποίησεν. Correxerit Bentleius.

553. πλείον' Bentleius. Libri πλείον.

555. πω addidi in editione a 1829. Ita in Lys. 355. est οὐπω τὸ μυριοστόν.

556. ἔπειτά γ'] Scribendum ἐπεί τόδ' cum Kustero.

557. ἔπειτα] ἐπεί R. et Aug., uterque a prima manu: ἔπειτα ab altera.

οἶνον R. a m. sec.: vulgo (et apud Suidam in σιφωνίζομεν) σῖτον, quod legit scholiasta, qui annotavit, κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον· κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρά ἀποσπᾶν. Eccles. 14. de lucerna, στοάς τε καρποῦ βακχίου τενάματος | πλήρεις ὑπογιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.

σιφωνίζομεν τὸν οἶνον Kusterus. Vulgo ineptissime τὸν σῖτον. At in interpretatione nominis στλεγγίδας hærent viri docti, nec prorsus intelligunt quem strigil præbeat usum hauriendo e doliis vino. Sane στλεγγίς ea sui parte qua stringit, cutemque abradit, instrumentum est huic fraudi haud apprime utile: sed pars illa stringens aptata erat manubrio satis longo et cavo, quo facile, tanquam siphone, mulieres uti poterant. Hoc primum: estque hæc interpretatio ita probabilis, ut, etiamsi nulla alia suppeteret, ab hoc στλεγγίδας suspicionem omnem vitii amoliri deberet. Sed præterea aliud quid hoc nomen significat, a sententia hujus loci minime alienum. Nempe fuit quoddam muliebri capitis ornamentum στλεγγίς appellatum: aurea erat bractea, quæ facile in culmi formam cogi poterat, ut ea, tanquam fistula, mulieres vinum traherent. Hujus rei auctor est scholiastes comici ad Eq. 577. descriptus a Suida in στλεγγίς. Καλεῖται δὲ στλεγγίς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. Quod vero addit, vel priorem nostram interpretationem stabilit, vel tertiæ fundamentum substernit: ἡ δὲ στλεγγίς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξέσθαι ἂν τις αὐτῇ χρῆσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Si cui deinceps negotium facessat istud στλεγγίδας, haud sane erit, quia nesciet quid significare possit, sed quia dubius hærebit, quamnam e variis significationibus eligat. BRUNCK.

558. ἐξ' Ἀπαουρίων] Vid. Acharn. 146.

559. φάμεν] Subauditur ἐξενεγκεῖν αὐτ κλέψαι. Conf. Vesp. 362. Pac. 1152. BERG.

560. τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνῆ] Anapæsti in pede quarto

positi etsi aliquot sunt exempla, hic tamen probabilior est Suidæ lectio (in κατεσπόδησε), ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει.

τῷ πελέκει] Scholiasta, τοῦτο δὲ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν.

563. Ἀχαρνικῇ] Scribendum ἀχαρνικῇ cum Dobræo.

ταυτὶ] ταῦτα Bentleius.

564. τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν', εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου] Euripides Alcest. 638. οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη μήτηρ μ' ἔτικτε. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λάρρα. BERG.

567. ἐκποκιῶ] ἐκτιλῶ interpretatur Hesychius.

οὐ δὴ Bothius. Libri οὐδέ.

570. χεσεῖν aoristi secundi esse infinitivum, cum πεσεῖν comparandum, monet grammaticus in Crameri Anecd. vol. I. p. 176, 24. ὡς Ἀριστοφάνης εἶρηκε που — χεσεῖν, δέον εἰπεῖν αὐτὸν χέσαι. Dobræo ipsum hoc χέσαι restituendum videbatur.

574. Clisthenem hunc accedentem videns chorus dicebat v. 577. mulierem venire; nempe notat eum tanquam delicatulum et comtum et barbam radere solitum. Sic in Nubibus, ubi dicitur nubes imitari illius formam quem viderint, v. 354. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρᾳς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες. Venit autem iste tanquam proditor Mnesilochi. BERG.

576. ὑμῶν] ὑμᾶς Suidas in προξενῶ.

580. μὴ καὶ Porsonus. Libri καὶ μή.

581. ἀφράκτοις] Scribendum ἀφάρκτοις. Vid. ad Acharn.

95.

585. ἀναπέμψαι] Scholiasta, ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ Θεσμοφόριον. Sic ἀνήλθες v. 623.

590. κἀπέτιλλ'] Libri κἀπέτιλλ'.

593. ἠνείχετ' ἄν Brunckius. Libri ἠνείχετο.

594. οἶομαι ἄγω] Bentleius. Libri οἶομ' ἔγωγ'.

596. πεπύσμην ταῦτα Bentleius. Libri πεπύσμην ταυτὶ.

600. ἡμᾶς Aug. ὑμᾶς R. Junt.

601. ξυνέξενρ' Suidas in πρόξενος. Libri συνέξενρ'.

603. εἶ] ἡ Aug., non R.

Verba ποί τις τρέφεται; et mox κακοδαίμων ἐγὼ, secum Mnesilochus dicit ad spectatores conversus, quæ ab aliis scenæ personis non exaudiri fingitur. BRUNCK.

605. ἦτις] Libri εἶτις. Correctum in editione Veneta a. 1538.

εἴμ' addidit Porsonus.

606. ἦδ' ἢ editio Porti. ἦδε R. Aug. Junt.

611. τις addidit Kusterus.

616. γάρ· ἐχθὲς] χθὲς γὰρ Suidas in *στραγγουριῶ*.

κάρδαμα] Vid. ad Nub. 234.

617. *καρδαμίζεις*] Finxit hoc verbum a proximo *κάρδαμα*.

Sic in *Vespis* v. 649. quum alter dixisset: ὦ πάτερ, alter inquit: παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε. BERG.

621. Hic versus vulgo totus tribuitur Clistheni. Correctum ex Aug.

622. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα] Similes sunt loci Plauti *Mer-*
cat. 4, 3, 23. et 31. *Trinum.* 4, 2, 62.

624. ὁσέτη Schæferus ad Gregor. Cor. p. 65. Vulgo ὄσ' ἔτη.

625. οἴμοι τάλας Clistheni tribuebatur. Correctum ex R.

οὐδὲν λέγεις Clistheni, reliqua mulieri recte tribuit R.

629. ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο] *Vesp.* 831. ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο. BERG.

630. μέντοι additum ex Suida in *προπίνει*. Nub. 787. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

632. δαί Bentleius. δὲ libri.

633. Ξένυλλ' R. Aug. et Pollux 10, 45. qui hunc versum ex Polyido affert memoriae lapsu. ξένη μ' Junt.

635. ἀνήρ] ἀνήρ libri.

638. *στρόφιον*] Fascia vel zona, qua virgines et mulieres *pillas* vincire solebant. KUST.

640. Δί] Scribebatur *Δία*. Vid. ad *Eq.* 319.

642. δὲ Aug. δὴ R. Aug.

644. Personis hoc loco absurdum in modum divisæ erant loquendi vices: v. 638. mulieri perperam tribuitur; ad Clisthenis partes pertinet, cui demandatum munus Mnesilochum arguendi. Dixerat ei mulier *ἀπόδυσσον αὐτόν*. Tum ille pro imperio Mnesilochum jubet fasciam solvere: postea rursus eum jubet surgere rectumque stare. V. *ἀλίστασ' ὀρθὸς* Clistheni adscribi debuit: sequens totus est mulieris: in cod. Aug. uni personæ tributus est. BBUNCK.

διέκνυε] Legebatur δὴ ἔκνυε. Correxī in edit. a. 1830.

646. *ἐνγετανθί*] Vid. ad *Eq.* 1357.

μὰλλὰ] Libri ἀλλά. Correxīt Bentleius.

647. Hic versus in codicis Aug. contextu omissus, in mar-

gine ab eadem manu adscriptus est. [Ab m. rec. adscriptum habet R. Citatur ab Suida in *ισθμός*.] Corinthii, ne totam Peloponnesum circumnavigare cogerentur, naves machinis traducebant per Isthmum ab uno mari ad alterum. Sic intelligi debet vetus scholiastes, cujus ad hunc locum verba descripsit Suidas: *ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ ἰσθμοῦ εἴλκον οἱ Κορίνθιοι. ὥστε μὴ περιέρχασθαι. τοῦτο δὲ διίσθμονίσαι ἐκάλουν*. Dicebatur etiam *διίσθμειν, ὑπερισθμείν, ὑπερνεολκεῖν*, quorum verborum exempla apud Polybium reperiuntur. Male hoc de fossa accepit Kusterus, quum terrestri via navium illa traductio fieri soleret. BRUNCK.

651. *εἰσεκύλισα* Kusterus. Libri *εἰσεκύλησα*.

653. *ολήσεται* Bentleius. Libri *ὄχεται*.

657. *εἰσελήλυθεν* libri: *ἐσελήλυθε* Bentleius. Quod etsi defendi in anapæstis potest, longe probabilior tamen Elmsleii est emendatio *εἰσηλθεν*.

658. *διαθρήσαι* Kusterus. Libri *ἀθρήσαι*.

659. *ἤμιχ*. præfixum in libris.

εἶα] *εἶα* Aug. Junt. hic et infra. Conf. ad Lys. 1303. *εἶτα* R.

660. *πανταχῆ* post *χρῆ* positum in libris. Transposuit Kusterus.

662. *χρῆν* Bentleius. Libri *χρή*.

663. 665. Versus non integri, ut videtur.

665. *διάρριψον* libri. Male Brunckius *διάρριψον*.

667. — 686. In his versibus multa sunt interpolata, quæ non videntur conjecturis restitui posse.

667. *μὴ λάθη*] *ληφθῆ* Reisigius Conject. p. 270. probabiliter. Conf. v. 679.

669. *ἅπασιν ἔσται*] Scribendum videtur cum Hermanno *ἔσται πᾶσιν*.

679. *ᾄσια*] Sensus *ἀνόσια* postulat, quod restituit Bentleius, sed metrum non persanavit.

680. *μανίαις*] *μανίαισι* Reisigius.

683. *ἔστω*] Scribendum *ἔσται* cum Reisigio.

684. Terminatur hoc carmen tribus dochmiis *ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς * * ἀποτίνεται*. Excidit fortasse *αὐτίκ'* (cujus interpretatio est *παραχρῆμα*): quæ etiam Reisigii sententia fuit quamvis reliqua aliter constituentis.

686. παραχρήμά τε τίνεται] Hæc verba recte delet Reisigius. γίνεται Junt., non R. Aug.

689. ἄ ἄ] ἄ ἄ R. ἄ ἄ Aug. a a Junt. Scribendum ἄἄ.

ποῖ ποῖ Bisetus. ποῖ semel libri: et recte, si ἄἄ in ἄ mutetur, ἄ ποῖ σὺ φεύγεις — . Quod fortasse præstat.

690. καὶ τὸ παιδίον ἐξαργάσας] Mnesilochus quum videret se in magno periculo esse, rapit a muliere quadam infantem (infantem enim esse putabat) et cum eo ad aram confugit, ut quasi obsidem habeat, atque, si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto deterreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur autem comicus Euripidem in Andromacha, sed œconomiam invertit; nam ibi Andromacha, quam Hermione et Menelaus volebant occidere, ad aram confugit, ut ibi sarta tectaque esset: Menelaus autem, ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filiolum ejus comprehendit, et occisurum minatur, ni mater aram deserat. Simile quid est in Œdipo Coloneo Sophoclis, ubi, quum Creon vellet Œdipum cogere, ut rediret Thebas, comprehendit illius filias. Vide ibi v. 812. aut 852. Hæc apud tragicos seria sunt, comicus autem in iis jocatur; ut etiam facit in Acharnensibus, ubi quum carbonariorum grex vellet occidere Dicæopolin, iste arripit corbem carbonarium, et eum contra prius occidere vult, et sic grex miseratione corbis motus, parcit Dicæopolidi. Vide ibi v. 331. BERG.

693. ἀφήτ' R, ut videtur. ἀφεῖτ' Aug. ἀφέλητ' Junt.

697. καὶ additum ex schol. Pluti v. 453. et Gregorio Cor. p. 22.

700. 701. in unum versum conjungendi.

700. τόδε Dobræus. δὲ libri.

702. ὡς ἅπαν γὰρ ἐστι (libri ἐστιν) τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας] Scholiasta, παροιμία. Proverbium servavit Suidas, ἅπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας: ἐπὶ τῶν ἱταμῶν καὶ ἀναιδῶν. Apud Aristophanem, nisi gravior corruptela latet, scribendum certe cum Bentleio ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ — .

704. ἐξάραξω Bentleius. Libri ἐξάρξω.

706. ὅστις Porsonus. Libri ὅτι.

710. ἦκεις R. ἦκισθ' Aug. ἦκεις θ' Junt. ἦκεις γ' Suidas in ἦκεις. "Sententia est, unde quidem veneris, nescio. Non "tamen dices te facinus tale ausum facile effugisse." BENTL.

719. ἴσως] ἴσως ἔτ' Dobræus. Poterat etiam ἴσως τὰδ', si in scriptura vulgata acquiescere nollet.

ἐνυβριεῖς Reisigius. Libri ἐνυβρίσεις.

721. — 725. Hæc quoque interpolata esse numerorum per-versitas ostendit.

726. χρῆν σ'] χρή μ' Aug.

730. δὲ Kusterus. Libri τόδε.

τὸ Κρητικὸν] Hesych. Κρητικόν. ἰμάτιον λεπτόν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, Κρητικὰ ἔλεγον. Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

735. ποτίσται] De hac superlativi formatione Atticis scrip-toribus familiari agit Eustathius ad Odyss. p. 1441. plurimis adductis exemplis. Sic Ran. 91. λαλίστερα. Pl. 27. κλεπτίστα-τον. Acharn. 425. πτωχιστέρου. BRUNCK.

741. καὶ om. libri. Additum in Kusteri aliorumque edi-tionibus.

742. ἤνεγκον] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 98, 11. ἤνεγκον ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῦ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίας.

746. χάσας] Scribebatur χαῶς. Scholiasta, τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἔτη εἶπε χαῶς.

747. χῶσον] Libri καὶ ὄσον.

ἐκ Διονυσίων] Hoc quomodo intelligendum sit explicat scho-liasta, τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

749. ἐμπίπρατε] ἐμπιπράται R. Junt. ἐμπιμπράτε Aug.

754. σφαγεῖον Tyrwhittus. τὸ σφαγεῖον vulgo. τὸ σφάγιον R.

758. Creticam vestem, qua bibacula mulier utrem vini ple-num involverat, ut speciem infantis præberet, projicit ei Mne-silochus, tanquam victimæ pellem. Alludit autem ad sacrorum morem, quo sacerdotibus cedebant reliqua e victimis, scilicet pelles et κωλαῖ. Vide Petitum de Leg. Att. p. 75. BRUNCK.

760. ἐκκορέω idem significat, quod διακορέω, de quo supra ad v. 480. et sic forte intelligendus est Hesychius in glossa ἐκκο-ροῦσι, φθείρουσιν. At hic valet τὴν κόρην ἀφαιροῦμαι. Ludit in ambiguo comicus: *Quis te devirginavit?* pro *Quis tibi puel-lam tuam ademit?* Priori modo ambiguitas in versione exprimi poterat, idque eo magis fieri debuit, quod sequens versus nulli alii rei additus videatur, quam ut ambiguo ἐξεκόρησε interpre-tamento sit. *Miserrima Mica, quis te devirginavit? quis di-*

lectam et unicam filiolum tibi eripuit? BRUNCK. Conf. Boeckh. ad schol. Pindari p. 330.

761. τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ἐξηρήσατο;] Hunc versum, suspectum etiam propter aoristi formam ἐξαιρήσασθαι, ex interpretatione præcedentium verborum ortum esse recte suspicatur Lobeckius ad Phrynich. p. 718.

768. οὐ φαίνεται' οὐπω] οὐ φαίνεται' πω Dobræus.

ἀν addidit Porsonus.

770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους] Locum hunc citat et explicat Suidas v. Παλαμήδης [ex scholiasta.] Tangit autem Aristophanes tragicædiæ Euripidis, *Palamedes* inscriptam, in qua tragicus ille Palamedem fecerat palmulas remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare projicientem, ut si forte tempestate et fluctibus ad patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent epistolæ loco. Hanc inventionem Aristophanes hic ridet. KUST.

771. πάρεσί μοι Brunckius. Libri πάρεσιν αἱ. Quod revocandum. Dobræus dubitanter ἀλλ' οὐ γάρ εἰσὶ μοι πλάται conjecit.

772. γένοιτ'] γένοιτ' R. Aug. Junt.: aliæ editiones veteres γένοιτ'. γ' ἔκειντο Suidas in Παλαμήδης.

ἀν ἀθλίω Brunckius. ἄν μοι libri. Solum μοι habet Suidas. Fortasse scribendum πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;

πόθεν; τί δ' ἄν εἰ om. Suidas.

773. τὰγάλατ'] Scholiasta, πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ.

777. χρῆν Bentleius. χρῆ libri et Suidas in πορίμῳ.

781. τὸ ῥῶ] Hæc dicit nomen Euripidis scribens.

788. στάσις] στάσεις R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

789. ἡμᾶς] ὑμεῖς Dobræus ad Pluti v. 586.

790. ἐγκύψασαν] Scribendum ἐκκύψασαν cum Dobræo.

792. ἐξέλθη] ἐξέλθοι Aug.

εὔροιτ' Porsonus. Libri εὔρητ'.

793. χρῆν] χρῆ R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

794. καταλαμβάνετ'] καταλαμβάνετ' R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

795. καταδάρθωμεν] καταδαρθώμεν R. Aug.

797. ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι] τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι J. Kaye ab Dobræo memoratus.

799. παρακῦψαν] παρακύψασαν R. Aug. Junt. παρακύψαν.

Correctum in Kusteri aliorumque editionibus. Præterea transpositis verbis scribendum *αὐθις τὸ κακὸν παρακῶσαν ἰδεῖν*. idque voluit Porsonus, cujus e schedis quod annotatum est *παρακῶσαν τὸ κακὸν ἰδεῖν*, si scripsit, calami lapsu scripsit.

803. *ἐκαστον*] *ἐκαστος* R. Aug. Junt. Aliæ *ἐκαστον* vel quod in editione Brubachii positum est *ἐκάστον*.

804. *μὲν γ'* Dobræus in appendice ad Aristoph. p. 131. Libri *μὲν*: quod Brunckius in *μήν* mutavit. Nausimacham meretricem fuisse annotavit scholiasta.

Χαρμῖνος] Innuit Charminum victum fuisse naumachia ab Astyocho Lacone ad Symam insulam sex triremibus amissis, anno 20. belli Peloponnesiaci, hieme. Paucis igitur mensibus ante hujus dramatis didascaliam, quod firmat nostram de ejus tempore sententiam. Vide Thucyd. 8, 42. Unde sequitur inter eam pugnam navalem hieme anni vigesimi factam et mortem Charmini, quæ sequente æstate evenit [vid. Thucyd. 8, 73.], hoc drama prodiisse, vivente adhuc Charmino. PALMER.

805. *Κλεοφῶν χείρων πάντως δῆπον Σαλαβακχοῦς*] Sic et Cleo postponitur huic Salabacchæ in Equitibus v. 764. ubi ipse Cleo dicit: *εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν* [*Σαλαβακχώ*]. Hoc autem ait, non quia præclara quædam femina fuerit Salabaccha (erat enim meretrix): sed ut opprobrium magis exaggeretur: si enim deteriores sunt vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophontis autem mentio fit in Ranis v. 678. BERG.

806. *Ἀριστομάχην*] Hæc jam non est femina, sed ponitur pro *ἀρίστη μάχη* quasi nomen proprium feminæ. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Persarum a Dario missum profligarunt. BERG.

807. *Στρατονίκην*] Hic etiam alluditur ad etymologiam vocis, quæ est a *στρατὸς exercitus* et *νίκη victoria*, ut sub nomine proprio feminæ intelligatur *victoria* ab *exercitu* hostili reportata, sive *victoria*, quam *exercitus* Atheniensium obtinuit. BERG.

808. *τῶν πέρυσιν τις βουλευτής*] Exagitat senatores anterioris anni, qui ignave sibi passi sunt eripi dignitatem a quadringentis viris et ob consilii et vigoris inopiam magistratu cesserunt, πα-

ραδόντες ἑτέροις τὴν βουλείαν (nam βουλεύειν est ἡ τοῦ βουλεύειν ἀρχή) quod factum est anno belli Peloponnesiaci vigesimo. Nam licet eam narrationem Thucydides inseruerit inter alia acta anni vigesimi primi, tamen ait distincte ea prius evenisse. Sic enim ille in anni 21. initio 8, 63. ὑπὸ τούτων γὰρ χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελύετο. Ergo secundum Thucydidem facta fuit ea mutatio anno vigesimo, et ex hoc loco firmatur rursus nostra de tempore hujus didascaliae sententia. PALMER. Vide etiam Valesium in notis Mausaei ad Harpocratonem p. 141. KUST.

809. βουλείαν] βουλίαν Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 84, 31. βουλείαν Suidas in h. v.

φήσεις] Scribendum φήσει cum Kustero.

810. Ex Homero Il. δ, 405. ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. DOBRÆUS.

811. ζεύγει] Conjungendum cum verbis ἐς πόλιν ἔλθοι. Durior verborum collocatio, ut in Vesp. 717. ἔδοσαν δ' οὐπόποτε σοι, πλὴν πρόην πέντε μεδίμνους, καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χολνικὰ κριθῶν. ubi κριθῶν post μεδίμνους collocari debebat.

κατὰ πεντήκοντα τάλαντα] Vesp. 669. καὶ οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα. BERG.

813. αὐτ' ἀπέδωκεν] ἀνταπέδωκεν Bentleius. Quod non probandum.

815. ἀποδείξαμεν Bentleius. Libri ἀποδείξομεν.

ποιούοντας Kusteri editio. ποθοῦντας R. Aug. Junt.

819. μὴν Bekkerus. Libri μέν.

828. στρατιαῖς] στρατειαῖς Aug. Vide ad Lys. 592. BRUNCK. Scholiasta, συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὐπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στρατεύσις.

829. τὸ σκιάδειον] Intelligit τὴν ἀσπίδα, ut dicat multos esse ριψάσπιδας. BERG. Cleonymum potissimum in mente habet, ut recte monet scholiasta.

832. χρῆν Brunckius. Libri χρή.

834. Στηνίοισι scholiasta. Libri τηνίοισι. Photius p. 537, 9. Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἐδόκει ἡ ἀνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος. Similiter Hesychius. Scira memorantur Eccles. 18.

836. εἰ Brunckius. ἦν libri.

838. σκάφιον ἀποκεκαρμένην] Hic σκάφιον genus tonsuræ notat. Hesych. σκάφιον — εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον. Ad hunc comici locum respexit Eustathius ad Iliad. p. 907, 41. At in Av. v. 806.

σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

σκάφιον non jam *tonsuram* notat, sed ipsum *caput*, ut e Salmasii observatione ad illum locum ostendetur. BRUNCK. Photius p. 517, 15. σκάφιον ἀποκεκαρμένην : καὶ σκαφίόκουρον τὸν κείρουτα. Scholiasta, εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. Hinc intelligitur cur oppositum sit κόμας καθείσαν v. 841.

840. τὴν Ὑπερβόλου — μητέρ'] Hanc sæpe traductam esse a comicis, noster comicus testatur in Nubibus v. 551. οὗτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος, τοῦτον δέλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα. BERG. Hyperboli et Lamachi matrum nomina ignota fuisse veteribus grammaticis ex scholiastæ annotatione intelligitur.

842. χρήμαθ' ἦ] χρήματ' ἦν Aug. et editio Brubachii. χρηματατ' ἦν χρῆν R. χρήματα τ' ἦν χρῆν Junt. Eodem fere vitio libri illi versu 844. χρήματατ' vel χρήματα τ', quod ipsum quoque correctum in editione Brubachii.

εἰ Brunckius. ἦν libri.

846. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν] Mnesilocho deflexis oculis indesinenter spectanti versus eam partem, qua se visurum sperabat accedentem Euripidem, contigit id quod natura fert, quodque nemo non expertus est, si diu oculorum aciem aliquo intenderit, ut dolerent ei oculi, eosque movere non posset, ita ut, vel invito eo, semper versus eandem partem conversi manerent, licet eo non amplius spectaret, quod eorum est, qui ἰλλοὶ, *strabi*, dicuntur. *Quis unquam*, ait Kusterus, *vel legit vel audivit aliquem exspectando strabum factum fuisse?* Non, *exspectando*, sed *spectando*, an is quem exspectaret veniret, strabus factus est. Unum altero intelligitur, qui tropus, ni fallor, *συνεκδοχῆ* appellatur. Si quis aliquid *exspectat*, eo *spectat*, unde illud venire possit. Eadem prorsus loquendi forma utitur Plautus Men. 5, 3, 6.

Lumbi sedendo ; oculi *exspectando* dolent.

Sic enim in Plauti codd. et optimis editt. legitur : perperam in

recentioribus *spectando*. Confer Hemsterh. ad Hesychii glos-
sam ἰλλώπτειν. BRUNCK.

ὁ δ' οὐδέπω] Subauditur ἦκει, προσέρχεται, φαίνεται, vel si-
mile quid. BRUNCK. Similis ellipsis Vesp. 118. ὁ δ' οὐ μάλα.

848. τὸν Παλαμήδην] Respicit ad πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους
supra v. 770. BERG.

850. τὴν καινὴν Ἑλένην] Dicit se imitaturum Helenam, de
qua nuper Euripides scripserat tragœdiam; in qua Menelaus
Helenam ex Ægypto repetit. Nam ibi eam fuisse detentam
ait Euripides in illa fabula, ut et Herodotus. Itaque Mnesilo-
chus utitur etiam verbis Euripideis; si forte Euripides tanquam
Menelaus veniat et abducatur Helenam, ut in sequentibus osten-
detur. BERG.

851. πάντως] δ' recte addit Bentleius. Conf. v. 1012.

852. κυκανᾶς Kusterus. Libri κυρκανᾶς, qua forma poeta
utitur v. 429. Ea servata ἢ κοικύλλεις ἔχων legebat Bentleius.
“Utrumque dicitur κυκανᾶν et κυρκανᾶν. Etymol. M. κυκανᾶ,
“ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταρασσῶ· ἐὰν δὲ κυρκανᾶ, πλεονασμῶ τοῦ ρ. —
“Hesych. κοικύλλειν, περιβλέπειν. Cetera apud eum vide.”
BRUNCK.

853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ'] In Av. 1468.

πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

Similem minandi formulam observavi in Apollonio 3, 375.
Alius ejusd. poetæ locus comico nostro admoveri poterat. Est
ubi Iason ad Argum ait 3, 487.

μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν

ἐλπῶρῃ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.

quod simile est Calonicæ sententiæ Lys. 31.

ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγον γὰρ εἶχετο. BRUNCK.

855. Est initium dramatis Euripidei, ubi v. 2. legitur ψεκά-
δος. Vulgati comici libri habent ψακάδος, quod perinde est;
[Attica forma ψακάς est.] et sic etiam in cod. Aug. scriptum.
Sed primæ syllabæ superscripta ab eadem manu litera ε. Ter-
tium versum ridiculi causa immutavit Comicus: apud Tragi-
cum legitur:

λευκῆς τακέσης χιόνος ἀρδεύει γύας. BRUNCK.

857. μελανοσυρμαῖον λεών] Citat et explicat Suidas v. μελα-
νοσυρμαῖον. συρμαῖα autem erat potio quædam medicata, alvi
purgandæ vim habens: qua de re non repetam quæ prolixè

notavit Marcil. Cagnat. Var. Observ. 2, 18. Colligi autem potest ex loco hoc Aristophanis, Ægyptios frequenter *συρμαα* uti solitos fuisse: quod de iisdem etiam testatur Herodotus 2, 77. KUST. Eo respicit etiam in Pace v. 1253. *πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις* ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια *συρμαίαν μετρεῖν*. BERG.

858. *νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον*] Hecatē φωσφόρον vocat et Euripides in Helena v. 575. *ὦ φωσφόρ Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ*. Vide Lys. 443. BERG.

859. *ἐμοὶ] ἡμῖν* apud Eurip. v. 16.

861. *Φρυνώνδας*] De infamia Phrynondæ v. Taylor. ad Æschinē p. 632. 633. PORSON.

862. *Ἐλένη δ' ἐκλήθη*] Ex Euripide v. 22.

864. Ex Euripide v. 52.

866. Ex Euripide v. 49.

867. *Μενέλεως* Brunckius. *Μενέλαος* libri.

868. *τί οὖν ἔτι ζῶ*;] *τί δῆτ' ἔτι ζῶ* Euripides v. 56. et 301.

τῶν κοράκων πονηρία] Hæc verba mulieri sunt tribuenda. Monuit Bentleius. Et sic scholiasta, qui annotavit, *ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξαν σε*.

870. *μὴ ψεύσον*] Veteribus grammaticis tanquam novum et inusitatum hoc enotatum. Vetandi particula *μὴ* cum aoristis subjunctivis construi solet. Vide Koenium ad Corinthum p. 6. [15.]. BRUNCK. V. Porson. ad Eur. Hec. 1174.

871. Verba sunt Teuceri in Euripidis dramate v. 68. Verus qui sequuntur duos non memini apud Euripidem legisse. BRUNCK.

874. Traducta etiam hæc ex Euripidis Helena v. 467.

MENEΛΑΟΣ. *τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλείου δόμοι;*

ΓΡΑΤΣ. *Πρωτεύς τάδ' οἰκεῖ δώματ'. Αἴγυπτος δὲ γῆ.*

MENEΛΑΟΣ. *Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα.*

BRUNCK.

875. Audito Protei nomine, veteris historiæ mulier imperita credit de quodam Atheniense illos loqui, cui nomen fuerat Proteas. Similis est facetiæ, quod apud Molierium nostrum (*La Comtesse d'Escarbagnas*, Sc. 16.) ridicula muliercula audito Martialis poetæ Latini nomine, ait: *Quoi? Martial fait-il des vers? je pensois qu'il ne fit que des gands*. Proteæ Epiclis filii, Atheniensium classis præfecti meminit Thucydides. BRUNCK.

878. *οἱ πεπλώκαμεν*] Sic etiam Suidas in οἱ. Apud Eurip.

v. 469. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα. Sed ibid. 540. forma Ionica πεπλωκότα, quam Matthiæ recte in πεπλευκότα mutavit. Aristophani quoque πεπλεύκαμεν restituendum.

879. τούτῳ in editione Brubachiana aliisque additum omitunt R. Aug. Junt. Scribendum potius τῷδε cum Bentleio.

881. Apud Euripidem 473. aliis verbis idem quærit Menelaus :

ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις, ὄντιν' ὀνομάζεις, ἄναξ;

Et mox, postquam audiit Proteum fato functum esse, filiumque regni heredem reliquisse, de hoc rursus quærit :

ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις;

Hunc versum fecisse videtur comicus, ut Euripidem taxaret ob frequentem usum nominis ἐξώπιος. BRUNCK.

883. γ' ab Scaligero additum.

885. αἰαῖ] αἰαὶ libri.

886. σῆμα] μνήμα dixit Euripides v. 474.

887. τ', ex R. Aug. additum, recte om. Junt.

889. δαὶ Bentleius. Libri δέ. Præstat fortasse altera Bentleii conjectura δή.

891. Helena apud Euripidem v. 62 :

παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος

θηρᾶ γαμειῖν με.

Erat autem filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, v. 9. BERG.

895. βᾶύζε] βᾶύζα R. Aug. Junt. Quo non utar ad conjecturam βᾶύζ', ἄτιμον σῶμα β. ψ.

τοῦμὸν σῶμα] Id est με. Periphrasin Euripidi usitatam irridet. Alcest. 647. οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ. Conf. Heracl. 91. 529. BRUNCK.

897. αὔτη Θεονόη Πρωτέως] Protei filiam Theonoen memorat et Euripides Hel. v. 13. BERG.

898. εἰ μὴ R. Junt. εἰμὶ Aug. Vid. ad Eq. 186.

Κρίτυλλα] Libri Κριτύλλα.

900. Antigone in Eurip. Phœnissis Creonti ait v. 1687. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτέ; BRUNCK.

901. Μενέλεων Bentleius. Μενέλαον libri.

τὸν om. Aug.

904. Apud Euripidem Herc. Fur. 515. Megara præter spem maritum Herculem videns, Amphitryoni ait :

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ ;

cui respondet senex :

οὐκ οἶδα, θυγάτερ· ἀφασία δὲ κάμ' ἔχει.

In Helena autem Menelaus uxori suæ, quam nondum agnovit, ait, v. 556.

ὡς δέμας δείξασα σὸν,

ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθείς [προστίθης]. BERG.

905. Hic versus ex Euripideo in Helena 565. paululum immutatus.

τίς εἶ ; τίν' ὄψω σὴν, γύναι, προσδέρομαι ;

Quatuor sequentes ex Euripidis dramate nulla mutatione desumpti. BRUNCK.

906. αὐτὸς] αὐτὸς libri.

910. In Helena v. 572. legitur :

ἐγὼ δὲ Μευελάω γέ σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.

Ultimam versus partem ridiculi causa mutavit comicus, servata quadam soni similitudine, *τι φω, ιφνων*, Euripidi natalium sordes, et matrem *λαχανοπωλητρίαν* identidem objiciens. In cod. Aug. [et R.] ut in vett. edit. legitur,

ἐγὼ δὲ Μεύελαον ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.

Genuinam lectionem, apud Suidam latentem in *ιφύνη*, sagaciter detexit, et ingeniose adseruit Piersonus ad Mœrin p. 7. qui omnino adeundus :

ἐγὼ δὲ Μευελάω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ιφύων.

Oleris agrestis species est *ιφνον*, cujus meminit iterum comicus in Phœn. fragm. 1. [fragm. 473.] quo ex loco de syllabarum quantitate constat. In sup. versu recte apud tragicum legitur *εἶδον*, non, ut in comici edit. *ἴδον*. BRUNCK. Apud Suidam legitur *ἐγὼ δὲ Μευέλεων ὅσον ἐκ τῶν ιφύων*. *ιφύων* scholiasta quoque legit. Recte Piersonus, nisi quod Atticam formam *Μευέλεω* Suida duce præferre debebat.

911. 912. Euripidis versus 573. 574.

912. ἐς χέρας] ἐς χάρας (ἐσχάρας Aug.) libri. Correctum ex Euripide.

914. περίβαλε Bothius. Libri περίβαλλε.

917. τῇ λαμπάδι] De scriptura diversa dixi in annotatione ad scholia.

922. αἰγυπτιάζειν hic est vox anceps. Tam enim significare potest *de Ægypto quædam garrere, vel loqui*; quam *Ægyptiorum versutiam et fraudulentos mores imitari*. Eo enim nomine gens illa olim male audiebat: unde proverbium [apud Æschylum]

δεινοὶ πλέκειν τὰς [τοὶ] μηχανὰς Αἰγύπτιοι. KUST.

926. οὐδέποτε σ' Elmsleius ad Acharn. 127. Libri σ' οὐδέποτ'.

ἐμπνέω] ἐνπνέω R.

927. προλίπωσ' Scaliger. Libri προλείπωσ'.

928. αὐτὴ μὲν ἢ μήριυθος οὐδὲν ἔσπασεν] *Funis quidem iste piscium attraxit nihil*. Proverbium translatum a piscatoribus qui sæpe hamum retrahunt inanem. Eo alluditur Vesp. 175. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτη γ' — Perquam inepte versus hic mulieri tribuitur. Versum 924. secum loquens effatur Euripides. Ejus verba excipit Mnesilochus solus: *Abibis tu quidem; at ego quid faciam infelix?* Eum gener bono animo esse jubet, pollicitus se ei non defuturum, quamdiu suppetent doli, quorum struendi callidissimus est artifex. Sermonem hunc mulier non exaudit, quæ postquam procedentem in scenam Prytanin conspexit, ad eum se converterat. Mnesilochus vero, ut par est, Euripidi respondet: *Istud quidem bene promittis; at vide ut doctiorem comminiscaris dolum: namque hic funiculus, quem modo demisisti, nihil eduxit*. Hæc mulier dicere non potest, quæ personatum Menelaum, quicum collocuta est, ignorat qui sit, nec liquido perspexit istius hominis consilium. Probabile est in codice, quem habuit B. Junta, perinde ac in August. interloquendi vices personarum nominibus distinctas non fuisse, sed lineola: unde factum, ut magno cum actionis scenicæ detrimento, et contra decorum, mulieri adscriptus fuerit hic versus, quem plane liquet in Mnesilochi partes transscribendum esse. BRUNCK. Recte hunc versum Mnesilochi tribuit Brunckius.

929. ἔλεγ' Aug. ἔλεγεν R. Junt.

939. χαρίσωμαι Porsonus. Libri χαρίσομαι.

941. μὴ 'ν R. μὴν Aug. μὴ Junt.

942. κόραξιν pertinet ad γέλωτα παρέξω. In ἐστιῶν subin-

telligitur αὐτούς. REISK. τοῖς κόραξιν cum ἐστιῶν construxit scholiasta.

944. παριοῦσι Brunckius. Libri παροῦσι.

945. ἰατταταιὰξ] Vid. ad Eq. 1.

946. ἔστιν] Scribendum ἔστ' cum Bentleio.

947. παίσωμεν scholiasta. πέσωμεν libri.

948. ἀνέχειν ὄργια significat orgia vel sacra celebrare: quod scholiasta [exscriptus ab Suida in ἀνέχομαι] per voces αὔξειν et ἐπαίρειν indicare voluit. KUST.

949. Παύσων σέβεται] Non ex religione quadam jejunio celebrat Thesmophoria; sed quia non habet, quod comedat. Vide ad Plutum v. 602. Mulieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra v. 993. et supra ad v. 86. Similiter in Avibus v. 1518. de diis fame laborantibus: ἀλλ' ὡσπερὲι Θεσμοφορίοις νηστεύομεν ἄνευ θυηλῶν. BERG.

951. ξυνεπυχόμενος R. Aug. ξυνευχόμενος Junt.

952. μέλειν] μέλλειν R. Aug. Junt. Correctum in editione Veneta a. 1538.

954. κούφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα] Describitur hic chorea, quæ fiebat in orbem et consertis manibus. KUST. Æsch. Eum. 307. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν.

955. — 958. Metra in libris sic descripta χειρὶ — | ὕπαγε — | ἐπισκοπεῖν — | κυκλοῦσαν — κατάστασιν. Mihi non integra servata videntur verba poetæ. Prima verba χειρὶ σύναπτε χεῖρα et postrema καρπαλίμοι ποδοῖν si metro trochaico sint aptanda, χειρὶ — χεῖρα — καρπάλιμα corrigebat Dobræus, parum probabiliter.

961. χορομανεῖ] χαρομανεῖ R. Aug.

966. χρῆ] Fortasse χρῆν.

967. αὐτὶ καινὸν] αὐτὶ Aug. Junt. et, ut opinor, R. Recte αὐτίκα Reiskius, qui ὡσπερ ἔργων αὐτίκα καινῶν conjecit. ὡσπερ ἔργον dictum ut ὡσπερ εἰκὸς v. 974. et οἰάπερ νόμος v. 983.

968. εὐφνᾶ Brunckius. Libri εὐφνῆ.

εὐφνῆ στήσαι βάσιν] Id est rhythmice et in numerum terram pedibus pulsare: quod οἱ χορευόντες facere solent. KUST.

969. τὸν εὐλύρα] Euripides Alcest. 571. εὐλύρας Ἀπόλλων. Supra v. 315. χρυσολύρας dicitur. KUST. ἐλύραν R. Aug. Junt.

973. Nescio unde δὲ in editionem meam venerit. Recte libri τε.

Ἦραν τε τὴν τελείαν] Pollux 3, 38. Ἦρα τελεία ἢ ζυγία, ubi vide commentatores. BERG. Scholiasta, Ἦρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων.

975. χοροῖσιν ἐμπαίξει] Id est, choreis interest. Sic παίσωμεν dictum v. 947. KUST.

982. Hesychius, διπλῆ: ὀρχήσεως εἶδος. ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

χάρῳ Bisetus. Libri χάρειν.

984. νηστεύομεν Bentleius. Libri νηστεύωμεν.

985. εἴ ἐπ' ἄλλ'] εἰπαλλ' R. εἰ ἀπ' ἄλλ' Aug.

986. τόρρευε] Scribendum τόρρευε cum Bentleio. τόρρευε scholiasta et Suidas in τορεύει, qui interpretantur τὸρῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν φῶδῆν.

987. ᾧδ'] Scribendum ᾑδ' cum Hermanno.

988. σὺ κισσοφόρε Βάκχειε | δέσποτ'] Probabiliter Hermannus corrigat σὺ κισσοφόρ' ὄναξ | Βάκχει'.

989. φιλοχόροισι Bentleius. Libri φιλοχόροισιν.

992. τερπόμενος] τερπόμενον vel τερπόμενε Bentleius.

992. 994. 998. Indicavi lacunas.

993. 994. 995. σοῖ] σὺ R. Aug. Junt.

995. κτυπεῖται] Formæ passivæ exempla Dobræus indicat ex Philostr. p. 201. κτυπεῖται τις ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ ἄκμων. p. 358. κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ᾧδα ὑπὸ ἐννοίας ἰσπέων.

996. Κιθαιρώνιος] κιθαρώνιος R. Junt. et haud dubie Aug. Virgilius Æn. 4, 302. ab Reisigio comparatus,

— audito stimulant trieterica Baccho

Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.

Postrema hujus carminis parte 990. — 1000. non improbable est stropham et antistrophum contineri, quas Hermannus sic restituere conabatur

στροφή.

εὐοῖ, ᾧ Διόνυσε

Βρόμῃ καὶ Σεμέλας παῖ,

χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα Νυμ-

φᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,

ᾧ Εὐί' Εὐί' εὐοῖ

ᾧ Εὐί' ἀναχορεύων.

ἀντίστροφος.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
 Κιθαιρώνιος Ἥχῳ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ
 νάπαι πετρώδεις βρέμονται
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσοῦς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

“ V. 990. vulgatum *Εὖιον* ne ad sensum quidem recte se habere videtur, siquidem *ἀναχορεύων* de Baccho, non de choro dicendum fuit. Vereor autem ne et in strophæ et in antistrophæ vox exciderit, quæ ad usitatas choriambicorum formas requiritur, in strophæ *παννυχίοις*, in antistrophæ *μεγάλως* ante βρέμονται.” HERMANN. V. 997. *μελάνφυλλα* R.

1001. Lictor Scythæ barbæ loquitur, quod neminem fugit: neque id monere necesse erat. Sed aliud quid erat, quod animadvertere debebant editores, Scythæ sermonem, licet barbarum, numeris tamen conclusum esse, utpote qui pars sit comædiæ metro ligatæ. Barbarismi sunt personæ, at versus poetæ sunt, iique omnes ad metricas leges exacti esse debent. Nec aliter se apud nos res habet: si quando comicus poeta aut rusticum, aut peregrinum in scenam inducit, mixobarbarum ei sermonem tribuit, numeros tamen et *ὁμοιοτελεύτων* leges observat. Uno verbo in comædia metro ligata personæ omnes versu loquuntur. At nimium quantum in Scythæ hujus partibus indulserunt sibi librarii et editores, cujus sermonem diligenter ad numeros revocabo. Et primo quidem in vulgatis libris mendose circumfertur hic versus:

ἐνταῦθα νῦν οἰμῶξει πρὸς τὴν αἰθρίαν.

Vides spondeum in quarta sede. Cod. Aug. [R.] et vett. editt. *οἰμῶξει*. Lege *οἰμῶξι*. Adumbratum hoc ex Æschylo, apud quem Robur postquam Prometheum scopulo adfixit, ei dicit v. 82. *ἐνταῦθα νῦν ὕβριξε*. Præterea e Scythæ sermone aspiratio abesse debet: ut *αἰθρίαν*, sic *ἐνταῦτα* scribendum erat. Hoc semel observasse satis erit. BRUNCK.

πρὸς τὴν αἰθρίαν] Plut. v. 1130. *ἀσκολιάς* ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. BERG.

1002. *μή μ' ἰκέτευε σύ*. Male vulgo *μή μ' ἰκετεύσῃ σύ*. BRUNCK. Probabilior emendatio erat *μή μ' ἰκετεύσι σύ*. Sic sup. v. *οἰμῶξι*. v. 1108. *λαλήσι*. 1127. *ἀποκεκόψι*. 1176. *ἀνεγείρι*.

1179. ὀρκῆσι, μελετῆσι, aliaque, e quibus analogiam quamdam in istis Scythæ barbarismis observare licet. BRUNCK. in Ad-
dendis. Recte Brunckius ἱκετεῦσι, quod pro ἱκέτευσον dictum.

1004. ἐπικρούσεις] Scribendum ἐπικρούεις ex Aug.

1005. μᾶλλο Bentleius. Libri μᾶλλον. Post βούλις ponatur
signum interrogandi.

ἄτταταῖ] ἄτταταῖ libri.

ιατταταῖ] Libri τατταταῖ. Correxerit Bentleius. Conf. v.

223.

1006. κακόδαιμον] Vulgo κακοδαίμων.

1007. πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι] Sic est in cod.
Aug. Sed emendanda erat scriptura, πέρ' ἐγὼ 'ξευίγκι — id est
φέρ' ἐγὼ ἐξευέγκω φορμὸν, ἵνα φυλάξω σε. Pessime vulgo ξεινίγκι
et πυλάξην, ita ut nec secundam, nec sextam sedem pes teneat legi-
timus. In ligno jam vinctus erat Mnesilochus, quod statim
factum fuit, postquam Prytanis v. 930. lictorem jussit eum vin-
cire. Scythæ nihil aliud e mandatis exsequendum supererat,
nisi ut vinctum eum observaret, impediretque ne quis ad eum
accederet: ne stando defatigaretur, storem petit, in qua recum-
bat. BRUNCK. περεγὼ ξεινίγκι R.

1010. ἀνήρ] ἀνὴρ libri.

1011. Περσεὺς ἐκδραμών] Quia parum processit dolus ille
Euripidis, quo se Menelaum fingens eripere ex mulierum mani-
bus conabatur Mnesilochum tanquam Helenam; nunc tanquam
Perseus, si forte Mnesilochum possit liberare patibulo affixum,
ut Perseus Andromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de
Andromeda etiam, ut de Helena, tragœdiam Euripides. Sed
prius tanquam Echo apparebit. BERG. Andromedam ejusdem
cum Helena tetralogiæ tragœdiam fuisse annotavit scholiasta.

1013. ἔτ' addidit Porsonus.

1014. σώσων] σώσον R.

παρέπτατο] Nam et Perseus volabat, equo alato invectus
Pegaso. BERG.

1015. Scholiasta, παρὰ τὰ ἐξ' Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου “ φίλαι
“ παρθένοι, φίλαι μοι.” τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρή-
σιμον.

1016. ἐπέλθοιμι Brunckius. Libri ἀπέλθοιμι.

1017. λάθοιμι Brunckius. Libri λάβοιμι.

1018. κλύοις ex conjectura Biseti positum in editionibus re-

centioribus. κλύεις R. Aug. Junt. Quod defendi potest addito signo interrogandi.

1019. πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus. προσαιδοῦσαι (προσαιδούσαι) τὰς R. Aug. Junt. προσανδῶσα τὰς Brunckius, τὰς ἐν ἄντροις nymphas intelligens. Scholiasta, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. πρὸς τὴν Ἠχῶ Ἀνδρομέδα λέγει “ προσαιδουσαι τὰς ἐν ἄντροις “ ἀπόπασον (ἀπόπασσον Seidlerus) ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαις “ γόνου πόθου λαβεῖν.” διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.

1022. Scholiasta, παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδα “ ἀνοικτος “ ὅς τεκῶν σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθήκεν Ἄϊδα πατρὸς “ ὑπερθανεῖν. In hoc cantico Mnesilochus modo ex sua modo “ ex Andromedæ persona loquitur, ex animi perturbatione, “ quod facetissimum est.” BRUNCK.

1024. 1025. μόλις et σαπράν transponit Reisigius Conject. p. 303. quo hi versus exæquentur præcedentibus duobus.

1024. γραῖαν] Vid. v. 852. — 935.

1027. — 1030. Versus in libris sic divisi ὄδε — | πάλαι — | ἄφιλον — | δεῖπνον — | οὐδ’ — .

1026. πάλαι φύλαξ] Legebatur φύλαξ πάλαι. πάλαι fortasse in πάλιν mutandum.

1028. ἐκρέμασεν] Libri ἐκρέμασε.

1029. οὐ χοροῖσιν οὐδ’ ὑφ’ ἡλικῶν νεανίδων] Scholiasta, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτουτός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. Probabilior metri forma fortasse sic restituenda, ὄρᾱς ἔμ’; οὐ χοροῖσιν οὐδ’ | ὑφ’ ἡλικῶν νεανίδων | κημόν ἔστηκ’ ἔχουσ’, vel ἔστηκ’ ἔχουσα κημόν. ψῆφον R. Aug. Junt. quod in ψήφων mutatum in aliis.

1032. κήτει βορὰ] Euripides in Andromeda apud schol. Av. 347. κήτει φορβάν. BERG. Ad hæc verba referenda annotatio scholiastæ καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. ἐνπεπλεγμένη R. Junt.

1033. Γλαυκέτη] Γλαυκέτης, famosus helluo, cujus meminit iterum comicus Pace 1008. Hujus nomine tanquam aptissimo epitheto ad exprimendam monstri marini voracitatem utitur. BRUNCK.

1034. ξὺν] ξὺμ libri.

1039. ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ’ ἀν’ (ἀλλὰν Aug.) | ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομένην] Ante hæc verba lacunam indicavit Brunckius. Mihi post συγγόνων potius aliquid excidisse, reliqua autem in

tres dochmios redigenda videntur, ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄλλ' ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομένην. ἄλλ' ἂν' ex ἄλλα corruptum esse Scaliger vidit. Diversam scripturam φῶτ' ἀντομένα memorat scholiasta, ἀπὸ κοινουῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας. et alius, δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ “ γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες.” γρ. καὶ φῶτα (scr. φῶτ') ἀντομένα. καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἐξῆς, φῶτ' ἀντομένην (scr. ἀντομένην), ὃς ἔμ' ἀπεξήρησε πρῶτον. Hoc qui legerunt, proximo versu φλέγουσα quoque ponere debuerunt. Apparet ex his accusativos qui probarunt grammatici, hæc verba cum γοᾶσθε construxisse, nominativos vero repetito πέπονθα explicuisse.

1041. φλέγουσαν Musgravius ad Eurip. Orest. 1402. Libri φεύγουσαν.

1042. Delendum ἐ ἔ ex R. additum, in quo scriptum ἐέ.

1047. ἀτεγκτε] ἀνέτικτε R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

1048. ἐμὸν οὐκ recte delere videtur Bothius. ἐπόφεται a correctore habet R.

1051. τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν] Sententiæ absurditatem ut corrigeret Bisetus καὶ τὸν — conjecit. Mihi quamvis audacior, tamen longe probabilior Brunckii videtur correctio τὸν δύσμορον. Scholiasta, διχῶς, τὸν ἄθλιον. Quæ grammatici, ut opinor, conjectura est minus quam Brunckii probabilis.

1054. Nonnulla hic excidisse metri sententiæque vitia ostendunt. δαιμονῶν ex Brunckii editione remansit, qui præterea αἰόλα νέκυσιν ἐπὶ πορεία scripsit, hac verborum structura, ὡς ἐκρεμάσθην ἐπὶ πορεία αἰόλα νεκύων, δαιμονῶν ἄχη λαιμότμητα. Revocandum δαιμόνων, quod scholiasta quoque legit, qui hæc utcunque explicans λείπει ἔσχον, inquit, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον. αἰόλαν idem explicat per σκοτεινήν. Initium versus si fuit dochmiacum, λαιμότμητ' in λαιμοτόμητ' erit mutandum.

1059. ἐπικοκκάστρια] εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια interpretatur scholiasta. Apud Suidam, qui loci hujus mentionem facit in v. ἦχῶ, optimus liber Parisinus ἐπικοκκάστρια ἢ ἐπικαχάστρια præbet, Leidensis ἐπικαχάστρια, duo alii ἐπικουκούστρια. Quum grammatici περικοκκάζειν, de quo dixi ad Equit. 697, per περιγελᾶν interpretentur, facile intellectu est, veram esse scripturam, ab Eustathio quoque agnitam p. 1761, 26, ἐπικοκκάστρια, quam interpres aliquis apud Suidam per ἐπικαχάστρια explicuit.

1060. ἡπερ πέρυσιν] Ex hoc loco clare colligi potest, Euripidem proximo ante Thesmophoriazusas Aristophanis anno Andromedam docuisse. Introduxerat enim Euripides in fabula illa personam Ἡχούς, quam Aristophanes, illius ridendi gratia, hic imitatur. KUST.

1062. τοσαῦτα] Scribendum τὸ σαυτῆς cum R, in quo librarii culpa τοσαύτης legitur. Vitium etiam a Bentleio animadversum.

1063. ἐλεινώς] Libri ἐλεινώως.

1064. λόγων] γόνων Bentleius.

1065. Scholiasta, τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή. Verba ὦ νύξ — διφρεύουσα ex Andromeda affert scholiasta Theocr. 2, 166.

1068. ἱρᾶς] Scribebatur ἱερᾶς.

1070. Scholiasta, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.

1072. θανάτου τλήμων] Scholiasta, λείπει μέλλουσα τυχεῖν.

1080. Libri bis τί τὸ κακόν. τὸ delevit Bentleius.

1083. λαλῖς] Libri λαλεῖς. Correxī ex scholiasta, χωρὶς τοῦ ε γράφεται ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει. In R. Aug. bis τί pro σί.

1086. πωτετοπωνή] Id est πόθεν ἢ φωνή. Poterat divisim scribi πῶτε τὸ πωνή. πότε τὸ πωνή editio Brubachii.

1087. Hic quoque λαλῖς pro λαλεῖς restitui.

κλαύσει bis Brunckius. Libri κλαύσαιμι. κλαύσεμι Bentleius.

1089. κακκάσκη in recentioribus editionibus positum. Revocandum κακκάσκι ex R. Aug. Junt. Interpretes pro καγχάζεις (καχάζεις) dictum acceperunt. Scholiasta per καταγελάς μου explicat.

1093. Hoc et seq. v. quæ post Scytham repetere debuit Euripides verba, male omittunt libri. BRUNCK.

1094. οὐκ αἰρήσεις] Corrīgendum οὐ καιρήσεις ex R. et scholiasta, id est οὐ χαϊρήσεις (χαϊρήσει).

1096. τῇ μιάρᾳ] Scribebatur τῇ μιαρᾷ.

1098. Scholiasta, εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα, καὶ λοιπὸν ἐπέτευξε τὰ ἐξῆς.

1101. ναστολῶν] ναυτολῶν R. Aug. Junt.

1102. 1103. a m. rec. habet R, om. Aug.

Γοργόνος] Libri τῇ Γοργόνος. τῇ delevit Bentleius. Scholi-

asta, τί λέγει περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ γραμματέως, ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος “ Γοργόνος κᾶρα κομίζω”. ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος. Ex quo intelligitur sic hæc olim fuisse descripta, TO. τί λέγει τῇ Γοργῶ πέρι | τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεφαλῇ; ETP. τὴν Γοργόνος | ἔγωγέ φημί.

1105. Euripidis verba attulit scholiasta, ξα, τίν’ ὄχθον τόνδ’ ὀρῶ περίρρυτον | ἀφρῶ θαλάσσης, παρθένου τ’ εἰκώ τινα ;

1106. ναῦν ὄπως] Eurip. Herc. f. 1097. δεσμοῖς ναῦς ὄπως ὠρμισμένους. BERG.

1108. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ Brunckius. Libri οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.

1109. τόλμας R. Vulgo τολμᾶς, quod scholiasta cum sequentibus conjunxit, ἀποθανουμένη τολμᾶς λαλήσαι.

1114. τὸ πόστη· μὴ τι Brunckius. τὸ σκυτομήτι R. et Junt. τὸ σηντομήτι Aug.

μικτόν] μικκόν Bentleius.

1115. δεῦρο Bentleius. δεῦρο δεῦρο libri.

1118. σι R. Aug. τι Junt.

1119. τὸ πρωκτῶ] τῶ πρωκτῶ R. Aug. Junt. Scholiasta, εἰ μὴ τὸν νῶτον ἦν πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἂν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν.

1123. τῆ] τη Aug. Scribendum τῆ hic et v. seq.

1124. ἐξόπιστο πρῶκτισον] ἐξοπισθοπρῶκτισον R. Aug. Junt.

1125. δεσμὰ Bisetus. δέσμας R. δέμας Aug. Junt.

1127. ἀποκεκόφι] ἀποκεκόφο R. Aug.

1129. ἐνδέξαιτο Kusterus. Libri δέξαιτο.

1130. Suis verbis loquitur Euripides. Sic enim ille in Medea 301.

σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,

δόξεις ἀχρεῖος, κοῦ σοφὸς πεφυκέναι.

Megara apud eundem in Herc. Fur. 298.

φεύγειν σκαῖον ἄνδρ’ ἐχθρὸν χρεῶν,

σοφοῖσι δ’ εἴκειν, καὶ τεθραμμένους καλῶς·

ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς, ὑποβαλὼν φίλ’, ἂν τύχοις. BRUNCK.

1133. ἐπιτήκιζε. Perperam vulgo contra metri legem ἐπιτηκίζει. Verbum πιθηκίζω occurrit Vesp. 1290. ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα. BRUNCK.

1135. μάστιγαν barbare pro μάστιγα, quod habent impressi cum absono hiatu. In cod. Aug. μαστιγᾶν. BRUNCK. μαστίγαν R.

1139. *κούρην* Hermannus. *κόρην* libri.

1150. *δὴ ἀνδράσιw*] *Scribendum δὰνδράσιw. δὴτ' ἀνδράσιw* Brunckius.

1156. *πολυποτνία*] *Libri divisim πολὺ ποτνία. Correxuit Hermannus.*

1159. *ἤλθετον*] *Scribendum ἤλθέτην cum Elmsleio ad Acharn. 733. et versui præcedenti addendum.*

1160. Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, pacem eis offerens si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu muliebri, ita eum assidue insectabatur in tragædiis. BERG.

1162. *μηδαμὰ*] *μηδαμὰ* Aug. Vid. ad Soph. Trach. 323. *οὐδαμὰ* Aristoph. fragm. 662.

1164. *ἐπαισφέρεις*] *ἐπεισφέρεις* libri.

1167. *ἀκούσητ'* Elmsleius ad Acharn. 295. *Libri ἀκούσαιτ'.*

1171. *πεῖθε* Bisetus. *πεῖσαι* libri.

1172. *Ἐλάφιον*] *Meretricula et saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula et lena, ut in sequentibus patet. BERG.*

1175. *Τερηδὼν*] *Scribendum Τερηδὼν ex duobus codicibus Suidæ in Τερηδῶν.*

Περσικὸν] *Genus saltationis, de quo vid. schol. et Polluc. 4, 100.*

1176. *τί τὸ βόμβο*] *Pro τίς ὁ βόμβος; κῶμον τίς ἀνεγείρει μοι; Per bombum autem intelligit sonum tibiæ; unde βομβανῶντες in Acharn. v. 866. κῶμος autem est comessatio. BERG.*

1178. *ἔρχεθ'*] *ἔρχετ'* R. Aug. Junt.

1179. *ὀρκῆσι*] *Pro ὀρκησάσθω καὶ μελετησάτω οὐδὲν κωλύσω ἐγώ. BERG.*

1182. *τοῖσι* Bentleius. *τοῖς* libri: recte, si scribatur *τοῖς γόνασι τοῖς τοῦ Σκύθου.*

1185. *στέριπο* R. Aug. *τερπιπὸ* Junt.

γογγύλη] *γογγύλη* pro *γογγυλῆς* contra Atticorum consuetudinem Scytha dicit. V. Lobeck. ad Phryn. p. 103.

1186. *ἔτι* cum verbis *αὔλει σὺ θάπτου* conjungi maluit Dobræus.

1187. *Delenda Euripidis persona, quam recte om. R. Om-*

nia hæc καλό — πόστιον Scythæ verba sunt. κλαύσετ' — μένη ex Brunckii conjectura positum. Libri κλαυσεῖ — μένης, recte, nisi quod κλαυσεῖ γ' scribendum cum Bentleio. Post μένης parepigraphe est in libris ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλη- μένος.

ἦν] Libri ἄν.

1188. πόστιον] ποστῖον R. Aug. Junt.

1190. οὐκὶ πιλῆσει Brunckius. τί οὐκ ἐπιλήσει R. Aug. Junt. Scripsi πιλῆσι. οὐχὶ φιλήσειν ponit scholiasta.

1191. Tria δ' ex R. et, qui accentu caret, Aug. addita.

1194. ναὶ ναὶ Brunckius. ναὶ libri.

γράφειο] Vulgo γράδιον. Fortasse infra quoque v. 1210. τυ- γάτριο potius scribendum.

1195. κάρισο σὺν Brunckius. κάρισο σοῦ R. Aug. κάρισος Junt.

1196. δῶ σοι] δῶσοι Junt. δῶσι R. Aug. δῶσο Porsonus.

1197. ἔκ' ᾠδέν] Id est ἔχω οὐδέν.

συβήνην Brunckius collato v. 1215. συμβήνην R. Aug. Junt. συβήνην scholiasta, Photius p. 546, 2. et Suidas in συβήνη. Scholiasta, τὴν τοξοθήκην· συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην. Articulum τὸ recte omittunt Photius et Suidas. Ceterum usitata apud alios scriptura vocabuli σιβύνη est, de qua dixi in Thesouro Stephani s. v. ζιβύνη.

1198. κομίζεις αὐθις Brunckius. κομίζεις αὐτοῖς libri. Scribendum κομίζει αὐτός cum Bentleio.

ἀκολούτει] ἀκολουτί R. Aug. Junt.

1199. τῆ] Scribendum τῇ cum Aug. Junt.

γέροντο γράδιο] γεροντογράφιο Aug. Junt. et fortasse R.

1201. Vera videtur Reiskii conjectura μέμνησο τοῖνον τοῦνομ' scribentis et hæc verba Euripidi tribuentis.

Ἄρταμουξία] ἀρτομουξία Aug. Junt.

1203. παιδάριον τουτι] Scribendum παιδάριον, ταυτι —. ut legisse videtur scholiasta, qui interpretatur τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.

1205. Prava interpunctione laborat hic versus. Distinguendum fuit post τάχιστα, quod cum ὅταν cohæret :

σὺν δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς

ὡς τὴν γυν—

Valckenarius ad Theocr. sel. Idyll. I, 112. pro καὶ τενεῖς suadet κάτενès, quod vulgato non deterius est. Hesych. ἀτενès, ἰθὺ, συνεχές. Antiquum tamen retineo. Ordo est: σὺ δὲ φρόντιζε, ὅπως, ὅταν τάχιστα λυθῆς, φεύξει ἀνδρικῶς, καὶ τενεῖς ὡς τὴν γυν— BRUNCK. Græca ut distinguenda sint, in notis declaravi: Latine autem illa sic reddi debuerunt: *Tu autem vide, ut, quum extemplo solutus fueris, strenue fugias, cursuque contendas ad liberos et uxorem domum.* BRUNCK. in Addendis.

1207. λέλυσο] λέλυσαι Bentleius.

1210. τυγάτριον] Vid. ad v. 1194.

1211. δύσκολ'] δύσκολλ' R. Aug. Junt.

1213. γραῦ Brunckius. γρᾶιο R. γράο Aug. γρᾶο Junt. Scribendum γρᾶ cum Bentleio. Conf. v. 1222.

1214. διέβαλέ μ' ὦ γραῦς] Recte cod. Aug. διέβαλε. Vulgo [et R.] διέβαλλε. Suidas: διέβαλεν, ἐξηπάτησεν — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις διέβαλέ μ' ἢ γραῦς, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν. Eodem significato occurrit hoc verbum forma media Av. 1648.

διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.

Cod. Aug. vero et Juntina habent ὁ γραῦς, mendose: oportuit ad metri legem ὦ, ut est in Venetis. BRUNCK. ὁ etiam R. Scripsi ὦ.

ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα (τάχιστα R. Aug. Junt.) σύ] Scholiasta, ἐαντῷ παρακελεύεται.

1215. συβίνη — καταβινῆσι Brunckius. συβήνη — καταβηνῆσι libri.

1216. Aliquid ex hoc versu excidit. ποῖ ποτε ποῖ (poterat etiam μοι) τὸ γράδιο Bothius.

1218. 1221. Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. DOBRÆUS.

1220. τῆ] Scribe τή.

1222. γρᾶο Brunckius. Libri γραῦ.

1224. διώξει Elmsleius. Legebatur διώξεις.

1226. Alterum τρέχε νῦν addidit Brunckius.

1227. πέπαισται Bisetus. πέπυσται R. Aug. Junt.

1228. δῆτ' ἐστὶ Bothius. δῆ'στι libri.

1231. ἀνταποδοῖτον editio Brubachii. Libri ἀνταδοῖτον. ἀνταποδοῖτην Porsonus. ἀντιδοῖτην Brunckius.

LYSISTRATA.

EDITAM hanc fabulam esse archonte Callia, qui olympiadis nonagesimæ secundæ anni primi eponymus fuit, tribus constat testimoniis grammaticorum, scriptoris argumenti Græci, ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἀρξάντος. εἰσῆχται δὲ διὰ Καλλιστράτου. et scholiastæ ad v. 173. Καλλίου ἀρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσῆχθη τὸ δράμα. ejusdemque ad v. 1096. ἐπὶ Σικελίας ἐμελλον πλεῖν πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τοῦτου τοῦ δράματος. quam expeditionem susceptam esse olymp. 91, 2. archonte Callia ex Thucydide compertum habemus 6, 30. Actam autem comœdiam esse Lenæis, id est mense Gamelione, non Dionysiis urbanis, mense Elaphebolione celebratis, recte statuere videtur Suevernius in commentatione de Nubibus p. 44. Qui etsi quædam minus recte dixit, illud tamen vere animadvertit v. 490. — 492. ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, | ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων· οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρώντων | ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν, eo esse tempore scriptos, quo labefactatus quidem, sed nondum sublatus status popularis esset, quod duobus mensibus post, reverso Athenas Pisandro, accidit. De quo vid. Thucydides 8, 63. — 65. Primas fabulæ partes egit Callistratus.

1. ἐς C. et Voss. Vulgo εἰς.

εἰς Βακχείου] Ad Bacchi sacra celebranda. Habebatur autem Bacchus deus κατωφερῆς et libidinosus: unde facete apud comicum in Ranis dicitur nihil aliud scire, nisi πίνειν καὶ βινεῖν. Hoc inde est, quia a vino homines proclives sunt ad libidinem. Hinc etiam Euripides de Laio, proli procreandæ operam daturo, dicit in Phœnissis v. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς, εἰς τε Βακχείου πεσὼν, ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα. BERG.

2. ἡ 'ς] Vid. ad Acharn. 242.

Πανός] Pan etiam est libidinosus, ut et Satyri similes dii omnes. De Pane vide infra v. 910. BERG.

Κωλιάδα — Γεγετυλλίδος] In Nub. 52. quum describit mulierculam lascivam, dicit eam ὄζειν Κωλιάδος, Γεγετυλλίδος. Dicitur autem Κωλιάς Venus a loco Atticæ, ubi ei templum, ut aiunt grammatici Græci. Γεγετυλλίς autem vel Venus est ipsa, ut vult scholiastes ad Nubes l. c. Γεγετυλλίς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος Ἀφροδίτη· vel dea Veneri affinis, ut scholiastes ad hunc in Lysistrata locum: καὶ ἡ Γεγετυλλίς δὲ γυναικεία θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παιδῶν ὠνομασμένη. BERG.

4. ἐνταυθὶ Elmsleius. Scribebatur ἐνταυθοῖ. Vid. ad Nub. 814.

8. τοξοποιεῖν] Hesychius, τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: συστρέφειν αὐτάς. Imitatur Alciphro 3, 19.

9. ἡμῶν] ὑμῶν Δ. Voss.

10. ἀνδράσιw] ἀνδράσι B. Aug. et, qui v ἐφέλκυστικὸν sæpissime omittit, R.

16. τοι B.C.Δ. Voss. τε R. Junt.

20. ἀλλ' ἔτερα γὰρ ἦν] Scribendum cum Porsono, ἀλλ' ἦν γὰρ ἔτερα.

ἦν] ἦν γε B.Δ.

προὔργιαίτερα] προὔργιαίτατα C. Voss.

22. συγκαλεῖς] ξυγκαλεῖς B. Voss.

23. μῶν καὶ παχύ] Quod dixit Lysistrata μέγα, accipit Caionice de virili membro. BRUNCK.

24. καὶ νῆ] νῆ Voss. νῆ τὸν B.Δ. Non est probabile poetam καὶ νῆ Δία παχύ. κᾶτα πῶς οὐχ ἦκομεν scripsisse, quum numeris multo melioribus posset, καὶ νῆ Δὶ παχύ. κᾶπειτα πῶς οὐχ ἦκομεν; Hoc igitur restituendum videtur. κᾶπειτα πῶς dixit Av. 963. Ran. 786. et fragm. 124. De accusativi autem forma Δί diximus ad Equit. 319.

27. πολλαῖσι τ'] πολλαῖσιw B.C. Voss. πολλαῖς τ' Suidas in ἐρριπτασμένον.

31. γὰρ] γ' ἄρ' Voss.

εἶχετο] Vulgo οἶχετο. Sed codices tres mei [et R.Δ. Voss.] in alia, eaque meliore consentiunt lectione; non οἶχετο, sed εἶχετο exhibentes, quod omnino reponi debuit. Vereor enim ut e Græcis nostris, salva linguæ indole, erui possit sententia in

versione expressa: *parum abest quin nulla sit*. Hoc sensu Græce non dicitur ἐπ' ὀλίγου, sed absolute ὀλίγου suppresso verbo δεῖν. Vid. Thesm. 935. Vesp. 829. Acharn. 348. 381. quorum locorum in nullo scribere poteris ἐπ' ὀλίγου pro ὀλίγου. Jam vero ἔχεσθαι sæpissime nihil aliud valet quam εἶναι: et εἶναι vel ἔχεσθαι ἐπ' ὀλίγου eadem ratione dicitur et non valde dissimili sensu, quam εἶναι, στηναί, βῆναι ἐπὶ ξυροῦ. Gallice: *Il tenoit donc à bien peu de chose*. BRUNCK. Ejusdem corruptelæ exemplum est glossa Hesychii, εἴχεται: οἴχεται.

33. μήτε B.C.Δ. et Voss. in textu. μηδὲ vulgo: quod in schol. habet Voss. Respondet τε v. 35.

Πελοποννησίου] πελοποννησίου R. et sic iterum v. 75.

36. γ' additum ex B.C.Δ. Voss.

ἄφελε τὰς ἐγγέλεις] Nam ex Bœotia afferebantur Athenas anguillæ præstantes. Vid. Pac. 1004. BERG.

37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] *Ominabor*. Apud Æschylum in Prometheus 927. quum Prometheus dixisset, magnum quoddam malum imminere, chorus eum reprehendens dicit: σὺ θῆν ἂ χρήσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός; ubi scholia: τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐποιωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς, ἂ βούλει γενέσθαι αὐτῷ. Apud eundem Æschylum in Choeph. 1045. μηδ' ἐπιγλωσσῶ. ubi Stanley citat Hesychium, ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἑρακλείδαις. BERG.

38. ἄλλ' ὑπονόησον σύ μοι] Id est ἄλλο. Sic Pl. 361. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. *Hæc in melius accipere*. In codicibus quidem scriptum, ut vulgo, ἀλλ' pro ἀλλὰ, et in C. superscripta glossa e scholiis, ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι. Sed falsus est hic sensus. Nihil enim *susplicari* vel *conjectere* poterat Callonice, quæ de Lysistratæ consilio nondum quicquam compere-
rat. BRUNCK.

42. ἐργασάατο] ἐργασάμεθα Clemens Alex. Pædag. 3. p. 254.

43. ἐξηθισμέναι] ἐξανθισμέναι ex Clem. Alex. recte restituit Bentley, collata glossa Hesychii, ξανθίεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας, ἢ βάπτεσθαι αὐτάς. et fragm. Menandri apud Clementem, νῦν δ' ἐρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναικα γὰρ | τὴν σῶφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, de quo vid. Meinek. p. 235.

44. κροκωτὰ φοροῦσαι] κροκωτοφοροῦσαι B.C.Δ. Voss. fortasse ex v. 219.

45. In B.C.[Δ. Voss.] καὶ κμμερικροθοστὰδια, sine vocum

distinctione: in Aug. [R. et ed. Juntina] καὶ κίμβερινκορθοστάδια. Scilicet hæsitans librarius, nesciensque utram e duabus præferret scripturis, ambas repræsentavit simul conjunctas. κίμβερινὸν pro κίμβερικὸν male legitur apud Suidam. BRUNCK. κίμβερικὸν Hesychius vol. 2. p. 261. ubi vid. Alberti. Photius p. 165, 22. Κίμβερικόν: εἶδος χιτωνίσκου. Ἀριστοφάνης. Infra v. 52. κίμβερικὸν Δ. et Voss.

περιβαρίδες calcei sunt, quibus maxime utebantur ancillæ, teste Polluce 7, 92. quod paulo supra [87.] confirmat his Cephisodori versibus:

σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν,
ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθημα·
νὺν δ', ὥσπερ ἡ θεράπαιν', ἔχω περιβαρίδας.

Quod tamen nihil aliud ostendit, quam περιβαρίδας calceos fuisse minus pretiosos, quibus etiam ingenuæ uti poterant. BRUNCK.

46. ἃ σώσειν προσδοκῶ] Contrarium in Thesmoph. 86. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ. BERG.

47. χαί] καὶ R.

48. Perperam hic versus vulgo [et in R.] versui 45. subjicitur, sede perquam aliena, quod et Kusterus animadvertit, addens eum in duobus codicibus a se inspectis positum esse eo loco in quem eum reposuimus. Cum illis Kusteri codicibus consentiunt B.C. [Δ. et Suidas in ἐξηγηθισμέναι], ubi idem, quem exhibemus, versuum ordo. Est autem hic et Concion. 929. χ' ἡγχουσα pro καὶ ἡ ἄγχουσα. Hesychius: ἄγχουσα, ῥίξα, ἣ φυκούνται τὰ γύναια. Etymol. ἔγχουσα, εἶδος βοτάνης, ἣ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχουσα. Ἀττικὸι δὲ διὰ τοῦ ε. Sed fallitur prava codicum deceptus scriptura, quæ Thomæ etiam fraudi fuit, cujus adeundus interpres. Apud comicum, quo nemo Ἀττικώτερος, scriptum hoc nomen per α in Thesm. sec. [fr. 309.] Gallis herba ista *Orcanette* vocatur. BRUNCK.

52. μήτ' ἀσπίδα et v. seq. μήτε ξιφίδιον dant B.C. [Δ. Voss.], melius quam, ut vulgo, μηδ' et μηδέ. BRUNCK.

56. ὄψει τοι] Sic B.C. [Δ. Voss.] Vulgo [et R.] ὄψει γε. Iidem et Aug. habent ὦ μελέ' ὄψει. Recte in codd. scriptum ὦ μέλ' Concion. 245. quod notandum. Licet enim a μέλεος femininum sit μελέα, ut Vesp. 312. tamen vocativo ὦ μέλε compellantur tam femininæ quam viri. BRUNCK.

60. ἐπὶ τῶν κελήτων] Jocus est ex ambiguo. κέλης significat parvum navigium, qualia conscendisse oportebat Salaminias mulieres, quæ Athenas deferendæ erant: tum notat equum desultorium, et inde, ut ait noster, Ἀφροδίτης τρόπον, quo sibi morigerari noluisse meretricem facete queritur servus in Vespis v. 500. Hujus schematis meminit Horatius Serm. 2, 7, 49.

Quæcunque exceptit turgentis verbera caudæ,
Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.

At illud graphice describit Apuleius loco quem emendatum protulit elegantissimus Ruhnkenius ad Julium Rufinianum p. 260. *Inscenso grabatulo, super me coxim residens, ac crebra subsiliens, lubricisque gestibus mobilem spinam qua-tiens, pendulæ Veneris fructu me satiavit.* BRUNCK.

61. ἐγὼν R. et Junt. ἐγὼ libri reliqui.

62. — 131. om. B.C.Δ. Voss.

63. Θεογένους] Scribebatur Θεαγένους, de quo dixi ad Pac. 928. Veram scripturam hic servavit scholiasta libri Ravennatis, ὁ δὲ Θεογένης κοππάτης Ἀχαρνεύς.

64. θουκάτειον] Legebatur τὰκάτιον. Correctum ex Suida, Θεαγένης: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία, Θεαγένους Ἐκάτειον. οὗτος δειλὸς ἦν· εἶχε δὲ Ἐκάτης ἄγαλμα, οὗ ἐπνυθάνετο πανταχοῦ ἀπιῶν. Similiter idem in Ἐκάτειον. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 1337.

66. αἰδ' αἰθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες] Aliena ab sermone vulgari est αἰτε particula, quam non defendi posse Vesp. versu 1015. recte animadvertit Dobræus, cui scribendum videbatur, ΑΥ. αἰδι δ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ΚΑ. ἰὸν ἰὸν, πόθεν — . correctione minus probabili. Mihi, si verba illa αἰδ' αἰθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες scripta sint ab Aristophane, de quo dubitari potest, sic potius corrigenda videntur χαυθάτεραι χωροῦσί τινες. i. e. καὶ αὐται ἕτεραι. Simili crasi χρῆσθ' ἀτέρῳ pro χρῆσθαι ἐτέρῳ dictum Pac. 253. Infra v. 736. αἰθ' ἡτέρα in libris scriptum pro αἰτη' τέρα.

68. ἀνάγυρος] Anagyrus est pagus Atticus et herba quædam fœtida: unde proverbium κινεῖς ἀνάγυρον, de quo vide Erasmus. BERG. Alludit ad notum proverbium, de quo consulendi parœmiographi et Meursius de Pop. Att. in Ἀνάγυρος. BRUNCK.

70. Μυρρίνη] μυρρινη R.

74. ούνεκα] Male vulgo *ένεκα*, qua forma nusquam usi sunt Attici poetæ. Vide infra ad v. 491. 501. Ran. 189. Pl. 329. ne plures locos indicem, ubi ad codicum fidem reposita fuit forma genuina Attica. BRUNCK.

79. γλυκντάτη Bisetus. Libri ὦ γλυκντάτη.

81. μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὼ σιῶ] Legebatur *μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιῶ*. Articulum, qui in hac formula non magis quam in Attica *νῆ* τὼ θεῶ omitti potest, addidit Berglerus. γὰρ in γ' esse mutandum vidit Reisigius in appendice ad Nubes p. 18.

82. γυμνάδομαί γα — Vulgo γε. Alterum ex usu dialecti reponi debuit, ut infra 105. 107. et alibi. *καὶ ποτὶ πνγὰν ἄλλομαι*. De hac Laconica saltatione sic Pollux 4. 102. *καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως, ἧς καὶ τὰ ἄθλα προὔτιθετο, οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς κόραις. ἔδει δὲ ἄλλεσθαι καὶ ψαύειν τοῖς ποσὶ πρὸς τὰς πνγὰς, καὶ ἀνηριθμεῖτο τὰ πηδήματα. ὅθεν ἐπὶ μιᾷς ἦν καὶ ἐπίγραμμα: Χίλια πόκα βιβάντι· πλεῖστα δ' ἂ τῶν πήποκα*. Sic Laconica scribenda esse existimo. BRUNCK. *γυμνάδομαί τε* Eustathius p. 1570, 12.

83. τιθίων Kusterus. Libri τῶν τιθίων.

84. ἄπερ] Vulgo ἄπερ. αἶπερ R.

85. ἡτέρα] Scribendum ἀτέρα.

88. πεδίων] Scholia, λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπειδιὰς εἶναι. Sed intelligit hortum muliebrem, τὸ αἰδοῖον. BERG.

καὶ νῆ Δία] Hæc vulgo Lacænae tribuuntur. Dicterium Atticæ mulieri magis convenire mihi videtur; ideo τὰν in τὴν mutavi. [Sic etiam Bentl.] Si quis ne quidem in personarum distinctione ab editionibus discedere vellet, majori mutatione sic oporteret Lampitonem loqui:

καὶ, ναὶ σιῶ,

κομφότατα τὰν γλαχῶ γα παρατετιλμένα.

Notum est Laconas, aliosque Dorice loquentes, *pulegium*, quod Atticis *βλήχων* appellatur, *γλάχωνα* nominare. Vide Acharn. 861. 869. 874. Ceterum in Aug. personarum nomina adscripta non sunt: interlocutorum mutatio transversa tantum lineola indicata. BRUNCK.

89. παρατετιλμένη] Solebant id facere. Vide infra v. 151. et Ran. 513. BERG.

90. ἡτέρα] Scribendum ἀτέρα.

χαῖτα R. Vulgo χαῖτα μέν.

91. Κορινθία δ' αὖ] Quasi dicas, est quidem bella, sed non casta: quia Corinthi meretrices plurimæ. BERG.

93. ξυναλλάξε] Scribendum ξυναλίαξε ex Aug. vel potius συναλλάξε cum Brunckio.

94. ἦδ' Brunckius. ἄδ' libri.

μύσιδδέ τοι Bentleius. Libri μυσιδδέτω. Hesychius, μυσιδδέι: λαλεῖ, ὁμιλεῖ. ad quem vide Hemsterh. in Auctario, qui μύσιδδέ τω corrigebat, quod etiam Berglerus probaturus erat, si constaret τω pro τοι esse dictum.

97. πρὶν λέγειν δ' correctum in editione Brubachiana. πρὶν δὲ λέγειν Juntina. Particulam om. R.

100. εὖ γὰρ οἷδ'] In Aug. ante hæc verba transversa lineola minio primum adpicta fuit, indicium mutatæ personæ, quam, deprehenso errore, lituris postea librarius induxit. Versu autem seq. scriptum πάσαισιν ὑμῖν. Recte omnia. Sic locus hic constitui debet, deleta Myrrhinæ persona:

τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων,
ἐπὶ στρατιᾷς ἀπόντες; εὖ γὰρ οἷδ', ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.

Tum versus 102. 103. Calonicæ tribuendi, v. 104. Lysistratæ. Non aliter ista personis dividi posse inde manifestum est, quod ipsius dramatis series et œconomia non sinant versum 104. Myrrhinæ tribui, quæ maritum suum Cinesiam domi reliquerat, in scenam mox proditurum, eaque dicturum quæ ostendant eum peregre non abfuisse. BRUNCK.

106. πορπακισάμενος] Ex scholiis: ἀντὶ τοῦ ἀναλαβῶν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν. Est autem a πόρπαξ, quod manubrium clypei significat, ut in Equit. 844. et per synecdochen accipitur pro ipso clypeo, ibid. 1366. et in Pace 661. BERG.

φροῦδος ἀμπτάμενος] Euripides in Andromacha 1219. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα. BERG.

108. προὔδοσαν Μιλήσιοι] Vide Thucyd. 8, 17.

109. ὀλισβον] Cratinus: μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβῳ χρῆσονται. apud Suidam et Hesychium in μισητή. Notat autem scholiastes comici nostri ad Milesias mulieres respici tanquam olisbo utentes. BERG.

ὀκτωδάκτυλον] Non debebat Bentleius ὀκταδάκτυλον corrigere.

Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. p. 256. Lobeck. ad Phryn. p. 415.

110. σκυτίνη ἑπικουρία] Scholia: Alludit ad proverbium σκυτίνη ἑπικουρία, i. e. *ficulneum auxilium*, quod de infirmis dicitur. Mutavit autem σκυτίνη in σκυτίνην, i. e. coriaceum, quia coriacei sunt olisbi. Sunt autem veretra coriacea, quibus utuntur viduæ mulieres. Sed apud Hesychium et σκυτίνη ἑπικουρία proverbium est. Vid. Erasmus in proverb. *coriaceum auxilium*. BERG.

113. ἐγὼ δέ γ' ἂν ex v. 115. illatum videtur. ἐγὼ μὲν ἂν Bentleius.

χρεῖη] χρῆ ἢ R. Junt. Correxerit Kusterus. χρεῖ' ἢ Suidas in ἔγκυκλον.

116. δοῦναι] Scribebatur δοῦναι ἂν.

παρταμοῦσα] παραταμοῦσα Brunckius. παρατεμοῦσα Elmsleius ad Soph. Œd. T. 1227. Consulto a poeta παρταμοῦσα positum videtur, ut splendidior evaderet oratio mulieris.

122. Hic et seq. v. quæ vulgo Calonicæ partes tribuuntur, eas in Myrrhinam transtuli, quæ prima patefactum Lysistratæ consilium rejecit v. 129. Facetum est eam omnium cupidissimam fuisse rei cognoscendæ. Eo etiam ducit personarum distinctio in Reg. codd. quæ infra observabitur. BRUNCK.

124. ἡμῖν ἔστι] Sic partim ob metrum, partim ob euphoniā scribendum. Male vulgo ἡμῖν ἔστιν. BRUNCK. Scribendum ἔστιν ἡμῖν cum Bentleio. Vid. ad Av. 386.

129. ὁ πόλεμος ἐρπέτω] *Bella pergant protinus*, ut recte vertit Florens. Suidas ἐρρέτω legisse videtur, et si ad hunc locum respexit, pessime eum interpretatus est. BRUNCK.

133. ἄλλ', ἄλλ' — id est ἄλλο, ἄλλο — vividius quam ut vulgo ἀλλὰ ἄλλο. κἄν με χρῆ. Male vulgo χρῆ. Impersonalis hujus verbi indicativus est χρῆ, optativus χρεῖη, subjunctivus χρῆ. Suidas supra laudatus ad v. 113. χρῆ δευτόνως, ἦγονν δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικὸν, σημαίνει δὲ τὸ δέη. BRUNCK.

136. δαὶ B.C.R.Δ. Aug. Voss. Vulgo δέ. Proxima verba κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός, quæ Lampitoni vulgo tribuuntur, Atticæ esse mulieris dialectus ostendit. Quamobrem Myrrhinæ tribui cum Wakefeldo Silv. crit. 3. p. 49.

137. ὦ παγκατάπυγον] Vulgo divisim πᾶν κατάπυγον. Eadem

est compositionis ratio quam in παγκατάρατος v. 588. παμβδελυ-
 ρὸς et παμμυσαρὸς, 969. παγγλυκερὸς, 970. παμμίλαρος, Ran. 466.
 παμπόνηρος, 106. infinitisque hujus generis aliis. Idem etiam
 Reiskio placuisse video. BRUNCK.

139. πλήν Ποσειδῶν καὶ σκάφη] Scholia : εἰς τὴν Σοφοκλέους
 δὲ Τυρῶ ταῦτα συντείνει, ἐκθείσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη. In isto
 loco scripsi ἐκθείσαν pro ἐκθείνει. malletm præterea σκάφην. Sunt
 autem filii Tyronis sive Tyrus Neleus et Pelias, quos suscepe-
 rat ex coitu Neptuni. Hinc Suidas in οὐκ ἐτὸς locum ita ex-
 ponit : οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. *nihil enim
 sumus, nisi tantum ad coeundum et pariendum aptæ.* BERG.

141. Vulgo [et in R.] profligato metro legitur :

μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεσθ' ἔτι.

Aug. τὸ πρᾶγμα σωσαίμεσθ' ἔτι. Regii [et Voss.], τὸ πρᾶγμ'
 ἀνασωσαίμεσθ' ἔτι. Genuinam ex indole linguæ restituimus
 lectionem, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν. BRUNCK.

143. γυναικας ἔσθ' ὑπνῶν] Sic recte Dawesius. Perperam
 vulgo transpositis vocibus, γυναικας ὑπνῶν ἔστ' — Vide ad Plu-
 tum 166. In indice Thesauri H. Stephani legitur : ψωλὴ
affertur pro mentula, sed ἀμαρτύρωσ. En tibi testem ido-
 neum. Vide infra 979. et Av. 560. BRUNCK. ὑπνῶν pro-
 ducta syllaba prima fortasse ferri poterat in sermone Laco-
 nico.

144. γα Scaliger. γε libri.

μάλ' αἶ] Inutilis est αἶ particula. Scribendum μάλ' εἶ, quod
 legitur in editione Brunckii, quamvis ab ipso rejectum in anno-
 tatione.

146. Hic et infra sæpius, ubi Myrrhinæ partes tribuimus,
 quæ vulgo sunt Calonicæ, auctoritatem sequimur binorum
 Reg. codd. BRUNCK. Calonicæ personam hic et infra ponit
 R, Myrrhinæ Voss.

149. καθήμεθ' Bekkeri editio. Vulgo καθήμεθ'. Scribendum
 καθοίμεθ' cum Brunckio. Eadem corruptela Ran. 919.

150. τοῖς ἀμοργίνοις, e lino vel bysso, qui optimus in insula
 Amorgo, e Sporadibus uno, proveniebat. Inde ἀμοργὸς pro
 quolibet bysso vel lino. BRUNCK.

151. παρατετιλμένα] Supra v. 89. De isto autem *delta* scho-
 liastes : τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικείον τοιοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα. BERG.

152. ἄνδρες] ἄνδρες libri hic et v. 157.

πλεκοῦν] σπεκλοῦν editio Zanetti. Verum videtur σπλεκοῦν.
De quo verbo vide ad Plut. 1083.

155. ὁ γῶν Aug. ὃ γ' ὦν Junt.

τὰ μᾶλά πα] Sic B.C. In Aug. [et R.] ut in Juntina πο.
Doricum est πα, quod e Theocrito satis notum. BRUNCK.
πᾶ vel πᾶ Δ. et Voss. που Suidas in μῆλα. Revocavi πο. Sic
ὁ πίττομαι pro οὐ πείθομαι a Bœotis dictum annotarunt Hesy-
chius et Photius, σποδᾶς pro σπουδᾶς Lacæna infra v. 173. et
quæ sunt alia ejusdem generis.

156. παρεσιδῶν] Sic Aug. et C. cum veteribus editionibus:
recentiorum παρενιδῶν est in B. Respicit ad Euripidis Andro-
macham, ubi Peleus v. 628. sic Menelao exprobrat :

οὐκ ἔκταρες γυναιῖκα χειρίαν λαβῶν·
ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα,
ἦσσω πεφυκῶς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ. BRUNCK.

παρενιδῶν R. παρενιδῶν Voss. Restitui παρενιδῶν, quod Suidas
quoque legit.

158. κύνα δέρειν δεδαρμένην] Quod eo sensu dixerat Phere-
crates, quo postea ἐπὶ τῶν μάτην πονούστων in proverbium abiit, id
aliosum trahit faceta mulier. Penem coriaceum intelligit, cujus
mentio supra v. 109. quique inter instrumenta muliebris mundi
recensetur in Thesmophor. secundis [fragm. 309.]. BRUNCK.

160. λαβόντες δ'] δὲ λαβόντες B.C.Δ. δ' om. Voss.

ἐς] εἰς Δ. Voss.

162. τύπτωσι] τύπτωσι B.C.Δ. Voss.

Addidi τί. Conf. Eccles. v. 799. — 804. 862. 863.

κακῶς] κακὰ κῶς R. Hoc est κακὰ^{κῶς}. Hinc κακὰ κακῶς. Voss.
et Vaticanus.

166. συμφέρη] ξυμφέρη B.C.

167. In tribus codicibus hic versus eidem personæ tributus
ac sequentes: præfixum est ei in duobus Regiis nomen Λαμπ.
Hanc distinctionem primo admiseram, scribendo χ' ἁμῖν συν-
δοκεῖ. Sed vulgatum postea prætuli, quia necesse videtur, ut
una etiam ex Atticis mulieribus Lysistratæ consilium approbet.
BRUNCK.

σφῶν ταῦτα, χῆμῖν] ταῦτα σφῶν, ταῦτα R. et Voss. Av. 1630.
εἶ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι ξυνδοκεῖ.

169. παντᾶ] Vulgo πάντας relatum ad ἄνδρας, satis inficete. Aug. et C. [R. Voss.] πάντα. πάντως B. [Δ.] e glossemate. E dialecti usu scribendum παντᾶ, quod apud Theocritum sæpius occurrit. BRUNCK.

170. ῥυάχετον] Regii [et Δ. Voss. et Suidas] ῥυχάχετον. Aug. ut vulgo ῥυγχάχετον. Scripturam Hesychio [et Photio p. 491, 24.] probatam recepi. ῥυάχετον, θόρυβον, ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν: quam ad glossam vide interpretes. BRUNCK. ρυάγχετον R.

171. πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν αὐτὴ μὴ πλαδδιῆν;] Sic duo Regii: nisi quod in altero πλαδδιῆν subscripto ι, quod in Doricis melius omittitur. Suidas in ῥυχάχετον [et πλαδδιεῖν] habet πλαδδιεῖν, unde genuinam lectionem, Dorica restituta forma, indicavit et illustravit Gisb. Koen, cujus erudita nota ad Corinthum p. 104. [229.] omnino legenda. Vulgo corruptissime μὴ πλαδδικῶ. πλαδδιῆν significat *nugari, delicias facere*. Infra 990. in imperativo μηδ' αὐτὴ πλαδδίη. BRUNCK. πλαδδικῶ ortum ex compendio scripturæ male intellecto. Vide Bast. ad Gregor. l. c.

173. οὐχ ἄς σποδᾶς γ' ἔχωντι ταὶ τρυήρες] ἄς Doricum est pro ἔως, ὅπως, μέχρις οὖ. Vide Hesychium. [ἄς: ἔως, ὅπως, μέχρις οὖ. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 188.] Sic sine accentu scriptum est in Aug. et in C. in hoc σποδᾶς γ' ἔχωντι: in Aug. οὐχ' ἄς σπουδᾶς ἔχωντι. οὐχ ὡς σποδᾶς ἔχωντι B. [et Δ. οὐχ' ας σπουδᾶς ἔχωντι R. οὐχ' ἄς (sic) σποδᾶς γ' ἔχωντι Voss.] Viris doctissimis Koenio et Valckenario placuit etiam subjunctivus ἔχωντι, ideo reponendus, quia sequitur ἦ in altero versu, ab eadem particula ἄς pendens. In ceteris interpretationem secutus sum Io. Toupium Cur. Nov. in Suidam p. 2. [vol. 3. p. 12.] ubi e Sophoclis Œdipo Tyr. 709. ostendit verbum ἔχειν bene cum genitivo σποδᾶς, Dorico pro σπουδῆς, construi.

καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι

βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

Huic exemplo aliud addam ex eodem dramate v. 345. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὄργῆς ἔχω. BRUNCK. ἄς, sine accentu, retinui codicum auctoritatem secutus.

174. παρὰ τῆ σιῶ] In arce Minervæ. Erat autem gazophylacium in ὀπισθοδόμῳ templi Minervæ. Comicus in Pluto 1194. ἰδρυσόμεσθα — τὸν Πλοῦτον οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ. BERG.

180. παντᾶ Brunckius. Libri πάντα.

κ' ἔχοι] γ' ἔχοι B.Δ. γ' etiam Voss.

τᾶδε B. Vulgo τάδε.

Comma post λέγεις addidit Resigius in appendice ad Nubes p. 8.

181. τάχιστα] τάχιστ' ἂν Δ. τάχιστ' ὦ C. et Voss.

183. ὁμώμεθα codices. ὁμώμεθα Junt.

184. Servi publici Athenis, magistratum apparitores, τοξόται, quorum frequens in his fabulis mentio, peregrini erant et barbari, plerique e Scythia, ideo peculiari nomine Σκύθαι etiam vocati, ut infra videbitur. Facete nunc Lysistrata famulam compellat, tanquam publicam muliebris concilii ministram, Σκύθαιναν. Noli enim hoc cum Kustero pro nomine proprio accipere. Sic in Conc. habemus κηρύκαιναν. BRUNCK.

186. 189. 191. 193. ΚΑΛ.] μν. Voss. et Brunckii editio.

188. ὥσπερ, φασίν, Αἰσχύλος ποτέ] Id est, ὥσπερ ποτέ ἐποίησεν Αἰσχύλος, ὡς φασιν. Hanc lectionem, distinctione tantum juvandam, in duobus codicibus reperit, et, si quid recte judico, corrupit Kusterus. Eam exhibet etiam C. Veterem editionum lectionem ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ habet Aug. [et R.] Est quidem in B. quod ille volebat φησίν: sed e librarii emendatione putantis hoc verbum a sequenti nomine Αἰσχύλος pendere. Multo melius in ore mulieris, Æschylum dubitanter et ex aliorum sermone citantis, φασιν, per parenthesis insertum. Respicit autem ad Septem ad Thebas 42.

ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγούντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
ᾠρκωμότησαν —

BRUNCK.

Recipienda Brunckii lectio.

189. μηλοσφαγούσας] Sic duo Regii [et Δ.] In Aug. [R.] et in Juntina μηλοσφαγούσαις. BRUNCK.

192. τόμιον ἐντεμοίμεθα] Sic bene Regii [et R.V. Voss.]. ἐντομα, sicut et τόμια seu τομία (priori modo in codd. positus accentus) sunt τὰ ἱερά ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν: unde ἐντομοί, ἐντορκοί. Vide Hesychium in his vocibus. Perperam vulgo ἐκτεμοίμεθα. ἐντέμνεσθαι verbum est ad sacra pertinens, et hic valet *sacrificare*. Diversa significatio alterius compositi, quæ hujus loci non est. λευκὸν ἵππον opponit Æschyli tauro. Sed

nolit faceta mulier hoc de quadrupede intelligi: mentulam innuit, quam mox abjuratura est. Vide scholiastem.

195. θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπίαν] Parodia est Æschylei versus. μέλαιναν μεγάλην κύλικα pro μελάνδετον σάκος: et ὑπίαν, quia sic clypei humi ponebantur: supra 185. θῆς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπίαν τὴν ἀσπίδα: et Acharn. 583. παράθες νῦν ὑπίαν αὐτὴν ἐμοί. BRUNCK.

196. Θάσιον οἶνον σταμνίον] Vid. Albertium ad Hesychium vol. 2. p. 1257.

197. ἐς] εἰς Δ.

198. φεῦ δᾶ] De hac formula dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 488.

ἐπαινῶ] Scribendum ἐπαινῶ.

199. Lysistratæ tribuit Voss. Continuabatur Lampitoni.

200. — 267. om. B.C.Δ. Voss. In C. vacuum spatium paginarum quattuor et dimidiæ.

200. — 204. omnes Lysistratæ tribuebantur. Correxit Reisingius Conject. p. 245.

200. Legebatur γυναῖκες, κεραμεῶν (sic Aug. et R: κεραμέων Junt.) ὄσος, omisso articulo. Solus verum vidit neglectus ab aliis Reiskius, cujus hæc est annotatio “ γυναῖκες, ὁ κεραμῶν, “urna, testa, seria, in genitivo κεραμῶνος, ut πιθῶν, πυλῶν, “ μυλῶν, θυρῶν, πορνῶν etc.” κεραμῶν ab librariis in κεραμεῶν corruptum est, quemadmodum duobus aliis in locis πρηγορῶν in πρηγορεῶν abiit, de quo dixi ad Avium v. 1113.

ὄσος] ὄχλος, Scaligeri conjecturam, codici Vossiano per errorem tribuit Kusterus.

202. μοι Brunckius, consentiente, ut videtur, R. μου Junt.

τοῦ κάπρου] Per κάπρον *verrem*, quod animal in sacris maxime mactabatur, quibus fœdera sancienda, ut discere est ab exemplis in Stephani Thesauro prolatis v. τομίον: urceum illum innuit vini Thasii, qui pro victima in scenam illatus. Juraturi autem prosecta tangebant, ut apud Æschylum:

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου.

Ideo mulieres jubet Lysistrata manum urceo admovere. Inepit scholiastes per κάπρον muliebri pudendum intelligi existimans. Satis facetus est jocus ex allusione perpetua ad sacrorum ritum, ut nihil quæeratur obsceni. BRUNCK.

205. κάποπντίζει] Sic etiam in Aug. [et R.] scriptum, sed

minus bene. Scribi debet per unicum τ, ut apud Etymologicum est. Vide Salmasium ad H. A. p. 150. A Græco πυτί-
ζειν derivatum Latinum *pytisma*, prima etiam longa. Juven.
11, 173.

Qui Lacedæmonium pytismate lubricat orbem. BRUNCK.

209. λάζυσθε Aug. [et R.]. Vulgo λάζοισθε. BRUNCK.

212. 213. οὔτε — οὔτ' Bekkerus. Legebatur οὐδὲ — οὐδ'.

217. ἀταυρώτη] De forma feminina vid. Porson. ad Eurip.
Med. 822. Attulit hunc locum Eustath. p. 259, 8. 1554, 29.

221. 222. ἀνήρ] ἀνήρ libri.

227. κακῶς παρέξω] Ovidius Am. 1, 4.

Verum invita dato, potes hoc, similisque coactæ;

Blanditiæ taceant, sitque maligna Venus.

Mulierum mobilitas concinnioem, ut ait Lucretius, Venerem
facit viris. Hinc apud Plautum Asin. 4, 1. quum in syngrapho
de meretrice in annum conducenda, caveret parasitus ne illi
liceret noctu quicquam membri sui commovere, adolescens ex-
cipit his verbis :

optimum est ;

Ita scilicet facturam : verum in cubiculo

Deme istuc : equidem illam moveri gestio. BRUNCK.

229. 230. ἀνατενῶ τὰ Περσικά. In Conc. 265. εἰθισμένοι γὰρ
ἔσμὲν αἶρειν τὰ σκέλη. Mendosum est, ut reor, τὰ Περσικά.
Aliis in locis ubi nomen hoc occurrit, forma feminina legitur :
Thesm. 734. Conc. 319. Nub. 151. Pollux 7, 92. ἴδια δὲ γυναι-
κῶν ὑποδήματα, Περσικά. Sic in MSS. scriptum. Repone itaque
τὰς Περσικάς. BRUNCK. τὸν πέρσικα schol. Ven. Nub. 169.
Aristophanes scripserat τὸ Περσικά.

231. οὐ στήσομαι λέαινα' ἐπὶ τυροκνήστιδος] Id est, οὐ τετραπο-
δηδὸν στήσομαι, ut est in Pace 996. Est autem σχῆμα συνου-
σίας, quod nebulones nostri nomine e canino genere sumto in-
digetant. Adluditur ad morem summa cultellorum manubria
leænæ figura ornandi submissis genibus subsidentis. De mere-
trice Λέαινα dicta ne cogitandum quidem. BRUNCK. Conf.
Schweighæus. Animadv. in Athen. vol. 7. p. 119.

233. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα] Euripides in Iphig. Taur. 790. τὸν δ'
ἄρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν. Ibid. 758. τὸν ἄρκον εἶναι τόνδε
μηκέτ' ἐμπεδον. BERG.

235. 236. ἐμπληθῆ ἢ Dawesius. Libri ἐμπλησθῆ.

237. ξυνεπόμνυθ' Bentleius. συνεπόμνυσθ' libri.

ΜΥΡΡ.] Sic R. Vulgo Calonicæ tribuitur.

238. γ'] τ' R.

240. ὠλολυγά] Libri à ὄλολυγά.

οὐγὼ ἄλεγον Kusterus. οὐκ ἐγὼ ἄλεγον Junt. οὐκ ἐγὼ ἄλεγον R.

244. κατάλιφ' Brunckius. κατάλειφ' R. et vulgo.

245. ταῖς ἄλλαισι ταῖσι ἐν πόλει] *Cum ceteris quæ sunt in arce.* Ad intelligentiam hujus fabulæ sciendum est, antiquitus πόλις appellatam fuisse Athenarum arcem, qua de re videndus Meursius in Cecropia cap. 3. et Hemsterhusius ad Plutum p. 260. Sæpissime in hac fabula πόλις eo sensu accipi debet, ut v. 266. 302. 317. 487. 754. 758. 912. 1183. et aliis. BRUNCK.

247. ξυμβοηθήσειν] ξυμβοηθήσειν R.

249. οὐτ' — οὐτε Bekkerus. Legebatur οὐδ' — οὐδέ, ut v.

212. 213.

254. ΓΕΡΟΝΤΩΝ] ἀνδρῶν a pr. m. R. γερόντων a m. rec.

255. βάρος χλωρᾶς φέρων Bentleius. Libri φέρων βάρος χλωρᾶς.

ἐλάας Brunckius. ἐλαίας libri.

256. ἦ] δρα^κ (i. e. Δράκης) ἦ R.

ἐνεστιν Reisigius Conject. p. 249. Libri ἐστίν.

259. Στυνμόδωρ' Brunckius. Στυνμμόδωρ' vulgo. Vid. Acharn.

273. Vesp. 233.

261. 262. κατὰ μὲν ἄγνωστος ἔχει βρέτας | κατὰ δ' ἀκρόπολις ἐμὴν λαβεῖν] His oppositi sunt versus antistrophici 277. φῆχοτο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί, | σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον. qui quum ipsi quoque sanissimi sint, memorabile hoc est sive inæqualium versuum responsionis exemplum sive syllabæ brevis pro longa in arsi trochaica positæ.

262. βρέτας] Minervæ.

263. κατὰ δ'] Legebatur κατὰ τ'. Ita in Pace v. 163. scriptum erat ἀπὸ μὲν — ἀπὸ θ' — : quod nunc ex libris est emendatum.

264. μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν] Versus corruptus. μοχλοῖσιν R. Si in antistropho v. 279. recte habet ἀπαράτιλτος, hunc versum verbis καὶ μοχλοῖσι terminatum fuisse conjicias: nisi malis κλήθροισι καὶ * * * * vel μοχλοῖσι καὶ * * * *, delete vel μοχλοῖσι vel κλήθροισι. Nam κλείθρα per μοχλοὶ et μοχλοῖ per

κλειῖθρα explicant grammatici, velut Hesychius. Sed probabilius videtur vitii sedem in antistropho quaerendam, in strophā autem scribendum esse κλήθροις δὲ καὶ μοχλοῖσι. Sic Eurip. Androm. 950. φυλάσσετε | κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.

266. ἀλλ'] στρυμμόδωρος ἀλλ' R.

273. ἐπεὶ οὐ pes est iambus, duabus ultimis syllabis in unam coalescentibus, ut fieri solet in η ου, ω ει, ω ου. Sophocles Œdip. Col. 1436.

θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὔθις ἔξετον.

Infra 284. ἐγὼ οὐκ est etiam disyllabum et pes iambus. Sic rursus 876. 1171. Ran. 33. Eq. 340. Vesp. 416. Exemplorum pleni sunt tragici. BRUNCK.

Κλεομένης] Iste fuit rex Lacedæmoniorum et cum Isagora Atheniensi, senatus auctoritatem Athenis abrogare cupiente ac tyrannidem affectante, arcem occupavit, sed mox ab Atheniensibus est obsessus. Herodotus 5, 72.: ἀντισταθείσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, ὃ τε Κλεομένης καὶ ὁ Ἰσαγόρης καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες ἐπολιόρκεον αὐτοὺς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται ὅσοι ἔσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι. Solet autem comicus choro senum tribuere etiam quæ antecesserunt ætatem hominum tunc viventium. BERG.

275. οὐκ ἀψάλακτος] οὐκ ἀκρότητος οὐδὲ ἀράπιστος interpretatur Photius p. 359, 5. cujus in codice οὐκ ἀποψάλακτος scriptum.

277. ὦχετο θῶπλα] ὦχετ' ὄπλα R. et Junt. ὦχεθ' ὄπλα Aug. ὦχετο θ' ὦπλα B.C.Δ. Voss. Hoc metro

— — —, — — —, — — —

utitur Euripides Hippol. 1121. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται. = 1139. ῥήδια δ' ἦθεα τὸν αὔριον.

279. πινῶν] πεινῶν B.C. Aug. Voss.

281. οὔτως] οὔτω δ' R.

ὦμῶς Bentleius. Libri ὄμως.

282. ἀσπίδων] ἀσπίδες dicuntur ordines militum. BERG. Corrigendum ἀσπίδας ex lemmate scholiastæ, qui versum ex Babyloniiis comparat, ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

καθεύδων] Præter expectationem pro φρουρῶν aut simili. BERG.

283. Εὐριπίδῃ] Qui erat *μισογόνης*: de qua re in Thesmo-
phoriazusis præcipue. BERG.

285. ἐν τετραπόλει] Scholia: τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν.
ἡ γὰρ Μαραθῶν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ Οἰνότη, Προ-
βάλιθος, Τρικόρυθος. BERG. Secunda in τετραπόλει contra
analogiam hic producitur, quæ in τετράμετρον, τετραπήχεις, τε-
τράποδα, τετραποδηδὸν apud nostrum corripitur. Scribendum
τετραπτόλει, ut apud Euripidem Heracl. 81.

ὄδ' ; ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν

ξύνοικον ἦλθες λαόν.

Ad quem locum videnda Musgravii nota. BRUNCK. ἐν γέτερα-
πολει R. : ut ἐν γε τετραπόλει conjici possit. Sed recte Brunck-
ius ἐν τετραπτόλει.

291. τὸ ξύλω] Hic ut infra 307. et 313. τὸ ξύλω instrumen-
tum est bajulorum, quo suspensa onera ferunt, quod alibi ap-
pellatur τὸ ἀνάφορον. BRUNCK.

ἐξιπώκατον] ἐξεπιώκατον (id est ἐξιπώκατον) libri et Suidas.
γρ. ἐξιπώκειτον Voss. γρ. ἐξιπώκατον codicis Vossiani apogra-
phum Cantabrigiense.

293. τῆς ὁδοῦ om. Aug. et Junt.

299. κάστιν] κάστι Δ. Voss.

γε addidi ex Voss.

Λήμνιον τὸ πύρ] Tria sunt, ad quæ respicit. Primo ad for-
naces ignis et officinam Vulcani in Lemno; unde et Sophocli
nominatur ignis Lemnius in Philoctete v. 797. aut 814. τῷ
Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον: deinde ad prover-
bium Λήμνια κακὰ, de quo videri potest Stanleius ad Æschyli
Choeph. 631.: tertio alludit ad vocem λήμη, ut patet, quum
dicit: οὐδὲ γάρ ποθ' ὦδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ. BERG.

301. οὐδὲ γάρ ποθ'] οὐ γάρ ποθ' B.C.Δ. Voss. Scribendum
οὐ γὰρ ἄν ποθ' cum Brunckio.

ἢ πότ'] εἴποτ' libri. ἢ ποτ' Reiskius.

306. ἔκατι] B.C.Δ. Voss.

307. οὔκουν] οὔκουν libri.

εἰ — θείμεσθα Δ. Vatic. et Voss. οὖν — θώμεσθα R. Junt.

311. ἐμπιπράναι] ἐμπιπράναι Brunckius. Vid. Lobeck. ad
Phryn. p. 96.

311. τοῦ ξύλου] τοῦν ξύλου B.Δ. fortasse ex v. 291. et 307.
ἐν Σάμῳ] Vide schol.

315. ἐστὶν ἔργον] ἔργον ἐστὶν Δ. et Voss.

316. λαμπάδ'] λαμπάδ' R. Δ.

Vulgo legitur ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις labante metro. In B. [Δ.] πρῶτως ὅπως [ὅπως Δ.] ἐμοὶ προσοίσεις. Eadem in C. vocum collocatio, sed perperam scriptum πρῶτος. Inde proclive fuit emendare, ὅπως πρῶτως ἐμοὶ προσοίσεις. BRUNCK. ὅπως πρῶτον R. ὅπως πρῶτος Voss. πρῶτως adverbio usum esse Aristophanem mihi non magis credibile videtur quam Lobeckio ad Phryn. p. 312. πρόφρων Reisigius Conject. p. 125.

319. Hic versus vulgo [et in R.] sequenti postponitur ordine præpostero: quem exhibemus agnoscunt duo Regii [et Voss.]. Sunt autem hi versus, et qui sequuntur usque ad 350. omnes choriambici mixti. BRUNCK.

321. πέτον] ἡμί^χ γν^ν, πέτον R.

327. ὑδρίαν] οἰκίαν R. Junt.: ὑδρίαν libri reliqui.

330. δούλαισιν] Libri δούλησιν. Post hunc versum excidit versus unus.

329. μόγισ] Hæc forma hoc uno loco legitur apud Aristophanem. Corrigendum μόλις ex Δ. et Voss.

331. στιγματίαις] μαστιγίαις B.C.Δ. Voss.

338. Quod in initio hujus versus legebatur ἐς πόλιν delevit Bothius.

τριτάλαντον] ἐς τριτάλαντον Δ. Voss.

τὸ βάρος Bothius. Aberat τό.

345. πολιοῦχε] Suspectus est anapæstus in initio versus choriambici. Fortasse πολίοχε scribendum. Notum est Poliochi nomen. πολίηχος legitur in Tabulis Heracl. p. 205. quemadmodum γαιήχος et γαιηοῦχος dicitur. Benteleo scribendum videbatur σὰς, πολιοῦχ', ἔσχον ἔδρας.

346. ξύμμαχον B.C. Voss. σύμμαχον R. Junt.

350. ΧΟΡ. ΓΥΝ.] Στρατυλλίς libri.

ἄνδρες] ἄνδρες Δ.

πόνφ πονηροί] πονωπόνηροι B. et Junt.

352. ἰδεῖν om. R. Junt: habent libri reliqui.

353. θύρασι Aug. θύραισιν vulgo. θυράσιν R.

356. τοςαντί] τοςάυτα R.

357. περικατάξαι] Vulgo περικατάξαι.

τύπτουτ' ἐχρήν] τύπτουτα χρήν B.C.Δ. Voss.

358. χαμάξ' om. R. Junt.

359. τοῦτό μ'] τοῦτ' Voss. τοῦτο Δ.

360. Δί' ἤδη τὰς] δία τὰς R. Junt.

361. Βουπάλου] Nomen hominis est Bupalus, quem Hippo-
nax perstrinxit carmine, in quo ei verbera minatus est poeta.
Eo respicit comicus. Breviter scholiastes totum locum expo-
nit: εἴ τις ἠπέλιψεν τύπτειν αὐτὰς, καθάπερ Ἴππῶναξ τὸν Βού-
παλον. BERG. Prius ἂν om. Δ.

362. στᾶσ' B.Δ. καὶ στᾶσ' R. Junt.

363. τῶν ὄρχεων λάβηται] Nunquam alius canis poterit tibi
prehendere ore testiculos: nam ego, ut canis, tibi prius eos
evellam. BERG.

364. σιωπήσει] σιωπήσεις Δ.

θενῶν] θένων vulgo.

έκκοκκῶ τὸ γήρας Florens Christianus. Libri έκκοκκῶ τὸ
γῆρας σου. Rectius fortasse Reisigius Conject. p. 245. σου
'κοκκῶ τὸ γήρας. Conf. v. 448.

365. ΧΟ. ΓΥΝ.] στρ. R. hic et posthac.

ἄπτου] ἄψαι B.C.Δ. Voss.

366. κονδύλοις B.C.Δ. Voss. δακτύλοις R. Aug. Junt.

367. πλεύμονας B.Δ. Voss. et Suidas in βρύκουσα. πλέμονας C.
πνεύμονας R. Junt. et Suidas in έξαμήσω.

τάντερ' έξαμήσω] Eurip. Cycl. 235. τὰ σπλάγχυν' έφασκον έξα-
μήσεσθαι βίᾳ comparat Berglerus.

368. έστ'] έστιν B.C.Δ. Voss.

Εὐριπίδου] Propterea sapientissimum dicit Euripidem, quia
is est osor mulierum maximus. Cujus rei documenta plurima
exstant in ejus tragœdiis. Scholiastes hic unum versum ad-
ducit, credo propter vocem σοφώτερος, qui est ex Medea v. 409.
Licebit plenius adducere locum:

πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν

γυναῖκες εἰς μὲν έσθλ' ἀμηχανώταται,

κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. BERG.

369. ὠδὶ] οὔτω B.C.Δ. Voss.

θρέμμ' ἀναιδές] Hæc verba forte ex Euripide sunt; ego ea
etiam in Sophoclis Electra v. 624. aut 625. observavi, ubi ad
ipsam Electram dicitur: ὦ θρέμμ' ἀναιδές. BERG.

ἀναιδές έστιν] Præstat ἀναιδές έστιν scribi cum Reisigio Con-
ject. p. 118.

370. θοῦδατος Voss. θ' οὔδατος B.Δ. ὕδατος R. Junt.

371. ΧΟ. ΓΕΡ.] βλέπυρος Voss.

θεοῖς] θεοῖσιν R. Junt.

372. ΧΟ. ΓΥΝ.] στρυμοδώρα Voss.

δαὶ R. δὲ Voss. Junt. δὲ δὴ Δ.

τύμβ'] τύμβοι vocantur senes, quia morti sunt vicini et sepulturæ. Euripides in Medea 1209. τὸν γέροντα τύμβον. ubi scholia: τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβους δὲ καλοῦσι τοὺς γέροντας, παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Vide ibi notam Barnesii. BERG.

376. οἰδὰ σ' R. Voss. et scholiasta. Vulgo οἰδας.

σταθεύσω] σταθεύσων Voss.

377. γ' addidit Bentleius.

380. ἔθ'] ἔτ' Voss.

ἡλιάξει Buttmannus Grammat. vol. 1. p. 383. ἡλιάξει vulgo. ἡλιάξει Voss. (non ἡλιάζει, quod ex apographo Cantabrigiensi affert Dobræus). ἡλιάζει Δ.

381. σὸν ἔργον, ᾧ ἕλωε] Hæc dicens perfundit aqua senes. Ponitur enim Achelous fluvius pro aqua synecdochice, ut apud Euripidem in Bacchis v. 625. δμωσὶν Ἀχελῶων φέρειν ἐννέπων. Achæus tragicus apud Athenæum p. 427. μὼν Ἀχελῶος ἦν κεκραμένος πολὺς; BERG. V. Servium ad Virgilio Georg. 1. 9.

384. ἀν βλαστάνης Brunckius ad Pluti v. 453. Legebatur ἀναβλαστάνης.

386. σὸν χλιανεῖς] συγχλιανεῖς Voss.

387. ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ] Ex hac etiam Probuli persona concludimus hoc drama prodiisse post cladem Siculam. Nam Probulus magistratus fuit extraordinarius, qui in rebus dubiis reipublicæ creabatur: post infortunium vero Siculæ cladis id factum est Athenis, teste Thucydide 8, 1. καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἀν καιρὸς ἦ, προβουλεύσωσιν. Sic etiam Herodotus 7, 172. ait, imminente a Xerxe bello, Probulos fuisse congregatos in Isthmo, electos ex Græciæ civitatibus quæ melius affectæ erant. PALMER. Vid. Wessel. ad Herodot. 6, 7.

388. πυκνοὶ B. Δ. πυκινοὶ Junt. ποικινοὶ R.

Σαβάζοι] Vid. ad Vesp. 9.

389. Ἀδωνιασμός] ἀδωνισμός R. Voss. Junt. Correctum in editione Caninii. Hesychius et Etym. M. Ἀδωνιασμός: ὁ ἐπὶ

τῷ Ἀδώνιδι θρήνος. Theocriti carmen est Ἀδωνιάζουσαι et fuit Philippidis comici fabula. De utraque forma ἀδωνίζω et ἀδωνιάζω dixit Valckenar. ad carmen Theocriti p. 189.

390. τῆκκλησίᾳ] τῆι κλησίαι R, ut solet.

391. ὦρασι μὲν R. Aug. ὦρας ἵμεν Δ. Voss. ὦραισι μὲν vulgo. ὦρασι adverbium est ut θύρασι. Joannes Alexandrinus *τονικ. παραγγ.* p. 35, 32. τὸ ὦρασι, μὴ ὦρασιν ἵκοιο (vid. v. 1037.), προπαροξύνεται μὲν εὐλόγως παρὰ βαρυτόνου τοῦ ὦρα, οὐκ ἔχει δὲ προῦποκείμενον εἰς θεν. μὴ ὦρασι autem cum hiatu dicitur, quia unius instar est vocabuli μηῶρασι.

ὁ μὴ ὦραισι] Puto respici ad illam formulam, qua exitium alicui imprecaturi dicebant: μὴ ὦραισιν ἵκοιο. De qua Casaubonus *Animadv. ad Athen.* 2, 14. ad p. 55 c. Posset autem sic suppleri oratio, ὁ μὴ ὦραισιν ἰκέσθαι ὀφείλων, aut ἄξιός ὄν aut simili modo. BERG. De formula abominandi μὴ ὦρασι et μὴ ὦρασιν ἵκοιο dixerunt interpretes Luciani vol. 1. p. 218. Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 370. et in schol. N. T. vol. 1. p. 438. In contrariam partem Græci abeuntibus hodie apprecari solent ὦραις καλαῖς.

Δημόστρατος] Proposuerat Demonstratus rogationem de bello Siculo die infausto, quo publice lugebatur Adonis, quod erat mali ominis. Plutarchus in Nicia c. 12. et 13. lucidam faciem præfert ad hunc locum intelligendum. PALMER.

392. ἐς] εἰς libri.

393. αἰαῖ] Libri αἰ αἰ vel αἰ αἰ.

*Ἀδωνιν] αἰδωνιν R.

394. Ζακυνθίων] Qui inter socios erant Atheniensium. Ζακυνθίους Δ.

395. ὑποπεπρωκῆ] ὑποπεπρωκῆ B.C.Δ. Voss. Junt. Correctum ex. R. Aug.

396. κόπτεισθ'] Notum in hac significatione verbum, etiam in sacris literis. Euripides in Troadibus v. 623. ἔκρυψα πέπλοισ, κάπεκοψάμην νεκρόν. BERG.

397. Schol. Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο· ὃν Χολοζύγην εἶπε, διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ Εὐπολις δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει·

τί κέκραγας, ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος ;
καὶ ἄλλοι.

398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν] Sic duo Regii: mendose tamen C.

ἀπαντῶν, errore librarii, qui utique ob oculos habuit ἀπ' αὐτῶν. Vulgo τοιαῦθ' ὑπ' αὐτῶν. BRUNCK. ἀπ' Δ. Voss. ὑπ' R. Conf. v. 406.

ἀκολαστάσματα Dobræus. Legebatur ἀκόλαστ' ἄσματα. Bentleius ἀκολαστήματα. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 367, 20. ἀκόλαστος ὄχλος, Εὐριπίδης (Hecubæ v. 602.) ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς (fragm. 817.). ἀκολαστάσματα (ἀκολαστάσματα?) δὲ λέγουσι κατακορῶς οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης (Ἀναξανδριδῆς) κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης.

399. Vulgo personam huic versui præfigunt nuntii, qui nullus in hac fabula est. Ineptorum librariorum commentum est. In Aug. adscripta persona est ἄγγελος γερόντων: in C. [et Voss.] χορὸς γερόντων ἢ ἄγγελος. Vere B. exhibet nude χορὸς γερόντων. BRUNCK. ἄγγ^ε R.

403. ἀλυκὸν B.C.Δ. Vat. Voss. ἀλυκῶ R. Junt.

406. βλαστάνει βουλευμάτα] Æschylus Sept. c. Th. 600. ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα. PORSON.

407. ἐν τῶν δημιουργῶν] Nihil frequentius apud quosvis scriptores hac ellipsi nominis οἶκος, vel ναὸς, quando de diis agitur. Sic infra 622. εἰς Κλεισθένους. 1064. εἰς ἐμοῦ. Conc. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. Ran. 69. et 118. εἰς Ἄιδου. Plato initio libri I. de Republica: ἦμεν οὖν οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. Ceterum tres mei codd. [et R.Δ.] habent ἐν τῶν, ut recte Kusterus e duobus aliis [Vat. Voss.] edidit. BRUNCK. ἐκ Junt.

408. ἐπεσκεύασας B.C.Δ. Voss. ἐσκεύασας R. Junt.

410. ἡ βάλανος] Est ambiguum: nam accipitur etiam pro obscena corporis parte. Sic ludit ambiguitate vocis hujus Machon apud Athenæum p. 577. ubi dicit Demetrium regem Lamix meretrici omnis generis unguenta dedisse olfacienda, quumque omnia fastidisset Lamia, eum manu sibi fricuisse veretri glandem, eamque sic Lamix naribus admovisse, dicentem: ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἔστι, Λαμία, βασιλικῆς. Est enim et νάρδος βασιλείως, quæ fit ex myrobalano. BERG.

ἐκ τοῦ τρήματος] Perperam Regii [et Δ. Voss.] ἐκ τοῦ τρίμματος. Intellexitne auctor istius lectionis, glandem ὑπὸ τῆς τρίψεως excidisse? sed ineptum hoc est. Nemo non videt quo adludat comicus. In Conc. 623. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν μηδεμίᾳς ἢ τρύπημα κενόν. BRUNCK.

416. τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας τὸ δακτυλίδιον] Duplex men-

dum. Primo τῆς μου γυναικὸς est solœcismus. Deinde si δακτυλίδιον media longa profers, *annulum* sonat, si brevi δακτυλίδιον, *digitulum*. Lege igitur, — τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς τοῦ τῆς γυναικὸς μου —. PORSON. apud Kidd. ad Dawes. Miscell. p. 384. Recte hæc corrigit Porsonus. τοὺς πόδας R. Junt. τοῦ ποδὸς B.C.Δ. Vat. Voss.

417. πιέζει] πιεζέι R.

ζυγόν] Photius p. 55, 5. ζυγός: — καὶ ὁ περικείμενος ἰμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίως ἐπὶ τῶν σανδαλίων.

420. ἐς] εἰς libri.

422. κωπῆς] Vid. ad Acharn. 552.

423. ἀποκέκλεισμαι] ἀποκέκλισμαι R. ἀποκέκλειμαι Voss. Scribendum ἀποκέκλημα.

426. τί] ποί R. Junt.: τί libri reliqui.

δ' αὐ] δὲ B.C.Δ. Voss.

427. ἀλλ'] ἀλλ' Aug.

428. ὑποβαλόντες codices. ὑποβαλόν τε Junt.

429. ἐνθενδὶ δ' B. ἐνθένδε δ' C. et Voss. ἐνθένδε γ' R. ἐνθένδ' Junt. ἐντεῦθεν δ' vel ἐνθαδὶ δ' Bentleius.

430. ἐκμοχλεύετε Δ. Voss. et Brunckius tacite. ἐκμοχλεύετε R. Junt.

435. χεῖρά μοι] χεῖρ' ἐμοὶ Δ.

437. ἔδειςας] ἔδησας Δ.

438. Lysistratæ opponuntur duo lictores, tertius Stratyllidi v. 442. Prodit deinde tertia mulier v. 443. (forsan legendum ΜΥΡΡΙΝΗ) cui assignatur quartus lictor v. 445. Tum prodeunte quarta muliere v. 447. (non Stratyllide) exclamat Probulus deficere lictores sibi. Quattuor autem esse Scythas liquet e καὶ v. 453. DOBRÆUS. Verissime hæc Dobræus. Itaque personarum descriptio sic est emendanda ut versui 439. πρώτη γυνή, 443. δευτέρα, 447. τρίτη præscribatur.

439. Πάνδροσον] Cecropis filiam.

443. Φωσφόρον] Dianam. Quam φωσφόρον θεάν vocat Euripides Iphig. T. 21. BERG.

444. κύαθον, *cucurbitulam*. Suidas ex integrioribus ad hunc locum scholiis: κύαθον αἰτήσεις τάχα, ἵνα προσθῆς ταῖς γνάθοις. οὕτως τυφθήση, καὶ ὑπωπιασθήση ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. Græci medici σικίας vocant, nos Galli, *ventouses*, caliculos illos, qui

cuti cum flamma applicantur. Horum mentio etiam in Pace 541.

καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι
ἀπαξάπασαι, καὶ κνάθοις προσκείμεναι. BRUNCK.

446. παύσω τιν' ὑμῶν] Ita posuit vocem τὶς et in Nubibus 1494. κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην ἐμοὶ ποιήσω. BERG.

447. Ταυροπόλον] Euripides in Iphig. Taur. 1457. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ τολοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν. BERG.

448. ἐκκοκκίῳ σου — τρίχας] In eadem re utitur verbo ἐκποκίζειν in Thesmoph. 574. ἐκποκίῳ σου τὰς ποκάδας. Verbum ἐκκοκκίζειν supra v. 364. BERG.

στενωκωκῶτους] ἐφ' αἷς στενάζεις τιλλόμενος, schol. στενωκωκῶτους R. Junt.

450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἠττητέα] Sophocles Antig. 678. κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἠσσητέα.

453. τέτταρες] Sic Regii [et Δ. Voss.]. Vulgo [et R.] τέσσαρες. Hesychius: λόχοι Λακεδαιμονίων, φησὶν Ἀριστοφάνης, τέτταρες. Ad quem locum vide interpretes. Adludit comicus ad notissimas Lacedæmoniorum μόρας. Vide Meursium Att. Lect. 1, 16. BRUNCK. Quattuor cur dicat, expositum est ad v. 438.

455. ΠΡΟΒ.] ^{πρ} R.

459. παίησετ'] Futurum est verbi παίω Atticorum more, qui futura barytonorum formant tanquam a contractis. Nub. 1125.

ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόταις παίησομεν.

Sic Eq. 98. κατακλιθήσομαι. Thesm. 653. οἰχήσεται. Vesp. 222. βαλλήσομεν. Pl. 21. τυπτήσεις: aliaque — . οὐχ ἔλξετ' habent duo Regii, quod e Vossiano bene reposuit Kusterus. Aug. et Juntina [et R.] οὐκ ἐξέλκετ'. BRUNCK.

ἀρήξετε] Scribendum ἀράξετε cum Wakefieldo Silv. crit. 1. p. 135.

461. πάεσθ' Aug. et Suidas in ᾧ σπερμαγορ. παύσεσθ' R. Vulgo παύσασθ'.

462. οἴμ' ὡς κακῶς] οἴμοι κακῶς R.

465. νῆ] μὰ R, Aug. Junt.: νῆ libri reliqui.

466. πολλήν] πρῶτῃ B.C.Δ. Vat. Voss.

γ' ἐάνπερ B.C.Δ. Vat. Voss. γ' ἐὰν R. ἐὰν γε vulgo.

467. τῆς addidit Kusterus.

468. λόγον] λόγους Vat.

472. κυλοιδιᾶν] κοιλιδιᾶν R. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 169.

478. ἔτ' Δ. Legebatur ἐστ'.

ἀνεκτέα Dobræus. Legebatur ἀνεκτά.

481. Κραναᾶν] Ita vocat nunc arcem Athenarum. In Acharn.

75. de ipsa civitate, ὧ Κραναὰ πόλις. BERG.

484. πείθου] πιθοῦ R. Aug. Junt.

485. τοιοῦτον] τοιοῦτο R. Junt.

487. ἡμῶν] ἡμῶν οὔτως B.Δ.

τοῖσι μοχλοῖσιν editio Lugd. Bat. a. 1624. Libri τοῖς (τοῖς om. B.Δ. Voss.) μοχλοῖς.

488. παρέχοιμεν] κατέχοιμεν B.Δ.

489. γε] τε R. Aug. Junt.

490. Πείσανδρος] Vide annotationem ad initium fabulæ. De Pisandro dictum ad Av. 1556.

ταῖς ἀρχαῖς] τὰς ἀρχὰς B.C.Δ. Respicit ad ξυνομοσίαις, αἵπερ ἐτύγχανον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, de quibus Thucyd. 8, 54.

491. κορκορυγῆν] In Pace 992. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς. BERG.

οὔνεκα B.C.Δ. Voss. ἔνεκα R. Aug. εἵνεκα Junt.

494. δὲ addidit Bentleius.

495. οὐ καὶ τᾶνδον] In Ecclesiâz. 210. idem argumentum: ταῖς γὰρ γυναιξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα. BERG.

499. Hunc versum om. Junt.: habent codices, sed R. a m. rec. γε addidit Brunckius.

501. σωστέον] Sensu passivo dictum. Vid. ad Soph. Œd. T. 628.

οὔνεκα C. Aug. Vulgo εἵνεκα.

505. ΓΥΝΗ] Libri Lysistratæ tribuunt inepte, ut vel ex proximis verbis σὺ δέ μοι λέγε intelligitur. Correxerunt Bentleius. Loquitur una ex mulieribus chori, ut v. 515.

507. ἠνεχώμεσθα, forma præteriti aliunde non cognita, ex Florentis Christiani conjectura posita est. Libri ἠνεσχόμεθα, præter Voss. qui ἠνειχώμεσθα. Interpolatam hujus versus lectionem esse inepte dictum illud πόλεμον καὶ τὸν χρόνον documento est.

509. ἠρέσκετέ γ' B.C.Δ. Voss. ἠρέσκετ' R. Junt.

510. ἔνδον ἂν οὔσαι] ἂν om. C. Voss. ἔνδον ἐοῦσαι B.Δ.

512. γελάσασαι] Fictio risu. BERG.

513. τί βεβούλονται] Innuit, ut puto, subscriptionem, quæ auctore Alcibiade facta fuerat in columna, in qua fœdus inter Lacedæmonios et Athenienses inscriptum erat, qua de causa bellum inter eos recruderat. Vide Thucyd. libr. 5. PALMER.

514. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

515. ΓΥΝΗ] In B. præfixa Μυρρίνη et superscriptum γυνή. In C. μία γυνή. BRUNCK.

516. ἔγωγ' om. B.C.Δ. Aug. Voss. et, ut conjicio, Vat.

ἔνδον addunt codices: om. Junt.

517. δήπου additum ex B.Δ. Quæ particula, minus apta huic loco, a grammatico adjecta videtur explendæ lacunæ causa. Fortasse scribendum κάπειθ' ἕτερον — .

519. ἂν addidit Porsonus.

ἔφασκ', εἰ Porsonus. Legebatur ἔφασκε κεί. κεί, omisso ἔφασκε, C. Voss. εἰ, omisso ἔφασκε, B.Δ.

νήσω] νήσεις B.Δ.

520. πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει. Facete hæc traducta ex Hectoris ab Andromacha discedentis oratione Iliad, 6. versus finem:

ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαντῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.

quæ παρῶδεῖ infra mulier: πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει. BRUNCK.

523. δὴ δ' Voss. δ' ἦδ' R. Junt. δῆθ' B.Δ.

524. ἔσθ' additum ex conjectura Brunckii, quæ me nolente in editionem meam irrepserat. Scribendum cum Dobræo οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἰφ' ἕτερός τις. Scholiasta, ἀντὶ τοῦ, ἄλλος τις ἔφη, οὐ μὰ Δία οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει.

528. κἀντισιωπᾶν Kusterus. Libri κἀντισιωπᾶθ'.

ἐπανορθώσαιμεν] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 96, 25. ἐπανορθωσαίμεθα videtur legisse: de quo dixi ad fragmenta p. 510.

535. τοῦτον Δ. Voss. τουτονὶ R. Junt.

536. συζωσάμενος] ξυσωσάμενος Voss. ξυζωσάμενος Δ. Recte autem Berglerus monuit ad proverbium respici, τὸν σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαΐναν ὕφαινε, memoratum ab Athenæo 3. p. 73 d.

537. κνάμους τρώγων] Scholia: δικάζων. Sic in Equit. 41. populus Atheniensis dicitur κυανοτρόξ. Quia plerique plebeii ex forensibus negotiis alebantur, mercedem accipientes judiciale et comitiale, τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ δικαστικὸν μισθόν. Intelliguntur autem per fabas hæc negotia, quia in suffragiis ferendis adhibebant fabas. BERG.

538. πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει] Ad illud v. 520. πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει. BERG.

539. ἀπαίρετ'] Vulgo αἶρεσθ'. Scholiastæ interpretatio ἀναχωρήσατε manifeste refertur ad ἀπαίρετ'. Hesychius, ἀπαίρει: ἀναχωρεῖ. Concion. 818. μεστὴν ἀπήρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Frequens historicis verbum tam de terrestri quam de maritimo itinere. BRUNCK.

540. τι] τε R. Aug. Junt.

συλλάβωμεν] ξυλλάβωμεν R. Aug. Junt.

541. ἐγὼ γὰρ] Verba a correctore posita, quum excidissent syllabæ quæ responderunt verbis ᾧ Ζεῦ, τί ποτε v. 476. Senarium ex conjectura librarii factum exhibent B. Δ. ἐγὼ γὰρ οὐποτ' ἂν κάμουμ' ὄρχουμένη.

542. οὐδὲ] οὐτε B. C. Δ. Voss.

οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ (scribendum ἔλοι ex B. Δ.) μου καματηρός^a] Hæc quoque interpolata. οὐτε (debebat οὐδὲ) γόνατ' ἂν κόπος ἔλοι με καματήριος Hermannus Elem. doctr. metr. p. 383. satis probabiliter, nisi quod forma καματήριος nonnihil dubitationis habet. Nam quod apud Hesychium legitur, καματήριον: ἐπίπονον, ἐπίλυπον, ex καματηρόν, quod Stephanus reposuit, corruptum esse potest, quemadmodum θανατηρός in θανατήριος est corruptum, de quo dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 156. Quamobrem fortasse præstat οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἔλοι με καματηρός ἂν. adscita in quattuor postremis vocabulis emendatione Bentleii.

546. ἔνι θράσος Voss. Vulgo ἐνι δὲ θράσος.

ἐνι δὲ σοφὸν] Scribendum ἐνι δὲ τὸ σοφὸν cum Hermanno.

ἐνι δὲ φιλόπολις] Delendum δὲ, ab Reisigio illatum.

^a Typothetæ errore in editione mea transpositum καματηρός μου.

549. *τηθῶν*] *τήθων* R.

ἀνδρειοτάτη Athenæus 3. p. 90. Suidas in *τήθη* et Eustathius p. 1485, 49. Libri *ἀνδρειοτάτων*.

τηθῶν — *μητριδίων*] Est homonymia in his vocibus: nam *τήθη* est nutrix et *τήθεα* sunt ostrea quædam; itaque hac voce ambigua vult subindicare asperitatem quandam et duritiam animi in mulieribus. Porro *μητρίδιον* est mater in forma deminutivi, et dicuntur etiam *μητρίδιαι ἀκαλήφαι* urticæ, quum in iis generantur grana seminum: quo tempore maxime urunt; itaque hic etiam intelligitur asperitas quædam et mordacitas. In Vespis v. 888. dixit *ὄργης ἀκαλήφην* pro asperitate et vehementia iracundiæ. Est autem et *ἀκαλήφη* ambiguum, nam et marina est, ut sunt *τήθεα*, et terrestris. BERG.

550. *χωρεῖτ' ὄργῃ*] Tanquam milites ad conflictum. Thucydides 5, 70. *καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν. Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὄργῃ χωροῦντες. Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως.* ubi scholia: *ἐντόνως καὶ ὄργῃ χωροῦντες. ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὄργῃ.* BERG.

νῦν οὔρια θεῖτε] Contrarium in Ecclesiâz. 109. *νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.* BERG.

551. *τε* addidit Porsonus.

552. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* Bentleius.

καταπνεύση] *ἐπιπνεύση* Δ. *πνεύση* Voss.

553. *ποιησάσας*] *ποιούσας* Δ. Voss.

556. *νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην*] Verba hæc, quæ vett. editt. Lysistratæ continuant, tres codd. alii personæ tribuunt. In Aug. lineola mutatam personam indicat: in Regiis adscriptum *Προβ.* Ego mulieri cuidam probabilius tribuo: ironiæ enim, quam his verbis Provisori tributis inesse ait scholiastes, nihil mihi subolet. BRUNCK.

557. *χύτραι* et *λάχανα* hic notant non *ollas* et *olera*; sed fora, seu loca ubi illa venibant. Usitatissima Atticis hæc synecdoche Eq. 1375.

τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ.

Sic Vesp. 789. *ἐν τοῖς ἰχθύσι, in foro piscario.* Eupolis apud Pollucem 9, 47.

*περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμνα,
καὶ τὸν λιβανωτὸν, κευθὺ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ περὶ τὰ γέλγη.*

Multa exempla conguessit Taylor Lect. Lysiacarum circa finem, quæ si conferas, facile mecum in opinionem venies hic scribi oportuisse :

νῦν μὲν γὰρ δὴ κὰν ταῖσι χύτραις κὰν τοῖς λαχάνουσι δμοίως.

BRUNCK. Recte Brunckius κὰν restituit. λαχάνοις R. Voss.

561. ἐφ' ἵππου] ἔφιππον R. Junt. et fortasse Aug. ἐφ' ἵππου libri reliqui et Suidas in λέκιθος. ἐφ' ἵππῳ scholiasta Pluti v. 427.

563. δ' αὖ Brunckius. Libri δέ.

ὁ Τηρεὺς] Quia Tereus Thrax erat. BERG.

564. δρυπέεις C.R. Aug. δρυπέεις vulgo. Veram hujus vocabuli scripturam δρυπετής esse videri ostendi in Thesaurο Stephani s. v. δρυπετής.

565. δυναταὶ Elmsleius ad Acharn. 78. Libri δύνασθε, nisi quod δύνασθαι Voss.

567. — 586. Comparationes e re textoria petitas copiose illustravit Schneiderus in indice ad scriptores rei rusticæ p. 360. — 363.

567. κλωστήρ] Bentleius. Libri κλωστήρ.

568. ὑπενεγκοῦσαι] ἐπενεγκοῦσαι Δ. Voss.

568. 570. ἐνταυθί] ἐνταυθοῖ Voss.

569. διαλύσομεν] διαλύσαιμεν R. Junt.

572. τις Δ. Voss. τις γ' R. Junt.

574. πρῶτον codices. πρῶτα Junt.

πόκου] πόκου Kusterus. Recte.

576. ἀπολέξαι e duobus codd. a Kustero bene repositum agnoscunt etiam bini Regii. Mendosam priorum editt. lectionem ἀπολέσαι præfert Aug. [et R.]. At consentiunt tres codd. [et Voss.] in prava lectione præc. v. ἐπὶ κλίνης, quod in duabis Venetis reperio. Propius ad verum accedit Juntina ἐπικλίνης, accentu tantum male posito. BRUNCK. ἐπικλίνης Δ. ἐπικλίνεῖς fortasse R.

577. πιλοῦντας] θλίβοντας R. Junt. πιλοῦντας libri reliqui et Suidas in συνισταμένους.

578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι] Supra v. 492. οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες. BERG.

579. εἰς] εἰς libri.

582. γε Δ. Voss. et, ex codicibus ut videtur, Brunckius. τε R. Junt.

583. τὰ om. R. Junt. et fortasse Aug. : habent libri reliqui.

586. τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι] Prosopopœia est et allegoria. Intelliguntur commoda eventura, si res publica bene ordinetur. BERG.

587. ῥαβδίξειν] Vid. v. 576.

588. παγκατάρατε] λακκατάρατε corrigebat Bentleius, collata glossa Photii p. 203, 5. λακκατάρατοι : οἱ ἄγαν κατάρατοι, καὶ λακκαταπύγων ὁ ἄγαν καταπύγων. Quæ vocabula simplici κ scribenda. λακαταπύγων legitur in Acharn. 664.

589. ἦε] Legebatur ἦ γε. Restitui formam epicam ἦε, quæ in versu anapaestico non magis offensionem esse debet quam ἦδὲ in tetrametro Eupolideo, κύτισόν τ' ἦδὲ σφάκον εὐώδη καὶ μίλακα τὴν πολύφυλλον.

590. κἀκπέμφασαι] Innuit cladem Siculam, in qua ὄπλιτῶν periit maximus numerus, unde fletus et ejulatus matribus, quæ Athenis erant, de qua volebat quiritare Lysistrate, nisi Probulus ejus clamores compescuisset, in quo videtur eximium poetæ artificium, ne populum doloris sui admoneret, et pro risu lacrymas cieret. Thucydides initio libri 8. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδία ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὄπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἱππέων. PALMER.

591. ἦνικ' ἐχρῆν] Legebatur ἦνικα χρῆν.

592. διὰ τὰς στρατιάς] Sic B.[Δ.] recte: minio superscriptum εἰ, sive sit interpretatio, sive emendatio, sive varia lectio. Aug. ut veteres editiones omnes στρατείας, accentu genuinæ vocis indicium dante, quod observavit Orvillius ad Charit. p. 540. Editiones recentiores [et R.] στρατείας. Ammonius: στρατεία, ἐκτεταμένως, τὸ πρῶγμα: στρατιὰ, συνεσταλμένως, τὸ τῶν στρατιωτῶν πλήθος. ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει. Postremam observationem confirmat Photius in Lexico, Ruhnkensio laudatus ad Timæum p. 171. στρατιὰν, συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Parum interest fueritne Aristophanes, quem testem advocat, comicus noster, an grammaticus. [Est haud dubie comicus.] Priorem certum est promiscue hoc vocabulo usum fuisse. In impressis etiam Acharn. 251. 1143. Eq. 587. στρατιὰ legitur pro στρατεία. Sequitur καὶ θῆμέτερον μὲν ἔατε, ut recte legit Berglerus: vulgo κᾶθ' ἡμέτερον mendose. Articulus omnino requiritur, ut signi-

ficari possit, quod sententia fert: *quod ad rem nostram spectat, illud quidem mittite.* BRUNCK. καθ' ἡμέτερον R.

594. κάνδρες B.C.Δ. Voss. γ' ἄνδρες R. Aug. Junt. Scribendum χάνδρες cum Reisigio Conject. p. 258. De qua crasi dicitur ad Thesm. 90.

595. ἦκων γὰρ B.C.Δ. Voss. γὰρ ἦκων R. Aug. Junt.

597. ὀττενομένη] Attice pro ὀσσενομένη ab ὄσσα, quod Hesychius exponit κληδὼν καὶ φήμη, id est *omen*, *rumor*, et *fama*. Puellæ autem nupturientes ad hæc maxime attendunt; cupiunt enim scire, quando tandem sit venturus aliquis procus, et quis ille sit futurus. BERG. Vide Toup. ad schol. Theocriti p. 148. ed. Gaisford.

598. ἔτι Florens Christianus. Libri ἔστι.

600. χοιρίον ἔσται] Legebatur χωρίον ἔστί. Correxerit Elmsleius ad Acharn. 788. collato Pac. 374. ἐς χοιριδίον μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς· | δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

σορὸν ὠνήσει] Acharn. v. 691. οὐ μ' ἐχρήν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι comparat Berglerus.

601. μελιτοῦτταν Bentleius. Libri μελιτοῦταν. “Hanc Virgilius vocat *offam melle saporatam*. Et dabatur mortuis, “ut Cerberus ea placaretur.” BERG.

603. 4. Hi versus, qui in vulgatis eidem ac superiores tribuntur personæ, singuli singulis mulieribus tributi in Regiis, quod actionem scenæ et vividiorum et lepidiorum reddit. BRUNCK.

603. ταυτασὶ quas dicat dubitarunt interpretes veteres. Scholiasta, τὰς ταινίας, ἃς τοῖς νεκροῖς ἔπεμπον οἱ φίλοι· ἐν ἄλλῳ δὲ εὔρον τὰς δραχμάς, εἰς μισθὸν τῷ πορθηεῖ.

604. τουτονὶ Elmsleius ad Acharn. 784. Libri τουτονί.

605. δεῖ Bentleius. Libri δέει vel δέη.

χῶρει 's] Libri χῶρει εἰς. Hegemo apud Athenæum 9. p. 406 f. et 15. p. 699 a. δεινὰ παθοῦσα φακῆ, βδέλυρῆ, χῶρει 's τὸν ἀγῶνα. Vid. ad Acharn. 242.

606. ὁ Χάρων σε καλεῖ] Apud Euripidem in Alcestide 254. Alcestis moriens dicit: Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις; ἐπέλγου. σὺ κατείργεις. Apud Sophoclem in Œdipo Col. 1627. ad Œdipum, cui vitæ terminus instabat, vox dei alicujus: ὦ οὔτος, οὔτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰ πὸ σοῦ βραδύνεται. BERG.

611. προῦθέμεσθα] Postquam nempe te lavimus ut mortuum. Euripides in Phœnissis 1329. ὅπως λούσῃ, πρόθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. τοῖς γὰρ θανοῦσι χρῆ τὸν οὐ τεθνηκότα τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν. De ista προθέσει sive collocatione mortuorum Persius Sat. 3. *tandemque beatulus alto compositus lecto, crassisque lutatus amomis, in portam rigidos calces extendit.* BERG.

612. σοι additum ex B.C.Δ. Voss.

πρὸ Brunckius. πρῶτ vel πρῶι libri.

613. τὰ τρίτ'] Sunt inferiæ tertio a sepultura die inferri solitæ, ut ἔνατα quæ nono inferebantur die. BERG.

614. ἐπεσκευασμένα B.C.Δ. Voss. ἐσκευασμένα R. Aug. Junt.

615. ἐπαποδνώμεθα] *Exuamur ad hanc rem.* Id est *præparemus nos huic rei.* Metaphora a luctatoribus, qui nudi certabant. Lucianus: ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. *accinxit se ad philosophiam.* Ælianus V. H. 12, 1. πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδνώμενοι. BERG.

ἄνδρες B.C.Δ. Voss. ἄνθρωποι R. Aug. Junt.

616. ὄζειν] ὄζει γε B.Δ.

μειζόνων καὶ πλειόνων B.C.Δ. Voss. πλειόνων καὶ μειζόνων R. Aug. Junt. Quod revocandum.

619. τῆς Ἰππίου τυραννίδος] Quasi tyrannidem affectent, quam obtinuit Athenis Hippias Pisistrati filius. Sed cur Hippiciæ meminit præcipue et non alius alicujus tyranni? Scholiastes dicit: εἰκότως τοῦ Ἰππίου μόνου ἐμνημόνευσεν, πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων, Pisistrati filiorum nempe; de iis enim loquitur scholiastes. Propter *ætatem* inquit. Quasi vero Pisistratus, qui inchoavit tyrannidem, non fuerit senior filio suo. Non hæc est ergo causa. Alludit enim comicus ad Ἰππον, qui κέλῃς dicitur, unde κελητίζειν obsceno sensu; in Vespis 497. *κάμέ γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, ὅτι κελητῖσαι ἐκέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι, ἦρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.* Eodem sensu hic in Lysistr. 678. dicit *ἰππικώτατον γὰρ ἔστι χρῆμα κάποχον γυνή.* BERG.

622. ἐς B.C.Δ. Voss. Vat. ἐκ R. Aug. Junt.

Κλεισθένους] Meminit hujus, quia erat *γυναικώδης*, ut dicit scholiasta. Vide Eccles. 580. BERG.

628. πρὸς hic adverbii vicem fungitur, nec construitur cum

ἡμᾶς: idem est ac προσέτι. Ordo est: καὶ πρὸς διαλλάττειν ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς: et insuper. Sic in Æsch. Prom. 937.

ἀπερ τελείται, πρὸς δ', ἃ βούλομαι, λέγω.

confer Ran. 415. 611. Eq. 578. BRUNCK.

629. οἷσι πιστὸν οὐδὲν] οἷσι οὐδὲν πιστὸν B.C.Δ. Voss. De Lacedæmoniorum perfidia conf. Acharn. 307.

632. Alludit ad notissimum scolion. τοῦ μύρτου, eo sensu quo usurpat hoc nomen infra 1004. Lacedæmonius caduceator, haud equidem sum osor. Nolim tamen eos interpretes imitari, qui, ubicunque occurrit vox aliqua apud comicum, quæ ad obscenum sensum detorqueri queat, illico aiunt eo poetam respexisse. Scio illum perquam libenter in ambiguitate vocum ludere, qui fons est ei jocosum facetissimorum: sed nihil inde haurit nisi lepidum et ingeniosum. Quod autem post Florentem commentus est Berglerus, id sane insulsum est. BRUNCK. Scolion apud Athen. 15. p. 695. ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω | ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογέλτων etc.

633. Ἀριστογέλτων] Columnnam ejus intelligit. BERG.

634. αὐτὸ Scaliger. Libri αὐτός.

636. οὐ γὰρ] Scribendum οὐκ ἄρ' cum Dobræo.

εἰσιόντας] Scribendum εἰσιόντα σ' cum Bentleio. Veram scripturam habuisse videtur scholiasta, qui interpretetur, ἀπὸ τῶν πληγῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀλλοίος γενήσεται.

637. θώμεσθ'] θώμεν Δ.

642. ἡρρηφόρου] Vide Meursium Græcia fer. in ἀρρηφόρια. BRUNCK.

644. εἶτ' ἀλετρὶς ἦ] De his molitricibus scholiastes: γίνονται δέ τινες τῶν εὐγενῶν ἀλετρίδες τῇ θεῷ παρθένου, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλοῦσι· καὶ ἔστιν ἔντιμον τοῦτο. εἰσὶ δὲ καὶ ἱεροὶ μυλῶνες. BERG.

δεκέτις] Nempe virgines decimo ætatis anno initiabantur Dianæ, unde id δεκατεύειν dicebatur. BERG. Vide Harpocrat. in δεκατεύειν.

Ἀρχηγέτι] Sic tres codd. [et Δ.R. Voss.] cum schol. Perperam vulgo Ἀρχηγέτις. Dativus est contractus, ut μήτι. [Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 429.] Significatur Diana, quæ in Braurone colebatur, et præses erat illius pagi. Vide rursus Meursium Gr. Fer. in Βραυρώνια. BRUNCK. οὔσα τὰρχηγέτι Buttmanus Gramm. p. 211. Vulgo οὔσα τ' ἀρχηγέτι.

645. *κᾶτ' ἔχουσα* Hermannus in præfatione ad Sophoclis *Œdip. Tyr.* p. xii. edit. secundæ. *κατέχουσα* B.C.Δ. Vat. Voss. *καταχέουσα* R. Aug. Junt.

ἄρκτος] Virgines, quum initiarentur Dianæ, oportebat crocotulam gestantes inter sacrificandum reptare instar ursæ; unde etiam *ἀρκεύεσθαι* illæ tunc dicebantur. Originem illius ritus exponunt grammatici Græci. Quum olim Athenis fuisset occisa ursa mansueta, Dianæ sacra, quod irritata læsisset quandam virginem, pestilentia mox invasit regionem. Ad placandam itaque Dianam introduxerunt illum ritum. Quidam vero dicunt, illa, quæ circa Iphigeniam in Aulide contigisse fertur, ut notum ex Euripide, in Braurone, loco quodam Atticæ, facta esse, sed paulo aliter. Quum enim ibi Agamemnon esset immolaturus Dianæ filiam suam Iphigeniam, hanc divina virtute ex cæde ereptam esse, et loco ejus ad mactandum subjectam ursam, non cervum. Itaque *ἀρκευσις* illa virginum Atticarum in memoriam hujus rei fuerit instituta. BERG.

646. *κάκανηφόρουν*] Hoc etiam virginum erat. Vide infra v. 1196. BERG.

647. *ῥχουσ'*] Libri *ἔχουσ'*. *σχουσ'* Bentleius, recte, ut videtur.

650. *ἦν*] *ἦν ἂν* R.

651. *ἔσφέρω*] *εἰσφέρω* libri et *ἀντεισφέρετε* (*ἀντισφέρετε* R.) et *εἰσφοράς* v. 654.

653. *τὸν ἔρανον*] Illud tributum est, quod ordinante Aristide contulerunt quum Persæ invasissent Græciam: τὰ Μηδικὰ enim sunt τὰ Περσικὰ apud bonos scriptores. BERG.

655. *διαλυθῆναι*] Polybius 18, 29, 12. *τινὲς δὲ τῆς δεξιᾶς ἀψασθαι σπουδάζοντες, οἱ δὲ πολλοὶ στεφάνους ἐπιρρίπτουτες καὶ λημνίσκουσ, παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον.*

657. *πατάξω* codices et Suidas in *ἀψήκτω*. *κατάξω* Junt. Conf. ad Acharn. 1166.

658. *οὖν οὐχ*] *οὖν* R. *οὖν* om. Junt. Versus trochaicus præmisso spondeo.

664. *λυκόποδες*] Nunc intelliguntur Alcæonidæ, qui Hippiam tyrannum oppugnarunt, communito Lipsydriō, loco Atticæ. Hæc ex scholiis. Compellat autem senum grex sese hoc nomine, quasi et ipsi tunc fuerint inter Alcæonidas (solet

enim comicus choro senum tribuere, quæ longe antecesserunt ætatem illorum hominum), ut æmulentur scilicet Alcæonidarum virtutem oppugnanda tyrannide Hippia, quia nunc etiam mulieres affectent ejusmodi tyrannidem. Supra enim v. 621. dicebat: καὶ μάλιστα ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος. Alias Lycopodes dicuntur etiam tyrannorum satellites. Est autem origo nominis a pellibus lupinis, quibus tuebantur pedes. BERG. Quæ de vocabulo λυκόποδες affert scholiasta, aliena sunt ab Aristophane, quem metrum ostendit λευκόποδες scripsisse, quod Hermannus restituit. Scriptura vitiosa utuntur Photius p. 235, 17. et Suidas in λυκόποδες.

665. Δειψύδριον] De isto Lipsydrio et de Alcæonidis cantabant scolion in conviviis, quod vide apud Athenæum p. 694. BERG.

666. ὄτ' ἡμεν ἔτι] Sic in Acharn. 697. chorus senum dicit ὄτ' ἡμεν. BERG.

669. κἀναπτέρωσαι] Hanc metaphoram explicat ipse comicus Av. 1437. et seqq. BERG.

673. λιπαροῦς Bentleius. Libri λιπαρᾶς vel λιπαράς.

675. ὥσπερ Ἀρτεμισία] Hæc etiam fuit in magna illa classe Xerxis contra Græcos, et ejus virtutem admiratus est Xerxes. Vide Herodotum. BERG.

676. διαγράψω Bentleius. διαγράψω R. Aug. Junt. διαγράψαι B.C.Δ. Vat. Voss. “Est autem metaphora, ut scholiastes dicit, “a litigantibus; nam διαγράψω δίκην est *annihilare dicam* “alicui scriptam. In Nubibus v. 775. πεντετάλαντος διαγέ- “γραπταί μοι δίκη.” BERG. V. Ruhnken. ad Timæum p. 82.

677. Alluditur ad illum Ἀφροδίτης τρόπον, de quo supra ad v. 60. Ad pendulam illam Venerem, cujus fructu delectabantur etiam mulieres tribades alternis se inscendentes, spectant Asclepiadis Epigrammata 29. 30. BRUNCK.

679. Μίκων] Miconis pictura erat in porticu, cui nomen Ποικίλη, quam describit Meursius Athen. Att. p. 20. BRUNCK. Conf. Pausan. 1, 15, 2.

680. τετρημένον ξύλον] Hoc lignei vinculi genus dicitur πεν- τεσύριγγον ξύλον in Equit. 1045. BERG.

682. τουτονὶ τὸν ἀνχένα] Collum etiam imponebatur in lig- num illud perforatum; Anacreon apud Athenæum p. 534. πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς ἀνχένα. BERG.

683. ἴν] Schol. τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν.

689. αὐτοδαξ] Irati se ipsos mordent. Vesp. 785. σεαντὸν δάκνων. 1078. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. BERG.

690. μὴ ποτε φάγη σκόροδα] Scholiasta, εἰς τὸν πόλεμον φέρονσι σκόροδα.

μηδὲ κνάμους] Scholia: ἴνα μὴ δικάσῃ. Quia suffragia fabis ferebantur, unde populus Atheniensis dicitur *κναμοτρώξ* in Equit. 41. BERG.

692. κακῶς] Addendum μ': quod vidit Bentleius.

694. ἀετὸν τίκτοντα] Hæc allegoria est, cujus sensus: *ego eruam tibi testiculos*. Id propriis verbis dicit supra v. 365. οὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται. Ratio allegoriæ hæc est: quemadmodum scarabæus Æsopicus aquilæ in Jovis gremio parientis ova ejecit, ita et ego eruam tua ova, id est tuos testiculos. Fabulæ Æsopicæ et comicus breviter meminit in Pace 129. et seqq. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηγυρέθη μόνος πετεινῶν (κάνθαρος) εἰς θεοὺς ἀφιγμένος — κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ, φ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος. BERG. ἀετὸν Brunckius. αἰετὸν libri.

696. οὐ γὰρ] Vulgo ΓΥΝΗ ΤΙΣ. οὐ — . In R. ἄλλη οὐ — .

700. θήκάτη] τῆ' κάτη R. Aug. τῆ' ἐκάτη Junt.

702. κάγαπητήν] καμπητήν R. Aug. Junt.

705. ὑμᾶς λαβῶν] λαβῶν ὑμᾶς R. Aug. Junt.

706. Alloquitur Lysistratam ex arce venientem cum tristi vultu. Causa autem tristitiæ est incontinentia et libido mulierum, quæ in arce non possunt coerceri, ne ad viros elabantur. BERG. In R. præscriptum, γυνὴ πρὸς λυσιστράτην. Vix opus moneri coryphæi hæc verba esse. 706. 707. ex Telepho Euripidis.

713. Sumtus hic versus ex Æschylo Prom. 197.

ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,

ἄλγος δὲ σιγᾶν· πανταχῆ δὲ δύσποτμα.

BRUNCK. Scholiasta, ἐξ Εὐριπίδου.

717. Ζῆνα dicit, quemadmodum in præcedentibus verbis sermonem tragicum erat imitata.

719. ἀποδιδράσκουσι] διαδιδράσκουσι Δ. Voss.

720. διαλέγουσαν] Id est διορύττουσαν. De qua significatione dixi in Thesauro Stephani. Conf. ad Vesp. 350.

721. Πανὸς αὔλιον] Panis antrum subter rupes, quæ *Macræ* di-

cebantur, ad latus arcis septentrionale. In eo compressa Creusa ab Apolline, ibidem post exactos menses Ionem peperit. In cognomine Euripidis dramate Creusæ arcana sua revelanti, v. 946.

οἶσθα Κεκροπίας πέτρας,

πρόσβορρον άντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν ;

respondet senex patris illius olim pædagogus :

οἶδ', ένθα Πανὸς ἄδυντα, καὶ βωμοὶ πέλας.

Ibid. v. 11.

ένθα προσβόρρους πέτρας

Παλλάδος ύπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς

Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.

Vide Meursium Ath. Att. 2. 6. ubi tamen Panis non meminit, cui sacrum fuit hoc antrum. BRUNCK. Add. Musgrav. ad ejusdem fabulæ v. 504.

722. τροχιλίας] τροχειλίας R. Junt.

723. στρουθοῦ] Scribendum στρούθου.

725. εἰς] ἐς libri.

᾽Ορσιλόχου] Scholiasta dicit hunc notari tanquam lenonem et adulterum et effeminatum. BERG.

727. ἦδη] ἦδι Elmsleius.

729. Μιλήσια] Milesia vellera erant in pretio. BERG.

730. κατακοπτόμενα] κατακαμπτόμενος Etym. M. p. 709. extr. et Philemo p. 66. ed. Burn. (116. Osann. qui similia ex alio grammatico attulit.) ὑπό τῶν σέων καταπονούμενον ex Aristophane affert Chceroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1257.

733. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης] Vulgo διαπετάννυε. Formam quam Regii [Δ. et Voss.] exhibent, prætuli. Sic Eurip. Med. 747.

ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἕλιον πατρός.

Noster Pace 844.

στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος.

Est hoc ex indole dialecti Atticæ, quæ formis contractis gaudet. Perperam in B. ἄπελθε. BRUNCK.

734. ἐῶ] Restituenda potius forma monosyllaba ῶ. ἐῶ δ' pro ἄλλ' ἐῶ B.Δ.

736. αὔτη ᾽τέρα] Vulgo αὔθ' ἠτέρα. Conf. ad v. 66.

739. ἔγωγ' B.C.Δ. Voss. ἐγὼ δ' R. Aug. Junt.

ἀπέρχομαι] ἐπέρχομαι C. et Vat. Scribendum ἐπανέρχομαι cum Kustero.

740. *μὰ ποδείρης]* μὴ ἀποδείρης libri.

τουτουὶ Benteleus. τούτου σὺ R. Junt. τούτο σὺ B.C.Δ. Vat. Voss.

742. *πότνια* producta syllaba prima, quia sermonem tragicum imitatur.

745. *γ' ἐχθές]* γε χθές R.

749. *ἀλλ' ἦ B.C.Δ. Voss. ἀλλὰ Aug. Junt. et fortasse R.*

751. *ἱερὰν κυνήν]* Ex templo Minervæ. BERG.

752. *κυεῖν]* Habebat vestem fartam galea, ut gravida videretur. BERG.

754. *ἔτ' om. R. Junt.*

756. *προφασίζει]* τί προφασίζει (vel — η) B.C.Δ. Voss.

τὰ om. B.Δ.

757. *οὐ τὰ μφιδρόμια]* οὐδ' ἀμφιδρόμια B.C.Δ. Voss. “Dies est, ut plerique veterum aiunt, a nato infante quintus, in quo gestantes puerum cursitabant circa lares, unde etiam nomen accepit. Illo die etiam obstetrices purgabantur et dona ferebantur. Quidam aiunt decimum esse, quo nomen imponeretur infanti, ut scholiastes ad hunc locum. Vide lexicographos Græcos.” BERG.

κυνῆς] Scholia, *δέον παιδίον, εἶπε κυνῆς.*

758. *δύναμαι ἄγωγ']* δύναμαι ἔγωγ' R. *δύναμαι γ' ἔγωγ' C. et Voss. δύναμαι γ' ἔτ' B.Δ.*

759. *τὸν ὄφιν — τὸν οἰκουρὸν]* Custodem arcis. Huc respexit Hesychius in *οἰκουρὸν ὄφιν*, ad quam glossam vide interpretes et in primis Valckenarium ad Herodot. 8, 41. BRUNCK.

760. *γε* delendum cum Benteleio. Conf. Elmsl. ad Eurip. Med. p. 105. Ante *γλανκῶν* in editione mea excidit *τῶν*.

761. *κακκαβίζουσῶν, tutubantium.* Plautus Men. 4, 2, 90.

Tu, tu istic, inquam. Vin' afferri noctuam

Quæ *Tu Tu* usque dicat tibi? nam nos, jam nos defessi sumus. ad quem locum vide interpretes. BRUNCK. *κακκαβίζουσῶν* Voss. *κακκαβιαζουσῶν* Δ. Scribendum *κικκαβαζουσῶν* cum Dobræo. Sic *κικκαβαῦ* in Av. 261. Conf. Valcken. ad Ammon. p. 229. “Hodie, teste Dodwello Itin. vol. 2. p. 43. *κουκουβαγία* vocatur Athenis strix passerina, cujus carmen ista vox accurate imitatur.” DOBRÆUS.

764. *ἀργαλέας B.C.Δ. Voss. γ' ἀργαλέας τ' R. Aug. Junt.* Scribendum *ἀργαλέας γ'* cum Dobræo.

766. ζτ' om. B.Δ. In R. Aug. προσταλαιπωρήσατέ γ' (γϵ R.), omisso ζτ'.

768. στασιάσωμεν] στασιώμεν R. Junt.

774. ἦν] ἂν Δ.

δὲ διαστῶσι B.C.Δ. Voss. et scholiasta. δὲ δ' ἀποστῶσι R. δὲ (vel δ') ἀποστῶσι Aug. Junt. δ' ἄρ' ἀποστῶσι editio Amstelod. a. 1670.

καὶ ἀναπτῶνται B.C.Δ. Voss. κἀναπτῶνται R. Aug. Junt.

777. γ' om. R. Aug. Junt.

778. — 780. Lysistratæ tribuit Dobræus.

785. ἦν νεανίσκος] Lectio interpolata. ἦν ποτε νέος probabilis conjectura Hermanni Elem. doctr. metr. p. 512.

Μελανίων] Μειλ— hic et infra per diphthongum in R.Δ. Voss. Junt. et, ut suspicamur, tribus codicibus Brunckii. Simplicem vocalem præbet Suidas in Μελανίωνος. Eadem scripturæ inconstantia apud Apollodorum 3, 6. p. 280. et 3, 9. p. 306. aliosque, de quibus vid. Valckenar. ad Phœniss. p. 625. Μειλανίωνα epicæ dixerunt et Milanionem poetæ Latini, velut Propertius 1, 1, 9. *Partheniis errabat in antris; ibat et hirsutas sæpe videre feras.* De Milanione, Amphidamantis filio, ejusque amore Atalantæ vid. Apollodor. 3, 9.

787. ἐς] εἰς R.

788. ῥκει] ἐνῥκει Δ. Voss.

789. ἐλαγοθήρει] ἐλαγοθήρα B.C.Δ. Voss. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 627.

792. κατῆλθε] κατῆλθεν libri.

793. οὔτω] οὔτως Δ.

795. κείνος] 'κείνος Voss. hic et v. 818.

τ'] δ' B.C. Voss.

798. κρόμμυόν τ' ἄρ' (sic B.C.Δ. Voss. et Suidas in κρόμμυον. γὰρ R. Aug. Junt.) οὐκ ἔδει] Nam esus cepæ ingratum facit osculum. Vide Thesm. 494. BERG.

799. κἀνατείννας] Vid. ad Eq. 1130. τὸ σκέλος, quod addunt libri, delevit Bentleius.

801. Μυρωνίδης] Qui Bœotos vicit ad Cœnophyta. Vid. Thucyd. 1, 108. BERG. Memoratur etiam in Eccles. 303.

803. μελάμπυγος] Qui tales essent, eos putabant fortes, ut contra, qui essent λευκόπυγοι, eos molles et effeminatos. Vide Hesychium et Suidam. BERG.

805. Φορμίων] Dux celebris, cujus mentio in Equitibus v. 558. BERG.

809. Τίμων] Iste *μισάνθρωπος* satis notus est ex Luciani egregio libello, cui titulus *Timo*. BERG.

809. ἦν τις Δ. Voss. et Suidas in *ἀπορρώγας*. Legebatur *τις ἦν. αἰδρυτος*] *ἀνδρυτος* Suidas in *Τίμων*. Utriusque formæ exemplum attulit Lobeck. ad Phrynich. p. 730.

810. τὰ πρόσωπα Hermannus. Libri τὸ πρόσωπον.

περιειργμένους] *περιειργασμένος* Δ. Voss.

811. Ἐρινυός (debebat Ἐρινύος) Hermannus. Libri *ἐρινύων*.

ἀπορρώξ] Vid. Valckenar. de Aristobulo p. 16. Post hunc versum excidit versus qui respondit versui 789.

813. ἄρ' Hermannus. Libri *οὖν*.

820. — 890. om. B.C.Δ. Voss. In C. spatium vacuum relictum quattuor circiter plagularum.

824. *σάκανδρον*] Libri *σάκανδρ'*. “ Suidas, *σάκανδρος*: τὸ γυναικίον αἰδοῖον. Derivatur a *σάκος*, barbam significante. “ Vide Conc. 502.” BRUNCK.

827. *ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ*] In Eccles. 12. mulier lychnum alloquens dicit, *μόνος δὲ μερῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα*. BERG.

831. *ἄνδρ' ἄνδρ'* Florens Christianus. Libri semel *ἄνδρ'*.

832. *εἰλημένον*] *εἰλυμένον* R.

833. 834. Hæc Lysistratæ tribuenda esse recte monet Do-bræus.

835. *Χλόης*] Est autem Chloë Cereris cognomen, a virescentibus segetibus. Vide Athenæum p. 618. Sic ferme *flava Ceres* apud Virgilium. BERG. Cereris *Χλόης* dictæ templum erat in urbe prope arcem. Vide Meursium Gr. Fer. in *Χλόεια*. BRUNCK.

836. Lysistratæ hic versus absurde continuatur in vulgatis libris, in quibus totius hujus lepidissimi colloquii ita confusæ et perturbatæ sunt personæ, ut vix se quis eo extricare et actionem scenæ mente concipere queat. In Aug. lineola mutata personæ index huic versui præfixa: quæ vero initio seq. v. præfigi debuit, male ommissa: at rursus posita est ante *νῆ Δία*. Melius in cod. *ὦ νῆ Δί'* — ut infra 857. *ὦ πρὸς τῶν θεῶν*. BRUNCK. Vulgo *ὦ*.

839. εἴη] Scribendum ἦδη cum Dobræo.

841. ἡ κύλιξ] Vide v. 209.

843. παραμένουσα γ' Bentleius. Libri παραμένουσ'. Porsono scribendum videbatur συνηπεροπέυσω σοὶ παραμένουσ'.

846. ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον. Plautus in Cistellaria 2. I, 4. *Jactor, crucior, agitor, stimulator, versor in amoris rota miser.* Quod ad verba Græca attinet, similiter in Pluto v. 876. ἐπὶ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκέῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας. ubi vide notam. BERG.

851. Vulgo [et in R.] legitur: ἰδοῦ, καλέσω γὰρ τὴν Μυρρίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; metro corrupto. Diversa, sed non melior, cod. lectio: ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρρίνην νῦν σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; Hinc expuncto νῦν, illinc γὰρ, constant numeri. BRUNCK.

852. Παιονίδης Κινησίας] Habent hæc quidem formam nominum priorum hominis, et nunc introducitur persona sub his nominibus, sed vi vocis res consignificatur. Παιονίδης enim est a παλεῖν, quod de re Venerea usurpatur, ut in Pace 874. BERG. παιονείδης R. πεονίδης (a πέος) Bentleius.

855. διὰ στόμα] Æsch. Sept. c. Theb. 51. οἶκτος δ' οὐ τις ἦν διὰ στόμα. BRUNCK.

856. ῥόν] ὠὶν R. Vulgo ὠόν.

862. σοι addidit Bentleius.

863. τοῦθ'] δεικτικῶς scilicet rigentem nervum. BRUNCK.

866. αὐτὴ ἔξηλθεν Florens Christianus. Vulgo αὐτὴ (αὐτῆ R.) ἐννήλθεν.

878. Mœris: Μάμμην, καὶ μαμμίαν, τὴν μητέρα, Ἀττικοί. Ἑλληνες τὴν μάμμην. Ad quem locum videndi interpretes. BRUNCK.

884. τί γὰρ πάθω ;] Perperam vulgo verba hæc Cinesiae tribuuntur, quæ mulieri continuanda. Formulam illustravit Valckenarius ad Eurip. Phœn. p. 335. Ea utitur noster Conc. 860. Nub. 798. Av. 1432. BRUNCK. Personarum distinctionem Florens Christianus, quamvis dubitanter, correxit.

885. γὰρ] μὲν Brunckius. γὰρ grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 355.

887. βρενθύεται] De hoc verbo vide Hemsterhusium ad Lucian. p. 367. BRUNCK.

888. ταῦτ' αὐτὰ δὴ σθ' ἃ κάμ'] ταῦτ' αὐτὰ δὴ κάσθ' ἄμ' malebat Dobræus.

895. διατίθης] Libri διατιθείς. Vid. Porson. ad Eurip. Or. 141.

896. φορουμένης] διαφορουμένης Suidas in h. v.

901. Post hunc versum is, qui sequi debebat, omissus fuit in omnibus editionibus, magno cum sententiæ et venustatis dispendio. Causam omissionis manifestam vides. Duobus continuis versibus in eadem verba *τοιγὰρ ἂν δοκῆ* desinentibus, a superiore ad inferiorem deflexit librarii oculus, alioqui non animadvertentis absurde Cinesiae tribui ista, *κᾶρωγ' ἄπειμ' ἐκέισε*. Versum qui desiderabatur, personis recte distinctis, exhibent tres codd. [et R. Δ. Voss.] solus quidem C. in contextus serie, duo reliqui in margine ab eadem manu. BRUNCK.

901. 902. ἦν] Libri ἄν.

904. κατακλίθητι Elmsleius. Vulgo κατακλίθητι. Aoristum priorem hujus verbi alibi (Vesp. 1211. Av. 122.) libris antiquis auctoribus removimus. Hoc quidem in loco Elmsleii correctioni favet etiam v. 906.

906. ὦ Μύρριον B.C. [Δ. Voss.] Vulgo [et R.] ὦ Μυρρίνιον. Diminutivum Μύρριον deductum a nomine primitivo μύρρα, unde Μυρρίνη. BRUNCK. κατακλινεῖ pro κατεκλίνης Δ. Voss. Ceterum probabilior videtur Dobræi emendatio οὐ κατεκλίνης, Μυρρινίδιον;

909. ῥκποδῶν] ῥκποδῶν R.

910. κατακλίνει] κατακλινεῖ B.C. Δ. Voss.

911. ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν] Supra 721. ἦ τοῦ Πανός ἐστι ταῦλλον. Conc. 321.

ἦ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἐστὶν ἐν καλῷ.

Thesm. 292.

ποῦ, ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων

ἴν' ἐξακούω;

Hic καλόν ἐστι, vel καλὸν ἂν εἴη, diversa loquendi forma idem valet, ac illis in locis ἐν καλῷ εἶναι. Ceterum duo Regii bene habent τὸ τοῦ Πανός, quod e suis reposuit Kusterus. In Aug. ut in Juntina, ὅπου τοῦτο Πανός. BRUNCK. ὅπου τοῦ τὸ Πανός R.

912. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;] Sic ad linguæ normam legendum. Male vulgo duæ voces coaluerunt ἀνέλθοιμ' —. BRUNCK.

913. Clepsydra fons erat Athenis ex arce fluens. Vide Hesygium in κλεψύρροντον ὕδωρ. BRUNCK.

915. τράποιτο] Scribendum τρέποιτο. Constans in hac formula usus est temporis præsentis. In Acharn. 833. ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί. ubi R. τράποιτ'.

918. κατακλιῶ] κατακλίνω R.

919. ἦ τοι γυνή] Sic Regii [Δ. Voss.]: vulgo [et R.] ἦ δὴ γυνή. Male iidem φιλεῖν pro φιλεῖ. In B. φιλεῖ primo scriptum fuit: postea superscriptum ν. BRUNCK.

δήλη' στὶν καλῶς] Soph. Œd. T. 1008. καλῶς εἶ δήλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾶς. SCHÆFER.

920. 'κδύομαι] 'γδύομαι R.

921. καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα] Voces τὸ δεῖνα cum ceteris partibus sermonis non construuntur, quod distinctione indicavi. Est ἐπιφώνημα, seu interjectio affectum animi significans, sive mirantis, sive dolentis, sive indignantis, nec alio verbo melius reddi potest, quam comicis Latinis frequentissimo *Perii*. Plaut. Truc. 3, 2. 21.

Perii! rabonem? quam esse dicam hanc beluam?

Terent. Eun. 2, 3, 69.

Perii! nunquamne etiam me illam vidisse?

Vide aliud exemplum supra ad v. 202. Alibi, ut Pace 268. alia comicis Latinis non minus frequenti interjectione usus sum, *Malum*. Quid sibi vellet istud τὸ δεῖνα non intellexerunt interpretes. Verti equidem: *At, perii! teges efferenda est*. In Acharn. 1149. τὸ δεῖνα aliud quid significat; nempe κατ' εὐφημισμὸν, ut ait scholiastes, τὸ αἰδοῖον. Scilicet idem olim quod hodie contigit, ut proletarius sermo animi affectus quosdam significaret vocabulis e re Venerea sumtis. Italorum etiam politissimi vocem *cazzo*, qua primaria sua significatione non utuntur, nisi indecore εὐθυρρημονοῦντες, frequenter pro interjectione adhibent, plane idem significante quod comici τὸ δεῖνα, et Latinorum *Perii*. BRUNCK.

ψίαθος] ψιέθος R. et Junt. hic et infra. Quam formam rejiciunt Atticistæ. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 309.

922. μή μοι γε] Vid. ad Eq. 19.

923. ἐπὶ τόνου] ἐπιτόνου B. Voss. et scholiasta. τόνος ex Lysistrata affert Pollux 10, 37.

927. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε] ἀλλ' οὐδὲ δέομαι οὐδὲν ἔγωγ' (sic) Voss. ἀλλ' οὐδὲ δέομαι ἔγωγε Bentleius. Scribendum ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.

928. ἦ B.C.Δ. Voss. ἦτοι R. Aug. Junt.

Ἑρακλῆς ξενίζεται] Proverbium est, ut scholiastes dicit et Suidas, de iis qui diu morantur. Hercules erat vorax; hinc diu morari videbantur, qui ei cœnato non statim afferrent dapes. Apud Euripidem in Alceſtide Hercules hospitio Admeti excipitur, ubi servus, qui ei ministraverat, dicit v. 747. πολλοὺς μὲν ἦδη, κατὰ παντοίας χθονός, ξένους μολόντας οἷδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους, οἷς δεῖπνα προὔθηκ'. ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου κακίου' ἐς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. deinde post duos versus: — οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν, ἀλλ' εἴ τι μὴ φέρομεν, ὥτρυνεν φέρειν. Forte etiam data opera quandoque morabantur, ut magis irritarent Herculem, et forte nonnulli aliquando spem ei fecerunt cœnæ, deinde lupum hiantem deluserunt; unde risus materia comicis fuit Ἑρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, ut est in Vespis v. 60. Sic et iste Cinesias, qui misere exspectat et sperat concubitum, deludetur. BERG.

929. Longe aliter, ac vulgo, personis distributa sunt quæ sequuntur: nempe ut in duobus Regiis, binisque aliis codicibus quorum collationes Kusterus habuit. Eadem in Aug. lineolis indicata distinctio. *Surge*, ait Myrrhina, *ut cervical tibi subponam*. Verba ἅπαντα δῆτα interrogative cum ironia proferri possunt: *omniane, quæso? me tamen nondum*. Vel affirmative: *omnia sane, ut dicis*. BRUNCK.

930. δεῦρό νυν, ᾧ χρύσιον] Sic ille in Acharn. v. 1201. appellat meretriculas: φιλήσατόν με μαλθακῶς, ᾧ χρυσίω. BERG. Conf. Jacobs. ad Antholog. Palat. vol. 3. p. 696.

934. οὐ δέομαι ᾗ γωγ', ἀλλὰ] οὐ δέομαι. ἀλλὰ C. Voss. οὐ δέομαι γ' ἀλλὰ R. οὐ δέομαι δῆτ' ἀλλὰ B. οὐδὲ δέομαι ἀλλὰ Voss. quæ lectio proxime a vero abest. Scribendum enim cum Dobræo οὐδὲ δέομαι γ', ἀλλὰ — .

936. ἄνθρωπος] Id est ἡ ἄνθρωπος. Libri ἄνθρωπος.

940. ᾧ Ζεῦ δέσποτα] Scriptor περὶ κωμῶδίας p. xiii. ed. Kust. ubi de facetiarum comicarum generibus exponit, ἔκτον, inquit, κατὰ ἐξαλλαγὴν, ὡς τὸ ᾧ Βδεῦ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ᾧ Ζεῦ. Quæ ad hunc versum refert Bentleius parum probabiliter.

941. δῆ] Scribendum νυν cum B.C.Δ. Voss. in quibus νῦν.

943. εἰ μὴ] Vid. ad Eq. 186.

γε B.Δ. Voss. et scholiasta. τε C.R. Aug. Junt.

944. Ῥόδιον] Apparet Rhodium unguentum vilius fuisse aliis unguentis. BERG.

945. ἔα αὐτ', ᾧ δαίμονία] ἔα αὐτ' crasis inepta. Scribendum ἔασον, δαίμονία cum Reisigio in comment. crit. ad Soph. Œd. Col. p. 344. Similiter depravati fuerunt Sophoclis Œdip. Col. v. 1192. et Aristophanis Ran. v. 1243.

946. πρῶτον] πρῶτος R. Aug. Junt.

947. ἀλάβαστον C.R. Vulgo ἀλάβαστρον.

948. ᾗ ζυρὰ, pro ᾧ οἰζυρά. Ad vulgarem pronuntiandi morem, qui Athenis obtinebat, referendum videtur, quod media hic in οἰζυρὸς corripitur, quod sane analogiæ repugnat, nec aliorum poetarum exemplis confirmari posse arbitror. Etymol. M. p. 620. l. 3. οἰζυρὸς, τὸ ζυ μακρόν. In Daphnidis et puellæ colloquio inter Theocritea, ubi ediderunt :

τὰν σαυτῶ φρένα τέρφον· οἰζυρον οὐδὲν ἀρέσκει,

Scaliger οἰζυρὸν contra prosodiam reponerat : nec scio an melius locum tueatur οἰζυρον significatione transitiva. Ut autem ad ᾗ ζυρὰ revertar, si unico in hoc loco reperissem, vitii suspectum mihi fuisset : sed recurrit Nub. 655.

οὐ γὰρ, ᾗ ζυρὲ,

τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

quo in loco non magis quam hic variant codd. BRUNCK.

950. ὑπολύομαι γοῦν] Sic duo codd. In B. [et Δ.] ἀποδόομαι γοῦν. Supra bis dixit ἐκδόομαι. Supererat ut calceos exueret. Male vulgo divisim γ' οἶν. BRUNCK.

956. ταύτην] Scribendum ταυτηνὶ cum Reisigio Conject. p. 265.

957. ποῦ Κυναλώπηξ] Sic ambo Regii [Δ. Voss.] et scholiasta. Vulgo [et R.] χηναλώπηξ. Innuitur Philostratus, famosus illius ætatis leno, cujus meminit comicus etiam Eq. 1069. BRUNCK.

958. μίσθωσόν μοι τὴν τίθην] Sic omnino legendum, quod e scholiaste discere poterant nuperi editores. In C. [et Voss.] liquido et emendate scriptum τὴν τίθην. In B. [et Δ.] τὴν τίθην. Vulgo barbare τὴν κύστην. Aug. τὴν κύστιν, quod saltem Græcum est. [τὴν κύστην R.]. Coriaceum penem erectum manu tenens et ostendens Cinesias, tanquam si puellula esset partu recenti edita, quærit : *Quomodo istam educabo ? ubi Cynalopeæ ? loca mihi mercede nutricem.* Intelligebant ex alumni

visu spectatores, et ex notissimo lenonis cognomine, quam nutrice opus esset. Facetum hoc et comicum est: quod antea legebatur, inficetum et absonum. Nominis *τίθη* veram scripturam hic locus ostendit: ut mendosa est in B. sic aliis in auctoribus peccatum a librariis, quorum error fraudi fuit Scaligero, apud Ammonium p. 135. scribere jubenti *τιθη* pro *τιθη*, cui morem non gessit Valckenarius noster. BRUNCK. Scripsi *τιθην δξυτόνωσ*.

961. *αλαί*] Libri *αί αϊ* vel *αϊ αϊ*.

962. *δ' αν*] *γαρ αν* R. *γάρ η Δ*. Voss. *γάρ αν η* vulgo: quod revocandum.

963. Alieno loco hic positum mihi videtur nomen *ψυχη*, quod librarius repetiit e v. 960. *τείρει ψυχήν*. Ad institutam partium enumerationem non pertinet *ψυχή*. Scripserat, ni fallor, comicus, *ποία ψωλή; ποιοι δ' ὄρχεις* — de his non dicas, *ὡς οὐ ξύμφορον*. BRUNCK.

964. *ποιος αν* C. Voss. *ποιος δ' αν* libri reliqui et schol. Ran. 233.

966. *βινῶν*] *κινῶν* R. Aug. Junt.

ῥρθροῦς] *ῥρθοῦς* R. V. 1089. comparat Berglerus.

967. *ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν*] Sic distingui oportet. Genitivi pendent a suppresso admirationis adverbio *ὦ*. Sic Nub. 153.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Loquendi formam imitantur Latini. Plautus Most. 3, 3, 9.

Di immortales, mercimoni lepidi!

BRUNCK.

969. *ἡ πανβδελυρά καὶ πανμυσαρά* R.

970. KIN.] *χο. γυν*. R. Voss.

972. *ὦ Ζεῦ Ζεῦ* Brunckius. Libri *ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ*.

977. *ἐς B.C.Δ*. Voss. Vulgo *εἰς*.

980. *γερωία*] *γερωχία* C.R. Aug. Voss. Junt. *γερωσία* B.Δ.

“Laconice ἢ γερονσία, secundum usitatum in talibus consuetudinem, dicebatur *Γερωία*, vel, digamma Æolico interposito, *ΓερωFla*. Eo autem hoc in loco prætulerim *ΓερωFla*, quoniam editiones exhibent *γερωχία*. alias placuisset *Γερωία*, quam formam ad Hesychium illustravit Koenius p. 822. n. 16. hoc ceteris Aristophanis congrueret. v. 1299. *ἐκλιπῶα Μῶα* v. 1301. *κλεῶα* etc. in quibus *ου* in *ω* mutato, *σ*, vocalibus

“interpositum, fuit ejectum.” VALCKEN. in epist. ad Roeverum p. 72.

981. ἦ τοὶ Berglerus. Vulgo ἦτοι.

πρυτάνεις codices. πρυτάνεις Junt.

μυσίξαι B.C.Δ. Voss. μυθίξαι R. Aug. Junt. μουσίξαι Valckenarius. Conf. ad v. 94.

982. εἶ πότερον B.C.Δ. Voss. εἶ τίς; πότερον R. Aug. Junt.

Κονίσσαλος] Scripturam nominis Κονίσσαλος, quam habet Suidas, duplici σ, male prætulit. Codd. comici, Hesychius, auctor Etymol. M. alteram, quæ impressorum librorum est, unico σ, confirmant. Α κονίσσω futuro verbi κονίω, cujus penultima longa est, derivatur κονίσσαλος, ut ab ἴξω, ἴξαλος. Sic κονίποδες Conc. 848. antepenult. producta, ab eodem futuro κονίσω. De nominis significatione vide Hesychii interpretes ad κονιορτόποδες et seq. aliquot glossas: confer Eustathium ad Ἰλ. γ. p. 373. BRUNCK.

983. κάρυξ] Sic Regii [Δ. Voss.]: vulgo κήρυξ. Suidas: κυρσάνιε, νεανία, ἔφηβε, ἢ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ, εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. Confer Hesychii interpretes ad κυρσάνιοι. BRUNCK. Scribendum κάρυξ. κυρσάνεις R. a pr. m. κυρσάνειε a m. rec.

986. ἐγώνγα] Sic ambo Regii. In Aug. ἐγώνγε: at infra 990. recte habet ἐγώνγα, ut iterum Regii. Utroque in loco impressi ἐγώγα. BRUNCK. ἐγών γα Δ. utrobique. ἐγώνγα Voss. utrobique. ἐγώνγε R.

988. παλεόρ γα] Legebatur παλαιόρ γα. Hoc παλεόρ potius scribendum esse ostendi ad Euripidis Electr. v. 497. in præfatione ad poetas scenicos et in Thesaurο Stephani vol. 2. p. 579.

πάλαι ὄργα R. Aug. Junt. ^{εὐρ}παλε γα Voss. in textu et in lemmate scholii. παλεός γα B.Δ. παλεολόγα C, quod prope abest ab scriptura codicis Vossiani. παλεός legit scholiasta, ineptam commentus etymologiam, παλεός: ὡσπερ τὸ πήγανον ἐνιοι ἀφαιρέσει τοῦ πῆγανον λέγουσιν, οὕτως ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλεονάζει τὸ π. ἡλεός, ἀλεός, παλεός. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος. Suidas, Παλεός: ὁ σκόπτῃς. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Hesychius, Παλαιόρ: μωρός.

989. ὠνθρωπος] Libri ἄνθρωπος. Correxit Toupus Emend. vol. 1. p. 140.

990. πλαδδέη] πλαδδέη Δ. Voss. Conf. v. 171.

991. τοδλ] Scholiasta, τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. et ad αὐτῆ v. seq. idem, καὶ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν αὐτοῦ τὸ αἰδοῖον.

992. σκυτάλη] σκυτάλα R.

993. εἰδότα με] Præstat εἰδότη' ἐμὲ scribi cum Porsono.

995. πᾶα] Scholiasta, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Vid. Valcken. ad Theocriti Adoniaz. p. 274. πᾶσα Δ.

996. Πελλάνας] Meretricem fuisse ait scholiasta. Quæ fortasse ipsius conjectura est.

997. ἐνέπεσεν] ἔπεσεν R. Aug. Junt.

998. ἀπὸ Πανός] Qui libidinosus est et ἐρωτικός. Conf. 912. BERG.

ἀρχε Hermannus de emend. rat. gramm. p. 46. Legebatur ἀρχά.

999. δ' ἄλλαι] Scribendum τᾶλλαι cum Elmsleio. ἔπειτ' ἄλλαι Voss. ἔπειτα ἄλλαι Δ.

κατὰ R. Aug. Vulgo κατὰ τάν.

1000. ἄπερ] αἴπερ R. Eadem scripturæ diversitas v. 84. et 1003.

ὑσπλαγίδος B.C.Δ. Voss. ὑσπλατίδος vel ὑσπλάτιδος R. Aug. Junt. Vide Pierson. ad Mær. p. 376.

1001. ἀπήλαον] ἀπήλων Voss. ἀπήλασαν Δ.

1002. μογίομες] μογέομες B.Δ. Sic apud Plut. V. Alcib. c. 28. libri alii ἀπορίομες, alii ἀπορέομες.

1003. λυχνοφορίουτες] λυχνοφορέοντες B.Δ. “Solent autem illi, qui lychnos gerunt in vento, se incurvare, ne extinguantur. Sic et isti incurvi incedunt, ne, nervo ipsis rigente et prominente, derideantur, a quibus videntur. Hæc præeunte “scholiaste et Suida.” BERG.

ἀποκεκύφames] ἀποκεκύφameν Suidas in h. v. Scribendum ἐπικεκύφames cum Reiskio.

1004. σιγῆν] Legebatur θιγῆν. σιγέιν C. σίγειν B.Δ. Voss.

1005. ἐῶντι] ἐᾶντι Elmsleius ad Acharn. 913.

πρὶν ἅπαντες] πρὶν γ' ἅπαντες B.C. Aug. Δ. Voss. Scribendum πρὶν χ' ἅπαντες cum Elmsleio ad Acharn. 176. et Eurip. Med. p. 119.

1006. ποιησώμεσθα B. Vulgo ποιησόμεσθα, quod om. C.

1007. Huic versui præfixa persona in impressis Ἀθηναῖος. Recte in B. Πρόβουλος. BRUNCK.

1009. φράζε περι] φράσον περι τῶν B.Δ.

1010. ἀποπέμπειν C. Vat. Voss. πέμπειν B.Δ.R. Junt.

1013. πωτάομαι] ποτάομαι Voss.

παντᾶ Bentleius. Libri πάντα.

1014. ΓΕΡΟΝΤΩΝ] ἀ^δ R. hic et infra.

1016. σὺ addidit Bentleius.

1017. σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην] σὺν, βεβαίαν νῦν μ' ἔχειν φίλην vulgo. σὺν βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην C. Voss. σὺν βεβαίαν μ' ἔχων φίλην R. Aug. Junt. σοὶ βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην B.Δ.

1019. νῦν δ' οὐ σε Kusterus. νῦν δ' οὐ σε R. Aug. Junt. νῦν δ' οὖν οὐ σε B.C.Δ. Voss.

1020. ὄρω] Scribendum ὄρα cum Dobræo.

1025. κᾶν] Scribendum cum Dobræo κεί: nisi κᾶν pro κᾶν εἶ dictum sit.

με μὴ Florens Christianus. Libri μή με.

ἴλυπεις Florens Christianus. λυπεῖς C. Vulgo λυπῆς.

κᾶν B.C.Δ. Voss. γ' ἂν R. Aug. Junt.

τὸ θηρίον] Culex est, ut in sequentibus patet. BERG.

1027. δακτύλιος] ὁ δακτύλιος R. Aug. Junt.

δακτύλιος] Est quidem δακτύλιος *annulus*; sed hic alludit tantum ad verbum δάκνειν, quia culex δάκνει τὸν ὀφθαλμόν, ut ipse statim post dicit. Talia multa sunt apud comicum nostrum. Scholiastes non placet, qui dicit: δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ. BERG. Recte hæc interpretari scholiastam, ex proximis verbis ἐκσκάλεισον αὐτό, sine copula adjectis, apparet.

1028. ἐκσκάλεισον] ἐκσάλεισον R. Aug. Junt.

ἀφελούσα] ἐξελοῦσα B.Δ.

1030. δύσκολος Brunckius. δύσκολός γ' libri.

1032. Τρικορυσία] Pagus Atticæ Tricorythus, ubi apparet magnos fuisse culices. BERG.

1034. Hic desinit Voss.

1035. καίτοι Florens Christianus. Libri καίτοι γε.

1036. μὴ φιλήσης C.R. Aug. μὴ φίλησον Junt. οὐ φιλήσεις B.Δ.

1037. ὥρας] Scribebatur ὥρας. Vid. ad v. 391.

1039. οὔτε σὺν πανωλέθρουν etc.] Exstant in eam sententiam

Susarionis veteris comici versus, in scholiis olim laudati, sed quorum particula tantum in iis hodie legitur. Eos adponam ex Bentleii dissertatione Phalaridea de origine comœdiæ :

Ἄκούετε λεώς· Σουσαρίων λέγει ταδί,
 υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος.
 κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὧ δημόται,
 οὐκ ἔστιν οἰκείν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
 καὶ γὰρ τὸ γῆμαι, καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.

BRUNCK. Strabo 14. p. 659. ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν, Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πολεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν οὔτ' ἄνευ σοῦ.

1040. Hæc cum sequentibus choro mulierum tribuebantur. Correctum ex R.

1044. οὐδέεν Aug. οὐδὲ ἐν B.C.R.Δ. οὐδὲν vulgo. Ferrara sunt formæ trisyllabæ exempla apud veteris comœdiæ poetas, quæ Elmsleius collegit in censura Hecubæ a Porsono editæ in *Edinburgh Review* vol. 19. p. 76.

1053. ὡς (ὡς delevit Hermannus) πόλλ' ἔσω'στι ex Florentis Christiani conjectura legitur. Editio Juntina et fortasse codices πολλ' ἐσώσων. πολλὰ σα'στι corrigebat Reisigius Conject. p. 317. recte, nisi totum hoc ὡς πόλλ' ἔσω'σὶ supplementum grammatici est, lacunam explentis.

1054. βαλάντια] βαλλάντια R. Junt.

1057. ἀποδῶ B.C.Δ. ἀποδιδῶ R. Aug. Junt.

1060. κάστιν ἔτνος] Scribendum κάστιν ἐτ' ἔτνος cum Reisigio Conject. p. 114.

1062. ὡς] ὥστε B.C.Δ.

κρέ' Bentleius. Libri κρέα.

1063. ἔδεσθ' Reisigius in appendice ad Nubes p. 32. Legebatur ἔξεσθ'.

1066. λελουμένους] Similis invitationis formula Av. 131. BERG.

1071. ὡς Elmsleius. Libri ἴσως δ'.

ἡ θύρα κεκλείσεται] Præter expectationem ; jam enim omnes putabant, se laute cœnaturos : sed ecce janua erit clausa. Sic inferius quum omnes Lysistrata ad se vocasset, ut auferrent quæcunque vellent, ad extremum dicit : ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ μὴ τις ὑμῶν ὀφύτερον ἐμοῦ βλέπει. et iterum paulo post : πρὸς μέν τοι τὴν θύραν προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν, ἀλλ' εὐλα-

βείσθαι τὴν κύνα. Vide in Eccles. v, 1141. BERG. Scribendum κεκλήσεται.

1073. χοιροκομείον] Duplex fertur hujus vocis interpretatio. Vel enim est πάτταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρέφουσι: vel πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. Utramque e scholiaste habet Suidas. Prior placuit Biseto aliisque, argutias quærentibus in adlusione ad muliebre pudendum, quod etiam indigetatur nomine χοῖρος, et ad caudam salacem, quæ πάτταλος appellatur. Sed nugæ sunt. Si quos domi saginabant porcellos, eos paxillo adligabant, putasne paxillum illum tam diversum fuisse ab aliis, quibus in humum depactis quævis animalia adligari poterant, ut peculiari nomine insigniri debuerit? χοιροκομείον hic idem prorsus est, quod Vesp. 844. scilicet hara e vimine texta et plicatilis, qua, duabus extremitatibus ad parietem adnexis, circumsepiebatur spatium quoddam, intra quod conclusi saginabantur porcelli. Qui vocem hanc exponunt doctissimi grammatici Pollux et Hesychius *paxilli* nullam mentionem faciunt. Ille 10, 159. καὶ χοιροτροφείον δὲ, ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὐπολις καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις· τὸ δ' αὐτὸ καὶ χοιροκομείον ἐν Ἀριστοφάνους Λυσιστράτῃ. Hic, χοιροκομείον, λεπτόν τι πλεκτὸν, ὡς ὀρνιθοτροφείον. Istiusmodi quidpiam vas textile circa coxas habere videbantur Spartani legati, quia, ut ait Suidas, veniebant ἐγκεκολωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες, quæ verba male Kusterus accepit, scilicet prominente ex adversa parte vestis sinu, idque propter τὴν τοῦ αἰδοίου τάσιν. Verti itaque debuit: *adveniunt tanquam suile vimineum circa femora adligatum habentes*. Altera expositio ridiculum est grammaticorum commentum. Quidni etiam paxillos memorant singulis animalibus ligandis aptos, κυνοκομείον, ἄρνοκομείον, πωλοκομείον, ὄνοκομείον? Quidni ὀρνιθοκομείον *paxillum avi ligando aptum*? Anne nomen instrumenti domestici vilis et quotidiani usus modo *vas vimineum* significabit, modo *paxillum*? In Juntina et priore Basileensi male legitur ἔχοντας, ut in Aug. [et R.]. Mendam sustulerat jam prior Veneta. Bene Regii [et Δ.] ἔχοντες, quod Kusterus e Suida in χοιροκομείον reponere poterat. BRUNCK.

1074. πρῶτα μὲν μοι χαίρετε] Elegans est lectio cod. Aug. [et R.]. Inepte vulgo μέντοι. Venustam habet ἔμφασιν istud μοι, quod abundare videtur. Sic supra 125. τί μοι μεταστρέ-

φεσθε; τί μοι μῦατε; 707. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυθας δόμων; BRUNCK.

1076. δεῦ] δὴ R. Aug.

1080. σέλει — ἐλσὼν Vat. θέλει — ἐλθὼν R. Junt.

1081. ἀμῖν Brunckius. ἀμῖν vulgo.

1085. ἀσκητικὸν] Vide Kusterum ad Suidam hac voce. BRUNCK.

1088. νόσφ] Scribendum νόσος cum Reisigio Conject. p. 180. Sic v. 1167. ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον, non χωρίου. In initio versus αὔτη malim quam χαῦτη.

1090. δρῶντες] Vid. ad v. 1165.

1094. ἔρμικοπιδῶν] Mutilationem Hermarum sive statuarum Mercurii, quæ nota est vel ex Cornelio Nepote in Alcibiade, contigisse quatuor annis ante tempus hujus comœdiæ dicit scholiastes. Sciendum autem est Mercurium effingi solitum cum magno et arrecto pene. Scholiastes hic in Lysistrata ad v. 1081. ὁ Ἑρμῆς Πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ ἐντέταται μεγάλως. Notum autem est Priapo luculentam fuisse mentulam. Herodotus in Euterpe de statuīs Mercurii: τοῦ δὲ Ἑρμῆω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῖντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες. Dicit ergo apud comicum hic chorus Spartanis magnas mentulas habentibus, ut sibi caveant ab illis, qui Mercurialibus statuīs omnes partes eminentes detruncaverant, ne forte et ipsis mentulæ detruncentur; quia nempe haberi possint pro Mercurii statuīs; ac proinde verendum esse, ne idem etiam patiantur. BERG. Alludit ad notissimam in historia Attica Hermarum mutilationem, de qua videndus Thucydides 6, 27. et ad eum Dukerus. BRUNCK.

1096. γε] Scribendum γα cum Reisigio Conject. p. 253.

τὸ ἔσθος] τόδ' ἔσθος Bentleius, non animadverso digammi usu, de quo satis constat exemplis Homericis. Frequens hujus literæ usus fuit in Epicharmi poesi.

ἀμβαλώμεθα Brunckius. Libri ἐμβαλώμεθα.

1098. — 1236. om. B.C.Δ. In C. quinque paginæ vacuæ.

1098. πολυχαρῖδα non intelligitur quomodo i productodici poterit. Scribendum igitur cum Bentleio πολυχαρῖδα hic et v. 1242.

δεινά τῶν ἐπεπόνθημες Elmsleius ad Acharn 323. Legebatur δεινά γ' αὐτὸν πεπόνθημες.

1099. εἶδον Brunckius. Libri ἴδον.

ἀμὲ τῶνδρες Elmsleius ad Acharn. 755. Legebatur ἀμὲς ἄνδρες. ἀναπεφλασμένως] ἀναπεφασμένως R. Junt. Correctum in editione Farrei.

1105. τὸν Λυσίστρατον] Non tam ad personam respicit, quam ad significationem vocis. Cupiunt enim habere, qui contentiones inter Græcos et bella dissolvat. Idem animadvertendum de nomine Lysistratæ. BERG.

1109. Excidit librarii culpa nomen aliquod adjectivum : nam versus toto pede mutilus est. BRUNCK.

1113. μὴ κπεφωμένους R. Legebatur μὴ πεφωμένους.

1114. ἡ Διαλλαγή] Per prosopopœiam introducit Diallagen i. e. Pacem. Sic in Acharn. v. 986. et seqq. quidam alloquitur τὴν διαλλαγὴν tanquam puellam formosam et amabilem. Et in Equit. 1383. τὰς σπονδὰς, qua voce etiam pax significatur : δεῦρ' ἔθ' αἰ σπονδαί. BERG.

1117. ἄνδρες] Libri ἄνδρες.

1119. σάθης] Hesychius, σάθη : τὰ ἀνδρεία ἀναγκαῖα. Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

1124. νοῦς] μούσα Suidas in μουσωθῆναι, per errorem ex μεμούσωμαι ortum v. 1127.

1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω] Versum ex Melanippa Euripidis sumptum esse ait scholiasta : nisi annotatio ejus ad præcedentem potius versum est referenda vel ad sequentia verba, quæ ipsa quoque sermonis tragici similitudinem habent.

1129. γε Bothius. τε libri et Suidas in χέρνιβος. τ' ἐκ Reiskius. ἐκ Brunckius.

χέρνιβος] χερνίβος R.

1130. βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς] Scholiasta, ὄλος ὁ ἱαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως (Euripidis).

1133. στρατεύμασι Reiskius. Libri στρατεύματι.

1135. δεῦρ' ἀεὶ] De formula δεῦρ' ἀεὶ, significante ἕως τοῦ δεῦρο, vide Valckenar. ad Eurip. Phœn. p. 413. BRUNCK. Et Porson. ad Orest. 1679.

1138. Περικλείδας] In Aug. Περικλείδησα. Emendationem in veteri exemplari adscriptam male accepit librarius : a pro η reponi debuit, Περικλείδας, quæ Laconica nominis est forma. Plutarchus in Cimone p. 489. : πέμπουσι οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι

Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, δεόμενοι βοηθεῖν, ὃν φησι κωμῶδῶν Ἀριστοφάνης, καθεζόμενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸν ἐν φοινικίδι στρατιὰν ἀπαιτεῖν. BRUNCK.

1141. Μεσσήνη] Apparet ex hoc versu, vitiosam esse quam librarii alibi non raro intulerunt scripturam Μεσσηνη.

ἡ Μεσσηνη] Id est, ipsi Messenii. Sunt autem Hilotes, qui rebellarunt contra Lacedæmonios, et in Ithomen se receperunt, ubi eos diu frustra oppugnarunt Lacedæmonii cum sociis. Vide Thucydidem 1, 101. et Plutarchum in Cimone. BERG.

1142. χὼ θεὸς σειῶν ἅμα] Eodem tempore ingenti terræ motu Sparta est concussa, cujus aliquoties meminit Thucydides. Intelligitur autem per θεὸν Neptūmus, quem causam putabant terræ motuum. In Acharn, 509. καὶ τὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταυράφ θεὸς σεισας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας. BERG.

1144. Κίμων] Thucydides 1, 102. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ ἐμῆκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρατηγούντος πλήθει οὐκ ὀλίγῳ. Ceterum ut hic Lysistrata in memoriam revocat Lacedæmoniis hoc Atheniensium beneficium, ita apud Thucydidem libro 3, 54. Plataenses, qui eodem illo tempore opem tulerant Lacedæmoniis, illius beneficii memores eos esse jubent. BERG.

1148. ἀδικίωμα] Legebatur ἀδικούμας. ἀδικιοῦμας R. Hoc est ἀδικίωμα, ut μογίωμα v. 1002. De numeris hujus versus vid. ad Acharn. 47.

ἄφατος] ἄφατον Bentleius. Recte. Sic ἄφατον ὡς φρόνιμος Av. 427.

ὡς Bentleius. Legebatur καί.

1149. οἶει] Lego μ' οἶει; Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram? DOBRÆUS. Recte.

1150. ἴσθ' R. Aug. Vulgo οἴσθ'.

1151. κατωνάκας] Vestem servilem et minus decoram, cui in inferiore parte assuta erat pellis. Apud Athenæum 6. p. 271. servi commemorantur κατωνακοφόροι. BERG. Conf. Eccles. 724.

ἐλθόντες] ἐλθόντας R.

1152. Θετταλῶν] Thessalos in societatem adsciverant Pisis-tratidæ. Herodotus 5, 63. οἱ δὲ Πεισιστρατίδαι προπνυθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ Θετταλῆς ἐπικουρήν. ἐπεποίητο γάρ σφι

συμμαχίῃ πρὸς αὐτούς. Θετταλοὶ δὲ σφι δεομένοισι ἀπέπεμψαν κοινῇ γνώμῃ χρεώμενοι χιλίην τε ἵππον, καὶ τὸν βασιλῆα τὸν σφέτερον Κινέρην. Miserunt autem tunc Lacedæmonii contra Pisistratidas, primo quidem Anchimolium cum navibus, qui victus est et periit: deinde Cleomenem regem suum, qui Pisistratidas excedere ex arce et Athenis coegit, ut ibidem tradit Herodotus. BERG.

1153. ἐταίρους Suidas in κατωνάκαι. Libri ἐτέρους.

Ἰππίου] Libri ἱππίους. Correctum ex Suida, ubi librorum sunt varietates ἱππία ἱππίαν ἱππέαν, Gaisfordius Ἰππία posuit. Ἰππία pro Ἰππίου scriptum videtur, ut Βρασίδα pro Βρασίδου apud eundem grammaticum: vid. ad Pac. 640.

1154. ξυνεκμαχοῦντες R. Aug. Vulgo συνεκμαχοῦντες.

1159. γε] Legebatur τε.

1162. λῶμες Bentleius. Libri λώμεσθ'.

1163. ἀποδόμεν Brunckius. Libri ἀποδώμεν.

1164. ὡσπερ Berglerus. Libri ὥσπερ.

δεόμεθα Elmsleius. Scribebatur δεόμεσθα.

βλιμάττομες] Restituenda est Laconica forma, a librariis oblitterata, βλιμάδδομες. Ut supra 82. γυμνάδδομαι pro γυμνάζομαι: 94. μύσσιδδε pro μύθιζε: 1302. ψιάδδοντι pro ψιάζοντι: 1313. θυρσάδδω et παίδδω pro θυρσάζω et παίζω: ita hoc loco a βλιμάζω, βλιμάδδω, βλιμάδδομες. Communis forma occurrit Av. 530. οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες. BRUNCK. Recepi βλιμάδδομες.

1165. Ποσειδῶ] ποσιδῶ R.

τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε] Id est οὐκ ἀποδοθήσεται ὑμῖν ἢ Πύλος. Similiter δρᾶν non ad actionem, sed ad πάθος refertur v. 1090. De quo dixit Heindorfius ad Platonis Sophist. p. 403.

1167. τούτου] τούτου τοῦ R.

χωρίον Bentleius. Libri χωρίου. Conf. v. 1088.

1168. Hunc locum docte explicuit Palmerius, pro ea qua erat historiae et geographiae peritia. Quid autem Ἐχινῶς, Μηλιῶς κόλπος, et τὰ Μεγαρικὰ σκέλη, ad aliam deflexa significationem, innuant, nemo non intelligit. BRUNCK. Ea loca repetunt Athenienses, quæ in possessionem Laconum vel sociorum venerant antea, sed diversis temporibus. Nam Megarica crura, quæ repetunt, destructa fuerant a Megarensibus jam a belli Peloponnesiaci anno primo, ut Thucyd. libro 4. Urbes

vero ad sinum Meliensem in Lacedæmoniorum redactæ sunt potestatem ab Agide Decelia profecto hieme anni 19, quæ subsequuta est cladem in Sicilia acceptam, ut idem Thucydides libro 8. Et de Echinunte quidem nihil Thucydides nominatim; tamen ad idem tempus referri debet Echinuntis occupatio, et intelligi fuisse fructum ejus expeditionis, quam in Cætæos et Meliensis sinus habitatores fecerat Agis; et ex hoc loco complementum fieri potest historiæ Thucydidis, qui de Echinunte tacuit. Unum me torsit hoc loco, quod nullam mentionem faciat de Decelia, quæ illos ita male vexabat. Sed eum scrupulum posterior exemit cogitatio. Nam ea potissimum loca repetunt Athenienses, quæ erant ad maris imperium opportuna, quippe id affectantes: Decelia vero pace facta prorsus inutilis fuisset Lacedæmoniis; erat enim munimentum tantum, non civitas, idque mediterraneum. PALMER.

1171. λισσάνιε] Scribendum λισσάνιε, quod monuit Is. Vossius ad glossam Hesychii λισσάνιος: ἀγαθός. Λάκωνες. Vocabulum in eadem glossa posuit Photius p. 225, 9. haud dubie ex versu Aristophanis.

1172. σκελοῖν] τοῖν σκελοῖν Bentleius.

1174. πρὸ Bisetus sive ex sua sive antiquioris editoris conjectura. Libri πρῶτα.

1175. ἐπήν] Hac forma particulæ, non ἐπὰν, usi esse videntur Attici. Vid. L. Dindorfium ad Xenoph. Cyrop. 3, 2, 6.

1189. De hoc carmine chori scholiasta, ἀποκοπή ἐστι τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι.

1190. χρυσίων] χρυσίδων Brunckius.

ἐστὶ μοι] ἐστὶν ἐμοὶ libri. ἔστ' ἐμοὶ Bentleius.

1200. τοὺς ῥύπους] Pollux 10, 59. Οὐ μὴν ἀγνοητέον, ὅτι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι κηρὸν οἱ παλαιοὶ ῥύπον ὠνόμαζον καὶ ῥύπους, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνης· Καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι. Hesychius, ῥύπος. ῥύπον Ἀτικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέγουσι. BRUNCK. Adde Photium p. 492, 11.

1201. χᾶτ' ἂν ἔνδον Bothius. Libri χᾶ τ' ἔνδον.

1212. οὐμὸς αὐτοῖς Bentleius. αὐτοῖς οὐμὸς libri.

1215. εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα] Confer Plauti interpretes ad Mostell. 3, 2, 162. BRUNCK.

1216. — 1220. Ad versus hos, ab interpretibus parum in-

tellectos, rectius explicandos utilissimæ sunt annotationes scholastæ codicis Ravennatis, ad v. 1216. ἐπικωμάζει λαμπάδα ἔχων. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει. 1218. φορτικὸν μὲν ἔστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκητὴν μετὰ λαμπάδος καὶ καταφλέξει τινὰ, εἰ δὲ βούλεσθε, ᾧ θεαταί, καὶ τοῦτο ποιήσομεν προσχαριζόμενοι ὑμῖν. 1219. τὸ πρᾶγμα, τὸ ὑμᾶς καῦσαι, ὑμῖν τοῖς θεαταῖς τελειώσομεν τὸ δρᾶμα. Ex quibus colligi potest sic hæc esse inter loquentes distribuenda, Ἄγ. ἀνοίγε τὴν θύραν σύ. Θυρ. παραχωρεῖν θέλεις; Ἄγ. ὑμεῖς τί κάθησθε; μὲν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον οὐκ (fort. κοῦκ) ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ πάνν δεῖ τοῦτο δρᾶν, ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν. Ἄλλος τις τῶν ἀγοραίων: χημεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν. Versus 1216. — 1220. vulgo θεράποντι tribuuntur, 1221. choro: quod Brunckius, quamvis sibi ipse non satisfaciens, ita mutavit ut in editione mea legitur.

1216. θύραν. παραχωρεῖν οὐ Scaligeri conjectura est. Libri θύραν. οὐ παραχωρεῖν. Veram scripturam restituit Bentleius θύραν σύ. Θε. παραχωρεῖν — .

1217. τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω] Similiter minatur Philocleo Vesp. 1339. οἶον εἰ μὴ ῥρήσῃθ', ὑμᾶς, ᾧ πονηροί, ταυτηὶ τῇ δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

1220. χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν] Sic legitur ex conjectura Florentis Christiani. Libri χαρίζεσθαι, προσταλαιπωρήσομεν. Scribendum cum Bentleio χαρίσασθαι προσταλαιπωρήσομεν.

1222. κωκύσεσθέ R. Aug. κωκύσετε Junt.

1225. ξυμπόσιον Brunckii editio. Revocandum συμπόσιον, quod habent R. Junt.

1228. ὅτιη Bentleius. Libri ὅτι.

1230. πανταχοῦ] Scribendum πανταχοῖ cum Brunckio. Conf. ad Vesp. 1188.

1237. Τελαμώνος] Intelligit scolion, carmen conviviale de Ajace Telamonis filio, cujus initium refert scholiastes: exstat autem apud Athenæum p. 695. BERG.

Κλειταγόρας ἄδειν δέον] Clitagora fuit poetria; vide Vespas 1246. Apparet autem pro scoliis cantari solita in conviviis ejus carmina: quorum materiam verosimile est non fuisse de bello et viris bellicosus. BERG.

1238. ἐπηνέσαμεν ἂν] *Laudabamus, inquit, etsi quis absurda caneret in nostro convivio; tam pacifici eramus.* Est autem

absurdum in convivio, quod propter pacem modo initam erat institutum, cantare carmina de bello, aut bellicosis viris; quale est illud de Telamonis filio; et non potius carmen aliquod Clitagoræ feminæ a bello abhorrentis. Unde in Pace v. 1270. quum puer instante jam convivio caneret de armatis juvenibus, alter eum objurgans dicit: *παῦσαι ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὃ τρισκακόδαιμον, εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρaton.* BERG.

1239. ΘΕΡΑΠΙΩΝ] Om. R. Junt.: addidit editio Farrei. "Recte quidem, quod ad priores duos attinet; loquitur enim "ille servus janitor de iis, qui ingredi ad convivium volebant. "Vide supra ad v. 1216. Sed tertium versum [id est 1241.] "illi debent pronuntiare, qui ingredi volebant." BERG.

1241. Hæc, ut dixi, ab iis debent pronuntiarī, qui intrare volebant et quos abegerat; dicunt enim, postquam vident convivas egredi, finito convivio, se jam nolle ingredi. BERG. ΑΘΗΝΑΙΟΣ Brunckius. Θεράπων libri.

1242. Ista Legatus dicit puero tibicini, qui eum e convivio exeuntem comitatus fuerat; unde liquet vocem *πολυχαρίδας* non esse nomen proprium, sed blandam compellationem, qua utebantur Lacones. BRUNCK. Scribendum *πολυχαρίδα* cum Bentleio. Vid. ad v. 1098.

ΛΑΚΩΝ] ΠΡΕΣΒΥΣ Brunckius.

1243. διποδιάξω] Laconicæ saltationis genus erat, ut observatum Meursio in Orchestra, *Διποδία*, *Διποδισμός*. BRUNCK. γε] Scribendum *γα* cum Brunckio.

1243. κείσω Meursius. κῆσω R. Aug. Junt. καὶ κινήσω B.C.Δ. Vat.

1244. τὸς Ἀσαναίως] τοὺς ἀναναίους R.

κῆς Brunckius. κὰς Porsonus. καὶ R. Aug. Junt. καὶ ἐς B.C.

1245. δῆτα] δῆ C. δῆ σὺ B.Δ, recte fortasse.

φυσαλλίδας] Hesych. *φυσαλλίδες*, *φυσητήρια*, *αἰολοί*. Eundem ad modum scripta est hæc vox in B.[Δ. et Vat.] duplici λ: in duobus aliis unico, ut apud Suidam. Pessima est veterum editionum scriptura *φυσσαλίδας*. In *φυσᾶν* prima longa est. BRUNCK.

1246. ὑμᾶς ὄρων Bentleius. ὄρων ὑμᾶς R. Aug. Junt. ὄρων om. B.C.Δ.

1248. Μναμόνα] Mnemosynen dicit, matrem Musarum. Μνα-

μοσύνα B.C.Δ. Vat. recte fortasse. Nullum certe alibi inventum est alterius formæ exemplum.

1249. τὰν τεὰν] Scribendum τὰν τ' ἐμὰν cum B.C.Δ.

1250. ἀμὲ] ἄμμε B.Δ. ἀμὲ R.

τὼς τ' Ἀσαναίως] τοὺς τ' ἀσαναίους R.

1251. Ἀρταμισίφ] ἀρτεμισίφ Δ.

1252. πρόκροον] E dialecto est pro προῦκρονον. BRUNCK.

θεικέλοι] Id est θεοίκελοι vel θέσκελοι: nisi hoc ipsum restituendum.

1253. ποττὰ κᾶλα, ἰνὸν ναυες Persarum, B.C. Male vulgo ποττὰ καλά. BRUNCK.

τὼς Μήδως] τοὺς μήδους R.

1254. Λεωνίδας] Leonidas, rex Lacedæmoniorum, sub adventum Xerxis occupaverat angustias Thermopylarum, ut aditu Græciæ prohiberet Persas. Vide Herodotum in Polymnia. BERG.

1259. δ' ἄμα B.C. τ' ἄμα R.Δ. θ' ἄμα vulgo.

καττῶν] καὶ κατὰ τῶν vulgo. καὶ καττῶν Brunckius. καὶ κατῶν B.Δ.

ἴετο Brunckius. Libri ἀφρὸς ἴετο.

1262. ἀγρότερ' Ἀρταμι] Male vulgo Ἀρτεμι. Ut supra 1251. Ἀρταμισίφ scriptum e dialecto, pro Ἀρτεμισίφ, ita hic scribi debuit Ἀρταμι pro Ἀρτεμι. Vide Koenium ad Corinthum p. 139. [305.]. BRUNCK.

Ἀρταμι σηροκτόνε] Pro θηροκτόνε. Euripides in Iphigenia Aulidea v. 1570. ὦ θηροκτόν' Ἀρτεμι παῖ Διός. BERG.

1265. ἀμὲ] ἄμμε Δ.

1267. φιλία τ' Schæferus ad Bionem 11, 1. Libri φιλία δ'. Scribendum autem fortasse νῦν δ' αὖ φιλία τ' ἐς αἰὲς εὐπορος εἴη.

1268. ταῖς B.C.Δ. Vulgo ταῖσω.

1271. δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ | κυναγὲ παρσένε] Hæc fortasse in unum versum conjungenda

οὐ -- | οὐ -- οὐ --

1274. τασδεδὶ] Legebatur τὰς δέ τε. τασδεὶ B.C.Δ.

1277. ὀρχησάμενοι θεοῖσιν] Postquam in honorem deorum saltaveritis. De hac loquendi formula videndus Valckenarius ad Eurip. Phœn. p. 582. BRUNCK.

1278. αὐθις] αὐτις R.

1279. Hic versus et sequentes vulgo Lysistratæ continuantur. In Regiis adscripta chori persona. BRUNCK.

χορὸν] Scribendum videtur χορούς: quod probabilius quam ἔπαγε χορὸν, πρόσταγε χάριτας.

1281. Δίδυμον ἄγε χορόν] Scribendum ἀγέχορον, si per Δίδυμον intelligitur Apollo, qui ita dici potest, vel quia uno partu est editus cum Diana, ut recte Bisetus: vel quia in Didymis, loco quodam Mileti, est oraculum Apollinis, unde etiam Διδυμαῖος dicitur; scholia: ἀπὸ Διδύμων τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. Potest autem et ἄγε χορὸν scribi et sic verti: *adduc et geminum chorum*. Scholia: ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ὁ τῶν Λακόνων καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων. Sed prior expositio magis placet. BERG. Nusquam Apollo Δίδυμος, nomine ab loco illo ducto, dicitur. Quamobrem vera habenda est altera explicatio scholiastæ, scribendum tamen ἀγέχορον.

δίδυμον ἀγέχορον] Vulgo [et R.] ἄγε χορόν. Pejus Regii [et Δ.] ἄγετε χορόν. Facilem certamque emendationem præcepit Berglerus. BRUNCK.

λήιον] Est epitheton Apollinis. In Vesp. 874. ἴηε Παιάν. BERG. λήιον a versu præcedente separavi.

1282. Νύσιον] Bacchi epitheton a loco. BERG.

1283. Βάκχιος G. Burgesius. Vulgo Βάκχειος. βακχείοις Δ.

1285. ἐπὶ τε] ἐπὶ δὲ Δ.

1287. ἐπιμάρτυσι] ἐπὶ μάρτυσι B.C.

1289. ἡσυχίας] Scribendum Ἑσυχίας.

μεγαλόφρονος] Minus aptum Ἑσυχία epitheton. Scribendum ἀγανόφρονος cum Reisigio Conject. p. 165. ut in Av. 1321. τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας εὐάμερον πρόσωπον, quem locum jam Berglerus contulerat.

1291. ἀλαλαὶ ἠ παιήων] Ita et in Avibus v. 1763. BERG. Suidas, ἀλαλαὶ ἠ παιήων: ἐπιφώνημα χοροῦ. παιών Δ.

1292. 1293. αἶρεσθ' ἄνω, λαὶ | ὡς ἐπὶ νίκη, λαί] Hæc sic potius scribenda videntur, αἶρεσθ' ἄνω, λαὶ λαί, | λαί, ὡς ἐπὶ νίκη. vel εὐαί pro λαί. Conf. Eccles. 1179. — 1182.

1294. εὐοὶ εὐοὶ] εὐοὶ εὐοὶ vulgo. εὐοὶ εὐοὶ R. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 1043.

εὐαὶ εὐαὶ] εὐαιεναὶ R.

1298. Μῶα] Μῶα πᾶα ex comico affert Eustathius Opusc. p. 56, 81. πᾶα sumpsit ex v. 995.

μόλε] Probabilis est Hermanni conjectura μόλε μόλε scribentis.

1299. τὸν Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιὸν] Ἀπόλλω recte delere videtur Valekenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 275. Hermanno scribendum videtur κλεῶα τὸν Ἀμύκλαισι σιὸν Ἀπόλλω.

1300. χαλκίοικον] Minervæ cognomen apud Spartanos, de cuius ratione vide Meursium Misc. Lac. 1, 3. BRUNCK.

1301. Τυνδαρίδας] Castorem et Pollucem.

1303. εἶα] εἶα B.C. hic et infra. Quod qui posuerunt εἶα fortasse producto a pronunciari voluerunt. Quam formam particulæ, quæ nihil usquam præsidii habet a locis poetarum, grammatici quidam probarunt. De quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο Stephani vol. 3. p. 195, 196. Conf. ad Pac. 459. Thesm. 659.

μάλ' Brunckius. μάλα R. Junt.

ἔμβη] ἔμβα Kusterus, ex Vaticano codice, ut videtur: nam sic B.C.Δ. Post ἔμβα iidem libri addunt εἶα, Kusteri editio εἶα.

1304. ὦτα] ὦ εἶα B.C.Δ. Scribendum ὦ εἶα. Conf. Pac. v. 459. et seqq.

1305. ὡς Σπάρταν] ὡσπαρταν R. ὦ σπάρταν Junt. Correctum ex B.C.Δ.

ὑμνίωμας C. Libri reliqui ὑμνείωμας.

1308. ἄτε πῶλοι δ' αἱ κόραι] Sic optime Regii [et Δ.], nisi quod scriptura ἄτε pro ἄτε exhibet, librarii errore. Versus hic est trochaicus. Absurde vulgo αἶ τε πῶλοι ταὶ κόραι — αἶτε conjunctim excusum in Juntina depravatum est ex Dorico ἄτε. BRUNCK. Cum Juntina consentit R.

1311. ἐγκονιῶσαι] Sic e dialecto scribendum. Quod vulgo [et in R.] habetur ἀγκονεύουσαι, vel quod est in C. ἀγκονέουσαι, nauci non sunt. Bene quidem animadvertit Berglerus, nihil aliud vulgato significari posse, quam ἐγκονοῦσαι: sed lectionis monstrum procurandum erat. Vide modo Hesychii interpretem ad ἀγκόνους. BRUNCK. Quod in mea editione legitur ἀγκονιῶσαι, id ἀγκονίωσαι potius (ab ἀνακονίω) scribendum cum Reisigio in appendice ad Nubes p. 34.

1312. σεῖονθ' ἄπερ] Male vulgo σεῖοντ'. A prima editione in reliquas omnes transiit hæc menda. Regii [et Δ.] literam aspiratam habent, sed male ἄπερ. Aug. [et R.] αἶπερ, ut supra 1308. αἶτε. BRUNCK.

1313. *θυρσαδδῶαν καὶ παιδδῶαν*, id est *θυρσαζουσῶαν καὶ παιζουσῶαν*. Vide supra ad 1164. Vulgo legitur *καὶ παδδῶαν*. Quod reposui liquido exhibent duo Regii [et Δ.], quorum auctoritatem secutus sum. Doctorum virorum de hoc loco conjecturas vide apud Valckenarium in Theocriteis p. 275. BRUNCK. *θυρσαδδοῶαν καὶ παδδοῶαν* R. et Junt. Hoc revocavi, *παδδοῶαν* in *παιδδοῶαν* mutato. *θυρσαδδῶαν καὶ παδδῶαν* Porti et Kusteri editiones. Nunc mihi praeferendum videtur *παδοῶαν* (i. e. *πηδωσῶαν*), quod Koenius defendit ad Gregor. Cor. p. 184.

1314. *ἀγῆται* ex editione Farrei est. Libri reliqui *ἀγῆται*, quod revocandum. Versus ex tribus molossis compositus. *ἀγνὰ* libri male in versum proximum transferunt. Terminatur hæc carminis pars tripodia iambica *χοραγὸς εὐπρεπῆς*, ut v. 1272. *κυναγὲ παρσένε*.

V. 1316. — 1322. Hi versus in libris sic sunt divisi, *ἀλλ' — | παραμ — | χειρὶ — | ῥί — | κρότον — πόι- | η — | καί — | χαλκίοικον — | τὰν παμμάχον*. Tetrametros restituit Hermannus.

1316. *ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδέ τε]* Unus versus est in utroque Regio, male vulgo in duos digestus. Deinde male vulgo *ἀλλά γε* et *παραμπυκίδδετε* in plurali quum sit singularis: *καὶ κόμαν παραμπύκιζε χερὶ, καὶ πήδα ποδοῖν* — singularis est imperativi *πάδη*, ut *παραμπύκιδδε*. BRUNCK. *παραμπυκίδδετε* etiam R. Recte Hermannus *παραμπύκιδδε*, deleto *τε*.

1317. *χερὶ* B.C.Δ. Vulgo *χειρί*.

πάδη R. Aug. *πᾶ δὴ* Junt. *πάδδῃ πάδδῃ* B.C. Vat.

1318. *ἄμᾶ* Hermannus. Libri *ἄμα*.

χορωφελήταν Hermannus. Legebatur *χορωφελέταν*.

1320. *τὰν σιᾶν* Koenius ad Gregor. Cor. p. 237. Libri *τὰν σιάν*.

αὐτὰν B.C. *αὐτὰν* vulgo.

κρατίσταν] καὶ Ἀθηνᾶν addit Vat.

ἕμνη Hermannus. Vulgo *ἕμνει*.

1321. *τὰν παμμάχον]* *τὰν πρόμαχον* Δ. Delendum videtur *τὰν παμμάχον*, quod glossema est ad *τὰν κρατίσταν* adscriptum.

CORRIGENDA.

Nub. 616. Post “displucuisse” adde videtur.

Eq. 361. λάβρακας] *Corrigendum videtur λάβρακα*.

INDEX GRÆCUS.

- ἄγῶν μουσικὸς et μουσικῆς Pl. 1163.
 αἰίνων R. 146.
 ἄθρους Ach. 26.
 ἄθροϊζειν Av. 253.
 αἰβοῖβοῖ Pa. 1066.
 αἰθρία producto i N. 371.
 αἶνειν et ἀνεῖν Fragment. p. 504.
 Ἀκαδήμεια N. 1005.
 ἀκολάστασμα L. 398.
 ἀκρατίζεσθαι Pl. 295.
 ἀλεκτροῦθ et ἀλεκτροῦς N. 663.
 ἄλεν Eq. 821.
 ἄληθες R. 840.
 ἄλλ' ἢ Ach. 1111.
 ἄλλ' οὐδέ N. 1396.
 ἄμ V. 570.
 ἀμηγέπη Ach. 608.
 ἀμφορείδιον Pa. 202.
 ἀναβάδην Pl. 1153.
 ἀναιδίεσθαι Eq. 398.
 ἀνδρεία, non ἀνδρία N. 510.
 ἄνειν V. 369.
 ἀνηθον N. 982.
 ἀνύειν Pl. 607.
 ἀπαρτί Pl. 388.
 ἀπεριμερίμωος N. 136.
 ἀποκοιμᾶσθαι V. 213.
 ἀπολογίζειν F. p. 584.
 ἀπόρρητα R. 362.
 ἀρχαϊκός N. 821.
 ἄς L. 173.
 Ἀσίας κιθάρα T. 120.
 ἀσκητής Pl. 585.
 ἀσκωλιάζειν Pl. 1129.
 ἄτη Pa. 605.
 ἀτρεμί N. 261.
 Ἀττικίων Pa. 211.
 αὐλών, ἢ Av. 244.
 αὐτόδηλος V. 463.
 ἀφανῆς πλοῦτος Ec. 602.
 ἀφανίζειν N. 972.
 ἀφύων, non ἀφυῶν Ach. 640.
 Ἀχαΐα Ach. 709.
 ἀχάνη Ach. 108.
 ἀχεῖν T. 327.
 ἀχυρός et ἀχυρμός V. 1310.
 ἄχωρ, ορος et ἀχώρ, ὤρος F. p. 631.
 ἄωρι νύκτωρ, ἄωρι νυκτῶν Ec. 741.
 ἄωριαν Ach. 23.
 βαθεία πλευραὶ V. 1193.
 βαλάντιον et βαλλάντιον Eq. 707.
 βάμμα Σαρδιανικόν Ach. 112.
 βάραθρον Pl. 431.
 βασιλέως ὀφθαλμός Ach. 92.
 βατίζειν Av. 1681.
 Βάπτου σίλφιον Pl. 925.
 βινεῖν, non κινεῖν Ach. 1052.
 βλιτομάμματος N. 1001.
 βρῦν N. 1382.
 γάλα γάλατος F. p. 691, 692.
 γέλοιος Pl. 697.
 γερωία L. 980.
 Γέρων nomen proprium Ec. 848.
 γίγνεσθαι. ἔγεντο V. 1226.
 γογγύλλειν T. 56.
 γοναὶ θεῶν Ec. 3.
 γοῦν in interrogatione Eq. 87.
 γραμματεῦς, ἢ T. 432.
 γρυλίζειν Pl. 307.
 γυργαθός F. p. 534.
 δαλίον Pa. 959.
 Δάματερ Pl. 872.
 δαρχμή V. 690.
 Δάτις, ιος et ιδος Pa. 289.
 δεῖ. δῆ subjunctivus R. 265.
 δείγμα Eq. 979.
 τὸ δεῖνα L. 921.
 δεκάπουν στοιχείον Ec. 652.
 δέρειν δέρρειν δείρειν δαίρειν N. 442.

- Δέρκετος Ach. 1028.
 Δεύς Ach. 911.
 δῆτα post interpunctionem mi-
 norem N. 399.
 διακομπάζειν V. 1248.
 διαλέγειν V. 350.
 διαλύειν τινά L. 655.
 διασακωνίζειν vel διασακωνίζειν V.
 1169.
 διασκανδικίζειν Eq. 19.
 διασπλεκοῦν Pl. 1082.
 δικαίως καὶ ἀδόλως Av. 632.
 δικαστήριον i. q. πνύξ Eq. 165.
 Διώνυσσος Ach. 525.
 διώξομαι διώξω Ach. 278.
 δόναξ ὑπολύριος R. 233.
 δόρυ. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Pa. 357.
 δράν non actionem sed πάθος
 significans L. 1165.
 δρύοχος T. 52.
 εἶν producto a V. 228.
 εἶν παρ' εἰντῶ Pl. 588.
 ἔγκυκλον T. 261.
 ἐδώλιος Av. 887.
 εἰ cum subjunctivo verborum αὐ-
 θηποτάκτων Eq. 698. 806. εἰ μὴ
 i. q. ἀλλὰ Eq. 186. Av. 1681.
 εἶα pro εἶα L. 1303.
 εἶα μάλα et εἶα μόλα Pa. 460.
 εἶεν ἀκούω in initio senarii Pa. 663.
 εἶη R. 133.
 εἰκέναι N. 185.
 εἰλιγγιᾶν Ach. 581.
 εἶναι. ἦ et ἦν Av. 97.
 εἶνεκα L. 74.
 εἰρεσιώνη Pl. 1054.
 εἶς et εἶς Ach. 242. αἰτεῖν εἶς —,
 λαβεῖν εἶς — et similia Pl. 1012.
 εἰσῆκειν V. 606.
 εἰσφρέει signif. intransitiva Eq. 4.
 εἶπεν et ἔπειπεν Ach. 745.
 ἐκκλησία κυρία Ach. 19.
 ἐκκύκλημα Ach. 408. T. 96.
 ἐκφορά Pl. 1008.
 ἐλαία et ἐλαία Av. 617.
 ἐλατήρ Eq. 1182.
 ἐλθέ et ἔθι permutata N. 58.
 ἐμ N. 973.
 ἐμβραχὺ V. 1120.
 ἐπίμπλαμαι ἐπίπλαμαι Ach. 447.
 ἔντα Eq. 342.
 ἐνὶ i. q. ἦν Ach. 610.
 ἐνταυθοῖ N. 814.
 ἐνταῦτα N. 814.
 ἔνυδρις Ach. 880.
 ἐξεμεῖν metaphor. Ach. 6.
 ἐπί cum verbis comedendi Pl.
 1005.
 ἐπικοκκάστρια T. 1059.
 ἐπιστάτης et ἐπίστατον Av. 436.
 ἐπιτρέπειν Pl. 1081.
 ἐπιχειλῆς Eq. 814.
 ἐργάζεσθαι. ἤργαζόμεν Eq. 1221.
 Ἐρμῆς ἐμπολαῖος, ἐναγώνιος, ἡγεμό-
 νιος, στροφαῖος Pl. 1153—1161.
 ἔσθος cum digamma L. 1096.
 εὐδαίμων καὶ μακαριστός V. 550.
 ἔφξεν V. 338.
 ἔψεν. ἦψα V. 239.
 ζά N. 916.
 Ζεύς. νῆ Δί vel νηδί Eq. 319.
 ἦδειν ἦδην Ach. 35.
 ἦέ L. 589.
 ἦλύγη Ach. 684.
 ἦμ N. 973.
 ἦμιν correpto i Av. 386.
 ἦν ἰδοῦ Eq. 26.
 ἦπιάλος V. 1038.
 ἦ ῥα Pa. 114.
 Ἡρακλῆ. Ἡρακλέα T. 26.
 ἦρεμί R. 315.
 ἦτοι — ἦ Eq. 437.
 θαλαμιά Ach. 553.
 θᾶσαι pro θέσαι Pa. 906.
 Θεογένης et Θεαγένης Pa. 928.
 θεοῖς ἐχθρία V. 418.
 θνήσκειν. τεθνήξω et τεθνήξομαι
 Ach. 590.
 Θυμαϊτάδα V. 1138.
 θυμάλωψ et θανμάλωψ Ach. 321.
 i Atticum in νυνδί. νυνμενί τμηδεδί
 ἐνγεταυθί et similibus Eq. 1357.
 Ἰαχχος R. 316.
 ἰατταταιάξ Eq. 1.
 ἰκτίνος Pa. 1100.
 ἰπνός Pl. 815.
 ἵππερος ἵππερος N. 74.
 ἰρός Eq. 301.

- ἴσον ἴσῳ Ach. 354.
 ἰσάναι· ἐστήξω et ἐστήξομαι Ach.
 590.
 κάθαρμα Ach. 44.
 καὶ postpositum Ach. 884.
 καὶ ταῦτα postpositum Pl. 546.
 Καλχηδών Eq. 174.
 καματήριος L. 542.
 κὰς Ach. 184.
 κασώριον Eq. 1285.
 καταδαρθεῖς pro καταδαρθών Pl. 300.
 κατάλογος Eq. 1369.
 κατάρχεσθαι Av. 959.
 κάτω κᾶρα Pa. 153.
 κέλης L. 60.
 κενὰς παρέλκει Pa. 1306.
 κεραμῶν L. 200.
 κῆν Ach. 717.
 κίθαρις T. 124.
 κικκαβάζειν L. 761.
 κίστη et κιστίς Ach. 1086.
 κλήειν Eq. 1316.
 Κόρκυρα et Κορκυραῖος Av. 1463.
 κρεάδιον Pl. 227.
 κρέας corrus R. 191.
 κρεμάθρα κρεμάστρα N. 218.
 κριβανωτός Pl. 764.
 κυτπέισθαι T. 995.
 κυκλοσοβεῖν V. 1523.
 κυνοκέφαλλος Eq. 416.
 οὐ κωλύει nihil impedit Av. 463.
 κοπέυς Ach. 552.
 λαγαρίζεσθαι V. 674.
 λαῦγμα Av. 1563.
 λαικάσομαι Eq. 167.
 λακατάρατος L. 588.
 Λεπρόι locus Ach. 724.
 λισσάνιος L. 1171.
 λίσφος Eq. 1368.
 λίτρον νίτρον R. 712.
 λούτριον Eq. 1401.
 λυχνούχος Ach. 938.
 λωβᾶσθαι cum dativo Eq. 1408.
 μάδδα vel μάδδα Ach. 732.
 μᾶλλά i. e. μὴ ἀλλά Av. 109.
 Μαραθῶν Eq. 781.
 Μαραθωνομάχης vel —os Ach. 181.
 μάτην νοσεῖν, μάτην οὐχ ὑγιαίνειν
 Pa. 95.
 ματιολοιχός N. 451.
 Μεγάβαζος Av. 484.
 μέθυσσοσ Ach. 525.
 Μελανίων Μειλανίων L. 785.
 μῆ cum imperativo aoristi T. 870.
 μὴ μοί γε Eq. 19.
 μὴ ὄρασι L. 391.
 μήν c. 9. μήνη Av. 1115.
 μίλαξ N. 1007.
 μισητρία Pl. 989.
 μολγός Eq. 963.
 μόλις οὕτως N. 326.
 μυριάδες ἀναριθμητοὶ V. 1010.
 μύρον, τό, Eq. 1375.
 μυστιλᾶσθαι Pl. 627.
 Μυτιλήνη Eq. 834.
 νανίας V. 1067.
 νανικός V. 1067.
 ναύφαρκτος Ach. 95.
 νεᾶν νεοῦν N. 1117.
 νη Δί vel νηδί Eq. 319.
 νηττάριον Pl. 1011.
 νοττίον Av. 547.
 νυνί cum aoristo N. 786.
 ξανθίζεσθαι L. 43.
 ξενία a comicis exprobrata Ach.
 518.
 ξυστίς vel ξύστις N. 70.
 ο pro ου apud Bæotos L. 155.
 ὀζειν. constructio h. v. Ach. 193.
 Pl. 1020.
 οἶα δὴ Ach. 753.
 οἶδατε Ach. 294.
 οἰζυρός L. 948.
 οἰμομοῖ Pa. 257.
 οἰοιοῖ Pa. 257.
 ὀμβριμος forma vitiosa Eq. 1178.
 Av. 1299.
 ὀπνίειν F. p. 528.
 ὀριβάτης et οὐριβάτης Av. 276.
 ὀρτάλιχος Ach. 871.
 ὄρνις. de mensura h. v. Av. 168.
 ὄσσην ἀπέραντον N. 1.
 ὄστινος Ach. 863.
 ὀσφραίνεσθαι ὀσφραῖσθαι Ach. 179.
 ὅτι et ὅτιῃ in initio senariorum
 Pa. 211.
 οὐδαμοῖ V. 1188.
 οὐδέεις οὐδέέν L. 1044.

- οὐδέν vel οὐδέν γε *nullo pacto* N. 694.
οὐ δῆπου et οὐτι που Ach. 122.
οὐν inter præpositionem et verbum, κατονέβαλεν R. 1047.
οὐρῆν N. 373.
οὐ τι μή Ec. 756.
οὐ τι χαίρω Ach. 563.
οὐτος de absente dictum N. 83.
οὐτοσί. articulus post οὐτοσί omis-
sus Ach. 1949.
οὐχ εἰς pro οὐδεῖς Ec. 153.
Παιάν Ach. 1212.
παίειν i. q. ἐσθίειν Ach. 835.
παλινορρος Ach. 1179.
παλεύς et παλεός L. 988.
παμπησία Ec. 863.
παντᾶ, non πάντα Av. 345.
παραγραφή F. p. 519.
Παρνήθιος Ach. 348.
παροιικός et παροιικῶς Ach. 981.
πατεῖν metaphor. Av. 471.
παῦ Eq. 821.
Πειραιεύς correpta diphthongo Pa.
145.
πέιρειν ejusque composita Ach.
1007.
περικοκκάζειν Eq. 697.
Περσικαί (calcei) N. 150. L. 229.
πήσας et πήσομαι N. 1122.
Πίσα R. 1232.
πλυνός et πλύνος Pl. 1061.
πνύξ πυκνός πυκναία Eq. 165.
πο L. 155.
ποεῖν Ach. 410. N. 1448.
ποιεῖν et ποιεῖσθαι σπονδὰς Ach.
58.
ὁ ποῖος Ach. 963.
πολίχος L. 345.
πολύς *vehemens* Eq. 760. θρασὺς
πολλοῦ, γέρων πολλοῦ et similia
N. 915.
ποσθαλίσκος T. 291.
πόσου χρόνου Ach. 83.
Ποτειδαία Eq. 438.
πρέσβυς Ach. 93.
πρηγορών Eq. 374.
πρὶν ἂν γε, πρὶν γ' ἂν Ach. 176.
πρὶν ἢ N. 1402.
πρίων (α πρίασθαι) Ach. 36.
πρίων, ωνος, ὀ (α πρίειν) V. 694.
πρός casui suo postpositum Eq.
32.
πρόσχημα R. 913.
προθύματα Pl. 660.
πρός adverbium Ach. 701. L. 628.
προτένθαι N. 1198.
προτιμᾶν R. 638.
προσελεῖν R. 730.
πρόχουσι N. 272.
τὰ πρῶτα R. 421.
πυκνή et πυκναία i. q. πνύξ Eq. 165.
πυός, non πῶς Pa. 1150.
πυριάτης V. 710.
πυριρραγής Ach. 933.
ρ præcedentem vocalem longam
facit Pl. 51.
ῥα Ach. 336.
ῥαβδούχων munus Pa. 734.
ῥέγκει et ῥέγκεσθαι Eq. 115.
ῥεῦσαι Eq. 526.
ῥιγῶν Av. 935.
ῥοφήσομαι ῥοφήσω Ach. 278.
ῥύζειν R. 684.
σανίς V. 848.
σεληναία N. 614.
σιδηροῦς ἀνὴρ Ach. 491.
Σίκων nomen servile F. p. 562.
σίλφη Ach. 920.
σκανδάληθρον Ach. 687.
σκάφιον tonsura T. 838.
Σκίρα Ec. 18.
σκορδινᾶσθαι Ach. 30.
Σκυθῶν ἐρημία Ach. 704.
σκυτάλιον producto α Av. 1283.
σορέλλη F. p. 528.
σπαθᾶν N. 53.
σπέρμα metaphor. Av. 111.
στεφάνη Ec. 1034.
στιπτός Ach. 180.
στοιά Ach. 548.
στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχοι Ach. 569.
στρέφειν de ventre dictum Pl.
1131.
στρογγύλα ῥήματα Ach. 686.
στυφοκόπος Av. 1299.
σύμ N. 973.
συνάπτειν Ach. 686.

- συνεργικός Eq. 1378.
 σφηκίσκος Pl. 301.
 σχοινίον μεμλτωμένον Ach. 22.
 Σωσίας V. 78.
 ταῶς Ach. 63.
 τε γάρ Pa. 402.
 τέμνειν cum accusat. Ach. 301.
 τετραπετυλλίδες Ach. 871.
 τετρωβολίζειν V. 684.
 τεττιγοφόρας Eq. 1331.
 τηλία Pl. 1037.
 τί δητ' ἂν εἶ — Ach. 1011.
 τίθειν Av. 23.
 τίφη Ach. 920.
 τί φής extra versum Eq. 1346.
 τονθορύζειν τονθορυγείν Ach. 683.
 τραγῳδία et τραγῳδία sine articulo
 Ach. 500.
 τριάκοντα ἡμέραι Ach. 858.
 τρις ἄθλιος et τρισάθλιος Pa. 242.
 τρύβλιον Pl. 1108.
 τρυγοῶν Ec. 34.
 τύχᾶγαθῆ T. 283.
 ὑποκρούειν Ach. 38.
 ὑποτύπτειν Av. 1145.
 φαθί Eq. 23.
 φανῶ producto a Eq. 300.
 Φασιανοί N. 109.
 φάττιον Pl. 1011.
 Φειδιππίδης N. 67.
 Φελλεύς Ach. 273.
 φέρ' ἴδω, τί δέ — Ach. 4.
 Φερρέφαττα Φερρέφαττα R. 671.
 φευξοῦμαι et φεύξομαι Ach. 203.
 φιαλείν V. 1348.
 φιδάκη Eq. 792.
 φοινκίς Pa. 1173.
 φράτηρ et φράτωρ Eq. 255.
 χαιρηδών Ach. 4.
 Χαίριππος et Χάριππος N. 64.
 χεσεῖν aoristus T. 570.
 χῖδρα Eq. 806.
 χιλίων perisponomenon Pa. 1237.
 χλίδων F. p. 618.
 χοεύς χούς Ach. 1000.
 χοιροκομείον L. 1073.
 χολή ἐστι R. 4.
 χόλιξ R. 576.
 Χολλείδης Ach. 408.
 χόνδρος ἄλς Ach. 521.
 χορδεύειν Eq. 214.
 χορικά Eq. 589.
 χοροὶ ὀδόντων R. 548.
 χοροῦ N. 888. Pl. p. 22.
 ψαιστός Pl. 138.
 ψαμμακόσιοι Ach. 3.
 ψίαθος, ἡ R. 567.
 ψιμίθιον Pl. 1064.
 ψυγῆναι ψυχῆναι N. 151.
 ὃ duplex cum vocativo substantivi
 et adjectivi Ach. 475.
 ὄρασι L. 391.

INDEX LATINUS.

- ACCENTUS** nominum in *ετα* et
οια metri caussa mutatus F. p.
 536.
 accusativus ab adjectivo verbali
 pendens Eq. 72.
 accusativus tertiæ declinationis in
η vel *ην* N. 182.
 adulatores genua fricantes Pl.
 784.
 Æschylus Eq. 821. N. 1122. Pa.
 257. 663. F. p. 536.
 Æschyli fabulæ post mortem ejus
 actæ Ach. 10.
 Agathonis antitheta T. 55.
 Agyrrius Ec. 102.
 Anacreon Ach. 850.
 annuli physici Pl. 884.
 apodosis post *ει μὲν* omissa Pl.
 470.
 Apollonius Citiensis F. p. 499.
 Arcadius Eq. 23.
 Aristophanes. Emendationes cri-
 ticorum,
 Abreschii Ec. 420.
 Arnaldi Ec. 332.
 Beckii Av. 58. 869.
 Bekkeri N. 838. V. 1188. Pa.
 215. 329. Av. 1343. L. 212.
 249. T. 819. P. 1027.
 Bentleii Ach. 108. 220. 296.
 348. 533. 636. 998. Eq. 29.
 292. 325. 340. 374. 421.
 424. 503. 610. 618. 742.
 781. 826. 869. 873. 893.
 1295. 1311. 1334. 1392⁸ N.
 238. 423. 451. 457. 520.
 575. 615. 861. 1122. 1359.
 V. 98. 275. 296. 348. 417.
 433. 532. 535. 612. 634.
 661. 711. 894. 1037. 1062.
 1107. 1221. 1226. 1235.
 1282. 1293. 1301. 1329.
 1330. 1481. 1484. 1536.
 Pa. 211. 388. 457. 497.
 498. 599. 610. 629. 630.
 676. 745. 785. 864. 1142.
 1166. 1248. 1340. Av. 287.
 338. 360. 368. 385. 454.
 457. 476. 480. 481. 490.
 505. 538. 609. 688. 812.
 856. 857. 920. 953. 1011.
 1259. 1328. 1440. 1478.
 1563. 1590. 1679. 1763.
 L. 94. 113. 124. 237. 255.
 281. 377. 494. 505. 542.
 552. 567. 588. 636. 647.
 673. 676. 692. 740. 760.
 799. 862. 927. 1016. 1098.
 1148. 1162. 1167. 1190.
 1212. 1216. 1220. 1228.
 1242. 1246. T. 58. 101.
 107. 168. 169. 223. 252.
 254. 283. 340. 477. 494.
 495. 548. 553. 596. 632.
 646. 653. 662. 702. 704.
 777. 815. 851. 879. 889.
 901. 946. 984. 986. 992.
 1005. 1080. 1114. 1115.
 1187. 1198. 1207. 1213.
 R. 76. 394. 405. 645. 714.
 993. 1026. 1035. 1055.
 1057. 1256. 1517. Ec. 474.
 652. 702. 719. 964. 980.
 1005. Pl. 17. 256. 514.
 547. 565. 805. 1011.
 Th. Bergkii Ach. 282. V. 691.
 1237.
 Bergleri Eq. 617. V. 8. 437. 522.
 761. Pa. 931. L. 81. 592. 981.
 1164. 1281. T. 87. Ec. 22.
 Biseti L. 79. 1174. T. 179. 689.
 982. 1125. 1171. 1227. Ec.
 17. 1104.
 Bothii Ach. 928. 1210. Eq. 342.

1019. V. 665. Av. 150. L. 338.
 1129. 1201. T. 126. 567. 914.
 1048. 1216. 1228. R. 350.
 Ec. 81. 226. 633. 840. 907.
 940. 952.
- Brunckii Ach. 46. 59. 100. 177.
 221. 341. 826. 988. 997. Eq.
 66. 262. 609. 628. 674. 783.
 1324. 1368. 1393. N. 130.
 185. 296. 439. 872. V. 347.
 418. 461. 462. 463. 496. 576.
 600. 703. 804. 914. 944. 962.
 970. 1004. 1025. 1117. 1162.
 1413. 1507. Pa. 60. 163. 253.
 347. 388. 414. 531. 1216.
 1250. 1272. Av. 276. 373.
 464. 544. 565. 589. 610. 612.
 704. 788. 820. 843. 1095.
 1299. 1527. L. 141. 144. 149.
 244. 301. 384. 499. 539. 557.
 563. 843. 963. 972. 1030.
 1096. 1163. 1190. 1244.
 1259. T. 28. 61. 248. 471.
 593. 832. 836. 842. 928. 944.
 1002. 1016. 1017. 1051.
 1087. 1108. 1114. 1190.
 1194. 1222. 1226. R. 1106.
 1480. Ec. 26. 86. 239. 244.
 297. 305. 330. 382. 645. 667.
 756. 795. 837. 873. 877. 898.
 946. 1115. 1127. 1145. 1161.
 Pl. 286. 297. 438. 725. 736.
 878. 892. 993. 1030. 1078.
 1170.
- G. Burgesii V. 1011. 1248.
 1283.
- Buttmanni N. 1379. V. 162.
- Casauboni Eq. 262. 361. 1303.
- Corais N. 1119.
- Dawesii Eq. 159. 207. N. 87.
 824. 1347. 1436. V. 634. 802.
 Pa. 1297. 1344. Av. 9. 163.
 164. 390. 460. 996. 1102.
 1496. 1735. 1741. L. 143.
 235. T. 100. 477. Ec. 57.
 301. 307. 841. Pl. 196. 859.
 985. 1140.
- G. Dindorfii Ach. 68. 294. 301.
 318. 325. 336. 601. 784. 861.
 927. 988. 1085. 1166. 1185.
 Eq. 27. 32. 177. 255. 319. 339.
 366. 400. 442. 453. 891. 903.
 989. 1041. 1069. 1089. 1206.
 1230. 1270. 1273. 1373.
 1377. 1378. N. 1102. 1169.
 1312. 1350. 1366. 1371. 1379.
 1474. V. 27. 61. 147. 152. 318.
 323. 342. 350. 352. 396. 407.
 410. 422. 446. 465. 474. 501.
 527. 570. 642. 694. 827. 885.
 902. 1012. 1067. 1069. 1085.
 1193. 1240. 1305. 1310. 1335.
 1338. 1340. 1454. 1519.
 1521. 1523. Pa. 16. 110. 175.
 180. 261. 272. 274. 280. 341.
 433. 441. 445. 446. 469. 472.
 490. 492. 582. 584. 588. 590.
 661. 689. 891. 892. 894. 906.
 916. 920. 926. 928. 952. 953.
 1023. 1030. 1033. 1074.
 1111. 1116. 1275. 1276. Av.
 23. 108. 180. 181. 183. 268.
 386. 424. 459. 484. 567. 632.
 641. 644. 765. 766. 822. 862.
 877. 881. 952. 1013. 1024.
 1042. 1078. 1086. 1113.
 1127. 1139. 1221. 1295.
 1313. 1366. 1389. 1614.
 1681. 1723. 1757. 1763. L.
 24. 66. 162. 263. 345. 517.
 589. 915. 1017. 1088. 1159.
 1267. 1274. 1292. 1321. T. 4.
 24. 96. 101. 104. 105. 121.
 122. 128. 206. 240. 242. 245.
 255. 291. 307. 310. 327. 329.
 354. 419. 434. 436. 461. 486.
 500. 555. 640. 644. 772. 878.
 966. 1006. 1026. 1029. 1039.
 1182. 1203. R. 15. 41. 81.
 164. 217. 264. 301. 310. 514.
 574. 684. 863. 884. 888. 896.
 905. 991. 1046. 1076. 1287.
 1335. 1449. 1474. 1486.
 1489. Ec. 82. 141. 202. 244.
 382. 514. 571. 572. 576. 675.
 923. 1075. 1114. 1164. 1171.
 Pl. 136. 578. 1033. 1083.
 L. Dindorfii Ach. 842. V. 463.

- Disseni Av. 1069.
 Dobraei Ach. 570. 693. 1037.
 1048. Eq. 974. N. 676. 681.
 V. 298. 694. 709. 837. 903.
 1190. Pa. 2. 251. 417. 1195.
 Av. 382. 642. 1065. 1149.
 1389. 1438. L. 398. 438. 478.
 524. 636. 761. 764. 839. 906.
 934. 1020. 1025. T. 96. 135.
 204. 400. 700. 768. 789. 790.
 804. 1139. 1156. R. 1263.
 Ec. 286. 724. 735. 800. 881.
 Pl. 977.
 Elmsleii Ach. 78. 79. 105. 136.
 194. 295. 307. 323. 338. 395.
 406. 475. 548. 569. 588. 589.
 590. 701. 702. 724. 782. 791.
 796. 799. 832. 849. 867. 880.
 912. 917. 919. 948. 955. 959.
 981. 989. 1071. 1079. 1102.
 1150. 1188. 1222. 1232.
 Eq. 268. 290. 294. 319. 348.
 360. 726. 727. 821. 940. 1108.
 1196. 1206. 1218. 1401. N.
 296. 324. 1066. 1296. V. 3.
 155. 185. 399. 432. 612. 614.
 867. 877. 894. 902. 1226.
 1354. Pa. 48. 246. 716. 931.
 Av. 118. 297. 394. 821. 1017.
 1208. 1358. 1364. 1440.
 1542. 1598. L. 565. 600. 604.
 904. 999. 1005. 1071. 1098.
 1099. T. 165. 209. 216. 657.
 926. 1159. 1167. 1224. R.
 146. 170. 508. 523. 557. 607.
 1281. Ec. 167. 939. Pl. 227.
 361.
 T. Fabri Ec. 129. 288. 487. 633.
 636. 657. 728. 836. 1043.
 1169. Pl. 1011.
 Florentis Christiani V. 248. 263.
 272. 339. 400. 432. 441. 573.
 596. 606. 611. 678. 1223.
 1286. Pa. 643. 867. L. 364.
 598. 831. 866. 884. 1025.
 1035.
 Heathii R. 1265.
 Hemsterhusii Pl. 65. 506. 932.
 977.
 G. Hermannii Ach. 299. 490.
 566. 645. Eq. 301. 304. N.
 638. 679. 700. 750. 901. 1308.
 1310. 1506. V. 281. 282. 308.
 309. 315. 344. 487. 530. 1262.
 Pa. 257. 258. 910. 1159. Av.
 610. 1506. L. 542. 546. 645.
 665. 785. 810. 811. 813. 998.
 1298. 1316. 1318. T. 285.
 320. 669. 987. 988. R. 216.
 245. 340. Ec. 487. 495. 576.
 Holstenii Eq. 174.
 Hotchkisii Av. 1131.
 Jo. Kaye T. 797.
 Kiddii Ec. 117.
 Koenii L. 1313. 1320.
 Kusteri Ach. 126. 710. Eq. 438.
 635. 798. N. 24. 1083. 1418.
 V. 1029. 1270. Pa. 254. Av.
 521. L. 83. 467. 528. 574.
 739. 1019. T. 261. 480. 546.
 556. 611. 651. 658. 660. 730.
 809. 852. 1129. R. 197. 665.
 1220. Ec. 161. 826. Pl. 374.
 Lobeckii V. 1487. T. 761. R.
 987.
 Marklandi T. 90. Ec. 574.
 Meinekii Eq. 1242.
 Musgravii T. 1041.
 Palmerii Ec. 2.
 Piersoni T. 910. Pl. 340.
 Porsoni Ach. 1195. Eq. 276.
 282. 465. 1018. 1324. 1350.
 N. 189. 372. 401. 663. 728.
 1063. 1137. 1427. 1458. V.
 323. 416. 535. 542. 544. 636.
 761. Pa. 269. 282. 346. 420.
 Av. 11. 268. 336. 520. 634.
 820. 1283. L. 20. 519. 416.
 551. 843. 993. T. 56. 225.
 234. 285. 443. 580. 605. 706.
 768. 799. 939. 1013. R. 1384.
 Ec. 291. 307. 748. Pl. 300.
 340. 510. 531. 573. 688.
 Ae. Porti Ec. 490. 897.
 Reisigii Eq. 1108. 1324. N. 769.
 847. 1052. 1309. V. 217.
 1067. Pa. 32. Av. 346. 405.
 1071. 1196. L. 81. 200. 256.

316. 364. 594. 945. 956.
 1053. 1060. 1063. 1088.
 1289. T. 667. 683. 684. 686.
 1024. R. 324. Ec. 1008.
 Reiskii Ach. 106. 598. 967.
 Eq. 725. 1312. V. 588. 1118.
 1418. 1449. Av. 749. L. 303.
 1003. 1133. T. 18. 281. 300.
 419. 967. Ec. 199. 780.
 Scaligeri Ach. 880. Eq. 981.
 V. 875. 995. 1127. L. 634.
 T. 50. 242. 440. 883. 927.
 1039. R. 377. 513.
 Schæferi L. 1267. Ec. 150.
 Schweighæuseri R. 576.
 Seageri Eq. 701. Av. 671. 1601.
 Seidleri Eq. 1357. Pa. 605. 882.
 Av. 1115. T. 1019. R. 116.
 1399.
 H. Stephani Pl. 1020.
 Sylburgii Eq. 90.
 Fr. Thierschii Eq. 1369. Pa. 831.
 Av. 740.
 Toupii Eq. 270. N. 976. T. 163.
 217. Ec. 275. 658.
 Tyrwhitti Ach. 655. V. 795.
 828. 905. 1245. Av. 515.
 906. T. 754. Ec. 628. 1006.
 Valckenarii Ach. 436. N. 819.
 Av. 443. L. 980. 1299. T.
 472.
 Wakefieldi L. 136. 459.
 Wielandi Eq. 114.
 F. A. Wolfii Ach. 242.
 Aristophanis fabularum numerus
 et nomina F. p. 497.
 Aristophanis possessio Æginetica
 Ach. 654.
 Athenæus Ach. 301. 460. 835.
 887. 963. N. 109. V. 690.
 F. p. 506. 692.
 Atheniensium *δυσβουλία* Ec. 474.
 attractio vitiosa Ach. 601.
 augmentum verborum ab *ei* et *oi*
 incipientium N. 137.
 Bekkeri Anecdota F. p. 502. 510.
 583.
 bellaria spectatoribus projecta V.
 58.
 Cannonus Ec. 1089.
 carmina *παρακλαυσίθυρα* Ec. 960.
 Cephisophon Ach. 395.
 Charixena Ec. 943.
 Chelidon F. p. 672.
 Cimolia terra R. 713.
 Cinesias Av. 1378.
 Cleophon R. 679.
 computatio ad ignem Ach. 751.
 Connas Eq. 574.
 Conon Ec. 196.
 Coprus Eq. 899.
 crasis Ach. 325. 612. 828. Eq.
 1237. 1373. N. 1278. 1373.
 Pa. 253. Av. 109. L. 66. 273.
 T. 90. 536. 1150.
 Demosthenes V. 418.
 Demus Pyrilampis f. V. 98.
 Diogenes Laert. F. p. 510. 511.
 666.
 Dorienses *ao* in *a* contrahunt
 Ach. 913.
 dualis prima secunda tertia per-
 sona Ach. 733.
 elisio *ai* diphthongi N. 7.
 equitatus Attici numerus Eq.
 225.
 Etymolog. M. Ach. 425. 968.
 Pl. 1064. F. p. 526. 588.
 Euripides Ach. 255. N. 814.
 1233. V. 228. Av. 276. 1221.
 R. 233. F. p. 501. Euripidis
 vitæ scriptor F. p. 512.
 Eustathius N. 814. F. p. 504.
 ficus ab senibus alligati Eq. 755.
 Galenus V. 239. 710. F. p. 500.
 genitivi tertiæ declinationis forma
 in *eos* N. 1075.
 grammaticorum peccata chrono-
 logica F. p. 552.
 Harpocratio Ach. 632.
 Hecatæ cæna Pl. 594.
 Herodianus *περὶ μὲν λέξ.* F. p.
 606.
 Hesychius Ach. 22. 390. 567.
 643. 681. 684. 763. 1063. 1112.
 Eq. 1331. N. 692. 1382. V.
 350. 1169. R. 133. F. p. 658.
 hyperbole N. 109. 1065.

- interjectiones in *aē* terminatæ Eq. 1.
 jusjurandum per tres deos N. 1233. per *Gratias* N. 773.
 lac gallinaceum Av. 733.
 Lacedæmoniorum *ξηγηλασία* Av. 1013.
 Lacratides Ach. 220.
 Lamius Ec. 77.
 ligna vermibus corrosa pro sigillis adhibita T. 427.
 lunulæ statuarum capitibus additæ Av. 1114.
 merces comitiorum Ec. 302.
 merces iudicum V. 684.
 Meton Av. 997.
 Metra. anapæstus post tribrachum in senario Ach. 47. post dactylum Ach. 733. proceleusmaticus pro anapæsto in senario Ach. 78. versus ex quinque anapæstis compositus Ach. 285. dactylus pro trochæo in versibus trochaicis Ach. 318. Eq. 406. cæsura post syllabam primam tertiæ dipodiæ in tetrametris anapæsticis N. 987. monometer inter trimetros N. 1233. bacchii versibus glyconeis præmissi V. 317. metrum palimbacchiacum Pa. 491. versus dactylici paræmiaco finiti Av. 254. metrum ex dactylo, pæone primo et cretico compositum L. 277. senarii iambici pes ultimus solutus R. 1203. paræmiaci per plures versus continuati F. p. 649, 650.
 mortui coronati Ec. 538.
 mortui ter invocati R. 1176.
 Morychus Ach. 887. V. 506.
 Nausicydes Ec. 426.
 Œager V. 579.
 Olympus Marsyæ discipulus Eq. 9.
 optativi forma *πειποισθίην* et similes Ach. 940.
 oratio soluta apud comicos Eq. 941.
 patria est ubi bene est Pl. 1151. Pauso Pl. 602.
 pecunia in ore condita Ec. 818.
 Pellenicæ lænæ Av. 1421.
 Phæax Eq. 1377.
 philosophi *ἀνπόδητοι* N. 103.
 Phrynichus F. p. 561.
 Phylomachus Ec. 22.
 Photii lexicon V. 684. F. p. 509. 540.
 Plutarchus Ach. 584.
 Pollux Ach. 321. 1102. 1110. V. 684. R. 233.
 Priscianus Ach. 179.
 Proclus ad Platonis Parmenidem F. p. 647.
 Pronomus Ec. 102.
 quinque talenta Ach. 6.
 Sappho Ach. 914.
 scholiasta Theocriti F. p. 510.
 Sophocles Ach. 883. 1212. N. 1233.
 sortitio chororum sceniorum Ec. 1159.
 Stephanus Byz. Ach. 234. Av. 463.
 sternutamenti omen Av. 720.
 Stobæus T. 413. F. p. 504. 653.
 substantiva in *αια* N. 614.
 Suidas Ach. 880.
 Themistoclis mors Eq. 74.
 Theognis tragicus Ach. 11.
 Theognostus Eq. 165.
 Theophrastus N. 1007.
 Thesmophoria T. 80.
 Thracii *πελασται* Ach. 160.
 Thucydides Melesiae f. Ach. 703.
 transitus a numero singulari ad pluralem N. 975.
 vas aqua repletum ante fores funestiarum ædium Ec. 1033.
 victimis pilos e fronte evellunt crificaturi Av. 959.
vomere metaphor. Ach. 6.

August, 1886.

Clarendon Press, Oxford

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[Every book is bound in cloth, unless otherwise described.]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I and II. A—HWISTLIAN. 4to. 15s. each.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language*. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 17. 8s.

— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FĀ-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D. Crown 4to. cloth back, 10s. 6d.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles*: founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Part I. A—ANT. Part II. ANT—BATTEN. Imperial 4to. 12s. 6d. each.

— *An Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition*. 1884. 4to. 2l. 4s.

— Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2s. 6d.

— *A Concise Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition*. 1885. Crown 8vo. 5s. 6d.

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. Seventh Edition, Revised and Augmented throughout. 1883. 4to. 17. 16s.

— *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884. Square 12mo. 7s. 6d.

— *A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3s.

— *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition*. 1881. 8vo. 10s. 6d.

- HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walid Marwān ibn Janāh, otherwise called Rabbi Yōnāh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2l. 7s. 6d.
- *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew*. By S. R. Driver, D.D. Second Edition. 1881. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job*. By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. stiff covers, 5s.
- ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3l. 7s.
- *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic*. Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, M.A. 1876. stitched, 2s.
- *An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
- LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1l. 5s.
- MELANESIAN.—*The Melanesian Languages*. By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 18s.
- SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 15s.
- *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams, M.A. 1872. 4to. 4l. 14s. 6d.
- *Nalopākhyānam*. Story of Nala, an Episode of the Mahā-Bhārata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15s.
- *Sakuntalā*. A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21s.
- SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus*: collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: editit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I-VI. 1868-83. sm. fol. each, 1l. 1s. Fasc. VII. 1l. 11s. 6d. Vol. I, containing Fasc. I-V, sm. fol. 5l. 5s.
- *The Book of Kalilah and Dimnah*. Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21s.

GREEK CLASSICS, &c.

- Aristophanes*: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*
- Aristotle*: *The Politics*, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 2*1s.*
- Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum*. Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo *linen*, 25*s.*
- Heracliti Ephesii Reliquiae*. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6*s.*
- Herculanensium Voluminum Partes II.* 1824. 8vo. 10*s.*
- Fragmenta Herculanensia*. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanean Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. *cloth*, 2*1s.*
- Homer*: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1*l.* 1*s.*
- *Scholia Graeca in Iliadem*. Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2*l.* 10*s.* Vols. V and VI. *In the Press*.
- *Scholia Graeca in Odysseam*. Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. 15*s.* 6*d.*
- Plato*: *Apology*, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8*s.* 6*d.*
- *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7*s.* 6*d.*
- *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18*s.*
- *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10*s.* 6*d.*
- *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3*l.* 10*s.*
- *The Republic*, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12*s.* 6*d.*
- Thucydides*: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1*l.* 12*s.*

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10s. 6d.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions*, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3l. 3s.

[Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A.]

— *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon*: according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6s.]

— *The Holy Bible*: an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1l. 1s.

— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1l. 1s.

— *Lectures on Ecclesiastes*. Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 4s. 6d.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s.

GREEK.—*Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera.* 18mo. 18s.

— *Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta.* Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5l. 5s.

— *The Book of Wisdom*: the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12s. 6d.

— *Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici.* Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. half morocco. Price reduced to 24s.

- GREEK.—*Novum Testamentum Graece*. Accedunt parallela S. Scripturae loca, etc. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3s.
On writing paper, with wide margin, 10s.
- *Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum*. 18mo. 2s. 6d. On writing paper, with wide margin, 9s.
- *Evangelia Sacra Graece*. Fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—
(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10s. 6d.
(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4s. 6d.
(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15s.
- *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12s. 6d.
The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.
- *Canon Muratorianus*: the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10s. 6d.
- *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament*. By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- HEBREW, etc.—*The Psalms in Hebrew without points*. 1879. Crown 8vo. 3s. 6d.
- *A Commentary on the Book of Proverbs*. Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3s. 6d.
- *The Book of Tobit*. A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6s.
- *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 17. 1s.
- LATIN.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica*. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10s. 6d.
- *Old-Latin Biblical Texts: No. I*. The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6s.
- *Old-Latin Biblical Texts: No. II*. Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21s.
- OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis*. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Micheli, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10s. 6d.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

- St. Athanasius: Historical Writings*, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.
- *Orations against the Arians*, With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9s.
- St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises*, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9s.
- Canons of the First Four General Councils* of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2s. 6d.
- *Notes on the Canons of the First Four General Councils*. By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5s. 6d.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas*. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2l. 2s.
- *in D. Joannis Evangelium*. Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2l. 5s.
- *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1l. 2s.
- Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14s.
- Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta*. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1l. 1s.
- Eusebius' Ecclesiastical History*, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8s. 6d.
- Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus*, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5s. 6d.
- Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt*. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1l. 1s.
- Socrates' Ecclesiastical History*, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Ancient Liturgy of the Church of England*, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15s.
- Baedae Historia Ecclesiastica*. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Bright (W.). Chapters of Early English Church History*. 1878. 8vo. 12s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England*. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. Price reduced to 11. 10s.
- Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland*. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869-71. Medium 8vo. each 11. 1s.
Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10s. 6d.
Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3s. 6d.
- Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews), The Catechism of*. Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12s. 6d.
- Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western*. Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10s. 6d.
An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1s. 6d.
- John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History*. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 11. 12s.
- Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10s.
- Leofric Missal, The*, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050-1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35s.
- Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae*. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 21. 10s.
- Records of the Reformation*. The Divorce, 1527-1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 11. 16s.

Shirley (W. W.). Some Account of the Church in the Apostolic Age. Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3s. 6d.

Stubbs (W.). Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8s. 6d.

Warren (F. E.). Liturgy and Ritual of the Celtic Church. 1881. 8vo. 14s.

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11s.

Also separately,

Sermons, 5s. 6d.

Analogy of Religion, 5s. 6d.

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 1855. 9s. 6d.

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6s. 6d.

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7s. 6d.

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Sixth Edition, 1874. 3 vols. 8vo. 1l. 11s. 6d.

— the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11s.

Fewell's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1l. 10s.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10s. 6d.

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6s. 6d.

— *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2l. 11s.

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new Edition, 1846. 8vo. 5s.

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3s. 6d.

— *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. 1l. 1s.

— *Triologus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7s.

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Pre-historic Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25s.

Britton. A Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. Royal 8vo. 1l. 16s.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. 1l. 1s.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1l. 2s.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6s. 6d.

— *Epitome of the Fasti Romani*. 1854. 8vo. 7s.

Corpus Poeticum Boreale. The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42s.

Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5l. 9s. 6d.

— *The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First*. 2 vols. 8vo. 1l. 16s.

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403-1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10s. 6d.

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1s.

Passio et Miracula Beati Olavi. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, with an Introduction and Notes, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6s.

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2l. 2s.

Rogers (J. E. T.). History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1793.

Vols. I and II (1259-1400). 1866. 8vo. 2l. 2s.

Vols. III and IV (1401-1582). 1882. 8vo. 2l. 10s.

Saxon Chronicles (Two of the) parallel, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. 16s.

Sturlunga Saga, including the *Islendinga Saga* of Lawman Sturla Thorðsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2l. 2s.

York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21s.

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12s. 6d.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1885. 8vo. 5s.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to Trinity Term, 1885. 8vo. sewed, 1s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

The Oxford University Calendar for the year 1886. Crown 8vo. 4s. 6d.

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the five years ending with 1885.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 606),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (H. W., M.D., F.R.S.). *Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum*. 1867. 8vo. 2s. 6d.

De Bary (Dr. A.). *Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns*. Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With two hundred and forty-one woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 1l. 2s. 6d.

Müller (F.). *On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice*. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. paper covers, 7s. 6d.

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18s.

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16s.

Pritchard (C., D.D., F.R.S.). Uranometria Nova Oxoniensis.

A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. 8s. 6d.

— *Astronomical Observations* made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D. No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3s. 6d.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841-1862. 8vo. 18s. 6d.

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Scientific Papers and Addresses. Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1l. 4s.

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7l. 10s.

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY
F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Kândogya*-upanishad, The *Talavakâra*-upanishad, The *Aitareya-âranyaka*, The *Kaushîtaki-brâhmana*-upanishad, and The *Vâgasaneyi-samhitâ*-upanishad. 10s. 6d.

Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsishtha, and Baudhâyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10s. 6d.

- Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The Shû King, The Religious portions of the Shih King, and The Hsiâo King. 12s. 6d.
- Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The Vendîdâd. 10s. 6d.
- Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The Bundahis, Bahman Yast, and Shâyast lâ-shâyast. 12s. 6d.
- Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21s.
- Vol. VII. The Institutes of Vishnu. Translated by Julius Jolly. 10s. 6d.
- Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, with The Sanatsugâtiya, and The Anugîtâ. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10s. 6d.
- Vol. X. The Dhammapada, translated from Pâli by F. Max Müller; and The Suttâ-Nipâta, translated from Pâli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10s. 6d.
- Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pâli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahâparinibbâna Suttanta; 2. The Dhamma-kakkappavattana Sutta; 3. The Teviggâ Suttanta; 4. The Akañkheyya Sutta; 5. The Ketokhila Sutta; 6. The Mahâ-suddassana Suttanta; 7. The Sabbâsava Sutta. 10s. 6d.
- Vol. XII. The Satapatha-Brâhmana, according to the Text of the Mâdhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12s. 6d.
- Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pâtimokkha. The Mahâvagga, I-IV. 10s. 6d.
- Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Apastamba, Gautama, Vâsishtha and Baudhâyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vâsishtha and Baudhâyana. 10s. 6d.
- Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Katha-upanishad, The Mundaka-upanishad, The Taittirîyaka-upanishad, The Bṛihadâraṇyaka-upanishad, The Svetasvatara-upanishad, The Prasna-upanishad, and The Maitrâyaṇa-Brâhmana-upanishad. 10s. 6d.
- Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yî King. 10s. 6d.
- Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahâvagga, V-X. The Kullavagga, I-III. 10s. 6d.

- Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The *Dādīstān-ī Dīnīk* and The Epistles of *Mānūskīhar*. 12s. 6d.
- Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by *Asvaghosha Bodhisattva*, translated from Sanskrit into Chinese by *Dharmaraksha*, A.D. 420, and from Chinese into English by *Samuel Beal*. 10s. 6d.
- Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The *Kūllavagga*, IV-XII. 10s. 6d.
- Vol. XXI. The *Saddharma-pundarīka*; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12s. 6d.
- Vol. XXII. *Gaina-Sūtras*. Translated from Prākṛit by Hermann Jacobi. Part I. The *Ākārāṅga-Sūtra*. The *Kalpa-Sūtra*. 10s. 6d.
- Vol. XXIII. The *Zend-Avesta*. Translated by James Darmesteter. Part II. The *Sīrōzahs*, *Yasts*, and *Nyāyis*. 10s. 6d.
- Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. *Dīnā-ī Maīnōg-ī Khīrad*, *Sikand-gūmānīk*, and *Sad-Dar*. 10s. 6d.

Second Series.

- Vol. XXVI. The *Satapatha-Brahmana*. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12s. 6d. *Just Published*.
- Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The *Lî Kî*, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25s. *Just Published*.

The following Volumes are in the Press:—

- Vol. XXV. *Manu*. Translated by Georg Bühler. Vol. I.
- Vols. XXIX and XXX. The *Grihya-Sūtras*, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg. Parts I and II.
- Vol. XXXI. The *Zend-Avesta*. Part III. The *Yasna*, *Visparad*, *Āfrīnagān*, and *Gāhs*. Translated by the Rev. L. H. Mills.
- Vol. XXXII. Vedic Hymns. Translated by F. Max Müller. Part I.
- Vol. XXXIII. *Nārada*, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing*.]
- Vol. XXXIV. The *Vedānta-Sūtras*, with *Sāṅkara's* Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing*.]

* * * *The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.*

Clarendon Press Series

I. ENGLISH, &c.

- A First Reading Book.* By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 4*d.*
- Oxford Reading Book, Part I.* For Little Children. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*
- Oxford Reading Book, Part II.* For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*
- An Elementary English Grammar and Exercise Book.* By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*
- An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools.* By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*
- Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices.* Second Edition. In Two Volumes. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* each.
- Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.
- Shairp (F. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford.* Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*
-
- A Book for the Beginner in Anglo-Saxon.* By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*
- An Anglo-Saxon Reader.* In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*
- An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary.* By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*
- Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.*
- I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*
- II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*
- First Middle English Primer, with Grammar and Glossary.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s.*
- The Philology of the English Tongue.* By J. Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*
- An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*
- An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary.* By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*
- A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform.* By H. Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

- Elementarbuch des Gesprochenen Englisch.* Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2s. 6d.
- The Ormulum*; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21s.
- Specimens of Early English.* A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.
- Part I. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9s.
- Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender'* (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
-
- The Vision of William concerning Piers the Plowman*, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Chaucer.* I. *The Prologue to the Canterbury Tales*; the Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, Editor of *Specimens of Early English*, &c., &c. Fifty-first Thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- II. *The Prioresses Tale*; *Sir Thopas*; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- III. *The Tale of the Man of Lawe*; The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Gamelyn, The Tale of.* Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d.
- Spenser's Faery Queene.* Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, D.D.
- Book I. Tenth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Book II. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I.* Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. 1878. Extra fcap. 8vo. 5s. 6d. In white Parchment, 6s.
- Marlowe. Edward II.* With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1s. Macbeth. 1s. 6d.

Richard the Second. 1s. 6d. Hamlet. 2s.

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1s. 6d. Midsummer Night's Dream. 1s. 6d.

As You Like It. 1s. 6d. Coriolanus. 2s. 6d.

Julius Cæsar. 2s. Henry the Fifth. 2s.

Richard the Third. 2s. 6d. Twelfth Night. 1s. 6d.

King Lear. 1s. 6d. King John. 1s. 6d.

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5s.

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d. Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.

In paper covers:—

Lycidas, 3d. L'Allegro, 3d. Il Penseroso, 4d. Comus, 6d.

Samson Agonistes, 6d.

— III. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s.

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5s. In ornamental Parchment, 6s.

— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Clarendon. *History of the Rebellion. Book VI.* Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Dryden. *Select Poems.* Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

Addison. *Selections from Papers in the Spectator.* With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In ornamental Parchment, 6s.

- Steele. Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian.*
 Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In white Parchment, 7s. 6d.
- Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.*
 — I. *Essay on Man.* Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
 — II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Parnell. The Hermit.* Paper covers, 2d.
- Johnson. I. Rasselas; Lives of Dryden and Pope.* Edited
 by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4s. 6d., or *Lives of
 Dryden and Pope* only, stiff covers, 2s. 6d.
 — II. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J.
 Payne, M.A. Paper covers, 4d.
- Gray. Selected Poems.* Edited by Edmund Gosse. Extra
 fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d. In white Parchment, 3s.
 — *Elegy and Ode on Eton College.* Paper covers, 2d.
- Goldsmith. The Deserted Village.* Paper covers, 2d.
- Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by
 H. T. Griffith, B.A.*
 — I. *The Didactic Poems of 1782, with Selections from the
 Minor Pieces, A.D. 1779-1783.* Extra fcap. 8vo. 3s.
 — II. *The Task, with Tirocinium, and Selections from the
 Minor Poems. A.D. 1784-1799.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Burke. Select Works.* Edited, with Introduction and Notes,
 by E. J. Payne, M.A.
 — I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches
 on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
 — II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition.
 Extra fcap. 8vo. 5s.
 — III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the
 Regicide Directory of France.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Keats. Hyperion, Book I.* With Notes by W. T. Arnold, B.A.
 Paper covers, 4d.
- Byron. Childe Harold.* Edited, with Introduction and Notes,
 by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. In white Parchment, 5s.
- Scott. Lay of the Last Minstrel.* Edited with Preface and
 Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2s.
 Ornamental Parchment, 3s. 6d.
 — *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I,
 with Preface and Notes, by the same Editor. 6d.

II. LATIN.

- Rudimenta Latina.* Comprising Accidence, and Exercises of a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- An Elementary Latin Grammar.* By the same Author. Forty-second Thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A First Latin Exercise Book.* By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A Second Latin Exercise Book.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Reddenda Minora,* or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Anglice Reddenda,* or Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Passages for Translation into Latin.* For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Exercises in Latin Prose Composition;* with Introduction, Notes and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Hints and Helps for Latin Elegiacs.* By H. Lee-Warner, M.A., late Fellow of St. John's College, Cambridge, Assistant Master at Rugby School. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- First Latin Reader.* By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Caesar. The Commentaries* (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.
 Part I. *The Gallic War.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
 Part II. *The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Cicero. Selection of interesting and descriptive passages.* With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
 Each Part separately, limp, 1s. 6d.
 Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition.
 Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.
 Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.
- Cicero. Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

Cicero. Select Orations (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Cornelius Nepos. With Notes. By Oscar Browning, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts limp, each 1s. 6d.

Part I. The Caudine Disaster.

Part II. Hannibal's Campaign in Italy.

Part III. The Macedonian War.

Livy. Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Livy. Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.

Ovid. Tristia. Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Plautus. The Trinummus. With Notes and Introductions. Intended for the Higher Forms of Public Schools. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

Sallust. With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Tacitus. The Annals. Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes for the use of Schools and Junior Students, by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

Terence. Andria. With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10s. 6d. The Text separately, 4s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16s.

— *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16s.

- Catulli Veronensis Carmina Selecta*, secundum recognitionem
Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero de Oratore*. With Introduction and Notes. By A. S.
Wilkins, M.A.
Book I. 1879. 8vo. 6s. Book II. 1881. 8vo. 5s.
- *Philippic Orations*. With Notes. By J. R. King, M.A.
Second Edition. 1879. 8vo. 10s. 6d.
- *Select Letters*. With English Introductions, Notes, and
Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. 1881. Demy 8vo. 18s.
- *Select Letters*. Text. By the same Editor. Second
Edition. Extra fcap. 8vo. 4s.
- *pro Cluentio*. With Introduction and Notes. By W.
Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Second Edition. Extra fcap.
8vo. 3s. 6d.
- Horace*. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen
Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition.
1877. Demy 8vo. 12s.
- A reprint of the above, in a size suitable for the use
of Schools. Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.
- Livy*, Book I. With Introduction, Historical Examination,
and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6s.
- Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis*. Ex Novis Codicibus edidit,
Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit,
R. Ellis, A.M. 8vo. 10s. 6d.
- Persius. The Satires*. With a Translation and Commentary.
By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second
Edition. 1874. 8vo. 7s. 6d.
- Tacitus. The Annals*. Books I–VI. Edited, with Intro-
duction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18s.
-
- Nettleship (H., M.A.)*. *Lectures and Essays* on Subjects con-
nected with Latin Scholarship and Literature. Crown 8vo. 7s. 6d.
- *The Roman Saturna*: its original form in connection with
its literary development. 8vo. sewed, 1s.
- *Ancient Lives of Vergil*. With an Essay on the Poems
of Vergil, in connection with his Life and Times. 8vo. sewed, 2s.
- Papillon (T. L., M.A.)*. *A Manual of Comparative Philology*.
Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6s.
- Pinder (North, M.A.)*. *Selections from the less known Latin
Poets*. 1869. 8vo. 15s.

- Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age.*
 VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9s.
- *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised
 and Enlarged. 1881. 8vo. 14s.
- Wordsworth (F., M.A.). Fragments and Specimens of Early
 Latin.* With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18s.

III. GREEK.

- A Greek Primer*, for the use of beginners in that Language.
 By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap.
 8vo. 1s. 6d.
- Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum.* Auc-
 tore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4s.
- A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's
 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884.
 Square 12mo. 7s. 6d.
- Greek Verbs, Irregular and Defective*; their forms, meaning,
 and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references
 to the passages in which they are found. By W. Veitch. Fourth Edition.
 Crown 8vo. 10s. 6d.
- The Elements of Greek Accentuation* (for Schools): abridged
 from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—
- First Greek Reader.* By W. G. Rushbrooke, M.L. Second
 Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Second Greek Reader.* By A. M. Bell, M.A. Extra fcap.
 8vo. 3s. 6d.
- Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects.*
 With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.
 4s. 6d.
- Fifth Greek Reader.* Selections from Greek Epic and
 Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A.
 Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry*: being a Col-
 lection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory
 Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.
- A Golden Treasury of Greek Prose*, being a Collection of the
 finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices
 and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap.
 8vo. 4s. 6d.

- Aeschylus. Prometheus Bound* (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Agamemnon*. With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Choephoroi*. With Introduction and Notes by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Aristophanes. In Single Plays*. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.
- I. The Clouds, Second Edition, 2s.
II. The Acharnians, 2s. III. The Frogs, 2s.
- Cebes. Tabula*. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Euripides. Alcestis* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Helena*. Edited, with Introduction, Notes, and Critical Appendix, for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Iphigenia in Tauris*. Edited, with Introduction, Notes, and Critical Appendix, for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
- Herodotus, Selections from*. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Homer. Odyssey, Books I–XII* (for Schools). By W. W. Merry, M.A. Twenty-seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Book II, separately, 1s. 6d.
- *Odyssey, Books XIII–XXIV* (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- *Iliad, Book I* (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Iliad, Books I–XII* (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Extra fcap. 8vo. 6s.
- *Iliad, Books VI and XXI*. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d. each.
- Lucian. Vera Historia* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Plato. Selections from the Dialogues* [including the whole of the *Apology* and *Crito*]. With Introduction and Notes by John Purves, M.A., and a Preface by the Rev. B. Jowett, M.A. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.

- Sophocles*. For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition*. 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
Sold separately, Vol. I, Text, 4s. 6d.; Vol. II, Explanatory Notes, 6s.
- Sophocles*. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.
Oedipus Tyrannus, Philoctetes. *New and Revised Edition*, 2s. each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2s. each.
- *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- Theocritus* (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Xenophon*. *Easy Selections* (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, and Index. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

-
- Aristotle's Politics*. By W. L. Newman, M.A. [*In the Press.*]
- Aristotelian Studies*. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5s.
- Aristotelis Ethica Nicomachea*, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. 5s.
- Demosthenes and Aeschines*. The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12s.
- Hicks (E. L., M.A.)*. *A Manual of Greek Historical Inscriptions*. Demy 8vo. 10s. 6d.
- Homer*. *Odyssey*, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16s.

Homer. A Grammar of the Homeric Dialect. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. Second Edition. 1879. 8vo. 16s.

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 1881. 8vo. 16s.

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. Translated into English by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

— *Historical Grammar of the French Language.* Translated into English by G. W. Kitchin, D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2s.

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10s. 6d.

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9s.

Corneille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Racine's Esther. Edited, &c. by George Saintsbury, M.A. (Nearly ready.)

Beaumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Voltaire's Mérope. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and Fantasio. Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2s.

Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi. Edited by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. 2s.

Quinet's Lettres à sa Mère. Selected and edited by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. 2s.

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blonët, B.A. (Univ. Gallic.). Vol. I. French Sacred Oratory Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras*; La Dot de Suzette, by *Ficèle*; Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by *Edmond About*; Mémoires d'un Écolier, by *Rodolphe Töpffer*. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Regnard's Le Foueur, and Brueys and Palaprat's Le Grondeur. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3s.

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21s.

GERMAN COURSE. By HERMANN LANGE.

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Second Edition. 8vo. 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7s. 6d.

Grammar of the German Language. 8vo. 3s. 6d.

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of Students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. 8vo. 4s. 6d.

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

Also, Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

— *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

Heine's Prosa, being Selections from his Prose Works. With English Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Heine's Harzreise. With a Life of Heine, a Descriptive Sketch of the Harz, and an Index. Extra fcap. 8vo. paper covers, 1s. 6d.; cloth, 2s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *Nathan der Weise.* With Introduction, Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Schiller's Historische Skizzen; Egmont's Leben und Tod, and Belagerung von Antwerpen. Third Edition, Revised and Enlarged. With a Map. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— *Wilhelm Tell.* With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary, and Map. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *Wilhelm Tell.* School Edition. With Map. Extra fcap. 8vo. 2s.

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts in Prose and Poetry from Modern German writers:—

Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete Vocabulary. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Part II. With English Notes and an Index. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Part III in Preparation.

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

- Figures made Easy*: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6d.
Answers to the Examples in Figures made Easy, together
 with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1s.
The Scholar's Arithmetic: with Answers. Crown 8vo. 4s. 6d.
The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 4s. 6d.

Baynes (R. E., M.A.). *Lessons on Thermodynamics*. 1878.
 Crown 8vo. 7s. 6d.

Chambers (G. F., F.R.A.S.). *A Handbook of Descriptive
 Astronomy*. Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28s.

Clarke (Col. A. R., C.B., R.E.). *Geodesy*. 1880. 8vo. 12s. 6d.

Cremona (Luigi). *Elements of Projective Geometry*. Trans-
 lated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12s. 6d.

Donkin. *Acoustics*. Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements
 of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by
 R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo. 7s. 6d.

— Books I–IV. By the same Editor. Crown 8vo. 3s. 6d.

Also, nearly ready:—

— Books I, II. By the same Editor. 1s. 6d.

— Book I. By the same Editor. 1s.

Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). *The Construction of Healthy
 Dwellings*. Demy 8vo. 10s. 6d.

Hamilton (Sir R. G. C.), and J. Ball. *Book-keeping*. New
 and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2s.

Harcourt (A. G. Vernon, M.A.), and *H. G. Madan, M.A.*
Exercises in Practical Chemistry. Vol. I. Elementary Exercises. Third
 Edition. Crown 8vo. 9s.

Maclaren (Archibald). *A System of Physical Education*:
 Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Madan (H. G., M.A.). *Tables of Qualitative Analysis*.
 Large 4to. paper, 4s. 6d.

Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). *A Treatise on Electricity
 and Magnetism*. Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1l. 11s. 6d.

— *An Elementary Treatise on Electricity*. Edited by
 William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7s. 6d.

Minchin (G. M., M.A.). *A Treatise on Statics with Applica-
 tions to Physics*. Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equi-
 librium of Coplanar Forces*. 8vo. 9s. Vol. II. *Statics*. 8vo. 16s.

- Minchin (G. M., M.A.). Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7s. 6d.
- Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames.* 1871. 8vo. 21s.
- *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical.* Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25s.
- Rolleston's Forms of Animal Life.* Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. New Edition. (Nearly ready.)
- Smyth. A Cycle of Celestial Objects.* Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R. N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. Price reduced to 12s.
- Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). A Treatise on Heat,* with numerous Woodcuts and Diagrams. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Vernon-Harcourt (L. F., M.A.). A Treatise on Rivers and Canals,* relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21s.
- *Harbours and Docks; their Physical Features, History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development.* 2 vols. 8vo. 25s.
- Watson (H. W., M.A.). A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.* 1876. 8vo. 3s. 6d.
- Watson (H. W., D. Sc., F.R.S.), and S. H. Burbury, M.A.*
- I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6s.
 - II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism.* Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10s. 6d.
- Williamson (A. W., Phil. Doc., F.R.S.). Chemistry for Students.* A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

VII. HISTORY.

- Bluntschli (J. K.). The Theory of the State.* By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12s. 6d.
- Finlay (George, LL.D.). A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864.* A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3l. 10s.

Fortescue (Sir John, Kt.). The Governance of England: otherwise called *The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy.* A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12s. 6d.

Freeman (E.A., D.C.L.). A Short History of the Norman Conquest of England. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

George (H.B., M.A.). Genealogical Tables illustrative of Modern History. Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12s.

Hodgkin (T.). Italy and her Invaders. Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV., A.D. 376—553. 8vo. 3l. 8s.

Kitchin (G.W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. *Second Edition.* Crown 8vo. each 10s. 6d.

Vol. 1. Down to the Year 1453.

Vol. 2. From 1453—1624.

Vol. 3. From 1624—1793.

Payne (E. F., M.A.). A History of the United States of America. In the Press.

Ranke (L. von). A History of England, principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3l. 3s.

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. Second Edition. Demy 8vo. 14s.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8s. 6d.

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2l. 8s.

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12s. each.

— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History, &c.,* delivered at Oxford 1867—1884. Demy 8vo. half-bound, 10s. 6d.

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1l. 4s.

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24s.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., *De Iure Belli Libri Tres*.
 Editit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21s.

Anson (*Sir William R., Bart., D.C.L.*). *Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract*. Fourth Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *Law and Custom of the Constitution*. Part I. Parliament. Demy 8vo. 10s. 6d.

Bentham (*Feremy*). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*. Crown 8vo. 6s. 6d.

Digby (*Kenelm E., M.A.*). *An Introduction to the History of the Law of Real Property*. Third Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18s.

Hall (*W. E., M.A.*). *International Law*. Second Ed. 8vo. 21s.

Holland (*T. E., D.C.L.*). *The Elements of Jurisprudence*. Third Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12s. 6d.

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21s.

Iustinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5s.

Iustinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14s.

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2s. 6d. Part II. Family Law. 1s.
 Part III. Property Law. 2s. 6d. Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3s. 6d.
 Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4s. 6d.

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquiliam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Grueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10s. 6d. *Just Published*.

Markby (*W., D.C.L.*). *Elements of Law* considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12s. 6d.

Twiss (*Sir Travers, D.C.L.*). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15s.

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition Revised. 1875. Demy 8vo. 21s.

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

Berkeley. The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces. Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2l. 18s.

The Life, Letters, &c. 1 vol. 16s.

— *Selections from.* With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Fowler (T., D.D.). The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Eighth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *The Elements of Inductive Logic*, designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s.

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. Novum Organum. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14s.

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

Danson (J. T.). The Wealth of Households. Crown 8vo. 5s.

Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics. Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12s. 6d.

Hegel. The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14s.

Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. cloth, 12s. 6d.

— *Metaphysic*, in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. 8vo. cloth, 12s. 6d.

Martineau (James, D.D.). Types of Ethical Theory. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15s.

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21s.

Wilson (J. M., B.D.), and T. Fowler, D.D. The Principles of Morals (Introductory Chapters). 8vo. boards, 3s. 6d.

X. ART, &c.

- Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice.*
Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Ouseley (Sir F. A. Gore, Bart.). A Treatise on Harmony.*
Third Edition. 4to. 10s.
- *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16s.
- *A Treatise on Musical Form and General Composition.*
Second Edition. 4to. 10s.
- Robinson (J. C., F.S.A.). A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford.* 1870. Crown 8vo. 4s.
- Ruskin (John, M.A.). A Course of Lectures on Art*, delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870. 8vo. 6s.
- Troutbeck (J., M.A.) and R. F. Dale, M.A. A Music Primer* (for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1s. 6d.
- Tyrwhitt (R. St. J., M.A.). A Handbook of Pictorial Art.*
With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18s.
- Vaux (W. S. W., M.A.). Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford.* Crown 8vo. 1s.

The Oxford Bible for Teachers, containing supplementary HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Prices in various sizes and bindings from 3s. to 2l. 5s.

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo. cloth, 3s. 6d.; 16mo. cloth, 1s.

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,
OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

† The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

PA
3875
A2
1835
t.3
pars.2

Aristophanes
Comoediae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
